வெளியீடு எண் 200

உ சிவமயம்

ஸ்ரீ அருணந்திதேவநாயனர் அருளிச்செய்த

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம<u>்</u>

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரையுடன்

இருக்கயிலாயபரம்பரைத் இருவாவடு துறை ஆதீனத்து
இருபத்தொன்றுவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸுட்டைஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக் சுவாமிகள்
கட்டளேயிட்டருளியபடி
வெளியிடப்பெற்றது.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 1965 உரிமை பதிவு

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சகம்,

— திருவாவடுதுறை. —

பொருளடக்கம்

ι	பக்க எண
முகவுரை	ଗ
நூலாசிரியா் வரலாறு	கங
உரையாசிரியா் வேரலாறு	൳൏
எடுத்தாண்ட நூல்கள்	ሙ .
சிறப்புப்பாயிரம் முதலியன	௩௬
சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரையுடன்	1
செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி	689

---சிவமயம்

குருமரபு வாழ்த்து

கமிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய் பமில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக் குமிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாய தேவன் சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு நீடூழி தழைக மாதோ.

—ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

ஸ்ரீ நமசிவாயுமர்த்திகள்

சிவமயம்

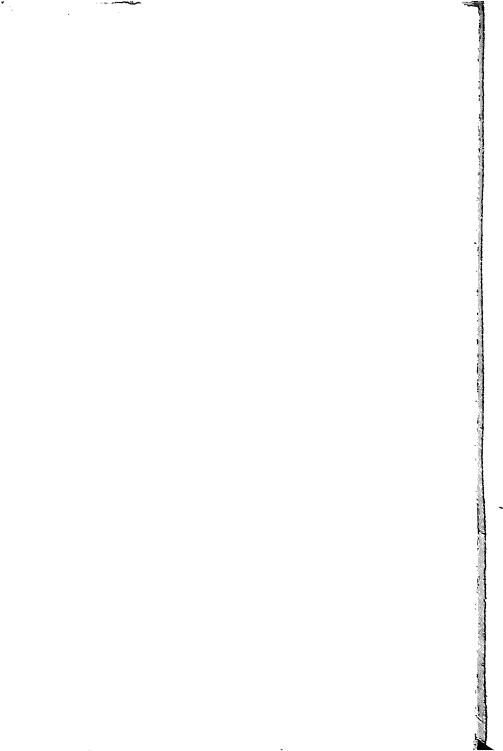
குருமரபு வாழ்த்து

கமிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய் பமில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக் குமிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாய தேவன் சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு நீடூழி தழைக மாதோ.

—ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

ஸ்ரீ நமசிவாயசரர்த்திகள்

முகவுரை

செந்தண்டபிழ் மொழியின்கண் உள்ள மெய் கண்ட சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதிணைகாம். இப் பதிணைகினேயும் 'உந்தி களிறு உயர்போதம் சித்தியார்' என்றற்ளுடக்கத்து வெண்பா நன்குணர்த்தும். சித் தாந்தம் முடிந்தமுடிபு. சித்தாந்தம் சிவாகமங்களே. சிவாகமங்களில் கூறப்பட்ட போருளொருமைகளே வல்லவரேயன்றி எளியோரும் உணர்ந்து அநுபூதி கூடும்வகையில் இந்த ஞானசாத்திரங்கள் தோன்றின.

மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் ஒன்ருகிய 'சிவஞான தித்தியார்' என்னும் ஞானநூல் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவ நாயனர் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதம் என்னும் முதனூலின் வழித்தாகத் தோன்றியது. சிவஞான போதத் தமிழ்நூல் வடமொழிச் சிவஞான போதத் தின் மொழிபெயர்ப்பாகத் தோன்றியது என்பது ஸ்ரீ மெய்கண்ட சந்தானத்திலே திருவடிசம்பந்தம் பெற்ற ஞாஞசாரியர்கள் அனேவரும் ஒருபடித்தாகக் கூறும் கூற்ரும். வழிவழியாக ஸ்ரீ மெய்கண்டதேசிக சுவாமிகள்முதல் வரும் ஆசிரியர் கூறும்கூற்றே வலி யுடைத்து. இச்சம்பந்தம் பெருத ஆராய்ச்சியாசிரியர் கள் சிவஞானபோதம் மொழிபெயர்ப்புநூல் அன்று என்பது அத்துணே வலியுடையதன்று: இது மேலும் ஆராய்ச்சிக்குரியதே.

தமிழ்ச் சிவஞானபோதத்தின் வழித்தாகத் தமது ஞானுசாரியரின் கட்டஊயைச் சிரமேற்கொண்டு 'சிவ ஞானசித்தியார்' என்னும் பெயரால் இந்நூஃச் செய் தருளிய அருளாளர் ஸ்ரீ அருணந்திதேவநாய அர் ஆவர். ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவநாயனருடைய மாணவர் நாற்பத் தொன்பதின்மருள் இவ்வாசிரியர் முதல் மாணவர். இவர்களுடைய இயற்பெயர் தெரிந்திலது; எனினும், அக்காலத்திலே 'சகலாகமபண்டி தர்' என்னுங்காரணச் சிறப்புப் பெயரைப்பெற்று இவர்கள் விளங்கிஞர்கள். 'அருணந்தி' என்பது தீட்சாநாமம். வடமொழி தமிழ் மொழிகளில் பிகப்பெரிதும் வல்லவர்கள். இவர்கள் அருளிச்செய்த சித்தியார் ஒன்றே தருக்க வன்மையைப் புலப்படுத்தும். ஏ?னய சமயநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள அவ்வச்சமயிகளின் கூற்றை வடித் தெடுத்துச் சில சொற்களால் அவ்வச்சமயிகள் தும் வியப்புறுமாறு தமது நூலிற்கூறுவதோடு அவை யிற்றின் பொருந்தாக் கூற்றையும் எடுத்துக்காட்டிச் செல்வார்கள். 'பரமதத்தை நிராகரியா திருக்கின் தன் மதம் பிரதிட்டையாகாது' என்னும் நியாயத்திணுவே பரமதங்களேயும் எடுத்து ஆராய்ந்து அவைகளேச் சித் தாந்தப் பார்வையால் மறுத்துரைத்தருளினர். ம்தக்கொள்கைகளேயும் ஈடுகில பிறழாமல் திருவருட் டுணேகொண்டு ஆராய்ந்தால் அல்லாமல் அவையிற்றின் வன்மைமென்மைகள் ஒருவருக்கும் புலப்படா. ஞாஞசாரியனுடைய அநுக்கிரகம் மிக விஷயத்தில் இன்றியமையாததொன்ரும்.

இனி, சிவஞான சித்தியார் பரபக்கம், சுபக்கம் என இருபகுதியினே உடைத்து, இதனுள் 'பரபக்க மானது சங்கராசாரியர் செய்த சர்வதரிசன சங்கிரகத் தும், சர்வமதோபந்ரியாசத்தும், இராமநாதாசாரியர் பண்ணின பரமத நிராகரணத்தும், சர்வான்ம சம்பு பண்ணின சித்தாந்த தீபிகையினும், அகோரசிவாசாரி யர்பண்ணின சித்தாந்த சமுச்சயத்தும் பார்த்து அவை களின் கருத்தைப்பற்றிச் செய்தது என அறிக' என வும், 'சுபக்கமானது முன்னூலாகிய சிவஞான போதத் தின் கருத்தினயும், வழிநூலாகிய சூத்திரம், சூரணி, வெண்பா இவைகளேயும், சிவாகமங்களேயும் முற்றும் கோக்கி, அவ்வழியே பன்னிரண்டு சூத்திரமாகச் செய் தது என அறிக்' எனவும் ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்த தேசிகர் தமது உரையிலே குறித்தமை காண்க. இவற் றுள் பரபக்கம் 301 செய்யுட்கள்; சுபக்கம் 328 செய் யுட்கள். இவைகளெல்லாம் விருத்தச் செய்யுட்களாக ഉത്തത്.

சுபக்கத்திற்கு உரை வரைக்தார் பலர். அவர் களுள் ஸ்ரீ மறைஞான சம்பக்ததேசிகர், ஸ்ரீ சிவாக்கிர யோகிகள், ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான், ஸ்ரீ கிரம்ப அழகிய தேசிகர், ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகள், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள் என்னும் ஆறு ஆசிரியர்களும் செய்தருளிய உரையே சிறக்தன. சிறப் பாக இவைகளே 'அறுவருரை' எனத் தொகுத்துச் சொல்வர். இவ்வறுவருரையுள் இவ்வுரை ஸ்ரீ சிவாக்கிர யோகிகள் அருளிச்செய்தது. முன்பு 1954 ஆம் ஆண் டிலே ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகள் பொழிப்புரை யும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர் பதவுரையும் சேர்க்து ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகாசக்கிதானத்தின் கட்டளேப்படி ஒரு புத்தகமாக வெளிவர்தது. வெளியீட்டு எண்-88. 1957-1958 ஆண்டு மகரத்தலோட் குருபூசைகளில் முதல் ஆறு, பின் ஆறு சூத்திரங்களாக ஸ்ரீ மறைஞான சம்பர்ததேசிகர் ஸ்ரீ நிரம்ப அழகியதேசிகர் உரைகள் முறையே 106, 117 ஆவது வெளியீடுகளாக வர்தன.

ஆசிரியர்களுடைய அறுவருரையிலே நான்கு உரைகள் சிறந்த முறையில் வெளிவந்தது போலவே **மகரத்த**‰நாட்குருபூசை வூழாமலராக 1965 ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரை சிறந்தமுறையில் ஆதீன வெளியீடாக வருவது கருதத்தக்கது. இத்துடன் ஐவருரைகள் வெளி அறுவருரையிலே வந்தன. இனி வெளிவரவுள்ளது ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசத் அருளிய உரையேயாம். சைவத்தமிழுல தம்பிரான் கத்திலே சிவஞானசித்தியார் உரைகளே படிப்போருக்கு இவ்வைந்து உரைகளும் பெரும்பயன் **விீனப்பனவாம்** என்பது ஒருதஃ. எனினும், மற்ரோர் ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசத்தம்பிரான் உரை உரையாகிய அந்த உரையுடன் சிவசமவாதம் வினப்பதாகலின் ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான போகிகள் அருளிய சிவசமவாத மறுப்புரையும் ஒருசேர வைத்துத் தனிப்புத்தகமாக வெளிவரச் சித்தமாயுள்ளது.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக பரமாசாரியசுவாமிகளுக்குப் பின் இருபத்தொன்ருவது குருமகா சக்கிதானமாக 1951-ஆம் ஆண்டிலே ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள் ஞானபீடத்தெழுக்தருளி ஞானச்செங்கோல் செலுத்தத்தொடங்கின நாள் முதலாகவே மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் முழுவதும் இவ்வாதீன உரைகளுடன் செவ்வே ஆராய்க்து அச்சிட்டு இலவசமாய் வழங்கப் பட்டு வருவதனே உலகு நன்கறியும். இவ்வாதீனத்துப் பண்டார சாத்திரங்களும் உரையுடன் பல வெளிவர் துள்ளன. செர்தமிழ் இலக்கணநூல்கள் பல அச்சிட்டு வழங்கிவருதலே அறியாதார் யாவர்? இம்மட்டோ! ஆண்டுகள்தோறும் சித்தார்தசைவ மாநாடுகளும், திருமர்திர மாநாடுகளும் கூட்டிப் புத்தக வெளியீட்டு முகமாகவும், விரிவுரைகள் முகமாகவும் சிவஞான அமுதத்தை வாரி வாரி வழங்கும் கருணேயும் யாவரும் நன்கு அறிவர். இவைகளால் சென்ற பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழுலகம் நன்கு விழிப்பு அடைந்து சைவசமயத்தைப் பெரிதும் போற்றிவரு வதை அறியாதார் எவரே!

இப்பதிப்பின் இறுதியில் செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதியும், அவ்வப்பக்கங்களின் அடிக்குறிப்பிலே சில இன்றியமையாத சொற்களுக்குமட்டும் குறிப்புரை யும் எழுதிப் பதிப்பிக்கப்பட்டுளது. இதன்கண் உள்ள வடமொழிச்சுலோகங்கள் மிகத் திருத்தம்பெற்றுளது. ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரை மணிப்பிரவாள நடையாக உள்ளமையின் அவ்வுரைப் பொருளத் தமிழ் மொழிப் பயிற்சி பெற்ரேர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளு மாறு 'ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரைத் திறவுகோல்' என்னும் துணேப்புத்தகம் ஒன்று தனியாக இதனேயடுத்து வெளியிடச் சித்தமாயிருக்கிறது.

இதணப் பரிசோதித்துப் பதிக்குங்காலத்து முழு வதும் அச்சுக்குத் தகுதியாக எழுதியுபகரித்தவர் என் அருமை மாணவர் செல்வச்சிரஞ்சீவி R. இராமசேஷன் B.A., B.ED. ஆவார் இதில் பிரமாணமாக எடுத்தாண்ட வட நூற்பகுதிகளே ஒப்பு கோக்கித் திருத்தம் செய்து உபகரித்தவர்கள் ஸ்ரீமத் ஞானைர்த சுவாமிகளும், சிவஸ்ரீ சுவாமிராத சிவாசாரியர்களும் ஆவார்கள். மற் றும், வழக்கம்போலவே என் குறிப்புக்கிணங்க இந்த நூலேயும் நல்ல முறையிலே திருத்தமாக அச்சிடுதற்கு உபகரித்தவர் வித்துவான் திரு. M. ஆறமுகதேசிகர் அவர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக பரமாசாரியருடைய திருவருளும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகா சந்நிதானத்தின் பேரருளும் என்றென்றும் நிலேபெறுவ தாகப் பீரார்த்திக்கின்றேன்.

என் அயர்ச்சி காரணமாக இப்புத்தகத்தில் ஏதே னும் பிழை நேர்ந்துளதேல் 'அறிஞருலகம் பொறுத் தருள்க' என வேண்டுகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

சித்தாந்த சைவமணி —

திருவாவடுதுறை 1—2—65 த. ச. மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ள, ஆதீனவித்துவான்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

செக்தமிழ்காட்டின் ஒருபகுதியாகச் சிறப்புற்று வி எங்கும் புண்ணிய பூமியாகிய நடுநாட்டிலே இருத் துறையூர் என்னும் சிவதலம் பெண்ணேயாற்றின் வட அத்தலம் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி கரையில் உள்ளது. சுவாமிகள் திருப்பதிகம் பெற்றது. பதிகம் பதிஞெரு <u> திருப்பாட்டுக்களே உடையது.</u> பண் – தக்கராகம். · துறையூர்த் தஃலவா ! உண வேண்டிக்கொள்வ<mark>ேன</mark>் தவகெறியே ' என த் திருப்பாட்டுக்கள் தோ*று*ம் இறு தியடி அமைந்துள்ளது. அத்தலத்திலே ஏறக் குறைய எழுநூற்றைம்பது ஆண்டுகளின் முன் ஆதி சைவர் மரபிலே சித்தார்தசைவம் தழைத்தோங்கு மாறு ஒரு சற்புத்திரர் திருவவதாரம் செய்<mark>தருளினர்.</mark> முப்போதுக்திருமேனி தீண்டும் பெருவாழ்வும் புத்திர பரம்பரையாக ஆசிரியத்தன்மை எய்தும் பெருஞ் சுறப்பும் வாய்க்த அவர், உரிய பருவத்திற்குனே உப நயனம் முதலியனவும் சமய விசேட கிருவாண தீணை களும் ஆசாரியாபிடேகமும் செய்யப்பெற்ருர். கிரியா வி தெயில் சிறி தும் பிறமாமல் ஆன்மார்த்த பரார்த்த பூசைகளும் செய்து வக்தார். வேத சிவாகமங்களே _ முறையே ஓதி உணர்ந்தார். முழுமுதற்பரம்பொ**ரு** ளாகிய சிவபெருமானிடத்து இடையரு**த** பேரன்பு வரவரப் பெருகுவதாயிற்று. சிவாகமப்பொருளேச் சுந்தித்து உணர்ந்து அகத்தும் புறத்தும் தூயராய்ச் சிவவழிபாட்டைச் செவ்வே செய்து வருவாராயினர். தம்மை அடுத்த பக்குவர்க்குச் சித்தாந்த உபதேச மும் செய்து வந்தார். தேவாரத் திருமுறைகளில் எல்ஃயற்ற பத்தி சிரத்தை விசுவாசம் வைத்து நியம மாகத் திருமுறைப்பூசையும் பாராயணமும் நாடோ றும் செய்வாராயினர். அதனுல் இவருக்குச் சகலாகம பண்டிதர் என்னும் சிறப்புப் பெயரும் நாளடைவில் உண்டாயிற்று.

இங்ஙனம் கிகழ்க்துவருங்காலத்திலே அண்மை **யில் உள்ள திருப்பெண்ணுகட**ம் என்னும் சிவ*த*லத்தில் **பரம்பரைச்** சைவவேளாளர் குலத்திலே சிவபக்தி **குருபக்தி அடியார் ப**க்திகளிலும், செல்வ*த்*திலும் **கல்வி அறிவு ஒழுக்க**ங்களிலும் மேம்பட்டு விளங்கிய **அச்சு தகனப்பானர்** என்பவர் ஒருவர் இருந்*தார். அ*வர் சகலாகமபண்டி தருடைய சிடர். அவருக்கு முன்ணேப் எளி திலே **புண்ணியத்தால் எல்லாச்** செல்வமும் **கிடைத்திருந்தும் பி**ள்ளேப்பேறில்லாக் குறை ஒன்^{டு}ற **இருந்து வந்தது. அத**னுல் அவர் பெரிதும் வருந்தி*த்* **தமது குல**குருவாகிய சகலாகமபண்டி தரை அடு த்து த் **த**ங்குறை **தீர வ**ழியொன்*று அருளவேண்டும் எனப்* **பிரார்த்தித்தார். ஆ**சிரியரும் தமது சீடர் குறையைத் .**தீர்**க்க**த்த**க்க உபாயத்தைச் சிக்தித்திருக்தார். **மாள் வழக்கம்போல***த் த***மது ஆன்மா**ர்த்த பூசையை **யும் இருமுறைப் பூ**சையையும[்] செய்*து முடித்தார்*. **திருவருளேச் செர்தித்து**த் திருமுறையிலே சாத்திப் பார்த்தார். அப்பொழுது திருஞானசம்பர்த **மூர்த்தி நாயஞர் அ**ருளிச்செய்**த** திருவெண்காட்டு*த்* திருப்பதிகத்திலே இரண்டாவது திருப்பாட்டு உதய **மாயிற்று. அப்பாடல்** வருமாறு:

''பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளேயினே டுள்ள நினே வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டா வொன்றும் வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர் தோய்விணயா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவிணயே '

என்பது அது. சகலாகமபண்டிதர் அத்திருப்பாட் டின் பொருளேச் சிந்தித்து மகிழ்ந்தார். சிடரைநோக்கி 'ஐய! உம்முடைய எண்ணம் நிறைவேறும்; திருவெண் காட்டை அடைந்து, அங்கே உள்ள முக்குளநீரில் விதிப்படி முழுகிப் பிரமவித்தியா நாயகியாரையும் சுவேதவனப்பெருமானேயும் பேரன்புடன் வழிபட்டு வருக' என அச்சுதகளப்பாளருக்கு விடை கொடுத் தருளினர்.

அச்சு தகளப்பாளரும் ஆசிரியர் கட்டளேயைச் செரமேற்கொண்டு தமது மணேவியாரையும் உடனழைத் துத் திருவெண்காட்டை அடைந்தார். முக்குளதிர்த் தத்திலே முழுகினர். சிவபிராணயும் உமாதேவியா ரையும் விதிப்படி வழிபட்டு வருவாராயினர். பெருமானுக்கு டித்திய கைமித்திகங்களேச் சிறப்பாகச் செய்வித்தார். மகேசுரபூசையையும் விதிப்படி நாடோ றும் செய்**து வக்**தார்**.** ஒருநாள் பெருமான் அச்சு*த* . களப்பாளர் கனவிலேதோன்றி, ''அன்பனே! உனக்கு இந்தப் பிறவியில் பிள்ணப்பேறு அரிது. ஆயினும், ு தேவாரத்திருமுறையிலே சிறந்த பத்தி அதணப் பிரமாணமாகக்கொண்டு ஒழுகிவருவதால், திருஞானசம்ப**ந்**தப் பிள்*ளே*யைப் போன்*று* சைவ சமயத்தை கிஃலாட்ட வல்ல ஒரு சற்புத்திரன் உன் னிடத்துத் தோன்றுவான். தோத்திரவடிவாயுள்ள தேவார்த்திருமுறையின் மெய்ப்பொருஃரச் சாத்திர வாயிலாக வெளியிட்டு, அவன் சித்தாக்த சைவ சமய ஸ் தாபனம் செய்து தமிழ்நாட்டார் உய்யுமாறு வழி காட்ட வல்லவணுவான் கவலற்க!'' எனக் கூறி அபயந்தந்து மறைந்தருளினர்.

அச்சுதகளப்பாளர் சிவபெருமான் தம்கனவில் தோன்றி அருளியமையைச் சிர்தித்து மகிழ்ர்தார். தமது மணேவியாருடன் அங்கிருக்து சிவபெருமானே வழக்கம்போலவே வழிபாடாற்றி வக்தார். சில காலம் சென்றது. மனேவியார் வயிறு வாய்த்தார். திருவரு *ளேப் பெரி து*ம் விய**ர் தார்.** சிவாகம வி <u>த</u>ிப்படி செய்ய வேண்டிய சடங்குகளேயெல்லாம் செவ்வே செய்து முடித்தார். பத்துத் திங்களும் கிரம்பின. தமிழகம் செய்த மாதவம் கிறைவேறவும் சித்தாக்த சைவ பு தல்வர் திருவவ தாரம் செய் தார். இக்குழந்தைக்குச் சா தகன் ம மு தலியன வி திப்படி செய் தார்கள். சுவே த வனப் பெருமான் திருவருளால் குழக்தை தோன்றி னமையின் 'சுவே**தவனப்பெருமாள்'** எனப் பிள்*ளே* த் **திருமாமம் இட்டு அழைத்தனர். அ**ச்சு*த*களப்பாளர் அருமையாக இப்பிள்ளேயை வளர்த்து வந்தனர்.

இங்ஙனமாக, திருவெண்ணெய்கல்லூரிலிருக்து சுவேதவனப் பெருமாளது கன்மாமஞர் வக்து குழக் தையைக் கண்டு பெரிதும் மகிழ்க்தார். அச்சைவப் பெருவாழ்வைத் தாம் அழைத்துச்சென்று தம் ஊரில் செல்வமாய் வளர்ப்பாராயினர். சுவேதனப்பெருமா ளும் காளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்க்து வக்தார். இளம்பருவ விளேயாட்டினுல் யாவரையும் மகிழ்வூட்டினர். ஆயினும், மெய்யுணர் வின் முற்றுப்பேறுடையவராகலின் உலக கிலேயை விரும்பாமல் இருக்துவக்தார். இரண்டு ஆண்டுகள் சென்றன. சிறு பருவச்செயலெல்லாம் சிவபுண்ணியச் செயலாகவே மலிக்தன.

அந்நாளிலே, திருக்கயிலாய மஃயிலே கல்லால மர கீழலிலே தென்முகப்பரமாசாரியராக வீற்றிருந்த சிவபெருமான்பால் எல்லா ஆகமப்பொருள்க**ள**யும் மஃவ றவிளக்கும் சிவஞானபோ தப்பொருளே உபதேச முறையிற் பெற்ற திருகர்திதேவர் மசயிலே வர்த பரஞ்சோது மாமுனிவர், திருவெண்ணெய்கல்லூரை அடைந்து சாமுசித்தராக விளங்கும் சுவேதவனப் பெருமாளுக்கு*த்* தீக்ஷை செய்*து* கு*ருமரபி*ல் ச*த்*திய ஞான தரிசனிபால்கேட்டவாறே சிவஞானபோ தத்தை உபதேசி*த்துத் த*மிழகம் உய்யத் **தமிழிலே மொ**ழி பெயர்த்து வார்த்திகப் பொழிப்பும் உரைக்குமாறு கட்ட‰ யிட்டருளினர். சித்தாக்த சைவமாகிய மெய்ச் சமய உண்மை உணர்ந்து அதனே நிலேநாட்டுதற்கும் பொய்ச்சமய இருணக் கடிதற்கும் தமது ஆசிரியர் திருப்பெயருக்கிணங்கக் காரணப்பெய**ரா**க **மெய்கண்ட** தேவர் எனத் தீக்ஷாநாமமும் சாத்தி வழிச்சென்றனர்.

் மெய்கண்டதேவர் ஆசிரியர்பால்கேட்ட சிவஞான போதப் பொருணேத் திருவெண்ணெய்கல்லூரிலே திருவருட்டுறையில் உள்ள பொல்லாப் பிள்ளேயார் சக்கிதியிலே இருக்து சிக்தித்துத் தெளிக்து கிட்டை கூடினர். ஆசிரியர் ஆணேப்படி தாம் பெற்ற வட மொழிச் சிவஞானபோதத்தைத் தமிழிலே மொழி பெயர்த்து வார்த்திகப் பொழிப்பும் அருளிச்செய்த னர். தம்மை அடைக்த உத்தமோத்தம பக்குவம் உடையாருக்கு உண்மைப் பொருளே உபதேசித்துச் சித்தாக்தசைவ ஸ்தாபனம் செய்துடுகாண்டு வீற் றிருக்தருளின**ர்.**

இச்செய்திகஃஈபெல்லாம் குலகுருவாகிய சகலா கமபண்டிதர் கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தனர். மெய்கண்ட கல்லூருக்கு வக்*து சேர்*க்கனர். *அ*ப்பொழுது மெய் கண்ட*ேதவர் தமது* மாணவர்கட்குப் பதி பசு பாச மாகிய முப்பொருள் உண்மையை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தார். அதணேச் செவிமடுத்த சகலாகம பண்டிதர் இருவிணேயொப்பு மலபரிபாகம் சத்திரிபாத முற்றவராகலின் அடியற்ற மரம்போல மெய்கண்ட தேவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கித் ஆட்கொண்டருளுமா று பிரார் த் தி த் தார். மெய்கண்ட துத் திருவடிதீணை, செய்து, தாம் அருளிய சிவஞான போதத்தை உபதேசித்து, அருணந்நி எனத் தீஷா நாமம் சூட்டி அனுக்கிரகம் செய்தனர். 'இச்சிவஞான போ*தநூற்பொரு*ணே விரித்துப் பிற்காலத்தார்க்கு *இனிது விளங்குமாறு ஓர் நூ*ல் செய்க**்** கட்டளேயிட்டு அருளினர். அவ்வாணேயைச் சிரமேற் கொண்டு சிவஞான சித்தியார் என்னும் இவ்வரிய அருணந்தி சிவாசாரியார் நூலேச் செய்தருளினர். அருளிச்செய்த இந்நூல் சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் உரையாணி போன்றது எனப் பெரியோர் கூறுவர். ்சுவஞானசித்தியார், பரபக்கம் சுபக்கம் என இரண்டு பெரும் பிரிவிணே உடையது. இ<u>ந்</u>தூஃயன்றி, இந்*த* ஆசிரியர் இருபா இருபது என்னும் சிறந்த நூஃயும பின்பு, அருணந் இசிவாசாரியர் தமது அருளினர். *ஆ*சிரியர்பால் கேட்டவாறே சிவஞானபோ தத்தையும்

தாம் அருளின இரு நூல்களேயும் இருப்பெண்ணுகடத் தில் அவதரித்த ஸ்ரீ மறைஞான சம்பர் தருக்கு உபதே சித்து அருளினர். இடையருத சிவானர் தரிட்டை யில் எழுர் தருளியிருர்த ஸ்ரீ அருணர் திதேவராயனர் புரட்டாசிப் பூரநாளில் திருத்துறையூரில் சிவபரிபூரண மாயினர்.

> முப்பொருளின் சரியல்பும் ஓரியல்பா நுவலாது முறைவெவ் வேருய்ச் செப்புசிவா கமங்களின்றன் பொருளொருமை பெறவுணர்த்து திறமுன் ஹூஃல ஒப்பவிரி யாப்பதனுல் சித்தியெனும் வழிநூலாய் ஒளிர்பிற் காலத்(து) இப்புவியோர் தெளிந்துய்ய மொழிந்தஅரு ணந்திசிவன் இணேத்தாள் போற்றி.

உரையாசிரியர் வரலாறு

திருக்கயிலாயத்திலே ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரஞல் அநுக்கிரகம் செய்யப்பெற்று வை திக சைவ சித்தாக் தச் செக்கெறியைப் பக்குவான்மாக்களுக்கு உபதே சிக்கும் ஆசிரியத் த**ஃலமை எய்**தினேர் ஸ்ரீ கர்தகுரு, <u> நக்திகுரு முதலியோராவர். கக்தகுருவால் உபதேசம்</u> பெற்று வக்த பரம்பரை 'கந்தபரம்பரை' எனவும், திரு **்நந்திபரம்பரை' என**வும் *அ*வ்வவர் பெயர்களால் வழங் கப்பட்டு வருகின் றன. நந்திபரம்பரை ஸ்ரீகண்ட பரம் பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆ,தீனம், வக் தே த இந்த நந்திதேவர் மரபில் ஆதீனங்கள். ஸ்ரீ மெய்கண்ட சந்தானம். இதணே, ''கயிலாய பரம் பரையில் சிவஞான போ தமெறி காட்டும் வெண்ணெய், பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ் ஞான பா.நு வாகிக், குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடு துறைவாழ் குருநமச்சிவாய தேவன், சயிலாதி மர புடையோன் திருமரபு நீடூழி தழைக மாதோ '' என்ற செய்யுள் வெளிப்படுத்தும்.

சிவஞான சித்தியார் உரையைச் செய்தருளிய ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் கந்தபரம்பரையிலே வந்த ஞாஞசாரியர். இவர்கள் 'அதிவர்ணுச்சிரம ஆசாரிய வரிய சைவசமயபரிபாலக சிவாக்கிரயோகீந்திர ஞான சிவாசாரியசுவாமிகள்' எனப் பாராட்டப்படுவார்கள். ஸ்ரீ வாம3தவ சக்தானம் எனவும் இக்தப் பரம்பரை வழங்கப்படும்.

ஸ்ரீ வாமதேவ முனிவர், குமார கொத்திலே ஸ்ரீ க்க்த பரமாசாரியர் சக்கிதியை அடைக்து வணங்கித் துதித்து நின்று, சுவாமி! அடியேனுக்குச் சுத் தாத்துவித நிலேயின் உண்மையையும், பிரணவார்த் தத்தையும் உபதேசித்தருளவேண்டும் எனக் குறையிரக்து விண்ணப்பம்செய்தனர். அதுகேட்ட குமாரக் கடவுள் கருணேகூர்க்து சுத்தாத்துவிதத்தின் உண்மையைப் போதிக்கும் 'சர்வஞானேத்தரம் ' என்னும் திவ்விய ஆகமத்தையும், பிரணவ பஞ்சாக்கரங்களின் உண்மையையும், கக்தகாலோத்தரம் முதலிய சிவாக மங்களேயும் உபதேசித்தருளி 'இவற்றைப் பக்குவான் மாக்களுக்குப் போதிப்பாயாக ' எனத் திருவாய் மலர்க்து ஆசாரியத் தலேமையும் கொடுத்தருளினர்.

ஸ்ரீ வாமதேவமுனிவர் ஸ்ரீ நீலகண்டசிவாசாரிய ருக்கும், அவர் காசி மணிகர்ணிகா தீரத்தில் பெரிய மடத்தில் இருந்த விசுவேசுவர சிவாசாரியருக்கும், அவர் சதாசிவசிவாசாரியருக்கும், அவர் சிவமார்க்கப் பிரகாச தேசிகருக்கும், அவர் சிவாக்கிரயோகிகள் என்னும் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாசாரியருக்கும் பரம் பரையாக உபதேசித்து அபிடேகம்செய்து முறையே ஆசிரியத் தலேமையும் தந்தருளினர்.

ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாசாரியர், சூரியஞர் கோயில் தெற்குவீ தியிலே ஆதீன ஸ்தாபனம்செய்து தமது ஆசிரியர்பால் பெற்ற ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சமேத ஞான நடராஜ, காளத்தீசுவரசுவாமி பூறை முதலி யன செய்துகொண்டு, தம்மைச் சரணடைந்த பக்கு வான்மாக்களுக்குச் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவ ஞானேபதேசம் செய்து வீற்றிருந்தருளினர்.

திருவாவடு துறையிலே ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக பரமாசாரியசுவாமிகள் தம் ஞாஞசாரியர் கட்டளேயின் படி அவர் வகுத்த அறையிலிருந்து, வரும் பக்குவர் கட்குச் சிவஞாடுபெதேசம் செய்துகொண்டிருந்தனர். இங்ஙனமாக, ஒருநாள் சூரியஞர்கோயில் ஆதீனம் ஸ்கந்தபரம்பரையில் ஞாஞசாரியராய் விளங்கும் விசாரண சுவாக்கிரயோகிகள் சிவஞான அநுபவ செய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீ கம்சிவாயதேசிக மூர்த்திகள் பால் எழுந்தருளிவந்தனர். நேரமோ நண்பகல். _{நம}சுவாயமூர்த்திகளின் சீடர்களில் சிலர், சமயாசா**ர** சீலர்கள் வீட்டில் பிச்சை ஏற்று ஙின்றனர். ஸ்ரீ சிவாக் தெரயோகிகள் எழுந்தருளி வருவதைக் கண்ணுற்ற அச்சீடர்கள் மிக்க பரபரப்புடன் கையிலிருந்த பிட்சா பாத்தொத்தை ஒரு திண்ணேயின்மேல் வைத்துவிட்டு வக்து ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகளே வணங்கினர். சீடர்கள் கிஸேமிணேக்கண்ட யோகிகள், ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திக ளிடம் தொண்டு பூண்டிருக்கும் இவர்கட்குச் சைவா சாரசீலம் வரவில்ஃபே என இரங்கிச்சென்றனர்.

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திக ளுடனிருந்து திருமடத்தில் ஞானவிசாரணே செய்து அளவளாவி மகிழ்ந்து திரும்பினர். அப்போது சீடர் களுக்கு இன்னும் ஆசாரசீலம் திருந்தாமையைத் தெரிவித்தார்கள். அதனேக்கேட்ட ஞாஞசாரியர் சீடர் கீள ரோக்கி, 'ஒருவர் ஆசாரியணேக் கண்டவுடன் இடத்தையோ காலத்தையோ கிஃபையோ கோக்கா மல் அடியற்ற மரம்போல அன்ரே விழுக்து வணங்கு தல்வேண்டும்; அவ்வாறின்றிப் பிட்சாபாத்திரத்தை ஒரு இடக்தேடி வைத்தற்கும் அபிமானமல்லவோ காரணமாயிற்று' என இரங்கினர். அதணேக்கண்ட யோகிகள் இத்தகைய ஞானமூர்த்திகளே எவ்வாறு பிரிக்து உறைவது எனப் பெரிதும் வருக்தித் திருவா வடுதுறையிலே சிலகாட்கள் தங்கிச் சிவாநுபவஙிலே யில் தினேத்திருக்து தமது திருமடத்துக்குச் சென் ருர்கள். இங்ஙனமாக,

அக்காலத்திலே தொண்டை நாட்டிலே பிராமண குலத்திலே அவதரித்துச் சகல கஃகளிலும் வல்லவ ராய ஒருவர் ஞாஞசாரியரைத் தேடிச் சிவதலயாத் திரை செய்துகொண்டு காவிரியின் வடகரையை அடைக்து, அங்கேயுள்ள சிவதலங்களேத் தரிசனம் செய்து வருவாராயினர்.

"மூர் த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கி னர்க்கோர், வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே" எனத் தாயுமான சுவாமிகள் அருளிய வாறு ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாசாரிய சுவாமிகளது சிவானுபூ தி விளக்கத்தைக் கேள்வியுற்ருர். அவரை த் தரிசிக்க வேணவாவுற்றுர். அவ்வேணவா அந்த அந்தணராகிய பக்குவமுடைய ஆன்மாவை விரைந்து செலுத்தச் சென்றுர். ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாசாரி யர் சந்நி தியை அடைந்தார். ஞாளுசாரியரது சிவ வேடப் பொலிவையும், சிவாநுபவ விளக்கத்தையும், பெருங்கருணே நோக்கத்தையும் கண்டார். தம் வச மிழந்தார்; மொழி தடுமாறினர்; மெய் சிலிர்த்தார்; கண்ணீர் மாறு துபொழிய ஆனந்த பரவசமுற்றுர்; ஆசாரியர் திருவடிகளிலே அடியற்ற மரம்போல் வீழ்ந்து வணங்கினர்; துதித்து நின்மூர்; அடியேன் பிறப்பறுத்து ஆட்கொண்டருளவேண்டும் என்று பன்முறை இரந்தார். ஞாஞசாரியர் இவரது திவிர தர பக்குவத்தையும், பத்தி விரய விசுவாசங்களேயும், வித்தியா விலாசத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்தார். ஞாஞ வதியால் நிருவாண தீட்சை செய்தருளினர். சைவ சந்நியாசமும் கொடுத்தார். தமது பரம்பரை நிலவுல கத்திலே நின்று நிலவுறுமாறு தமக்குக் கிடைத்த பிரணவார்த்தத்தையும், சர்வ ஞாறேத்தராகமத்தை யும் உபதேசித்தார்; ஞாஞசாரிய அபிடேகமும்செய்து சிவாக்கிரயோகி என்னும் தமது பட்டாபிதானத்தை யும் குட்டினர்; இரண்டாங்குரவராக இருத்தினர்.

இவ்வா று ஞாஞசாரியர்பால் அனுக்கிரகம்பெற்ற துவிதீய குரவர், தமது ஆசிரியர் அருளியவாறே சிர்தித்துத் தெளிர்து, பரமான்மாவாகிய சிவமும் தாமும் வேறற விளங்கும் சிவானர்த கிட்டையிலே இடையருது வீற்றிருந்து வர்ணுசிரமா தீதராக விளங் கினர். ஆதலின், அதிவர்ளுச்சிரம சிவாக்கிரயோகிகள் எனப் பெயர்பெற்றனர். இந்த ஆசிரியர்களது பெரு மையைப் பலராலும் கேள்வியுற்ற அக்காலத்திருந்த தஞ்சை அரசன் சூரியஞர்கோயிலுக்கு வந்தான். ஆசாரிய உப்ய குரவரையும் தரிசித்து வணங்கிணன். **ரது அனு**மதி பெற்று, இரண்டாவது குரவராகிய ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகளேச் சிவிகையில் எழுந்தருளப் பண்ணி த் *த*ஞ்சைக்கு *அ*ழைத்*துச்* சென் முன். ஆசாரியரை த் தனியாக ஒரு மடத்திலிருத்தி உபசரி த் ்அவ்வாசிரியரைக்கொண்டு சைவசமய பரிபா லனமும் செய்வி த்துக்கொண்டிருந்தான்.

அக்காலத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவராகிய மணவாள மாமுனி என்பவர் தமது சிஷ்யர்களோடு அரசனிடம் சென்ருர். ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தை இந்த நாடெங் கும் பரவச்செய்யவேண்டும் என்று கூறிஞர். அரசன் அதற்குடன்பட்டிலன். அதஞல் மணவாள மாமுனி சுள் ''சிவாக்கிரயோகிகளோடு வா தம்செய்து வென்று எமது வைஷ்ணவத்தை நிலநாட்டுவேன்; அதற்கு அனுமது கொடுத்தல் வேண்டும் '' என்று மீட்டும் அரசனிடம் கூறிஞர்.

அரசனும் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகளுக்கு இதனேத் தெரிவித்தான். ஆசாரியர் உடன்பாடு பெற்றுன். வாதசபையைக் கூட்டினுன். 'பதினெட்டு நாட்களுள் வாதத்திலே தோற்றவர் தம் சமயத்தைவிட்டு வென் றவர் சமயத்தில் சேர்ந்துவிடுதல் வேண்டும்' என்று உத்தரவளித்தான். இருதிறத்தாரும் அவ்வாறே சபதம் செய்துகொண்டு வாதம்செய்தனர். பதினேழு நாட்கள்வரை மணவாளமாமுனிக்குத் தோல்வியே வந்தது. ஆகலின், பதினேழாம்நாளிரவில் சுவாக்கிர யோகிகளிருந்த திருமடத்தில் சுற்றிலும் தீக்கொளு

இச்செய்தியை மறுநாட்காஃவில் ஊர் காப்போ ரால் அரசன் அறிந்தான். மனம் பதைபதைத்தான். திருமடத்துக்கு விரைந்து சென்றுன். அக்கினி மத்தியில் திருமேனிக்குத் தீங்கின்றி, சிவயோகத்தில் அமர்ந்திருந்த ஆசிரியரைத் தரிசித்தான். அச்சமும் ஆச்சரியமும் எய்தினன். எதிரில் வணங்கி நின்று 'குரவர் சிகாமணியே! இந்தப் பழி காண்பதற்கோ தேவரீரை இங்கு எழுந்தருளுவித்தேன்; என் பிழை பொறுத்தருளுக், என்று பன்முறை வணங்கினன்; ஞாகுகிரியருடைய பெருமையை எண்ணி எண்ணி இறுமாப்புற்ருன். திக்கொளுவிய மணவாளமாமுனி மறைந்து ஓடாமல் இருத்தலே அறிந்து அரசன் அவரைத் தண்டித்தான். மணவாளமாமுனிகள் காலம் கி. பி. 1370 - 1443.

பின், சுவாக்கிரயோகிகள் 'அரசே! நாம் திருவீழி மிழஃலயில் வசிக்க விரும்புகிறேம். அத்தலம் சைவ சமயாசாரியர்கள் பன்னெடுநாள் எழுந்தருளியிருந்து சைவசமய பரிபாலனம் செய்யப்பெற்றது. திருமால் *தமது தாமரைக்கண்‱ச்* சிவபெருமான் திருவடி. களில் இட்டு அருச்சித்துச் சக்கரம்பெற்றது. மற்றும் 'மிக மிக அற்புதமான மகிமைகள் பல வாய்ந்தது' படியே திருவீழிமிழலேயில் ஒரு திருமடம் கட்டுவித் அதில் இரண்டாம் குரவராகிய சிவாக்கிர தான். யோகிகளே எழுந்தருளுவித்து உபசரித்து வந்தான. சுவாக்கிரயோகிகள் இருவீ ழிமிழஃயில் சைவசக்கியாசி களாகிய பல மாணவர்கள் சூழ வீற்றிருந்து, சைவ சமயத்தை வளர்த்துவக்தார். இதனுல் இவ்வாசிரியர் வீழிச் சிவாக்கிரயோகிகள் என வழங்கப் பெற்குர்.

இங்ஙனம் கிகழும் நாட்களில் ஸ்மிரு இவழி ஒழுகும் சிலருக்கும் சிவாகமரெ ஒழுகும் சிலருக்கும் சந்நியாச விஷயமான விவா தம் உண்டாயிற்று. இரு திறத்தார் களும் அரசனிடம் சென்று தங்கள் விவா தத்தைக் கூறி முடிவுசெய்ய வேண்டும் எனத் தெரிவித்தனர். இச்செய் தியை அரசன் திருவீழிமிழஃயில் இருக்கும் ஆசாரியர்பால் தெரிவித்தான். ஞாஞசாரியர் இந்த விவா,தத்தைத் தக்க பிரமாணவாயிலாகச் சமா தா னம் செய்து நான்காம் வருணத்தவருக்கும் சந்நியாசம் உண்டு என்பதை நிரூபித்தார். அவர்கள் அனுஷ் டிக்க வேண்டிய ஸ்நானம், சந்தி, பூஜை, தீகைஷ், சந்நியாசம் முதலியவற்றை விரித்து விளக்கும் எட்டுப் படலங்களேயுடைய சிவாக்கிர பத்ததி என்னும் கிரியா தீபிகையையும், நான்கு வருணத்துச் சந்நியாசிகளும் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய விதிகளே விளக்கும் எட்டுப் படலங்களேயுடைய சைவசந்நியாசபத்ததி என்ற நூலே யும் செய்து கொடுத்தனர். ஆசாரியர் அருளிய சைவ சந்நியாச பத்ததியில் தஞ்சை அரசணேச் சிறப்பித்துப் பாயிரமும் செய்தனர்.

அதன்பின் சூரியஞர்கோயிலுக்குச் சென்று தம் ஞானகுரவரைத் தரிசித்துவரும் காலத்தில் ஆசிரியர் கட்டளேயிட்டருளியவண்ணம் வடமொழிச் சிவஞான போதத்துக்குச் சங்கிரகவியாக்கியானம் என்னும் ஒரு சிற்றுரையும், சிவாக்கிரபாஷ்யமென ஒரு பேருரையும் செய்தருளினர். இச்சிவாக்கிர பாஷ்யத்தில் தமது ஸ்கர்த பரம்பரையில் உபதேசிக்கப் பெற்று வரும் சர்வஞானேத்தர ஆகமத்தின் ஞானபாதத்துக்கு ஸ்ரீ அகோரசிவாசாரியர் செய்த சிவசமவாத உரையையும் மறுத்தனர்.

பின்பு, சிவாக்கிரபாஷ்யம் கற்கும் மாணுக்கர்கள் அதற்குமுன்னர் ஒரு தலேயாக அறிந்துகொள்ளற்பாலனவாகிய சித்தாந்தப் பொருள்களேச் சுருக்கி விளக்கும் வசனரூபமான சைவ பரிபாஷை என்னும் நூலே வடமொழியிலேயே செய்தருளினர். அந்நூல் ஐந்து பரிச்சேதங்களே உடையது. இதனேயன்றிச் சர்வஞானேத்தரம், தேவிகாலோத்தரம், ஹரதத்தாசாரியர் செய்த சுருதி சூக்திமாலே முதலிய நூல்களுக்குத் தமிமுரையும் செய்தனர்.

சகலாகமபண்டி தர் என்னும் ஸ்ரீ அருணங்கி சிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியார் பர பக்க சுபக்கங்களுக்குப் பரமத ஸ்வமதப் பிரமாண வசனங்கள் காட்டி உரையிட்டருளினர். இவற்றுள், இவ்வாசிரியர் அருளிய பரபக்க உரையும், சர்வ ஞானேத்தரம், தேவி காலோத்தரம், சுருதி சூக்தி மாலே இவைகளின் தமிழுரையும் கிடைத்தில. திருவருள் கூட்டுமாயின் நாளடைவில் அவைகளும் கிடைக்கலாம். சிவஞானசித்தியாருக்கு இப்பொழுது வழங்கும் அறுவர் உரைகளுள் ஸ்ரீ மறைஞானதே தசிகர் உரைக்குப் பிக்தியது இவ்வுரையே.

பின்பு, சுவானக்த காச்சியார் என்னும் ஒரு டக்கு வியின் பொருட்டுச் சிவநெறிப் பிரகாசம் என் னும் ஒரு ஞான நூஃேயும் அருளிச்செய்தனர். இது இரு நூற்றுப் பதிணேக்து திருவிருத்தங்களே உடையது. சிவஞானசித்தியாரின் வழிநூலாக அமைக்த சிவப் பிரகாசத்தைப்போல இச்சுவநெறிப் பிரகாசமும், சிவ ஞான சித்தியாரையும் சிவாக்கிரயோகிகள் அதற்குச் **செய்த உரையையு**ம் படி*த்தற்கு*ப் பெருக்*து‱* செய் **வதாம். இந்த நூலுக்கு நூலா**சிரியர் அ*நு*க்கிரகம் அவ்வு**ரையில்** பற்பல இடங்களில் சிவாக்கிரயோகி **கள்** சி**த்**தியாருக்குச் செய்த உரைப் பகுதிகளுள் பெரும்பாலன ஆசிரிய வசனம்போல அமைக்திருக்கக் காணலாம்**.** இக்*நூலும்* உரையும் இ*த*ண அடு*த்து* ஆதீன வெளியீடாக வெளிவர உள்ளது.

ஸ்ரீ சுவாக்கிரயோகிகள் இரு மொழிகளிலும் பல நூல்களேயும் உரைகளேயும் இயற்றியருளிச் சைவ சமய பரிபாலனம் செய்துகொண்டிருந்தார். அந்த நாளிலே *தமது* ஞானகுரவராகிய ஸ்ரீ சிவக்கொழு<mark>ந்த</mark> சிவாசாரியர் சிவபரிபூரணம் அடை**யு**ங்காலம் சமீபி**த்** திருப்பதை அறிர்து சூரியஞ**ர்கோயிலுக்கு எழுர்த**ரு ளிஞர். ஆசிரியர் பரிபூரணம் தரிசித்தார். அரசஞல் கோயில் கட்டுவித்து, ஆசிரியரது திருவு**ருவத்தைப்** பதிட்டை செய்தார். குரு ஆராதனம் செய்து தமது மாணுக்கர் பலருள்ளும் சிற**ந்த நந்திசுவாக்கிரயோகி** களுக்கு இளவரசாக அபிஷேகம் செய்*தார்*. சில காலம் சூரியஞர்கோயிலிலேயே தங்கியிரு**ந்தார். பின்,** *தா*ம இருவிழிமிழஃயிலேயே வசிக்க விரும்பிஞர். *அ*த்தலத்திற்குச் சென்று சில காலம் இரு**ந்தா**ர். தம்து பரிபூரணகாலத்தை ஸ்ரீ நர்திசிவாக்கிரயோகி களுக்கு அறிவித்தார். அவர் தஞ்சை அ**ரசன் முதலி** யோருடன் திருவீழிமிழஃக்குச் சென்று ஆசிரியர் பரிபூரணம் தரிசித்தார். அரசஞல் கோயில் ஒன்று கட்டுவித்தார். தமது ஞாஞசிரியர் **திருவுருவ**த்தைப் பதிட்டை செய்தார். குருபூசை, மாகேசுவரபூசை முத லியவைகளேச் சிறப்புற நடத்திஞர். பின், சூரியஞர் கோயிலுக்கே எழுந்தருளி, தாமே ஆதீனகர்த்த ராக வீற்றிருக்து சைவசமய பரிபாலனம் செய்**து** கொண்டிருந்தார்.

இந்த அதிவர்ணுச்சிரம ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் சின்னப்பட்டமாகத் திருவீழிமிழஃயிலேயே இருந் ததினல் அதுமுதல் சூரியஞர்கோயில் ஆதீனத்துக் குத் திருவீழிமிழஃயே சின்னபட்டத்தினர் பீடமாக அமைந்தது.

ஸ்ரீ நமச்சிவாய பரமாசாரிய சுவாமிகள் காலம் முதல் சூரியஞர்கோயில் ஆதீன குரவர்கள் யாவரும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துடன் பெரிதும் தொடர்பு பூண்டொழுகினர். தமது ஞாஞ் தினத்துக்கு வேண் டுங்காலங்களிலெல்லாம் திருவாவடு துறையிலுள்ள முனிபுங்கவர்களில் ஒருவரையே ஞாஞசாரியர் அது மதிபெற்றுத் தமது ஆதீன குரவராகச் செய்து வரு வது வழக்கம். அவ்வழக்கம் நாளது வரையில் நடை பெற்று வருவது கண்கூடு.

திருவாவடு துறை ஆதினத்து மகாவி த்துவான் ஸ்ரீ மீஞட்சிசுர்தரம்பிள்ளேயவர்களுக்குச் சிறுபருவத் திலே வித்தியா குருவாக விளங்கிக் 'கம்பரர்தாதி' முதலியவற்றைப் பாடம் சொல்லிவர்த ஸ்ரீ அம்பல வாண முனிவர் பிற்காலத்துத் திருவாவடு துறை ஆதீனத்து 15 வது குருமூர்த்திகளாக விளங்கிய ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக மூர்த்திகளிடத்து அதுமதி பெற்றுச் சென்று சூரியஞர்கோயில் ஆதீனத்துப் பண்டாரச்சந்நிதிகளாயினர் (1862 ஆகஸ்டு).

ஸ்ரீ முத்துக்குமார தேசிகர், இவ்வா தின த்திலே மகாவி த்துவான் பிள்ளேயவர்களிடத்திலும், 16வது மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகளிடத்திலும், சின்னப்பட்டம் பேட்டை - ஸ்ரீ நமசிவாய தேசிக மூர்த்திகளிடத்திலும் தமிழ்க்கல்வி வடமொழிக்கல்வி களுடன் சித்தார்தசைவ சாஸ்திரங்கீன முறையாகப் பெரிதும் பயின்றவர்கள். அக்காலத்தில் இவர்களு டன் பாடங்கேட்டுச் சிறந்தவர்கள் அடியார் கூட்டத்திலுள்ள ஆதீனவித்துவான் ஸ்ரீமத் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள். இவர்கள் 1888-ல் குன்றக் குடியிலுள்ள திருவண்ணுமலே ஆதீனத்திலே தலே வர்களாக கியமனம் பெற்றுர்கள். திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ பரமசிவத்தம்பிரான்சுவாமிகளுடைய தம்பியாகிய

ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிக மூர்த்திகள் கயத்தாற்றிலே கார்காத்த வேளாளர் மரபிலே தோன்றியவர்கள். இவர்கள் சூரியஞர்கோயில் ஆதீனகர்த்தராக கிய மனம் பெற்று நாற்பது ஆண்டுகள் ஞான அரசு செலுத்தினர்.

ஆதீன வித்துவாகை இருக்த ஸ்ரீ குமரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிலும் துறவற ஒழுக்கத்திலும் மேம்பட்டு விளங்கிஞர்கள். அவர்களிடத்திலே ஞாஞசாரியராகிய மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக மூர்த்திகட்குத் தனித்த பேரன்பு உண்டு. அகலாமல் அவரைத் தம்பால் வைத்திருக் தார்கள். இவர்கள் ஸ்ரீகுமரகுருபரசுவாமிகள் மரபிலே தோன்றியவர்களாகலின், காசிவாசி ஸ்ரீ இராமலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள் வேண்டுகோளின்படி (கி. பி. 1880 - 1894) திருப்பனக்தாள் காசிமடத்துத் தலேவ ராக கியமிக்கப்பட்டார்கள்.

சி தம்பரம் ஈசானமடம் ஸ்ரீ இராமலிங்கசுவாமிகள், சிலேடைப்புலி பிச்சுஐயர், சின்னிகுளம் அண்ணுமலே ரெட்டியார் முதலியோர்கள் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிக மூர்த்திகளுடன் திருவாவடுதுறையிலேயே இருந்து பாடங்கேட்டவராவர்.

ஸ்ரீ முத்துக்குமார தேசிகமூர்த்திகளுக்குப்பின் பட்டத்துக்கு வந்து 29 ஆண்டுகள் பட்டத்திலிருந்த ஸ்ரீ மீஞட்சிசுந்தர தேசிக சுவாமிகள் சேற்றூர்க் கவி ராயர்வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் முன்ஞேரா கிய மீஞட்சிசுந்தரக் கவிராயர் குவலயானந்தத்தைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்தியற்றினவர்கள். சூரியஞர்கோயில் ஆதீனத்து ஸ்ரீ முத்துக்குமார தேசிக மூர்த்திகளுடைய மாணவர் பலரில் வடமொழி தமிழ்மொழிகளில் சிறப்புற்றுத் தமது ஞாஞசாரியர் போலவே சைவசமய பரிபாலனம் செய்துவந்தவர்கள் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கிரியாதீபிகை, சிவாக்கிரபாடியம் முதலியன இவர்களால் அச்சிடப்பெற்றன.

சூரியஞர்கோயில் ஆதீனத்து ஞானகுரவர்கள்

ஸ்ரீகண்டபரமசிவன் ஸ்ரீ ஸ்க்க்தசுவாமி ஸ்ரீ வாமதேவமகரிஷி ஸ்ரீ வீசுவேசுவரசிவாசாரியர் ஸ்ரீ வீசுவேசுவரசிவாசாரியர் ஸ்ரீ சதாசிவசிவாசாரியர் ஸ்ரீ சிவமார்க்கப்பிரகாசசிவாசாரியர் ஸ்ரீ சிவாக்கிரபோகிகள்

(ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்தசிவாசாரியர்) ஆதீனஸ்தாபகர்

ஸ்ரீ வீழி - சிவாக்கிரயோகிகள் ஸ்ரீ ந்த சிவாக்கிரயோகிகள் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்துதேசிகர் ஸ்ரீ சொக்கலிங்கதேசிகர் ஸ்ரீ சிதம்பரநாததேசிகர் ஸ்ரீ வைத்தியலிங்கதேசிகர் ஸ்ரீ சண்முகதேசிகர் ஸ்ரீ நமச்சிவாயதேசிகர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர்	(1855-1862)
ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர்	(1862-1883)
ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகதேசிகர்	(1884—1887)
ர்கடிதிராவகுக்கு நீழ் நீழ	(1888—1918)
ஸ்ரீ டீனுட்சிசுந்தரதேசிகர்	(1918—1947)
ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்துதேசிகர்	(1947 - 1959)

ங்கர்மபப்ரை&தித்அபி சூாபிப்இ ர்கசித0ராபகுக்குக்மு ஸூ

உரையாசிரியர்

எடுத்தாண்ட நூல்கள்

[பக்க எண்]

அமரசிம்ஹம் 265.

ஆதித்தியபுராணம் 159.

இதரநூல்கள் 33, 338, 349, 381.

இரத்தினத்திரயம் 206, 507.

இரௌரவம் 502, 514.

ஈசுவரகீதை 511.

காபிலம் 445.

கா மிகம் 52, 245, 411, 465, 493, 537, 580,

582, 584, 608, 644, 666, 678.

காலோத்தரம் 146, 555.

காளிதாசர் 152.

திரணம் 267, 463.

கார்மபுராணம் - சிவகீதை 247.

சர்வஞா இத்தரம் 303, 313, 371, 372, 393, 439.

சித்தாந்தபோதம் 552.

சிவஞானசித்தியார் 25.

சிவஞானபோதம் (வட) 214, 432, 508, 514,

531, 534; (தமிழ்) 173.

சிவதருமோத்தரம் 234, 250, 256, 260, 324.

சிவப்பிரகாசம் 411, 489.

சுந்தரர்தேவாரம் 24.

சுவாயம்புவம் 281, 557. 622.

தத்துவப்பிரகாசம் 156, 371, 541.

```
திருநாவுக்கரசர்தேவாரம் 173.
```

திருமந்திரம் 15.

தேவிகாலோத்தரம் 113, 210, 216, 247, 488, 526, 546.

நிச்சுவாசகாரிகை 383, 436.

பதிபசுபாசப்பனுவல் 59.

பராக்கியை 134, 420, 543.

பாரதம் 80, 253.

பிரமாண்டபுராணம் 161.

பூஜாஸ்தவம் 180.

பௌஷ்கரம் 35, 36, 39, 52, 53, 81, 87, 93,

112, 124, 138, 141, 145, 146, 148,

189, 193, 207, 211, 236, 263, 264,

281, 282, 286, 291, 294, 301, 304,

307, 309, 312, 314, 318, 325, 330,

334, 340, 343, 346, 348, 350, 351,

354, 358, 359, 378, 381, 382, 384,

397, 399, 414, 497, 514, 536, 539,

542, 546, 548.

மகிம்நாஸ்தவம் 32.

மதங்கம் 21, 210, 534.

மிருகேந்திரம் 28, 146, 154, 164, 168, 171,

173, 197, 282, 289, 306, 320, 330,

361, 364, 395, 416, 417, 447, 461,

472, 502, 541, 543, 544, 580.

வாதுளம் 13, 16, 17, 18, 166, 176, 181,

193, 386, 391.

விசுவசாரோத்தரம் 263, 266.

வீராகமம் 11, 12.

வீரதந்திரம் 440.

ஜைனதந்திரம் 125.

ஸ்வச்சந்தம் 522.

சிறப்புப்பாயிரம்

(தேரிசையாசிரியப்பா)

நீர்வளர் பெருங்கடல் சூழுல குய்யப் பார்புகழ் கைலேப் பரமனன் அரைத்த திடமிகு வடமொழி அடைவுறத் தெரிந்து பண்ணவர் பயில் இரு வெண்ணெய் நல் லூரின் 5 மெய்கண் டிகைபுகே மெய்கண்ட தேவன் தென் னூ லுரையால் தெருளுறச் செய்து முன் னூல் நாமம் முறைபெற நிறுவிய நன்னெழி கருஞ்சிவ ஞானபோ கக்கை ஆங்கவ ரருள்கொண் ட ந்தவண் தமிழால் 10 பாங்குற விரித்துப் பழமறை யாகமப் பொருள்பொருந் நிடவே புலப்படத் தெரிந்ந அருணந்தி தேவ சிவா சாரியர்தாம் அளியுற வுலகில் ஆசறப் பகர் ந்த தெளிசிவ ஞான சித்தியி னுண்மையைச் சீவனன் பருக்குத் தெளியமற் றகுன்பொருள் 15 உவகை யின்விரித் துரைசெய் திடுகென ஆசா ரியர்குறித் தருளிச் செய்தலின் தேசா ரவரருள் செறிந்துள மகிழ்ந்து திரமா முயிரிற் சிற்சத்தி தானே 20 பிரமாண மென்றும் பின்ன ரதற்குக் கரண மாவன காட்சியும் கருதனும் ் உரையு மிவ்வகை மூன்றென வோ.திப் பேரிசை படைத்த பிரபஞ்ச மெல்லாம் காரிய ரூபமாய்க் காணப் படுதலின் இவையொரு முதல்வளுல் எய்துவ தென்றும் __ பவமுதல் புரிவோன் பாரிசே டத்தால் அரனே யென்றும் அவ்வான் மாக்களின் பரவிய மலபரி பாகந் தனக்கும்

ஒருவரு மிருவினே யொத்தவா றினுக்கும்	
மருவிய சுத்தா சுத்த மாயையின்	30
நவையற நின்று நனிதனு கரண	
புவனபோ கங்கள் பொலியவுண் டாக்கி	
ஆக்குமப் பிரபஞ் சத்தில் வியாத்தியாய்	
நீக்கு த மின் றி நிஸ்பெற நின் று தான்	
ஓங்கிய ஞூன வுருவா எவற்றை	35
நீங்கியும் வேருய் நிற்பவ கொன்றும்	
எண்ணிய கருமம் இயற்றிய பயணே	
மண்ணிடைத் துய்ச் து வாழுமான் மாக்கள்	
காயமிந் திரியம் கருதிய பிராண	
வாயு வந்தக் கரணமற் றிவைக்கும்	40
வேரு யாணவ சத்தியான் மிகவும்	
மாருய்த் தடுக்க மன்னிய ஞானக்	
கிரியா சத்தி கணேக்கெடாஅ துடைத்தாய்	
விரிவுகொள் நித்திய விபுவா யந்தத்	
தாங்கரும் ஆணவச் சத்தித் தடையால்	45
பாங்கா லீசன் பரதந் திரத்தாய்	
வந்த முறையின் மாயா காரிய	
பந்த மதலை பயின்றேக தேசியும	
சிற்ற ரி வ னமாய்ச் சிவ னு லியற்று தற	
குற்ற வனுமாய் ஒளிர்மன வாக்குக்	50
காய மிவற்ருல் காண்டற் காதாய	
ஆயுஞ் சிவஞா னத்தனு பவத்தால	
அறியப் பட்ட அக்ககை யானமாச	
செறியச் சக்கும் சிக்குமாய் நின்ற	
அரனெனு மவற்கும் அசத்தும் சடமுமாய்ப்	55
பாவிய வருபிர பஞ்சம் தனக்கும்	
_வன்னி புறைமா யவ்விரண் டி <i>னேயும்</i>	
உன்னி யறிதற் குணர்வுடை யோனுமாஅய	
இருவிணே யொப்பு மலபரி பாகம	
பிறந்த பக்குவ மதனிற் சிறந்த	60

சத்தி நிபாதம் தனிற்சிவன் குருவாய் முத்தி சொருபதே சத்திக்ன மொழியப் பாசம் ஒருவிப் பதியுடன் வேறினா ஆசறும் அநுபவ மடைவதே பென்றும் அடையுமா ருவ தலம்வரு பசுவின் 85 படருஞா னத்தால் பாசஞா னத்தால் அறிவரும் பதியைப் பதிஞா னக்கால் நெறிதரக் கண்டு நெறியொடுந் தெரியக் கண் ணு று பவனும் காட்சியும் காட்சிக் கன்னியப் பொருளும் அழிந்தழி யாமல் 70 தன்மய மாகத் தானிற்ப தென்றும் . இன்ன வாறுவந் தெய்தா நிருக்கி*ற்* பலவகைப் படுபிர பஞ்ச மெல்லாம் சொல்லுறி லசத்தியம் சுதந்திரம் தனக்கென இல்&ல யாகும் இயற்று நம் பணியெலாம் 75 — சிவன்பணி மென்று சிவனிடத் தேற்றிப் பவங்கெட நிற்கின்முன் பகர்ந்தவந் நிலேயே கூடு மென்றுமக் கொள்கையும் கூடா தூகி யாணவச் சத்தியாற் றடைகண் 80 டேதுமோ ரறிவற் றிருந்த நமக்குக் கோதி லறிவு கொடுத்தருள் சிவண மறத்த லரிதென மதியுறக் கருதி அறத்தகை யந்தரி யாக மதணேச் சிறப்பொடு புரிந்துமித் திறத்திலந் தரங்கம் உரப்படு பத்திவைத் துருகினும் ஞானம் 85 வரப்பெறு மென்னுமிவ் வகையரி தாயின் **தஃப்படு**ம் பெருமைச் ச*ற்குரு சரணம்* . நிஃப்பட வடைந்*து* நெறியினு லவர்தம் ஏவகின் வழாமல் இயம்பிய சிவன் திருக் கோயிலி னிடத்தும் குழாம்பயில் பரமன் 90 அடியவ ரிடத்தும் அஞ்சலி யொடும்வழி படுமுறை புரியினும் பரகதிக் கேதுவாய்க்

தப்பினா ஞானம் தழைத்திடு மென்றும் இப்படி யடுநக மெய்ப்பயன் விளங்கக் கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டென முன்ணேர் உரைத்திடும் வகையால் ஒண்பொருள் விரித்துப் பண்டை நாள் முகு ந்தன் பா,ற்கடல் கடை ந்தெட்த் தண்டமார் புலவோர்க் கமுதளித் `ததுபோல் பான்மையிற் றெளிந்து பரமனன் பருக்கு ஞான மென்னும் நல்லமு இந்தனன் 100 தரந்தவிர் பெருமைச் சதூசிவ தேசிகன் திருந்துசந் தான தீபமாய்த் தோன்றி நிஃலிபறு சத்தி நிபாதர்க் கருள்வரன் மஃவ று வருணம் மருவுமாச் சிரமம் பெயர்குண மென்றிவை பெறுதலில் லாமையைப் பார்மிசை யறிவிப் பதுபொருட்டாக ஆற்றலி னதிவரு ணுச்சிர மியெனச் சாற்றிட நின்ற தஃமையோ குகிக் கொல்லா விரதமும் கொடியபொய் யின்மையும் எல்லா வுயிர்க்கும் இதந்தரு கருஊோயும் 110 பொறையும் சாந்தமும் பொருந்தனுக் கிரகமும் நிறையுநிக் கிரகமும் நீதியா சாரமும் குருவினன் னேசமும் கொண்டுயர் தவத்தால் அருமறைப் பொருளாம் ஆகம முழுதும் தெரிதமிழ் முழுதும் திரைக்கட லொலியென 115 மருவிய திருமட மணிமண் டபத்தில் குலமறை முளிவர் குழாம்புடை நெருங்கப் புலியுரி யாசனம் பொற்புற விருந்து நெஞ்சுறு பத்தி நெறிகொணம் பிக்கை வஞ்சக மின்மை வழுத்திய குருவின் 120 வாய்மை மருமை மனத்தா தரவு காய்புல னடக்கல் கமையுட னுண்மை மெய்ப்பரி சுத்தம் விழுத்தவ முயற்சி அத்தகு நன்றி யறிதல் பலகால்

தத்துவ ஞான சாத்திரம் கேட்கையென் 125 றித்தகை யிலக்கணம் இசைந்தமா ணுக்கருக் காகச் சரிதை யா திநாற் பாதமும் போதித் தருளும் புலமையின் தஃமையும் தவமறைந் தல்லவை தான்ரெய் யாமையும் அவத்தைசெய் மந்திர வாத விறேதக் 130 கிரியைக ளின்மையும் கிளர்புல னடக்கலும் அறுபகை தடிந்த ஆற்றலும் அமைவும் இறலருந் தாமதம் இராசத மின்மையும் எல்லோ ரிடத்து மின்பொதுப் பார்வையும் 135 பல்சம யர்தினுண் மைப்பய னறிகையும் மருவுமா ணுக்கர் மனகுண தோடமும் கருதுமுன் குறிப்பினில் கண் ஹுறக் காண்கையும் சகலசாத் நிரத்தின் சந்தேகந் தவிர்க்கையும் றிவ்வகை யணேத்தும் இயல்புற வுடைத்தாய்த்140 தெய்வத வடிவு சிறந்தன குகி மன்னிய திங்களும் வான்திகழ் நநியும் சென்னியின் மருவச் சிவினனத் தோன்றும் தூயகோ புரமும் சுடரவ னிரதப் 145 பாய்பரி மிடறப் பயில் திரு மதினும் மஞ்சு துஞ்சிய மாடமா ளிகையும் விஞ்சிய வளம்பல விளங்குதல் நோக்டிச் சூழிவெண் களிற்ரேன் தொல்பதி வெறுக்கும் வீ ழியம் பதியின் மெய்த்தவங் கைவரு காழி ஞானக் கவுணியன் போலச் 150 சைவ நன்னெறி தான்தழை வித்துப் பாவிய சைவ பரிபால னென்றும் உரைதரு சிவாக்கிர யோகி யென்றும் திரந்தரு கருணேச் சிவக்கொழுந் தென்றும்

வரம்பின் மாதவர் வழுத்தும் பரம்பரை நாமம் படைத்ததே சிகனே. 155

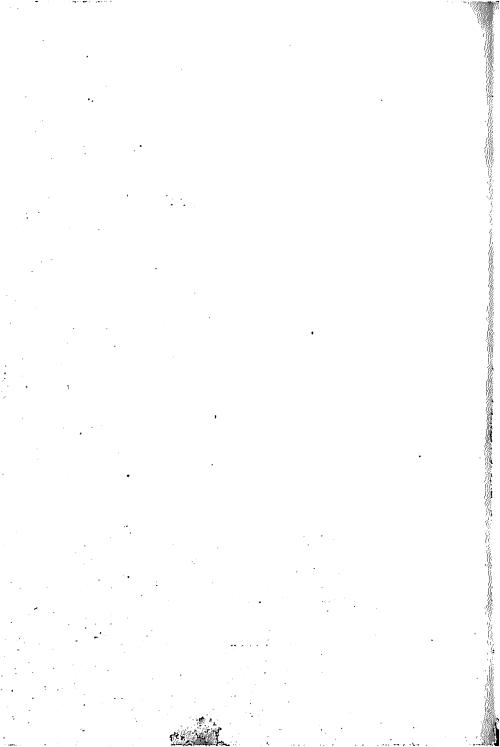
உரையாசிரியர் அருளிச்செய்த

விநாயகர் துதி

திருமகளுங் கஃமகளுஞ் சேவித் தேத்தும் சிவகாம சுந்தரியுஞ் சிவனு மீன்ற குருமணியாங் குமரனுக்கு மூத்தோன் பாதம் கொண்டெனது புந்தியினிற் கூறு கின்றேன் அருமறையும் சைவநெறி அணத்தும் தேர்ந்தே அருண ந்தி தேவஞர் அருளிச் செய்த தருநிகரும் சிவஞான சித்தி யுண்மை தரும்பொருணக் குருவருளென் தஃமேற் கொண்டே.

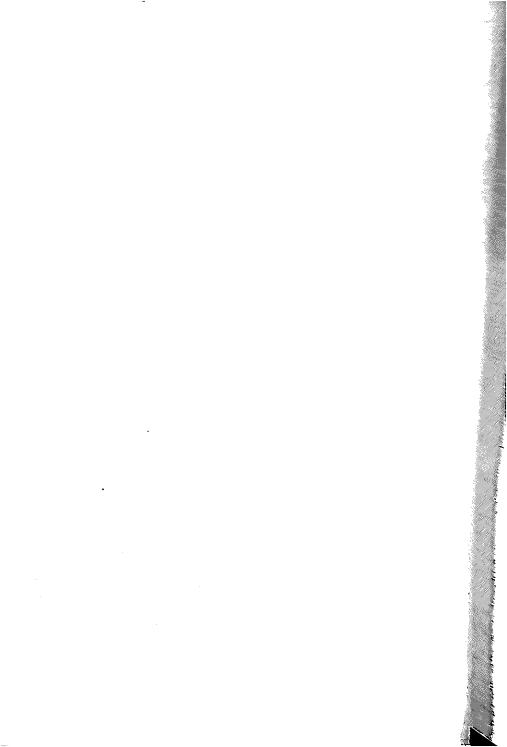
அவையடக்கம்

அருமறையா திகளணத்தும் ஐம்பத் தொன்மும் அக்கரத்து ளடங்கியவா மும தென்னத் தருவிதையு ளடங்கியதோர் தன்மை யென்னச் சாற்றுசிவா கமப்பொருள்கள் தன்ணே யெல்லாம் திருமுனிவர் சிவஞான சித்தி யென்றே செப்பினரிங் கிதற்குரை நீ செய்க வென்றெங் குருசரணர் அருள்புரிதல் மறுக்க வஞ்சிக் கூறுமுரை குணமெனவே கொள்வர் நல்லோர்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் இருபத்தொன்ளுவது குருமகாசக்கிதானம் ஸ்ரீ–ல–ஸ், சுப்பேரமணியதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

சிவமயம் திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரையுடன்

வரலாறு

உலகங்களுக்கு நடுவாய் இலக்ஷம் யோசணே உன் ன தமும் முப்பத்தீராயிரம் யோசணே விஸ்தீரணமும் உடை*த்தாய்*, பசும்பொன் கிறமாயிருக்கும் மகாமேரு என்னும் வின் உச்சியின் நடுவே சோதி சிகரம் பெயரையுடைத்தாய், இருபதினுயிரம் யோசணே உன் ன தத்தையும் விஸ்தீரண த்தையும் உடைத்தாய், இர சி தம்போலும் படிகம்போலும் **ஙிர்மல**ை**தயாயிருக்கிற** மகா கைலாச*த்*தின் **நடுவே, சுத்த** மாயா ஸ்வரூப மாகிய வடவிருட்ச மூலத்திலே, சுத்த் வித்தியா மய மான மக்திர செம்ஹாசனத்தின்மீது பக்குவான்மாக்க ளுடைய பாச சங்கார கிமித்தமாக தக்ஷிணுபிமுகமாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரணே; பிரம விஷ்ணு இந்திராதி தேவர்களும் சர்வரிஷிகணங்களும் சேவித்திருக்க, பரம கிருபாளுவான ஸ்ரீ நந்திகேசுர நாயஞர் ஸ்வாமியைப் பிரதஷிணத்திரயம் பண்ணித் தாஞ்சலிபுடராகி; சுவாமீ! சர்வா நுக்கிரகார் த்தமாக த் தக்ஷிணுமூர்த்தமாய் சாஸ்திர வியாக்கியான முத்திரா சகி தமாக அடியேங்களுக்குச் சேவை பிரசா தித் ததால்

கிருதார்த்தரானேம். கிருஷ்டி காலத்திலே சுவாமி அநுக்கிரகம்பண்ணியவேதாகமங்கள் வெகுவிஸ்தார மாகையால், அவையெல்லாம் ஓதியுணரும் சத்தியில் லாமையால், சமுத்திர கலச கியாயமாக அவரவர்கள் அறிக்த மாத்திரங்கொண்டு பூர்வபக்ஷமும் சித்தாக் தமுமாக அகேக சாஸ்திரங்கள் பண்ணிஞர்கள். அதனுல் சமயங்களும் அகேகமாயிற்று. அச்சக்தே கங்களெல்லாம் கிவிர்த்தியாகிப் பரம பிரயோசனமாகிய மோக்ஷத்தை அடைவதற்குச் சங்கிரகமாக உப தேசிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பம்செய்த பிரச்ணயாவன:-

- *1. சகத்தானது அ*நாதியோ? ஆதியோ?
- 2. சகத்து சுவாபிகமோ? ஏதுவுள்ளதோ?
- 3. ஏதுவானது, கால கன்மாதி மாத்திரமோ? சேதன ஏதுவோ?
- 4. சேதனன்தான், சமுசாரியோ? தத்தற்கற் பாக்த முத்தேடுை? அநா திமுத்தனே?
 - 5. அநாதிமுத்தன்தான், அநேகணே? ஏகணே?
 - 6. அவன் தனக்குத்தான் இலட்சணம் ஏது?
- 7. அந்தக் கர்த்தாவினுடைய சத்பாவத்திலே பிரமாணம் ஏது?
 - 8. அவன் நாமம் ஏது?
- 9. அப்படி ஒருவன் சித்தித்துள்ள அளவில், சகத்து கிருபாதானமோ? சோபாதானமோ? சூனி யோபாதானமோ? பரமாணுபாதானமோ? பிரதா

னேபாதானமோ? கேவலம் பிரமோபா**தானமோ?** கேவலம் மாயோபாதானமோ? ஈசுவரசத்தி அதிட் டித மாயோபாதானமோ?

- 10. சகத்துற்பத்தி, சங்காதரூபமோ? ஆ**ரம்ப** ரூபமோ? விவர்த்தரூபமோ? பரிணுமரூப<mark>மோ? காரண</mark> சமூகரூபமோ? விருத்திரூபமோ?
- 11. ஈசுவரன் சகத்சிருஷ்டியைப்பண்ணுகிறது, கன்மரிராபேகைஷயோ? கன்மசாபேகைஷயோ?
- 12. கிருத்தியம்பண்ணுவது, லீஃயோ? பிரயோ சனத்தை உத்தேசித்தோ?
- 13. உத்தேசம், ஸ்வப்பிரயோசனமோ? பரப் பிரயோசனமோ?
- 14. கிருத்தியங்கள் பண்ணுமிடத்து, கரண நிராபேகைஷயோ? கரண சாபேகைஷயோ?
- 15. கரணந்தான், தேகவியாபாரமோ? பஞ்சே**ந்** திரியங்களோ? அந்தக்கரணங்களோ? விந்துவோ? சத்தியோ?
- 16. சத்தியாகில், அந்தச்சத்தி அனேகையோ? ஏகையோ? சிவனுக்குச் சம்யுக்தையோ? சமவே தையோ? சடரூபையோ? சித்ருபையோ?
- 17. சிவனுக்குப் பின்ன லக்ஷண லக்ஷியமான ஜீவன், சூனியமோ? தேகமோ? இந்திரிய சமஷ்டியோ? பிராணவாயுவோ? அந்தக்கரண வர்க்கமோ? ஆலய விஞ்ஞானமோ? இவையிற்றுக்கு அந்நியமோ?

- 18. அக்கியமாகில், சடமோ? சித்தோ? அகர்த் தாவோ? கர்த்தாவோ? அணுவோ? மத்திய பரிமா ணமோ? விபுவோ?
- 19. ஆன்மா, ஏகஞே? அனேகணே? கிஞ்சிக் ஞஞே? சர்வக்ஞஞே? அவஸ்தா பஞ்சகோற்பத்தி ஞாஞபாவமோ? மித்தியஞானமோ? அதனுடைய வாசணேயோ? அஙிர்வசக்கியாவித்தையோ? ஆணவ மலமோ?
- 20. அக்த ஆணவமலம், அத்திரவியரூபமோ? திரவியரூபமோ?
- 21. தொவியரூபமாகில், ஐந்நியமோ? அஐந் நியமோ?
- 22. இந்த மலத்திற்கும் ஆன்மாவிற்கும் சம்பந் தம், சமவாயமோ? சையோகமோ? (சையோகம் - சம யோகம்).
- 23. இந்த மலம், பிர தி புருஷ பின்னமோ? சர்வ சீவ சாதாரணமோ? விசித்திரசக்தி உடையதோ? விசித்திர சக்தி இல்லாத8 தோ? அநித்தியமோ? நித் தியமோ?
- 24. இந்த மலத்தையுடைய ஜிவன், சுவதந் திரனே? பரதந்திரனே?
- 25. பரதந்திரஞெல் தன் நிர்வாகமாயிருக்கிற ஈசுவர வியாபாரமானது, கரணுதிரூபமோ? சந்நிதி மாத்திரமோ?
- 26. சக்கி இயாவது, சமீபமாயிருக்கையோ? சத்தி சமீபமோ? காரியோன்முக்கிய விசிட்ட சக்தியோ?

- 27. இப்படிச் சக்கி திமாத் திரத் திலே ஆன்மாக் களேப் பிரேரிக்கிற ஈசுவரன், பிரமாண விருத்திப் பிரகாசியனே? ஞானசொரூபனே? சர்வப் பிரகாரத் தினையம் அதிருசியனே? சொரூபஞானப்பிரகாசனே? ஞானஸ்வரூபமாத் திரமோ? ஞானைக் தஸ்வரூபியோ? விருத் தி ஞானப்பிரகாசியனே? ஆன்மஸ்வரூப ஞானப் பிரகாசியனே?
- 28. அந்த ஈசுவர சத்பாவத்திலே, ஆகமம் பிர மாணமோ? ஆகமமும் பாரிசேஷமும் பிரமாணமோ?
- 29. இந்தப் பிரமாணத்தினுடைய பிரமாண் ணியமானது, பரதோவா? ஸ்வதோவா?
- 30. இந்தப் பதிக்கு அந்நியமாகச் சொல்லப் பட்ட பசுவிற்கும் பாசத்திற்கும் இலணுணம் ஏது?
- 31. இந்தப் பசுக்களுக்கு மோட்சத்திலே சா த்ன மில்ஃலயோ? உண்டோ?
- 32. அதுதான், கன்மமே சாதனமோ? ஞான கன்ம சமுச்சயம் சாதனமோ? கன்ம ஏதுவான ஞானம் சாதனமோ?
- ்33. ஞானமும் கன்மமும், சுவதந்திர சா தனமோ? அங்காங்கிபாவ சா தனமோ?
- 34. கன்ம ஞானத்திற்கு ஜன்னிய பாத்தியோப காரகமோ? ஆராதுபகாரமோ?
- 35. அந்த ஞானம், சிவஜீவர்களுக்குப் பேத விஷய ஞானமோ? அபேத விஷய ஞானமோ? பேதா பேத விஷய ஞானமோ? தாதாத்மக ஸ்வரூபமோ?

- 36. இந்த ஞானத்திற்கு ஏதுவான சைவாக மத்திற்கு அதிகாரி த்ரைவர்ணிகரோ? ஸிசூத்தி ரத் துவிஐபந்துக்களோ? சாதுர் வர்ணத்தினவர் களுமோ?
- 37. ஆகமாதிகாரிகள், கேவலம் மாலு வர்ணத் தினவர்களுமோ? சம்ஸ்கார விசிஷ்டரோ?
- 38. அந்த சம்ஸ்காரந்தான், ஸ்மார்த்தமோ? சைவமோ?
- 39. சைவர்தான், சமய விசேடமோ? நிர்வாண தீட்சையோ?
- 40. கிர்வாண திட்சையிலே; வர்ணமாத்திரத் திலே அதிகாரியோ? முமூட்சுவோ?
 - . 41. அந்த முமூட்சுவின் இலட்சணம் ஏது?
- 42. தீட்சையைப்பண்ணும் ஆசாரியன் இலட் சணம் ஏது?
- 43. அந்த ஆசாரியன் தான், சிவன்முத்தனே? சிவனே?
- 44. தீட்சையிலே சோதிக்கப்படும் மக்திர பத -வன்ன - புவன - தத்துவ - கஃ என்னும் அவைக ளுடைய சொரூபம் ஏது?
- 45. இ**ந்த அத்துவா**வைச் சோ திக்கும் அடைவு ஏது?
- 46. தீட்சாந் தரம், பரமமுத் தனே? சீவன்முத் த வியவதானம் உண்டோ?

- 47. சிவன்முத்தர்க்கு, கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிருத் தியம் உண்டோ? இல்ஃயோ?
- 48. சிவன்முத்தி அவத்தையில், ஆகாமியம் ஏறுமோ? ஏறுதோ?
 - 49. ஏருததற்கு உபாயம் ஏதோ?
- 50. முத்தியான துதான், தேகவிநாசமோ? பிர கிருதி புருஷ விவேகத்தைப்பண்ணிப் பிரகிருதிக்குப் புறம்பாய்ப் புருஷமாத்திரமாய் இருக்கையோ? ஞான சத்தி விச்சேதமோ? ஆதியர்திக துக்கவிச்சேதமோ? உலோகாக்கிரத்தை அடைவதோ? நித்தியமான ரூபத்தைப் பெறுவதோ? அணுமாதியைப் பெறு வதோ? கணுதிபத்தியமோ? பாடாண வஸ்திதமோ? அநிர்வசர்நியவித்தியா நிவிர்த்தியோ? சிவசாயுச்சி
- 51. அந்தச் சிவசாயுச்சியந்தான் சிவகுண சங்கி ராந்தியோ? சமுத்பத்தியோ? சிவசமாவேசமோ? ஆன் மாவிலே தனக்குள்ள சர்வஞ்ஞத்துவாதி அபிவியத் தியாய சிவசமமாயிருப்பதோ? அகண்டாகார சச்சிதா னந்தாத்வய சிவாந்கியாநுபவ ஆத்ம சாஷாத்கா ரமோ? என்னும் இத்தியாதி சந்தேகங்களெல்லாம் நிவிர்த்தியாம்படிக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணவேணும் என்று விஞ்ஞாபனம்பண்ண;
- ஸ்டூ தக்ஷிணமூர்த்திபகவான் சக்தோஷித்து, கக்தி கேசுவரபகவான் சிரசுலே ஸ்ரீ அத்தத்தை வைத்து, கீர் பண்ணின பிரச்சிண உலோகாநுக்கிரகமாச்சுது, இங்ஙனம் ஒருவர்க்கும் பிரச்சிண பண்ணக்கூடாது.

கிருட்டி காலத்திலே பரமசிவம் சதாசிவரூர் த்தியை அதிஷ்டித்து, மாகௌகப் பிரகாரம் என்றும் பிரதி சம்ஹிதாப் பிரகாரம் என்றும் இருவகைத்தாய்ப் பிரணவாதி சிவர்கள் பத்துப்பேருக்கும், அநாதிருத்தி ராதியான உருத்திரர் பதினெட்டுப் பேருக்கும் ஆக இருபத்தெட்டுப் பேருக்கும் ஆக இருபத்தெட்டுப் பேருக்கும் காமிகாதி வாதுளாந்த மான ஆகமம் இருபத்தெட்டையும் அருளிலைல் அதுக்கிரகம் பண்ணிஞர்.

இந்த இருபத்தெட்டு ஆகமங்கஃாயும் மாகௌ கப் பிரகாரமாக அனந்தேசுவரதேவருக்கு அநுக் கிரகம்பண்ண, அந்தப் பிரகாரமே அனந்தேசுவர தேவர் நமக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணிஞர். அதிலே இரௌரவாகமத்திலே பாசவிமோசன படலத்திலே அநுட்டுப் சந்தசாக துவாதச சூத்திரம் சர்வாகம சாரமாயிருக்கும்; அதை உமக்கு உபதேசம் பண்ணு கிறேம், அதைத்தேவ முனிகணங்களிடத்திலே பக் குவமறிந்து நீரும் போதியும் என்று,

"ஸ்ரீபுக் கபுஞ்சகா இத்வா" இத்யா த்துவா தச சூத் இரத்தையும் அதனுடைய அர் த்தத்தையும் அநுக் கிரகம்பண்ண, அக்த கக்திகேசுவர பகவான் சனற் குமார மகாருஷிக்கு அநுக்கிரகம்பண்ண, அவர் சத் இயஞான தரிசினிக்கு அநுக்கிரகம்பண்ண, அவர் பரஞ்சோ இ மகாமுனிக்கு அநுக்கிரகம்பண்ண, அவர் கிருபாவசத் தெஞலே இத்தேசத்தெழுக்குருவித் திரு வெண்ணெய்கல் லூரிலே சாம்சித்தராக அவதரித் திருக்கும் மெய்கண்டதேவ சிவாசாரியரை இக்தச் சிவஞானபோதத்தை மொழிபெயர்த்துத் தமிழாகச் செய்து பக்குவான்மாக்களுக்கு உபதேசியும் என்று அநுக்கிரகம்பண்**ண, அவ்வா**றே மொழிபெயர்**த்து** முன்னூற் பெயராகவே உரைத்துத் தம்முடைய சிஷ் யர்கள் நாற்பத்தொன்பது பேருக்கும் அநுக்கிரகித் துத் தம்முடைய பிரதான சிஷ்யராகிய அருணந்தி ேதவ சிவாசாரியரை இதை விஸ்தரித்து ஒரு கிரந்தம் செய்யும்படி. ஆக்ஞாபிக்க; அவரும் சகல வே தாகம புராண இதிகாச யதாவத்தாக அறிக்கு உலோகா நுக் கிரகார்*த்* தமாகச் சிவஞானம் சித்திக்கும் பொருட் டாகப் பண்ணின தாகையால் சிவஞானசித்தி என்று நாமமாகப் பூர்வபஷ சி*த்தா*ந்த<u>த்</u>துடனே பிரமாணத் திரயங்களினுடைய இல் ஆணங்க**ோயும்,** பிரமேய**த்** திரயமாகிய பதி பசு பாசத்தினுடைய உத்தேச லட் சண பரீட்சைகளேயும், சரியா கிரியா யோக ஞான மென்னும் சாதன சதுஷ்டயத்தையும், சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சியமென்னும் சதுர்வி தக் கிரம முத்தியையும், சிவன்முத்தி பரமுத்தி லட்சணத் இத்தியாதியான உண்மைகளேயெல்லாம் தையும் விளங்க அருளிச்செய்தார்.

இதன் பொருளே அளப்பரி தாயினும் என்னு டைய குருசரணு கியோகிக்கையிஞலே குருவாக்கிய லங்கக பயத்திணுலே சமூத்திரகலச கியாயமாக கான் அறிக்தளவு உரையிடுகின்றேன். இதைப் பெரியோர் கள் கோக்கிப் பிழைதீர்த்தருளுவர்.

விநாயகர் துதி

ஒருகோட்டன் இருசெவியன் மும்மதத்தன் நால்வாயைங் கரத்தன் ஆறு தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான் தருமொருவா ரணத்தின் தாள்கள் உருகோட்டன் பொடும்வணங்கி யோவாதே இரவுபகல் உணர்வோர் சிந்தைத் திருகோட்டும் அயன் திருமால் செல்வ ரமொன் ரேவென்னச் செய்யுந் தேவே.

மேல் இந்தச் சாஸ் திரத்தில் ஆதியிலே நிர்விக்கு பெரிசமாப்தியின்பொருட்டும், சிஷ்ய சந்தான அபி விர்த்தியின்பொருட்டும், இந்தச் சாஸ் திரம் லோகத் திலே பிரகாசிக்கையின் பொருட்டும், ஆதியிலே அருணந்திதேவ சிவாசாரியர் பண்ணின விநாயக ஸ்துதி.

இதன் பொருள்: கங்கையையும் வினந்த பிறையையும் கொன்றை மாலேயையும் தரித்த நெடிய சடையையுடைய அருளினுலே தரப்பட்டு ஒரு கொம்பையும் இரண்டு செவியையும் இச்சா ஞானக் கிரியை என்னும் மூன்று மதத்தையும் நான்ற வாயிணயும் ஐந்து கரங்களேயும் உடையராய், யானே போன்ற திருமுகத்தராய், தமக்கு ஒரு நாயகனில்லாமையால் விநாயகன் என்னும் திருநாமத்தையுடையராய், ஓப்பற்றவருடைய பாதாரவிந்தங்களிலே கரைந்த பத்தியுடனே இரவு பகல் இடையருமல் தியானிப்போருடைய திருக்காகிய அஞ்ஞானத்தை ஒழித்துப் பரமப் பிரயோசனமாகிய மோக்ஷத்தையும், பிரம விஷ்ணுக்கள் செல்வமும் சிறிதென்னும்படிக்கு அவாந்தரப்பிரயோசனமாகிய கோடுப்பவராகையால் அத் தேவனே இந்நூலுக்குக் காப்பு.

மங்கலவாழ்த்து -

சிவபெருமான்

ஆதிநடு வந்தமிலா வளவில் சோதி அருண்ஞான மூர்த்தியா யகில மீன்ற மாதிகோயு மொருபாகத் தடக்கி வானேர் மகுடது ளாமணியாய் வையம் போற்றப் பாதிமதி யணிபவளச் சடைகள் தாழப் படரோளியம் பலத்தாடும் பரனர் பாதத் தாதுமலி தாமரைகள் சிரத்தே வைத்துத் தளராத பேரன்பு வளரா நிற்பாம்.

1

மேல் இந்தச் சாஸ்திரத்தில் பிரதிபாத்யரான சிவணே ஸ்வரூப தடஸ்தம் என்னும் இரண்டுலக்ஷணங் களினுலும் தோத்திரம் பண்ணுகின்றது.

இ - ள் : ஆதி நடு அந்தம் இலா அளவு இல் சோதி - உற்பத்தி திதி நாசமின்றிக் காலதேச வஸ்துக் களிஞலே அபரிச்சின்னமாய் ஒன்ருய் சுத்தமாய் விபு வாய் ஸ்வயம்பிரகாச ஞானைந்தஸ்வரூபமாய் ஸ்வா னுபவைகவேத்தியமான பரமசிவம்;

നഠ | ത്പര്രയുന്നു പുടുത്തു പു സുടുത്തു പുടുത്തു പു

இது ஸ்வரூப லக்ஷணம்.

மேல் தடத்தலக்ஷணம் :

சத்தர் உத்தியுத்தர் பிரவிருத்தர் என்று மூன்று விதம். இவ்வர்று பஹுவிதமாகில் அநேகேசுவரத் துவமாம் என்னில்? சத்திப்பிரவிருத்தி பேதத்திஞலே பேதம் உபசாரமாகச் சொன்னதன்றி வஸ்துபேதம் இல்ஸே.

ചെട്ടും:- ഡര്ജ്യൂം ചുച്ചു ഒത്രാല് ഉത്യാക്ക ആനമ്പ് ഉപ്പെട്ടും പ്രമിഷ്ട് ഉത്യാല് ഉത്യാക്ക് അസ്വാബഥമെ ഇഷ്ടി.

அருள் ஞான மூர்த்தி ஆய் - அப்படிப்பட்ட சிவன் ஆன்மாக்களே அனுக்கிரகிக்கவேணும் எனும் கிருபை யிணுலே பஞ்சசத்திகளுக்குள் ஞானசத்தி மூர்த்திமானு கிச் சத்தர் என்னும் நாமத்தை உடையராய் ரூபமாய் ஞானப்பிரகாசராய் இருப்பர்;

_ ക്കു-ംക്ക് മുവ്യം പുരുപ്പുക്കുന്നു. ചുരുപ്പുക്കുന്നു പുരുപ്പുക്കുന്നു പുരുപ്പുക്കുന്നു പുരുപ്പുക്കുന്നു പുരുപ

அகிலம் ஈன்ற மாதிணயும் ஒருபாகத்து அடக்கி விசுவத்திற்கு அபின்ன நிமித்த உபாதானமாகிய தனது சமவாய ஆதிசத்தி வாமபாகமும் தான் தக்ஷிண பாகமுமாக இந்திர தனுசுபோல நீலமும் பொன்மையு மாகி, ஒரு முதலிலே இருவகை நிறமுமாகி, ஞானக்கிரியா சமமாய், அகளமாகிய பரையாதி சத்திகள் சகள மாகிய சுத்தமாயையிலே தருப்பணத்தில் பிரதிபிம்பம் போலே பொருந்துகையால் சகளாகளமாகி, மாயா தீதமாய், உத்தியுத்தர் என்றும் சதாசிவர் என்றும் பரியாய நாமத்தையுடையராய்ச் சுத்தமாயா கிருத்தியத் தைப் பண்ணுவர். இவருக்குத் திருமேனி பஞ்ச சத்தி களுடைய பதத்தில் ஒரு அம்சமாக நிஷ்களமாகிய சிவ

சாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கி யம் கர்த்திருசாதாக்கியம் கர்மசாதாக்கியம் உண்டாம்; அது நிஷ்களம். சகளம்: விந்துவிலே நின்றும் ஈசா னன் ஈசுவரன் பிரமன் சிவன் சதாசிவன் என்னும் சகளமூர்த்திகள் உண்டாம். இந்த இரண்டு வகை நிஷ்கள சகளத் திருமேனியிலே சிவனது சுத்தமாயா ஸ்தூல கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர். சுத்தமாயையில் சூக்குமகிருத்தியத்தைச் சத்தர் பண்ணுவர் என அறிக.

வாஞேர் மகுட சூடாமணி ஆய் வையம் போற்ற பாதி மதி அணி பவளம் சடைகள் தாழ படர் ஒளி அம்பலத்து ஆடும் பரஞர் பாதம் தாது மலி தாமரை கள் சிரத்தே வைத்து தளராத பேர் அன்பு வளரா நிற்பாம் - பிரமாதி தேவர்கள் அபிஷேகத்திற்குச் சிகாரத்னமாய், சர்வலோகப் பிராணிகளும் தோத்திரம் பண்ணும்படிக்குத் தனது இச்சையால் திருமேனியை ஆக்கிக்கொண்டு அஷ்டகலாப் பிராசாத ரூபமாகிய அர்த்தசந்திரண அழகு பொருந்தச் சிவந்த திருச்சடா பாரத்திலே தரித்துக்கொண்டு அச்சடைகள் தாழ்ந்து தொங்கச் சோம சூரியாக்கினிப் பிரகாசங்கள் மழுங்கும் படிக்கு மிகுத்தப் பிரகாசமாய் வியாபியாயுள்ள சிற் சபையிலே பஞ்சகிருத்தியமே நிருத்தமாகப் பண்ணும் சிவனது தாது செறிந்த பாதாரவிந்தங்களிலே சிரசி இல் வணங்கித் தளர்ச்சியில்லாத மிகுந்த அன்புடனே கூடுவோம் என்றவாறு.

இது பிரவிருத்தரைச் சொன்னது.

இதற்கு வேறுவிதமாகப் பொருள் உரைப்பாரும் உளர். அது வருமாறு :

சொரூபம் தடத்தம் என்னும் பரிபூரணம் சத்தர், உத்தியுத்தர், பிரவிருத்தர் என்று சொன்னதன்றி அம்பலத்தாடும் சிவணேயே தோத்திரம் பண்ணினதாக உரைப்பார்கள்:-

் ஆதிநடு... நிற்பாம்' என்பது ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமாய் அளவிட அரிதாயுள்ள ஒளியானது கிருபை அருளுகிற ஞானசத்தியிண வடிவாக உடைத்தாய், விசுவத்தைத் தோற்றுவிக்கிற கிரியா சத்தியைத் தன் னுடைய பாரிசத்திலேயுடைத்தாய்த் தேவர்களுடைய அபிஷேகத்திற்கு இரத்தினமாய் உலகத்தார் தோத்தி ரம் பண்ண, அர்த்த சந்திரணத் தரிக்கப்பட்ட பவளம் போன்ற நிறத்திணயுடைய சடைகளேத் தாழவிட்டு, ஒளியாக்கப்படாநின்ற அம்பலத்துள்ளே நிருத்தம் பயிலா நிற்கிற பரமேசுவரனுடைய தாது செறிந்த கமலம்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களேத் தலேமேற்கொண்டு, தாழ்வுபடாத அன்பிண மிகவும் அவன் பாதத்திலே உண்டாக்கா நிற்பேம் என்றவாறு. திருவம்பலத்து நிருத்தம் பண்ணுகையாவது, பூமிக்குச் சுழுமுணநாடி சிதம்பரம் ஆதலால் அதில் ஆடுகை அஐபாஸ்வர இபமாம் இரண்டக்கரமாகிய திருவடிகளால் ஆடுவதனல், உலகத்திற்கு உயிருமாய் நிற்பனென்பது கருத்து. உயிர்களுக்குப் பலமாயிருப் பன் என்பது அஷ்டமூர்த்த வடிவாதலால் ''தாடைத் தன் தசையாடும்'' என்னும் பழவார்த்தையும் இதண நோக்கி எனக் கொள்க.

> '' தேவர்கள் தானவர் சித்தவித்தி யாதரர் மூவர்க ளாதி முப்பத்து மூவர்கள் தாபதர் சத்தர் சமயம் சராசரம் யாவையு மாடிடும் எம்மிறை யாடவே *''

'' தத்துவ மாடச் சதாசிவந் தாஞடச் சித்திக ளாடத் திசைகளு மாடிட வைத்த சராசர மாட மறையாட அத்தனு மாடிஞன் ஆனந்தக் கூத்தே''

— திருமந்திரம். திருக்கூத்துத்தரிசனம். 68.

சிவசத்தி

ஈசனரு விச்சையறி வியற்ற லின்பம் இலயமொடு போகமதி கார மாகித் தேசருவ மருவுருவ முருவ மாகித் தேவியுமாய்த் தேசமொடு செல்வ மாகிப் பேசரிய வுயிரையெலாம் பெற்று நோக்கிப் பெரும்போக மவையவித்துப் பிறப்பிண்யு மொழித் ஆசகலு மடியருளத் தப்பனுட விருக்கும் [திட்(டு) அன்ணேயருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம்.

^{*}அச்சிட்ட திருமந்திரப் பிரதியில் இப்பாடல் இல்ஃல.

சத்தர் உத்தியுத்தர் பிரவிருத்தர் என்று மூன்று விதம். இவ்வர்று பஹுவிதமாகில் அநேகேசுவரத் துவமாம் என்னில்? சத்திப்பிரவிருத்தி பேதத்திஞலே பேதம் உபசாரமாகச் சொன்னதன்றி வஸ்துபேதம் இல்‰.

മുന്നും: നരിക്കുന്നും ചെയ്യും കുടുന്നും കുടുന്നും ചെയ്യും പ്രത്യാക്കും പ്രത്യാക്കും പ്രത്യാക്കും കുടുന്നും പ്രത്യാക്കും പ്രത്യാക്കുന്നത്ര പ്ര

அருள் ஞான மூர்த்தி ஆய் - அப்படிப்பட்ட சிவன் ஆன்மாக்களே அனுக்கிரகிக்கவேணும் எனும் கிருபை மிஞலே பஞ்சசத்திகளுக்குள் ஞானசத்தி மூர்த்திமாஞ கிச் சத்தர் என்னும் நாமத்தை உடையராய் ரூபமாய் ஞானப்பிரகாசராய் இருப்பர்;

- ബൂയ്ലെ ജ് തുറരെ ഒടും. - അൂയ്യാ തുരുന്നും പുത്തും ആ പുത്തു എ

அகிலம் ஈன்ற மாதினேயும் ஒருபாகத்து அடக்கி விசுவத்திற்கு அபின்ன நிமித்த உபாதானமாகிய தனது சமவாய ஆதிசத்தி வாமபாகமும் தான் தக்ஷிண பாகமுமாக இந்திர தனுசுபோல நீலமும் பொன்மையு மாகி, ஒரு முதலிலே இருவகை நிறமுமாகி, ஞானக்கிரியா சமமாய், அகளமாகிய பரையாதி சத்திகள் சகள மாகிய சுத்தமாயையிலே தருப்பணத்தில் பிரதிபிம்பம் போலே பொருந்துகையால் சகளாகளமாகி, மாயா தீதமாய், உத்தியுத்தர் என்றும் சதாசிவர் என்றும் பரியாய நாமத்தையுடையராய்ச் சுத்தமாயா கிருத்தியத் தைப் பண்ணுவர். இவருக்குத் திருமேனி பஞ்ச சத்தி களுடைய பதத்தில் ஒரு அம்சமாக நிஷ்களமாகிய சிவ

சாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கி யம் கர்த்திருசாதாக்கியம் கர்மசாதாக்கியம் உண்டாம்; அது நிஷ்களம். சகளம்: விந்துவிலே நின்றும் ஈசா னன் ஈசுவரன் பிரமன் சிவன் சதாசிவன் என்னும் சகளமூர்த்திகள் உண்டாம். இந்த இரண்டு வகை நிஷ்கள சகளத் திருமேனியிலே சிவனது சுத்தமாயா ஸ்தூல கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர். சுத்தமாயையில் சூக்குமகிருத்தியத்தைச் சத்தர் பண்ணுவர் என அறிக.

வானேர் மகுட சூடாமணி ஆய் வையம் போற்ற பாதி மதி அணி பவளம் சடைகள் தாழ படர் ஒளி அம்பலத்து ஆடும் பரஞர் பாதம் தாது மலி தாமரை கள் சிரத்தே வைத்து தளராத பேர் அன்பு வளரா நிற்பாம் - பிரமாதி தேவர்கள் அபிஷேகத்திற்குச் சிகாரத்னமாய், சர்வலோகப் பிராணிகளும் தோத்திரம் பண்ணும்படிக்குத் தனது இச்சையால் திருமேனியை ஆக்கிக்கொண்டு அஷ்டகலாப் பிராசாத ரூபமாகிய அர்த்தசந்திரணே அழகு பொருந்தச் சிவந்த திருச்சடா பாரத்திலே தரித்துக்கொண்டு அச்சடைகள் தாழ்ந்து தொங்கச் சோம சூரியாக்கினிப் பிரகாசங்கள் மழுங்கும் படிக்கு மிகுத்தப் பிரகாசமாய் வியாபியாயுள்ள சிற் சபையிலே பஞ்சகிருத்தியமே நிருத்தமாகப் பண்ணும் சிவனது தாது செறிந்த பாதாரவிந்தங்களிலே சிரசி இல் வணங்கித் தளர்ச்சியில்லாத மிகுந்த அன்புடனே கூடுவோம் என்றவாறு.

இது பிரவிருத்தரைச் சொன்னது.

இதற்கு வேறுவிதமாகப் பொருள் உரைப்பாரும் உளர். அது வருமாறு :

சொரூபம் தடத்தம் என்னும் பரிபூரணம் சத்தர், உத்தியுத்தர், பிரவிருத்தர் என்று சொன்னதன்றி அம்பலத்தாடும் சிவணயே தோத்திரம் பண்ணினதாக உரைப்பார்கள்:-

'ஆதிநடு... நிற்பாம்' என்பது ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமாய் அளவிட அரிதாயுள்ள ஒளியானது கிருபை அருளுகிற ஞானசத்தியிண வடிவாக உடைத்தாய், விசுவத்தைத் தோற்றுவிக்கிற கிரியா சத்தியைத் தன் னுடைய பாரிசத்திலேயுடைத்தாய்த் தேவர்களுடைய அபிஷேகத்திற்கு இரத்தினமாய் உலகத்தார் தோத்தி ரம் பண்ண, அர்த்த சந்திரணத் தரிக்கப்பட்ட பவளம் போன்ற நிறத்திணயுடைய சடைகளேத் தாழவிட்டு, ஓளியாக்கப்படாநின்ற அம்பலத்துள்ளே நிருத்தம் பயிலா நிற்கிற பரமேசுவரனுடைய தாது செறிந்த கமலம்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களேத் தஃமேற்கொண்டு, தாழ்வுபடாத அன்பிண மிகவும் அவன் பாதத்திலே உண்டாக்கா நிற்பேம் என்றவாறு.

திருவம்பலத்து நிருத்தம் பண்ணுகையாவது, பூமிக்குச் சுழுமுணநாடி சிதம்பரம் ஆதலால் அதில் ஆடுகை அஜபாஸ்வர இபமாம் இரண்டக்கரமாகிய திருவடிகளால் ஆடுவதனல், உலகத்திற்கு உயிருமாய் நிற்பனென்பது கருத்து. உயிர்களுக்குப் பலமாயிருப் பன் என்பது அஷ்டமூர்த்த வடிவாதலால் ''தாடைத் தன் தசையாடும்'' என்னும் பழவார்த்தையும் இதணே நோக்கி எனக் கொள்க.

> '' தேவர்கள் தானவர் சித்தவித்தி யாதரர் மூவர்க ளாதி முப்பத்து மூவர்கள் தாப_தர் சத்தர் சமயம் சராசரம் யாவையு மாடிடும் எம்மிறை யாடவே *''

'' தத்துவ மாடச் சதாசிவந் தாஞடச் சித்திக ளாடத் திசைகளு மாடிட வைத்த சராசர மாட மறையாட அத்தனு மாடிஞன் ஆனந்தக் கூத்தே''

— திருமந்திரம். திருக்கூத்துத்தரிசனம். 68.

சிவசத்தி

ஈசனரு விச்சையறி வியற்ற லின்பம் இலயமொடு போகமதி கார மாகித் தேசருவ மருவருவ முருவ மாகித் தேவியுமாய்த் தேசமொடு செல்வ மாகிப் பேசரிய வுயிரையெலாம் பெற்று நோக்கிப் பெரும்போக மவையளித்துப் பிறப்பிணேயு மொழித் ஆசகலு மடியருளத் தப்பனுட னிருக்கும் [திட்(டு) அன்னேயருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம். 2

^{*}அச்சிட்ட திருமந்திரப் பிரதியில் இப்பாடல் இல்ஃல.

மேல் இந்தச் சிவனுடைய ¹ சமவாய சத்தியை யும் தத்பேதங்களேயும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஈசன் அருள் - பரமேசுவரனுக்கு அக்கி னிக்கு உஷ்ணம்போல ² அவிநாபாவமாய் இருக்கிற கிருபாசத்தியானது பஞ்ச கிருத்திய நிமித்தமாகக் கிருத்திய பேதங்களினெலே அஞ்சுபேதம்;

ക്കുറ്റിയും പ്രത്യാഗ്യം ചെയ്യുന്നു പ്രത്യാഗ്യം പ്രത്യാഗ്യാഗ്യം പ്രത്യാഗ്യം പ്രത്യാത്രം പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രത്യാത്രം പ്രത്യാത്രം പ്രത്യാത്രം പ്രത്യാത്രം പ്രത്രം പ്രത്യാത്രം പ്രത്യാത്രം പ്രത്യാത്രം പ്രത്യാത്രം പ്രത്യാത്രം പ

பரமசிவத்தில் ஆயிரத்தொருகூறு பராசத்தி.

இன்பம் - ஆன்மாக்களுக்கு விஷய சுகத்தைப் பொருத்தும் ஆதிசத்தியானது அந்தப் பராசத்தியில் ஆயிரத்தொரு கூருகத் தோன்றும், இச்சை - சிருஷ்டி யாதியைப் பண்ணவேணும் என்னும் இச்சா சத்தியானது அந்த ஆதிசத்தியில் ஆயிரத்தொரு கூருகத் தோன்றும், அறிவு - சர்வான்மாக்களுடைய கன்மங் களேயும் அந்தக் கன்மங்களுக்கு ஈடான தனு கரண புவன போகங்களேயும் உபாதானத் திரயங்களினின் றும் உண்டாக்கும்; அதையும் ஏககாலத்தில் 3அதர் வத்தாக அறியும் ஞானசத்தியானது இச்சாசத்தியில் ஆயிரத்தொரு கூறுகத் தோன்றும், இயற்றல் - சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களேப் பண்ணும் கிரியாசத்தியானது ஞானசத்தியில் ஆயிரத்தொரு கூறுகத் தோன்றும்;

இது சிவ சிருஷ்டி. இந்தச் சிவசத்திகள் ஐந்தும் நிஷ்களமே.

^{1.} சமவாயசத்தி – அபின்ஞசத்தி. 2. அவிநாபாவம் -பிரிவில்லாமை. 3. அதர்வத் - உள்ளபடி.

இத் தை. இயாமதீஸ்டு நக்கி இரு இரு வர் மிய்வெர் இயாமதீஸ்டு நக்கி இரு தவிதேல் வரை ஸ்டாலமா தியாமதீஸ்டு நக்கி இரு கணியம்தெ ஸ்ஸ் கைஸ்டால மாகி தியாமதீஸ்டி நக்கி இரு கணியம்தெ ஸ்ஸ் கைஸ்டால மாகி கிறிய மாகாவெ மக்கி வணி கிறிய வர் மிய்வ வரி மிய்வெரும் கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வரி விய்வ வெரி கடி நக்கி இரு காலிய வரி காலிய வரி விய்வ வரி விய்வ வரி விய்வ வெரிய விய்வ வரிய விய்வ வியிய விய்வ விய்வில் விய்விய விய்வியில் விய்விய விய்விய விய்விய விய்விய விய்விய விய்விய விய்வியிய விய்விய வியிய விய்விய வியிய வியியிய வியிய வி

இவ்வாறு பஞ்சசத்திகளும் ஒன்றுக்கொன்று சகஸ் ராம்சமென்று கிருத்திய ¹ தாரதம்மிதையிஞலே சொன் னதன்றிப் ²பரிச்சின்னமாகச் சொன்னதல்ல என அறிக. இப்படித் தோன்றின பஞ்ச சத்திகளிலே பரா சத்தியானது பக்குவமலராகிய ஆன்மாக்களே அனுக் கிரகிக்கும். ஆதிசத்தியானது ஆணவமலம் பக்குவமாம் படிக்குச் செலுத்தும்.

இலயமொடு போகம் அதிகாரம் ஆகி தேசு அரு வம் அருவுருவம் உருவம் ஆகி - ஞானசத்தியானது சத்தற்கு ஞானப்பிரகாசமாகிச் சர்ம சட்சுராதி ³ அக்கி ராகியமான தேஜோரூயமாம். இந்தப் பஞ்ச சத்திகளி ஹடைய தசாம்சங்களிஞலே சகளாகளமாகிய சதாசிவ ரூபமாம்; இவர் உத்தியுத்தர். இவருடைய சகள ரூபம் பிறகே சொல்லுகிருர். இவ்விடத்திலே நிஷ்கள ரூபத்தைச் சொல்லுகிருர். இவர் சுத்தமாயாகிருத்தியம்

தாரதம்மியம் - ஏற்றக்குறைச்சல்.
 பரிச்சின்னம் - கண்டிப்பு.
 அக்கிராகியம் - கிரகிக்கப்படாமை.

பண்ணுவர்; இவருக்கு அந்தச் சத்தியில்‰. பத்**தில்** ஒன்று என்னவே பத்திலொருபங்கு நிஷ்களத் தி**ரு** மேனியான சாதாக்கியம் என்று அறிக.

திரியா சத்தியிஞலே சதாசிவத்தில் சகஸ்ராம் க மாகச் சகளமாகிய மகேசுவரரூபமாய் இருபத்தைந்து விக்கிரக பேதமாகிய சுத்தமாயா கிருத்தியத்தைப் பண்ட ணுவர். இவர் பிரவிருத்தர்; இவருக்கு அநந்தேசுவரட் என்றும் பெயர்.

സൂര്ക്കാസത്യിണ്യാക്കാട്ടി <u>ഒരു</u> വെന്നാണുട്ടെ വുടിച്ചു.

യ്പ് ഇള്ലെ ത്യരുക്കുന്നു പ്രത്യായില്ലായുടെ അപ്പിക്കുന്നു. എപ്പുലേ ജ്യമാരം കുടും പ്രത്യായില്ലായുടെ അപ്പിക്കുന്നു. ചെടുക്കുന്നു എത്തു പ്രത്യായില്ലായുടെ ആപ്പിക്കുന്നു.

தேவியும் ஆய் - சதாசிவாதிமூர்த்திகட்கு மணேன் மனியாதி போகசத்திகளுமாய், தேசமொடு செல்வம் ஆகி - சிவனுக்கு ஆதார தேக கரண வஸ்திராபரண ஆயுத ஐசுவரியங்களும் தானேயாகி;

பேச அரிய உயிரை எலாம் பெற்று நோக்கி பெரும் போகம் அவை அளித்து பிறப்பிணயும் ஒழித் திட்டு ஆசு அகலும் அடியர் உளத்து அப்பனுடன் இருக்கும் அன்ண அருள் பாத மலர் சென்னி வைப் பாம் - இவ்வளவென்று இலக்கம் சொல்ல அரிதாகிய (அதாவது அளவிடப்படாத) ஆன்மாக்களேயெல்லாம் ஈன்றும் வளர்த்தும் மலபரிபாகத்திலே பேரின்பத்தை யும்கொடுத்து மேல் ஜனனம் இல்லாதபடியும் பண்ணி ஆணவாதி குற்றம் நீங்கின ஆன்மாக்களிடத்திலே சர்வான்மாக்களுக்கும் பிதாவாகிய சிவத்துடனே பேத மறப் பிரகாசித்திருக்கும் லோகமாதாவினுடைய பாதார விந்தத்தைத் தஃயின்மேற்பாவிப்பாம் என்றவாறு.

பதியைப்போல் பசுவும் அநாதி; அதற்கு உற் பத்தி நாசமும் இல்லே என்று சாஸ்திரங்களிலே சொல்ல, இவ்விடத்து ஈசுவரன் ஆன்மாக்களுக்குப்

பிதா என்றும் ஈசுவரியார் மாதா என்றும் பிராணிகளேயும் பெற்ருர் என்றும் சொல்வது விரோத மென்னில், விரோதம் இல்லாதபடி கூறுவாம். மாக்கள் மகாப்பிரளயகாலத்தில் ஆணவ கேவலமாக இரு ந்தபோது ஞானம் பிரகாசியாதபடியாலே ஆன்மா என்பது ஒன்றில்2ல என்பதுபோல நின்றது. அதைச் சிருஷ்டிகாலத்திலே * ஈசுவர அவி நாபூதையான சத்தி சுத்தாசுத்த மாயைகளிலே தத்ததாகாரமான கலாதி களே உதிப்பித்து, அந்தக் கலாதி கரணங்களிஞலே ஆணவமல் சத்தியைச் சிறிது நீக்கி, ஆன்மஞானத் தைத் தான் பேதமற நின்று பிரகாசிப்பிக்கையால் ஈசுவரசத்தி ஆன்மாக்கஊப்பெற்றதென்றது. அந்தச் சத்தி ஈசுவர அவிநாபூதையின் வேறறவிருக்கையால் ஈசுவர நிமித்தகாரணமாகிய பிதா என்றது. ஆணவ மலபரிபாகத்திலே ஆன்மாக்களே விஷய சுகங்களான சிற்றின்பத்திற்கு ஏதுவாகிய தூல சூக்கும் சரீரங்களி னின்றும் வாங்கிப் பேரின்ப சொரூபமாகிய சிவனுடன் தன்*ண*ப்போல் அவிநாபூதமாக வேறற பண்ணி, இவ்வாறு உண்டான ஆன்மாக்களுக்குச் சிருஷ்டிகாலத்திலே ஆணவ கேவலத்திலே நீங்கித் தன்னிடத்திலே ஐனிப்பதையும் (பிறப்பிணயும் என்ற உம்மையால் பிரளயகாலத்தில் ஆணவ கேவல மாகையான் மரிப்பதுபோன்றதையும்) ஒழித்து, தகை யப்படாத பிரகாச ஞானசொரூபமாகித் தானும் பரமா ன ந்தசொரூபமாகிய சிவமும் தகைவற்று ஞாதிருசொரூ பமான ஆன்மாக்களிடத்தில் பேதமற நிற்பார்கள்.

பௌதிக தேகத்திற்கு அபிவியத்தி ஏதுவானது கொண்டு பிதா நிமித்த காரணமென்றும், மாதா உபா

^{*} ஈசுவர அவிநாபூஸ்த - ஈசுவரனுக்குப் பின்னமற் றிருத்தல்.

தான காரணம் என்றும், பிள்ளே அவ்விருவர் காரியம் என்றும் விவகாரம் 1 ஆபாலகோபாலப் பிரசித்தமாகை யால் முத்தி பரியந்தம் சிருஷ்டி காலங்கள் தோறும் சந்தானமாகச் சொரூப அபிவியக்தியைப் பண்ணின ஈசுவர சத்தியையும் ஈசுவரணயும் மாதா பிதா என்ப தும்; அவர்கள் காரணம் ஆன்மா காரியம் என்பதும் உசிதம். ஆகையால், ஈசுவரன் பிதா என்றும் ஈசுவரி மாதா என்றும் சொல்லுகிறது சர்வ சாஸ்திரப் பிரசித் தம். ஈசுவரன் காரணன் என்பதும் ஆன்மா காரியம் என்பதும் முத்திபரியந்தமுண்டு. முத்தியில் ஈசுவரன் காரணமாகிலும் முத்தியந்தரம் ஆன்மா சிவசொரு பமே ஆகையால் காரண காரிய பாவமில்லே. ஆகில் ²பாசச்சேதம் ஒரு காலமும், ஆன்மசொரூப<mark>ப் பிரக</mark>ாசம் ஒருகாலமுமோ எனில்; அப்படியல்ல, பாம்பு குப்பாசம் கழற்றின்பொழுது ³குப்பாசம் கழன்றதொரு காலமும் பாம்பினுடைய பிரகாசம் ஒரு காலமும் அல்லாதது போல, 4பாச களனமும் சொரூப அபிவியத்தியும் ஏககாலமே.

^{1.} ஆபால கோபால - பாலியர் முதல் இடையர் ஈருக.

^{2.} பாசச்சேதம் - பாச நீக்கம். 3. குப்பாசம் - சட்டை. 🖯

^{4.} பாசகளனம் - பாச நீக்கம்.

கந்தன் வணக்கம்

அருமறையா கமமங்கம் அருங்க2ல நூல் தெடித்த அகத்தியனுக் கோத்துரைக்கு மருட்குருவாங் குருணே திருமறைமா முனிவர்முனி தேவர்கள்தம் தேவன் சிவனருள்சேர் திருமதலே தவநிலேயோர் தெய்வம் பொருமறையார் கழல்விரர் விரன் கையிற் பூநீர்கொண் டோவாது போற்றுமடி யார்கள் கருமறையா வகையருளிக் கதிவழங்கும் கத்தன் கழுலிலோகள் எம்சிரத்திற் கருத்தில் வைப்பாம்.

இ-ள்: அரு மறை ஆகமம் அங்கம் அரு கண நூல் தெரிந்த - ஓதியுணர்தற்கு அரிய நாலு வேதங் களேயும் இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களேயும் ஆறு அங்கங்களேயும் மற்றும் அரிதாகிய கணே ஞானங்களே யும் முதலிலே ஓதி உணர்ந்த, அகத்தியனுக்கு ஓத்து உரைக்கும் அருள் குரு ஆம் குருளே - அகத்திய மக ரிஷிக்கு வேதாந்த ஞானத்தை அனுக்கிரகம் பண்ணப் படா நின்ற கிருபாமூர்த்தியாகிய நித்திய பாலனுகிய குரு, திருமறை மாமுனிவர் முனி - * வேதோத்தாசார யுக்தராய் இருக்கிற இருஷிகளுக்கெல்லாம் பிரதான மாகிய முனி, தேவர்கள் தம் தேவன் சிவன் அருள் சேர் திரு மதணே - தேவர்களுக்கெல்லாம் நாயகமாகிய சிவன் (தாரகாகரணச் சங்கரித்து அவனைல் பீடிக்கப் பட்ட தேவாதிகளே இரட்சிக்கவேண்டும் என்கிற)

^{*} வேதோத்தாசாரயுக்தர் - வேதத்திஞலே சொல்லப் பட்ட ஆசாரங்களே அநுட்டிப்போர்.

கிருபையினுலே தரப்ப்ட்ட ஸ்ரீமத் குமாரமூர்த்தி, தவ நிண ஓர் தெய்வம் - தபசினுடைய நிணைமக்குப் பிர திஷ்டையான ஒப்பற்ற தேவன், பொரு மறை ஆர் கழல் வீரர் விரன் - வேதத்திஞல் துதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ பாதங்களே உடையவன் மகாவீரருக்கெல்லாம் ¹அக் கிரகண்ணியன், கையில் பூ நீர் கொண்டு ஓவாது போற்றும் அடியவர்கள் - சர்வ காலமும் கையிலே புஷ்பத்தையும் சலத்தையும் கொண்டு அருச்சித்துத் தோத்திர வழிபாடு செய்யும் தொண்டர்கள், மறையா வகை அருளி கதி வழங்கும் கந்தன் - ஜனஞதி துக்கங்களிஞல் தங்களுடைய சொரூப ஞானத்தை மறைக்கப்படாதபடிக்குச் சத் கதியைக் கிருபைபண்ணு மவன் சத்துருக்க**ீளச் ²சோஷிப்பிக்கையி**ஞலே கந்தன் என்னும் திருநாமத்தையுடையவன், கழல் இணேகள் எம் சிரத்தில் கருத்தில் வைப்பாம் - வீரக்கழஃலப் பொருந்திய இரண்டு ஸ்ரீ பாதங்க‱யும் எம்முடைய சிரசினும் இருதயத்தினும் பொருந்தப் பாவிப்பாம் என்றவாறு.

பாயிரம்

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய் வேருங் குறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் குறி இறந்தங்(கு) அறிவினில் அருளான் மன்னி அம்மையோ டப்ப ஐகிச் செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம்.

^{1.} அக்கிரகண்ணியன் • முதன்மை பெற்றவன்.

^{2.} சோஷிப்பிக்கை - உலர்த்தல், வற்றுதல், வாட்டுதல்.

இ - ள் : புறச்சமயமாகிய உலகாயதன் புத்தன் மீமாம்சகன் மாயாவாதி பாஞ்சராத்திரி சமணன் அறுவர்க்கும், சைவம் பாசுபதம் மாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் பைரவம் என்னும் அறுவர்க்கும் அவரவர் கோட்பாட்டுக்குத் தக்க மூர்த்திகளும் பொருளுமாய், அவர்கள் கோட்பாட்டுக்கெட்டாத அடையாளமுள்ள முதலுமாய், (வேதாகமங்களிற்கூறிய அடையாளங்கள் நிணவுக்கு எட்டாததாய் இருக்குமாஞல் அறியப்படாத சூனியமோ என்னில்?) பக்குவான்மாக்களுடைய அறி வினுள்ளே சிவன் காருண்னரியத்திஞலே விளங்கி நிணேபெற்றுள்ளவன். மற்ற இடத்தில் இல்ஃயோ? என்னில், பார்வதியும் பரமேசுவரனுமாகிய இருவரும் சடசித்துக்கள் யாவையினும் வியாபகமாய் அநந்நி**ய** மாக இருக்கிற சிவனுடைய சீர்பாதகமலங்க2ள என் த‰மேல் வைப்பாம் என்றவாறு.

யாம் எழுவாய், வைப்பாம் பயனி&ு.

பசுக்களினது நிறம் பல ஆனுலும் பால் ஒன்ருனுற் போல் சமயங்கள் பல ஆனுலும் சமயத்திற்குக்கொண்ட தெய்வங்கள் பல ஆனுலும் அதிலேநின்றும் பலத்தைக் கொடுக்கும் சிவன் ஒருவனே என்பது கருத்து.

இதற்குச் சம்மதி :

'' அறிவிணன் மிக்க அறுவகைச் சமயத் தவ்வவர்க் கங்கே ஆரருள் புரிந்து '' (சுந்தரர் – திருப்புன்கூர். 9)

என்னும் பாட்டாலும்,

'' யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத்தெய்வ மாகி யாங்கே மாதொரு பாக ஞர்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள்

5

வேதணப் படுமி றக்கும் பிறக்குமேல் விணயுஞ் செய்யும்" (தித்தி – சூத். 2 – செய். 25)

என்பதனுும் அறிக.

வேரும் குறி அது உடைத்தாய் - சைவத்திற்குத் தாண்டவ பூஷணன் என்னும் மூர்த்தியாயும், பாசு பதத்திற்குத் திருநீறும் சடையும் தரித்த மூர்த்தியாயும், மாவிரதத்திற்கு என்புமாஸ் தரித்த மூர்த்தியாயும், காளாமுகத்திற்குப் படிகம் புத்திரதீபம் தரித்த மூர்த்தி யாயும், வாமத்திற்கு அக்கினியும் உபவீதமும் தரித்த மூர்த்தியாயும், பைரவத்திற்குத் தமருகமும் சிலம்பும் தரித்த மூர்த்தியாயும்; இவர்களெல்லாம் முக்கண்ணும் உடையராயிருத்தலால் 'அவ்வவர் பொருளாய் வேரும் குறியது உடைத்தாய்' என்று சிறப்பித்தாரென அறிக.

குருவணக்கம்

என்ணேயிப் பவத்திற் சேரா வகையெடுத் தென்சித் தத்தே தன்ணேவைத் தருளி ஐலே தாளிணே தலேமேற் சூட்டும் மின்னமர் பொழில்துழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் மெய்கண் டானூல் சென்னியிற் கொண்டு சைவத் திறத்திணத் தெரிக்க அற்ரும்.

இது குருதுதி.

இ - ள் : மேகம் பொருந்தும் சோஃசூழ்ந்துள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே திருவவதாரம் செய்து ஒன்றுக்கும் பற்ருத என்ண எழுவகைப் பிறப்பாகிய கடலில் அழுந்தாதவகை தனது ஞானமாகிய கையி ூலே எடுத்துச் சந்ததமும் தன்ண என் இதயத்திலே சிந்திக்கவைத்துக் கிருபையினுலே தம்முடைய சீபாதங் களே என்னுடைய புன்தஃமேல் வைத்தருளும் மெய் கண்டதேவநாயனர் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதம் என்னும் சாத்திரத்தைச் சிரசாக வரித்துக்கொண்டு சைவத்தில் திரிபதார்த்தசதுஷ்பாதங்களேயும் சொல்லா நின்றேன் என்றவாறு.

யாம் எழுவாய், தரிக்கலுற்ரும் பயனிலே.

அவையடக்கம்

நீடுபுக ழுலகுதனின் மைந்தர் மாதர் நேயமொடு தாம்பயந்த புதல்வர் வாயிற் கூடுமொழி மழஃயொடு குழறி யொன்றும் குறிப்பரிதா யிடினுமிகக் குலவிப் போற்றி மாடுநமக் கிதுவென்று கொண்டு வாழ்வர் அதுபோல மன்னுதமிழ்ப் புலமை யோரென் பாடுகவிக் குற்றங்கள் பாரா ரித்தூல் பாராட்டா நிற்பரருட் பரிசி னுலே.

இ - ள் : பெரிதாகிய புகழையுடைய உலகத்தின் கண் மக்களும் மகளிர்களும் விருப்பத்தினுலே தாங்கள் பெற்ற குழந்தையினது வாக்கில் உண்டாம் மழஃச் சொல்லானது அவ்வியத்தமாகச் சப்தத்தையும் அருத் தத்தையும் தெரிய அரிதாயினும் மகிழ்ந்து துதித்து இதர வாக்கிஞலே வியத்தமாயிருக்கிற சப்தங்களேக் கேட்பதிலும் இப்பிள்ளயினுடைய மழஃச் சொல்லே நமக்கு இனிதென்று சந்தோஷித்துக்கொண்டு வாழ் வர். அதுபோல, தமிழுணர்ந்த பெரியோரும் என்னுற் சொல்லப்பட்ட இந்நூலுக்கு எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு அலங்காரம் என்னப்பட்ட பஞ்சாதிகாரக் குற் றங்கள் பாரார்கள். சிவனருளால் பண்ணும் கிருத்தி யங்களே இந்நூலிற் கூறுகையில் அவ்வியல்பினுல் இந் நூலேப் பரிபாலனம் பண்ணுநிற்பர் என்றவாறு.

நூற்கு அதிகாரியும், நூல்வழியும், நூற்பெயரும்.

போதமிகுத் தோர்தொகுத்த பேதை மைக்கே பொருந்தினே ரிவர்க்கள்றிக் கதிப்பாற் செல்ல சதுநெறி யேனுமவர்கட் கறிய முன்னுள்

இறைவனரு ணந்திகணத் தியம்ப நந்தி கோதிலருட் சனற்குமா ரற்குக் கூறக்

குவலயத்தி னவ்வழியெங் குருநாதன் கொண்டு திதகல எமக்களித்த ஞான நூலேத்

தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞான சித்தி யென்றே.* ி

இ - ன்: ஞாஞதிகாரியாகிய சாமுசித்தருக்கும், உலகவாழ்வே மெய்யென்றும் தேகமே ஆன்மாவென் றும் இருக்கும் பிராகிருத ஜனங்களுக்குமன்றி, மோட் சத்துக்கு ஏது என்ண? என்று சிந்திக்கும் வைநயி கருக்கு அறியும்படி ஆதிகாலத்தில் சர்வலோக சுவாமி யாகிய சீகண்ட பரமேசுவரன் ஸ்ரீ நந்திகேசுவரருக்கு அனுக்கிரகம் பண்ண; அவர் கிருபாமூர்த்தியாகிய சனற்குமாரபகவானுக்கு அனுக்கிரகிக்க; அந்தக் குரு பரம்பரையிலைல் என்னுடைய குருவாகிய மெய்கண்ட தேவ சிவாசாரியர் எனக்கு உபதேசம்பண்ணின ஞான சாஸ்திரத்தை அதர்வத்தாக உணர்ந்து 'சிவஞான

^{*}இதுவும் முன்னுள்ள 'ஆதிநடு' (1), 'ஈசனருள்' (2), 'அருமறை' (3), 'நீடுபுகழ்' (6) என்ற செய்யுட்களும் பர பக்கத்திலுள்ளவை. இவ்வுரையாசிரியர் அவற்றை இங்கே எடுத்தாண்டிருக்கின்றனர்.

சித்தி' என்னும் நாமமாக இச்சாஸ்திரத்தைக் கூறுகின் றேன் என்றவாறு.

சாமுசித்தராவார்: சாமாநியமான இஷ்டா பூர்த் தாதி தருமங்களுக்குப் பரமான விசிட்ட சிவதரும மாகிய சரியை கிரியா யோகம் இயற்றி அதனைல் நின்மல அந்தக்கரணராய், அந்தத் தேகம் விட்டும் அந்த ஞானம்கெடாமல் மீளவும் ஐனிக்கும்பொழுதும் அந்த ஞானத்துடனே ஜனித்துச் சிவபாவணே பண்ணுமவர்.

வை நயிகராவார்: வி நயசிலராய் உலகத்திற்கு உயர் ந்தோர் போதிக்கும் ஞான த்தினுைம், குரு உப தேசத்தினுைம், சிவ சாத்திரத்தினுைம், நித்தியாநித்ய வஸ்து விவேகிகளாய், மனே வாக்குக் காய வியாபா ரங்களினுல் சர்வ கன்மங்களேயும் துடைக்கப்பட்டவர் களாகிக் கிரமத்தின் மோட்சத்தை அடைபவர்.

பிராகிருதராவார்: பூமியில்ஐனித்த மேற்சொப்ப னத்தின் ஞானம்போல் அறிந்தறியாமலும், கிளிஞ்சிலே வெள்ளியென்று அறிவதுபோல விபரீத ஞானியுமாய் அதஞலே தேகாதிகளே ஆன்மா என்றும், பிரகிருதி *ஜன்னிய வஸ்துக்களேயே பரமென்றும் எண்ணுமவர்.

ച്ചെട്ടു പ്രമാധ പ്രമാശ്യം പ്രവാശ്യം പ്രവാശ്യം

^{*}ஜன்னிய வஸ்துக்கள் - உண்டான வஸ்துக்கள்.

வெ நென்ஸ்ரெயரு விக்கு சிர் சிர்கி சொ சென்ஸ்ரொரெ விக்கு சிர்கி சிர்கி

> பண்டைநல் தவத்தால் தோன்றிப் பரமனேப் பத்தி பண்ணும் தொண்டரைத் தானே தூய கதியினில் தொகுப்பன் மார்க்கர் கண்டநூல் ஓதி விடு காதலிப் பவர்கட் கீசன் புண்டரி கத்தாள் சேரும் பரிசிணப் புகல லுற்ரும்.

8

் மேல் விஷயப் பிரயோசன சம்பந்தா திகாரிக**ு**க் கூறுகின்றது.

இ - ள் : பண்டை நல் தவத்தால் தோன்றி பர மணப் பத்திபண்ணும் தொண்டரைத் தானே தூய கதியினில் தொகுப்பன் - பூர்வ சன்மத்தில் சரியை கிரியா யோகங்க*2*ளச் சாதித்த பேர் **வரப்பிரசாதத்** திஞல் சுக வாமதேவ சடபரதாதிகீளப்போல் பூர்வ சன்ம ஸ்மர2ணயுடனே பிறந்து, சிவனிடத்து அநந் நிய பத்திபண்ணும் சாமுசித்தரை ஆசாரியமூர்த்தியை அபேட்சியாமல் சிவன் தன்மையிற்ருனே விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலருக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணுவது போல அநுக்கிரகம்பண்ணுவர், மார்க்கர் கண்ட நூல் ஓதி வீடு காதலிப்பவர்கட்கு ஈசன் புண்டரிகத்தாள் சேரும் பரிசிண் புகலலுற்ரும் - பூர்வ சென்மத்திலே சிவ தருமங்கண அநுட்டித்து ஞானசித்தியின் பொருட்டுப் பூயியிலே செனித்து குருவினுலே தீட்சிதராகிச் சன் மார்க்கஸ்தராயுள்ளவர்கள் பண்ணப்பட்ட ஞான சாத் திரத்தை ஓதி அறிந்து மோட்சத்தை அடையவேணு

மென்கிற இச்சையுடைய வைநமிகருக்குப் பரமேசுவர னுடைய சீபாதகமலங்களேப் பொருந்தும் முறைமை யைச் சொல்லுகின்றேம் என்றவாறு.

சிவன் எழுவாய், தொகுப்பன் பயனி‰; யாம் தோன்ரு எழுவாய், புகலலுற்ரும் பயனி‰.

ஈசன் எனவே பதி, புண்டரிகத்தாள் சேர எனவே சேர்பவன் பசு என்று சொன்னது. சேரும் பரிசு எனவே பாசத்தைநீங்கும் முறைமை என்றது. இது திரிபதார்த்தம்.

இந்தச் சாத்திரத்துக்கு விடயம் - திரிபதார்த்தம். பிரயோசனம் - சிவசாயுச்சியம். அதிகாரி - வைநமிகன். சம்பந்தம் - சொல்லப்படுகிறதும் சொல்லுகிறதும் என் னும் பிரதிபாத்தியப் பிரதிபாவக பாவம். நற்றவம் -கன்மநிஷ்ட தபசன்றி ஞான நிஷ்டமான தபசு.

> மறையினுன் அயனுன் மாலான் மனத்தினுன் வாக்கான் மற்றும் குறைவிலா அளவி னுலும் கூரெணு தாகி நின்ற இறைவனர் கமல பாதம் இன்றியான் இயம்பும் ஆசை நிறையினுர் குணத்தோர்க் கெல்லாம் நகையிண நிறுத்தும் அன்றே.

_

மேல் அவையடக்கமும், சிவன் வாக்கு மஞதீதன் என்பதும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இ - ள் : வேதாகமங்களினுும் மனத்தினுும், குற்றமற்ற அநுமானங்களினுும் சிருட்டி திதி கர்த் தாக்களாகிய பிரம விஷ்ணுக்களினுும் அறியப்போ காத கர்த்தாவினுடைய கமலமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தி னுடைய தன்மையை யான் இவ்விடத்து ஆசையுடனே சொல்லுகிறேன் என்கின்றது. பரிபூரண ஞானமுடை யவர்களுக்கு ஒழிவற்ற இன்பத்தை உண்டாக்கும் என்றவாறு.

> அருளினுல் ஆக மத்தே அறியலாம் அளவி னுலும் தெருளலாம் சிவனே ஞானச் செய்தியால் சிந்தை யுள்ளே மருளெலாம் நீங்கக் கண்டு வாழலாம் பிறவி மாயா இருளெலாம் இரிக்க லாகும் அடியரோ டிருக்க லாமே.

10

இப்படி அறியப்படாத பொருள் கர்த்தா என்னில்? இல்ஃயோம்; அதனுல் பயனும் இல்ஃயோம். அஃ தன்றியும், வேத சிவாகமங்களும் பிரமாணங்களும் ஏதுக்காக என்னில்? அவைகளெல்லாம் 1 அர்வாசீந பதவாச்சியமாய் ஐகத் சிருஷ்டியா திகளேப்பண்ணும் சதாசிவாதி மூர்த்திகளேப் போதிக்கும் பரமசிவம் 2 ஸ்வரூப ஞானுனுபவைகவேத்தியம் என்பதை மேற் கூறுகின்றது.

இ - ள் : அருளினுல் ஆகமத்தே அறியலாம் -கருணேயினுலேதீரித்த சதாசிவ மகேஸ்வராதி மூர்த்தி களினுடைய லக்ஷணங்களே ஆகமத்திலே அறியலாம்,

அர்வாசீந பதவாச்சியமாய் - கீழ்ப்பட்ட பதத்தினல் சொல்லப்படுகிறதாய்.
 ஸ்வரூபஞானு புவைகவேத்யம் – ஸ்வரூப ஞானத்திணுலே உண்டாகிற அநுபவம் ஒன்றினுலே அறியப்படும்.

அளவினுும் தெருளல் ஆம் - பிரத்தியக்ஷமன்றி ஆக மங்களினுும் அனுமானங்களினுும் உணரலாம், சிவணே ஞானம் செய்தியால் சிந்தை உள்ளே மருள் எலாம் நீங்க கண்டு வாழலாம் - பரமசிவண அவனது கிரியாசத்தி சம்யோகத்தால் ஆன்மக்கிரியா **ணெ பாசங்க**‱ நீங்கி அவனது ஞானசத்தி சம்யோ கத்தால் ஆன்மஸ்வரூப ஞானசத்தியினுலே ஆன்மா விற் சிவண அநந்நியமாகக்கண்டு சிவான ந்தானுபவி யாகலாம்; ஆதலால் பரமசிவம் அநுபவைகவேத்தியம். பிறவி மாயா இருள் எலாம் இரிக்கலாகும் - அவ்வாறு சிவானுபவம் உண்டாகவே ஜன்மத்துக்கு ஏதுவாகிய மலமாயா கன்மங்கள் எல்லாவற்றையும் கெடுக்கலாம், இப்படிப்பட்ட ஞானத்திற்குப் பக்குவம் உண்டாமாறு எங்ஙனம்? என்னில், அடியரோடு இருக்கலாம் ஏ • சிவபத்தர்களுடனேகூடி அவர்க2ள வணங்கி வழிபட்டு அவர்கள் உபதேசித்தபடி நடக்க உண்டாம் எ ்று.

இவ்விரண்டு விருத்தத்திற்கும் சம்மதி.

ഉണ്ട് ഉണ്ട് പാര്യ ഉണ്ടു പാര്യ ഉണ്ട് ഉണ്ട് പാര്യ ഉണ്ട് പാര്യ പ്രത്യായ ഉണ്ട് പാര്യ പ്രത്യായ ഉണ്ട് പാര്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ

மங்கலவாழ்த்து முற்றிற்று ஆகச்செய்யுள் - 11.

அளவையிலக்கணம்

அளவை காண்டல் கருதலுரை
அபாவம் பொடுளைப் பாறேன்பர் அளவை மேலும் ஒழிபுண்மை ஐகீ கத்தோ டியல்பெனநான்(கு) அளவை காண்பர் அவையிற்றின் மேலும் அறைவர் அவையெல்லாம் அளவை காண்டல் கருதலுரை என்றிம் மூன்றின் அடங்கிடுமே.

1

மேல் பிரமாணங்களிஞலே பிரமேயங்க**ோ அறிய** வேண்டுகையான் முதல் பிரமாணங்களினது உத்தேச லக்ஷணுதிகளேக் கூறுகின்றது.

அளவை என்பது அளந்தறியப்படுமது. அஃ து எவ்வாரும் எனின்? உலகத்துப் பதார்த்தங்களேயெல் லாம் அளக்குமிடத்து எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல் என்னும் நால்வகை அளவினைல் அளந்தறியு மாறுபோல, பதி பசு பாசம் முதலிய பொருள்களேப் பக்குவான்மாக்களுக்கு அளந்து அறிவிக்கையின் பொருட்டு அளவைப் பிரமாணங்களே முதற்கண் கூறியதென அறிக. அல்லாமலும், தர்க்க யுத்தியாயுள்ளவையும் இந்த அளவையிலே சொல்லப்படுமது அறிந்து அர்த்தப்பிரயோகம் பண்ணவேணு மாகையால் முதற்கண் கூறியதெனவும் அறிக.

'' இராக மறியார் இசைப்பயன் தானறியார் தராதர மறியார் சற்கா ரியமறியார் ஓரா ரளவை ஒருபயனும் தானறியார் ஆராய்ந் தளவை அறிந்துகொ ளீரே.''

இ - ள் : அளவை - பிரமாணம்; பிரமாணமாவது அச்சிற்சத்திக்கு அதிட்டானங்களாவன, காண்டல் கருதல் உரை - பிரத்தியட்சம் அநுமானம் ஆகமம் என்று மூன்றுவிதமாம். (இதற்குமேல் நையாயி காதிகள் சொல்லும் பிரமாணம்) அபாவம் பொருள் அபாவமானது உண்டு என் ஓப்பு ஆறு என்பர்: னும் ஞானத்தின் இல்லாமை, அநுபலத்தி. பொருள் . அருத்தாபத்தி. ஒப்பு - உவமானம்; இவைகள் கூட ஆறென்று சொல்லுவார்கள், மேலும் அளவை ஒழிபு உண்மை ஐதீகத்தோடு இயல்பு என நான்கு அளவை காண்பர் - (பௌராணிகாதிகள் முன்சொன்ன ஆறு பிரமாணத்திற்குமேலும் அளவை) ஒழிபு - பாரிசேடம். உண்மை - சம்பவம். ஐதிகம் - கர்ண பரம்பரையாக வரும் வாக்கியம். இயல்பு - ஸ்வபாவலிங்கம் என்று இந்நாலும் கூடப் பத்தாகச் சொல்லுவார்கள், அவை யிற்றின் மேலும் அறைவர் - இந்தப் பத்துக்கு மேலும் பிரமாணம் உண்டு என்று சொல்லுவாரும் உளர், (அவை இதன்பின்வரும் 'போது நாற்றத்தாலநிதல்' விருத்தத்திற் காட்டு என்னும் பன்னிரண்டாவது தும்) அவை எல்லாம் - இவ்வாறு சொல்லும் பிரமா ணங்கள் அணேத்தும், காண்டல் கருதல் உரை என்ற இ மூன்றில் அடங்கிடும் ஏ - பிரத்தியட்சம் அநுமானம் விக்கும் என்றவாறு.

மேல் இதற்கு விரிவுரை: இதன்மேல் பிரத்தியட் சம் ஓன்றுமே பிரமாணம் என்னும் சார்வாகணேயும், பிரத்தியட்சமும் அநுமானமும் ஓழிந்து ஆகமம் பிர மாணம் அல்ல என்னும் பௌத்தணேயும் மூன்று பிர மாணம் உண்டு என்று காட்டி நிராகரித்துப் பிரத்தி

^{*}அந்தர்ப்பவிக்கும் - அடங்கும்.

Y

யட்ச அநுமான ஆகமங்களுக்கு மேற்சொல்லும் பிரமா ணங்கஃாயும் இம்மூன்று பிரமாணங்களுக்குள்ளே அந்தர்ப்பவித்து, இம்மூன்று பிரமாணங்களினுடைய சொரூபங்கஃாயும் கிஞ்சித் விஸ்தரித்துக் கூறுவாம்.

அளவை என்பது பிரமாணம். பிரமாணத்தினது சாமாந்நிய லட்சணம், சம்சய விபரியய ஸ்மிருதி வ்ய திரிக்தையான ஆன்ம சிற்சத்தியே.

തുത്യുട്ടെപ്പുള്ള ക്) ഉട്ടെ ഇയും. — ഉട്ടായ്ട്ടാ ഉപ്പെഞ് സ്രാഹം സംഗ്രാവാട്ട് ആയു മുപ്പായ്ക്കുന്നു.

இந்த விருத்தத்திலே பிரத்தியட்சம் அநுமானம் ஆகமம் மூன்றும் பிரமாணம் என்று சொல்லியிருக்க, ¹சிற்சத்தி பிரமாணம் என்று சாதித்தது என்ணயோ? என்னில், இம்மூன்றும் சிற்சத்திக்கு ²அபிவியஞ்சகம் ஆகையால் உபகார லட்சணேயாக அவைகளேப் பிரமாணமாகக்கூறியதே. இப்பிரமாணங்களினுல் அறியப்பட்ட வஸ்துக்களில் அநிஷ்டமானதை விடுகையும், இஷ்டம் அநிஷ்டம் இரண்டுமல்லாததை உபேட்சிக்கையும் பிரமாணத்துக்குப் பலம்; பிரமாண சாமானிய லக்ஷணம்.

் பிரமாகரணம் பிரமாணம்' என்று நையாயிகர் சொல்லுவார்கள்; பிரமைக்குக் காரணமாயிற்று. சட்சு ராதி பிரமாணமாம்பொழுது தீபாதிகளும் பிரமாண மாம். ஆகையால், சட்சுராதிகள் சிற்சத்திக்குப் பிரமே யமுமாய்ப் பதார்த்த அபிவியஞ்சகமுமாவது அன்றிப் பிரமாணமாக மாட்டாது. ஆகில், கண்ணூலே காண் கிறேன் என்கிறது எப்படி? என்னில், விளக்காலே

சிற்சத்தி - ஞானசத்தி.
 அபிவியஞ்சகம் - விளக் குவது.
 பிரமா – ஞானம்.

காண்கிறேன் என்கிறதுபோல உபகாரம். ஆகை**யி** ூலே, சட்சுவான து[்]சப்தத்தை அறியாது. ஈரோ**த்** திரமானது ரூபத்தை அறியாது. இவ்வாறு பஞ்சேந் திரியங்களும் ஓன்றையொன்று அறியமாட்டாதபடி யாலும், எல்லா விஷயத்தையும் அறிகிறது யாதொன்று அது பிரமாணமாகவேண்டும். ஆகில் எல்லாவற்றை யும் அறிகிறது புத்தியாகையால் புத்தியே பிரமாணம் என்னில், புத்தியும் பிரகிருதி ஐன்னியமாகையால் சட்சுராதிகளுக்கும் அதற்கும் பேதமில்கூ. இஃ தன்றி யும், புத்தியானது சுகதுக்க ரூபையாய்ச் சிற்சத்திக்குப் பிரமேயமான படியாலும், ஐடமேயல்லது சித்தபமான பிரமாணம் ஆகமாட்டாது. ஆகையால் சிற்சத்திக்குப் பிரத்தியட்சாதி பிரமாணங்களிலே அவ்வியாத்தி தோஷமும், நாஞப்பிரகாரமாய் இருக்கிற பிரமேயங் களிலே அதிவியாத்தி தோஷமும், தான் நித்தியவியா பக சித்ரூபமாகையால் அசம்பவதோஷமும் இல்லாத படியாலே இந்தத் தோஷத் திரயரகிதமான ஆன்ம சிற்சத்தியே பிரமாணம்.

മും ക്രായുക്കുന്നു പ്രത്യാല പ്രത്യാല പ്രത്യാല പ്രത്യാല് പ്രത്യാല്

டாகு இடையின் தெரும்பின் உட்டமைறு சிற்றி குரும்பு விடியின் இரும்பு விடியின் குரும்பு விடியின் குரும்பு விடியின் குரும்பு விடியின் குரும்பு விடியின் குரும்பி விடியின் குரிம்பி விடியின் குரியின் குரிம்பி விடியின் குரிம்பி விடியின் குரிம்பி விடியின் கிறிவருக்கு விடியின் குரிம்பி விடியின் கிரியின் கிரிய

பின்னும் ஒருவன் அந்தக்கரணங்களும், ஃபாஹ் யேந்திரியங்களும், விஷயங்களும், பிரமாதாவும் இந்த நாலும் உண்டாளுல் ஒன்றையொன்று அறிகையும் இவைகளிலே ஒன்று இல்லாவிடினும் அறியமாட்டா மையும் ஆகையால் பிரமா சாமக்கிரியே பிரமாணம் என்னில்? மறுத்தால் அப்பொழுது பிரமாணம் பிர மேயம் பிரமாதா பிரமிதி என்னும் வியவகாரம் இல் லாமற்போம். யாதொன்று யாதொன்றைக் காட்டிலும்

^{*}பாஹ்யேந்திரியங்கள் - வெளி இந்திரியங்கள்; கண் முத லிய ஞானேந்திரியங்கள்.

அதிகம் அது அதற்குப் ¹ பின்னம் என்கிற வியாப்தியு மில்ஃலயாம். ஒன்றினுலே ஒன்றை ஒன்று அறிகிறது என்கிறதும் இல்ஃலயாம். ஆகையாலே சந்தேகாதிகள் இல்லாத ஆன்ம சிற்சத்தியே பிரமாணம்.

ஆகில் உமக்கு ² உக்ததோஷமுண்டு; உம்முடைய மதத்திலே ஆன்மா ஞான சொரூபளுகையால் பிரமா ணமும், பிரமாதாவும், பிரமையும் தானேயாகவேண் டும் ஆகையால் என்னில், அப்படியன்று. ஆன்ம சிற் சத்தியானது வித்தியாராகாதி ³ கலுஷிதையாய் ⁴விஷ யாபிமுகி யானபொழுது கலுஷிதாம்ச சிற்சத்தி பிர மாணமேயாம்.

புத்தியின் விருத்தியோடேகூடி விஷயத்தைப் பரிச் சேதிக்கிறபோது பிரமையாம். இந்த உபாதிகளிஞலே 5 அகலுஷித சைதந்நியம் பிரமாதாவாம். இந்த உபாதி

பின்னமென்கிற வியாப்தி - வேறு என்கிற நியமம்.
 உக்ததோஷம் - நீர் சொன்ன தோஷம். 3. கலுஷிதை -கூடிக்கலங்கல்.
 விஷயாபிமுகியாதல் - விஷயத்தில் இச் சித்தல்.
 அகலுஷிதம் - கூடிக்கலங்காதது.

விருத்தியின்றிச் சிற்சத்தி 1 சிவோன்முகியானபொழுது சிவஞான 2 அபிவியத்தியிஞல் சூரியகிரணத்தால் சூரி யணயும், சர்வ பதார்த்தத்தையும் கண்டது போல, சிவணயும் அந்தச்சிவஞானத்தையும் தன்ணயும்தானே காணும்பொழுது அது பிரமையாய் அந்தப் பிரமையை அறிவிக்கிற சிவஞானம் பிரமாணமும், சிவைக்கியாநு சந்தானம் பிரமிதியும், ஆன்மா பிரமாதாவுமேயாம்.

இதனுல் ஆன்ம சிற்சத்தி கலுஷிதமாய் விஷயாபி மூகியானபொழுது அந்த அம்சம் பிரமாணமே ஓழியப் பிரமாதா ஆகாதென்றும், அகலுஷிதையாய்ப் பரோன் முகியானபொழுது பிரமாதா ஓழியப் பிரமாணமாகாது என்றும் கூறப்பட்டது.

குடா | . அத்து இரு நால் நில்கள் நில்க

യിലൂം രൂയ് എം. ഒ. എം. ഒ. എം. പൂര് ക്യൂം. ക്യാം പുരുന്നു പുരുന്നുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരു

அத்ர சிற்சத்திப் பிரமாணம் என்னும் பொதுப் பிரமாணமானது பிரமிதியாகாது, பிரமிதியானது

^{1.} சிவோன்முகியாதல்-சிவனே விஷயமாகப்பண்ணுதல்.

^{2.} அபிவியத்தி - பிரகாசம்.

பிரமையாகாது, பிரமையானது பிரமாதா ஆகாது; பெத்தம் முத்தி இரண்டிலும் மாத்திரம் பிரமாநா அத்**ர** பிரதிக்ஞான பேதத்திலே பிரமி நியாம்.

சொரூபஞானமான சிற்சத்தி முகத்திலே பிரமிதி பேதத்திலே சிவனுடைய இச்சா ஞானக்கிரியை பிர முத்தியிலே சிவனுடைய பராசத்தியாகிய சொரூபசத்தி சிற்சத்நிப் பிரமாண பேரத்நிலே மாயா பதார்த்தங்களே பிரமேயம். முத்தியிலே சிவனே பிர மேயம். இப்படியன்றி அத்ர சிற்சத்தியைத்தானே ஓர் அவசரத்திலே பிரமை என்றும், ஓர் அவசரத்திலே பிர மாதா என்றும், ஓர் அவசரத்திலே பிரமிதி என்றும் சொல்வது விருத்தம். மமத்வாச்ரயம் ஒரு வஸ்துவுக் குச் சொல்லுகிறது உசிநமல்ல. இதற்குச் சம்மதி சிவப் பிரகாசத்திலே, ''இத்தகைமை இறையருளால்'' (சூத். 2 - செய். 21.) என்னும் பாட்டிலே 'பொருந்தியிடும் வகைபுடைரும் புனிதசத்தி புணர்ந்தே' என்றும். 'பேசரிய அராகந்தன் கன்மத்துக் கிடா' என்னும் பாட்டிலே (ஷ 22.) 'இறைசத்தி யுடனுய் நின்றே' என்றும், 'பன்னிறங் கவருந்தொன்மை' என்னும் பாட் டிலே (சூத். 7 - செய். 1.) படிகத்தின் பிரகாசத்தை விளக்குவிக்கிற ஆதித்தப் பிரகாசம் அது பல வன்னத் தைக் கூட்டியும், உறுமத்திலே அதை நீக்கித் தனது பிரகாசத்தைப் பதித்தும் நின்றதுபோலச் சிவஞானம் பெத்தத்திலே விஷயத்தைக் கூட்டியும், முத்தியிலே அதை நீக்கி ஞானமாய் நின்று நேயத்தைக் காட்டி நிற்பதும் சொல்லுகையானும் சிவசத்தியே பிரமாணம் அத்ரசத்தி பிரமிதி என்றே கொள்ளவேணும் என அறிக.

அவ்வியாத்தி அதிவியாத்தி அசம்பவதோஷம் இவை உண்டாயிருக்கையாலும் அத்ர சிற்சத்தியைப் பிரமாணமென்பது கூடாது. அஃதெப்படி? என்னில், சிவண அந்த ஆன்ம சிற்சத்தி அறியப்போகாது என்கையினுலே அவ்வியாத்தி தோஷமும், சிவஞான மானது விஷயாதிகளேயும் அறிவித்துச் சிவணயும் அறிவிக்கையினுலே பிரமேயமல்லாத வஸ்து சிவன் என்பது ஒன்று உண்டு ஆகையினுலே அதிவியாத்தி தோஷமும் வந்தது. ஆன்ம சிற்சத்தி தானே சிவண அறியமாட்டாது ஆகையினுலே அசம்பவதோஷம் உண்டு. நித்திய வியாபக சித்ரூபன் ஆன்மா ஆன லும் சிவஞானத்திலே மலதோஷம் நீங்கியும், சிவ ஞானம் அறிவித்தாலல்லது தன்னயும் சிவணயும் பாசத்தையும் அறியமாட்டாதபடியாலும் அசம்பவ தோஷம் உண்டு. ஆகையால், சிவசத்தியே பெத்தம் முத்தி இரண்டிலும் பிரமாணமாம் என அறிக.

என்றது சிவஞகிய ஆதித்தஞனவன் சத்தியிஞலே அத்ர சிற்சத்தி மலம் நீங்கினவிடத்துச் சிவணயும், அந்தச் சத்தியையும், ஆன்மாவையும், பாசங்களேயும் அறியும் என்ருர்.

பௌத்தர்: அவிசம்வாதியானவர்கள், அறிவு விஞ் ஞானம் பிரமாணம் என்பர்கள். அப்படிச் சொல்லி ஆகமப் பிரமாணம் இல்ஃ என்பர்; அப்படியன்று. பரலோக பாதாள லோகங்களே அறிவிப்பது ஆகமம் ஆதலால் ஆகமப்பிரமாணம் உண்டு என அறிக.

அதாவது அர்த்தக் கிரியாஸ்திதி; இதன்பொருள் : யாதொரு பதார்த்த தரிசனத்திஞலே ஞானமானது பாதிக்கப்படாமலிருக்கும் அதுவே அர்த்தக் கிரியாஸ் திதி; அது கூடாது. ¹பூத பௌஷியத் விஷயங்களா மிருக்கிற அநுமானங்களிலே அவ்வியாத் நி ஆகை யாலே இந்த ஆற்றில் வெள்ளம் மரைபெய்து உண்டானது என்றவிடத்தில் வெள்ளம் உண்டு, அவ் விடத்து மழையில்லாதபடியாலே; அர்த்தம் உண்டு கிரியையில்லே ஆகையால் அந்தக்காலத்தில் இது அவ் வியாப்தி. அவன் ²ஸ்மிருதிஞானமும் சவிகற்ப நான மும் பிரமாணமல்ல என்கையால், அவனுக்கு அலட் சியமான இவ்விரண்டிலும் அர்த்தக்கிரியா காரியத்து வம் உண்டாயிருக்கையால் அதிவியாத்தியுமாகையால் பேரமாணம்.

மேல் பிரபாகரர்: அநுபூ தியே பிரமாணம் என்பர் கள். அநுபூ தியாவது ஸ்பிருதி விய திரிக்த ஞானம். ஸ்பிருதியாவது ஏது? என்னில், 4பூர்வா நுபவ ஐநித சம்ஸ்கார ஐந்நியஞானம் என்பார்கள்; அது கூடாது. அஃது எவ்வாறு? என்னில், 5பதார்த்த ஸ்மரண பூர் வகமாக வேத வாக்கியார்த்த ஞானத்துக்கு ஸ்வதக் பிரமாணியம் சாதித்தவனே ஸ்பிருதி விய திரிக்த ஞானம் பிரமாணம் என்கையால் பூர்வோத்தர விரோதம். மேலும், ஸ்பிருதிகளுக்கும் 5 ஆன்ம ஸ்வாத் மாம்சங்களில் பிரமாணியமும் இல்ஃலயாமாகில் தோஷ

பூத பௌஷியத் விஷயம் - செல்கால எதிர்கால விஷயம்.
 ஸ்மிருதி ஞானம் - முன் நிணேவு.
 பூர் வோக்தம் - முன் சொன்னது.
 பூர்வாநுபவ ஜநித சம்ஸ் கார ஜந்நியம் - முன்னுல் தந்து அனுபவித்ததனுலே உண்டா யிருக்கிற.
 பதார்த்த ஸ்மரணபூர்வகம் - சப்தார்த்தத்தை நிணேத்து அது முன்பாக.
 ஆன்மஸ்வாத்மாம்சம் - தன் னுடைய ஏகதேசம்.

Willia.

மேது? என்னில், ¹ ஸ்வமதத்தில் அபசித்தாந்தமாகை யால் அநுபூதியே பிரமாணம் என்பது ² நிரஸ்தம்.

மேல் பாட்டர் : அநதிகதார்<mark>த்தகந்த்ரு பிரமாணம்</mark> என்பார்கள். இதன்பொருள்: ஒருக்காலும் அறியாத வஸ்துவை அறீவிக்கிறது பிரமாணம்; அது கூடாது. ஒருகால் கண்ட கடத்தை இது கடம் இது கடம் என்று ஓழுங்காக வருகிற[்] ஞானங்களிலே இரண்டாவது முதலாயிருக்கிற ஞானங்களுக்குப் பிரமாணம் இல்லே இஃதன்றியும், தைவாதீனமாக அர்த்த சம்வா தத்தை உண்டில்லே என்ற வாதம் உடைத்தாயிருக்கிற தோஷத்தையுடைய சட்சுராதிகளுக்கும் ³பிரா**ந்தவிப்** பிர லம்பக வாக்கியங்களுக்கும் பிரமாணியம் வந்து ஆகையால் இதுவும் நிரஸ்தம். பூர்வோக்த ஆன்ம சிற்சத்தியே பிரமாணமாகில் சிற்சத்தியானது இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் சம்பந்தமின்றித் தானே பதார்த்த ⁴அபிமுகியாகாது; ஆகையாலே சிற்சத்திக் குக் கடாதி விஷயங்களோடு சம்பந்தமெப்படி எனில், ஓக்கும். சிற்சத்தியான அ ஆண வமலத்தால் தகையப் படுகையாலே ஸ்வநிஷ்டமாகவே இருக்கும். க‰யி ^{ஞ்லே} கிஞ்சித் அஞ்ஞானம் நீக்கப்பட்டு, ்வித்தையும் அராகமும் கூடினபொழுது புத்தியாதியோடே கூடி, விஷயாபிமுகியாய் ஞானேந்திரியங்களோடே விஷய சம்பந்தமாம். இவ்வாறன்றித் தனியே கேவல பதார்த்தேந்திரிய சம்யோகங்கொண்டு பிரத்தியட்சப் பிரமையும் உண்டாம் என்று சொல்லப்போகாது. பதார்த்தேந்திரிய சம்யோகமுண்டாகியும் புருஷனுக்கு விஷயசுகம் உண்டானபொழுது அந்தப் பதார்த்த

ஸ்வமதம் - தனது மதம்.
 நிரஸ்தம் - கூடாமை.
 பிராந்த விப்பிரலம்பக வாக்கியம் - பித்தர் விகடர் சொல்லும் வார்த்தை.
 அபிமுகம் - எதிர்முகம்.

ஞானம் இல்லாமல் சம்யோகம் நிஷ்பலம் ஆகையாலே சிற்சத்தி விஷய சம்யோகமே பிரத்தியட்சாதி பிர மாணம்.

உடாம ஒண்குகும் இது வூக்கும் இது வைரையும் கிக்கிர் இது வைரும் கிக்கிர் இது விக்கை இரை விக்கிர் கிக்கிர் கிக்கிர்க்கிர் கிக்கிர்க்கிர

இந்தப் பிரமாணம் நிர்விகற்பம் என்றும், சவிகற் பம் என்றும் இரண்டு விதமாம். நிர்விகற்பமாவது ¹சாமா ந்நியமாக ஒரு வஸ்துவைக் காண்பது. பிறகு, ²சம்சய விபர்யய ஸ்மிருதி நிவிர்த்தியின் பொருட்டு ³ நாம ஜாதியாதி யோசணேயைப்பண்ணும் ⁴ அவா ந்தர வியாபாரம். இந்த நாம ஜாதியாதி விகற்பான ந்தரம் வஸ்துவை அதர்வத்தாக அறிகிறது சவிகற்பஞானம். இந்தப் பிரத்தியட்சம்தான் இந்திரிய சாபேட்சம் என் றும், அந்தக்கரண ⁵சாபேட்சம் என்றும், இந்திரியா ந் தக்கரண ⁶ நிரபேட்சமென்றும் மூன்றுவிதமாம். இதில்

சாமாந்நியம் - பொது.
 சம்சயம் - ஐயம்; விபர்யயம் - திரிவு.
 நாமஜாதியாதி - பெயர் குலம் முதலியன.
 அவாந்தரம் - நடுவே உண்டானது.
 சாபேட் சம் - கூடினது.
 நிரபேட்சம் - கூடாதது.

இந்திரியாந்தக்கரண நிரபேட்சப் பிரத்தியட்சமாவது ஒருக்காலும் ¹ஆவரணலேசம் அற்றிருக்கிற ஈசுவர சிற்சத்தியாலே சிவானந்தத்தை ஆன்மா அநந்நிய மாக அனுபவிப்பது. இதற்கு அந்நியமான இந்திரிய சாபேட்சப் பிரத்தியட்சமாவது ஆணவமலா ²விருத்தி யைக் கஃயாலே கிஞ்சித் நீக்கப்பட்டு, அந்தக்கரண ஞானேந்திரியத் ³துவாரா வஸ்துக்களே அறிவது. அந்தக்கரண சாபேட்சமாவது பாஹ்யேந்திரியங்களி ஞலே கண்ட பதார்த்தங்களேச்சிற்சத்தியானதுஅந்தக் கரணங்களோடு கூடிநின்று சிந்திப்பது.

ஆவரணலேசம் அற்றிருக்கிற - மறைப்பில்லாமலிருக் கிற. 2. விருத்தி - அதிகமாதல் அதாவது மறைத்தல்.
 துவாரா - வழி.

இந்தப் பிரமாண அபிவியஞ்சகமானது பிரத்தி யட்சம் என்றும், அநுமானம் என்றும், சப்தம் என்றும் சைவத்திற்கு மூன்றுவிதமாம்.

மேல் உலோகாயதன் பிரத்தியட்சம் ஒன்றுமே யொழிந்து அநுமான ஆகமங்கள் பிரமாணமல்ல என்பான். அதற்கு அவனுடைய மதத்தை நிராகரித்து அநுமான ஆகமப் பிரமாணங்கள் உண்டென்பது பரபட்சத்தில் அவனுடைய மத நிராகரணத்திலே கூறப்பட்டது.

நாலுபூதம் கூடினதே ஆன்மா என்பன். ''பூதம் கூடினதைக் கண்டாயோ? இந்தப் ''பூண்ட பூத வுடம்பி னுள்ளெழு போத மென்கொடு கண்டனே'' (பரபக்கம் - 34.) இஃதெல்லாம் அநுமானம் என அறிக. அமாவாசையும், கிரகணம் தீண்டலும் சத்தப் பிரமாணத்திஞலேயே அறிந்தாய் ஆகையால் உரை யுண்டு.

இனி, பிரத்தியட்ச அநுமான ஆகமங்கள் அல்லா மல் உபமானம் ¹பிரதக்பிரமாணம் என்று நையாயிகர் சொல்லுவர். அந்த உபமானம் அநுமானத்திலே ²அந்தர்ப்பவிக்கும்படி ஃபிரதரிசிப்பிப்பாம். உபமான மாவது; கவ்வியமாகிய மரையை அறியவேண்டின பட்டணஸ்தனுனவன் வனத்துக்குப்போய் வனத்தில் உள்ளவனை ஒருவணே மரை எப்படியிருக்கும் என்று

பிரதக் - தனியே.
 அந்தர்ப்பவித்தல் - அடங்கு தல்.
 பிரதரிசிப்பித்தல் - சொல்லுதல்.

கேட்க, பசுவைப்போலிருக்கும் என்று அவன் சொல் லக்கேட்டு, வனத்துக்குப்போய் மரையைக்கண்டு இது ¹கோ சத்ருச்யமாய் இருக்கிற மரை கவ்வியம் என்று அறிகிறது. இது பிரத்தியட்ச அநுமான ஆகமங்களி **ூலே அசாத்தியமாகையாலே, பிரதக் பிரமாணம் என்** னில்! சாஸ்திரஸ்ய ஞானம் உபமானமேயாம் என்னில்! இந்த மரை பசுவுக்குச் சமானமாம் என்கிறபொழுது பிரத்தியட்சமேயாம்; அல்லது 2அதிதேசவாக்கிய சிர வணத்திற்குப் பிற்பாடு கவ்விய ³வாச்சியத்துவ பரிச் சேதமானது உபமானம் என்னில்! அது சப்தத்தி ூலே தானே வரும். <u>இந்த</u>ப் பசுவுக்குச் சமானம் மரை என்கிறது உபமானம் என்னில்! அந்த மரை இந்தப் பசுவுக்குச் சமானம் தத் கத சாஸ்திரஸ்ய பிரதி யோகியாலே என்று சொல்லி அநுமிக்கையாலே அஃது அநுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும்; பிரதக் பிரமாணம் அல்ல.

பிரபாகரர்: ⁴ அருத்தாபத்தி பிரதக் பிரமாணம் என்பர். அருத்தாபத்தியாவது ஒரு புருடன் பகலெல் லாம் போசனம் பண்ணவில்&, பருத்துமிருக்கிருன் என்றதுகொண்டு பகல்போசனம் பண்ணுதவனுக்குத் தேகபுஷ்டி இராத்திரி புசியாவிட்டால் கூடாது ஆகை யால் இந்த அநுபவத்தினுலே இராத்திரி புசிப்பான் என்று நிச்சயிக்கப்படுவது. இது பிரத்தியட்சாதிப் பிரமாண சதுஷ்டயங்களிலும் ⁵ அகம்மியமான படியால்

கோசத்ருச்யம் – பசுவுக்குச்சரியாயிருக்கிறது. 5. அதி தேசவாக்கிய சிரவணம் - வனத்திலிருப்பவன் சொன்னதைக் கேட்டது. 3. வாச்சியத்துவ பரிச்சேதம் - சொல்லிஞலே சொல்லப்படுகிறது. 4. அருத்தாபத்தி - சொல்லியதுகொண்டு சொல்லப்படாத பொருஃாப்பெறுதல். 5. அகம்மியம் - அறி யப்படாதது.

அருத்தாபத்தி பிரதக் பிரமாணம் என்னில்! அஃதல்ல. இந்த அருத்தாபத்தியானது கேவல வியந்ரேகி அநுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும். அஃது எப்படியென்னில், தேவதத்தன் இராத்திரி புசிப்பன்; பகல் புசியாமலிருக்கவும்பருத்திருக்கையாலே. எவன் 1 திவா ராத்திரம் புசியாமலிருந்தான் அவனுக்குப் 2பீ நத் துவம் கூடாது, மாசோபவாசியைப்போல என்கையால் கேவல வியதிரேகியில் அந்தர்ப்பவிக்கும். ஆகையால் பிரதக் பிரமாணமல்ல.

மேல் பட்டாசாரியர்: பிரத்தியட்சாதிகள் ஐந்தும் பிரமாணமும் அன்றி, அபாவமானது ் அநுபலத்தி வேத்தியம் ஆகையால் அபாவம் பிரதக் பிரமாணம் என்பர்; அது கூடாது. சட்சு சம்யுக்தமான இந்தப் பூதலம் கடாபாவத்தையுடையது என்று பூதலத்துக்கு விசேடணமாகத்தான், இந்தப் பூதலத்திலே கடமில்லே என்று பூதலத்துக்கு விசேடியமாகத்தான், கிரகிக்கப் படுகையால் இந்த அபாவம் பிரத்தியட்சத்தில் அந்தர்ப் பவிக்கும்; ஆகையாலே பிரதக் பிரமாணமல்ல.

பௌராணிகர்: பாரிசேடமும், சம்பவமும், ஐதிக மும், ஸ்வபாவலிங்கமும் இவை நாலும் பிரதக் பிர மாணம் என்பர். இவைகள் முன்சொன்ன பிரமாணத் திரயத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கையால் பிரதக் பிரமாணங் கள் அல்ல. அஃது எவ்வாறு? என்னில், ஆயிரம் யாணயின் பலமுடையவர்கள் சல்லியன் சராசந்தன் கீசகன் பீமசேனன் இந்த நாலுபேரும்; ஆகையால்,

இவாராத்திரம் - பகலும் இரவும்.
 பருத்திருத்தல்.
 மாசோபவாசி - மாசப்பட்டினியிருப் பவன்.
 அநுபலத்தி வேத்தியம் - இல்லாமையைக்கொண்டு அறியப்படுகை.
 கட அபாவம் - கடமில்லாமை.

இவர்களுக்குள்ளே கீசகணே வதைத்தவன் யார்? என்ற இடத்தில் அவ்விடத்தில் சல்லியனும் சராசந்த னும் இல்லாதபடியால் ¹.அஞ்ஞாத வாசியாகிய பீம சேனனே என்று நிச்சயிப்பது பாரிசேடம். ஆயிரம் யானேயின் பலமுண்டான கீசகன் தனக்குச் சமபல மானவன் கையாலே கொல்லப்படுவன்; அத்தன்மை யான பலத்தை உடைத்து ஆகையாலே சராசந்தணப் போல என்கின்றது வியாப்தி மூலகமானபடியாலே இந்தப் பாரிசேடம் அநுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும். சம்பவமாவது: ஆயிரத்தில் நூறு உண்டு என்கிறது; இதுவும் வியாப்தி மூலகமாகையால் அநுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும். ஸ்வபாவலிங்கமாவது : விருட்சமாம் ; தேமா ஸ்வபாவமாகையால் விருட்சம் ஆகாதபோது தேமா ஆகாது, 2சிஃபோல என்பது; அந்நுவய வியதிரேக வியாப்தி உண்டாயிருக்கை யால் இதுவும் அநுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும். ஐதிகமாவது: இந்த அரசிலே 3ரட்சு உண்டு என்பது; இது பிரத்தியட்சமுமல்லாமல், அநுமானமுமல்லாமல் வாக்கிய மூலம் ஆகையால் சப்தத்தில் அந்தர்ப்பவிக் கும். ஆகையால், முன்சொன்ன பிரத்தியட்ச அநுமான ஆகமங்கள் மூன்றுமே பிரமாணம். இந்தப் பிரமாணங் களினுடைய பிரமாணியமானது 4ஸ்வதோவா? பர தோவா? என்னில், மூன்று பிரமாணத்திலும் 5 அநு சூதமாயிருக்கிற ஆன்ம சிற்சத்தியானது ⁶ஸ்வசம் வேத்தியம் ஆகையாலே ^ரஸ்வதக் பிரமாணமே.

அஞ்ஞாதவாசி - அறியாமல் வனவாசம் பண்ணு வோன். 2. சிஃ - கல். 3. ரட்சு - பேய். 4. ஸ்வதோவா பரதோவா - தன்ணேக்கொண்டு வருமோ, வேறுென்றைக் கொண்டுவருமோ. 5. அநுசூதம் - கூடியிருத்தல். 6. ஸ்வசம் வேத்தியம் - தன்னுலே அறியப்படுகிறது. 7. ஸ்வதக்பிரமா ணம் - தன்ணேக்கொண்டு அறிகிறதே பிரமாணம்.

மாசறு காட்சி பையம்

1 திவென்றி விகற்ப முன்னு
ஆசற வறிவ தாகும்
அருமான மவிநா பாவம் பேசுறும் ஏதுக் கொண்டு
மறைபோருள் பேறுவ தா தம்
காசறும் உரையிம் மானத்
தடங்கிடாப் பொருளேக் காட்டும்.

2

மேல் பிரத்தியட்ச அநுமான ஆகமங்களுடைய லட்சணம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : மாசு அறு காட்சி - குற்றமற்ற பிரத்தி யட்சமாவது, ஐயம் - சந்தேகம், திரிவு - ஒன்றை மற் ெருன்ருகக் காண்பது, அன்றி - பூர்வ ஸ்மரணேயன்றி, விகற்பம் முன்னு - நிர்விகற்ப 2 தரிசனுந்தரம் சவிகற்பமாக விசாரித்து, ஆசு அற அறிவது ஆகும் - முன் சொன்ன சம்சயாதி தோஷங்களின்றிக் காண்பதாம், அநுமானம் - அநுமானமாவது, 3 அவி நாபாவம் - காரண காரியங்களுடைய பிரிவின்மை, பேசுறும் ஏதி கொண்டு மறை பொருள் பெறுவது ஆகும் - திட வியாப்தியாகச் சொல்லப்பட்ட பிரத்தியட்சமாகிய காரிய ஏதுவைக்கொண்டு அப்பிரத்தியட்சமாகிய காரணம் அவ்விடத்து உண்டு என்று நிச்சமிப்பது,

இன்றி எனவும் பாடம். இவ்விரண்டுமின்றி எனப் பொருளுரைத்தலுமொன்று. 2. தரிசஞந்தரம் - கண்டபிறகு.
 அவிநாபாவம் பேசுறும் ஏதுக்கொண்டு என ஒன்ருகச் சேர்த்துப் பிரிவின்மை சொல்லுகிற காரண காரியத்தைக் கொண்டு திடவியாப்தியாகச் சொல்லப்பட்ட மறைபொருள் பெறுவதாகும் எனக் கூட்டி முடிக்க.

3

காசு அறும் உரை இமானத்து அடங்கிடா பொருண காட்டும் - சிற்றநிவனும் வஞ்சகனும் அன்றி சர்வஞ் ஞனுக்கு சர்வாந்தரியாமியும் சர்வசீவ தயாபரனுமாகிய ஈசுவரன் வாக்கியமான வேதாகமங்கள் பிரத்தியட்ச அநுமானமாகிய இவ்விரண்டினும் அறியப்படாத பொருணே அறிவிக்கும் என்றவாறு.

கண்ட பொருளே இரட்டுறவே

கருதல் ஐயம் திரியவே
கொண்டல் திரிவாம் பெயர்சாதி

குணமே கன்மம் பொருளெனவைந்(து)
உண்ட விகற்ப வுணர்வினுக்குப்
பொருளி னுண்மை மாத்திரத்தின்
விண்டல் இல்லா அறிவாகும்
விகற்ப மில்லாக் காட்சியே.

மேல் பிரத்தியட்ச லட்சணம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : கண்டபொருணே இரட்டுறவே கருதல் ஐயம் - இரண்டு வஸ் துவுக்குப் பொதுவாயுள்ள அடையாள த்தை ஒன் றினிடத்திலே இது கண்டு எதுவோ என்பதும், ஒரு தருமத்தை இரண்டு வஸ் துக்களிடத்தில<u>ே</u> கண்டு சந்தேகப்படுவதும்; ക്കം தாவன, சாயம் பிராதம் சந்தியாகாலத்திலே தூரத் திலே மரையைக்கண்டு இது மரையோ பசுவோ என் பது ஆதியும்; கடக மகுட கேயூராதி ராஐசின்ஞபர னாங்க2ளச் சமஞகத் தரித்துள்ள இராசாவும் தண்ட நாயகனும் ஓரிடத்தில் நிற்பதைக்கண்டு இவன் இரா சாவோ தண்டநாயகனே என்பது ஆதியும்; திரியவே கொண்டல் திரிவாம் - மரையைப் பசு எனக் கருது தலும் தண்ட நாயகணே இராசாவாகக் காண்பது ஆதி யும் திரிவுக்காட்சி; இவ்விரண்டுடனே கூடி ஏற்றப்

பட்ட பூர்வ அநுபவ ஐநிதமாகிய முன் நிஃஎவும் 'ஒரு மொழி யொழிதன் இனங்கொளற் குரித்தே' (நன்னூல். பொது. 7.) என்னும் சூத்திரத்தாற் கூட்டிப் பொருளு **ரைக்க வேண்டியது. அது** வருமாறு : காமுகனுக்குக் காமினியுரு வெளியாதி: இதுவும் பிரத்தியட்ச ஆபா சம். மேல் புத்தி கூடாமல் வித்தியா தத்துவம் மாத்கிரம் கொண்டு காண்பது சாமாநிய பிரத்தியட்சம் என்ப **தற்**காக, பொருளின் உண்மை மாத்திரத்தின் விண்டல் இலா அறிவாகும் விகற்பம் இல்லா காட்சியே - ஒரு வஸ்துவை நாம் ஜாதியாதி நிர்த்தேரமன்றி இஃது ஒன்றென்று காண்பது நிர்விகற்பப் பிரத்தியட்சம்; மேல் புத்தி தத்துவத்தைக் கூட்டி நாம ஜாதியாதி விசேடத்தோடே காண்பது பிரத்தியட்சம் என்பதற் காக; விகற்ப உணர்வினுக்கு பெயர் சாதி குணமே கன்மம் பொருள் என ஐந்து உண்டு - சவிகற்பப் பிரத்தியட்சத்துக்கு நாமம் ஜாதி குணம் ¹கன்மம் வஸ்து என்னும் ஐவகையும் பகுத்தறிவது நல்ல பிரத்தி யட்சம். அதாவது மதனபாணமான புஷ்பத்தையும் பரி மள த்தையும் கோகில ²கூஜிதத்தையும் உடைத்தா^{கை} யால் இந்த விருட்சம் தேமா என்று அறிவது.

ക് പുയുക് പെട്ടി എന്നു പുരുപ്പെട്ടു പുരുപ്പു പുരുപ്പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്യവുന്ന് പുരുപ്പു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു

காதிகை :- காதிகணாக் ு நாவிமு காதி நீலப தீக்ஷித் !

^{1.} கன்மம் - கிரியை. 2. கூஜிதம் - ஓசை.

4

வு செர் செரு கூடி விக்கு கொரு விரு வாக்க குகி. விரு விக்க குகி. விக்கு விக்க குகி. விக்கு விக்க குகி. விக்கு விக்க குகி. விக்க குகி. விக்க விக

பெயர் - மா என்பது; ஜாதி - விருட்சஜாதி; குணம் - வண்ணம், வடிவு, பூ, காய், பழம் முதலா யினவை; கன்மம் - அசைதல், நிற்றல், பூத்தல், காய்க்கு மது; பொருள் - இன்னதுபெறும் விலே, இன்னதுக்கு ஆனபொருள் என்பது.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

காண்டல் வாயில் மனந்தன்வே தீனயோ டியோகக் காட்சியென ஈண்டு நான்காம் அநுமானம் தனக்கும் பிறர்க்கும் என்றிரண்டாம் மாண்ட வுரைதந் திரமந்திரத்தோ டுபதே சச்சொல் எனமுன்றும் பூண்ட அளவைக் கெதிர்புலன்றன் இயல்பு பொதுவென் றிரண்டாமே.

மேல் பிரத்தியட்சம் நாலுவகையும், அனுமானம் இருவகையும், ஆகமம் மூன்றுவகையும் என்னும் முறைமை கூறுகின்றது. இ - ள் : காண்டல் வாயில் மனம் தன் வேதணேயோடு யோகக்காட்சி என ஈண்டு நான்காம் - பேரத்தியட்சமாவது இந்திரியப் பிரத்தியட்சமென்றும் மானதப் பிரத்தியட்சம் என்றும் ஸ்வவேதனுப் பிரத்தியட்சம் என்றும் கொன்கு வகையாம்.

வு துக்ஷo தி-விய வெராக இக்ஷ இரால் என்றும்,

ബെ ചെടുക്കുന്നു. അപ്പെട്ടും ഉടുക്കും പ്രമുഖ്യം പ്രവുഖ്യം പ്രവുഖ

என்றும், பிரத்தியட்சம் மூன்ருக சிவாகம வசனமிருக்க இவ்விடத்தில் பிரத்தியட்சம் நாலுவிதமென்று சொன் னது விரோதமென்னில் ; ஸ்வவேதஞப் பிரத்தியட்சம் மானதப் பிரத்தியட்சத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும். ஆகை யால் விரோதமில்‰ ; அனுமானம் தனக்கும் பிறர்க்கு மென்று இரண்டாம்-அனுமானமானது ஸ்வார்த்தானு மானம் பரார்த்தானுமானம் என்று இருவகைப்படும், மாண்ட உரை தந்திர மந்திரத்தோடு உபதேசச்சொல் என மூன்ரும் - ஆகாம்க்ஷாதி அழகையுடைய ஆகம மானது கன்மகாண்டமென்றும் உபாசஞகாண்டமென் றும் ஞானகாண்டமென்றும் மூன்று விதமாம், பூண்ட அளவைக்கு.பொரு ந்தப்பட்ட பிரமாண த்துக்கு, எதிர் புலன் - முன்னே காணப்பட்ட பிரமேயமானது, தன் இயல்பு பொது என்று இரண்டாம் - தன்னியல்பு என் பது அவ்வியாப்தி அசம்பவ ரகிதமான அசாதாரண லக்ஷணம், பொதுவியல்பு என்பது சாதாரண லக்ஷ ணம்.

இயல்பு என்பது நடுநிஜேத் தீவகம்.

லக்ஷணத்திற்குக் குற்றம் மூன்று உண்டு. அவை யாவன :

ക്തരുക്കുന്നു തെയ്യും തരുക്കുന്നു പ്രത്യക്കുന്നു പ്രത്യക്കുന്നുന

இதன் பொருள்: இலக்கியத்து ஓரிடத்தில் லக்ஷ ணம் இல்லாமை அவ்வியாப்தி. இலக்கியம் இல்லாத இடத்தில் லக்ஷணம் இருப்பது அதிவியாப்தி. இலக்கி யத்து ஓரிடத்தும் லக்ஷணம் இராமை அசம்பவம்.

> அன்னிய சாதி யுந்தன் சாதியும் அகன்று நிற்றல் தன்னியல் பன்னி யத்தைத் தவிர்ந்துதன் சாதிக் கொத்தல் துன்னிய பொதுவி யற்கை சொன்னவிவ் விரண்டி னுள்ளே மன்னிய பொருள்கள் யாவும் அடங்கிடும் மான முற்றுல்.

5

மேல் அசாதாரண லக்ஷணம் இவ்வாறு, சாதாரண லக்ஷணம் இவ்வாறு என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : அன்னிய சாதியும் தன் சாதியும் அகன்று நிற்றல் தன் இயல்பு - கபிஃப் பசுவான து அன்னிய சாதியான எருமை முதலானவைகளினுடைய லக்ஷண த் தையும் தன் சாதியாகிய வெள்ளே கறுப்பு சிவப்பு முதலான வர்ணங்களேயுடைய பசுக்களுடைய லக்ஷ ணங்களேயுமன்றிக் கபிஃப்பசு என்று நிற்பது தன்னி யல்பு என்னும் அசாதாரண லக்ஷணம், அன்னியத்தை

தவிர்ந்து தன் சாதிக்கு ஓத்தல் துன்னிய பொது இயற்கை - அன்னிய சாதியாகிய எருமை முதலானவைகளின் லக்ஷணங்களேயன்றிக் கழுத்தில் நான்ற கொம்பு குளம்பு வால் குட்டேறு இந்த ஐந்து லக்ஷணங்களேயும் உடையது பஈவென்பது பசுக்களுக் கெல்லாம் சாதாரண லக்ஷணம், சொன்ன இ இரண் டினுள்ளே மன்னிய பொருள்கள் யாவும் அடங்கிடும் மானமுற்ருல் · 1 அசாதாரனம் ²சாதாரணம் என்னும் இரண்டு லக்ஷணத்துக்குள்ளே பிரமேய திரிபதார்த்க மானபதார்த த்ரயங்களின்பேதங்களெல்லாம் பிரமாண ³புரஸ்ஸரமாக விசாரிக்குங்காலத்தில் அறியப்படுமா கையால் பதியினுடைய சொரூபலக்ஷண த்தையும் சத்தர் உத்தியுத்தர் பிரவிருத்தர் என்னும் பதி அவஸ் தாத்ரய அசாதாரண லக்ஷணங்களேயும் தத்சத்தி பேதங்களி னுடைய அசாதாரண லக்ஷணங்களேயும் விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் ஆன்ம வர்க்கங்களி னுடைய அசாதாரண லக்ஷணங்க**ீ**ளயும் ⁴அவஸ்தா த்ரய அசாதாரண லக்ஷணங்களேயும் ஆணவாதி ⁵பாச பஞ்சகத்தினுடைய அசாதாரண சாதாரண லக்ஷணங்களேயும் சுத்தாசுத்த மாயாகாரியங்களாகிய தத்துவ தாத்துவிகங்களினுடைய அசாதாரண சாதா ரண லக்ஷணங்களேயும் பரீக்ஷாபூர்வகமாக அறிந் தவன் ⁶பிரமாணஞ்ஞன் ஆகையால் இந்தச் சாத்திர*த்* தில் முதல் சூத்திரம் தொடங்கி ஏழாஞ்சூத்திரபர்யந்தம் இந்த லக்ஷணங்கள் வந்த இடங்கள் தோறும் கண்டு கொள்க.

^{1.} அசாதாரணம் - உண்மை. 2. சாதாரணம் - பொது. 3. புரஸ்ஸரமாக - முன்னிட்டுக்கொண்டு. 4. அவஸ்தா த்ரயம் - மூன்று அவத்தைகள். 5. பஞ்சபாசம் என மாறுக. 6. பிரமாணஞ்ஞன் - பிரமாணத்தை அறிந்தவன்.

உயிரினே டுணர்வு வாயில் ஒளியுரு வாதி பற்றிச் செயிரொடு விகற்பம் இன்றித் தெரிவதிந் திரியக் காட்சி அயர்விலித் திரிய ஞானம் ஐம்புலன் சார்ந்து யிர்க்கண் மயர்வற வந்த ஞானம் மானதக் காண்ட லாமே.

6

மேல் இந்திரியப் பிரத்தியட்ச, மானதப்பிரத்தி யட்சங்களினுடைய கிரமம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : உயிரினேடு உணர்வு வாயில் ஒளி உரு ஆதி பற்றி செயிர் இன்றி விகற்பமோடு தெரிவது இந்திரியக்காட்சி-ஆன்மசிற்சத்தியானது பிராணவாயு மனதுடனே பாஹ்யேந்திரியத் துவாரா சூரியாதிப் பிரகாசங்கள் சகாயமாக ரூபாதியான வஸ்துக்களேச் சம்பந்தித்துக் குற்றமாகிய சம்சயமும் விபர்யயமும் பூர்வானுபவ ஜனிதமாகிய ஸ்மிருதியும் இன்றி நாம ஜாதியாதி விசிஷ்டமாகக் காணகிறது இந்திரியப் பிரத்தியட்சம். 'வாயி லிடனும் புலனு மாகும்' என அறிக.

இவ்விந்திரியப் பிரத்தியட்சத்திற்கு ஏதுவான விஷயேந்திரிய சந்நிகர்ஷம் விஷய பேதத்திஞல் சம் பந்தபேதம் ஆறு ஆம். அவையாவன: சம்யோகம், சம்யுக்த சமவாயம், சம்யுக்த சமவேத சமவாயம், சம வாயம், சமவேத சமவாயம், விசேடண விசேடியபாவம்.

மேல் இவையிற்றின் தரிசனம்: கடதரிசனத்திஞலே சட்சுவுக்கும் கடத்துக்கும் உண்டான சம்பந்தம் சை: யோகம். கட ரூபத்திற்கும் சட்சுவுக்கும் உண்டான சம்பந்தம் சையுக்த சமவாயம். கட ரூபத்தில் ரூபத்து வாதி சாமானியத்திற்கும் சட்சுவுக்கும் உண்டான சம்பந்தம் சையுக்த சமவேத சமவாயம். சப்தத்திற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் உண்டான சம்பந்தம் சமவாயம். சப்தத்துவ சாதிக்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் உண்டான சம்பந்தம் சமவேத சமவாயம்.

அபாவத்தையும் சமவாயத்தையும் கிரகிக்கிறபோது · சட்சுவுக்கும் சமவாயாதாரமான படத்திற்கும் அபா வாதாரமான பூதலத்திற்கும் உண்டான சம்பந்தம் சையோகம்.

சட்சு சையுக்தமான படத்தில் படத்துவம் சமவாய மென்கிறபொழுது சையுக்தவிசேடியத்துவம் சம்பந்தம்.

இந்தப் படத்திலே படத்துவம் சமவேதமென்று கிரகிக்கிறபொழுது சையுக்த விசேடணத்தை சம்பந்தம்.

சட்சு சையுக்தமான பூ தலத்தில் இப்பூ மிமிலே கடம் இல்லே என்கிறபொழுது பூதலம் விசேடணம்; கடா பாவம் விசேடியம்.

அந்த அபாவத்துக்கும் சட்சுவுக்கும் சையுக்த விசேஷியதை சம்பந்தம் கடாபாவத்தை உடையது பூதலமென்கிறபோது அபாவம் விசேடணம்; பூதலம் விசேடியம். இதற்கு உண்டான சம்பந்தம் சையுக்த விசேடணத்தை.

ബ്ലെട്ട പെട്ടു പ്രാപ്പ് പ്രാപ് പ്രാപ്പ് പ്രാപ് പ്രാപ്പ് പ്രാപ് പ്രാപ്പ് പ്രാപ് പ്രാപ്

ളുക്ക്ക് രൂറ്റു മുക്കും പ്രാധ്യായ പ്രവ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രവ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ

சம்பந்தம் எனினும் சந்நிகர்ஷம் எனினும் ஓக்கும் என அறிக.

அயர்வு இல் இந்திரியஞானம் ஐம்புலன் சார்ந்து உயிர்க்கண் மயர்வு அற வந்த ஞானம் மானதக் காண் டல் ஆம் ஏ - குற்றமில்லாமல் பார்க்கிற ஞானே ந்திரிய மானது சப்தாதி பஞ்ச விஷயங்களேப் பொருந்திச் சம்சயாதி மயக்கங்கள் அற உண்டான அனுபவத்தை மனசிஞலே அனுசந்தானம் பண்ணுவது மானசப் பிரத்தியட்சம்.

'' இந்திரியம் அத்தத் திணங்கும் பொழுதாறு பந்தமுறும் பாரறிவிப் பாம். இந்திரியம் அத்தத் திணங்குதலே சையோகம் அந்தப் பொருளுணர்ச்சி யாம். சாதிகுணம் தன்னிற்சை யோகசம வாயமாம் போதமுளார் தாங்காணும் போது. சையுத்த வேத சமவாய சம்பந்தம் எய்தும் குணத்துவத்தி லே. சத்தம் சமவேதத் தாலே செவிப்புலத்துக் கத்தமா மென்றே அறி. சத்தத்திற் சாமா னியத்தைத் தருமதனில் வைத்தசம வேதசம வாய். தவாதசம வாயசம் பந்தம் தருங்காண்

அபாவ விசேடணத்து வம். ''

(பதிபசுபாசப்பனுவல். பிர. 25 - 81.)

அருந்தின்பத் துன்ப முள்ளத் தறிவினுக் கராக மாதி தருந்தன்வே தணேயாம் காட்சி சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப் பொருந்திய தேச கால இயல்பகல் பொருள்க ளெல்லாம் இருந்துணர் கின்ற ஞானம் யோகநற் காண்ட லாமே.

7

மேல் நிறுத்தமுறையானே ஸ்வவேதனுப் பிரத்தி யட்சம், யோகப் பிரத்தியட்சங்களினுடைய கிரமம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : அருந்து இன்பம் துன்பம் உள்ள த்து அறிவினுக்கு அராகம் ஆதி தரும் தன் வேதணே ஆம் காட்சி - விஷய ¹ ஐந்நியங்களாயிருக்கிற சுகதுக்கங்களோ அராகத்திற்கு ஆதியான வித்தியா தத்துவம் ஆன்ம ஞானத்தினிடத்திலே செலுத்த நான் சுகி நான் துக்கி என்பது முதலாக வருகிற ஞானம் ஸ்வவேதஞப் பிரத்தியட்சம், சமாதியால் மலங்கள் வாட்டி - வித்தை அராகாதி நிரபேகைஷயாக ² அநாவிருத இயம நியம ஆசன பிராணயாம பிரத்தியாகார தாரணே தியான சமாதி என்னும் இவையை ³ சிற்சத்தியாகிய சிவஞான னந்த யோகத்திணுலே மலங்களே நீக்கி, பொருந்திய தேசகால இயல்பு அகல் பொருள்கள் எல்லாம் இருந்து உணர்கின்ற ஞானம் யோகம் நல் காண்டலாம் ஏ பாருந்தப்பட்ட திரிபுவனத்திலுண்டான வஸ்துகளே யும் பூத பௌஷ்ய வர்த்தமானம் என்னும் திரிகாலங்

ஐந்நியம் - உண்டாதல்.
 அநாவிருதம் - தடையில்லாமல்.
 சிற்சத்தி - ஞானசத்தி.

4

களிலே வருகிற விஷயங்களேயும் தூரதிருஷ்டி தூர சிரவணங்களே இயல்பாக விரிவுடனேகூட ஏககா லத்தில் அதீந்திரியமாகவே கரதலாமலகம் போல அறிவது சவிகற்பஞானம். ஞானைந்தானுபவ ஸ்வ பாவமாகவே நிற்பது நிர்விகற்ப ஞானம். இப்படி யோகப் பிரத்தியட்சம் இரண்டு வகைப்படும். ஸ்வ பாவம் என்பது தாதாத்மியம்.

പ്രെക്കും പ്രാധ്യം ചെയ്യുന്നു ചെയ്യുന്നു പ്രാധ്യം പ്രവ്യം പ്രവ്യം

இதனை பஞ்சேந்திரியங்களும் ஓவ்வொரு விஷ யத்தை அறிகிறதொழிய அன்னிய விஷயத்தை அறிய மாட்டாதபடியாலும் அந்தக்கரணங்களும் அப்படியே ஒன்றறிந்ததை ஒன்று அறியாது ஆகையாலும் மனம் பற்றவும் அகங்காரம் கிரஹிக்கவும், புத்தி நிச்சயிக்க வும், புத்தியிணுலே நிச்சயிக்கப்பட்ட விஷயத்திலே அராகம் இச்சையைப்பண்ணுவிக்கவும், வித்தை விஷய சகடநம் பண்ணவுமாய் நிற்பதே ஆகையால் இவை எல்லாத்தையும் வியாபித்து சர்வ விஷயத்தையும் பரிச் சேதம் பண்ணுவதாகையினும் இந்தக் கரணங்கள் எல்லாத்தையும் நிரபேக்ஷையாகவே பூத பௌஷிய வர்த்தமான 2 காலீ நமாயிருக்கிற விஷயங்களே அறி கையினுலும் தன்னுடைய சொரூபத்தையும் சிவணயும் அன்னியமாகத் தரிசிக்கையாலும் ஆன்மசிற்சத்தியே 3 உ பாதீதமான பிரமாணம்.

கடநம் - பொருத்துதல்.
 காலீனம் - காலங்கள்.
 உபாதீதம் - உபாதியில்லாதது.

இவையொழிந்து சொல்லுவாரும் உளர். அவை வருமாறு: கண்டுணராமை, உணர்ந்ததை உணர்தல், நிணப்பு என்னும் போலிகளும் கூறும்.

கண்டுணராமையாவது: சிலவற்றைக் கண்டதன் பின் பெயர் அறியாதிருத்தல்.

உணர்ந்ததை உணர்தலாவது: முன்பு குளிர் வந்துற்ற காலத்து நெருப்பு மருந்தென்று அறிந் தான் பின்பும் அதற்கு இது மருந்து என உள்ளங் கொள்ளல்.

நி**ணப்பாவ**து: குழவிப்பருவத்தே தந்தை தாயை இழந்தோன் காரணம் கருதாது நினக்கு இன்ஞர் தந்தை தாய் என்று பிறர்சொல்ல, இதணக் கருதிக் கொள்ளல். இது போலிகள். இம்முறை அறியுமாறும் காண்க.

இதனுடைய பூர்வபட்ச சித்தாந்தம் விஸ்தாரம்; இவ்விடத்துக் கிரந்த விஸ்தார பயத்திஞல் சொன்ன தில்ஃ. ஆகையால், சித்தாந்த தீபிகையிலே விஸ்த ரித்துச்சொன்ஞேம்; கண்டுகொள்க.

> பக்க மூன்றின் மூன்றேது வுடைய பொருளேப் பார்த்துணரத் தக்க ஞானம் தன்பொருட்டாம் பிறர்தம் பொருட்டாம் அநுமானம் தொக்க இவற்ருல் பிறர்தெளியச் சொல்ல லாகும் அச்சொல்லும் மிக்க அன்னு வயத்தினெடு வெதிரே கச்சொல் எனவிரண்டாம்.

4

முன்னம் ஸ்வார்த்தானுமானம் பரார்த்தானு மானம் என்று உத்தேசம் கூறி அதற்குமேல் லக்ஷணம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : பக்கம் மூன்றின் - பட்சம் சபட்சம் விபட்ச மென்னும் மூன்றிலே, மூன்று ஏது உடைய பொரு ளேப் பார்த்து உணரத்தக்க ஞானம் **.** இயல்பு காரிய<mark>ம்</mark> அனுபலத்தி என்னும் ஏதுத் திரயங்களினுல் 1 ஏதுமத் தாகிய சாத்தியங்களே த்ருடவியாப்திகளிணுலே நிச்ச மிக்கும் அனுமிதி ஞானம்; தன்பொருட்டு ஆம் பிறர் தம்பொருட்டு ஆம் அனுமானம் - ஸ்வார்த்தானுமான மென்றும் பரார்த்தானுமானம் என்றும் இருவகையாம், ஸ்வார்த்த அனுமானமாவது பரோபதேசமின்றி முன்பு தான் புகையைக்கண்ட இடத்திலே அன‰க்கண்டு பின்பு தானே யாதாமோரிடத்திலே புகையுண்டு அவ் விடத்திலே அனலுமுண்டு என்று வியாத்தியைக் கிர கித்தறியும் அறிவு ; இஃதன்றித் தானே சிவன் உண் டென்று அறுதியிட்டு அறிகிறதுமாம். முற்கூறிய பட் சத்துள் பரார்த்த அனுமானமென்பது இவைகளிஞலே பிறர் அறியும்படி அறிவிக்கும் அறிவு; இஃதன்றிக் குரவன் மாணக்கனுக்குச் சிவனும் ஆன்மாவும் பாசமும் உண்டென்று அறிவிக்கும் அறிவுமாம்;

தொக்க இவற்ருல் பிறர் தெளிய சொல்லல் ஆகும்-பஞ்ச அவயவ ²யுக்தவாக்கிய ரூபமாயிருக்கிற அனுமா னத்திஞல் அன்னியருக்குத் தெரியும்படி சொல்லலாம்; அசொல்லும் மிக்க அன்னுவயத்திஞெடு வெதிரேகச் சொல் என இரண்டு ஆம் - அந்தப் பஞ்ச அவயவ வாக்கியமானது அன்னுவய வெதிரேகி கேவல வெதி ரேகி என்னும் ஏதுவாம்.

^{1.} ஏதுமத்தாகிய-ஏது கூடிய. 2. யுக்தம் - கூடிய.

மூன்று பக்கமும் பதார்த்தானுமானத்திற்கு வேண் டுகையால் 'தொக்க இவற்ருல்' எனச் சிறப்பித்தார். அன்னுவய வெதிரேகிக்கும் பஞ்சசூபமுடைத்தாதலின் 'மிக்க அன்னுவயம்' எனச் சிறப்பித்தார் என அறிக.

அன்னுவயம் - பொருத்தமுள்ளது. வெதிரேகம் • பொருந்தாதது. இவை மேல் விரித்துக் கூறுமிடத்து அறிக.

மூன்று பக்கம் பக்கநிகர்
பக்கம் நிகரில் பக்கமெனத்
தோன்றும் பக்கம் துணிபொருளுக்
கிடமாம் உவமை நிகர்பக்கம்
ஆன்ற பொருள்சென் றடையாத
இடமாம் நிகரில் பக்கமுதல்
ஏன்ற இரண்டும் பொருளுன்மைக்
கிடமாம் ஒன்று பொருளின்கும்.

மேல் முன்சொல்லிய பட்சத்திரயங்களின் சொரூ பங்கீளக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : மூன்று பக்கம் பட்சம் மூன்ருவன, பக்கம் நிகர்பக்கம் நிகரில்பக்கம் என - பட்ச சபட்ச விபட்சங்கள், இவற்றுள் தோன்றும் பக்கம் துணிபொருளுக்கு இடமாம் - முன்னே தோன்றிய பட்சம் ஏதுவாகிற 1 தூமத்தையுடைய பர்வதம் நிச்சிதார்த்தமான வன்னிக்கு 2 ஆச்ரயமாம், உவமை நிகர்பக்கம் - சபட்சமானது உவமானஸ்தலம்; அஃதாவது இப்பர்வதம் வன்னியை உடையது, தூமத்தை உடைத்து ஆகையால், பாகசாஃபோல என்பது.

^{ி.} தாமம்-புகை. 2. ஆச்ரயம்-இருப்பிடம்.

ஆன்ற பொருள் சென்று அடையாத இடம் ஆம் நிகரில் பக்கம் - நிகரில்பட்சம் என்று சொல்லப்பட்ட விபட்சமானது நிச்சித ¹சாத்திய அபாவவான். அஃ தாவது, எங்கே அக்கினியில்‰, அங்கே தூமம் இல்‰, ஆழம் உள்ள மடுவைப்போல் என்பது ஆகையால்,

முதல் ஏன்ற இரண்டும் பொருள் உண்மைக்கு இடமாம் - முன் பொருந்திய பட்சம் சபட்சம் இரண்டு அனுமானத்தாலும் பிரத்தியட்சத்தாலும் ²சித்தவஸ்து கம்; ஒன்று பொருள் இன்ரும் பின் சொன்ன விபட்சம் பிரத்தியட்சத்தினுும் அனுமானத்தினைும் ³ அசித்த சாத்தியம்.

> ஏ து முன்றும் இயல்புகா ரியத்தோ டநுப லத்தியிவை ஓதின் இயல்பு மாமரத்தைக் காட்ட அறுகா ரியம்புகைதன் ஆதி யாய அனல்காட்டல் ஆகும் அநுப லத்தியது சீதம் இன்மை பனியின்மை காட்டல் போலும் செப்பிடினே.

10

மேஸ் ஏது மூன்றினது சொரூபத்தைக் கூறு கின்றது.

இ - ள் : ஏது மூன்றின் இயல்பு காரியத்தோடு அனுபலத்தி - ஏதுக்கள் மூன்ருவன [இயல்பேது எனி னும் ஸ்வபாவவேது எனினும் ஓக்கும் ; இது தர்மத்

சாத்திய அபாவவான் - நிச்சயமில்லாதது.
 சித்த வஸ்துகம் - சித்தமான பொருளே உடையது.
 அசித்த சாத்தியம் - சித்தமாகிற பொருள் இல்லாதது.

திற்குப் பரியாய நாமம்] தருமத்தினுல் தருமியை அறி விக்கும் இயல்பேது ஒன்று, காரியமாயிருந்து கார ணத்தை அறிவிக்கும் ஏது ஒன்று, அனுபலத்தியாவது அபாவத்தைச் சாதிக்கிற ஏது [அது காரணமாகிய அக்கினி இல்லாத இடத்தில் காரியமாகிய தூமம் இல்லே என்று சொல்லுமதுபோலக் † காரணுபாவத்தி ஒல் காரியமில்லே என்று அறியப்படும் ஏது. இவை தருமாதருமி அனுமானம், காரியாத் காரண அனுமா னம், காரணுத் காரிய அனுமானம்] என்று சொல்லவும் படும்.

ച്ചാണ്ടാ:- നട്ട്രാന്യ സ്ഥായില് നട്ട് പ്രത്യിക്കുന്നു പ്രത്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യായില്ലെട്ടുന്നു. ഇട്ട് പ്രത്യായി

இவை ஓதின் · இவ்வேது மூன்றிற்கும் உதாரணம் கூறின், இயல்பு மா மரத்தைக் காட்டல் · மா என்றதே இலக்குமிக்கும் யாணேக்கும் குதிரைக்கும் வண்டிற்கும் இவை முதலிய அனேக வஸ்துக்களுக்கும் பெயரா யிருக்க மாதளிர்த்தது என்புழி மரமென்று அறிவிக்கும். மா பாய்ந்தது என்ருல் யாண; மா அனுமானித்தது என்ருல் குதிரை; மா பறந்தது என்ருல் வண்டு என்று அறிவது ஸ்வபாவ லிங்கானுமானத்தினுல் அறிவிக் கும். இது தாதாத்மியம்.

தாதாத்மிய சொரூபம் எவ்வாறெனின்,

சற்று பேதத்தோடு கூடி அபேதமாயிருத்தல் தாதாத் மியம் என்பது சுலோகப்பொருள்; அஃதாவது, சூதத்

[†] காரண அபாவம் - காரணம் இல்லாமை.

۶

துவத்திஞலே பேதமும், விருக்ஷத்வ வியாப்தியிஞலே அபேதமும் ;

உறு காரியம் - பொருந்திய காரிய ஏதுவானது ;

புகை தன் ஆதியான அனல் காட்டல் ஆகும் -புகை தனக்குக் காரணமாகிய அக்கினியை அனுமிப்ப தாம் ;

அனுபலத்தி அது - அனுபலத்தி ஏதுவானது ;

சீதம் இன்மை பனியின்மை காட்டல் - பனிக்குக் காரணும்சம் சீத தன்மாத்திரை ஆதலின் காரணீபூத மான சீதபரிசமில்லாதது தன் காரியமாகிய பனியை இல்ஃயென்று அனுமிப்பது. சீதம் பனியின் குணம், பனிக்குக் காரணமல்ல எனின்;

காரண உணாகி காரிப்பு உண்க

என்னும் நியாயத்திஞல் பனிக்குக்காரணம் சீத தன் மாத்திரமே. காரணத்தின் குணம் காரியத்திலே உண்டாக்கும் என்பது சுலோகப்பொருள். குணுநாத் பத்தமாவது காரணத்தை ஆரம்பிக்கை என அறிக.

போலும் செப்பிடிலே - இப்படிப்பட்ட ஏதுக்களி ஞலே இச்சாத்திரத்தில் பிரமேயமாகிற பாச பசு பதி களே அனுமிப்பது என்றவாறு.

_ക്കുന്നുക്കാ:- ഗൗന്നെസ്യക്കാ ഒരു പര പസ് പേരം ക്രി ഇകി.

பாச பசு பதி என்னும் †அவ்வியக்தக் கிரமமாகச் சொன்னது, முதல் பாசதரிசனம் பண்ணி நீங்கின

[†] அவ்வியக்தக்கிரமம் - மயக்கமாகச் சொல்லுதல்.

பின்பு பசு தரிசனமாய், அதன் பின்பு பதி தரிசனமாக வேண்டும் ஆகையால்.

இயல்பு மா மரத்தைக் காட்டல் என்றது பிரபஞ்சம் தோன்றி நிற்கையால் இதற்கு ஒரு பதியுண்டு பசு உண்டு பாசமுண்டு எனப்படுதலாம்.

உறு காரியம் புகை தன் ஆதியான அனல் கரட்ட லாவது, பிரபஞ்சம் காரியமாயிருத்தலால் காரியம் செய் வோனன்றி இல்லே. ஆதலால், காரிய கருத்தாவையும் காட்டிற்று; தேகம் சேதனமாகையால் அதைக் காரியப் படுத்தி நடத்துவான் ஒரு சைதன்னியன் உண்டேன்று காட்டிற்று; பாசத்திற்குக் காரணமின்றிக் காரியம் தோன்ருது என்பதனுல் காரியமாகிய பிரபஞ்சம் காரணமாகிய மாயையைக் காட்டிற்று.

அனுபலத்தியது சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல் போலும் என்றது, யாதொரு யாதொரு காரியத்திற்குக் காரணம் இல்ஃ, அவ்விடத்து அந்தந்தக் காரியமும் இல்ஃ எனக் காட்டிற்று. கர்த்தா இல்ஃயாகில் பிர பஞ்சகாரியம் இல்ஃ; ஆன்மா இல்ஃயாகில் தேகம் இல்ஃ; மாயை இல்ஃயாகில் தத்துவ தாத்துவிகங்கள் இல்ஃ என்றதாம்.

> புகையால் அன துண் டடுக்கணேபோல் என்னப் புகறல் அன்னுவயம் வகையாம் அனலி லாவிடத்துப் புகையின் ருகும் மலரினுடு முகையார் நீரிற் போலென்று மொழிதல் வெதிரே கச்சொலிவை தொகையா ருறுப்பைந் தொடுங்கூடச் சொல்லு வாரும் உளர்துணிந்தே.

முன்னே சொன்ன அன்னுவய வெதிரேகிகளின் உதாரணம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : புகையால் அனல் உண்டு அடுக்களே போல் என்ன புகறல் அன்னுவயம் - புகையீனுலே இவ்விடத்து நெருப்பு உண்டு பாகசாஃயைப்போல என்பது அன்னுவயம், வகையாம் அனல் இன்ரும் இடத்து புகை இன்று ஆகும் மலரினுடு முகை ஆர் நீரில் போல் என்று மொழிதல் வெதிரேகச் சொல் -அக்கினி இல்லாவிடத்துப் புகையுமில்ஃ, தாமரைப் புஷ்பத்தையும் அரும்பையும் உடைய மடுவைப்போல என்றது வெதிரேகம், இவை தொகை ஆர் உறுப்பு ஐந்துடன்கூட சொல்லுவாரும் உளர் துணிந்தே - இவ் வன்னுவய வெதிரேக அனுமானத்தைத் திடவியாத்தி யுடனே பஞ்ச அவயவ யுக்தமான ஏதுவினுல் பிறர் அறியத்தக்கதாகப் போதிப்பார்கள்.

பஞ்ச அவயவமாவது: பிரதிக்ஞை, ஏது, உதார ணம், உபநயம், நிகமனம்.

பிரதிக்ஞையாவது: இந்தப் பர்வதம் †அக்கினிமான் என்பது. ஏதுவாவது: புகையிஞல் என்பது. உதார ணமாவது: எங்கே தூமம் உண்டோ அங்கெல்லாம் அக்கினி உண்டு ; பாகசாஃபோல என்பது. உபநய மாவது: அப்பாகசாஃயைப்போல் இப்பர்வதமும் தூமவான் என்பது. நிகமனமாவது: ஆகையால் இப் பர்வதமும் அக்கினிமான் என்பது.

[†] அக்கினிமான் • அக்கினியை உடையது.

இவ் வன்னுவய வெநிரேகி அனுமானத்திற்குப் பட்ச தருமத்துவம், சபட்சேசத்துவம், விபட்சாத்வியா விருத்தி, அபாதித விஷயத்துவம், அரத் பிரதிபட்சத் துவம் என்னும் அவயவம் ஐந்து உண்டு. அவை யாவன:

பட்சதருமத்துவமாவது: பட்சமாகிய பர்வதத்தில் அவிச்சின்னமூலமாய் 1 அப்பிரமலிகமாய் இருக்கிற தூமம் உண்டாயிருக்கை. சபட்சேசத்துவமாவது: பாகசாலேயிலே தூமமும் அக்கினியையும் உண்டாயிருக்கை. விபட்சாத் வியாவிருத்தியாவது: விபட்ச மாகிய மடுவில் தூமம் இல்லாமலிருக்கை. அபாதித விஷயத்துவமாவது: தூமத்தினுல் வன்னியை அனுமிக் கிறதற்குப் 2 பிரமாணுந்தரத்தினுல் பாதையில்லாமல் இருக்கை. அசத்பிரதிபட்சத்துவமாவது: சாத்தியத் திற்குவிபரீத சாதகமாயிருக்கிற 3 துவந்தரமில்லாமல் இருக்கை. இவ்வவயவங்களில் ஒன்று இல்லாவிடில் ஏதுவாபாசனும். ஏதுவாபாச லக்ஷணங்களெல்லாம் அளவை பதினைகாம் விருத்தத்தில் விரித்துக் கூறு வாம்.

கேவல அன்னுவயிக்கும் கேவல வெதிரேகிக்கும் அவயவம் நான்கு. அவை வருமாறு :

விருட்சமானது பிரமேயம் அசத்து ஆகையினுல் பாஷாணம்போல என்னும் கேவலான்வயிக்கு விபட்ச மில்&ல ஆகையால் விபட்சாத் வியாவிர்த்தி இல்&ல. ஜீவிக்கிற சரீரம் ஆன்மாவை உடையது பிராணுதி வாயுக்களே உடைத்தாய் இருக்கையால் யாதொன்று

அப்பிரமலிகமாய் • ஆகாசத்தை அளாவிய.
 பிரமாணந்தரம் - வேளுரு பிரமாணம்.
 ஏது அந்தரம் - வேளுரு ஏது.

¹ ஸ்வாத்மகமல்ல அது ² பிராணுதிமத்துமல்ல கடம் போல என்கிற கேவலவெதிரேகிக்குச் சபட்சமில்லா மையால் சபட்சேசத்துவம் இல்**ஃ**ல.

> போது நாற்றத் தாலறிதல் பூர்வக் காட்சி அனுமானம் ஓது முறையால் அறிவினள வணர்தல் கருத லனுமானம் நீதி யான்முற் கன்மபலம் நிகழ்வ திப்போ திச்செய்தி ஆதி யாக வரும்பயனென் றறிதல் உரையால் அனுமானம்.

12

அளவை முதல்விருத்தத்தில் பத்துவிதப் பிரமா ணம் சொல்லி 'அவையிற்றின் மேலும் அறைவர் அவை எல்லாம் அளவை காண்டல் கருதல் உரை என்றிம்மூன்றின் அடங்கிடுமே' என்றதற்குப் பூர்வ தரிசனப் பிரமாணம் என்றும், வசன லிங்கப் பிரமா ணமென்றும், அனுபவப் பிரமாணமென்றும் பிரமா ணந்தரங்களாகச் சொல்லுமவைகளே அனுமானத் தில் அந்தர்ப்பவிக்கும்படி மேல் விருத்தத்தில் கூறு கின்றது.

இ - ள் : போது நாற்றத்தால் அறிதல் பூர்வக் காட்சி அனுமானம் - பூர்வத்தில் புஷ்பத்தையும் வாசணே யையும் ஓரிடத்தில் கண்டு பின்போரிடத்தில் வாசண யைக் கண்டு புஷ்பத்தைக் காணுதிருக்கவும் இவ்விடத் துப் புஷ்பம் உண்டு என்று அறிவது தருமாதருமி அனுமானமே பிரதக்பிரமாணம் அல்ல;

^{1.} ஸ்வாத்மகம் • ஆன்மாவோடுகூடினது. 2. பிராணுதி மத் - பிராணுதிகளுடனே கூடினது.

ஓதுமுறையால் அறிவின் அளவு உணர்தல் கருதல் அனுமானம் - பரபுத்தி அப்பிரத்தியட்சமாகையால் ஒரு வன் சொன்ன வாக்கியத்தைக்கொண்டு அவனுக்கு ஞானம் இவ்வளவு உண்டு என்று அறிகிறதும் வசன லிங்கானுமானமே;

திதியால் முன் கன்மபலன் நிகழ்வது இப்போது இசெய்தி ஆதியாக வருபயன் என்று அறி நல் உரை யால் அனுமானம் - இப்போது அறியப்படுகிற சுக துக்கானுபவமானது பூர்வசென்மங்களின் நிதியாலும் அநீதியாலும் பண்ணப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களின் பலம் என்று அறிவதும் இன்ன புண்ணிய மர்வங்களின் பலம் என்று அறிவதும் இன்ன புண்ணிய குக்கம் என்றும் இகத்தில் பிரத்தியட்சமாகக் காணுதபடியால் சிருஷ்டியாதிகளில் சொல்லிய ஆகமங்களில் புண்ணிய பாவங்களுக்கு இவ்வாறு பலம்வரும் என்று அனுமிக்கையினல்; இஃது ஆகமலிங்கானுமானமே. ஆகையால், இம்மூன்று தருமாதருமியனுமானமும் வசனலிங்கானுமானமும் ஆகம லிங்கானுமானமுமாக அனுமானதுமானமும் ஆகம லிங்கானுமானமுமாக அனுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும்.

அநாதியே அமல ஐய அறிவனூல் ஆக மத்தான் பினுதிமா றின்றிப் பேணல் தத்திர மத்தி ரங்கள் மனுதிக ளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யாகும் தனுதியி றிலாதான் தன்மை உணர்த்துதல் உபதே சந்தான்.

13

் மேல் ஆகமம் மூன்றுவிதமென்னும் முறைமை கூறுகின்றது. இ - ள் : அநாதியே அமலன் ஆய அறிவன் நூல் ஆகமந்தான் - அநாதியே அமலனுயுள்ள சித்ரூபனுகிய சிவன் அனுக்கிரகம் பண்ணிய வேத ஆகமங்கள் இரண்டையும்;

எனவே, காமிகாதி வாதுளாகமம் இருபத்தெட் டும், வேதம் நான்கும் என அறிக. [ஆ என்பது சிவ ஞானம், க என்பது மோட்ச சாதனம், மகாரம் மல நாசம்; ஆதலால், ஆகமம் எனப் பெயராயிற்று. வேத மென்பது வஸ்துவை அறிவது] இவைகளே,

பிஞதிமாறு இன்றி பேணல் தந்திரம் · *உபக்கிர மோபசம்மார மத்தியே பராமர்சங்களிஞலே பூர்வோத் தர விரோதமில்லாமல் ஏகவாக்கியத்தைப் பண்ணிச் சத்த சாமர்த்தியத்தால் கொள்வதும் அர்த்த சாமர்த்தி யத்தால் கொள்வதும், வஸ்து சத்தியிஞல் கொள்வதும் விசாரித்து அறிந்து அக்கினிஷ்டோமம் சிவபூஜாதி கிரியா பாதத்தைப் போதிப்பது தந்திரக‰;

மந்திரங்கள் மனுதிகள் அடக்கி தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை ஆகும் - மனம் முதலாகிய அந்தக்கரணங்க ரேத் தகைந்து நிறுத்தி நின்று தான் யாதொரு தெய் வத்தை அகங்கிரகோபாசணே பண்ணுகிருன் அந்தத் தெய்வத்திற்கு உள்ள நியாசம் இருடி சந்தசு அதி தேவதை பீஐம் சத்தி முதலியவற்றின் உண்மையும் உணர்த்தி அந்த மூர்த்தியினுடைய ஜோதிர்மயத்தைத் தானென்று நிற்கும்படிப் பாவித்து உபாசணே பண் ணும்படி போதிப்பது மந்திரகணே;

மந்திரம்: மந் - அந்த வஸ்துவை நிணக்கிறவண, திரம் - ரக்ஷிக்கிறது என்று பொருள். [மந் - மனனம்]

^{*} உபக்கிரமோப சம்மார மத்தியே பராமர்சங்களினுலே-முதல் நடு இறுதியை விசாரித்து.

தன் ஆதி ஈறு இலாதான் தன்மை உணர்த்துதல் உபதேசந்தான் - உற்பத்தியும் நாசமுமில்லாத ஞான ரூபியாகிய சிவசொரூபத்தையும், உற்பத்தி நாசவத் தான தேகத்தையுடைய ஆன்மாவையும், உற்பத்தி யாகும் தேகத்திற்கு ஏதுவான ஆணவாதி பாசங்களே யும், வியாத்தி வியாபகத்துடனே அதுவதன் சொரூபங் களே அறிவிக்கிறது உபதேசகலே என்றவாறு.

உபதேசம் - அறிவிப்பது.

ஆகமத்திலே சரியாதி நாலுபாதம் சொல்லியிருக்க மூன்று என்றது எப்படியென்னில்? சரியை கிரியை இரண்டும் தந்திரக‰யில் அடங்கும், மந்திரக‰யில் யோகம் அடங்கும், உபதேசக‰யில் ஞானபாதம் அடங்கும் என்று அறிக.

அமலனென்னது 'அநாதியே அமலன்' என்றது அநாதி பதம் சாதி முத்தராகிய அனந்தேசுவராதி *வியாவிருத்தியின்பொருட்டு.

அமலளுய என்கிற கிரியாபாதம் மல சகிதராகிய ஆன்மாக்களிடத்து அவிஞபூதராயிருந்தும் அவர்க்கு அந்த மல சம்பந்தம் இல்லே என்பதன் பொருட்டு. அமலனென்னும் பதம் மாத்திரம் போதும், அறிவன் என்னும் பதமும்கூடப் பிரயோகிப்பானேன் என்னில்; சடமாகிய சுத்தமாயைக்கும் நின்மலத்துவம் கூறப்படு கையால் தத் வியாவிருத்தியின்பொருட்டு அறிவன் என்னும் பதம் பிரயோகித்தது என அறிக.

நூல் ஆகமம் என்று இரண்டு பதம் கூறினது வேதம் சிவாகமம் இரண்டும் ஈசுவர வாக்கியம் என் கையால். இதற்குச் சம்மதி :

^{*} வியாவிருத்தி - அவர்களல்ல என்று தள்ளுகை.

'வேதநூல் சைவநூல் என்றிரண்டே நூல்கள்' என்று பிறகே சொல்லியிருக்கையால். நூலென்றது வேதமென அறிக.

இதற்கு மீமாஞ்சகர்வேதம் 1 அபௌருஷேயமாய் நித்தியமுமாகையால் பிரமாணமாம்; ஆகமத்திற்குப் பிரமாணியம் கூடாது, 2 பௌருஷேயம் ஆகையால் என்பார்கள். அஃது எப்படி எனின்? வேதத்திற்கு நித்தியத்துவம் ஸ்மிருதியீல் சொல்லப்படுகையினும் காரணம் இன்னதென்று சொல்லப்படாமையாலும் இப்படி நித்தியமாகிய வேதத்திற்கும் தோஷரகிதமா கையாலும், மகாஜன 3 பரிக்கிரகம் உள்ளமையாலும் பிரமாணம் சித்தம்; மனுவாதி ஸ்மிருதிகள் 4 தாத்ருசமாயிருக்கிற வேதமூலமாகையால் அதுவும் பிரமாணியவத் என்று சொல்லப்படும்.

ஆகமத்திற்குப் ⁵புருஷப் பிரணீ தமாகையினுல் நித் தியத்துவமும் நிர்த்தோஷத்துவமும் கூடாமையானும் வேதமூலகத்துவம் இல்லாமையானும், வேதம்போலும் ஸ்மிருதிபோலும் மகாஜன பரிக்கிரகம் இல்லாமையா னும் பிரமாணியம் கூடாது. ஆயினும், விசிஷ்ட புருஷ ரான வியாசாதிகளினுல் பிரமாணுந்தரமூலமாகப் பண் ணப்பட்ட பாரதாதிகள்போல் அவர்களாலும் உபாச்ய ரான ஈசுவரராலே ரசிக்கப்பட்ட ஆகமத்திற்குப் பிரமா ணியம் கூடாதோ? எனின், பாரதப் பிரதிபாத்தியமான தருமாதிப் புருஷார்த்தங்கட்குச் சுருதியாதிகள் போல ஆகமங்களுக்கு மூலபூதமாக ஒரு பிரமாணுந்தரம்

அபௌருஷேயம் - புருஷரால் கூறப்படாதது.
 பௌருஷேயம் - புருஷரால் கூறப்பட்டது.
 விக்கிரகம் - அங்கீகரித்தல் 4. தாத்ருசம் - காணப்படுதல்.
 புருஷப் பிரணீதம் - புருஷரால் சொல்லப்பட்டது.

காணுமையானும், ஆகமங்களினுல் பரஸ்பர விருத்த மான அர்த்தம் சொல்லப்படுகையினுலும், தந் நிரானுஷ் டானத்திற்குப் புராணங்களில் நிந்தை கேட்கப்படுகை யினுலும்; இஃதன்றியும், துருவாசர் ததிரி கௌதமர் கண்ணுவர் பிருகு உபமன்னியு ஆகிய அறுவர்களா னும் சபிக்கப்பட்ட பிராமணர் ஈசுவர2னயும் விஷ்ணு வையும் நமஸ்கரித்து எங்களுக்கு விருத்தி ஏது? என்று கேட்ட அளவில் ஈசுவரனும் விஷ்ணுவும் பிரமசாபத் தால் வைதிகத்தில் அந்திகாரிகளாயிருக்கிற அந்தப் **பிராமணர்களுக்கு ஜீவ**னேபாயமாகவும் வியாமோகார்த்தமாகவும் ஆகமங்க&ளப் பண்ணிஞர்க **ளென்று** கேட்கப்படுகையானும், தந்திரானுட்டானத்தி **ூல் சாண்டில்யர் சித்திர நாமா என்கிற திராவிட ராசா** முதலியவர்க்கு நரக பதனம் கேட்கப்படுகையானும் ஆகமத்திற்குப் பிரமாணியம் கூடாது எனின்; பூர்வபட்சமும் சித்தாந்த தீபிகையில் விஸ்தரித்துச் சொன்னேம் ; இவணும் சிறிது கூறுவாம்.

வேதம் நித்தியம் நிர்த்தோஷத்துவத்திஞல் பிரமா ணியம் உடையது ; புருஷப் பிரணீ தமாகலின் ஆகமத் திற்குப் பிரமாணியம் இன்று என்பது கூடாது.

வேதத்திற்கு நித்தியத்துவத்தில் பிரமாணியம் இல்லாமையான் வேதமும் சொரூபநித்தியமோ? பிர வாக நித்தியமோ? எனின், சொரூபநித்தியம் கூடாது; முந்தக் கேட்ட அகாரம் போயிற்று சுகாரம் உற்பன்ன மாயிற்று என்றும்கோலாகலம் சாந்தமாயிற்று என்றும் சொல்லுகையீஞலே வர்ண சத்தங்களுக்கு அநித்தியத் துவம் பிரத்தியட்ச சித்தமாய் இருக்கையால் இன்று கேட்ட அகாரம் நேற்றுக்கேட்ட அகாரமே என்ற பிரத் தியபிஞ்ஞையீஞலே வர்ணங்கள் நித்தியமே எனின், காசியீல் யாதொரு நெல்ஃப் புசித்தோம் அதுவே சோழதேசத்திலும் புசித்தோம் என்புழி 1 வ்ரீஹித்துவ ஜாதி ஒன்ருய் 2 வ்ரிஹி வியத்தி பின்னமானதுபோல நேற்றுக் கெட்ட அகாரம் இன்று கேட்டோம் என்பது அத்துவாதி ஜாதி பிரத்தியபிஞ்ஞை ஓழியவந்த அகார மல்ல ஆகலின் வர்ணம் அநித்தியமே.

இஃதன்றியும் உரக்கச்சொன்ன அகாரம் மெள்ளச் சொல்லப்பட்ட அகாரத்தைவிட பின்னமென்று அகார பேதம் பிரத்தியட்சமாக அனுபவிக்கப்படுகையால் வர் ணங்கள் அநித்தியமே; ஆகையால் ⁸ வர்ண சமூகமா யிருக்கிற வேதமும் அநித்தியமே.

இனி, பிரவாக நித்தியத்துவம் என்பதும் கூடாது, பிரவாக நித்தியத்துவமாவது ⁴அவிச்சின் ஞத்வியாபக பரம்பராதீனத்துவம்; அது கூடாது. போன பிரளய மும் இனி மேல்வரும் பிரளயமும் பிரமாண சித்தமா கலின்.

ஆகில் வேதத்தில்தானே வேதம் நித்தியமென்று சொல்லியிருக்கிறதே எனின், நித்தியமாகிய சிவப்பீர ணீதம் ஆகையாலும் ஆ பிரளயஸ்தாயி ஆகையாலும் நித்தியமென்று சொல்லப்பட்டது. அல்லாமலும் நிரு பத்தை முகம் என்பர்கள்; ஓஸே திருமுகமோ? அந்த முகத்திலே நின்றும் பிறந்த வாசகத்தை அந்தத் திரு முகமென்பதுபோலும். சுவயம்புவினிடத்திலே நின் றும் பிறந்தபடியினுலே சுவயம்பு என அறிவாயாக.

வ்ரீஹித்துவ ஜாதி - நெல்லென்னும் சாதி.
 வியத்தி பின்னம் - நெல்லின் ஆகாரங்கள் பின்னமானது.
 வர்ண சமூகம் - வர்ணக் கூட்டம்.
 அவிச்சின்னுத் வியாபக பரம்பராதீனத்துவம் - ஒழியாமல் படிப்பிக்கிற பரம் பராதீனம்.

ஆகில் வேதத்திற்குப் பிரமாணியம் இன்னபடி என்று நீர் சொல்லுமெனின்; வேதம் சாதியோச்சார ணத்தை அபேட்சியாமலிருக்கிற சுவார்த்த யதார்த்த ஞானவானுகிய ஒருவரால் சொல்லப்பட்டதே பிரமாண வாக்கியமாகலின் யாதொரு சத்தம் உக்த சாத்தியவத் அல்ல அது பிரமாணவாக்கியமல்ல, கவிவர்ணு வாக்கி யம்போல. அஃது எவ்வாறு எனின்?

ஆகையால் யாதொருவன் பிராந்த விப்ரலம்பகன் ஆகாதவஞை யாதொருவனுடைய சத்தத்தின்படியே அர்த்தம் உண்டாகிறது. அத்தன்மையன் ஆப்தஞை லின் அநாதி நின்மல நிரதிசயானந்த சொரூபியாய் சர்வஞ்ஞனும் சர்வ கர்த்தாவுமாய் இருக்கிற சிவன் பரமாப்தன்; அவன் வாக்கியம் ஆகலின் வேதமும் சிவாகமமும் பிரமாணமே.

தத் வாக்கியம் பிரமாணமாம்போது வாம காளா முக பௌத்தாதிகளுக்கும் பிரமாணியமுண்டாகாதோ எனின்? சத்தியம்; வேதபாஹ்யராயிருக்கிறவர்களுக்கு அதிகாரானுகுணமாகவும் அசுராதி வியாமோகார்த்த மாகவும் அச்சாத்திரங்களேப் பண்ணி அவ்விசுவரனே காமிகாதி சைவ ஆகமங்களில் இந்தச் சாத்திரங்கள் வேதபாஹ்யமாகலின் வேதோக்தானுஷ்டான அதிகாரி களுக்குச் சேவியமல்லது நிஷேதிக்கலின் அவைகளுக் குப் பிரமாணியம் கூடாது.

^{*} உக்த சாத்தியவத் அல்ல - ஒருவரால் சொல்லப்பட்ட சாத்தியத்துடனே கூடினது அல்ல.

× X

്ളു ന്യാക്കാ:- ഗ്രൈബ് പ്രയാച്ചിമിധം ഗ്രാണ്ട് പ്രയാച്ച് പ്രതാച്ച് പ്രയാച്ച് പ്രയാച് പ്രയാച്ച് പ്രയാച് പ്രയാച്ച് പ്രയാച് പ്രയാച്ച് പ്രയാച് പ്രയാച്ച് പ്രയാച്ച് പ്രയാച്ച് പ്രയാച്ച് പ്രയാച് പ്രയാച്യാച്യാപ് പ്രയാപ് പ്രയാച്യാപ്രവ്യാപ് പ്രയാച് പ്രയാച്യാപ്രത്യാപ്രത്യാപ്രവ്

ஆகமம் இரண்டு விதமாய் இருக்கும். வேதத்தை அனுசரித்தது ஒன்று; அனுசரியாதது ஒன்று. வேதத்தை ஒன்று. வேதத்தை அனுசரியாதது ஒன்று. வேதத்தை அனுசரித்தது அங்கீகாரம்; அனுசரியாதது மோகிப்பிக்கிறதன் பொருட்டு நாமே சொன்னேம் என்கிறது ஈசுவர வாக்கியம். அதுகள்தாம் ஏது என்னில்? வாமம் பாசுபதம் லாகுளம் பைரவம் இது முதலானதுகள் வேதவாக்கியங்களாகையால் என்பது சுலோகப் பொருள்.

ஆகையால் மனுவாதி ஸ்மிருதிகளில் தந்திரானுஷ் டானத்திற்கு நிஷேதம் சொன்னது வேதவிருத்தமான வாமாதி ஆகம விஷயங்களே; மனுஷ்யாதி சிவபரியந் தம் ஆப்த தாரதம்மியங்களினுல் சிவன் பரமாப்தனுக லின் சிவவாக்கியம் ஒருவராலும் பாதிக்கப்படுவதல்ல.

சேற்கு இது அருக்கு அருக்கு விற்கு வி

உர் நடிக்கு கையின் நடு நடிக்கி காகி கையிக்கி மிவாக இமெயை மாணி வேறி கையிக்கி நடிக்கிய கையின் கையிக்கி கானவா விவமாணி விக்கிய கையில் கியானை நடிக்கிய கையில் இரும்பில் கியான் கியானி விக்கிய கியாவி கியானி நடிக்கிய கியாவிக்கிய நடிக்கிய கியாவி கியானி கையின் காவிக்கிய குறு கியின் கியாவி கியானி கையின் கையின் கியாவிக்கிய கியியின் கியின் கி

மனுஷ வாக்கியத்திலும் இருடிகள் வாக்கியம் விசிட்டம். இருடிகள் வாக்கியத்திலும் தேவதைகள் வாக்கியம் விசிட்டம். தேவதைகள் வாக்கியத்திலும் பிரமாவின் வாக்கியம் விசிட்டம். பிரமாவின் வாக்கி யத்திலும் விட்டுணு வாக்கியம் விசிட்டம். விட்டுணு வாக்கியத்திலும் உருத்திரன் வாக்கியம் விசிட்டம். உருத்திரன் வாக்கியத்திலும் சிவனுடைய வாக்கியம் விசிட்டம். இப்படி மேன்மேல் விசிட்டமும் கீழ்க்கீழ்த் தள்ளுகிறது சிவாகமங்களுக்கு விரோதமில்லாத சாத் திரங்கள் எல்லாம் பிரமாணியம்; விரோதம் உள்ளது அப்பிரமாணியம். எந்த எந்தச் சாத்திரங்கள் எவ் வளவு வியாபித்திருக்கின்றது அவ்வளவு அதுவது கட்குப் பிரமாணியம் என்பது சுலோகப் பொருள்.

காமிகாதி ஆகமங்கள் பரமசிவ கர்த்திருகம் என்ப தற்குச் சம்மதி பாரதத்தில் :

காமிகம் முதலான ஆகமங்களுக்கு எப்படி கர்த்தா மயேசுவரனே அப்படிப் பதினெண் புராணங்களுக்கும் கர்த்தா சத்தியவதியினுடையபிள்ளே என்பது சுலோகப் பொருள்.

வோன்றை இவர் அரு விற்றி விற்றி

ஆகில் நிஷ்கள சிவத்தினின்று நாதாத்மகமாக ஞானமார்க்கமானது ¹ பிரவர்த்திக்கப்பட்டது என்று கேட்கப்பட்டது. சிவன் நிஷ்களனென்றும் கேட்கப் பட்டது. நிஷ்களனை சிவனுக்கு வாக்கிந்திரியம் இல்லே ஆகலின் சப்தோச்சாரணம் எப்படிக் கூடும் எனின்? அத்யந்தம் விமலனுகி சர்வத்ர சிற்சத்தி ² விச்ரும்பண த்தையுடைய சிவன் வாக்கிந்திரியமன்றி சப்தோற்பத்தியைப் பண்ணுவர் என்கிறது ஆச்சரியம் அல்ல. அஃது எவ்வாறு உண்டாகியது எனின்?

பிரவர்த்தி - உண்டாதல்.
 விச்ரும்பணம் -பரம்பியிருத்தல்.

சுத்த மாயையாகிய விந்துவில் சிவனது சிற்சத்தி யானது பிரவர்த்தி 1 உன்முகமாகப் பதிய நாதம் உண்டாம். அதில் அச்சூக்குமமாய 2 சிதேக சரணமாயிருக் கிற நாதத்தில் பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் வாக்குகள் கிரமத்தில் விருத்திரூபமாகப் பிரவர்த்திக்கும். அச்சத்தங்கள் வக்த்ரபாரம்பரியக் கிரமங்களால் வேத சிவாகம சொரூபமாய் கன்மமார்க்க ஞானமார்க் கங்களேப் போதிக்கும். இப்படி உண்டான சத்தத்தின் உற்பத்தி எப்படி உண்டாயிற்று? சத்தி சகிதமான மந்திர தந்திரங்கள் எவ்வாறு உண்டாயிற்று? இவைகளின் பேதங்கள் எத்தனே பிரகாரம்? சாதனம் எத்தனே பிரகாரம்? இவை கணின் பேதங்கள் எத்தி எத்தண பிரகாரம்? இவை வெல்லாம் விளங்க விளம்பவேண்டும் எனின்;

நிரேதுக் கருணசாலியாயிருக்கிற பரமசிவன் சிற் சத்தியால் விந்துவை 3 க்ஷோபிக்க, அவ்விந்துவினின் றும் பிரமமயமான அகாரம் உதிக்கும். அந்தச் சுத்த மாயையை க்ஷோபிக்கப் பண்ணிய சிவ அவிஞபூதை யான சத்தி மாயாதிஷ்டாத் திரியாகலினி ஆகையால் யோக மாயை என்று நாமமாம்.

ஈசுவர சிற்சத்தியால் 4 க்ஷுத்தமான சத்தார்த்த ரூப ஐகத்காரணஞகிய விந்துவின் முதற்சாத்திரங்கள் ⁵ நாதாத்மகமாக உண்டாம். அதற்குமேல் குண்டலா காரமாகச் சரத்காலத்தின் நிட்களங்க சந்திரப் பிரகாசு மாக அபரவிந்து உண்டாம். அவ்விந்து ஞானத்தே ஜோதியான விந்து விருத்திரூபமாகக் கிரமத்தில் உத் தரோத்தர காரணமாகச் சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்று நான்கு வாக்குரூபமாம்.

உன்முகம் - எதிர்முகம்.
 கிதேகசரணம் - ஆன்மாக் கின இரட்சித்தல்.
 கேஷாபிக்க - கலக்க.
 கிஷுத் தார்த்தம் - கலக்கல்.
 நாதாத்மகம் - நாதசொரூபம்.

சிவேச்சையால் க்ஷோபிதையாகிய விந்து சத்திக்கு 1 அதோபாகத்தில் அம்பிகை என்கிற சத்தி உண்டாம். அவ்வம்பிகையிடத்தினின்றும் சந்திரப் பிரகாசம்போல வாமை ஜ்யேஷ்டை ரௌத்திரி என்று முச்சத்திகள் உண்டாம்.

அம்மூன்றில் வாமை நித்திரைபண்ணுகிற சர்ப்பம் போல் குண்டலாகாரையாய் இருக்கும். ஜ்யேஷ்டை தண்டாகாரையாய் இருக்கும். ரௌத்திரி இரண்டு கணக் கொம்புபோல் இருக்கும்.

அந்த மாயை அபரரூபையாய்க்கொண்டு சயை விசயை அசிதை பராசிதை என்று நான்கு சத்தியாம். மேலும், நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தை சாந்தி இந் திகை திபிகை உரோசிகை மோசிகை வியோமரூபை அனந்தை அநாதை அநாசிருதை என்று பன்னிரண்டு சத்தியுமாகப் பதிறைு சத்தியாகும்.

இவைகளினுல் சிவதத்துவம் முதலாகப் பிருதிவி தத்துவம் ஈருகச் சர்வப் பிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்படும்.

இச்சத்திகளிடத்தில்தானே முன் உற்பத்தியாம் என்ற அகாரசகிதமான ஐம்பது அக்ஷரம் உண்டாம். அந்த விஸ்தாரம் பிறகு சொல்கிரேம். முன் சொன்ன அகாரம் ரூபமாகியது எவ்வாறெனின்? ரௌத்திரி சிரசும் வாமை முகமும் அம்பிகை பாகுவும் ஜ்யேஷ்டை தண்டாகாரமான தான பிரதானதேகமுமாயிருக்கும்.

இப்படியே அகாரம் என்று சொல்லப்பட்டது. அவ் அகார ரூபமான சிவனுடைய சத்தியானது அகா ராதியாக ² விச்ருதையாய் க்ஷகாராந்தமாக ஐம்பது பேதமாம்.

^{1.} அதோபாகம் - கீழ்ப்பாகம். 2. விச்ருதை - வித்தாரம்.

சர்வானுக்கிராகிகையாய்ச் சர்வசத்தார்த்த ரூபிணி யுமாய் இருக்கிற இவ் அக்ஷரரூபிணியான சத்தியன் றிச் சத்தப் பிரபஞ்சமுமில்லே, அர்த்தப் பிரபஞ்சமும் இல்லே ஆகலின் இவ் வர்ணங்களெல்லாம் சர்வசித் திக்கும் ஆலயமாயிருக்கும். இவற்றிற்கெல்லாம் ஈசுவர னுடைய ஞானசத்தி யோனியும் ஈசுவரன் நிமித்தமும் வித்து உபாதானமுமாம். இதற்கு ஆன்மாக்களின் கன்மம் 1 சககாரி காரணமாம்; காரணங்களினின்று காரியமெல்லாம் ஆன்மாக்களின் கன்மானு குணமாக உண்டாகவேண்டுகையால்.

ஆகலின் விந்து வியதிரிக்தமான வர்ணங்கள் ஒன்றுமில்&ை; வர்ணங்கள் அநேகமும் சடமும் ஆக லின். விந்துவில் சிவலை் உண்டாக்கப்பட்டதே ஆக லின் உற்பன்னத்திற்கு நாசம் உண்டு. ஆ பிரளயஸ் தாயி ஆனபடியால் ஸ்வரம் யுக்தமாயிருக்கிற இவ்வர் ணங்களேயும், வர்ண சமூகமாயிருக்கிற பதங்களேயும், பத சமூகமாயிருக்கிற வேதவாக்கியங்களேயும் நித்தியம் என்றதே.

வேதங்களேச் சுவயம்பு என்றது தந்த தாலோஷ்ட புட வியாபாரத்திஞல் தானே உண்டாகாமல் ஈசுவர சத்திப் 2பிரசாரத்திஞல் விந்துவினின்றும் நாதாத் மகமாக உண்டாகையால் இப்படியிருக்கிற வாக்கியங் களால் வைதிக லௌகிக வியவகார ஏதுவாயிருக்கிற 3 அர்த்தப்பிரதீதி உண்டாம். இவ்வர்ணங்கள் சகத் திற்கு மாத்ரு ஸ்தானமாயிருக்கையாலும் 4ஸ்வதஸ் ஸர்வஞ்ஞராகிய சிவசத்திப் பிரகாசத்திஞல் உண்டா கையாலும் சிவமாத்ருகை என்று சொல்லப்படும்.

சககோரி - து‱க்காரணம்.
 பிரசாரம் - வித்தரிக் கப்பட்டது.
 அர்த்தப்பிரதீதி – அர்த்தவித்பத்தி, அர்த்த ஞானம்.
 ஸ்வதஸ் ஸர்வஞ்ஞர் - தானே சர்வக்ஞூர்.

இதில் அகாராதி ஷோடச ஸ்வரத்திற்குப் பர தேவதை சிவனும், ககாராதி க்ஷகாராந்த அக்ஷரங்கட் குப் பரதேவதை தேவியும், இவைகள் எட்டு வர்க்க மாகப் பிரிந்துள்ள அளவில் அகராதிஷோடச ஸ்வரத் திற்கும் அதிதேவதை விநாயகர்; ககாராதி க்ஷகாராந் தமாயிருக்கிற சப்த வாக்கியத்திற்கும் பீராமியாதி சப்த மாதாக்களும் தேவதை.

இவ்வர்ணங்கள் சர்வானுக்கிரகராயிருக்கிற ஈசுவர னுக்கக் கரணங்களாகலின் ஈசுவரனென்றும் சொல் லப்படும். லோக மாத்ருகையாயிருக்கிற இவ்வர்ணங் களே ஞானசத்தி என்று அறியப்படும். அவ் ஞான சத்தியிற்ருனே ¹வாங்மயமாயிருக்கிற ²சத்தஜாலமும் சர அசராத்மகமாய் இருக்கிற ஃஅர்த்தஜாலமும் கிர மத்தில் உண்டாம். இவ் ⁴வர்ணுத்மகமாயிருக்கிற சத் தியை உபாதானமாகக்கொண்டு சிவன் வேதாகமங் கீள அனுக்கிரகம்பண்ணுவர்.

முன்னே சிவன் மூர்த்தா, வாக்கிந்திரிய வர்ஜிதர் என்று சொல்லப்பட்டார். அவருக்கு இச்சாத்திர கார ணம் எப்படிக்கூடும்? கூடிப் பண்ணிஞர் எனின்; அவரும் இவ்வர்த்தத்திஞல் சகளராவர் எனின், அப் படிச் சகளராக வேண்டா. சுவேச்சா சாமர்த்திய பலத்திஞல் முன் விந்துவினின்றும் 5 வர்ணுதி உற்பத்தி யைப் பண்ணினதுபோல் சாத்திர ரசணயும் கூடும்; எப்படி எனில்? சம்ஞாவல்லபரான பரிபக்குவமல விஞ் ஞானகலருக்கு 6 அசரீரியாக ஞானப்ரதானம் பண்ணி

வாங்மயம் - வாக்குமயம்.
 சத்தஜாலம் - சத்த சொரூபம்.
 அர்த்தஜாலம் - அர்த்தசொரூபம்.
 வர் ணுத்மகம்-வர்ணரூபம்.
 வர்ணுதி-அக்ஷராதி.
 அசரீரி -சரீரமில்லாதவர்.

னதுகொண்டு சகளராவரோ? ஆகார். ஆயின், சாத் திரங்களில் சம்பிரதாய பரம்பரை எவ்வாறு வந்தது எனின்? அஃதெல்லாம் தோன்றச் சொல்லுவோம்.

சிவனுக்குச் சர்வாரம்பமும் ஆன்மாக்கள் பொருட் டாகலின் சுவேச்சையினுல் பூரண மூர்த்தியாயிருக்கிற வர் பஞ்சமந்திர மூர்த்திமான் ஆவர். அவையாவன:-ஈசானம் சிரசாகவும், தற்புருடம் வக்த்ரமாகவும், அகோரம் இதயமாகவும், வாமதேவம் குஹ்யமாகவும், சத்தியோசாதம் மூர்த்தியாகவும் சர்வஞ்ஞத்துவாதி இருதயாதி ஆறும் அங்கமாகவும் கொள்வர்.

ஆயின் இவ்வர்த்தத்திஞல் ஆன்மாக்கள் கலா சகிதரானபோது சகளரானதுபோல் சிவனும் சகள ராவர் எனின் ஆகார். ஆன்மாக்கள் தேகம்போல் சர்மம் அஸ்திமுதலிய தேக தாதுக்கள் இல்ஃயாகலின் அகளரே. ஆன்மாக்களின் தியான பூஜா நிமித்தமாக வும் சாத்திர பவக்திருத்துவ நிமித்தமாகவும் பரையாதி பஞ்சசத்தி சொரூபமாகிய ஈசானுதி பஞ்சமந்திர தனு மான் ஆகையால், வஸ்துத அகளராயிருந்தும் உப சாரமாகச் சகளரென்று சொல்லப்பட்டு வேதங்கஊயும் காமிகாதி ஆகமங்கணயும் அனுஷ்டுப் சந்தசாக அநேக கோடி சங்கியையாகப்பண்ணி விஞ்ஞானகலரில் பக் குவமலரைத் தமது சத்தி பரிசத்தினுன் ஞானக் கிரியா 2 நிராவர்ணமாகப் பிரகாசிக்கப்பண்ணி அவர்களில் பிரணவாதி சிவர்கள் பதின்மருக்கும் ஏக ருத்திராதிகள் பதினெண்மருக்கும் காமிகாதி வாது ளாந்தமான இருபத்தெட்டு ஆகமங்கஊயும் ஓவ்வொரு வருக்கு ஓவ்வோர் ஆகமமாகப் பஞ்ச முகத்தினுலும்

வக்திருத்துவம் - சொல்லுகிற.
 நிராவர்ணம் - தடையில்லாத.

அனுக்கிரகம்பண்ணிஞர் ஆகலின்; வேத சிவாகமங் கள் பரமாப்த சிவப்பிரணிதமாகையால் பிரமாணம். இந்தச் சத்தஜாலத்தை இந்தச் சாத்திர மூலத்திலே விளங்கச் சொல்லாதபடியால் இதற்குச் சம்மதி ஆக மத்தில் காட்டுகிரேம்,

த் ு ஆ ் வெள்ஷ் ரெ:- நில் உடன் நிர் பிவா <u> ஆட கூடாதால் ஏற்ற உர்கு நடித்த உடிக</u> உடிரும் கூஸ்ற முகிஸ்வட்*த*ு நிஸ் நா க கிண்வ சுறா தமாவதி கிறு நாத்தி பூவு தகை வைவிற ക്ക് ചിയി കില്ലാരം കാര്യത്തി വില്ല ுற்றி ஆ வீவாடாo முண் இ ஆவீ இ வி ஆ வி வகிக்க <u>െട്ട് സൂപടിക്കാര്യത്ത് അത്സ് എട്ടു പ്രത്യം</u> ക്^{ള്} പ്രായം പ്രാഹ്യം ഉപ്പാരം ആഴില്ലെ വേട്ട ബെപ്ഠംബാം ബ്യൂ എച്ചു പ്രദ്രൂപ്പ എ ടഠെ എട്ടും പെ അറെ ഫ്—് ചെയ്യാ ചുജ്ഞ ക്ടൂംം ം ക് സ്ഥ ലണം ഉംബായം പ്രായം ക്യായം പ്രായം പ്രവയം പ്രവയം പ്രവയം പ്രവയം പ്രവയം പ്രവയം പ്രവയം പ്രവയം പ്രവയം പ്രായം പ്രവയം പ്രവ வாசெவஜo_க ூ ஈா இ ஈட டு ஊ ஈழிவும் இ <u>ச ச</u>ஸ்லீ ഇടു്–ബെങ്പരെ ശിയഹരങ്ങും ജാമ്പരുപ്പെ ശിരമ ചെടുപ്പും അവും വിത്രം പുരുപ്പും പുരുപ്പും പുരുപ്പും പുരുപ്പും പുരുപ്പും പുരുപ്പും പുരുപ്പും പുരുപ്പും പുരുപ്പും . ഇത്രെ സര്യപ്പെ ഉപ*ള് ല്* എഎട്ടു உ ഇ വരു പു ை - இது கூராவி து விமு கார்ண் பொறிகாப்பா ∥

தக்கெண்று உள்ள விக்கிரை விக்கிரி விக்கிரிக்கிரி விக்கிரிக்கிரி விக்கிரி விக்கிரி விக்கிரி விக்கிரி விக்கிரி விக்கிரி வி வைத்8 1 എപ്പോളം കുഡ് ക്യോചിക-ബ്ല காருக வீதி விகையுட் கழு தவிட உடிடி இத் ச் வை **പെട്ടു** ആയും പുരുന്നു പുരുന ம் தொறில் இடிக்கும் இரு நாகும் இரு நாகும் இரு நாகும் இரு நாகும் இரு நாகும் நாகும் நாகும் நாகும் நாகும் நாகும் நாகும் ക്രമ്പാവിക്സ് പ്രധാന പരകാന ജവം പ്രവേഷ്ട്ര എ த்தை வாது குற்போ முவ இற்றை டாடும் சு சுவையார் வாதாடுவ சுண்ற இல்லை டிய கு^ட்டி காறை அள்ளு கா ! காலா பா வரு முற்ற இபா _____ ടുന**് പെറി**ക്*ക്*പ്കാരി ജവന്ച മിജവന്തിച്ചെ കുജിക്ക னை பொது உா நுறி ஆல் ிழ் ஒல் கூற அ≾ிய வரு அ **கூ**டுறு ஒரு அது நாகு நிகா இது காடு விகா இதா அகாவமா? | வெறாமே ூவா வெறாறகாவ சுடாமா മുന്നു പുരുന്നു വുരുന്നു വുരു ചഞ്ഞുപായുമിഠഗമുളും പ്രിഥത്തിലെ വെട്ടും ஜெஷா வெ உணுவக்ஸ்டி தா!! சுகார்வாஷ விவரா _த்° சூகாரoஶ்ருணுத்விஜா? I வரவுவர் <u>த</u>வி <u>சீபொ</u> ணெடா உணோடா உரவிதெய்வ 1 கொணால இ ക്കും അറിച്ചുന്നു ചെയ്യുന്നു എന്നു പ്രത്യാഗര ട്ടിയും പട്ടി പ്രചാരം പട്ടും പട്ടും പുരുത്തു പുരുത്തുത്തു പുരുത്തു പുരുത്ത

ൈയുടുന്ന സ്വസ്തുന്നുന്നു കാലിൽ വി ഒരു -லி പு நாது உலவெ அன்றொடநாகு பிர காவிவியைரு _த்: | தெடதை ஸவ-Jஸிஐ நா 2n@ய:வாரிசூதி-J தா: ூதஷா8ேசுா வராபொகி ய**ுதெ**ஜ**ே வருஜெழுர**ு! ബെട്ടുപ്പെട്ടായി. ജ ലൂപ്പ് ഉ^മയോഷ എത്ത് ഉച ,^എറ്റ_{്റ} ടെബ*്*ല് ഒ<u>രു ലെയുല്</u>ചെ നട്ട്പെട്ടുയ്യുന്നു. ______ വേണം പ്രസാത്തി കുടുത്തു പുരുത്തി പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള _______ വേണം പ്രസാത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള്ള പുരുത്തിലുള ாய<u>க</u>ளி வணபானு வூராஸ்போறாகி வ**ு**06ெக னராசு)த் ஷிசெ ட சல்வக்கூர் உடி ஓ ஆஸிட்சுறிவ னாமு வரை உரி வை பிக்கா நா உரி ஊ கிகீரா இற ்தா <u>இரு</u>வக்ஸ்ரிதா I பயாடை தாவ ஸா ஷெ**வீ** ഗ്രീയഗക്ട് പുരുമുക ക്ലീ ക്യരെമ്പ് ഉര ചെരുന്ന മെയു स्पर्ग செல ചിച്ചത്രി है। ബ े हम्म ज़िला कर्म मुना ெல் அமைத்திவாவி நாய்க்கூ ബ്-പരഞ്യൂ പ്രവാദ്യായ പുട്ടു പുടുത്തു പു ஆா. நாதிஸ்டை ஜெயா க<u>ூ</u> சி சுரிகாடுள்க<u>த</u>ிகா ് ജഞ്ചാര് ഉപ്പെട്ട അം ് ചെട്ടുന്റ അപ്പെട്ടു അം ஹ-டுநிது | தல்காலி காலிகாலிக் தல் வைவுர ஸ் ஆடி தாகி து II வொறு ஓவ் மிவெ வரு **க**ிக்கிரவா

് നുഗ്ളിന്തുതുപ്പും! സവം സ്ക്രീഷ്ഥത്രു പുടും അഴുക്ക കാപ്പുക്കുക്കായ കാക്കാര്യായി കാര്യായി **உா ஸாஃகு ு** யொ<u>்</u>சு இடி வண் பாஜிர் உ<u>ரா</u>ஸ்வ பா **ബ**പത്രെയ്*ട് പ്ര*ഘന്ന് എടും എത്തുകള് പ്രവേശം പ്രവേശം വരുന്നു. **கெவல**க்®் கி®ஸ்_{கப்ர}ை ப வாக்®ுடத் பயாக ബു <u>ക്കു</u> ചെക്കും വി ബാര്വുക് വി വെച്ന സ്ര <u>രെബ്ലിവെഎം നയ്യുട്ടാണ് അത്ത്യം അവ്യാസ്ത്രം</u> **ஸாவ-டுணபா வணு**விஸ்செறா வபாசோவொரு **ா**ரா ക്ക് 66 കൂടി optown_E സെ ഇതി 66 കൂടി സംബ് ക ாு வம்தெனிய: || obtoom உதையிர் வும் வதொயாமஹு உரல் முற்கில் வருப்படு ച്ചിപ്യൂ©മു ചെസി ചെറു ചെയി ചെയു ചെയു ചെയു ചെയു രെ പ്രാലം പ്ര സി..ചെ ന് ലൂര് പ്രച്ചു ച്യായുള്ള പ്രച്ചു പ്രച്ചു പ്രച്ചു പ്രച്ചു പ്രച്ചു പ്രച്ചു പ്രച്ചു പ്രച്ചു പ്രച്ചു പ്രച ച്ചു പ്രച്ചു പ ஸ்ரீவு.ணெ*த*ரகு கொட்ப வக®்ஜித் வேர்ஷ் டாநு I ஸ்சாமிவோவி உறவா ஊாவு ச வ தயா ര്നും∥ ഷൂമംക് പൂഠംബ് ഉുമു എബകാറ ബഞ്ഛ ക്രെറ്റുഷ്ട് !! ശാരിലെ പേരില്ടെഗ്തു സരിരിഖപുഗ്തു ക്രീബ வெடிரகூடிஸாய நடு I வ கிவடிகொ உഗാഡാவുா ും എതുരുടെ ഉത്പലിഥ്രി∥ ഥല^{ട്ടെ}ഉഞ്ച ട്ഢത്വന്

ஆயின் சிவப்பிரணி தமாகிய சாத்திரத்தானன்றிக் கபில சாண்டில்யாதி மகா இருடிகளிஞல் பண்ணப் பட்ட சாத்திரங்களிஞல் ஞானசித்தியும் மோட்சமும் இல்ஃயோ? எனின், அவர்களெல்லாரும் பிரகிருதிக் குக்கீழ் இருபத்து நான்கு தத்துவமும் சொன்னதே ஒழியப் பிரகிருதிக்கு மேலுள்ள தத்துவம் பன்னிரண் டையும், ஷட்திரிம்சத் தத்துவாதீனமான பரசிவத்தை யும் சொன்னதில்ஃ; ஆகலின், சிவோக்தாகம சிரவண மனஞைக்களிஞலேயே பரஞான சித்தியும் பரமோக்ஷமு மாம்.

கட்டுக் சடு சிற்ற கடியா வநிரவராக் மு. ஐபாலிவதொவர் ! கடு கு வை வநிரையாகா? கூடி திர்விறையா ! கடு கு மை நா மெ கூடி கிர்விறையா கிரு வை நா பாகா? கூடிய விரைவராவாவ - கக ஹெ வை இர கிரியா வரவற்ற விவை - கக ஹெ வை இர கிரியா வரவற்ற விவை - கக ஹெ வை இரியா கா லிவ கதெ துக்கொறரு திவை டாக்.

இத்தன்மையான சிவாகமத்திற்கு அதிகாரி புராண இதிகாசங்களுக்குப் போல₁' ஸ்திரீ சூத்ர த்விஐ பந்துக் களோ சாதுர்வர்ணத்தில் அவர்களுக்குமோ எனின், 'பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்ர சுத்த குலோத்பவா இதி வசநாத்' என்பது த்ரைவர்ணிகரும் உபயகுல சுத்தருமாய்ப் பரம்பரையாக ஸ்திரிகளும் புருஷரும்
* அபேயபாநாதி ரகிதமாயிருக்கிற சூத்திரரிலும் இவ் வர்ணத்தில் அவர்களிலும் சத்திநிபாதம் உடையராய், சிவதீட்சையுடையவர்கள் அதிகாரிகள்.

இதற்குச் சம்மதி எட்டாஞ்சூத்திரத்தில் திட்சாப் பிரகரணத்தில் கூறுவாம்.

> ஈண்டு பக்கப் போலி நான் கேதுப் போலி பொருமுன் முய் வேண்டும் எழுமூன் முகும்விளங் குவமைப் போலி ஈரோன்பான் காண்டும் தோல்வித் தான மிரண் டிருபத் திரண்டாம் கரு திலிவை ஆண்டு மொழிவர் அவையெல்லாம் அளக்கில் அறுபத் தைந்தாகும்.

14

மேல் அனுமானப் பிரமாணங்கள் வியாத்தியை நன்றுக அறிந்து நிர்த்தோஷமாகப் பிரயோகிக்கும் சாதனமானது சாத்திய சமர்த்தனத்தில் பரியாப்த மாம். யாதொரு மார்க்கமேனும் வியாத்தி பங்கம் வரும் அனுமானத்தைக் கூறில் அது ஏதுவாபாசஞம். இஃது அனுமானத்திற்கு முதல் தூஷணமாகலின் பட்ச ஏது. திருட்டாந்தங்களே அவிரோதமாகப் பிர யோகித்து வாதகதையினும் பஞ்ச அவயவ பௌர்வா பரிய விபர்யயவாதியான நிக்கிரகத் தானங்கள் வரா மல் கூறவேண்டும். ஆகையால், பட்ச ஆபாசாதி களுக்குத் தொகையாகப் பௌட்கரானுசாரமாகத் தோஷங்களினது சொரூபம் கூறுகிறது.

[🔹] அபேயபாநாதி - மதுமாம்சாதி.

കുറുള്ള പ്രായം ഉപ്പെട്ടും പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രവയം പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രായം പ്രവയന്നെ പ്രവയന്ന് പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ്രവയന്നെ പ

இ - ள் : ஈண்டு பக்கப்போலி நான்கு · [ஈண்டு -இவ்விடத்து] இவ் அனுமானத்தில் பட்சலக்ஷணம் சேஷமாக இல்லாமையிருந்தும் ஏகதேசத்திஞல் பட்சம் போல் காண்பித்துப் பரீக்ஷித்தளவில் பட்சமல்லாமற் போம். பட்சாபாசம் நான்கு. [ஆபாசம்போல என்பது பரியாய நாமம்]

அவையாவன : ஓரிடத்தில் பட்சம் இல்லாமை, ஓரி டத்தில் பட்சத்தன்மை இல்லாமையிஞலே, ஓரிடத்தில் பட்சம் பட்சத்தன்மை இரண்டும் இல்லாமையிஞலே, ஓரிடத்தில் இரண்டும் இருந்தும் வியாத்தி இல்லாமை யிஞலே.

இவற்றுள் பட்சமில்லாமைக்கு உதாரணம் : ஆகா யத் தாமரை வாசணேயுள்ளது, தாமரைத்தன்மையால், குளத்தில் உண்டான தாமரைபோல என்பது.

பட்சத்தன்மையில்லாமைக்கு உதாரணம்: ஆன்மா நித்தியன், அணுரூபமாகலின் என்பது.

பட்சம் பட்சத்தன்மை இரண்டும் இல்லாமைக்கு உதாரணம்: முயற்கோடு கந்தமுள்ளது, பிருதிவி விகாரமாகலின் என்பது.

பட்சம் பட்சத்தன்மை இரண்டுமிருந்தும் வியாத்தி இல்லாமைக்கு உதாரணம் : பிருதிவி நித்தியம், கண் ணிற்கு விஷயமாகலின் என்பது. இந்நான்கும் உபலக்ஷணம். இவ்வாறு வந்துழி வந்துழி உய்த்துணர்க.

ஏதுப்போலி ஒரு மூன்ருய் வேண்டும் எழு மூன்று ஆகும் - ஏது லக்ஷணம் இல்லாதிருந்தும் ஏதுப்போல் தோன்றி ஏது அல்லாமற்போம் ஏதுவாபாசவைது, முன்னே அசித்தன் விருத்தன் அநைகாந்திகன் என்று மூன்று விதமாய் மேலும் இவற்றின் சிறிது பேதமாய்க் காலாத்தியயாபதிஷ்டன் பிரகரணசமன் என்று இரண் டும் கூடி ஐந்துவிதமாய் இவைகள் அவாந்தரபேதங் களிஞல் இருபத்தொன்ரும்; அவை வருமாறு:

ஆகாசத் தாமரை வாசணயுள்ளது. தாமரைத் தன்மையால், தடாகத் தாமரைபோல ; இதற்குப் பட்ச மாகிற ஆகாயத் தாமரை இல்ஃயாகலின் பிரதமமான ஆசிரயாசித்தன்.

கடம் முதலானவை பரமாணுரூபங்களாகக் கூடும், அநித்தியத்தன்மையால், பாஞ்சராத்திரிமதத்தில் ஆன் மாவைப்போல என்ருல் சர்வ சம்மதமாய் அநித்தமா யிருக்கிற கடத்தில் நித்தியத்தன்மை ஏது சொரூபத்தி ஞல் சித்தமாகலின் சொரூபாசித்தன்.

சத்தம் அநித்தியம், கண்ணிற்குத் தெரியும் குண மாகலின், ரூபம்போல; இஃது கண்ணிற்குத் தெரியும் என்கிற விசேடணம் ஏதுவில் அசித்தமாகலின் விசே டணுசித்தன்.

சத்தம் அநித்தியம், அறிவிற்கு விஷயமான திரவிய மாகலின், கடம்போல; இஃது விசேடியமாயிருக்கிற திரவியத்தன்மை அசித்தமாகலின் விசேடியாசித்தன்.

மேலும் விசேடண விசேடியாதி என்கிற வாதிபத சத்தியினுும் அவ்வவ் ரூபம் என்கிற பதசுவாரஸ்யத் தினுும் இவ்விருத்தத்தின் இருபத்தொன்று என்று 7

கணக்காயிருக்கையினுலும் விருத்தன் அநைகாந்திகன் ஐந்து நீக்கி அசித்தன் பதினுறுக்கும் முதற்சொன்ன நான்கு நீங்கலாக நின்ற பன்னிரண்டும் வருமாறு கூறுவாம்:

கடம் அநித்தியம், குணமாயும் இந்திரியங்களுக்கு விடயமாகாமலும் இருத்தலின்; விசேடணமாயிருக் கிற குணத்தன்மையும் விசேடியமாயிருக்கின்ற இந் திரிய விடயமாகாமையும் சித்தமாகலின் இஃது உபாய சித்தன்.

சீவனும் தேகமும் அநித்தியம், காரியமாகலின், கடம்போல; இது பட்சமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற ஜீவதேகங்களுள் ஜீவனிடத்தில் காரியத்தன்மை ஏது அசித்தமாகலின் பாகாசித்தன்.

தேவதத்தன் பகுதனமுள்ளவன், அதற்கு ஏதுவா கிய அதிருஷ்டன் உளஞகலின், யஞ்ஞதத்தன்போல; அதிருஷ்டம் உளனென்கிற ஏது நம்மால் அறியொணு தாகலின் இஃது ஏது அஞ்ஞாஞசித்தன்.

இப்போது இவ்வாகாயத்தில் பரமாணு ஒருக்கால் திரவியத்தை உண்டாக்கும், பரமாணு ஆகலின், கடத்தை உண்டாக்குகிற பரமாணுப்போல; ஆகாயம் இடமாயிருக்கிற ஏதுவுக்கு ஆசிரயமாய் இருக்கிற பரமாணு விஷயமான ஞானம் இன்மையின் இஃது அதிகரண அஞ்ஞாஞசித்தன்.

எல்லாம் கூணிகம், அசத்து ஆகலின், நீர்க்குமிழி போல : அசத்துக்கும் கூணிகத்திற்கும் வியாத்தியை அறிவிக்கிற பிரமாணம் இல்லாமையின் இஃது வியாப் பியத்துவாசித்தன்.

கருப்பத்தில் இருக்கிறவன் கறுத்தவன், மைத்திரை பிள் 2ளயாகலின், முன் பிறந்த மைத்திரை பிள் 2ள போல; கறுப்பைச் சாதிக்குங்கால் சாகாதி ஆகார பரிணதிபேதம் என்கிற உபாதி உண்டாகலின் இஃது ஓளபாதிக வியாப்பியத்துவாசித்தன்.

யாகம் முதலியவை சுவர்க்க சாதகங்கள் அல்ல, கிரியை ஆகலின், ஹினக்கிரியை போல; இதற்குச் சாத்தியம் ஆகமத்திஞல் பாதி தமாகலின் இஃது ஆகம பாதித விடய சாத்தியா சித்தன்.

கவ்வியம் என்பது பசுவுக்குச் சமானமல்ல, வஸ்து வாகலின்; இதற்குச் சாத்தியம் உவமானத்திருல் பாதிதமாகலின் இது உவமான பாதித விடய சாத்தியா சித்தன்.

நூறுவருடம் சீவித்திருக்கிற தேவதத்தன் வீட்டினும் இல்ணே, வெளியினும் இல்ணே, பிரத்தியட்சமாகத் தோற்ருமையின்; இஃது அருத்தாபத்தியினுல் சாத்தி யம் பாதிதமாகலின் அருத்தாபத்தி அபாதித விடய சாத்தியாசித்தன்.

விசுவமானது சந்தான பரம்பரையாய் இருக்கும், வஸ்துவாகலின் என்கிற ஏது தன் சாத்திய சாதனத் தில் அப்பிரயோசகமாகலின் இஃது அநித்திய அசிதன் என்கிற பிரயோசகாசித்தன்.

சத்தம் அநித்தியம், செய்யப்படுதலின், கடம்போல என்புழி இஃது மீமாம்சகர் மதத்தில் செய்யப்படுகிற ஏது அசித்தமாகலின் இஃது அந்நியதாசித்தன்.

ஆக அசித்தபேதம் – 16.

ஆன்மா விபுவல்ல, தேசத்தில் அடங்காமையின் என்னும் ஏது பட்சமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்தும் விபட்சமாயிருக்கிற ஆகாயத்தினிடத்தும் வியாப்பிய மாயிருத்தலின் இது விருத்தன்.

விருத்தன் – 1.

ஆன்மா நித்தியன், பிரமேயஞகலின், பிரமேயத்து வம் என்கிற ஏது மூன்று பட்சத்தினும் இருத்தலின் இது சாதாரண அநைகாந்திகன்.

இதஞல் அசாதாரண அநைகாந்திகனும் சூசிக்கப் பட்டது. அஃதாவது பூமி நித்தியம், கந்தமுடைமை யின் என்கிற ஏது தார்க்கீகமதத்தில் சபட்சமாயிருக்கிற வாக்சாதிகளினும் விபட்சமாயிருக்கிற சலாதிகளினும் இராமல் பட்சமாய் இருக்கிற பிருதிவி மாத்திரத்தில் இருப்பதாகலின் இது அசாதாரண அநைகாந்திகன்.

ஆக அநைகாந்திகன் – 2.

காரியமெல்லாம் உபாதானமில்லாத ஆகந்துகம் ஆகலின் என்கிற ஏது சருவகாரியத்துக்கும் உபாதா னத்தை அறிவிக்கிற பிரமாணத்திஞல் பாதிதவிடயமா கலின் இஃது காலாத்தியயாபாதிஷ்டன்.

அக்கினி சூடில்லாதது, பதார்த்தமாகையால், ஐலத் தைப்போல என்பது சூட்டை அறிவிக்கிற பிரத்தியட்ச பாதிதமாதலின் இஃதும் காலாத்தியயாபாதிஷ்டன்.

கன்மம் நித்தியம், அநாதியாதலின், ஆன்மா போல என்கிற அனுமானத்திற்கு, கன்மம் அநித்திய மனுவாக்குக் காய வியாபார ஐந்நியமாகையால் கடம் போல என்கிற அனுமானத்தால் சாத்தியன் வேறு சாதிக்கப்படுதலின் இது பிரகரணசமன்.

ஆக அநைகாந்திக பேத காலாத்தியயாபாதிஷ் டன், பிரகரணசமன் - 2.

ஆக ஏது ஆபாசன் - 21.

விளங்கு உவமைப்போலி ஈரொன்பான் காண் டும் - உவமைபோல் பிரகாசித்துவம் ஆபாசமாகப் போவது, ¹சாத்தியவிகலன் ²சாதனவிகலன் என்று இரண்டு வகையாகப் பதினெண்பேதமாம். அவை வருமாறு:-

சாதருமிய திட்டாந்தத்திற்குச் சாத்திய வைகல் <mark>லியம், சாதன வை</mark>கல்லியம், உபய வைகல்லியம், சொரூப வைகல்லியம் என நான்குவிதமாம்.

வைதருமிய திட்டாந்தத்திற்குச் சாத்திய அபாவ வைகல்லியம், சாதன அபாவ வைகல்லியம், உபய அபாவ வைகல்லியம், ஆசிரய அபாவ வைகல்லியம் என்று நான்குவிதமாம்.

அவற்றுள் அன்னுவய திட்டாந்தத்தில் சாத்திய வைகல்லியத்திற்கு உதாரணம்: ஆன்மா நித்தியன், விபு ஆகையால், ஆகாயம்போல; இதற்கு வைதிக சைவாதிகளில் ஆகாயத்திற்கு நித்தியத்துவம் இல் லாமை. இந்த திட்டாந்வய சாத்திய விகலனே வெதி ரேக திட்டாந்தத்தில் சாத்திய அபாவ விகலன்.

அன்னுவய திட்டாந்தத்தில் சாதன வைகல்லியத் திற்கு உதாரணம்: விமதம் காரியம், பிரத்தியட்சமாகை யால், திருஷ்டம்போல; இவண் திட்டாந்தமானது சாதனமாயிருக்கிற பிரத்தியட்சம் இல்லாதது.

இதுவேவெதிரேக திட்டாந்தத்தில் சாதன அபாவ வைகல்லியத்திற்கு உதாரணம்.

சாத்தியவிகலனுவது, தான் உண்டு என்று சாதிக் கிற பொருள் இல்லாமை.
 சாதனவிகலனுவது, தான் சாதிக்கிற பொருளுக்குச் சொல்லும் ஏது இல்லாமை.

உபய வைகல்லியத்திற்கு உதாரணம்: விமதம் காரியம், பிரத்தியட்சமாகையால், மாயைபோல; இவண் சாத்தியமாயிருக்கிற காரியத்துவமும் சாதனமாயிருக் கிற பிரத்தியட்சத்துவமும் இல்லே. இதுவே வைதரு மிய திட்டாந்தத்திற்கும் உதாரணம்.

சொரூப வைகல்லியத்திற்கு உதாரணம்: விமதம் காரியம், பிரத்தியட்சமாகலின், ஆகாய புஷ்பம்போல; ் இவண் திட்டாந்தமாயிருக்கிற ஆகாய புஷ்பமேயில்**ஃ.** இது வெதிரேக திட்டாந்தத்திற்கும் உதாரணம்.

அன்னுவய திட்டாந்தத்திற்கு வேருய்ச் சொல்லு கையும், அன்னுவயவெதிரேக வியாத்திகட்கு வேருய்ச் சொல்லுகையும், அவ் வியாத்திகளிற்ருனே சாத்திய சாதனங்களே வேருய்ச் சொல்லுகையும், சாத்தியத்தைச் சாதனமாகச் சொல்லுகையும், சாதனத்தைச் சாத்திய மாகச் சொல்லுகையும் அன்னுவய அனுமானத்தில் உக்திதோஷம் ஐந்துவிதம். இப்படியே வெதிரேக அனுமானத்தும் ஐந்துவிதம். ஆகப் பத்துவிதம்.

திட்டாந்த விபரியய யோகத்தியாவது, மஃ நெருப் புள்ளது, புகையிஞல் என்று அனுமானத்தில் அன்னு வய வியாத்தியைச் சொல்லி மடுவைப்போல என்கை. அவ்வனுமானத்தில் வெதிரேக வியாத்தி சொன்ன பின்பு பாகசாஃயோல என்கை. அவ்வனுமானத்திற் ருனே எங்கே எங்கே அக்கினி அங்கே அங்கே புகை பாகசாஃபோல என்கை. அவ்வனுமானத்திற்ருனே மஃ புகையுள்ளது அக்கினியிஞல் என்று சாத்திய விப ரியயத்திற்கும் சாதன விபரியயத்திற்கும் திட்டாந்தம்.

வெதிரேகத்தினும் இப்படியே சத்தார்த்த தோஷ வசத்தினுைம் அன்னுவய வெதிரேகத்தினுைம் திட் டாந்தாபாசம் பதினெண்விதம். தோல்வித்தானம் இரண்டு இருபத்திரண்டு ஆம் கருதில் – தோல்வித்தானமாவது விசாரிக்குமிடத்து 1 அப்பிரதிபத்தி ²விப்பிரதிபத்தி என்னும் இருவகைப் பேதத்தினைல் இருபத்திரண்டாம். இதற்குத் தத்துவாப் பிரதிபத்தி என்று சாமானிய லக்ஷனாம்.

சத்தம் அநித்தியம், இந்திரியக் கிராகியமாகலின், - கடம்போல என்னும் அனுமானத்திற்குப் பிரதிவாதி இந்திரியக் கிராகியமானது நித்தியமாயிருக்கிற சப் தத்துவ ஜாதியோடே வியாத்தமாயிருக்கையின் இவ் வேது வியபிசாரி என்று தூஷித்தவுடனேயாகில் சத்தந் தானும் அநித்தியமாகிவிடும் என்பது பிரதிக்குரஹானி என்னும் நிக்கிரகத்தானமாம்.

வர்ணம் அநித்தியம், சுரோத்திரேந்திரியக் கிரா கியமாகலின், சப்தத்துவ ஜாதியைப்போல என்கிற அனுமானத்திற்கு த்வனிகளுடன் ஃஅவ்வியாத்தியா யிருத்தலின் அவ்வியபிசாரி என்று தூஷித்த அளவில் ஆகில் த்வனிகளோடு வர்ணங்கள் அநித்தியமென்பது பிரதிக்ஞாந்தரம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

குணத்திற்கு வேருயது திரவியம், அதற்கு வேரு காமையின், ரூபத்தைப்போல என்றது; குணத்திற்கு வேறு என்கிற பிரதிக்ஞைக்கு அதற்கு வேருகாமை யின் என்பது விரோதம் ஆகலின் இது பிரதிக்ஞா விரோதம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

சத்தமானது நித்தியம், ⁴வியாபார ஐந்நியமாக <mark>லின், ஆ</mark>காசம்போல என்புழி அநித்தியத்தோடு

அப்பிரதிபத்தி - அர்த்தம் தெரியாதது.
 வத்தி - வேறே ஒன்ருகச் சொல்லுகை.
 அவ்வியாத்தி -பிரிக்கக்கூடாதது.
 வியாபார ஜந்நியம் - தொழிலாற் பிறந்தது.

ğ.

¹ வியாத்தமாய் வியாபார ஐந்நியத்துவமானது நித்தி யத்துவத்திற்கு எங்ஙனம் ஏதுவாம்? என்று தூஷித்த அளவில் வியாபார ஐந்நியம் என்று நாம் சொல்ல வில்‰ என்பது பிரதிக்ஞாசந்நியாசம் என்னும் நிக் கிரகத்தானம்.

சத்தம் அநித்தியம், நாம் முதலானது, பாஹ்யேந் திரியக் கிராகியமாகலின், இவ்வேது நித்தியமாகிய சப் தத்வ ஜாதியோடு வியாத்தமாகலின் வியபிசாரி என்று தூஷித்த அளவில் சாமானிய வஸ்து ஜாதியாயுள்ள தாயும் என்கிற விசேடணத்துடன் அவ்வேதுவைச் சொல்லுதல் ஏதுவந்தரம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

சத்தம் அநித்தியம், இந்திரியக் கிராகியமாகலின், கடத்தைப்போல என்ற இவ்வனுமானத்திற்கு ஏது வான இந்திரியக் கிராகியத்துவமானது நித்தியமா யிருக்கிற கடத்துவ ஜாதியோடு வியபிசாரி என்று சொன்ன அளவில் இச்சத்தம் ஆகாசத்தின் குணம் ஆகாசத்தினைல் கிரகிக்கப்படும் சமவாய சம்பந்தத்தி னைல்; அச்சமவாய சம்பந்தமும் அநித்தியம் என்று உபிர கிருதோபயோகி ஆகாத வாக்கியத்தைப் பிரயோகிப் பது அர்த்தாந்தரம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

கடம் அநித்தியம், அகார ககார யகார ரேபாத்மக மாயிருக்கிற சத்தமானது அகார்ய ரூபமாயிருக்கும் என்னும் பிரகிருதார்த்தத்தைச் சொல்லமாட்டாத சத் தத்தைச் சொல்லுகை நிரர்த்தகம் என்னும் நிக்கிரகத் தானம்.

வாதியானவன் மூன்று பிரகாரம் சொல்லியிருக்கை யிலும் மத்தியஸ்தருக்கும் பிரதிவாதிக்கும் அர்த்தம்

வியாத்தம் - கூடினது.
 பிரகிருதோபயோகி -முன்சொன்னதை.

தெரியாத சத்தம் சொல்லுகை அவிஞ்ஞாதார்த்தம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

அதாவது ¹ சுவேதோயாவதி என்கிற வாக்கியத் திற்கு வெள்ளே நாய் வழியே போகிறது என்றும், வெள்ளேயாயிருக்கிற குதிரை போகிறது என்றும், சுவேதன் என்னும் நாமமுடைய புருஷன் போகிறன் என்றும் நிச்சயிக்கப்போகா அர்த்தத்தைப் பிரயோகிக்கை.

விசேடண விசேடிய பாவத்தினுல் அன்னுவயம் பண்ணுகைக்கு யோக்கியமாகாமலும் ஒன்றிற்கொன்று ² ஆகாம்கைஷ் சந்நிதி யோக்கியத்தை இவைகளன்றி யிருக்கும் வாக்கியத்தையும் தூர சம்பந்தமாயிருக்கிற வாக்கியத்தையும் சொல்லுகை அபார்த்தகம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது: பத்து மாதுளம்பழம், ஆறு அப்பம், ஒரு குழியாட்டுத்தோல், மாம்சபிண்டம், இந்தச் சல்லடம் குமரியுடையது, தைரியக்கிருதன் என்கிற புருடனுடைய பிதா பிராதிசீனன் என்றும், அசனம் ஓடையில் உண்டு, குளித்துப்போகிருன் என்னும் வசனம்போல் ஓத்த வாக்கியம் பிரயோகிக்கை.

பிரதிக்ஞையாதி அவயவங்களேயும் அவற்றின் அம்சங்களேயும் கிரமந்தப்பி முன்பின்ஞகச் சொல்வது அப்பிராத்தகாலம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதா வது புகையிஞல் அடுக்களேபோல மலேயினும் நெருப்பு உண்டு என்பதுபோலச் சொல்லும் வசனங்கள்.

பிரதிக்ஞை முதலிய அவயவங்களுக்குள் சிறிது சொல்லியும் மற்றவை சொல்லாமை நியூனம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

^{1.} சுவேதோயாவதி-வெள்ளோ போகிறது. 2. ஆகாம்கைஷ சந்நிதியோக்கியத்தை - பதசமூகம் வாக்கியசமூகம்.

•

^3.

உபயோகமாயும் கூட்டரவுடைத்தாயும் இருக்கிற சொற்களேப் புனருத்தமாகச் சொல்லுதல் அதிகம் என் னும் நிக்கிரகத்தானம். அதாவது பர்வதமானது அக் கினியையுடையது, புகையும் வெளிச்சத்தையும் உடைத் தாகையால், எப்படியானுல்? அடுக்களே, கொல்லன் உஸே மழு இவைகள் போல.

வெளியாயிருக்கிற அர்த்தத்தைப் பிரயோசனம் இல்லாமல் திரும்பியும் வேறே ஒரு சத்தங்கொண்டு இரட்டித்துச் சொல்லுதல் புனருத்தி என்கிற நிக்கிரகத் தானம். அஃது இரண்டுவிதமாயிருக்கும். சத்தத்தி ஞலேயும் அர்த்தத்திஞலேயும் முந்தின அநித்தியம் சத்தம் அநித்தியம், இரண்டாவது அநித்தியம் சத்தம் நாசமாய்ப்போம்.

வாதியீஞலே சொல்லப்பட்டு அறிவுடையவஞலே அறியப்பட்ட அர்த்தத்தையுடைய சத்தத்தை மூடஞ யிருக்கிறவன் சொன்னபடி திரும்பச் சொல்ல அறியாம லிருத்தல் கூடச்சொல்லாமை என்கிற நிக்கிரகத்தானம். இதுவே அந்நுபாடம்.

வாதியால் சொல்லப்பட்டு மத்தியஸ்தரால் பொரு ள நியப்பட்டு மறுபடி வாதியிணல் சபையோரால் சொல் லப்பட்டும் சொல்லக்கூடுமாயுமிருக்கிற சொல்லுக்குப் பதில் சொல்லாமை அந்நுபாடணம் என்னும் நிக்கிர கத்தானம் என்பதும் ஒன்று.

வாதியிஞ்லே சொல்லப்பட்டு அறிவுடையவன் அறிந்திருந்தாலும் வாதியினுடைய பாஹ்யார்த்தத்தை எப்படி தெரிஞ்சுதில்‰ என்று பிரதிவாதி சொல்லுதல் அக்கியானம் என்கிற நிக்கிரகத்தானம்.

வாதி மூன்றுதரம் சொல்லி மத்தியஸ்தர் பொருள் அறிந்திருக்கையிலும் எப்போது பிரதிவாதி நான் அநியவில்லே என்று தன் அறியாமையை வெளிப் படுத்துகிருஞே அப்போது அவனுக்கு அப்பிரதியை என்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது தேவதாத் தியானம் செய்வோர்போல் பேசாதிருக்கை, இராச காரியம் சொல்லுகை, சுலோகம் முதலானவை படித் தல், மயிர் ஆற்றுதல், ஆகாசம் பார்க்கை, தரையில் எழுதுகை முதலியவைகளேச் செய்கை.

வாதம் பண்ணவேண்டும் என்று வந்த வாதி பிரதிவாதிகளில் ஒருவன் வாதம் ஆரம்பித்த பின்பு காலதாமதம் பண்ணத்தக்கதாக மத்தியஸ்தராயிருக் கிற வித்துவாமிசர் வரவில்ஃயென்றும் சபைக்கு நாயக ஞய் இருக்கிற இராசா வரவில்ஃ, அவன் வருதற்கு ஏதுவாகிய எக்காளத்தின் சத்தமும் கேளாமென்றும் காலக்ஷேபம் பண்ணுவது விக்ஷேபம் என்னும் நிக்கி ரகத்தானம்.

தனது சித்தாந்தத்தில் எதிராளி சொன்ன தோஷத்தை நீக்காமல் எதிரிக்கு அநிஷ்டபுத்தியினுல் தனது இஷ்டத்தைக் காட்டல் மதாநுக்ஞை என்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது சிலர் தனக்குச் சோரத் தன்மையை ஓப்புக்கொண்டு பிரதிவாதியைப் பார்த்து, புருஷன் ஆகையால் சோரத்தன்மை உனக்கு உண்டு என்று சொல்ல அவ்வேதுவினுல் நீயும் சோரன் என்று சொல்லுகை.

பிரதிவாதியானவன் நிக்கிரகயோக்கியமான வாக் கியத்தைப் பிரயோகித்திருக்கையிலும் அஃதை அறிந் தாதல் அறியாமையாதல் நிக்கிரகித்துப் பரியாசம் பண்ணுதிருப்பது பரியனுயோச்சியோபேக்ஷணம் என் னும் நிக்கிரகத்தானம்.

வாதியானவன் நிக்கிரகத்தானத்திற்கு யோக்கிய டில்லாமல் தகுந்த வாக்கியம் சொல்லி இருக்கவும் **>** .

3

à

ஆபாசமாக நிக்கிரகத்தைச் சொல்லிப் பரியாசம் பண் ணுகை நிரனுயோச்சியானுபேக்ஷண நிக்கிரகத்தானம்.

யாதாவதொரு சாத்திரத்தின் சித்தாந்தத்தைக் குறித்து வாதமுண்டாயிருக்கையில் நடுவில் சித்தாந்த விரோதமான அர்த்தத்தை ஓப்புக்கொள்ளல் அபசித் தாந்தம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது மகத் தாதியாயிருக்கிற விகாரங்கள் ஏகப்பிரகிருதியில் உண் டானவைகள் ஏகரூபமாகக் காண்கையின் ஏக ஜாதியா யிருக்கிற மண்ணுண்டையினுண்டான கடம் மண்ணி னது விகாரமாயிருக்குமாப்போல என்ற சாங்கியணே, பிரகிருதியாவது ஏது? விகாரமாவது ஏது? என்று கேட்டுழி, யாதொன்றிலிருந்தும் அசத்துக்களாயிருக் கிற விகாரங்கள் உண்டாகின்றன? அது பிரகிருதி; யாவை சில உற்பத்தியும் நாசமும் உண்டாயிருக்கின் றன? அவை விகாரங்கள் என்று உத்தரம் சொன்னு கில் அவனுக்கு அசத்காரிய அங்கீகாரமாகிய அபசித் தம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்¹.

இவை யாண்டு மொழிவர் - இவ்வாறு சொன்ன பட்சாபாசம், ஏதுவாபாசம், உவமாபாசம், ²பராஜயத் தானம் என்னும் நான்கு வகையின் பேதங்கஃாயும் உண்மையாய் அறிந்து வாதசமயத்தில் குற்றங்கள் வாராது அறிந்தோர் உரைப்பர்.

அவை எல்லாம் அளக்கில் அறுபத்தைந்து ஆகும். இந்நால்வகையின் பேதத்தொகை உரைப்பின் அறு பத்தைந்தாம் என்றவாறு.

இருபத்திரண்டாவதாகிய ஏதுவாபாசத்தின் விளக் கத்தை மறைஞானர் உரையில் காண்க.
 பராஜயம் -நிக்கிரகம்.

மேல் இச்சாத்திரம் பன்னிரண்டு சூத்திரத்தினும் பூர்வபட்சமாகச் சொன்னவிடமெல்லாம் இத்தோஷங் களிஞல் நிராகரித்தமையும் சித்தாந்தத்தில் இந்தத் தோஷங்களில்லாது உரைத்தமையும் கண்டுகொள்க.

> அளவை காண்டல் அனுமானம் ஆகமம் உளவை மேலுரை செய்வதி தற்குளாம் விணவு தோன்ற விளம்பினன் அன்பர்கள் தெளியு மாறு சிவாக்கிர யோகியே.

> > அளவையிலக்கணம் முற்றிற்று ஆகச் செய்யுள் — 25

முதற்சூத்திரம்

ஒருவடுை டொருத்தி ஒன்றென் றுரைத்திடும் உலக மெல்லாம் வருமுறை வந்து நின்று போவதும் ஆத லாலே தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் தான்முதல் ஈறு மாகி மருவிடும் அநாதி முத்த சித்துரு மன்வி நின்றே.

1

இவ்வாறு பிரமாண லட்சணங்களேக் கூறி, மேல் பிரமேயமாகிய பதி பசு பாசம் என்னும் பதார்த்தத் திரயங்களில் பிரதமோத்திஷ்டமான பதிபதார்த்தத்தை ஏதுபூர்வமாக நிரூபிக்கின்றது.

பதி என்றது, இந்திரனென்ன நாமைகதேசே நாமக்கிரகணமாகத் தேவேந்திரனெனப் பெற்றது போல; பதி எனவே, பசுபதியெனப்பெறும். 'பசூநாம் பதி பசுபதி' என்னும் வசனத்தினுல்.

'பசுபசுத்துவ சம்யோகாத்' என்னும் வசனத்தி<mark>னல்,</mark> அநாதியே பசுத்துவமாகிய ஆணவப் பிரதிபந்தத்தி ஒல் ஜீவான்மாக்களெல்லாம் பசு எனப்பெறும்.

'பந்தநாத் பாசமுச்சியதே' என்னும் வசனத்தி ஞல், ஆன்மாக்களுடைய விபுத்துவ சர்வஞ்ஞதையை அநாதியே பந்தித்திருக்கையால் ஆணவாதிகளேப் பாசம் என்றது. ஆணவாதி என்றது, ஆணவம் காமியம் மாயை என்பதாம். பந்தம் ஒன் றிணைலன் ரைல் மூன்றைச் சொன்ன து கற்பணு கௌரவம் எனின்? அற்றன்று. உபசர்க்க வசத்திணல் அர்த்தபேதமுண்டு. அஃது எப்படி என் னில்? ஆணவம் ஆன்மாவின து சர்வஞ்ஞதையைத் தகைகையாலே பிரதிபந்தம். காமியம் பிரவாகாநாதி யாக ஆன்மாவைப் பின்பற்றிக்கொண்டு ஆன்மாவி னுடைய புத்தியை, முத்தியில் இச்சை செல்லவிடா மல், போகத்தில் பிரவர்த்திப்பிக்கையிலைல் அனுபந்தம். மாயை ஆன்மாவின் விபுத்துவத்தை ஆவரித்து ஏக தேசவிருத்தியாகப்பண்ணுகையால் சம்பந்தம். இந்தப் பந்தங்கள் சம்யோகம் என்று இப்படிப் பேதமாக அறியப்படும்.

சொல்லிப் போந்த பிரமாணங்களிஞல் பிரமேயங் களே அறியப்பெற வேண்டும்: அவை வருமாறு: பிரத்தியட்ச அனுமான ஆகமங்களுள் பிரத்தியட்ச மாவது, இந்திரியக்காட்சி ஆகையான், முதற்பதி யுண்டு என்பதின் பிரமாணத்தையும் இலக்கணத்தை யும் முதற்சூத்திரத்தில் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

இ - ள்: ஒருவஞேடு ஒருத்தி...மன்னி நின்றே ஆண் பெண் அலி தேகம் முதலான காரிய ரூபப் பிரபஞ்சமெல்லாம் வேதாகமங்களில் இன்னது இன்ன படி தோன்றி, இன்னபடி புசித்து நின்று, இன்னபடி அழியும் என்று சொன்னபடியே தோன்றி நின்று அழியக் காண்கையால் இப்பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கு வான் ஒரு கர்த்தா வேண்டும். அந்தக் கர்த்தாதான் இப்பிரபஞ்சத்தை கண்டாக்கு இப்பிரபஞ்சத்தைச் சங்கரித்து, மீளவும் உண்டாக்கு வன். அவன் இலக்கணம் ஏதெனின்? அநாதி நின் மல ஞான சொரூபன். ஆதாரம் ஏதெனில்? சர்வ வியாபியாய் நின்றே ஐடசித்துக்களேப் பிரேரிப்பன். அவன் நாமம் ஏதெனின்? அஞ்ஞானத்தை அரிக்கிறவ கைலின் அரனென்னும் யோகநாமத்தை உடையவன். இது பொழிப்பு.

இனி விருத்தி. அதன் இலக்கணமாவது :

'' சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக் கின்றி யமையா யாவையும் விளங்கத் தன்னுரை யானும் பிறநூ லானும் ஐய மகலவைங் காண்டிகை யுறுப்பொடு மெய்யிணே யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.''

(நன்னூல் – 23)

பதி பசு பாச மூன்று பொருளும் பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படாமையின் அனுமானத்திஞல் அறியவேண் டும். இனி அன்னுவய வியதிரேகி அனுமானத்திஞல் பதி உண்டென்னும்படி வருமாறு:

முதற்சூத்திரம் எழுபது விருத்தமாகையான் முதல் விருத்தமன்றி, நின்ற விருத்தங்களினும் எடுத்துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும்.

> ்குளகம் பலபாட் டொருவிணே கொள்ளும் ' (தண்டியலங் – பொதுவணி – 4)

என்பவாகலின்.

அன்னுவய வியதிரேகி அனுமானத்திற்குப் பிர திஞ்ஞை, ஏது, திட்டாந்தம், உபநயம், நிகமநம் என்று ஐந்து ரூபம் உண்டு. இவற்றுள் 'தருபவ ஞெருவன் வேண்டும்' என்றது பிரதிஞ்ஞை. 'வருமுறை வந்து நின்று போவது மாதலாலே' என்றது ஏது. 'ஒரு வஞே டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலகமெல் லாம்' என்றது காரியத்துவசாதனே. 'மண்ணினிற் கடாதி யெல்லாம் வருவது குலால ஞலே' என்றது திட்டாந்தம். 'எண்ணிய உருவ மெல்லாம் இயற்று வன்' என்றது உபநயம். 'கண்ணுகா ரியங்க ளெல் லாம் காரண மதனில் காண்பன்' என்றது நிகமநம். 'ஈசன்ருனும்' என்றது பட்ச தருமத்தின் பலத்தினை மகேசுவரன் ஏகனே ஐகத்கர்த்தா என்றது.

இனி ஏதுவுக்கு ஐந்து குணமும் ஐந்து தோஷமும் உண்டு. இத்தோஷம் நீக்கிக் குணம் வருமாறு :

பட்சதருமத்துவம் : பிரபஞ்சம் காரியரூபமாகலின் பட்சத்திலேயுண்டு; அதஞல் அசித்தனென்கிற ஏ துவா பாச நிரஸ்தம்.

சபட்சேசத்துவம்: அது கடாதிகளிலும் காரியத் துவமாகக் காண்கையால் விருத்தன் ஏதுவாபாச நிரஸ்தம்.

விபட்சாத் வியாவிருத்தி: ஆன்மாவில் காரியத் துவம் இல்லாதிருக்கையில் அநைகாந்திக ஏதுவாபாச நிரஸ்தம்.

அபாதிதவிடயத்துவம்: பிரபஞ்சத்திற்கு உற்பத்தி லயங்காணப்படுகையால் ஈசுவர கர்த்திருத்துவமில்லா மையின் என்றது அபாதிதமாகலின் காலாத்தியயாபா திஷ்ட ஏதுவாபாச நிரஸ்தம். அசத்பிரதிபட்சத்துவம்: உபாதான காரணமான மாயையும், துணேக்காரணமான கன்மமும் ஜடமாகையி னுறம்; பசுக்களுடைய ஞானக்கிரியை ஆணவத்திஞல் தடுக்கப்பட்டிருக்கையினுறும்; இரணிய கர்ப்ப நாராய ணதிகள் சிருட்டியந்தரம் ஈசுவரஞல் உண்டாக்கப் பட்ட தேகேந்திரியாதிகளே உடையவர் ஆகையானும் பரமேசுவரனுடைய கர்த்திருபாவம் சாதிக்கிறதற்குப் பிரகரணசமன் என்னும் ஏதுவாபாசநிரஸ்தம்.

இனி அனுமானந்தான் தருமாதருமி அனுமானம் என்றும், காரணுத் காரிய அனுமானம் என்றும், காரியாத் காரண அனுமானம் என்றும், உரையால் அனுமானம் என்றும் நான்கு பேதப்படும்.

இவற்றுள் ஈசுவர கர்த்திருத்வம் சாதிக்கிறதற்குப் பிரபஞ்சம் காரிய நிமித்தமாகையால் இக்காரியத்தை அறிந்து பண்ணுவதாக ஞானக்கிரியா சொரூபமாகிய சத்தி உண்டு; இச்சத்திக்கும் சத்திமாகைய ஈசுவரன் உண்டு என்று தருமாதருமி அனுமானத்தினைல் அறியப் படும்.

எப்படி எனின்? மண்ணும் திரிகையும் தண்டும் கடாதிகளே வேண்டினவனும் குலாலனுடைய வியா பாரமுண்டாளுல் கடாதிகள் உண்டு; இல்லாதிருக்கின் இல்ஃ; அப்படியே மாயையும் கன்மமும் ஆன்மாக் களும் ஈசுவரனும் எப்போதும் உண்டாயிருக்கையினும் ஈசுவரனுடைய சமவேத சத்திப் பிரவிருத்தி உண்டா யின் பிரபஞ்சம் உண்டு; இல்ஃயாகில் பிரபஞ்சமில்ஃல என்னும் அன்னுவய வியதிரேகி அனுமானத்தினைல் ஐகத்கர்த்தா மகேசுவரனென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது.

சர்வ கர்த்தா மகேசுவரன் என்று பிரதிஞ்ஞை பண்ணிக் குலாலணத் திட்டாந்தம் பண்ணியது பிர திஞ்ஞாவிரோதமெனின்? அற்றன்று. கர்த்திருத்துவம் பிரயோசக கர்த்திருத்துவமென்றும், உபிரயோச்சிய கர்த்திருத்துவமென்றும் இருவகைப்படும். இவற்றுள், ஈசுவரன் எவ்விடத்தும் பிரயோசக கர்த்தா, குலாலாதி கள் பிரயோச்சிய கர்த்தாக்கள். ஆகலின் பிரதிஞ்ஞா ஹானி இல்ஃ; திட்டாந்த விரோதமும் இல்ஃல.

மருவிடும் அநாதிமுத்த சித்துரு மன்னி நின்றே -அநாதியே ஆணவத்தினுடைய தடையற்ற ஞான சொரூபியாய் ஆன்மாக்களேயும் உபாதானங்களேயும் பொருந்தி நின்று சிருஷ்டியாதி ஐந்தொழில்களேயும் சத்தியாலேபண்ணும் என்றவாறு.

'ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று' என்று ஒருமையாகக் கூறிய ஆசிரியர் கருத்து, இணேயற்ற ஈசுவர நிமித்த மும், ஈசுவர சமவாய சத்தியோனியும், ஆன்மாக்களு டைய கன்மம் துணேக்காரணமும், 'ஓடு' என்றதனுல் விந்து உபாதானமாகுமளவில் இவ்வேதுவினுல் பிர பஞ்சம் உண்டாயிற்று என்பது. இதற்குச் சம்மதி:

ചെയ്യുന്നു പ്രധാരം പ്രവാരം പ്രവാരം പ്രധാരം പ്രധാരം പ്രവാരം പ

இதஞல் ஐகத்து நிரேதுகம் என்றது தள்ளப்பட் டது. 'வருமுறை வந்து நின்று போவதும் ஆதலாலே' என்றதஞல் பிரபஞ்சம் நித்தியம், இதற்கு ஒரு கர்த்தா வும் வேண்டா என்ற சார்வாகமதமும் பூர்வமீமாஞ்ச

பிரயோசக கர்த்திருத்துவம் - ஏவுகிறது. 2. பிர யோச்சிய கர்த்திருத்துவம் - ஏவப்படுகிறது.

3

மதமும் நிரஸ்தம், 'தருபவன் ஒருவன் வேண்டும்' என் றதனுல் நிரீசுவரவாதிகள் மதமும், 'ஒருவன் என்ற தனுன் அநேகேசுவரவாதி மதமும் தள்ளப்பட்டது. 'தான்முத லீறுமாகி' என்றதனுல் நித்தியன் என்று கூறப்பட்டது. 'மருவிடும்' என்றதனுல் சகல் வியாபி என்னப்பட்டது. 'அநாதி முத்தன்' என்றதனுல் ஆதி முத்தரான அனந்தேசுவராதிகளேப் போலன்றிச் சுவ தந்திரன் என்று கூறப்பட்டது. 'சித்துரு' என்றதனுல் தேகேந்திரியாதி சகிதரெல்லாம் பிரயோச்சிய கர்த் தாக்கள், தேகேந்திரியாதி ரகிதனுய்ச் சுத்த சைதன் னிய சொரூபியாயுள்ள சிவனே பரம், தத் சத்தி யோக பலத்தினுல் அபரராயுள்ள அனந்தேசுவராத்தியதிகார புருஷரெல்லாம் கிருத்தியங்களேப் பண்ணுவார்கள்; சிவனுக்குக் கேவல சைதன்னியமே சொரூபமல்லது தூல சூக்கும சூனியரூபம் இன்று என்றது.

ക്കുന്നു കാരുക്കാരി കുടുത്തു പ്രത്യാരി പ്രവ്യാരി പ്രത്യാരി പ്രവ്യാരി പ്രത്യാരി പ്രത്യ

உதிப்பதும் ஈறும் உண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னே முன்னேர் மதித்துல கநாதி யாக மன்னிய தென்பர் என்னின் இதற்குயான் அநுமா ஓதி எடேனிப் பூதாதி யெல்லாம் விதிப்படி தோற்றி மாயக் காணலான் மேதி னிக்கே.

2

இச்சூத்திரத்தில் அர்த்தங்களே ஒவ்வொரு மதத் தினவர்கள் ஒவ்வொரு பதத்தைப்பற்றிச் சங்கை பண்ணி அதற்கு உத்தரம் சொல்லி ஐகத் கர்த்தா ஈசுவரன் ஏகனே, அநேக ஆன்மாக்களுடைய மல கன்மானு குணமாகச் சுத்தாசுத்தமாயைகளில் தனு கரண புவன போகங்களே உண்டாக்கிப் 1 பாலித்து அழிப்பது என்பதை மேற்கூறுகின்றது.

இதில் 'வருமுறை வந்து நின்று போவதும் ஆத லாலே' (1) என்பதற்கு உலகாயதன் சங்கையும் உத்த ரமுமாக, மேல் மூன்று விருத்தத்தால் கூறுகின்றது.

உம்மை இறுதிக்கணின்று விளக்கின எண்ணும்மை. ஏகாரம் ஈற்றசை. சித்துரு என்பது எழு வாய், மருவிடும் என்றது பயனி‰.²

இ - ள் : உதிப்பதும்...என்னில் - இச்சகத்திற்குத் தோற்றமும் நாசமும் உண்டென்பது என்ண ? பெரி யோர்கள் விசாரித்துப் பார்த்து ஐகத்து அநாதியுமாய் நித்தியமுமாயுள்ளது என்று சொல்லுவார்கள் என்று சொல்லின்;

இதற்கு யான் அநுமாஞதி எடேன்...மேதினிக்கே நீ தோற்றமும் ஒடுக்கமும் இல்லே சுவபாவமாய் என்ற வசனத்திற்கு அனுமான ஆகமங்கள் கொண்டு சொல் லேன்; பிரத்தியட்சமாகப் பூதங்களே முதற்காரணமாக நர பசு பகூடி கிருமி கீடாதி தேகங்களும், விருட்ச குள மல தாபர பாஷாணுதிகளெல்லாம். இன்னதில் இன்ன படி ரூபமாய் இன்னபடி பலித்து இன்னபடி நசிக்கும்

பாலித்தல் - காத்தல்.
 இக்கருத்து முதற்செய் யுளின் குறை; ஈண்டுச் சிங்கநோக்காய் இச்செய்யுளில் அதி காரமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது.

3

என்று வேதாகமங்கள் சொன்னபடியே மகாபூதங்களி னின்றும் தோற்றமும் ஓடுக்கமும் பூமியின்கண்ணே காணலால்; பூமியாதி மகாபூதங்களும் காரியவத்தாய் இருக்கையிலை, இதற்கும் ஒரு காரணமும் அக்கார ணத்தில் காரியத்தை உண்டாக்கும் கர்த்தாவும் உண்டு என்றவாறு.

'பூதாதி' என்றதில் வேற்றுமை தொக்குநின்றது. இதஞல் ஐகத்து சாதியே. வேதத்தில் ஐகத்து அநாதி என்றிருக்க இவண் சாதி என்றது வேத விருத்தம் எனின்? அநாதி என்ற வாக்கியத்திற்குப் பிரபாகரன் ஆதியிலே தாற்பரியமாகையால் விரோதமில்‰.

> இயல்புகாண் தோற்றி மாய்கை என்றிடின் இயல்பி னுக்குச் செயலதின் றியல்பு செய்தி செய்தியேல் இயல்ப தன்மும் இயல்பதாம் பூதத் தானே இயற்றிடும் செய்தி என்னின் செயல்செய்வான் ஒருவன் வேண்டும் செயற்படும் அசேத னத்தால்.

3

இ-ள்: இயல்புகாண் தோற்றிமாய்கை என்றிடின் இயல்பினுக்குச் செயலது இன்று - மகா பூதங்களில் தேகாதிகள் தோற்றுகிறதும் ஒடுங்குகிறதும் சுவபா வமே எனின் ? சுவபாவமானது ஷட்பாவ விகாரம், பொருந்தாது ; இயல்பு செய்தி செய்தியேல் இயல்பது அன்ரும் - இங்ஙனம் தொழிற்படுவதே சுவபாவம் எனின் ? விகாரப்படுகிறது சுவபாவம் அல்லவாம் ; இயல்பதாம் பூதந்தானே இயற்றிடும் செய்தி என்னின் செயல் செய்வான் ஒருவன் வேண்டும் - இயல்பாயுள்ள பூ தங்கள் தானே தேகா திகளே த் தன்னிடத்தில் உண் டாக்கும் எனின்? இக்காரணத்தில் காரியத்தை உண் டாக்குகிறவன் ஒருவன் வேண்டும்; செயல்படும் அசேதனத்தால் - பூ தங்கள் அசேதனம் ஆகையால் கர்த்தாவிஞலே காரியப்படும் என்றவாறு.

இதஞல் சுவபாவிகமன்று ஐகத் ஏதுகம் என்றது.

நிலம்புனல் அனல்கால் காண நிறுத்திடும் அழிக்கும் ஆக்கும் பலந்தரும் ஒருவன் இங்குப் பண்ணிட வேண்டா என்னில் இலங்கிய தோற்றம் நிற்றல் ஈறிவை இசைத லாலே நலங்கிளர் தோற்றம் நாசம் தனக்கிலா நாதன் வேண்டும்.

4

இ - ள் : நிலம்புனல் ... என்னில் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்னும் நான்கு பூதங்களே பிரத்தியட்ச மாகத் தேகாதிகளே உண்டாக்கி நிறுத்திப் பலங் கொடுத்து அழிக்கும் வேளூர் கர்த்தா உண்டாக்க வேண்டா எனின், இலங்கிய தோற்றம் வேண்டும் -விளங்கப்பட்ட உற்பத்தியையும் திதியையும் நாசத் தையும் இந்நான்கு பூதங்களும் பொருந்துகையால் உற்பத்தி நாசமில்லாத நலத்தையுடைய கர்த்தாவான வன் ஒருவன் பண்ணுவான்வேண்டும் என்றவாறு.

இம்மூன்று விருத்தத்தினும் சங்கிரகமாகச் சொன்ன உலகாயதன் மதமும் தத் தூஷணமும் விஸ்தரித்துப் பரபட்சத்தில் கூறினேம்; ஆங்கு உணர்க. غ

٠,

சார்பினில் தோன்றும் எல்லாம் தருபவன் இல்லே என்னில் தேரினில் லதற்கோ தோற்றம் உள்ளதற் கோதி செப்பாய் ஓரினில் லதுவும் தோன்கு துள்ளதேல் உதிக்க வேண்டா சோர்விலா திரண்டும் இன்றி திற்பது தோன்றும் அன்றே.

5

'தருபவன் ஒருவன் வேண்டும்' (1) என்ற பதத் திற்குப் பௌத்தரில் சௌத்திராந்திகன் சார்பிஞல் ஜகத் உண்டாவதொழிய வேருருகர்த்தா வேண்டா என்ன; அதை நிராகரித்துச் சகத்திற்குக் கர்த்தா உண்டு என்கிறதை மேல் மூன்று விருத்தத்திஞைலே கேறுகின்றது.

இ - ள் : சார்பினில் தோன்றும் எல்லாம் தருப வன் இல்லே என்னில் - ரூப ரஸ கந்தமாவது மூர்த்தமா யிருக்கிற பூதங்களுடைய சந்தானம். இந்த ரூப அணுக் களினுடைய உபசயமானது ¹ஸ்தம்ப கும்பாதியாய் இருக்கிற பாஹ்யார்த்தம்.

பிருதிவியின் தருமம் ²தைரியமும் ரூபமும். ஐலத் தின்தருமம் ³த்ருவத்வ சிநேகாதி. தேயுவுக்கு ⁴ஓளஷ் ணிய சுக்கில பாஸ்வரத்துவாதி. வாயுவுக்குச் ⁵சமீப கரணவேகாதி. வர்ணம் கந்தம் இரசம் ரூபம் ஓஐசுக்க

ஸ்தம்பகும்பாதி • தூண் கலசம் முதலியன.
 உரம்.
 த்ருவத்வ சிநேகாதி - பெருகல் தொட்டால் ஒட்டுதல் முதலியன.
 ஒள்ஷணிய சுக்கில பாஸ்வரத்து வாதி-சூடு வெளுத்த பிரகாசம் முதலியன.
 சமீபகரணம் - திரட்டல் ஓடல்.

ளாயிருக்கிற நான்கு பூதங்களின் சங்காதமே பிண் டம். அப்பிண்டத்தினின்றும் பிருதிவியாதி உண்டாம். அப்பிருதிவியாதிகளாவது பரமாணுக்களின் சமூகம்.

சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்ஙுவை ஆக்கிராணம் ஐந்திற்கும் பிரத்திய பஞ்சகம் என்று பெயர். வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உபத்தங்கள் ஐந்திற்கும் காரக பஞ்சகம் என்று பெயர். சைதன்னிய சமுதாயத்திற்குப் புத்தி என்று பெயர். அதில் காரண பூதமாமிருக்கிற ஏகதேசம் மனம். இப்படியே ஒன்றினுடைய சார்பினுல் ஒன்றுகத் தானே உண்டாவதன்றி இதனே உண்டாக் குவானுருவன் இல்ஸேயெனின்;

தேரின் இல்லதற்கோ தோற்றம் உள்ள தற்கோ நீ செப்பாய் - விசாரிக்குமிடத்து உள்ள தற்கோ இல்லாத தற்கோ நீ தோற்றமென்று சொல்லுகிருய்;

ஓரின் இல்லதுவும் தோன்ருது உள்ளதேல் உதிக்க வேண்டா-அறியுமிடத்து இல்லாதது *ஆகாய குசுமம் போல ஒருகாலும் உண்டாகாது, உள்ளதேயாமாகில் தோற்றம் சொல்ல வேண்டுவதில்&ல;

சோர்விலாது இரண்டும் இன்றி நிற்பது தோன்றும் அன்றே - அழிவற்ற காரியரூபம் அல்லாததுமாய் அசத்துமன்றி நின்றதொருகாரணத்தில் காரியமானது உண்டாகவேண்டும் என்றவாறு.

> உள்ளதும் இலதும் அன்றி நின்றதொன் றுளதேல் உண்டாம் இல்லதேல் இல்லே யாகும் தோற்றமும் இசையா தாகும்

^{*} ஆகாய குசுமம் - ஆகாயப்பூ.

உள்ளகா ரணத்தில் உண்டாம் காரியம் உதிக்கும் மண்ணில் இல்லதாம் படங்க டாதி எழில்தரும் இயற்று வானல்.

6

இ - ள் : உள்ளதும் இலதும் அன்றி நின்றது ஒன்று உளதேல் உண்டாம் - காரியரூபமாக உள்ளது மல்லாமல் காரணுத்மனுதி மில்லாததுமல்லாமல் ஒரு பதார்த்தம் உண்டானுல் அதில் பிரபஞ்சம் உண்டாம்; இல்லதேல் இல்லே ஆகும் தோற்றமும் இசையாது ஆகும் - அப்படி ஒரு வஸ்து இல்லேயாகில் பிரபஞ்ச மும் இல்லேயாம், உற்பத்தியுண்டென்று சொல்லுகிற தும் கூடாது;

உள்ள காரணத்தில் உண்டாம் காரியம் - சத்தா யுள்ள காரணத்தில் காரியரூபமாகிற பிரபஞ்சம் உண் டாம்படி ஓர் உபாதான காரணமாக ஒரு வஸ்து உண் டாகில், உதிக்கும் - அக்காரணத்திற்ருனே பிரபஞ்சம் உண்டாம். ஒரு கர்த்தா வேண்டா எனின்? கர்த்தா வினுல் அல்லது உண்டாகாது என்பதற்கு உதாரணம். மண்ணில் இல்லது ஆம் படம் கடாதி எழில் தரும் இயற்றுவானுல் - பூமியில் படத்திற்குச் சமவாயிகாரண மான தந்துக்களும் கடத்திற்கு உபாதான காரண மாகிய மிருத் பிண்டமும் எப்படி உண்டாயிருக்கவும் தானே படமும் கடமும் உண்டாகாது. தந்துவாய குலாலனுல் அழகுபெற எப்படி உண்டாயிற்று? அப் படியே உபாதான காரணமாகிய மாயையினின்றும் பிரபஞ்சம் ஈசுவரனுல் உண்டாம் என்றவாறு.

> ஒருபொருள் ஒருவன் இன்றி உளதில தாகும் என்னில் தருபொருள் உண்டேல் இன்மும் தன்மையின் றின்றேல் உண்டாய்

வருதலின் நிலது காரியம் முதலுள் தாகும் என்னில் கருதுகாரியமும் உண்டாய்த் தோற்றமும் கருத்தா வாலாம்.

7

இ - ள்: ஒரு பொருள் ஒருவன் இன்றி உளது இலது ஆகும் என்னில் - ஒரு வஸ்துவானது ஐகதீசு வரணே அன்றித் தானே உற்பத்தியையும் நாசத்தையும் அடையுமெனின், தரு பொருள் உண்டேல் இன்ரும் தன்மை இன்று - சுவதச் சித்தமாக உண்டான வஸ்து விற்கு நாசம் வாராது. இன்றேல் உண்டாய் வருதல் இன்று-நாசத்தை அடையுமாயின் மீண்டும் உண்டாக மாட்டாது;

இலது காரியம் முதல் உளது ஆகும் என்னில் நீர் காரண ரூபமாக முதல் உண்டாம் என்றதில் ஆ, முதலே காரியமே உளதெனின், கருது காரணம் உண்டாய்த் தோற்றமும் கருத்தாவால் ஆம் விசாரித்துப்பார், காரியம் உண்டு என்கையினைல் இதற்கு ஒரு காரணமும் உண்டு, அக்காரணத்தில் காரியம் உண்டாவதும் ஒரு கர்த்தாவினைல் என்றவாறு.

இம்மூன்று விருத்தத்தினுைம் புத்தர்கள் நால்வ ருடைய மதத்தையும் மறுத்தது.

இதன் விஸ்தாரமும் மறுப்பும் பரபட்சத்தில் சொன் ஞேம் அவண் உணர்க.

> காயத்தின் அழிவு தோற்றம் கண்டனம் உலகில் காணும் நீயித்தை உரைத்த வாறிங் கென்னெனின் நிகழ்த்தும் உண்மை

Ä

மாயத்த உலகம் பூநீர் தீவளி வானம் ஆதி ஆயித்தான் ஒன்றின் ஒன்று தோன்றிநின் றழித லாலே

8

முதல் விருத்தத்தில் 'போவதும் ஆதலாலே' என்ற பதத்திற்குப் பட்டாசாரிய மதானுசாரிகள் 'நகதாசித் நித்ருசஞ்சகத்' என்று காரிய ரூபமாய் இருக்கிற தேக கடா திகளுக்கே உற்பத்தியும் நாசமும் காரணரூபமாயிருக்கிற பிருதிவியாதி மகாபூதரூபமா கிய உலகங்கட்கு நாசமில்ஃ என்ற பட்சத்தை மேல் இரண்டு விருத்தங்களான் மறுத்துக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : காயத்தின் அழிவு...என் எனின் - தேகங் களின் தோற்றமும் நாசமும் கண்டோம், உலகங் களுக்குத் தோற்றம் நாசம் கண்டதில்&, நீ இதண உண்டென்று சொல்வது என்ணயோ எனின், நிகழ்த் தும் உண்மை உள்ளபடி சொல்லுவாம்;

மாயத்த உலகம் ... அழிதலாலே ∙ மயக்கத்தைப் பொருந்தும் உலகங்களான பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஐந்தும் ஆகாசாதியாக ஒன்றிலே ஒன்று தோன்றி நின்று அழியுமென்று வேதம் சொல்லுகை யால், வேதப்பிரமாணிய வாதியாயிருக்கின்ற உனக்கு இஃது அன்றெனப் போகாது என்றவாறு.

> ஓரிடம் அழியப் பின்னும் ஓரிடம் நிற்கும் ஒக்கப் பாரிடம் அழிவ தின்மும் என்றிடில் பயில்வித் தெல்லாம்

காரிடம் அதனில் காட்டும் அங்குரம் கழியும் வேனில் சீருடைத் துலகு காலம் சேர்த்திடப் பெயர்த்து செல்லும்.

9

சைவத்திலே ஆங்கார உற்பத்தியாகிய பூதாதி ஆங்காரத்திலே பஞ்ச தன்மாத்திரையில் பூதோற் பத்தி சொல்லி இருக்க, ஆகாசத்தில் வாயுவும், வாயு வில் அக்கினியும், அக்கினியில் அப்புவும், அப்புவில் பிருதிவியுமாக ஒன்றிலொன்று அடைவே தோன்றும் என்று சொல்வாரை மறுப்பானேன் எனின்? பூர்வ மீமாம்சருக்குச் சம்மதமாக எவ்வாற்ருனும் பிரபஞ்சம் உற்பத்தி நாசம் உடைத்து என்பதற்காகக் கூறி யது. ஆயின் உமக்கு அந்த வேத வாக்கியம் சம்மத மன்றே எனின்? ஆம். வேதசிவாகமங்கள் இரண்டு வாக்கியத்திற்கும் அவிரோதம் இரண்டாஞ்சூத்திரத் தில் பூதோற்பத்திக் கிரமத்தில் கூறுவாம்.

இ - ன் : ஓரிடம் அழிய பின்னும் ஓரிடம் நிற்கும் ஓக்க அழிவது இன்ரும் - உலகமான து அழியும் என்ற வாக்கியத்திற்குப் பொருள் இப்பூதங்களில் ஓன்று அழியுமென்று சொன்னதன்றி எல்லாம் ஓக்க அழியும் என்று சொன்னது அன்று, பின்ண அழிவது ஏது எனின், பாரிடம் - பூமியானது ஐலமக்னமாகச் . சிறிது நாளிருக்கும் என் றதெனின், அஃ து அற் றன் று. பயில்வித்து எல்லாம் காரியமதனில் அங்குரம் காட்டும் வேனில் கழியும் சீருடைத்து உலகு காலம் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும் - பூமியில் உண்டான பீஐங்கள் எல்லாம் வருஷாகாலத்தில் மு2ளயானது உண்டாம், வேனிற்காலத்தில் பட்டுப்போம், அப்படிப்போல சிறப் புடைத்தான உலகங்களும் சிருஷ்டிகாலம் பொருந்தின போது உண்டாம், சங்காரமானது பொருந்தினபோது நாசத்தை அடையும் என்றவாறு.

இவ்விரண்டு விருத்தத்தினுலும் பூருவமீமாம்ச ருடைய மதமும் நிராகரணமும் சங்கிரகமாகக் கூறப் பட்டது.

இதன் விஸ்தாரம் பரபட்சத்தில் சொன்**ேும்** அவண் உணர்க.

> காலமே கடவு ளாகக் கண்டனம் தொழிலுக் கென்வில் காலமோ அறிவின் முகும் ஆயினும் காசி யங்கள் காலமே தரவே காண்டும் காரணன் விதியி னுக்குக் காலமும் கடவுள் ஏவ லால்றுணக் கார ணங்காண்.

10

மேல் முதல் விருத்தத்தில் 'தருபவன் ஒருவன் வேண்டும்' என்ற பதத்திற்குச் சிருஷ்டி திதி சங்கா ரத்திற்குக் காலமே கர்த்தா அல்லது வேறில்ஃ என்னும் காலேசுவர வாதியை மறுத்தல்.

இ - ள் : காலமே கடவுளாக கண்டனம் தொழி லுக்கு என்னில் - காலமானதே பிரபஞ்சத்தை உண் டாக்கும், காலமே திதிபண்ணும், காலமே சங்காரத் தையும் பண்ணும், *பிரபஞ்சோப சம்மாராநந்தரமும் காலமே நித்தியமாயிருக்கும், காலத்தை ஒருவராலும் கடக்கப்போகாது. ஆகையால் காலமே கர்த்தா எனின்;

^{*}பிரபஞ்சோப சம்மாராநந்தரமும் - பிரபஞ்சம் அழிந்த பின்னும்.

Þ

16

LÁ

இப்படிச் சொல்லில்: காலமோ அறிவு இன்ருகும் -காலமான து அறிவில்லா தாகையானும் ஐகத் புத்தி மத் க்ருத்ருகமாகையானும் இவ்வன்வய வியதிரேகத் தினுல் காலத்துக்குக் கர்த்திருத்வம் கூடாது, ஆயினும் காரியங்கள் காலமே தரவே காண்டும் - காலம் ஐடமா மினும் காரியங்களெல்லாம் காலத்தினுல் உண்டாகக் கண்டோமெனின்; காலமும் கடவுள் ஏவலால் கார ணன் விதியினுக்குத் துணேக்காரணம் காண் - அக் காலமானது பரமகர்த்தாவாகிய சத்தருடைய ஐநநீ ஆரிணீ ரோதயித்ரீ என்னும் சத்தித் திரயத்தினுல் அதிஷ்டிக்கப்பட்டுக்கொண்டு சதாசிவாதி காரணேசு வரர் பண்ணும் சிருஷ்டியாதிக்குச் சககாரிகாரணம் என்றவாறு.

ചെട്ടുകൾ ക്യാപ്പുകൾ കുടുന്നു. എട്ടുക്കുന്നു ഉപ്പുകൾ കുടുക്കുന്നു. ഉപ്പുകൾ കുടുക്കുന്നു ഉപ്പുകൾ കുടുകൾ കുടുകൾ ക ചെടുക്കും കുടുകൾ കുടുക

^{*}ஜகத் புத்திமத் க்ருத்ருகம் - பிரபஞ்சம் புத்திமானுலே செய்யப்படும்.

அழிந்தபின் அணுக்கள் தாமே அகிலமாய் வந்து தின்று கழிந்திடும் கன்மத் தென்னில் கன்மமும் அணுவும் கூட மொழிந்திடும் சடமே யாகி முடிதலால் முடியா செய்தி ஒழிந்திடும் அணுகு பங்கள் உலகெலாம் ஒடுங்கும் அன்றே.

11

மேல் பரமாணு ¹புஞ்சமே பிரபஞ்சம் என்கிற ஆருகத மதத்தை மறுத்தல்.

இ - ள் : அழிந்த பின் அணுக்கள் தாமே அகில மாய் வந்து நின்று கழிந்திடும் கன்மத்து என்னில் -பிரபஞ்சோப சம்மாரானந்தரம் ஈசுவரன் அன்றியில் பரமாணுக்கள் தானே ஆன்மாக்களுடைய கன்மானு குணமாகப் புஞ்சகமாக ²த்ருண குல்ம லதாதிகளின் கூட்டமே வனமானதுபோலப் பிரபஞ்சரூபமாய்ப் பின் னும் கன்மானுகுணமாகவே உபசம்ஹிருதமாம்;

இப்படி என்னில்; கன்மமும் அணுவும் கூட மொழிந்திடும் சடமே ஆகி முடிதலால் முடியா செய்தி -

^{1.} புஞ்சம் - கூட்டம்.

த்ருணம் குல்ம லதாதி - புல் சிறு கொடி மரங்கள் முதலியன.

கருமமும் பரமாணுக்களும் சடமென்று வேத ஆகமங் கள் சொல்லுகையினுலும், அவைகள் பிரளயகாலத்தில் நாசத்தை அடைகையினுலும் திரும்ப உற்பத்திக்கிரியை உண்டாகாது, ஓழிந்திடும் அணுரூபங்கள் உலகெலாம் ஓடுங்கும் அன்றே-ஆகையால் சர்வலோகோப சங்கார காலத்தில் அணுக்கள் எல்லாம் நாசத்தை அடையும் என்றவாறு.

இவண் சூசிக்கப்பட்ட சைனனுடைய மதத்தையும் மறுப்பையும் விஸ்தரித்துப் பரபட்சத்தில் கூறிஞம் ஆங்கு உணர்க.

> காரண அனுக்கள் கெட்டால் காரிய உலகின் றென்னின் காரண மாயை யாகக் காரியம் காண லாகும் காரண மாயை என்னே காண்பதிங் கணுவே என்னில் காரண மாயை யேகாண் காரியம் அணுவில் கண்டால்.

12

மேல் நியாய வைசேடிகரும் பிரபஞ்சத்திற்குப் பரமாணு உபாதானவாதிகள் ஆகையால் பரமாணு காரண வாதமாகிய ஆருகத மதத்தை நிராகரித்துக் கொண்டு பரமாணுவுக்கு நாசம் சொல்லின் மேல் பிரபஞ்சம் உண்டாகாது என்றும், பரமாணு நித்தி யம் என்றும், அதுவே சகத்து உபாதான காரணம் என்றும் சொல்லும் வாக்கியத்தை அநுவதித்து நிரா கரித்தல்.

இ - ன் : காரண அணுக்கள் கெட்டால் காரிய உலகு இன்று என்னில் - காரணமாயிருக்கிற பரமா ணுக்கள் பிரளயகாலத்தில் நாசத்தை அடையின் காரிய 1

மாகிய பிரபஞ்சம் மேலும் உண்டாகாது எனின்; காரண மாயை ஆக காரியம் காணலாகும் - காரண மாகிய மாயை நித்தியமாகையால் காரியமாகிய பிரபஞ் சம் உண்டாகக் காணலாம், காரண மாயை என்னே காண்பது இங்கு அணுவே என்னில் - காரணமாயை என்று சொல்லுகிறது எதற்காக, நாம் காரணமாகக் காண்பது பரமாணுவே எனின்; காரியம் அணுவில் கண்டால் காரணமாயையே காண்-காரியமாகிய ரூபத் துவமும் ஏகதேசமும் அல்லாத மாயையே ஐகத்திற்குக் காரணமாகவேண்டும் காண் என்றவாறு.

> காடியம் என்ப தென்னே காரண அணுவை என்னின் காரியம் அவய வத்தால் கண்டனம் கடாதி போலக் காரிய உருவம் எல்லாம் அழிதரும் கார ணத்தால் காரிய உறுப்பின் மாயை தருமெனக் கருதி டாயே.

13

இ - ன் : காரண அணுவை காரியம் என்பது என்ணே என்னின் - ஐகத் காரணமாகிய பரமாணுக் களேக் காரியமென்பது என்ணேயோ எனின்; காரியம் அவயவத்தால் கண்டனம் காரிய உருவம் எல்லாம் கடாதிபோல அழிதரும் காரணத்தால் - பரமாணுக்கள் அவயவவத்தாகக் காணப்படுகையால் காரிய ரூபமான தெல்லாம் மண் குடம் முதலியவைபோல் அழியுமென் னும் ஏதுவிஞல் பரமாணுக்களும் பிரளய காலத்தில் நாசத்தை அடைவதே ஆதலால் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாகாது; பின்ண பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம் ஏது எனின்? காரிய உறுப்பின் மாயை தரும் எனக் கருதிடாயே - காரியரூபமல்லாத _{மாயை}யே பிரபஞ்சத் திற்குக் காரனாமென்று அறிவாயாக என்றவாறு.

> தோற்றமும் நிஃயும் ஈறும் மாயையின் தொழில தென்றே சாற்றிடும் உலகம் வித்துச் சாகாதி அணுக்க ளாக ஏற்றதேல் *ஈண்டி நிற்கும் இல்லதேல் இசைவ நின்மும் மாற்றதி மறந்தாய் இத்தால் மாயையை மதித்தி டாயே.

14

இன்னமும் அந்த வா தியை மறுப்பதாக உதா ரணமிட்டு உணர்த்துகிறுர்.

இ - ள் : உலகம் தோற்றமும் நிஃலயும் மாயையின் தொழிலது என்றே சாற்றிடும் - உலகமா னது உண்டாகிறதும் நிலேபெற்று நிற்கிறதும் ஒடுங்கு கிறதும் மாயாசத்தி விலாசங்கள் என்று வேதங்கள் சொல்லும், வித்துச் சாகாதி அணுக்களாக ஏற்றதேல் ஈண்டி நிற்கும் இல்லதேல் இசைவதின்ரும் மாற்றம் நீ மறந்தாய் - சூக்குமமாகிய வடபீஜத்தில் தூலமாகிய சாகோபசாகை பத்திர புஷ்ப பலங்களெல்லாம் உண் டாவதுபோல் அத்ருசியமாயிருக்கிற மாயையில் த்ருசிய மாயிருக்கிற பிரபஞ்சம் அகடித கடநாபடியசீமாயா என்று உண்டாவதன்றிப் பரமாணுக்களின் கூட்டமே பிரபஞ்சமாமெனின்? இவண் வித்துக்களின் கூட்டமே சாகோப சாகையாக நிற்கவேண்டும், அப்படி நிற்க நீ சொல்லும் பரமாணுக்களின் கூட்டங்களும் பிரபஞ்ச மாம். அஃதில்ஃயாகையால் பரமாணுக்களின் கூட்ட மும் பிரபஞ்சம் என்பது கூடாது. இதற்கு நீ உத்தரம்

^{*} ஈண்டு நிர்கும் எனவும் பாடம்.

சொல்லமாட்டாதிருக்கையால் அப்பிரதியாநாம நிக்கிர கத்தானம், இத்தால் மாயையை மதித்திடாயே - இந்த நிக்கிரகத்தானம் உனக்கு வருகையால் நான் சொன்ன மாயையே பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம் என்று விசாரிப் பாயாக என்றவாறு.

இதனுல் ஐகத் உற்பத்தி 1 சங்காதரூபமல்ல என் . றது. இந்த மூன்று விருத்தத்தினுைம் சங்கிரகித்துச் சொன்ன நியாய வைசேடிகருடைய மதத்தையும் மறுப் பையும் சிறிது விஸ்தரித்துக் கூறுவாம்.

ஈசுவர இச்சையினுறும் ²போஜக அதிரு**ஷ்டத்**தி னுும், பரமாணுத் துவயங்களில் கிரியை உண்டாய் ஸஜாதிய பரமாணுக்களுக்குச் சம்யோகம் வந்தபோது த்வியணுகமாம். ³த்வியணுகத் திரயத்தினை் ⁴ஜாலஸ்த சூரிய மரீசிப் பிரகாசியமான திருசரேணுவாம். திருச ரேணுவின் கூட்டங்களால் அவயவித் துவாரா மகா பிருதிவியாதியாம். ஏவம் ஆப்ய தைஐஸ் வாயவ்யங் கள் தத் தத் பரமாணுக்களில் இக்கிரமத்தில் உண்டாம். 5 ச ந்நிஹீஷையினுலும் பிரளயமும் ஈசுவரனுடைய ஆன்மாக்களுடைய போஜக அதிருஷ்ட அபாவத்தின லும் மகாபூ த சதுஷ்டயாரம்பக பரமாணுக்களில் கிரியை யுண்டாய் கிரியையி<u>ன</u>ல் ⁶விபாகமுண்டாய் அவ்விபா கத் துவாரா அசமவாயி காரண சம்யோக நாசத்தி னன் மகா பூதங்களுடைய நாசம் உண்டாம். ஆகாசம்

சங்காதம் - கூட்டம். 2. போஜக அதிருஷ்டம்-புசிப் புக்கு அதிருஷ்டம் வந்ததினுல். 3. த்வியணுகத் திரயம் • இரண்டு அணுச்சேர்ந்து மூன்று கூடியது. 4. ஜாலஸ்த சூரிய மரீசிப் பிரகாசியமான திருசரேணு - சாலகவாச சூரியகிரணத் திலே விளங்குகின்ற மூவணு. 5. சந்நிஹீஷை - சங்கரிப்பு. 6. விபாகம் - பிரிதல்.

காலம் திக்கு ஆ<mark>ன்மா</mark> இந்நான்கும் விபுவும் நித்திய மும், மனம் அணுவுமாய் அநித்தியமுமாயிருக்கும். இஃது அவர்கள் மதம்.

இதற்கு மறுப்பு. பரமாணு சத்பாவத்தில் பிரமாணமே இல்லே, நிரவயவ திரவியத்திற்குச் சம்யோகம் கூடாது. சாவயவமாகில் நாசவத்தாய் உபாதானத்வம் கூடாதாகையால் பரமாணுப் புறக்கிரியையினுல் ஐகத் சிருஷ்டிகூடாது. ஆகாசம் காலம் திக்கு மனம் இவை களுக்கு உற்பத்தி வேதாகமோக்தம் ஆகையான் நித்தியத்துவம்கூடாது. மனம் அணுவாகின், மகத்பதார்த்த கிரணம்கூடாது. ஆகையான் மனம் மகத்தே விபுவே; ஆன்மா நித்தியமும் விபுவும் என்றதே யதார்த்தம்.

மாயையின் உள்ள வஞ்சம் வருவது போவ தாகும் தீயதிங் கில்லே என்னின் நிகழ்ந்திடு முயலிற் கோடு போயுகும் இலேகள் எல்லாம் மாங்களில் புக்குப் போதின் ஆயிடும் அதுவும் என்னின் காரணம் கிடக்க வாமே.

15

மேல் லப்தாவகாசஞக, சூனியவா தி நீவிர் இருவ ரும் சொல்லும் பரமாணு வும், மாயையும் பிரபஞ்சத் திற்குக் காரணமல்ல; சூனியமே ஜகத் உபாதான காரணம் என்னும் வசனத்தை ஒரு விருத்தத்திஞல் அனுவதித்துத் தூஷித்தல்.

இ - ள் : மாயையின் உள்ள வஞ்சம் வருவது போவதாகும் - மாயையின்கண் உண்டாம் பிரபஞ்சமா னது உண்டாய் வருவதும் நாசமாய்ப்போவதும் ஆம்,

1

நீ அது இங்கு இல்லே என்னின் நிகழ்ந்திடும் முயலின் கோடு-இவ்விடத்து நீ சத்தாக ஒருமாயை என்பதோர் உபாதான காரணம் இன்றெனின்? அத்தியந்த அபா வமாகச் சொல்லும் முயற்கொம்பேற்குக் குண நாமக் கிரியைகள் இல்லாதது போல உபாதான காரணம் குனியமாகில் பிரபஞ்சமும் சூனியமேயாம். இது காரிய முண்டு காரணமில்லே என்று சொல்லுகிறது. காலாத் தியயாபாதிஷ்ட ஏதுவாபாசம் ஆகையால் இப்பட்சம் நிரஸ்தம்.

போய் உகும் இஃகள் எல்லாம் மரங்களில் புக்கு போதின் ஆயிடும் அதுவும் என்னில் அதில் பிரபஞ்சம் என்பது மரங்களினின்றும் பழுத்து விழுந்த இணேகள் மீண்டும் அந்த மரங்களில் புக்கு அஃதே தளிராகத் தோன்றுமாயின், நீர் சொல்லிய மாயையில் பிரபஞ்சம் இலயத்தை அடைந்து மறித்தும் அம்மாயையினின்றும் காரணம் கிடக்க ஆம் ஏ -உற்பத்தியாம் எனின்? அங்ஙனம் காரியரூபமானதெல்லாம் சூக்கும ரூபமாகக் காரணத்திலிருந்து மீளவும் உண்டாம் என்று சொல் லும் அவர்களுக்கு இந்தத் திட்டாந்தமும் தூஷ்ணமும் எம்மதமானது. காரணமாகிய சமுத்திரத்தில் * வாயு வசாத் தரங்க பேன புற்புத துஷாரங்களும் உண்டாய் இலயிப்பதுபோல் ஈசுவர சத்தி அதில் மீண்டும் மாயையை க்ஷோபிக்கப்பண்ணலின் அந்த க்ஷுப்தப் பிரதேசத்தில் தனு கரண புவன போக சதுர்வித ரூபப் பிரபஞ்சம் உண்டாம் என்பதேயாம் என்றவாறு.

^{*}வாயுவசாத் தரங்க பேன புற்புத துஷாரங்கள் - வாயு வசத்திஞல் திரை நுரை குமிழி விந்துத்திவ*லே*கள்.

வரி திரு விகாமுவாற் குகு கையை விக்கர் குரி வா பட்டு வா விகாம் வா விகாம் வா விகாம் விக்கர் கிக்கர் கி

பிரபஞ்சம் என்பது வஞ்சம் எனக் குறைந்**து** நின்றது.

> கருதுகா ரண முண் டாகக் காயெம் உள்ள தாகி வருதலால் அநாதி வையம் மற்ஞெரு கடவுள் இத்தைத் தருதலால் ஆதி யாகச் சாற்றது மாகும் மாயைக் கொருவனர் என்னிங் கென்னின் உள்ளவா றுரைப்பக் கேள்நி.

16

மேல் பிரபாகரன் ஜகத் அநாதியும் நித்தியமும்; இதற்கு நிமித்தோபாதானங்கள் சொல்ல வேண்டு வது இன்று என்பதைக் குறித்துக் கூறல்.

இ - ள் : கருது காரணம் உண்டாக காரியம் உள்ள தாகி வருதலால் அநாதி வையம் - புத்திபண்ணும் உபா தான காரணமாகிய மாயை சத்தாய் அநாதியாயுள்ள இக்காரியமாகிய பிரபஞ்சமும் அம்மாயையினின்றும் உண்டாகி வருகையால் பிரபஞ்சமும் *பிரவாகாநாதி, மற்ருரு கடவுள் இத்தை தருதலால் ஆதியாக சாற் றலும் ஆகும் - கர்த்தாவானவன் உண்டாக்கலின் பிர

^{*}பிரவாகா நாதி - ஆற்றிலே தண்ணீர் முன்னேவந்து அத் தண்ணீர் ஓடிப்போகப் பின்னேயும் ஒழியாமல் வருவது.

1

பஞ்சத்தை ஆதி என்று சொல்லவுங்கூடும், மாயைக்கு ஒருவன் ஆர் இங்கு என்னின் - நிரீசுவர சாங்கிய காபிலர், அங்குராதிகளுக்கு ஒரு சேதனணே அபேக்ஷியாமல் பீஜாதிகள் சாமக்கிரியையான துபோல் மூலப்பீரகிருதி திரிகுணுத்மகமாகலின் மகதாதி பீரபஞ்சோற்பத்தியும் திதியும் இலயமும் தானேயாயீருக்குமாகலின் இதற்கு ஓர் ஈசுவரன் வேண்டா, ஈசுவரன் ஒருவன் ஐகத்கர்த்தாவாக உண்டாமாகில் இப்பீரகிருதி எதற்கு? என்று சொல்லுவர்.

தி வண்டீத் சிராடின் தொமைவில் நுடிவிடில் குடிப்பு தன்ப்பத்து காப்புள் எப்பண்டி ஸ்டில் பிரி ஆ இட்கு கோட்ட கடிய உரைக் ஆகாத் ஸ்டீல் சிர் கட்கு இட்கு இடை விறாவக்கு கால்ப்படி இடிவில் இடிவில் இடிவிடில் இடிவில் இ

உள்ளவாறு உரைப்பக் கேள் நீ - இப்பிரகிருதி ஐகத்து ரூபமாகப் பரிணமியாது, ஐகத்து உண்டா மாறு சொல்லுதும் கேள்.

மற்று : விணமாற்று.

புத்திமற் காரி யத்தால் பூதாதி புருடன் ருனும் அத்தனு கரணம் பெற்ருல் அறிதலால் அவற்றை மாயை உய்த்திடும் அதனுன் மாயைக் குணர்வொன்றும் இல்லே என்றே வைத்திடும் அதனுல் எல்லாம் வருவிப்பான் ஒருவன் வேண்டும். இ - ன்: பூதாதி - பிருதிவி முதலான பிரபஞ்சம், புத்திமத் காரியத்தால் - தடையற்ற ஞானக் கிரியா வாஞல் உண்டாகவேண்டும், புருடன் - ஞானக் கிரியா வான் ஆன்மா அல்லவோ, அவஞல் பிரபஞ்சம் உண் டாம் எனின்;

தானும் - அந்த ஆன்மாத்தானும், அதனு கரணம் பெற்ருல் அறிதலால் - கேவலத்தில் ஒன்றுமே அறி யாமல் இருந்து அப்பூதாதிகளினின்றும் கன்மத்திற் கீடான காயத்தையும்புறக் கரணங்களேயும் உட்கரணங் களேயும் உண்டாகப்பெற்ருல் அப்போது ஒன்றை அறியும் அறிவு உண்டாதலால் ஆன்மாக்களால் சிருஷ் டிக்கக் கூடாது. அவற்றை மாயை உய்த்திடும் அத ஞல் - அக்காயாதிகளுக்கு மாயை உபாதான காரணம் இறுகமினும் மாயையாமவைகளேச் செலுத்துகையி னுலும், அதனைல், மாயைக்கு உணர்வு ஒன்றும் இல்லே என்றே வைத்திடும் அதனைல் - வேத ஆகமங்களில் மாயைக்கு ஓர் அறிவும் இல்லே என்று ஸ்தாபித்திருக் கையினுறும்;

எல்லாம் வருவிப்பான் ஒருவன் வேண்டும் - எல் லாப் பிரபஞ்சத்தையும் மாயையினின்றும் பிறப்பிப் பான் ஒரு கர்த்தா வேண்டும் என்று பாரிசேடப் பிரமாணத்திஞல் ஐகத் ஈசுவர கருத்திருகம் என்று கூறப்பட்டது என்றவாறு.

தானும் - அந்த ஆன்மாத்தானும் : தொகைநி‰.

த் കുറുക്കാ ചെന്ന് ഒരു :- ഉക് ച് പ്രൂസ് വെവ്ന വെന്ന് ച്ലാന് റി ബ്ലു ക് വെവ്യ മു എ എ കോട് ബാ കി ഉറിയുടെ പെ കൊടുത്തി ക് കെ ചെയ്യി ബാ കി ഉന്നു ക് ശ്ലീ ഉഗ്യാന്ത്രസ്ത്ര ഉഷ്ട്രം വെ കാര്യ്യി ക് കാര്യ്യി ക് വേര്യ്യ് ക് ക് ക് പ്ര காடுய கார ணங்கள் முதல்துணே நிமித்தம் கண்டாம் பாடின்மண் நிரிகை பண்ணும் அவன்முதல் துணே நிமித்தம் தேடின்மண் மாயை யாகத் திகைதன் சத்தி யாக ஆரியன் குலால ஐய்தின் குக்குவன் அதிலம் எல்லாம்.

18

மேல் காரியத்திற்குக் காரண பதங்க**ோ**த் திட் டாந்த பூர்வகமாகத் தொகுத்துக் கூறுகி<mark>ன்றது</mark>.

இ - ன் : காரியம் - காரியமாகிய பிரபஞ்சத்திற்கு, (இவண் நாலாம் வேற்றுமை தொக்கு நின்றது), கார ணங்கள் முதல் துணே நிமித்தம் மண்திரிகை பண்ணு மவன் முதல் துணே நிமித்தம் பாரில் கண்டாம் தேரின் மாயையாக திரிகை தன் சத்தியாக ஆரியன் குலால⊚ய் நின்று ஆக்குவன் அகிலம் எல்லாம் ∗உபா தான காரணம் சககாரிகாரணம் நிமித்தகாரணம் என மூவிதமாம், அவைகள் கடாதிகளுக்கு உபாதானகார ணம் மண்ணுண்டையும், சககாரிகாரணம் திரிகையாதி களும், நிமித்தகாரணம் குலாலனுமாகப் பூமியினிடத் தில் கண்டோம்; அதுபோல் அனுமிதிக்கில், கடாதிக ளுக்கு மண்போலப் பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான கார ணம் மாயையும் திரிகையாதிக2ளப்போலச் சககாரிகார ணம் ஈசுவரனுடைய கிரியாசத்திப் பிரேரிதமான கால [இக்கருத்தேபற்றி 'காலமும் கடவுள் ஏவலால் து‱க்காரணம்' என்றது] குலாலன் போலச் சர்வ பூச்சியரான ஈசுவரன் நிமித்தகாரணமாக லோக

^{*}இவற்றை முதற்காரணம், து‱க்காரணம், நிமித்த காரணம் எனலுமாம்.

அனன்னியமாக நின்று சகல பிரபஞ்சங்க2ோயும் உண் டாக்குவன் என்றவாறு.

மண்போல என்னுமல் மண்ணென்றது ஆதி முதல் வேற்றுமையில் ஒத்தல் என்ற பொருள்.

இவண் சொன்ன கர்த்தா சதாசிவேசுவரன் ஆஞ் ஞாபரிபாலகரான அனந்தேசுவரரை அசுத்தமாயா கிருத்தியத்திற்குச் சொன்னது.

> வித்துவின் மாயை யாகி மாயையின் அவ்வி யத்தம் வந்திடும் வித்துக் தன்பால் வைகரி யாதி மாயை முந்திடும் அராக மாதி முக்குண மாதி மூலம் தந்திடும் சிவன் அவன்றன் சந்திதி தன்னில் அன்றே.

19

மேல் ஒன்பது விருத்தத்திஞல், உபாதானத் திர யங்களினின்றும் காரியரூபப் பிரபஞ்சம் உண்டோம் படி தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : விந்துவின் மாயையாகி மாயையின் அவ் வியத்தம் வந்திடும் - விந்துவாகிய சுத்தமாயையின் அதோபாகம் அசுத்தமாயை, அவ் அசுத்தமாயையினி டத்து அவ்வியத்தமாகிற மான் உண்டாம், இவ்வாறு 121

Ç,

விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் மூவர்க்கும் தனுகரணுதிக்கு உபாதானமாகிய விந்து மோகினி மான் மூன்றும் சித்தத்துள்ள அளவில் இவையிற்றின் காரியம் உண்டாம்படி சொல்லில், விந்து தன்பால் வைகரியாதி முந்திடும் - விந்துவின் இடத்தினின்று நாதாதி தத்துவங்கள் உதிப்பதற்குமுன் வைகரிக்கு ஆதிகாரணமான சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை உண்டாகும். மாயை அராகமாதி தந்திடும் - மோகினியாகின்ற அதோமாயை அராக தத்துவத்திற்கு ஆதி காரணமான காரணமாயை, காலம், நியதி, கஸ், வித்தைகளேப் பெற்றிடும்;

'யாத னுருபிற் கூறிற் ருயினும், பொருள் செல் மருங்கில் வேற்றுமை சாரும்' (நன். 317) என்ப வாகலின், அராகம் என்றதற்கு அராகத்திற்கு என்று நான்கனுருபாகப் பொருள் உரைக்கப்பட்டது.

மூலம் முக்குணம் ஆதி தந்திடும் - மூலப்பிரகிருதி யாகிற அவ்வியத்தம் சாத்விக இராசத தாமத குணங் கள் முதலிய ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கையும் பெற்றிடும். பிரகிருதியினின்றும் புத்தி முதலாக ஒன்றி ஞென்று தோன்றுவதைப் பிரகிருதிதரும் என்றதும், கலேயிலுண்டான பிரகிருதியை மாயைதரும் என்றதும் காரியத்தில் காரணேபசார லக்ஷணே. இவ்வுற்பத்திக் கிரமம் மேல் விரித்துக் கூறப்படும். இவ்வாறு உபா தானத் திரயங்களே பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கின் கர்த்தா ஒருவன் ஏதுக்கு? எனின்;

சிவன் - சிவனே இவ்வுபாதானங்களினின்றும் காரி யங்களே உண்டாக்குகிறவன். சிவஞகில் சிவன் கிரியா வாஞவன் என்னின் ? அவன்தன் சந்நிதி தன்னில் அன்றே - அச்சிவனது சந்நிதி மாத்திரத்தில் காரியப் படுவதாம். ''அன்றென் கிளவி யாமெனத் குகுமே"' என்பது சூத்திரம்.

ക്കുന്നുകാറം പ്രധാരക്ച് ഉപ്പെട്ടായ ക്യാന് പ്രധാരക്കുന്നുക്കാരി ഉപ്പാര് ക്യായില്ലായ പ്രധാര്യായില്ലായ പ്രധാര്യായില്ലായ പ്രധാര്യായില്ലായില്

விந்து மோகினி மான் என்று மூன்று உபாதான மாகச் சொல்லுகிறது கற்பனு கௌரவம், மாயை ஒன்றே போதுமெனின்? அப்படியன்று. சுத்தாத் துவாவுக்கு விந்துவே உபாதானமாகவேண்டும். மிச் ராத்துவாவுக்கு மோகினி உபாதானமாகவேண்டும். அசுத்தாத்துவாவுக்குப் பிரகிருதியே உபாதானமாக வேண்டும். அஃது எப்படி என்னில்? பருத்திநூலில் பட்டுப்புடவையும் கோணியும் ஆகாததுபோல மாயை யிலே மிச்ராத்துவா ஒழியச் சுத்தாத்துவாவும் அசுத் தாத்துவாவும் கூடாது.

இதற்குச் சிவாத்துவைதவாதி ஈசுவரனே ஐகத்து உபாதான காரணம் என்றும், வாமாத்துவைதவாதி சிற்சத்தியே ஐகத்து உபாதானகாரணமென்றும், பாசு பதி மாயையே ஐகத்து உபாதானகாரணம் என்றும், நியாய வைசேடிகர் பரமாணுவே உபாதானகாரணம் என்றும், சாங்கியனும் பாஞ்சராத்திரியும் பிரகிருதியே உபாதானகாரணம் என்றும் சொல்வார்கள். [அருகன் அணுவே உபாதான காரணம் என்பன். புத்தன் பஞ்ச கந்தமே காரணம் என்பன். உலகாயதன் நாலு பூதமே காரணம் என்பன்.] அது கூடாது. இவை சுத்தாத்துவாவிற்கு விந்துவே உபாதான காரணம்.

த்து சூரை நில்கி முரியா தில்கி மாணு நில்கி மான் கால்கி மான் கால்கி கால்

மேலும் சுத்தாத்துவாவிற்கு விந்துவே காரணம் என்பதற்கு யுக்தி. பிரபுத்தராகிய விஞ்ஞானகலருடைய தனுகரணுதிகளுக்கு அசுத்தமாயை காரணமல்ல. விஞ் ஞான கலர் தேகேந்திரியாதிகளே உடையவர்களாகிலும் சிவானுக்கிரகத்தினுல் சர்வதாப் பிரபுத்தரே. அசுத்**த** மாயை கர்மானுகுணமான தனுகரணுதிகளே உண்டாக் குவதாகையாலும் சுத்தாத்துவ வர்த்திகளாகிய விஞ் ஞானகலருக்குக் கருமம் இல்லாமையாலும் அவர்களு டைய தனு கரணுதிக்குச் சுத்தமாயிருக்கிற விந்துவே காரணம். சுத்தம் அசுத்தம் என்று இரண்டேயாகலின் அசுத்தம் மாயையாகலின், சுத்தம் என்று விந்துவைச் சொல்லுகையால் ஈசுவரனுக்குச் சமவாய எனின் ? அது சுத்தையானுலும் சடமுமாய் உபாதான காரணமும் ஆகையால் குலாலனுக்கு மிருத்பிண்டம் போல ஈசுவரனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தி அல்லது சமவாய சத்தி அல்ல.

இஃதன்றியும், அசுத்த மாயையை க்ஷோபிப்பித்து ஆன்மாக்களுக்குக் கர்மானு குணமாகத் தனுகரணுதி களே உண்டாக்குகிற அனந்தேசுவரருடைய தனுகரணு திகளுக்கு யாதொன்று காரணம் அது விந்து. அணு ருத்திரரான பேர்கள் யாதொரு தனுகரணுதிகளினுல் பந்திக்கப்படுகிருர்கள், யாதொரு தனுவாதிகளேவிட பரம முத்தியை அடைகிருர்கள் அத்தனுகரணுதிகட்கு உபாதானம் விந்துவே.

ஈசுவரனுடைய லய போக அதிகாரங்கள் யாதோ ருபாதியில் உண்டாயிற்று அதுவும் விந்துவே. ஆகையால், சுத்தாத்துவாவிற்கு விந்துவே உபா தானகாரணம். மிச்ராத்துவாவிற்கு அசுத்தமாயையே உபாதான காரணம். அசுத்தாத்துவாவிற்கு மாயா ஐந்நியமான பிரகிருதியே உபாதானகாரணம். ஆகை யால், விந்து மோகினி மான் என்னும் உபாதானத் திரயமும் அங்கீகாரியமே.

<u> എട്ടും അറ്റ് എ:- നുള്ളിംഗുപാളുപെറും</u>ലനു **சுட்டீடையானு வெரியான வரு** சாம் வரு வரி **ചി**_ ഇബ ം കുറർക്കാർ കരുന്നു പ്രചാനം പുറുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന്നു പുരുന് **ஸாரெண** உாபாவுமிண<u>சாஸ் தீ! தெஷ</u>ா ் செல்கம் து பாஜ் உட உடைக்ட உல் வகு வுக்க ு ஆல் கு வுக்க **பு நடுமாஸ், ஸா** ந ுகாடுப்பூவ காருண்டு ¹¹ உஷ் தா **ജൗങ്ങ** <u>ൈലു</u>ംഗായ പട്ടെ ചിരുളുക്കാം വ கு ஆர் நாகர் சிகர் காகர்கள் ട്ടുനല്ലിച്ച കിട്ടം ചെട്ടുന്നു പറിഗ്രഹ്തി ഗിരിച கை த அரி தா உ து வெய் க க ஆ வி நீ வழி தா || உ வா **௨௱௲௦௯௳**௲௭௳ௐ௳௺௷௷௷௷௷௷௷௷௷௷ **ക്ഷോ**പന്ട് പാട്ടി ക്രോപ്പെട്ടു പാട്ടി ക്രോപ്പോട്ടു പാട്ടി പാട **ക്**ഷറ്റി നർംബെല്ലേയാല് ക്യായാ ത്രാവയ്ക്കു രൂ പ് പ് എങ്ങഥം പ് പത്തു വെ വേ പ്രാഹ് വരു പ്രാഹ് മാലുള്ള ചെട്ടു പ്രത്യാക്കു പ്രത്യാക്കുന്നു പുരുപ്പു പുരുപ്വു പുരുപ്പു പുരുപ്വു പുരുപ്പു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരു

കുറായുള്ള കുട്ടി. തെല്ലായുള്ള പ്രായിക്കുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യായില്ലായുള്ള പ്രത്യായുള്ള പ്രത്യായില്ലായുള്ള പ്രത്യായില്ലായില്ലായുട്ടായില്ലായില്ലായുട്ടായുള്ള പ്രത്യവെട്ടായുട്ടായുട്ടായുട്ടായുട്ടായുട്ടായുട്ട

வைகரி செவியில் கேட்ப தாயத்த வசன மாகி மெய்தரும் உதான வாயு மேவிட விளேந்த வன்னம் போய்யற அடைவு டைத்தாய்ப் புந்திகா ரணம தாகி ஐயமில் பிராண வாயு அடைந்தெழுந் தடைவு டைத்தாம். 20

மேல் தூலாருந்ததி நியாயேன வைகரி முதலான வோக்குகள் நான்கிணேயும் தரிசிப்பிக்கின்றது.

இ - ள் : வைகரி ... உடைத்தாம் - வைகரி வாக் கானது பிறர் செவிக்குக் கேட்பதுமாய், தேகத்தில் உதானவாயுவுடனேகூடித் தூலாக்ஷர வியாத்தியாய், புத்தியினுல் வர்ணனுசந்தான ரூபமாக நிச்சந்தேக மாகப் பிராணவாயுவுடனே கூடி, அர்த்தத்திற்கு வாசக முமாய், வசனிக்கிறவனுக்கு உபகாரத்தைப் பண்ணு வதுமாயிருக்கும் என்றவாறு.

യ്പ് പ്രചയാനു പെക്കുന്നു പ്രചയ്യാനു പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന്നു പ്രചയ്യാന് പ്രവയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രചയ്യാന് പ്രവയ്യാന് പ്രവയ്യാന്ന് പ്രവയ്യാന് പ്രവയ്യാന്ന് പ്രവയ്യാന് പ്രവയ്യാന്ന് പ്രവയ്യാന് പ്രവയ്യവയ്യാന് പ്രവയ്യവയ്യാന് പ്രവയ്യവയ്യാന് പ്രവയ്യവയ്യാന് പ്രവയ്യവയ്യാന് പ്രവയ്യവയ്യ

உள்ளுணர் ஓசை யாகிச் செவியினில் உறுதல் செய்யா(து) ஒள்ளிய பிராண வாயு விருத்தியை உடைய தன்றித் தெள்ளிய அக்க ரங்கள் சித்திடும் செயல தின்றி மெள்ளவே எழுவ தாகும் மத்திமை வேற தாயே.

21

இ - ள் : உள்ளுணர் ... வேறதாயே - மத்திமை வாக்கானது இவ்வைகரி வாக்கிற்கு அன்னியமுமாய், பிறர் செவிக்குக் கேட்கப்படாமல் அந்தர்க்கதமான சத்தத்தையுமுடைத்தாய், வர்ணுவசந்தானமுமின்றிப் பிராணவாயு விருத்தியுடன் கூடாததுமாய், மந்த சுவா சத்தையுடையதுமாயிருக்கும் என்றவாறு.

ചെട്ടോക്കാര് ക്യാമാം പ്രത്യാന് എം ഉക്കും അണ്ടാം പ്രത്യാന് പ്രത്യ

வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாக மாகித் தோற்றுதல் அடைவொ டுக்கிச் சொயம்பிர காச மாகிச் சாற்றிடு மயிலின் அண்டம் தரித்திடும் சலமே போன்றங்(கு) ஆற்றவே உடைய தாகிப் பைசந்தி அமர்ந்து நிற்கும்.

22

இ - ள் : வேற்றுமைப்பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாகம் ஆகி தோற்றுதல் அடைவு ஓடுக்கி சாற்றிடும்

23

மயிலின் அண்டம் தரித்திடும் சலமேபோன்று சொயம் பிரகாசமாகி ஆற்றவே உடையதாகி பைசந்திஅமர்ந்து நிற்கும் - நீலாதியாகிய பல வர்ணங்களேயும் வெவ் வேருகக்காண்பிப்பதன்றி மயூராண்ட ஐலமானது ஏக ரசமாக நின்றதுபோலப் பைசந்திவாக்கானது ஏக பஞ்சாசத் வர்ணத்தினுடைய பேதத்தையும் கிரமத்தை யும் அடக்கிக்கொண்டு விஞ்ஞானப் பிரகாசமாய் மேல் மத்திமை வாக்கிற்குக் காரணமுமாய்ப் பிராணவாயு வுடனே கூட உத்தானமின்றி நிற்கும் என்றவாறு.

ച്ചാക്കാ:- ഉവ-എന്നായന്രത്തേ ചച്ചിച്ചിപ്പ്രാക്വ അധപ്യസ് ക് ി ചാഗ്യാകിചന്തി ധിജ്യധ്നുക് ക്വീസ് ഗിഖഗനത്തുള്ളിക്ക്.

> குக்கும வாக்க துள்ளோர் சோதியாய் அழிவ தின்றி ஆக்கிடும் அதிகா ரத்திற் கழிவிண தன்ணேக் கண்டால் நீக்கமில் அறிவா னந்த முதன்மைநித் தியம் உடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவி ஊப்பும் விகாரமும் புருடன் இன்ரும்.

இ - ள் : சூக்குமவாக்கது உள் ஓர் சோதியாய் அழிவது இன்றி - சூக்குமவாக்கானது அந்தர்க்கதமாய் விஞ்ஞானப் பிரகாசமாய்த் தன்னுடைய காரியவிருத்தி யான பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் மூன்று வாக்கும் ஓடுங்கியகாலத்தும் தான் ஒடுங்குவதின்றி நிற்கும் ஆன்ம ஞானக் கிரியாப் பிரதிபந்தகமான ஆணவமல நிவிர்த்தியுடனே நிவிர்த்தி ஆகையால் தானே ஆன்மாக்களுக்குப் பரமானபந்தமும் தன்னு டைய நிவிர்த்தியே பரமான மோட்சமுமாகப் பிரத்தி யான்ம நியதமாய் நிற்கும்;

ളാപ്പ് പ്രാധ്യായും പ്രാധിക്കുന്നു. പ്രാധിക്കുന്നു പ്രാധിക്കുന്നു. പ്രവധിക്കുന്നു. പ്രവസ്ക്കുന്നു. പ്രവസ്ക്കുന്നു.

தன்ணக் கண்டால் அதிகாரத்திற்கு அழிவிண ஆக்கிடும் புருடன் இன்ரும் போக்கொடு வரவு இஊப்பு வீகாரமும் இன்ரும் நீக்கம் இல் அறிவு ஆனந்தம் முதன்மை நித்தியம் உடைத்தாம் - (இச்சூக்குமவாக் த்த அந்நியமாக ஆன்மாக்கள் தங்களேக் காண்பது அருமை. குருகடாட்சத்தினல் கலாசோதண பண்ணப் பெற்ற ஆன்மாவானவன் சூக்கும வாக்கிற்கு அந்நிய மாகத்) தன்ணக் கண்டால் போகாதிகாரத்திற்கு அழி விண உண்டாக்கும். (அவ்விடத்துப் பும்ஸத்துவமல நிவிர்த்தியாகையால்) ஆன்மாவிற்குப் புருடனென்னும் பெயர் இல்ஃயாம். (ஆன்மாவைக் கஞ்சுகம் போல ஆவரித்து ஏகதேச விருத்திபண்ணிக்கொண்டு திரியும் பும்ஸத்துவ மலம் போகையால்) ஜனன மரணமும் அதனுைண்டான பிராந்தியும் விகாரமும் இல்ஃயாம். இது அநிஷ்ட நிவிர்த்தி. நையாயிகரைப்போல் ஆத் அது திக்க சம்சேதமே மோட்சம் என்பதன்றிச் சைவசித்தாந்தத்திற்குச் சுவதந்திரதையும் ஞானுனந் தானுபவமாகிற இஷ்ட வியாப்தியும் உண்டு என்பத ூல் நிரபேட்ச சர்வஞ்ஞதையும் பரமானந்த சுவானு பவமும் சுவாதந்திரியமும் நித்தியதையும் உண்டாம் என் றவாறு.

ந்தி.

இலால் தி ம்வெட்க்கு ம்பட்கும் மது தவில் வடிக்கி ம்வெட்க குற்றிக் முற்றிக்கி கவில் வடிக்கி கவில் வடிக்கி விரும் இது வடி விரும் இது விரும

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கும் நிவிர்த்தாதி கடூயைப் பற்றித் திகழ்ந்திடும் ஐந்த தாகச் செயல்பரி ணுமம் அன்று புகழ்ந்திடும் விருத்தி யாகும் படம்குடில் ஆறற் போல மகிழ்ந்திடும் பிரமம் அன்று மாமாயை என்பர் நல்லோர்.

24

இ · ள் : நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கும் நிவிர்த் தாதி கலேயைப்பற்றி திகழ்ந்திடும் ஐந்தது ஆக · முன் சொன்ன வைகரியாதி வாக்கு நான்கும் நிவிர்த்தாதி கலேகளுடைய சொரூபமாகக்கொண்டு ஐந்து பேத மாய்த் தத்தத் கலாவாசிகளுக்கு அவ்வாறே தாரதம் மியமாகச் சத்தார்த்தப் பிரகாசமாயிருக்கும்.

_ ക്കൗക്കാ പെണ്ട് എന്ന് :- ഫെയ്റ്റ് ചെയ്യുന്നു ചെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു ചെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു ചെയ്യുന്നു പെയുന്നു ചെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു ചെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു പെയുന്നു പെയുന്നു പെയ്യുന്നു പെയ്യുന്നു

காலா ஆரெவ:- பாலக் வி ஆரால் , க் ஷாவகிவுர தி ெழுஷ் தாகேலா பே வாகு கிர மையல் லநாண்டிக்க க கூராயாராலரு ஸ்ஷ்டிதா உகி.

கு அ. முகல் குரும் குறைக்கு குரும் குறைக்கு குரும் குறைக்கு குரும் குறைகள் குறைக்கள் குறைக்கு குறைகள் குறைக்கு குறைக்கு குறைக்கு குறைக்கு குறைக்கு

செயல் பரிணுமம் அன்று புகழ்ந்திடும் விருத்தி ஆகும் படம் குடில் ஆணல் போல - இவ்வாக்கானது விந்துவின் பரிணுமம் அல்ல, பரிணுமமாகிய *க்ஷீரம் ததியாய் ததி தக்ரமானுற்போல விந்துவிற்கு நித்யதை இல்லாமல் போய்விடும். போகில், புனஸ்ஸிருஷ்டி உண்டாகாது. ஆகையால், புடவையே கூடாரமானது போல இந்த வாக்குகள் விந்து விருத்தி ரூபமே;

மகிழ் ந்திடும் பிரமம் அன்று மா மாயை என்பர் நல்லோர் - இவ்வாக்கு விந்துவிருத்தி என்று சொல்ல வேண்டுவதில்&ே. பரமான்மாவே வாக்குரூபம் என் றும் வாக்கே பரமான்மா என்றும் சுருதி அர்த்தங்கள் கேட்கப்படுகையினுல் சத்தம் பிரமமே எனின்? பரமா னந்த சொரூபமாயுள்ள பிரபஞ்சத்திற்குச் சமவாயி

^{*} கூரீரம் - பால், ததி - தயிர், தக்ரம் - மோர்.

காரண மன்று. அஃது எவ்வாறெனின்? வாக்கானது விகாரியாகையினுலும் ஐடமாகையினுலும் பிரதிபுருட நியதமாக அநேகமாகையினுலும்; பிரமமும் விகாரி யும் ஐடமும் அநேகமுமாய்விடும்; ஆகையால் மகா மாயையே வாக்கு விருத்திக்குச் சமவாயி காரணம் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ബര്രത്യര്ജ് കുത്രി ഫ്രയും ഉപ്പെട്ടും — അക് പണ്ടാം അര്ഷ്ട്രം അവരും അവര്യം അവര്

இது பூர்வபக்ஷம். மேல் சித்தாந்தம்.

ு அர்து ஆர்கள் இது காறுக்கா விக்கிய வ

வித்தைகள் வித்தை ஈசர் சதாசிவர் என்றி வர்க்கு வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள் மந்தி ரங்கள் தத்துவம் சரீரம் போகம் கரணங்கள் தாமெ லாமும் உய்த்திடும் வயிந்த வந்தான் உயரதான மாகி நின்றே.

25

மேல் விந்து உபாதான காரணமாய்க் காரியப் பட்டுத் தத்துவ தாத்துவிகங்கள் உண்டாவது இந்த நான்கு என்று உணர்த்துகிறுர்.

இ - ள் : வன்னம் பதங்கள் மந்திரங்கள் வித்தை கள் வித்தை ஈசர் சதாசிவர் என்று இவர்க்கு வைத் துறும் தத்துவம் சரீரம் கரணம் புவனம் போகங்கள் தாம் எலாமும் வமிந்தவந்தான் உபாதானம் ஆகி நின்றே உய்த்திடும் - வர்னரங்களும் பதங்களும் மந்தி ரங்களும் மந்திரேசுவரர் மந்திரமகேசுவரர் அணுசதா சிவாதிகளுக்கு அதிட்டானமான தத்துவங்களும் சரீ ரங்களும் கரணங்களும் புவனங்களும் போகவஸ்துக் களும் சுத்த மாயையாகிற விந்து உபாதானமாகி நின்று ஈசுவரசத்தி பிரேரகத்தினல் உண்டாக்குவதாம் என்றவாறு.

'எலாமும்' என்றது அராகாதி தத்துவம் இல்லாத பொழுது போகம் கூடாதாகையால் அசுத்தாத்துவா விலேபோலச் சுத்தாத்துவாவினும் காலம் நியதி கலே வித்தை அராகம் புருடதத்துவம் அந்தக்கரணங்கள் ஞானேந்திரியங்கள் கன்மேந்திரியங்கள் எல்லாம் உண்டு என்றது.

அரு நிலும் திரு கிரும் கிரும்

ஆஞல், கலாதி சம்பந்தம் உண்டாகையிஞலே இவர்களும் சகலரே என்னில்? விஞ்ஞானகலருக்குக் கலாதிசம்பந்தம் உண்டாயிருந்தும் கலாதி பரதந்திரர் அல்லாதபடியால் அகலரே.

കഠകൃറകുകാം കരിക്കി എക്കും നമ്മെയെ **ഉംബ്ലാങ്** ബകയനക്കയനക്കാട്ടി.

இவ்விடத்துப் போகமாவன: இரத்தின கசித மான கிரகாதிகளும் * ச்ருக்கு சந்தன வனிதாதிகளும் சர்வமும் அசுத்தாத்துவாவிலேபோலச் சுத்தாத்துவா வினும் சுத்தமுமாய் திவ்யமுமாய்த் துக்கலேச வர்ஜிதமு மாய்த் தீட்சையினுல் இவண் யோசிக்கப்பட்ட பேர்க ளுக்கு வித்தியாதி தத்துவங்களில் ஞானக்கிரியா சத்தி அபிவிர்த்தி தாரதம்மியதையாக உண்டாம்.

மூவகை அணுக்களுக்கு முறைமையின் விந்து ஞானம் மேவின தில்லே யாகில் விளங்கிய ஞானம் இன்கும் ஓவிட விந்து ஞானம் உதிப்பதோர் ஞானம் உண்டேல் சேவுயர் கொடியி ஓன்றன் சேவடி சேர லாமே. 26

இ - ள் : மூவகை ... சேரலாமே - விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் இவர்களுக்கு அடைவே சுத்தாத்துவா மிசிராத்துவா அசுத்தாத்துவா தாரதம்

^{*} ச்ருக்கு - மாஃ.

மியமாக வாச்சிய வாசக ஞானமானது பொருந்திற் றில்ஃயாகில் அறிவே இல்ஃயாம். இவ்வாச்சிய வாசக ஞானமாகிய விஞ்ஞானம் பிரகாசித்து மேல் விஞ்ஞா னப் பிரகாசமாம்படி, சிவானந்தானுபவ ஞானேதயம் உண்டாமாகில் இடபக்கொடியை உயர்த்த சிவனது செய்ய தாமரைமலர் போன்ற ஸ்டி பாதத்தை அடைய லாம் என்றவாறு.

அருவிவில் உருவம் தோன்றி அங்காங்கி பாவம் ஆகி உருவிவில் உருவ மாயே உதித்திடும் உலக மெல்லாம் பெதுகிடும் சுருங்கும் பேதா பேதமோ டபேத மாகும் ஒருவனே எல்லா மாகி அல்லவாய் உடனும் ஆவன். 27

இ - ன் : அருவினில் உருவம் தோன்றி அங்காங்கி பாவம் ஆகி உருவினில் உருவமாயே உதித்திடும் -அருவமாகிய மாயையின் முதல் சூக்குமரூபம் தோன்றி, தோன்றின அளவில் சூக்குமரூபம் அங்கமும் ஆன்மா அங்கியும் என்கிற தன்மையைப் பொருந்தி, மேல் சூக்குமரூபத்தில் தூலரூபமானது உண்டாம், உலகம் எல்லாம் பெருகிடும் சுருங்கும் - உலகங்களுக்கும் இப் படியே சூக்குமமாகிய தத்துவங்கள் உண்டாய் அதிலே தூலமாகிய உலகமுண்டாய் விரியும். விரிந்த அடைவே தூலம் சூக்குமத்தினும் குக்குமம் காரணத்தினும் ஒடுங்கும்; இனி, அந்த\$கரணமான மாயையும் காரிய மாகிய பிரபஞ்சமும் எவ்வாறு நிற்கும் என்னின்?

பேதாபேதமோடு அபேதம் ஆகும் - காரிய கார ணங்களாய் இருக்கிற அவசரத்தின் மாயை என்றும் பிரபஞ்சம் என்றும் இரண்டு பெயர் உரைக்க உண் டாய், காரிய காரணங்களேப் பிரிக்கப்படாத தன்மை யால் பேதாபேதமும் ஆம், வஸ்து அபேதமுமாம். வஸ்து ஒரு முதலாகையால் இப்படி மாயை தானே இவ்வாருகில் கர்த்தா கேவலநிமித்தமேயோ எனின்? 7.3

ஒருவனே எல்லாம் ஆீகி அல்லவாய் உடனும் ஆவன் - சிவஞெருவனே மாயாப் பிரபஞ்சம் எல்லா மாய், பிரபஞ்சத்தன்மையும் தானல்லவாய் ¹ அனுப்பிர விஷ்டகை நின்று திதியையும் பண்ணுவன் எ-று.

ஒருவன் என்னுது ' ஒருவனே ' என்ற ஏகாரத்தி ஞல் அநேகேசுவர ²வியாவிருத்தி.

அருவுரு ஈனு தாகும் விகாரமும் அவிகா ரத்தின் வருவதும் இல்லே என்னின் வான்வளி யாதி பூதம் தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்க னோடும் உருவமின் னுருமே டிறல்லாம் உதித்திடும் உணர்ந்து [கொள்ளே. 28

மேலும் அதற்கு ஓர் புறநடை.

இ - ள் : அரு உரு ஈனதாகும் விகாரமும் அவிகா ரத்தின் வருவதும் இல்லே என்னின் - அரூபத்தில் ரூபம் உண்டாகாது அவிகாரத்தில் விகாரம் உண் டாகாது. ஆகையால், அரூபமாயிருக்கிற மாயை ரூப மாய் இருக்கிற பிரபஞ்சத்தைப் பெருது. அவிகாரியா யிருக்கிற சிவனிடத்தில் கிருத்தியமாகிற விகாரமும் வாராது எனின் ? வான் - ஆகாசம் விகார ரகிதமாய் இருக்க, வளியாதி பூதம் தருவது மேகம் - 3 பார்த்திவ மாயிருக்கிற தூமத்தையும் ஐலத்தையும் தேயுவையும் அரூபமாயிருக்கிற வாயு அனுபந்தித்துக்கொண்டு மேகத்தை உண்டாக்கும், தன்னின் சலனசத்தங்களோ டும் உருவின் மின் உரும் ஏறு எல்லாம் உதித்திடும் -அம்மேகத்தினிடத்தில் வாயு தருமமாகிய சலனமும்,

அனுப்பிரவிஷ்டனுக நின்று - உள்ளே நின்று.
 விருத்து - தள்ளப்படுதல்.
 பார்த்திவம் - பிருதிவி விகாரம்.

இவைகளுக்கு ¹ அவகாசப் பிரதமாயுள்ள ஆகாய குணமான சத்தமும், தேயுவினுடைய தர்மமான மின் இடியும், 2 ஆப்பியதருமமான ஐலமும், பிருதிவி தரும மான ரூபமும் உண்டாகக் கன்டோம்; உணர்ந்து கொள்ளே - இவ்வாறு சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தின் படியே தூஷ்டாந்திகத்தையும் அறிந்துகொள்வாயாக. அவையாவன ? மாயையும் கன்மமும் ஆணவமும் ஆன்மாவும் கூடி நித்திய நின்மல நிர்விகாரியாயிருக் கிற ஈசுவரனுடைய சன்விதியில் பிரபஞ்சமுண்டாம். உண்டாம்படி, மாயாகாரியமாகிற தனு கரணதிகளும் கன்மபலமாகிய சுக துக்கங்களும் ஆணவதர்மமாகிய ஞாதிரு**த்துவ** மோகாதிகளும், ஆன்மதர்மமாகிய கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவங்களும், ஈசுவர சிற் சத்தி கிருத்தியமாயிருக்கிற ஞானப்பிரகாசமும் உண் டாய்; இவை ஐந்துங்கூடிப் பிரபஞ்சமாம் என்றவாறு.

இங்ஙனமன்றி 'வான் வளியாதி பூதம் தரும்' என் பது ஆகாசத்தில் வாயுவும் வாயுவில் அக்கினியும் அக்கினியில் அப்புவும் அப்புவில் பிருதிவியும் உண்டா மென்று சொல்லலாகாதோ எனின்? மேல் பிரபஞ்ச பூதோற்பத்தியில் ஆகாசாதிகளில் ஒன்றில் ஒன்று தோன்றும் என்பதை நிராகரித்து, பஞ்ச தன்மாத்திரை யில் பஞ்ச பூதங்களும் தோன்றும் என்று சமர்த்தித் திருக்கையால் பூதங்கள் ஒன்றிலொன்று தோன்றும் என்று சொல்லில், சுவமத அஞ்ஞானமும் பரமதாப்பி யனுஞ்ஞையும் இரண்டு நிக்கிரகஸ்தானம் உண்டாம்.

அவகாசப் பிரதமாய் - இடம் கொடுக்கிற. 2. ஆப் பியம் - மப்பு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மண்ணினிற் கடாதி எல்லாம் வருவது குலால குலே எண்ணிய உருவம் எல்லாம் இயற்றுவன் ஈசன் தானும் கண்ணுகா ரியங்கள் எல்லாம் காரண மதனில் காண்பன் பண்ணுவ தெங்கே நின்றிங் கென்றிடிற் பகாக் கேள்தீ.

மேல் விரித்தபொருளேத் தொகுத்துரைத்தல்.

இ-ன்: மண்ணினில் கடாதி எல்லாம் வருவது குலாலணுலே எண்ணிய உருவம் எல்லாம் இயற்றுவன் ஈசன் தானும்-பூமியினிடத்தில் மிருத்து கடம் முதலான பாண்டங்கள் எல்லாம் குலாலனுல் உண்டாம், அப்ப டிப் போல, பூதர் தேவ மனித தேகாதி அவயவங்களா கப் பண்ணப்பட்ட பிரபஞ்சமெல்லாம் ஈசுவரன் உண் டாக்குவன். எங்ஙனமெனின்? கண்ணு காரியங்கள் எல்லாம் காரணம் அதனில் காண்பன் • கருதப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் காரணங்களில் உண்டாக்குவன், பண்ணுவது எங்கே நின்று இங்கு என்றிடின் பகரக் கேள் நீ • இப்பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கும்பொழுது கர்த்தா எங்கே நின்று உண்டாக்குவன் என்னின்? சொல்லக் கேள் என்றவாறு.

சிலமோ உலகம் போலத் தெரிப்பரி ததனைல் நிற்கும் கோலமும் அறிவார் இல்லே ஆயினும் கூறக் கேள்நீ ஞாலமே ழிணேயும் தந்து நிறுத்திப்பின் நாசம் பண்ணும் காலமே போலக் கொள்நீ நிலேசெயல் கடவுட் கண்ணே.

மேல் கர்த்தாவினுடைய நிஃக்கும் செயற்கும் உதாரணம் உரைத்தல்.

இ - ள் : சீலமோ உலகம் போல தெரிப்ப அரிது அதஞல் நிற்கும் கோலமும் அறிவார் இல்லே - பரமே சுவரனுடைய சரித்திரம் உலகத்திலுண்டாகிய பிரமாதி தேவர்களேப்போலத் தெரிப்ப அரிது, அதனல் அந்தப் பரமேசுவரனுடைய நிஃபெற்ற சொரூபத்தையும் நிற்கும் நிஃயையும் ஒருவராலும் அறியப்போகாது, ஆயினும் கூற கேள் நீ - அப்படிப் பிரத்நியட்சமாகக் காணப்படாதாயினும் திட்டாந்தத்நினல் சொல்கிரும் நீ கேள்;

ஞாலம் ஏழிணேயும் தந்து நிறுத்தி பின் நாசம் பண்ணும் காலமே போல கொள் நீ - எழுவகைப் பிறப்பி ஒகிய ஐந்துக்கள் நிறைந்த பூலோகம் முதலிய ஏழு பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கி நிலேபெறுவித்து அழிக்குங் காலமே போல, சிவனும் அரூபமுமாய் வியாபியுமாய் நின்று பண்ணுவன் என்று நீ அறிந்துகொள், நிலே செயல் கடவுள்கண் ஏ - சிவனே சர்வ ஆதாரமுமாய் இருக்கச் சர்வமும் சிவனிடத்திலேயே நிலேபெறும் என்றவாறு.

கடவுட்கண்ணே என்னும் ஏகாரத்திஞல் சிவனி டத்தில் எல்லாம் இருப்பதன்றிச் சிவனுக்கு ஓர் ஆதார மில்ஸே என்றது.

കുറുക്കാ ഉപ്പെടുന്നു ഉട്ടം ചെയ്യാലെ ചെയ്യായുള്ള ചെയ്യാലെ പ്രാധ്യായില്ലെ പ്രാധാരിക്കുന്നു പ്രത്യായുള്ള പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത പ്രവസ

கற்றநூற் பொருளும் சொல்லும் கருத்தினில் அடங்கித் தோன்றும் பெற்றியும் சாக்கி ராதி உயிரினிற் பிறந்தொடுக்கம் உற்றதும் போல எல்லா உலகமும் உதித்தொடுங்கப் பற்நெடு பற்ற தின்றி நின்றனன் பரனும் அன்றே.

31

எல்லா ம் சிவனிடத்தில் நிற்பது எவ்வாறு எனின்?

இ - ள் : கற்ற நூல் பொருளும் சொல்லும் கருத் தினில் அடங்கி தோன்றும் பெற்றியும் - படிக்கப்பட்ட சாத்திரங்களில் சத்தமும் அர்த்தமும், நிணக்கும்போது தோன்றி அல்லாத நேரம் தோன்ருத முறைமை போலவும்;

சாக்கிராதி உயிரினில் பிறந்து ஓடுக்கம் உற்றதும் போல - சாக்கிராதி அவத்தைகளில் கருவிகள் ஆன்மா வினிடத்தில் கூடிப் பிரிந்து ஓடுக்கமுற்றதுபோலவும், எல்லா உலகமும் உதித்து ஓடுங்க பற்குடு பற்றது இன்றி நின்றனன் பரனும் அன்றே பிரபஞ்சமெல்லாம் தோன்றி நின்று ஓடுங்கப் பிரபஞ்சத்தில் தான் பற்றுத ஸின்றி, அதில்பற்றிய ஆன்மாவினேடே தான் அனன் னியமாகப் பரன் அநாதியே நின்றனன் என்றவாறு.

சாக்கிராதி என்றது ஆகுபெயர்.

- ' கற்றநூற் பொருளும் சொல்லும் கருத்தினில் அடங்கித் தோன்றல்போல ' என்றது சிவன் பிரபஞ் சத்தை இன்னபடி உண்டாக்கவேண்டும் என்று நிணத்தபொழுது உண்டாய் அல்லாதபொழுது இல்லே யாதலுக்குத் திட்டாந்தம்.
- ' சாக்கிராதி உயிரினில் பிறந்து ஓடுக்கம் உற்றது போல ' என்றது சத்தர் உத்யுத்தர் பிரவிருத்தர் அவச ரங்களில் சத்திகள் அபிவியத்தியானதற்கும் அந்தர்க் கதமானதற்கும் திட்டாந்தம்.

_ ക്കുന്നും ചെയ്യുക്ക് പ്രോഗം ചെയ്യുക്കുന്നും പെയ്യുക്കുന്നും ചെയ്യുക്കുന്നും ചെയ്യുക്കുന്നും ചെയ്യുക്കുന്നും ചെയ്യുക്കുന്നും ചെയ്യുക്കുന്നും ചെയ്യുക്കുന്നും പെയ്യുക്കുന്നും ചെയ്യുക്കുന്നും പെയ്യുക്കുന്നും ചെയ്യുക്കുന്നും പെയ്യുക്കുന്നും പെയ്യുക്കുന്നു

உயிரவை ஒடுங்கிப் பின்னும்
உதிப்பதென் அரன்பால் என்னில் செயிருறு மலத்தி ஞகும் சிதைந்ததே தென்னில் சித்தத்(து) அயர்வொழி காரி யங்கள் அழியுங்கா ரணங்கி டக்கும் பயில்தரு காரி யம்பின் பண்டுபோல் பண்னும் ஈசன்.

32

ゝ மேல் ஜனன காரணம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : உயிரவை ஓடுங்கி பின்னும் உதிப்பது என் அரன்பால் என்னில் - ஆன்மாவானவைகள் சர்வ சங்காரகாலத்தில் அன்னமயம் பிராணமயம் மனுேய மாகிய கோசத்திரயமும் சங்காரத்தையுமுடைய இவை யிற்றைச் சங்காரம்பண்ணின அரனிடத்தில் ஓடுங்கின மு<mark>த்தன் என்ஞது தி</mark>ரும்ப உற்பத்தி சொல்லும் கார ணம் ஏது எனின்? செயிர் உறு மலத்தின் ஆகும் சிதைந்தது ஏது என்னில் - குற்றமாகிய ஆணவமலம் நீங்குவதே மோட்சம், மலம் நீங்காமல் தனுவாதி உபசங்காரப்படுகையால் சிவனுடன் கூடியிருந்தும் சிவானுபவம் விளங்காதது காரணத்தினுல் புனருற் பத்தியாக வேண்டியது, ஆம்பொழுது கோசத் திரய மும் நாசத்தை அடைகையால் எவ்வாறு உண்டாம் சித்தத்து அயர்வு ஒழி காரியங்கள் அழியும் எனின் ? காரணம் கிடக்கும் - ஆன்மாவின் அயர்வு என்னும் அஞ்ஞான த்தை நீக்கும் மாயாகாரியம் கெட்டுக் காரண து ஆட்ட திரை காலத்தினும் நிற்கும் ஆதலால், பயில்தரு காரியம் பின் பண்டுபோல் பண்ணும் ஈசன் -

அம்மாயையைக்கொண்டு பூர்வம்போலச் சங்காரத்திற் குப் பின்பும் தனுவாதி காரியங்க**ீளப் பரமேசுவரன்** பண்ணுவன் என்றவாறு.

> தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னும் துடைத்தருள் தொழில்கள் மூன்றும் போற்றவே உடையன் ஈசன் புகுந்தது விகாரம் என்னில் சாற்றிய சுதிரோன் நிற்கத் தாமரை அலரும் காந்தம் காற்றிடும் க்னலே நீரும் கரந்திடும் காசி னிக்கே.

33

மேல் சிவன் நிர்விகாரி என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : தோற்றுவித்து அளித்து பின்னும் துடைத்து அருள் தொழில்கள் மூன்றும் போற்றவே உடையன் ஈசன் புகுந்தது விகாரம் என்னில் - சிருஷ்டி திதி சங்காரமென்ற மூன்று கிருத்தியத்தையும் ஈசுவரன் பண்ணுவாகுகில் அவனுக்கு விகாரம் உண்டாயிற்று என்றுசொல்லின், காசினிக்கே சாற்றிய கதிரோன் நிற் கத் தாமரை அலரும் காந்தம் காற்றிடும் கனஃ நீரும் கரந்திடும் - ஆதித்தன் நிர்விகாரியாய் நிற்க, இந்த உலகின்கண் தாமரையானது விகசிக்கும், சூரியகாந்த மானது அக்கினியை உமிழும், நீரானது சுவறிடும், இப்படிப்போலச் சிவன் நிர்விகாரியாய் நிற்க இப்பிர பஞ்சம் நாணுதமாக அவன் சன்னிதி மாத்திரத்தில் காரியப்படும் என்றவாறு.

தாமரை அலரும் என்றது சங்கோசமாயிருந்த மாயை சிருஷ்டிகாலத்தில் தனுவாதி விகாசமாதலுக் குத் திட்டாந்தம்.

காந்தம் அன‰ உமிழும் என்றது கன்மம் திதி காலத்தில் பலோதயமாதலுக்குத் திட்டாந்தம்.

நீர் சுவறும் என்றது சங்காரகாலத்தில் பிரபஞ்சம் ஓடுங்குதற்குத் திட்டாந்தம்.

> உரைத்தஇத் தொழில்கள் மூன்றும் மூவருக் குலகம் ஓத வரைத்தொரு வனுக்கே ஆக்கி வைத்ததிங் கென்னே என்வின் விரைக்கம லத்தோன் மாலும் ஏவலால் மேவி னேர்கள் புரைத்ததி கார சத்தி புண்ணியன் நண்ண லாலே.

34

மேல் சிவனுடைய ஏவலால் பிர்ம விஷ்ணுக்கள் கிருத்தியங்களுப் பண்ணுவார்களென்பதுரைத்தல்.

இ – ள் : உரைத்த இ தொழில்கள் மூன்றும் மூவ ருக்கு உலகம் ஓத வரைத்து ஒருவனுக்கே ஆக்கி வைத் தது இங்கு என்னே என்னில் - சொல்லாநின்ற சிருஷ்டி திதி சங்காரம் என்னும் இம்மூன்று கிருத்தியமும் பிரமா

'n,

விஷ்ணு ருத்திரர் மூவருக்கும் உலகத்தார் சொல்ல, பிரமாதிகளே நீக்கி ஒருவற்கே மூன்று கிருத்தியமும் இவ்விடத்துச் சொல்லுவானேன் என்னில், விரை கம லத்தோன் மாலும் ஏவலால் மேவினேர்கள் - கமலோற் பவனும் விஷ்ணுவும் (உம்மையினுைம் சந்நிதி யோக விசிஷ்டதையினுும் காலருத்திரனும் இம் மூவரும்) ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனுடைய ஏவலினுல் இத்தொழில் க2ோப் பொருந்தின பேர்கள். அஃது எங்ஙனெனின்? புரைத்த அதிகாரசத்தி புண்ணியன் நண்ணலாலே -புண்ணியஞகிய பரமேசுவரனுடைய அதிகார சத்தி யானது, பிரமா சிருஷ்டிக்கவும் விஷ்ணு இரட்சிக்கவும் பொருந்துகையாலே, காலருத்<u>தி</u>ரன் சங்கரிக்கவும் *அயோ தஹத்தி என்ருற்போல சிவசத்தி இ**வர்க**ளே அதிட்டித்துச் செய்கையால் இவர்களே செய்தது எனப் பெறும். இப்பிரமாதிகளும் பதிபதார்த்தத்தில் அந்தர்ப் பாவம் எனவும் அறிக. சிருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரர் பிரகிருதியில் சூக்கும சிருஷ்டியைத் தாம் உண்டாக்கித் தூல சிருஷ்டியாதிக்குத் தமது அதிகார சத்தியைப் பிரமாதிகளிடத்தில் வைத்து, தூலமாயிருக் கிற சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களேப் பண்ணுவிப்பர்.

காதும் திர்க்று வான செய்கு பிராகும் இரு விருக்கு வான செய்கு பிருக்கு வான் கிரும் விருக்கு பிருக்கு பிருக்கு பிருக்கு பிருக்கு விருக்கு விருக்கு

அல்லதூஉம், பிரம விஷ்ணுக்கள் அதிகாரசத்திக் குத் தக்க புண்ணியத்தைப்பண்ணிப் பெற்றவர்கள் என்று ஆன்மவர்க்கமாகச் சொல்லுவார்கள். அதற்கு வேதாகமங்களில் பகுவிரோதம் உண்டு. அஃதன்றியும்

^{*}அயோ தஹத்தி - இரும்பு சுடுகிறது.

இச்சாத்திரத்தினும் 'நவந்தரு பேதம் ஏக நாதனே நடிப்பன்' என்பதற்கும் விரோதம் ஆதலால் பிரமாவி னிடத்தில் கிரியாசத்தி பதிந்து கருமப் பிரதானமும் ஞானப் பிரதானமுமாயிருக்கும்; விஷ்ணுவினிடத்தில் ஞானக்கிரியைகள் சமானமாய்ப் பதிந்து ஞான கரும சாம்மியமாயிருக்கும்; காலருத்திரனிடத்தில் ஞானசத்தி பதிந்து ஞானமே பிரதானமாயிருக்கும். சிவன் மாயா தீதர். பிரமா சிருஷ்டித்த பிரபஞ்சத்தை விஷ்ணு பாலனம் பண்ணுவர், காலருத்திரர் சங்காரம் பண்ணுவர். ஆகையால் அவர்கள் சாஞ்சனராகலின் பிரகிருதியில் குணத்திரயத்தை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு பிரமாண்ட வர்த்திகளாய் இருப்பார்கள்.

ച്ചു ചെയ്യുള്ള പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ

வஸ்து பேதம் இல்லாதிருந்தும் ஞான தாரதம்மி யத்திணும், ஸ்தான தாரதம்மியத்திணும், கிருத்திய தாரதம்மியத்திணும் அபேதமாய்க் குரு சீட நியாய மாகவும் சுவாமி பூத்ய நியாயமாகவும் நடப்பதுண்டு.

> இறுதியாம் காலம் தன்னில் ஒருவனே இருவ ரும்தம் உறுதியில் நின்ரூர் என்னின் இறுதிதான் உண்டா காதாம் அறுதியில் அரனே எல்லாம் அழித்தலால் அவஞல் இன்னும் பேறுதுநாம் ஆக்கம் நோக்கம் பேரதி கரணத் தாலே.

35

இ - ன் : இறு தி ஆம் காலம் தன்னில் ஒருவனே . மகாப்பிரளயத்தில் பரமேசுவரன் ஒருவனே நிற்பன். (ஏகாரத்திலை பிரம விஷ்ணுக்களும் உபசம்மாரத்தைப் பொருந்துவார்கள்) இருவரும் தம் உறுதியில் நின்ருர் என்னின் இறுதிதான் உண்டாகாது ஆம் - பிரமாவும் விஷ்ணுவும் தங்கள் பலத்திலைல் அழியாமல் நின்ருர்க ளென்னில், சிருஷ்டி திதி நிமித்த்மாயுண்டான பேர் நிற்கில் அச்சிருஷ்டியும் திதியுமாயுள்ள பிரபஞ்சம் சங்காரப்படாது. ஆகையால், அம்மூர்த்திகளும் உப சம்மாரப்படும். சிருஷ்டி திதி கர்த்தாக்களும் உப சம்மாரப்படுகையான் மேல் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியமின்றி, பிரபஞ்சம் சூனியமாம் எனின்?

அறுதி இல் அரனே எல்லாம் அழித்தலால் அவ ூல் இன்னும் பெறுதும் நாம் ஆக்கம் நோக்கம் பேர் அதிகரணத்தாலே - தனக்கு ஈறு இல்லாத அரனே சிருஷ்டி திதி கர்த்தாக்களேயும் பிரபஞ்சத்தையும் சங்க ரித்து நிற்கையாலும், புனஸ்ஸிருஷ்டி உண்டு என்று கேட்கப்படுகையினுலும், பாரிசேடப் பிரமாணத்திஞல் அவ்வரனே சூக்கும சிருஷ்டியை உண்டாக்கித் தூல கிருத்தியத்திற்குப் பிரமாதி மூர்த்தித்திரயங்களேயும் உண்டாக்கி அம்மூர்த்திகளில் அனுப்பிரவிஷ்டராய்க் கிருத்தியங்களேப் பண்ணுவர். ஆகையால், தடையற்ற இச்சா ஞானக் கிரியைகளே உடைய பரமேசுவரஞல் ஆன்மாக்களெல்லாம் உற்பத்தியாதி தருமங்களேப் பெறுவார்கள். நாம் என்கையால் சகலர் என்றவாறு.

പ്പെടു കുടുത്തു പ്രക്ഷേട്ട കുടുത്തു പ്രക്ഷേട്ട പ്രക്ഷേട്ട പ്രാവര്യ പ്രക്ഷേട്ട പ്രക്ഷേട്ട പ്രക്ഷേട്ട പ്രക്ഷേട്ട പ്രക്ഷേട്ട പ്രാവര്യ പ്രക്ഷേട്ട പ്രക്ക് പ്രക്ഷേട്ട പ്രക്ക് പ്രക്ക്ട് പ്രക്ക്ട്ട പ്രക്ക് പ്രക്ക് പ്രക്ക്ട് പ്രക്ക് പ്രക്ക്ട്ട പ്രക്ക്ട്ട പ്രക്ക്ട് പ്രക്ക്ട്ട പ്രക്ക്ട്ട പ്രക്ക് மா-தீகா | ஊகா ஸா ஸாக்கிஜை ೧၄၀၉லா ஜீல் செ

இம்மூன்று விருத்தமும் பாஞ்சராத்திரிமத நிராகர ணம். அம்மதத்தின் விஸ்தாரம் பரபட்சத்தில் சொல் லிேேம்; கண்டுகொள்க.

> சொன்ன இத் தொழில்கள் என்ன காரணம் தோற்ற என்னின் முன்னவன் விளேயாட் டென்று மொழித்து மாமு யிர்க்கு மன்னிய புத்தி முத்தி வழங்கவும் அருளால் முன்னே துன்னிய மலங்கள் எல்லாம் துடைப்பதும் சொல்ல லாமே,

36

மேல் சிருஷ்டியாதி சூக்கும கிருத்தியங்களுக்கு ஏதுக் கூறல்.

இ - ள் : சொன்ன இ தொழில்கள் என்ன காரணம் தோற்ற என்னின் - கீழ்ச் சொல்லிப் போந்த சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியத்தையும் பண்ணுவதான கிரியை நிர்விகாரியான சிவனுடைய சத்தித்துவாரா - உண்டாகவேண்டிய ஏது ஏதெனின், மன்னியஉயிர்க்கு அருளால் புத்தி முத்தி வழங்கவும் - அநாதியே ஆண வாதி பாசங்களேப் பொருந்தித் துக்கிக்கிற ஆன்மாக்க ளுக்குக் கருணேயினைல் மாயையினின்றும் கலாதிகளே உண்டாக்கி ஆணவ சத்திகளே ஏகதேசம் நீக்கிப் போகத்தையும் ஆணவம் மாயைகளேயும் சர்வான்மன நீக்கி அதனைல் மோட்சத்தையும் கொடுப்பது;

உம்மை எண்ணும்மை.

ஆகில் கர்த்தாவிற்குப் பிரயாசம் உண்டாம் எனின்? இல்லே என்பதற்காக, முன்னவன் விளே யாட்டு என்று மொழிதலும் ஆம் - மூன்று பொருள் களுக்குள் முந்தின பொருளாகிய பதியினுடைய லீலா மாத்திரம் என்று சொல்லலுமாம்;

சொல்லலுமாம் என்றது சன்னிதி மாத்திரத்தில் கிருத்தியம் உண்டாம் என்பது கருத்து.

நித்தியமாகிய ஆணவ மாயைகளில் சத்தி சமூகங் கணச் சிருஷ்டிகாலத்தில் உண்டாக்கிச் சங்காரகாலத் தில் ஒடுக்குவரென்று கீழ்ச்சொல்லிப் போந்து, இவ் விடத்துக் காரணங்கண நீக்குவதென்றது எவ்வாறு எனின்? ஆங்கே துன்னிய மலங்கள் எல்லாம் துடைப் பதும் சொல்லலாமே - அச்சத்திகணே நீக்கின் அது போல அநாதியே ஆன்மாவை நெருங்கியிருக்கின்ற ஆணவ மாயைகணயும் வகையறநீக்குவர் என்றவாறு.

துடைப்பதும் என்ற உம்மையால் பக்குவான்மாக் களிடத்தில் பாசங்களேயெல்லாம் நீக்கியும் அபக்குவ ஆன்மாக்களிடத்தில் பாசங்கள் நிற்கையால் பாசங் களுடைய நித்தியமும் கெடாது என்பது கருத்து. அல்லது ஏகமுத்தியில் சர்வமுத்திப் பிரசங்கம் வரும்.

> அழிப்பிளேப் பாற்றல் ஆக்கம் அவ்வவர் கன்ம மெல்லாம் கழித்திடல் நுகரச் செய்தல் காப்பது கன்ம ஒப்பில் தெழித்திடல் மலங்க ளெல்லாம் மறைப்பருள் செய்தி தானும் பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடின் அருளே யெல்லாம்.

ஆன்மாக்களுக்குக் கிருபையிஞல் கிருத்தியங் கீடைப் பண்ணுவர் என்றது எங்ஙனம்? சங்காரமும் மறைப்பும் கிருபையோ எனின்? அதுவும் ஆம் என்று கூறல்.

இ - ள் : ஆக்கம் அவ்வவர் கன்மமெல்லாம் கழித் திடல் - சிருஷ்டியில் தனு கரணுதிகளே உண்டாக்குவது அவ்வான்மாக்கள் பண்ணிய கன்மமெல்லாம் புசித்துத் தொலேப்பதற்கு, காத்திடல் நுகரச்செய்தல் - திதிபண் ணுவது அவ்வக் கன்மங்களேப் புசிப்பிக்கிறதற்கு, அழிப்பு இளப்பாற்றல் - சங்கரிப்பது ஜனன மரணத் தினைல் சகலாவத்தையில் உண்டாகிய இளேப்பு நீங் கத் தத்துவங்கள் எல்லாம் ஒடுக்கி ஆன்மாக்களேக் கேவலாவத்தையில் கிடத்துகின்றது;

த்த ு இடி விடியாவலா ந்தாலா வெற்கு விருநா கி ஆய் ஆம் தெ யி வை நால வைவின் நால் விருநா த்த அத்த இத்த விருநாலா வெற்கு விருநா த்த வித்த விருந்தாலா வெற்கு விருநா

மறைப்பு கன்ம ஓப்பில் மலங்கள் எல்லாம் தெழித் திடல் - திரோதானம் பண்ணுகிறது கன்மசாமியத்தின் மலங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்குவதாகையால் கன்ம சாமியமாமளவும் கன்மபலத்திலே ஹேயபுத்தி வராமல் புசிக்கும்படிக்குக் கன்மசாமியமானபோது அத்திரோ தான சத்தியே அனுக்கிரகசத்தியாம்;

ച്ചു ചെയ്യുള്ള ചായുള്ള പ്രത്യായ എട്ടു പ്രത്യായ പുരുള്ള പുരുള്ള പുരുള്ള പുരുള്ള പുരുള്ള പുരുള്ള പുരുള്ള പുരുള്ള ചുരുള്ള പുരുള്ള പുരുള പുരുള്ള പുരുള 3

4

X.

அருள் அனுக்கிரகம் பண்ணுகிறது ஆன்மாவிற்கு உபாதியாயுள்ள ஆணவாதி பாசபந்த நிவிர்த்தித் துவாரா சுவசொரூபமான சச்சிதானந்த அபிவியக்தி யாக்குவது, பழிப்பு ஒழி ஆகையால் சங்காரம்பண்ணு கிறது தாமதகுணமென்றும் மறைக்கிறது அஞ்சனம் என்றும் பாஞ்சராத்திரி சிவதூஷணம் சொல்லுகின்ற தைத் தவிர்; பார்த்திடின் பந்தம் வீடு எல்லாச் செய்தி தானும் அருளே விசாரிக்குங்காலத்துக் கலாதி தத்து வங்களினல் ஆன்மாக்களேப் பந்திக்கிறதும் அந்தக் கலாதி பந்தத்தைச் சங்காரகாலத்தில் விடுவிப்பதும் கிருபையினல் செய்யும் கிருத்தியம் என்றவாறு.

அருவமோ ரூபா ரூபம் ஆனதோ அன்றி நின்ற உருவமோ உரைக்கும் கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்னில் அருவமும் உரூபா ரூபம் ஆன தும் அன்றி நின்ற உருவமும் மூன்றும் சொன்ன ஒருவனுக் குள்ள வாமே.

38

உபக்கிரமத்தில் கர்த்தா சித்ரூபியென்று உபசம் மாரமும் அவ்வாறே சமர்த்திப்பதால் மத்தியே பரா மர்சை கூறுகின்றது.

இ - ள்: அருவமோ ரூபாரூபம் ஆனதோ அன்றி நின்ற உருவமோ உரைக்கும் கர்த்தா வடிவு எனக்கு உணர்த்து இங்கு என்னில் - நீ சொல்லும் கர்த்தாவின் சொரூபம் அரூபமோ ரூபாரூபமோ அல்லது உருவந் தானே இவண் எனக்கு அறிவியும் எனின்? அருவமும் உரூபாரூபமானதும் அன்றி நின்ற உருவமும் மூன் றும் சொன்ன ஒருவனுக்கு உள்ளவாமே - முன்சொல் லப்பட்ட மூன்று ரூபமும் ஓப்பற்ற பரமேசுவரனுக்கு லய போக அதிகாரங்களில் சுவேச்சையினுல் உள்ள தாம்; அவன் சொரூபஞான சித்தாந்தப் பிரகாசமே என்றவாறு.

> நண்ணிடும் உருவம் என்னில் நமக்குள உருவம் போலப் பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும் இச்சையேல் பலரும் இச்சை கண்ணிய உருவம் கொள்ளேம் யாம்பெரும் கடவுள் தானும் எண்ணிய யோக சித்தர் போலுரு இசைப்பன் காணே.

39

இவ்வாறு விருத்த தருமமாயிருக்கிற ரூபமும் ரூபாரூபமும் அரூபமும் ஒருவனுக்கு உண்டெனின் அநைகாந்திக தோஷம் உண்டாம் என்ன, மேலும் ரூபாதிகளே ஒவ்வொன்றுகப் பூர்வபக்ஷத்தில் ஆக்ஷே பித்துச்சித்தாந்தத்தில் சமாதானம் கூறல்.

இ · ள் : நண்ணிடும் உருவம் என்னில் நமக்கு உள உருவம் போல பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும் · பொருந்தப்பட்ட ரூபவான் பரமேசுவரன் எனின்? நம் முடைய உருவத்தை ஒருவன் உண்டாக்கினது போல அவனுடைய ரூபத்தை உண்டாக்குவான் ஒருவன் வேண்டும், இச்சையேல் பலரும் இச்சை - சுவேச்சை மிஞல் ரூபங்கொள்வர் எனின்? எல்லாரும் சுவேச்சை மிஞல் ரூபங்கொள்ளலாம் எனின், அங்ஙனம் அன்று, கண்ணிய உருவம் கொள்ளேம் யாம் - நாமெல்லாம் நிணேத்த உருவங்களே எடுக்கமாட்டோம், பெருங்கடவுள் தானும் எண்ணிய யோகசித்தர் போல் உரு இசைப்பன் காண் - மகாதேவராகிய கர்த்தாவும் யோக சித்தர்கள் தாங்கள் நிணேத்த உருவம் ஆனது போலத் தம்முடைய இச்சையீனுல் ரூபத்தைப் பொருந்துவர் என்று அறி என்றவாறு.

' பாந்தஞ் செலவொடு வரவும் ' (நன்னூல் - 145) என்பதனுல் இசைவன் என்பதற்கு இசைப்பன் என்று இருகாலத்தையும் குறித்துச் சொல்லியது என அறிக.

> வித்தக யோக ித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளு மாபோல் உத்தமன் கொள்வன் என்னின் அவர்களில் ஒருவ ஞவன் அத்தகை யவர்க ளெல்லாம் ஆக்குவ தருளால் ஆங்கு வைத்தது மாயை என்னின் வடிவெலாம் மாயை யாமே.

40

மேல் இதுவும் அது.

இ - ள்: வித்தக யோகசித்தர் வேண்டு உரு கொள் ளுமா போல் உத்தமன் கொள்வன் என்னின் அவர் களில் ஒருவன் ஆவன் - சமர்த்தராயுள்ள யோகசித்தர் கீளப்போல் தேவான்மனுயுள்ள பரமேசுவரன் வடிவு கொள்வன் எனில் அச்சித்தர்களில் ஒருவனுவன், அத் தகையவர்கள் எல்லாம் ஆக்குவது அருளால் - அந்தத் தன்மையுடைய சித்தர்களெல்லாம் தாங்கள் வேண்டு உருக்கொள்கிறது பரமேசுவரனுடைய பிரசாதத்தினல் அல்லதூஉம், ஆங்கு வைத்தது மாயை என்னின் -அவ்விடத்துச் சித்தர்களுக்கு உண்டாகவைத்த தேகம் மாயை எனின், வடிவு எலாம் மாயை ஆமே - உருவங்க ளெல்லாம் மாயையேயாம் என்றவாறு.

> மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவ மாகும் ஆயவா ணவம் அகன்ற அறிவோடு தொழிலே ஆர்க்கும் நாயகன் எல்லா ஞானத் தொழில்முதல் நண்ண லாலே காயமோ மாயை அன்று காண்பது சத்தி தன்னுல்.

41

மேல் உத்தரம் கூறல்.

இ - ள் : மாயைதான் மலத்தை பற்றி வருவது ஓர் வடிவம் ஆகும் - மாயையானது அஞ்ஞான சம்பந் தியாயிருக்கிற ஆன்மாக்களேப்பற்றி வருவது ஒரு ரூப மாகும், ஆய ஆணவம் அகன்ற அறிவொடு தொழிலே ஆர்க்கும் - அஞ்ஞானமாகிய ஆணவம் பெரிதாகிய ஞானத்தையும் கிரியையும் மறைக்கும் அஃதன்றி, நாயகன் எல்லா ஞானம் தொழில் முதல் நண்ணலால் காயமோ மாயை அன்று காண்பது சத்தி தன்னல் - சருவலோக நாயகனைகிய சிவன் சர்வஞ்ஞனும் சர்வ கர்த்தாவும் ஆகையினைல் அவனுடைய தேகம் மாயை அல்ல; பின்ணே ஏதெனின்? சிற்சத்தியே என்றவாறு.

ചുമുന്നു പ്രവാധ പ്രവാധ

சத்தியே வடிவென் ருலும் தான்பரி ணுமம் ஆகும் நீத்தமோ அழியும் அத்தால் நின்மலன் அருவே என்னின் அத்துவா மார்க்கத் துள்ளான் அன்றிவன் அருமை தன்னேப் புத்திதான் உடையை போல இருந்தீன புகலக் கேள்நீ.

42

இ-ள்: சத்தியே வடிவு என்ருலும் தான் பரிணு மம் ஆகும் நித்தமோ அழியும் - சத்தியே தேகம் என் னும்பொழுது தேகம் பாலியாதி அவத்தையை அடைய வேண்டும்; அடைந்தபோதே பரிணுமியாய் நித்தியத் துவ ஆனியும் வரும், அத்தால் நின்மலன் அருவே என்னின் அத்துவாமார்க்கத்து உள்ளான் அன்று -அத்தன்மையுள்ள சங்கை பரிகாரமாகக் கர்த்தா அரு பன் எனில், சடத்துவானுப் பிரவிஷ்டன் அல்லவாம் என்ன; உத்தரமாக, இவன் அருமை தன்ஜே புத்தி தான் உடையை போல இருந்தணே புகல கேள் நீ. இவ்வாறு சங்கிதமாயுள்ள சிவசொரூபத்தின் அருமை யைச் சொல்லுகிரும், நீ புத்தியுடையவணப்போல் இருக்கிருய் கேள் என்று மேற்கூறுதல் என்றவாறு.

> உலகினில் பதார்த்த மெல்லாம் உருவமோ டருவம் ஆகி நிலவிடும் ஒன்ருென் ருகா நின்றவந் நிஃயே போல அலகிலா அறிவன் தானும் அருவமே என்னில் ஆய்ந்து குலவிய பதார்த்தத் தொன்ருய்க் கூடுவன் குறித்தி டாயே.

இ · ள் : உலகினில் பதார்த்தம் எல்லாம் உருவ மோடு அருவம் ஆகி நிலவிடும் ஒன்று ஒன்று ஆகா நின்ற அ நிலேயே போல அலகிலா அறிவன் தானும் அருவமே என்னில் · உலகத்திலுண்டான வஸ்துக்க ளெல்லாம் ரூபமாகியும் அரூபமாகியும் உள்ளதாம். ரூபமானது அரூபமாகாது, அரூபமானது ரூபமாகாது, அது நின்ற நிலேயேபோல அளவிறந்த ஞானசொரூபி யாகிய சிவனும் அரூபமே என்று சொல்லில், ஆய்ந்து குலவிய பதார்த்தத்து ஒன்ருய் கூடுவன் · விசாரித்துப் பார்க்கில் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள பதார்த்தங்களுக்குள் ஒன்றுகப் பொருந்துவன், குறித்திடாய் ஏ · அப்படி யன்றி அவன் சர்வவியாபி ஆகையால் எல்லாரூபமும் தாகுகி நின்ற பதியினுடைய சுபாவ ரூபமானது சிற் பிரகாசமான தமது சமவாய சத்தியே என்றவாறு.

ஆடி அடையான் அடிக்கான மான் தடிக்கி கிக்கத் இடையை பிரிக்கா விரிக்கா விரிக்கா விரிக்கா விரிக்கா விரிக்கா விரிக்கா விரிக்கா விரிக்கா விரிக்கு இடுக்கி அடிக்கு இடையை பிரிக்க விரிக்கா விரிக்க இடிக்கி கொ சொய்வர்க்க இடிக்கி

> பந்தமும் வீடும் ஆய பதபதார்த் தங்கள் அல்லான் அந்தமும் ஆதி யில்லான் அளப்பிலன் ஆத லாலே எந்தைதான் இன்னன் என்றும் இன்னதாம் இன்ன தாகி வந்திடான் என்றும் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றம் இன்றே.

В.

} .

1

மேல் சிவசொரூபத்தை அதத் வியாவிருத்தியினுல் எடுத்துக்கூறல்.

இ - ன் : பந்தமும் வீடும் ஆய பதபதார்த்தங்கள் அல்லான் - ஆன்மாக்களேப் பந்திப்பதுமாய் ஆண வத்துடன் நீங்குவதுமாய சத்தார்த்த சொரூபமான வாங்மய விஞ்ஞான ரூபி என்று சத்தப் பிரமவாதி சொல்லுவதும் அன்று:

இதற்குச் சம்மதி வாக்குக்களின் தோற்றத்தில் எழுதினேம். சப்தமே பிரமம் என்பதற்குச் சம்மதி:

தி அர் சிக்கா இசெயிட்கு நடிக்கா நான்ற இசிக்கா நான்ற சிக்கார்.

அந்தமும் ஆதி இல்லான் - உற்பத்தி திதி நாசத்தையுடைய தேகம் இல்லாதவன், அளப்பிலன் ஆதலாலே - கால தேச வஸ்துக்களிஞல் பரிச்சேதிக்கப் படுகிறவனல்லன் ஆகையால், எந்தைதான் இன்னன் என்றும் இன்னதாம் இன்னதாகி வந்திடான் என்றும் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றம் இன்றே - எம்முடைய சுவாமிதான் அதிகார கர்த்தாக்களுக்குள் இன்னதெரன்றும் இன்னது ஆகார் என்றும் இன்னது ஆகார் என்றும் சொல்லுதற்குச் சங்கையும் உத்தரமும் இல்லே என்றும் சொல்லுதற்குச் சங்கையும் உத்தரமும் இல்லே என்றவாறு.

இதனுல் சத்தமே பிரமம் என்பவணயும் அதிகார கர்த்தாக்களுள் ஒருமூர்த்தி என்பவணயும் மறுத்தது.

> குறித்ததொன் ருக மாட்டாக் குறைவிலன் ஆத லானும் நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலேமை யானும்

வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பால்

* மேவுவ திலாமை யானும்
நிறுத்திடும் நினந்த மேவி
நின்மலன் அகுளி னுலே.

45

ஆயினும் சிவனுக்கு ரூபமுண்டு என்று ஆகமங் களில் சொல்லுவதுமுண்டே எனின்? உண்ணம; அஃது எப்படியென்னில்?

இ - ள் : குறித்தது ஒன்று ஆகமாட்டா குறைவு இலன் ஆதலானும் - ஆன்மாக்க2ளப்போல் ஒன் று **நிணத்து, அ**து கூடாது என்னும் குறைவில்லாதவன் ஆகையினுும், நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத்தொழில் உடை நிஃமையானும் மாறுபாடு இல்லாத பூரண ஞானக் கிரியை நித்தியமாகவுடையன் ஆகையானும், வெறுப்பொடு விருப்பு தன்பால் மேவுவது இலாமை யானும் - கோபமான நிக்கிரகத்தையும் பிரியமான அநுக்கிரகத்தையும் பண்ணுகையினும் அவையால் பாவ புண்ணியங்கள் தன்னிடத்தில் பொருந்தாதவன் . ஆகையானும், நிறுத்திடும் நிணேந்த மேனி நின்மலன் அருளினல் - நின்மலனுகிய சிவன் நான் என்று பாவிக் கும் சீவன்முத்தர்களுடைய தேகத்தைக் கிருபையினுல் தமது திருமேனியாக அதிஷ்டித்துக்கொண்டு நின்று கிருத்தியங்களேப் பண்ணுவன்;

இதனுல் அநந்தேசுவராதிகளே அநுக்கிரகித்து அம்மூர்த்திகளே அதிஷ்டித்துக்கொண்டு கிருத்தியங் களேப் பண்ணுவன். பூமியினும் ஆசாரிய மூர்த்திகளே அதிஷ்டித்துக்கொண்டு அநுக்கிரகம் பண்ணுவன் என்றவாறு.

^{*} மேவுதல் இலாமை எனவும் பாடம்.

சு*ந_{ிதரா}வி:-* சுகாபொ உகூ காம**ஸ்** உதி.

'' நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுளம் உண்டாதல் தானெனவொன் நின்றியே தானதுவாய் - நானெனவொன்(று) இல்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்னடிவைத்(து) இல்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்னடிவைத்(து)

(சிவஞானபோதம் – சூ – 10, வெண்பா – 1)

என்பதனுைம்,

''நிணப்பவர் மனம் கோயிலாக் கொண்டவன் ''

(திருநாவுக்கரசர். கோயில் – 1.)

என்பதனுைம்,

தமாவி?ு வடு தடி ஹா பி. வழும் செ. வசி வி. ஆரா நி இடி இ! என்பதனும் கண்டுகொள்க.

ஆரணம் ஆக மங்கள் அருவினுல் உருவு கொண்டு காரணன் அருளா னுகில் கதிப்பவர் இல்லே யாகும் நாரணன் முதலா யுவ்வு சுரர்நரர் நாகர்க் கெல்லாம் சேரணி குருசந் தானச் செய்தியும் சென்றி டாவே.

46

மேல் அப்பரமசிவன் அனந்தா தி மூர்த்திகளேயும் பூமியில் ஆசாரியமூர்த்திகளேயும் தன் திருமேனியாக அதிஷ்டித்துக்கொண்டு நிற்பா எனேன் எனின்? வேதா கமங்களே அனுக்கிரகம் பண்ணிக் குரு சீட சாம்பிர தாயப் பிரவிர்த்தியைப்பண்ணுவித்துத் தத் துவாரா போகமோட்சங்களேக் கொடுப்பதாக என்பது கூறு கின்றது.

இ-ன்: காரணன் அருளிஞல் உருவுகொண்டு ஆர ணம் ஆகமங்கள் நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர் நரர் நாகர்க்கு எல்லாம் அருளாளுகில் கதிப்பவர் இல்லே ஆகும் சீரணி குருசந்தானச் செய்தியும் சென்றிடாவே-பரமகாரணராகிய சிவன் கிருபையிளுல் அனந்தேசுவர ஸ்ரீகண்டேசுவரராதி மூர்த்திகளேத் திருமேனியாகக் கொண்டு நாராயணுதி தேவர்களுக்கும் சனற்குமாராதி தேவ இருடிகளுக்கும் வசிஷ்டாதி மனித இருடிகளுக் கும் சேடன்முதலிய சர்ப்பராஜாக்களுக்கும் வேதாகமங் கணே உபதேசியாதிருக்கின் சொல்லுவாரும் அறிவாரும் A

۸

Đ,

இன்றிக் குரு சீட சம்பிரதாயப் பிரவிர்த்தியுமின்றித் தருமார்த்த காமமோக்ஷம் என்னும் சதுர்விதபுருஷார்த் தங்க2ோயும் அடைவார் அற்றுப்போம் என்றவாறு.

> உருவருள் குணங்க ளோடும் உணர்வருள் உருவில் தோன்றும் கருமமும் அருள ரன்றன் கரசர ணூ சாங்கம் தருமருள் உபாங்க மெல்லாம் தானருள் தனக்கொன் நின்றி அரு நரு வுயிருக் கென்றே ஆக்கினன் அசிந்தன் அன்றே.

47

மேல் கர்த்தாவானவனுக்கு ரூபாதிகள் இல்லே என்னில் நிணக்கவும் போகாதாம்; ஆகையால், வழி பட்டுப் பிழைப்பது எவ்வாறெனின்? உத்தரம்.

இ - வ் : உரு அருள் உணர்வு - சிவனுடைய அங்கமும் ஆன்மாக்களின் அனுக்கிரகார்த்தமாகச் சிற் சத்தி சொரூபமானதே, கரசரணுதி அருள் - கரசரணுதி யான பிரத்தியங்கமும் கிருபையினுலான ஞானசொரு பமே, குணங்களோடு சாங்கம் உணர்வு அருள் -தேச குண சொரூபமான சாங்கமும் கிருபையாலுண் டான ஞானசொரூபமே, உபாங்கம் எல்லாம் தான் அருள் உணர்வு - உபாங்கமானவைகள்தானும் அரு ளினுல் உண்டான ஞானசொரூபமே, உருவில் தோன் றும் கருமமும் அருள் - இத்திருமேனியில் தேவர்கள் முதலானவரைத்தோற்றுவிப்பதும் கிருபையினுலேயே, தனக்கு ஒன்று இன்றி அருள் உரு உயிருக்கு என்றே ஆக்கினன் அசிந்தன் அன்றே - இங்ஙனமான திரு மேனிக்கு மாயோபாதியும் இல்லாமல் தனக்கு ஒரு மோட்சார்த்தமாகப் பண்ணும் தியான பூசையின் பொருட்டுக் கிருபையினுல் உண்டாகிய பாவன ரூப சைதன்ய விக்கிரகத்தை உடையவனுகையினுல் சிந்திக் கப் படாதவன் என்றவாறு.

அங்கமாவன : சிரசும், முகமும், இருதயமுமாம்.

பிரத்தியங்கமாவன: வக்ஷசும், கண்டமும், ஸ்தனங் களும், தோள்களும், நாபியும், உதரமும். குஹ்யமும், நேத்திரமும், நாசியும், சுரோத்திரங்களும், அஸ்தங் களும், பாதங்களும், அங்குலிகளும், ஊருக்களும், முழந்தாள்களும், கணேக்கால்களும் ஆம்.

சாங்கமாவன: குணமூர்த்திகளான பத்தும். அவையாவன ஆரிண்ணியாதி குணத்திரயம்'- திரி சூலம், சத்தியம் - பரசு, பிரதாபம் - கட்கம், துரபேத்தி யம் - வச்சிரம், அனுக்கிரகம் - அபயமுத்திரை, ருத்தி யாதி சுத்தமாயை - நாகம், அதோமாயை-பாசம், விவர் ணம் - அங்குசம், சத்தநாதம் - கண்டை, பாசசங்காரம்-அக்கினி.

உபாங்கமாவன : வஸ்திரம், உபவீதம், மாஃ, கந் தம், ஆபரணம், ஆசனம், ஆவரணம் இவ்வேழுமாம்.

D.

Ó

a

ണ്കു ചൂന് ഉദ്ദി റ പത്തു ബ്ലാള്യ ചുട്ടു ന**െ ജർപത്ത ക്**രവ ന്നത്യെങ് നം കാര സെ ചിറ പ്രാലയ്യാ പ്രാല് ട^{്റി}. ലഹര്[.] ഈ ഉരു പ്രവാശ്യായം പ്രവാശം പ ____ ____ ചെറുള്ള പാലും പുരുത്തുന്നു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത് <u>െട</u>്ടെ ത്രായി പ്രവാധ വര്ക്കു <u>മു</u>ംക്കാ ബ<u>ര്</u>യാന്റെ പുരുളം വയ്യും പുരു ബ[ി]പ് ലഹ[്] അത്രള്ള പ്രാധിരുട്ടു ജ്^{ക്ക}സ്റ്റ് അന് പ്രത്യാക്കാര് പെയുന്നു ക്രാക്കാരി മിചഞ്ഞപു 20കു പുരിള്ളാച ബഠപ്പു ലൂട്ടു കാര്യമുട്ടു || ബഗഞ്ചഥ ഒപ്പ്ഥ എലാഗോഷ ബഹവലം ഉഞ്ഞെ ൿക്വേക്: അ<u>ര്</u> കരിയെ ്യാഞ്ഞ് എവസ്ത് ബംഗ്വാ യെക് ബ്∙ും ുട്ടി തയ്ക്പെടുമെ ഉപതൂംഫ് രാഗ பே தை இரை நாவர் இரு நாலர் திருந்திர் திருந்திர் திருந்திர் திருந்திர் திருந்திர் திருந்திர் திருந்திர் திருந் ഒ<u>പ്പൈ</u> കെ ്ക് കിപ് <u>ച</u>ംഗി ന് എ.

இவ்வாறு கிருபையினற்கொண்ட சதாசிவரிடத்தி லுண்டான மகேசுவரனுடைய திருமேனியில் இருத யத்தினின்று சகஸ்ராம்சமாக உருத்திரதேவர் தோன் றுவர். கோடியம்சமாக வாமதக்ஷிண பார்சுவங்களில் விஷ்ணுவும் பிரமாவும் தோன்றுவார்கள். தக்ஷிணவாம லலாட நேத்திரங்களில் சூரிய சோம அக்கினி தேவர் கள் தோன்றுவார்கள். பிராணனில் வாயுபகவான் தோன்றுவர். சுரோத்திரியங்களில் மந்திராதி சர்வ ரக்ஷகமான கீலகம்தோன்றும். முகத்தில் வேதாதி சர்வ சாத்திர ரூபமான அபரஞானம் தோன்றும். கண்டத்தில் கணேசர் தோன்றுவர். இருதயத்தில் சுப்பிரமணியர் தோன்றுவர். நாபியில் இந்திர யம வருண குபேரர் தோன்றுவார்கள். பிரத்தியங்கத்தில் பஞ்சாசத் கோடி தேவர்களும் தோன்றுவார்கள். ரோமகூபங்களில் கோடி இருடிகள் தோன்றுவார்கள்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் என்றும், நாற்பத் தெண்ணுயிரம் இருடிகள் என்றும் மிகவும் கேட்கப் பட்டிருக்கையில் அதிக சங்கையாகச் சொல்லுவான் என்ணேயெனின்? அதிக சங்கையெல்லாம் கண்டத்திற் குப் புறம்பு என்றறிக.

சூரிய சோம இந்திராதி தேவர்களுக்குக் காசியப அத்திரியாதிகளிடத்தில் உற்பத்தி என்று இருக்க மகேசுவரனிடத்தில் உற்பத்தியென்றது என்ணயோ எனின்? காசியபாதி உற்பன்ன சூரியாதி தேவர்கள் ஈசுவராங்கோற்பன்ன தேவர்களுக்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமென அறிக.

ஈசுவராங்கோற்பனரான தேவர்கள் சுத்தாத்துவ வாசிகளாயிருந்து அசுத்தாத்துவ வாசிகளாயிருக்கிற இத்தேவர்களே அதிஷ்டித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

இப்படி இவ்வீசுவரனிடத்தில் உருத்திராதி சகல தேவர்களும் உண்டாஞற்போல, ஈசுவரியாளிடத்தி னும் உமாதி சமஸ்த தேவதாஸ்திரீகளும் கோடி சத்தி களும் உண்டாம் என அறிவாயாக.

ഫര്ലും ചെയ്യുള്ള പ്രത്യാട്ട് ചും | പ്രത്യിച്ചും പര സ്വാവാലു പ്രക് വര്ക്കായുട്ട് ചും | യെ പ്രാ മുത്ത സ്വാവാലു പ്രക് പ്രത്യാത് പര്യാ വര്യാ പ്രത്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പരത്യം പര്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പരവര്യാപ്പാ പരത്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പരവര്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പരവര്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പരവര്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പരത്ര പര്യാപ്പാ പരവര്യാപ്പാ പരവര്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പരത്ര പര്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പരവ്യാപ്പാ പരവ്യാപ്വാ പരവ്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പരവ്യാപ്പാ പരവ്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പരവ്യാപ്വാ പരവ്യാപ്പാ പരവ്യാപ്പാ പരവ്യാപ്പാ പരവ്യാപ്പാ പര്യാപ്പാ പരവ്യവ് പരവ്യാപ്പാ പരവ്യവ് പരവ്യാപ്പാ പരവ്യാപ്പാ പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പര്യവ് പര്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പര്യവ് പര്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യവ് പരവ്യ 13

4

உலகினே இறந்து நின்ற தரனுரு என்ப தோரார் உலகவன் உருவில் தோன்றி ஒடுங்கிடும் என்றும் ஓரார் உலகினுக் குயிரு மாகி உலகுமாப் நின்ற தோரார் உலகினி லொருவன் என்பர் உருவினே யுணரா [ரெல்லாம். 48

மேல் விசுவமூர்த்தியும் அந்தர்யாமியும் விசுவ காரணனும் விசுவாதீதனுமாய் நிற்பன் என்பது உணர்த்துதல்.

இ · ள் : உலகுமாய் நின்றது ஓரார் உலகு அவன் உருவில் தோன்றி ஓடுங்கிடும் என்றும் ஓரார் உல கினுக்கு உயிரும் என்று ஓரார் உலகிணே இறந்து நின்றது அரனுரு என்பது ஓரார் உலகினில் ஒருவன் என்பர் உருவிணே உணரார் எல்லாம் - சிவனுடைய திருமேனியான சிற்சத்தி அபின்னே நிமித்தோபாதான தையீனுலே விசுவாத்மகமாக நின்றதையும் சிவனு டைய திருமேனியாகிய சிற்சத்தி மாயையைப் பதிந்த பொழுது பிரபஞ்சம் தோன்றி சத்தி பராமுகையான பொழுது பிரபஞ்சம் ஓடுங்கும் என்பதும், பிரபஞ்சானு ப்ரவிஷ்டையினுலே பிரபஞ்சத்திற்கு நியந்தாவாகிய உயிராய் நின்றதும் அசம்கோதர சிந்தையினுலே விசுவாதீததை நின்றதையும் அறியார்கள், சிவனுடைய சொரூபமாகிய அகண்டாகார சச்சிதானந்தையை அறி யாத பேர், உலகத்தில் பிரமாதி தேவர்களேப்போலே ஒருவன் என்பார்கள் என்றவாறு.

ച്ചെയ്യുള്ള വെ പ്രാല്ക്കായുട്ടു പ്രാല്യം പ്രവ്യാധിക്കാന് പ്രാല്യം പ്രവ്യാധിക്കാന് പ്രാല്യം പ്രാല്യം പ്രവ്യാധിക്കാന് പ്രാല്യം പ്രവ്യാധിക്കാന് പ്രാല്യം പ്രവ്യാധിക്കാന് പ്രവ്യാവ് പ്രവ്യാധിക്കാന് പ്രവ്യാവ് പ്രവ്യാവ്

தேவரில் ஒருவன் என்பர் திருவுருச்சிவணத் தேவர் மூவராய் நின்ற தோரார் முதலுருப் பாதி மாதர் ஆவதும் உணரார் ஆதி அரியயற் கறிய ஒண்ண மேவரு நிஃயும் ஓரார் *அதனுரு விஃாவும் ஓரார். 49

மேல் இதுவும் அது.

இ - ள் : திருவுரு சிவண தேவர் தேவரில் ஒருவன் ⊌என்பர் - ஞானசொரூபியான சிவணப் பிரமா விஷ்ணு

^{*}அவனுரு எனவும் பாடம்.

4

÷

ருத்திரர் என்னும் மூர்த்திகளுக்குள்ளே ஓருவன் என் பர், தேவர் மூவராய் நின்றது ஓரார்-சத்தியோ முக்தப் பிரவர்த்தர் என்றும் லய போக அதிகார ஸ்தானங் களிலே சிவன் சதாசிவன் மகேசுவரன் என்கின்ற முச்சொரூபத்தையும் அறியாத பேர், முதல் உரு பாதி மாதர் ஆவதும் உணரார் - சிருஷ்டாதியிலே சக்தி சிவாத்மகமாக இந்திரதனுசுபோல நீலமும் பொன்மை யுமாய் நின்றதும் அறியார், ஆதி அரி அயற்கு அறிய ஓண்ண மேவரு நிலேயும் ஓரார் - சகளத்திற்கு ஆதி யான அமூர்த்தி சாதாக்கியம் அனல் ஸ்தம்பமாய் பிரம விஷ்ணுக்களுக்கும் அடிமுடி காண்பரிதாய் நின்றதும் அறியார், அதன் உரு வினேவும் ஓரார் - அந்த மூர்த்தி சாதாக்கியத்திலே சகலப் பிரபஞ்சமும் உண்டாகிறதும் ஒடுங்குகிறதும் அறியார் என்றவாறு.

கையின் சி. கூடு இடிக்கு இது முறு குள்ள விடுக்கு விக்கு வ

ചുരു പ്രയാമയുള്ള പ്രയാഗത്തു പ്രതാഗത്തു പ്രതാശ്യാ പ്രതാഗത്തു പ്രതാഗത്തു പ്രതാഗത്തു പ്രതാഗത്തു പ്രതാഗത്തു പ്രത്ത്ര പ്രതാശ്യാ പ്രത്യം പ്രതാശ്യാ പ്രത്യാ പ്രതാശ്യാ പ്രത്യാ പ്രതാശ്യാ പ്രത്യാ പ്രതാശ്യാ പ്രതാശ്യാ പ്രത്യാ പ്രത്യാ

போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார் யோகியா யோக முத்தி உதவுதல் அதுவும் ஓரார் வேகியா **ஒற்போல்** செய்த வினேயிலே வீட்டல் ஓரார் ஊகியா மூட ரெல்லாம் உம்பரின் ஒருவன் என்பர். 50

மேல் இவ்வாறு நிர்க்குணத்தைப் பிரநிபாநித்து, சகலர்க்கு உபாஸ்யாமூர்த்தியாய், பிரவர்த்தகர் பேத மாய கலாமஸ்தகத்திலே இருந்து பிரகிருநி மண்டல கிருத்யங்களேப்பண்ணும் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரணப் பிரம விஷ்ணுவாதிகள் அபேகைஷயாகப் பரம் என்று கூறுகின்றது.

இ - ன்: போகியாய் இரு ந்து உயிர்க்குப் போகத் தைப் புரிதல் ஓரார் - உமாமகேசுவரமூர்த்தமாயிருந்து உலகத்தில் ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் ஸ்திரி புருஷ ஸம் யோக மோகத்தை உண்டாக்குவது நிமித்தமென்றும், யோகியாய் யோக முத்தி உதவுதல் அதுவும் ஓரார் -கடுக்கைவனத்தில் யோகாசனத்திலிருந்து யோகிகளுக் கெல்லாம் யோகசாமர்த்தியமுண்டாகித் தத் பலமாகிய மோட்சத்தைக் கொடுப்பதற்கும், வே கி ஆணை போல் செய்த விணயினே வீட்டல் ஓரார் - கோபத்தை உடைய வர்களேப் போலே ஆன்மாக்களேத் தண்டிக்குமது அவர்கள் பண்ணின பாவம் மேன்மேலும் வளராமல் ஓழிக்கிறது என்றும், ஊகியா மூடர் எல்லாம் உம்பரில் ஒருவன் என்பர் - விசாரியாத அஞ்ஞானிகளெல்லாம் இந்தச் சரித்திரங்களேக் கொண்டே தேவர்களில் ஒருவன் என்றே சொல்லுவார்கள் என்றவாறு.

> ஒன்றெடொன் குறுவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக் கொண்டு நின்றலால் உலகம் நிங்கி நின்றனன் என்றும் ஓரார்

(X

÷.

அன் நியவ் வேடம் எல்லாம் அருள்புரி தொழிலென் கேரரார் கொன்றது வினேயைக் கொன்று நின்றவக் குணமென் மேரார்.

51

மேல் இதுவும் அதற்கே புறநடை.

இ - ள் : ஒன்ருடு ஒன்று ஒவ்வா வேடம் ஒரு வனே தரித்துக்கொண்டு நின்றலால் உலகம் நீங்கி நின்றனன் என்றும் ஓரார் - பிரம விஷ்ணு ருத்திரன் என்னும் மூன்று விக்கிரகங்களும் ஒன்ளேடொன்று ஓவ் வாததாய் ஒருவனே ஏககாலத்திலே தரித்துக்கொண்டு நிற்கையால், காமக்குரோதாதிகளுக்குக் காரணமாகிய மாயாப்பிரபஞ்சத்திற்கு அந்நியமாக நின்றதையும், அருள்புரி தொழில் அவ்வேடம் எல்லாம் என்று ஓரார் . அன்றி அந்த விக்கிரகங்கள் எல்லாம் பண்ணப்பட்ட கிருத்தியங்களுக்கு கிருபையினுலே கிருபையினுலே பண்ணுகின்ற என்றும் விசாரியார். கிருத்தியத்திற்குச் சங்கரிப்பானேன் என்னில்? கொன் றது விணேயைக் கொன்று நின்ற அக்குணம் என்று ஓரார் - அந்தச் சங்காரகுணமானது ஆன்மாக்கள் பண்ணின கர்மத்தையே நசிப்பித்ததென்று விசாரியார் என்றவாறு.

நாயகன் கண்ண யப்பான் நாயகி புதைப்ப எங்கும் பாயிருள் ஆகி மூடப் படிந்துல கினுக்கு நெற்றிக் தூயநேத் திரத்தினுலே சுடரோளிகொடுத்த பண்பின் தேயமார் ஒளிகள் எல்லாம் சிவனுருத் தேச தென்னர். 52

மேல் பிரபஞ்சத்தின் பிரகாசமெல்லாம் சிவனு டைய நேத்திரங்களின் பிரகாசம் என்பது உணர்த் துதல். இ-ள்: சருவலோக நாயகளுகிய பரமேசுவரனு டைய திரு நயனங்களிலே உலக நாயகியாகிய பாார்வதி யார் விநோதத்தினுலே மூட எல்லா உலகங்களும் அந்தகாரமாகையினுலே உலகங்களுக்குக் கிருபையி னுலே நெற்றித் திரு நயனத்தினுலே பிரகாசத்தைக் கொடுத்த பரிசினுலே; உலகங்களிலுண்டான பிரகாச மெல்லாம் சிவனுடைய திரு நயனங்களின் பிரகாசம் என்று அறி என்றவாறு.

கண்ணுதல் யோகி ருப்பக் காமனின் றிடவேட் கைக்கு விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்தமை ஓரார் மால்தான் எண்ணிவேள் மதஜோ ஏவ எடிவிழித் திமவான் பெற்ற பெண்ணிணேப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேடின்பம் அளித்த [தோரார், 53

மேல் கர்த்தாவினுடைய யோக போக ரூபங்கள் ஆன்மாக்களின்பொருட்டல்லது தனக்கில்²ை என்று உணர்த்துகின்றது.

இ-ள்: கண்ணுதல் யோகு இருப்ப காமன் நின் நிட வேட்கைக்கு விண்ணுறு தேவர் ஆதி மெலிந்தமை ஓரார் - நெற்றியிலே நயனத்தையுடைய பரமேசுவரன் சகிதேவியாரை நீங்கி யோகத்திலிருக்கவே ஸ்திரீபுரு ஷர் விகாரமுண்டாக்கிக் கூட்டும் காமன் உண்டாயிருக் கவும் தேவர்கள் முதலான பேர்கள் ஸ்திரீபோகமில் லாமல் துக்கிதரானதையும் விசாரியார், மால் தான் எண்ணி வேள் மதணே ஏவ எரிவிழித்து இமவான் பெற்ற பெண்ணிண் புணர்ந்து உயிர்க்குப் பேரின் பம் அளித்தது ஓரார் - திருமால் தான் பரமேசுவரன் யோகாசனத்திலிருக்கையினுலே எல்லார்க்கும் போக மில்ஸேயாச்சுது, அந்த யோகத்தை விலக்கு என்று வேளாகிய தம்முடைய பிள்ளேயை அனுப்ப; அவன்

14

போய்ப் புஷ்பபாணத்தைத் தொடுப்ப, அவ்வளவில் ் அனல்விழியாலே எரித்துப் பரமேசுவரன் நெற்றி பின்பு இமவான் மகளாகிய பார்வதியார் தபசுபண்ண அத்தபசி௵லே சந்தோஷித்துத் திருக்கல்யாணம்பண் ணிக் கூடி, ஆன்மாக்களுக்கு அமைவு பெருத விஷய சுகத்தைக் கொடுத்ததை விசாரியார் என்றவாறு.

> படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வணயும் நூலும் இடப்பாக மாத ராளோ டியைந்துயிர்க் கின்பம் என்றும் அடைப்பாறம் அதுவும் முத்தி அளித்திடும் யோகும் பாசம் துடைப்பாறம் தொழிலும் மேனி துடக்கானேல் சொல்லொ னுதே.

54

மேல் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரன் திருமேனியைச் சிவன் அதிஷ்டித்து நில்லாதபொழுது பிரகிருதியில் சிருஷ்டியோதி கிருத்தியம் கூடாதென்பது உணர்த்து கின்றது.

இ - ள் : படைப்பு ஆதி தொழிலும் பத்தர்க்கு அருளும் பாவணயும் நூலும் இடப்பாக மாதராளோடு இயைந்து உயிர்க்கு இன்பம் என்றும் அடைப்பாஞம் அதுவும் - சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களேப்பண்ணுவது பக்த ஜனங்கள் தியானபூஜைக்கும் வேதாகமங்க2ள அருளுவதும், இடது பாகத்தில் ஈசுவரியாருடனே கூடியிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு எப்பொழுதும் விஷய சுகத்தைச் சேர்க்கிறதும், முத்தி அளித்திடும் யோகும் பாசம் துடைப்பானும் தொழிலும் மேனி துடக்கானேல் சொல்ல ஒணுதே - பத்தி முத்தியைக் கொடுக்கும் யோகமும், அஞ்ஞான த்தை ஒழிக்கும் அநுக்கிரகமாகிய கிருத்தியமும், ஈதெல்லாம் ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் திருமேனியை அதிஷ்டியாதபொழுது ஆம் என்று சொல்லொணுது என்றவாறு.

உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலும் உருவிறந்த அருமேனி அதுவும் கண்டோம் அருவுரு வான போது திருமேனி உபயம் பெற்றும் செப்பிய முன்றும் நந்தம் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணேயின் வடிவு காணே. 55

மேல் மூன்று ரூபமும் அநுக்கிரகார்த்தம் என்று உணர்த்துதல்.

இ - ள் : உருமேனி தரித்துக்கொண்டது என்ற லும் உரு இறந்த அருமேனி அதுவும் கண்டோம் - கர்த்தா ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டான் என்கையில் உருவில்லாமல் அருவம் என்பது அறிந்தோம், அரு வுரு ஆனபோது திருமேனி உபயம் பெற்ரேம் - கண் ணுடி நிழல்போலக் காண உண்டாய், தீண்டுதற்கு இல்ஃயாயிருக்கும் ரூபாரூபமானபோது இருதன்மை யாயிருக்கும் திருமேனியைக் கண்டோம், செப்பிய மூன்றும் நந்தம் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணுயின் வடிவு காணே - சொல்லப்பட்ட ரூபம் அரூபம் ரூபா ரூபம் என்னும் மூன்று திருமேனியும் நம்முடைய கன்ம காரணைல் வரும் தேகங்களே மாற்றவந்த கிருபா சத்தியின் வடிவு என்றவாறு.

நந்தம் என்றது சகலரைச் சொன்னது. ஆகில் ஒருமூர்த்தியாக அநுக்கிரகம் பண்ணுவர் என்னுமல் மூன்று மூர்த்தியாக அநுக்கிரகம் பண்ணுவர் என்று சொல்லுவது கற்பணுகௌரவம் என்னில்? அஃதல்ல; சட்சுவாதி தீட்சை பண்ணுவதற்காகக் குருமூர்த்தி யாயும், தியான பூஜார்த்தமான சகளாகளமாகியும், 17

அந்தர்யாமியாயிருந்து அஞ்ஞானத்தை ஹரிப்பதற் காக அரூபமாகவும் சொல்லவேணும்.

அத்துவா மூர்த்தி யாக அறைகுவ தென்ணே என்னின் நித்தனுய் நிறைந்த வற்றின் நீங்கிடா நிலேமை யானும் சித்துடன் அநித்துக் கெல்லாம் சேட்டிதன் ஆதலானும் வைத்ததாம் அத்து வாவும் வடிவென மறைகள் எல்லாம்.

மேல் சிவன் ஷடத்வமூர்த்தி என்று வேதங்களிலே ` சொல்ல, இவ்விடத்துச் சித்ரூபம் என்று சொல்லு வானேன் என்பதற்கு உத்தரம்.

அத்துவா மூர்த்தியாக அறைகுவது என்ணே என்னின் - மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவ க‰ என்கிற ஆறு அத்துவாவும் கர்த்தாவுக்குத் தேகம் என்று வேதங்கள் சொல்ல, நீசிற்சத்தியே மூர்த்தி என்று சொன்னது என்ன என்னில்? நித்தனுய் அவற்றின் நீங்கிடா நிஃமையானும் -நிறைந்து கர்த்தாவானவன் நித்தியனுமாய்ப் பரிபூரணனுமா**ய்** அந்த அத்துவாக்கஃாப் பிரியாத நிஃயுடையவனைக யாலும், சித்துடன் அசித்துக்கு எல்லாம் சேட்டிதன் ஆதலானும் - சித்தாகிய ஆன்மாக்களுக்கும் அசித்தா கிய மாயாகாரியங்களுக்கும் பிரேரகன் ஆகையாலும், வைத்ததாம் அத்துவாவும் வடிவு என் மறைகள் எல் லாம் அத்துவாவும் கர்த்தாவுக்குத் தேகமென்ன வேதாகமங்கள் தாபித்தது என்றவாறு.

மந்திரம் அத்து வாவின் மிகுத்ததோர் வடிவ மாகத் தந்ததென் அரனுக் கென்னின் சகத்தினுக் குபாதா [னங்கள் விந்துமோ கினிமான் மூன்கு மிவற்றின்மே லாகி விந்துச் சிந்தையார் அதித மான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும். 57

۲.

& 7a

10

மேல் மந்திரரூபம் உணர்த்துதல்.

இ-ள்: மந்திரம் அத்துவாவின் மிகுத்தது ஒர் வடிவம் ஆகத் தந்தது என் அரனுக்கு என்னின் -அத்துவாக்களுக்குள்ளே மந்திராத்துவாவே முக்கிய மான மூர்த்தியாக அரனுக்குச் சொன்னது என்னே எனில், சகத்தினுக்கு உபாதானங்கள் விந்து மோகினி மான் மூன்ரும் இவற்றின் மேலாகி விந்து சிந்தை ஆர் அதீதம் ஆன சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும் - பிரபஞ்சத் திற்கு உபாதானமானது விந்து என்றும் மோகினி என்றும் மான் என்றும் மூன்ரும்; இந்த மூன்று உபா தானத்திற்குள்ளே உத்தமமான விந்துவிலே சிந்திக் கப்படாத பராசத்தி பொருந்தியிருக்கும் என்றவாறு.

யாதாமொன்று ஜடமும் அநேகமுமாய் உள்ளது **அஃ**தெல்லாம் காரியமும் அசத்தும் என்னும் அனுமா னத்தால் ஐடமாக, ஐகத் உபாதானகாரணம் மூன்று **எ**ன்று சொல்லுகையால் காரியமும் அசத்தும் ஆம். இதனுல் சைவம் சற்காரியவாதம் என்பதற்கு விரோதம் என்னில்? மேய மகாமாயை என்பதொன்றே முதற் காரணம். அந்த மகாமாயை சத்ரூபையசத்தி கஷுப் தம் பண்ண அந்த க்ஷுப்தப்பிரதேசம் பிரகாசம் என்றும் மோஹகம் என்றும் ஆஞ்ஞகம் என்றும் திரிவிதமாம். அதற்கே பரியாயமாகச் சுத்தம் என்றும், சுத்தாசுத்தம் என்றும், அசுத்தம் என்றும், பிந்து என்றும், மோகினி என்றும், மான் என்றும் இத்தியாதி நாமங்கள் உண்டு. இந்த உபாதானங்களுக்குள்ளே பிந்துவிலே நின்றும் அந்த —— த உண்டான சுத்தாத்துவாப் பிரபஞ்சத்திற்குச் சாந்தாத் துமகம் என்றும், மோகினியிலே உண்டான மிச்ராத் என்றும், துவாப் பிரபஞ்சத்திற்குக் கோராத்மகம் மானிலே உண்டான அசுத்தாத்துவாப் பிரபஞ்சத் திற்கு மூடாத்மகம் என்றும் பெயராம். பரமோபாதான காரணம் குண்டலினி மகாமாயாதி நாமத்தையுடை யது ஒன்றே அபரவிந்து மோகினி மான் என்னும் இம் மூன்றும் மூலோபாதானமான குண்டலியிலே நின்றும் உண்டான குணுத்மகங்கள். இக்கருத்தே 'விந்து வின் மாயையாகி மாயையின் அவ்வியத்தம் வந்திடும்' (19) என்றதும். குண்டலினி மூலோபாதானம் என்ப தற்குச்சம்மதி.

പെണ്ടുവുട്ട് ബായകൗരങ്ങളുട്ട് ഗാരിച്ചു ഗാരുപ്പുവുട്ട് പാരുപ്പുള്ള പാരുപ്പുള്ള പാരുപ്പുള്ള പാരുപ്പുള്ള പാരുപ്പുള പാരുപ്പുള്ള പാ

குணத்திரயம் உண்டான விசுவம் மூன்றுவிதமா யிருக்கும் என்பதற்குச் சம்மதியும் அதில்தானே,

മിഗ്രാ ഗുന്നു കൂകാ ഗന്ത്രാ ചെന്നാമ **എ**യ്ല കൂ കാലയം I

மோகினியே நித்தியம் என்றதும், ஆமோட்ச ஸ்தாயி ஆகையினுும், குணகுணி பேதோபசாரத்தி னுும், ஆகையினுலே மூலோபாதான காரணம் மகா மாயை ஏகமே என்பதற்கும் சற்காரிய வாதத்திற்கும் விரோதம் இல்ணே.

> சுத்தமாம் விந்துத் தன்னில் தோன்றிய ஆத லானும் சத்திதான் பிரேரித் துப்பின் தானதிட் டித்துக் கொண்டே அத்திஞல் புத்தி முத்தி அளித்தலால் அரனுக் கென்றே வைத்ததா மந்தி ரங்கள் வடிவென மறைகள் எல்லாம்.

மேல் மந்திரரூபம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : மந்திரம் அத்துவாவின் மிகுத்தது ஓர் வடிவம் ஆகத் தந்தது என் அரனுக்கு என்னின் -அத்துவாக்களுக்குள்ளே மந்திராத்துவாவே முக்கிய மான மூர்த்தியாக அரனுக்குச் சொன்னது என்ண எனில், சகத்தினுக்கு உபாதானங்கள் விந்து மோகினி **மான் மூன்ரும் இவ**ற்றின் மேலாகி விந்து சிந்தை ஆர் அதீதம் ஆன சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும் - பிரபஞ்சத் திற்கு உபாதானமானது விந்து என்றும் மோகினி என்றும் மான் என்றும் மூன்ரும்; இந்த மூன்று உபா தானத்திற்குள்ளே உத்தமமான விந்துவிலே சிந்திக் கப்படாத பராசத்தி பொருந்தியிருக்கும் என்றவாறு.

யாதாமொன்று ஜடமும் அநேகமுமாய் உள்ளது அஃதெல்லாம் காரியமும் அசத்தும் என்னும் அனுமா னத்தால் ஐடமாக, ஐகத் உபாதானகாரணம் மூன்று என்று சொல்லுகையால் காரியமும் அசத்தும் ஆம். இதனுல் சைவம் சற்காரியவாதம் என்பதற்கு விரோதம் என்னில்? மேய மகாமாயை என்பதொன்றே முதற் காரணம். அந்த மகாமாயை சத்ரூபையசத்தி கூ_{டி}ுப்தம் பண்ண அந்த கூுப்தப்பிரதேசம் பிரகாசம் என்றும் மோஹகம் என்றும் ஆஞ்ஞகம் என்றும் திரிவிதமாம். அதற்கே பரியாயமாகச் சுத்தம் என்றும், சுத்தாசுத்தம் என்றும், அசுத்தம் என்றும், பிந்து என்றும், மோகினி என்றும், மான் என்றும் இத்தியாதி நாமங்கள் உண்டு. இந்த உபாதானங்களுக்குள்ளே பிந்துவிலே நின்றும் உண்டான சுத்தாத்துவாப் பிரபஞ்சத்திற்குச் சா ந்தாத் துமகம் என்றும், மோகினியிலே உண்டான மிச்ராத் து<mark>வாப் பி</mark>ரபஞ்சத்திற்குக் கோராத்மகம் என்றும், _{மானிலே} உண்டான அசுத்தாத்துவாப் பிரபஞ்சத் திற்கு மூடாத்மகம் என்றும் பெயராம். பரமோபாதான

Mi

٠ نړ.

À 53

25

காரணம் குண்டலினி மகாமாயாதி நாமத்தையுடையது ஒன்றே அபரவிந்து மோகினி மான் என்னும் இம் மூன்றும் மூலோபாதானமான குண்டலியிலே நின்றும் உண்டான குணுத்மகங்கள். இக்கருத்தே 'விந்து வின் மாயையாகி மாயையின் அவ்வியத்தம் வந்திடும்' (19) என்றதும். குண்டலினி மூலோபாதானம் என்ப தற்குச்சம்மதி.

வெள்ளிக் படுக்காய் இந்த முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முற்ற நிருக்க முற்ற நிருக்க முறிக்க முறிக்க

குணத்திரயம் உண்டான விசுவம் மூன்றுவிதமா யிருக்கும் என்பதற்குச் சம்மதியும் அதில்தானே,

തിഗ്നാ ഗുന്നു കൂടോ ഗന്നു വെന്നാര് എവന്നു കൂട്ട അവസ്ത്ര പ്രസ്ത്രം പ്രസ്ത്രം വെന്നു പ്രസ്തരം പ

மோகினியே நித்தியம் என்றதும், ஆமோட்ச ஸ்தாயி ஆகையினுலும், குணகுணி பேதோபசாரத்தி ஞுலும், ஆகையினுலே மூலோபாதான காரணம் மகா மாயை ஏகமே என்பதற்கும் சற்காரிய வாதத்திற்கும் விரோதம் இல்ஃல.

சுத்தமாம் விந்துத் தன்னில் தோன்றிய ஆத லானும் சத்திதான் பிரேரித் துப்பின் தானதிட் டித்துக் கொண்டே அத்திஞல் புத்தி முத்தி அளித்தலால் அரனுக் கென்றே வைத்ததா மந்தி ரங்கள் வடிவென மறைகள் எல்லாம். இ - ள்: சுத்தமாம் விந்து தன்னில் தோன்றிய ஆதலானும் - சுத்தமாயை என்று பெயரை உடைய விந்துவிலே தோன்றினது ஆகையாலும், சத்தி தான் பிரேரித்து பின் தான் அதிட்டித்துக்கொண்டே அத்தி ஞல் புத்தி முத்தி அளித்தலால் - சிவசத்தியானது மந்தி ரங்களேத் தோற்றுவித்து அனுப்ரவிஷ்டமாய் மந்திரங் களே அதிஷ்டானமாய் நின்று பிரேரித்து உபாசகர்க் குப் போகமோட்சத்தைக் கொடுத்தலுண்டு ஆகையால், அரனுக்கு என்றே வைத்ததாம் மந்திரங்கள் வடிவு என மறைகள் எல்லாம் - அரனுக்கு மந்திரரூபமென்று வேதங்களால் சொல்லப்பட்டது என்றவாறு.

> மத்திரம் அதனில் பஞ்ச மந்திரம் வடிவ மாகத் தந்திரம் சொன்ன வாறிங் கென்னெனில் சாற்றக் கேள்நி முந்திய தோற்றத் தாலும் மத்திர மூலத் தாலும் அந்தமில் சத்தி யாதிக் கிசைத்தலும் ஆகும் அன்றே.

59

மேல் பஞ்சமந்திர தனு என்று உணர்த்துதல்.

இ - ள் : மந்திரம் அதனில் பஞ்சமந்திரம் வடிவ மாக தந்திரம் சொன்னவாறு இங்கு என் எனில் சாற்ற கேள் நீ - சப்தகோடி மகாமந்திரங்களிலும் பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனியாக ஆகமம் சொன்னது என்ண எனில் சொல்லக் கேள், முந்திய தோற்றத்தாலும் மந்திர மூலத்தாலும் அந்தம் இல் சத்தி ஆதிக்கு இசைத்தலும் ஆகும் அன்றே -பராசத்தி முதலாகிய பஞ்ச சத்திகளால் சுத்தமாயை யிலே பஞ்ச மந்திரங்களும் முதற்ரேன்றுகையினுும், நின்ற மந்திரங்களுக்கெல்லாம் இந்த ஐந்து மந்திரங் களும் காரணமாகையினுலும், முடிவற்ற பஞ்சசத்திகள் விக்கிரகத்துக்கு ஆதியாகிய சதாசிவத்திற்குத் திரு மேனியாகக்கூட்டி நிற்கையாலும் பஞ்சமந்திரங்களே சிவனுக்குத் தனுவாகச் சொன்னதென்று அறிவாயாக என்றவாறு.

சிவனுக்கு மந்திர தனுவும் மாயா தனுவும் இல்லா மல் * சித் சொரூபமேயாய் இருக்கவும், சாதகருடைய தியான பூஜைகள் நிமித்தமாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்ச மந்திர தனு உபசாரமல்லது சுவபாவம் அல்ல. பஞ்ச மந்திரமாவது அனுக்கிரக திரோதான சங்கார திதி சிருஷ்டார்த்தமாக ஈசான தத்புருட அகோர வாம தேவ சத்தியோசாதங்கள் மூர்த்தா வக்த்ர இருதய குஹ்ய மூர்த்திகளாகச் சொல்லப்பட்டது.

தான் சர்வோத்கிருஷ்டமுமாய் தத்பதத்தை ஆன் மாக்களுக்குக் கொடுக்கையினுலே ஈசான மூர்த்தா என்றது.

பிந்து நாத விருத்தியான சப்த ஜாலங்களே ஐகத் திலே பூரிக்கையிஞலே தத்புருட வக்த்ரம் என்றது.

கோரம் என்றது அஞ்ஞானம். தத் விரோதியாய் இருக்கிற ஞானம் அகோரம். அகோரம் இருதய பரியாயமாகையால் அகோரம் இருதயம் என்றது.

சர்வான்மாக்களுக்கும் பிந்து விருத்தியாகிய வீஞ் ஞானுதிகணே உற்பவிக்கையாலும், இது சூக்கும கிருத் தியம் ஆகையினுலும் வாமதேவகுஹ்யமென்றது. விஞ் ஞானுந்த கோசமாகிய காரணதேகம் ஆன்மாக்களுக்கு

^{*} சித்சொரூபம் **-** ஞானசொரூ**ப**ம்.

முதலுண்டாயுள்ள அளவில் மனேமயாதி கோசத்திரய மான சூக்கும தூலசரீரங்களேத் தம்முடைய இச்சாமாத் திரத்தினுலே மந்திரேசுவர மந்திரங்களே அதிஷ்டித்து உடனே உண்டாக்குகையினுலே சத்தியோசாதமூர்த்தி என்றது.

இந்த மந்திரங்கள் ஐந்தும் ஐந்து சத்திகள்; ஹாரிணி ஜனனி ரோதமித்ரி என்னும் மூன்று சத்தி களும் பரிக்கிரக சத்திகள்; ஆகச் சத்திகள் எட்டு.

இதில் ஹாரிணியான து: ஆன்மாக்களுடைய தனு கரணுதி சர்வத்தையும் மாயையிலே உபசங்காரம்பண் ணுவதும் செய்து, பக்குவமலரைப் பரசிவத்திலே அடைவிப்பிக்கையும் செய்யுமாகையால், சங்காரமும் அனுக்கிரகமும் ஹாரிணியினுடைய கிருத்தியமாய் இருக்கும்.

ஜனனியானது: ஜகத்துற்பத்தியைப் பண்ணுகிற சுவபாவமாயிருக்கும்.

ரோதமித்ரியானது: திதிகாலத்திலே ஆன்மாக்க ளுக்குப் போகநியமனத்தையும், பிரளயத்திலே சகலர் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர் இவர்களே மாயா அதோ பாகத்திலும் மாயா மத்தியதையிலும் மாயோபரியிலும் வாசநியமந்ததையும் பண்ணுவிக்கும்.

த்த**ு கூ :-** இர்பாதாவ**ு**த்ரெவான் கூ-ஜெணெ ஆராவ் ஆவழித்

் ஆகையால், திதியும் திரோதானமும் ரோதயித்ரியி னுடைய கிருத்தியமாயிருக்கும்.

இஃதன் றியும் இருதயாதி ஆறங்கமும் மூர்த்தாதி க**ீளப்**போல உபசாரமே. அவையாவன : அஸ்தித்வம்: அஃது உண்மையான சுபாவசத்தி, அது இருதயம். சர்வோத்தர குணமாகிற நித்தியத் திருத்தியாகிறசத்தி சிரசு. மாயையில் சர்வரையும் வசீக ரித்துக்கொண்டு தன்னெத்ததாயிருக்கும் வஸவ்ருத்தி யாகாமல் இருக்கிற சத்தி சிகையுமாம். தன்ணேயும் தானே ரட்சித்துக்கொண்டு அன்னியரையும் ரட்சிக்கிற சத்தியே கவசம். சர்வசகத்திற்கு மூலமாயிருக்கிற சத்தி நேத்திரம். பக்தருடைய அஞ்ஞானங்களே ஹரிக்கிற பிரதாப சத்தியே அஸ்திரம். இவ்வாறு உபசார கற்பண ஓழியச் சிவனுக்கு வாஸ்தவமாகச் சரீரமில்ஸே.

<u>ையின் சும்பா</u>ட மா செரிக்கிறி வதி<u>ச</u>ுயன. க യെട്ടി അയോച്ചു പ്രചാഹം അവുക്കുന്നു. மாதிகாடு ! உடுதிப்பாலாஷமை விழை $oldsymbol{2}$ $oldsymbol{-6}$ $oldsymbol{-6}$ $oldsymbol{-6}$ $oldsymbol{-6}$ $oldsymbol{-6}$ $oldsymbol{-6}$ $oldsymbol{-6}$ $oldsymbol{-6}$ ஸாவ வு ு வை கா வொரு ஊரு கலூரா! வா ஹ ு ஹ ஜா வஸ்துர்வட்ட ஊட்டுவே இட்ட சுட்ட இட்ட மொற்றி ஆட் <u>அ</u>துஸ்ரனிழுத்து, க*ிடு உ*டிராட கன் முக உர room el oleore el el el altre pre per generales யாഗ്രി**ച**ெலുர் சூர் வை பாறு முண் முக்கோ ! சுடிவாவ முரைஸ்ட் ஊருக்கள் திவாக்கிர் நிரிக்கிர் நிரிக்கிர் കുനാഹുൻ അപ്പ്രായ്യൂയ്യ്യ പാരുത്തു അസ്സു അസ്സ <u> ஐது இதை இது இத</u>ி நொற നി ക്യാഞ്ചാം വാണ്ട് പ്രാല്യിക്യി വി തെ ഗ്രെബി ബ<u>ട</u>ബുന്പി മിലവന്ട് വടമ്മുട്^{ം വ} *_*தாலு ுமைக் பலிஸ் மூரிர கரணா திகா?! க<u>ண</u>ர மாலு மாவா செரு 20_தாஸ் ஹி மிவா தகாஃ ிஹ் பிறி ரு மூற் மூறிகா வூடி கொவரா ஆரணி நா 2 தல் வைகளா ര്ത്വത്ഥിക്കാര് എഥ്ക്കുരുത്ത് പ്രച്ചു പ്രത്യൂ വ வஶிக்ஃபோயீ ந்௦ யஜிவாவொவரிஸ்டி தா! ஸ்ஹாவ ഗൌട്ടുളെ പ്രാധ്യായി വെയുന്നു പ്രാധ്യായില് പ്രായില് പ്രാധ്യായില് പ്രായില് പ്രായില ക്ടത്തെ ബ്യഹ്യാപ്പ് പ്രൂട്ട പ്രൂപ്പുന്നു ക്രൂപ്പുന്നു പ്രൂപ്പുന്നു പ്രൂപ്പുന്നു പ്രൂപ്പുന്നു പ്രൂപ്പുന്നു പ്രൂപ

K

சர்வ சகத்திற்கு மேலாயிருக்கிற யாதொரு குணத் தினுலே உலகங்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரளுமிருக்கிரூர்; அதனுலே ஈசானன் என்று நாமமாம். மூர்த்தா என்று சொல்லப்பட்டதொழிய, சாட்சாத் அவயவமல்ல.

ബാല് എഫ്ലാത്തിലോ? || പെയ്യാലാസി തുട്ടി സ്യാക്ക് സുരുക്സ അപ്പാര് വെയ്യാട്ടി

தேவ நராதி தேக அவச்சின்னராய் இருக்கிற ஆன் மாக்களிடத்திலே அந்தர்யாமியாய் அதிஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கையிஞலே தத்புருடனென்னும் நாமமாம்.

து எது . தஸ்ற தகு வர்வி தகு வரி தகு வரி கிக்கிய கை வர்கள் கில் கிக்கிய கை வர்கள் கிக்கிய கிக்கிய கை வர்கள் கிக்கிய கிக்கிக்

 \mathcal{A} ബെ \mathcal{A} എവും പെ ക്രമപ്പ് \mathcal{A} എവും ക്രമ്പേട്ടം \mathcal{A}

ஆன்மாக்களேத் தர்மார்த்த காமங்களிஞலே வஞ் சித்து அதோமாயையிலே கவிழ்க்கையிஞலே வாமா, பிரகாச சுவபாவர் ஆகையிஞலே தேவர்; ஆனபடியி ஞலே வாமதேவர் என்றது.

ഖന**ുന്നുള്ള ച**ാപ്പ് ചെറുക്കുന്നു കി.

60

மூன்ரும் அதிகரணம்

அயன்றண ஆதி யாக அரனுரு என்ப தென்னே பயந்திடும் சத்தி ஆதி பதிதலால் படைப்பு மூலம் முயன்றனர் இவரே யாயின் முன்னவன் என்ண முற்றும் நயந்திடும் அவன்இ வர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன் குமே.

மேல் சர்வ கிருத்தியத்திற்கும் சிவனே கர்த்தா என்பது உணர்த்துகின்றது.

இ - ள் : அயன் தண ஆதியாக அரன் உரு என் பது என்ணே - சிவனுடைய விக்கிரகங்கள் பிரமாவே ஆதியாகச் சொல்ல நீர் சதாசிவத்தை ஆதியாகச் சொன்னது என்ணேயென்னில், பயந்திடும் சத்தி ஆதி பதி தலால் படைப்பு மூலம் - சிருஷ்டியாதி கிருத்தியத் திற்கு ஆதியாகிய பரமேசுவரனுடைய சத்தி பொருந் துதலால் ஐந்து பேரும் ஐந்து கிருத்தியம் பண்ணு வார்கள். சிருஷ்டியை முதலாக எண்ணுகையிஞலே தொழில் முதன்மையினுலே பிரமாவை முதலாக எண்

முயன்றனர் இவரே ஆயின் முன்னவன் என்ணே -ஐந்துபேரும் ஐந்து தொழிஸேயும் செய்யில் இவ் ஐவர் களுக்கும் முன்னவகை லயாவஸ்திதகை அரன் என் னும் நாமமுடையவர் செய்தது என்னெனில்?

முற்றும் நயந்திடும் அவன் - பரிக்கிரக சத்தி யாகிய சுத்தமாயையைக் காரியோன்முகமாகக்ஷோபம் பண்ணியும், பிரளயத்திலே ஆன்மாக்களுடைய கர் மங்கள் சங்காரரூபமாக மாயையிலே இருந்ததணப் பலோன்முகமாக்கியும், திரோதானம்பண்ண யோக்கி யரைத் திரோதானம் பண்ணியும், விஞ்ஞானகலரில் அதிபக்குவர்க்குச் சச்சிதானந்தாவய சாக்ஷாத்காரத் தைத் தரிசிப்பித்தும், இவ்வாறு பஞ்சகிருத்தியங்களும் ஏது எவ்வாருகவேணும் அவ்வாறு திருவுள்ளத்து நோக்கியிருப்பர். இங்ஙனம் சூக்குமமாகிய கிருத்தியங் கணேச் செய்து தூலகிருத்தியங்களுக்கு;

இவர்க்கு நண்ணுவது ஒரோ ஒன்று ஆமே - சதா சிவர் மகேசுவரர் ருத்திரர் விட்டுணு பிரமா என்னும் பஞ்சமூர்த் நிகளுக்கும் அநுக்கிரகம் திரோதானம் சங் காரம் திதி சிருஷ்டி என்னும் ஐந்து கிருத்தியங்களும் ஒவ்வொரு கர்த்தாவுக்கு ஓவ்வொரு கிருத்தியம் சுவதந் திரமாகவும் நின்ற நாலு கிருத்தியமும் அநுஷங்கீக மாகவும் பரமசிவனது சத்தியாலே பொருந்தும் என்ற வாறு.

ക്കുന്നും മുട്ടെ ഉപ്പെട്ടുന്നു വെ പുന്നു പ്രയാധിക്കു ചെയ്തു പ്രയാധിക്കുന്നു പ്രയാധിക്കാ പ്രയാധിക്കു പ്രയാധിക്കാ പ്രയാധിക്കാ പ്രയാധിക്കാ പ്രയാധിക്കാ പ്രയാധിക്കാ പ്രയാധിക്കാ പ്രയാധിക്കാ പ്രയാഗ്രാ പ്രയാധിക്കാ പ്രയാധിക്കാ പ്രയാധിക്കാ പ്രയാധിക്കാ പ്രയാധിക്കാരുന്നു. പ്രയാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രയാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രത്തിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രവാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രത്തിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രവാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രവാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രവാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക്കാ പ്രതാധിക

இந்த விருத்தத்தில் பிரமாதி காரணேசுவரரிடத் திலே சிவனுடைய சத்தி பதிந்து நின்று கிருத்தியங் கணப் பண்ணவேணும் என்றதற்கு: சத்திகள் அநேக மாகில் சத்திமானும் அநேகராகவேணும்; ஆகில் அநே கேசுவரத்துவம் வரும் என்று, மேல் விருத்தத்திலே சங்கைபண்ணி, சத்தியொன்றே என்பது முதலான உத்தரம் கூறுகின்றது. சத்திதான் பலவோ எவ் வில் தானென்றே அநேக மாக வைத்திரும் காடியத்தால் மந்திடியதிக் கெல்லாம் உய்த்திரும் ஒருவன் சத்தி போலரன் உடைய தாகிப் புத்திருத் திகணே எல்லம் புரிந்தவன் திணத்த வாழம்.

61

இ - ள்: சத்திதான் பலவோ என்னில் - பிரமாதி காரணோசுவரரிடத்திலே பதிந்து கிருத்தியங்களேப் பண்ணும் சத்தி என்கையால் சத்தி அநேகமாகவே ணும்; சத்தி அநேகமாகில், சத்திமானும் அநேகமாய் அநேகேசுவரத்வம் வரும் அல்லது சத்தன் ஒருவனே, சத்தி அநேகை என்னில்? அந்யோந்நிய விருத்தாத் திரயாசத்திகள் ஒருவனுக்குச் சமவேதமாகிறபொழுது விகாரித்துவம் வரும் என்னில்? அப்படி வாராது என் றும் உத்தரம்.

மந்திரியாதிக்கு எல்லாம் உய்த்திடும் ஒருவன் சத்திபோல் அரன் உடையது ஆகி சத்திதான் ஒன்றே காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடும் - இராசாவினு டைய ஆஞ்ஞாசத்தியானது மந்திரி சேஞபதி கிராம பாலகன் முதலான பேர்களிடத்திலேயிருந்து தனித் தனித் தொழில்கணப்பண்ணி வைக்கிருப்போல, அர னுடையதாகிய சத்தியோன்றே கிருத்திய பேதங்களேச் செய்யும் என்று சொல்லப்படும். அப்படிச் சொல்லப் படுவதும், புத்தி முத்திகளே எல்லாம் புரிந்து அவன் நிணந்தவாறு ஆம் - போக மோட்சத்தைக் கொடுக் கப்பட்ட அரனுடைய சத்தியானது அந்த அரன் நிண வின் பேதத்திணைல் கிருத்திய பேதத்தால் பேதமாகத் தோன்றும் என்றவாறு. N

j.

சத்திதன் வடிவே தென்னில் தடையிலா ஞான மாகும் உய்த்திடும் இச்சை செய்தி இவைஞானத் துளவோ என்னின் எத்திறம் ஞான முள்ள தத்திறம் இச்சை செய்தி வைத்தலான் மறைப்பில் ஞானுல் மருவிடும் கிரியை எல்லாம்.

62

மேல் அந்தச்சத்தி சொருபம் ஏது என்பதற்கு உத்தரம்.

இ - ள் : சத்தி தன் வடிவு ஏது என்னில் தடை இலா ஞானம் ஆகும் - சத்தியினுடைய சொரூபம் ஏது என்னில் ஜீவான்மஞானம் போலத் தடுக்கப்படாமல் எக்காலத்தும் எத்தேசத்தும் சுவப்பிரகாசையாயிருக் கும், உய்த்திடும் இச்சை செய்தி இவை ஞானத்து உளவோ என்னில் - பொருந்தப்பட்ட இச்சையான து குண ம், கிரியையான து வியாபாரம், இவைகள் ஞானத் திற்குண்டோ என்னில்? எத்திறம் ஞானம் உள்ளது அத்திறம் இச்சை செய்தி வைத்தலான் ஞானம் எவ் வளவு உண்டு அதன்குணமான இச்சையும் கிரியையும் அவ்வளவு உண்டென்று சாத்திரசித்தம் ஆகையினைல், மறைப்பு இல் ஞாஞல் மருவிடும் கிரியை எல்லாம் - சத்தி யானது அநிவாரித சொரூபை ஆகையினுலே கர்த்திருத்வ சாமர்த்தியத்தையும் தத்குணமான இச்சை யையும் அடையாதாமாகில், 'ஞாஞதி இச்சாக்கிரியப் பிரயக்தா' என்னும் கிரம ஞாயத்திணை அறிந்ததை இச்சித்ததைப் பண்ணவேணும்; இச்சிக்கவேணும், ஆகையால் ஞானேச்சாக்கிரியை கிரமம் என்னும் சொல்லவேணும். இஃதன்றியும்.

மு-பகூனு நாகத் திரு மா வலாக இரையாக வலாரா ஆர்க்கு நாக்கு திரு வலாக விரும் வலாரா

மூன்று பின்னசொரூபமாய் ஏகாச்ரயமுமாயிருக்க வேணும். ஆகையால் இச்சை ஆதியாக மூன்றும் ஒன்றே என்று சொல்லுகிறது விரோதம் என்னில்? சத்தியம். [சத்தியமென்றது அர்த்தாங்கிகாரம்] ஒன்றை அறிந்து அதை இச்சித்து அதிலே பிரவர்த்திக்கிறது ஜீவான்மாக்களுக்கே; சிவனுக்கு அப்படியல்ல என் பது மேல் கூறுகின்றது.

> ஒன்றதாய் இச்சா ஞானக் கிரியையென் தெருமூன் குகி நின்றிடும் சத்தி இச்சை உயிர்க்கருள் தேச மாகும் தன்றெலாம் ஞான சத்தி யால்நயத் தறிவன் நாதன் அன்றருட் கிரியை தன்னல் ஆக்குவன் அகில மெல்லாம்.

63

இ - ள் : ஒன்றதாய் இச்சா ஞான கிரியை என்று ஒரு மூன்று ஆகி நின்றிடும் - பரமசிவனுடைய சொரூ பமாய் சுவ பரப்பிரகாசையான பராசத்தி ஒன்றேயா யிருந்து, அதனுடைய விருத்தி பேதத்திஞலே இச்சா ஞானக் கிரியை என்று மூன்ருகத் தோன்றும், சத்தி இச்சை உயிர்க்கு அருள் நேசம் ஆகும் - இச்சாசத்தி ஆன்மாக்களே அநுக்கிரகம் பண்ணவேணும் என்று இச்சித்த அவசரமாம், நன்று எலாம் ஞான சத்தியால் நயந்து அறிவன் நாதன் - ஆன்மாக்கள் பண்ணின புண்ணியங்களே (எலாம் மென்றதனுல் பாபங்களேயும்) அந்தப் புண்ணிய பாப அநுகுணமான தனு கரண 7

Ó

公

புவன போகங்க2ளயும் இதற்கு இது என்று கர்த்தா வானவன் பகுத்தறிவது ஞானசத்தியால்;

அன்று அருள் கிரியைதன்னுல் ஆக்குவன் அகிலம் எல்லாம் - அநாதியே கிருபையினுலே முன் சொன்ன தனு கரணுதிப் பிரபஞ்சங்களே உண்டாக்குவது கிரியா சத்தியாலே. கிரியாசத்தி என்றது தன்னுடைய ஸ்பரிச மாத்திரத்திலே பிந்துவிலே கிரியை உண்டாக்குகை யினுலே கூறப்பட்டதன்றி, 'சத்தி ஸ்வயம் க்ரியாவதி' என்று சொன்னதல்ல. ஆகையால் சத்தி ஒன்றே யென்றது என்றவாறு.

> சீவனும் இச்சா ஞானக் கிகையயால் சிவனே ஒப்பன் ஆவனென் நிடின்அ நாதி மலமிவற் நினே மறைக்கும் காவலன் இவன்செய் கன்மத் தளவினில் கொடுப்பக் காண்பன் பாவியாம் புத்தி முத்திப் பயன்கொளும் பண்மேற் முகும்.

64

மேல் பரமேசுவரனும் ஆன்மாவும் * சுவாமி பூத்யபாவம் என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : சீவனும் இச்சா ஞான கிரியைால் சிவணே ஓப்பன் ஆவன் என்றிடின் ஆன்மாவும் இச்சா ஞானக் கிரியாவான் ஆகையாலே சிவனுக்குச் சரியாகையால் சுவதந்திரன் ஆவன் என்று சொல்லில், அநாதி மலம் இவற்றிண மறைக்கும் - அநாதியே அஞ்ஞானமான து ஆன்மாவின் இச்சா ஞானக் கிரியைகளேத் தகைந்து

^{*} சுவாமி பூத்யபாவம் - ஆண்டானடிமைத் திறம்.

கொண்டிருக்கும், காவலன் இவன்செய் கன்மத்து அள வினில் கொடுப்ப காண்பன் - ரட்சிதாவான சிவன், இந்த ஆன்மாப்பண்ணின கர்மாநு குணமாக ஞானத் தைப் பிரகாசிப்பிக்க அந்தப் பிரகாசிதமான ஞானத் தினுலே விஷய ஞாதாவாவன், பாவியாம் புத்தி முத்தி பயன் கொளும் பண்பிற்று ஆகும் - உண்டாவதான போகமோட்சமாகிய புருடார்த்தத்தைச் சிவன்கொடுக்க அனுபவிக்கும் முறைமையாவது சிவன் சுவதந்திரனை சுவாமியும், ஆன்மா ஈச ஸஹாத்கீத வியாபாரனுகிய பூத்யனுமாம் என்றவாறு.

பூத்யன் என்பதற்குப் பொருள் வேஃ செய்து கூலி பெறுவது ஆகையால் இவ்விடத்து ஆன்மாச்செய்கிற கன்மமே வேஃயும், அக் கன்மாநுகுணமாகச் சிவன் கொடுக்கும் பலமே கூலியும் என அறிக.

ஞானமே ஆன போது சிவன்தொழில் ஞானம் ஒக்கின் ஈனமில் சதாசி வன்பேர் ஈசனும் தொழில தேறின் ஊனமேல் கிரியை வித்தை உருத்திரன் இலய போகம் ஆனபேர் அதிகா ரத்தோ டதிகர ணத்த றமே. 65

மேல் கர்த்தாவுக்குச் சத்திபேதத்தால் மூர்த்தி பேதம் உணர்த்துதல்.

இ - ன் : ஞானமே ஆன போது சிவன் - ஞான சொரூபமேயாய் நின்றபோது சிவன் என்னும் நாமம், தொழில் ஞானம் ஒக்கில் ஈனம் இல் சதாசிவன் பேர் -ஞானக்கிரியை சமமாய் நின்றபோது சதாசிவன் என் னும் பெயராம், ஈசன் ஆம் தொழிலது ஏறின் - கிரியை அதிகமாகில் ஈசுவரன் என்னும் பெயராம், ஊனம் மேல் கிரியை வித்தை உருத்திரன் - கிரியை குறையில் சுத்த வித்தியாதிபதியான ருத்திரன் என்னும் பெய 1

4

கரணத்தன் ஆமே - லய போக அதிகார ஸ்தானமான பரநாதம் சாதாக்கியம் மகேசுவரம் என்னும் ஸ்தானங் கீள அதிஷ்டித்துக்கொண்டு கிருத்தியங்களேப் பண் ணுவர் என்றவாறு.

இவ்விடத்து இச்சாசத்தியைச் சொல்லாதிருந்தது ஞானக்கிரியை உள்ளவிடத்தில் இச்சாசத்தி சித்தம்; மூன்றிடத்திலும் இச்சாசத்தி உண்டாயிருக்கும் என அறிக.

வித்தையோ டிசர் சாதாக் கியம்சத்தி சிவங்கள் ஐந்தும் சுத்ததத் துவம்சி வன்றன் சுதந்திர வடிவம் ஆகும் நித்தமென் றுரைப்பர் காலம் நீங்கிய நிலேமை யாலே வைத்திலர் முற்பிற் பாடு வருவித்தார் கருமத் தாலே, 66

மேல் மூர்த்தி லக்ஷணம் உணர்த்துதல்.

இ - ன் : வித்தையோடு ஈசர் சாதாக்கியம் சத்தி சிவங்கள் ஐந்தும் சுத்த தத்துவம் - சுத்தவித்தை ஈசு வரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தும் சுத்தமாயையில் தோற்றப்பட்ட தத்துவங்கள், சிவன்தன் சுதந்திர வடிவம் ஆகும் - சிவன் தானே சுத்தமாயையிலே உதிப்பித்து அதிலே அநுப்ரவிஷ்ட மாம் விக்கிரகம், நித்தம் என்று உரைப்பர் காலம் நீங் மாம் விக்கிரகம், நித்தம் என்று உரைப்பர் காலம் நீங் கிய நிஃமையாலே - காலாதீதனை சிவனுக்கு அதிஷ் டேயஸ்தானமான துகொண்டும் அசுத்தமாயாகாலத்தி ஞல் அபரிச்சேதமாகையாலும் நித்தம் என்றும் சொல் லுவார்கள். வைத்திலர் முன் பின் பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே - இந்தப் பஞ்சதத்துவங்களுக்கும் கிருத் திய பேதமாதி முற்பிற்பாடு அல்லது வஸ்துத முற்பிற் பாடு இல்லே என்றவாறு.

爱少

43

து கூடு இது தகையுகா கொடும் கூடிய கூடிய காகும் காகும் கூடிய கூடிய

சிவதத்துவம் சத்திதத்துவம் இரண்டும் சிவனுக் கும் சத்திக்கும் அதிஷ்டேய ஸ்தானமாய் இருக்கும், சாதாக்கியதத்துவம் சதாசிவ தத்துவத்திற்கு அதிஷ் டேய ஸ்தானமாயிருக்கும். ஈசுவரதத்துவம் மகேசுவர னுக்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், சுத்தவித்தை ருத்திரதேவருக்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும்.

ஒருவனே இராவ ணுதி பாவகம் உற்றுற் போலத் தருவனிவ் வுருவம் எல்லாம் தன்மையும் திரியா ஞகும் வரும்வடி வெல்லாம் சத்தி சத்திதான் மரமும் காழ்ப்பும் இருமையும்போலமன் விச் சிவத்திறேடியைந்துநிற்கும்.

மேல் கர்த்தா அநேக மூர்த்திக்ளேத் தரித்தும் சிதேகரூபமான தன்மை பிறழான் என்பது உணர்த் துதல்.

இ-ன்: ஒருவனே இராவணுதி பாவகம் உற்ருல் போல தருவன் இவ்வுருவம் எல்லாம் தன்மையும் திரியான் ஆகும் - கூத்தாடி ஒருவனே இராவணுதி களேப்போல ரூபத்தையும் அபிநயத்தையும் பிறருக்குக் காட்டித் தான் தன்னுடைய சொரூபத்தைக் கெடாது நின்றதுபோல, கர்த்தாவும் இங்ஙனம் சொல்லப்பட்ட பஞ்ச கிருத்தியத்திற்காக இப்படி அநேக விக்கிரகங் களே அதிஷ்டித்துக்கொண்டிருந்து கிருத்தியங்களேப் பண்ணியும், அகண்டாகார. சச்சிதானந்த சொரூப மாறுபாடு ஆகான். அஃது எவ்வாறென்னில்? வரும் வடிவு எல்லாம் சத்திதான் மரமும் காழ்ப்பும் இருமையும் போல மன்னி சிவத்திஞேடு இயைந்து நிற்கும் - இங்ஙனம் வரப்பட்ட திருமேனியெல்லாம் சிற்சத்தியே; அந்தச் சத்தியானது மரமும் வயிரமும் போலப் பிரிக்கப்படாததாய்ச் சிவத்துடனே பொருந்தி நிற்கும் என்றவாறு.

> பொன்மை நீ லாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின் தன்மையாய் நிற்கு மாபோல் சத்திதன் பேதம் எல்லாம் நின்மலன் தானுய்த் தோன்றி நிலேமையொன் ருயே நிற்பன் முன்னருட் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்கும்தான் முலோயான் அன்றே. 68

மேல் இதுவும் அது என்று உணர்த்துதல்.

இ - ள் : பொன்மை நீலாதி வன்னம் பொருந்திட பளிங்கு அவற்றின் தன்மையாய் நிற்குமா போல் -பொன்மையாதி வன்னங்களாகிய ஒரு வஸ்து சுத்த ஸ்படிகத்திலே சம்பந்தித்தபொழுது, அந்த ஸ்படிக மும் அந்த நிறமாகவே பார்ப்பார்க்குத் தோன்றி நின்ளுற்போல, சத்திதன் பேதம் எல்லாம் நின்மலன் தானுய் தோன்றி நிலேமை ஒன்ளுயே நிற்பன் - சத்தி கள் பேதமாகிய விக்கிரகங்களெல்லாம் தானேயாய்க் காண்பித்தும் பேதமின்றித் தான் ஒருதன்மையாயே நிற்பன். அந்தச்சத்தி யாதோ என்னின்?

முன் அருள் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்கும் தான் மு2ளயான் அன்றே - அந்தக் கர்த்தாவினிடத்திலே முதலே கிருபையாகிய பராசத்தி உதித்து அநேக பேத சத்திகள் ஆம்; தான் ஒன்றிலும் உதியாதவனுகி அநா தியே சர்வகாரணத்திற்கும் பரம காரணஞகி நின்ருன் என்றவாறு.

ക്കിഥ ക്രത്യീഡുട്ടി ഡ്ലീച്ചു പ്രവാധ ക്രയ്യിയുന്നു. പ്രവാധ ക്രയ്യാക്കുന്നു പ്രവാധ പ്രവ

சத்தியும் சிவரம் ஆய தன்மைஇவ் வுலகம் எல்லாம் ஒத்தொவ்வா ஆணும் பெண்ணும் உணர்குண குளியும் ஆகி வைத்தனன் அவளால் வந்த ஆக்கமிவ் வாழ்க்கை யெல்லாம் இத்தையும் அறியார் பிட லீங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார்.

69

£1.

۲,

மேல் சத்தி சிவமே பிரபஞ்சத்திற்குப் பரம _{கார} ணம் என்று உணர்த்துதல்.

இ · ள் : சத்தியும் சிவமும் ஆய தன்மை இ உலகம் எல்லாம் · சத்தியும் சிவமும் பொருந்தி நின்ற மையிஞலே இந்த உலகங்களெல்லாம் உண்டானது. பொருந்தி நின்ற முறைமை எவ்வாறு என்னில்? ஓத்து ஓவ்வா ஆணும் பெண்ணும் · சைதன்னிய சொரூபமானது ஓத்திருக்க விக்கிரகங்கள் ஈசுவரன் என்றும் ஈசுவரி என்றும் புருடரூபமும் ஸ்திரீரூபமு மாகப் பேதமாம். ஆகில் பேதம் ஏன் என்னில்? உணர் குண குணியும் ஆக வைத்தனன் · விக்கிர கங்களன்றிச் சத்தராய் நின்றபொழுது சத்தி குணமும் சத்தன் குணியுமாய் நின்று அவ்வாறே வஸ்துக்கள் எல்லாம் குணகுணிகளாகவே உண்டாக்கி நிறுத்தி ஞன், அவளால்வந்த ஆக்கம் இ வாழ்க்கை எல்லாம்-ஆன்மாக்கட்குத் தனு கரண புவன போகம் இவைக ளெல்லாம் அந்தச் சத்தியாலே உண்டாக்கப்பட்டதே, இத்தையும் அறியார் - நிரீசுவரவாதிகளாய் இருக்கிற பெயர்கள் இத்தை அறியாமல் அன்னியதாவாகச் சொல்லுவார்கள்.

அப்படிச் சத்தி சிவங்கள் உண்டாக்கக் கண்ட தில்ஃ, இவ்விடத்து ஸ்திரீ புருட சம்யோகத்திஞலே தானே பிரஜோற்பத்திகள் உண்டாகக் கண்டோம் என்று பிரத்தியட்சவாதிகள் சொல்லில், அப்படி ஸ்திரீ புருட சம்யோகத்திஞலே உண்டாகிறதும், அந்தச் சத்தி சிவங்கள் நின்ற முறைமையிஞலே. அஃது எவ் வாறு என்னில்?

பீட லிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார் - சிவன் நாத ரூப லிங்கமாகவும், சத்தி விந்து ரூபமான பீடமாகவும், யோனியும் இலிங்கமுமாக எப்பொழுதும் கூடியிருந்து இப்படியே யோனி இலிங்க சம்பந்தத்தினுலே சகல பிரஜோற்பத்திகளே உண்டாக்குகிறதும் அறியார்கள் என்றவாறு.

 ചെക്കുന്നു. എപ്പെട്ടായുന്നു കുറുന്നു കുറുന്നു. പ്രത്യായുട്ടായുന്നു പ്രത്യായുട്ടായുന്നു. പ്രത്യായുട്ടായുന്നു കുറുന്നു. പ്രത്യായുട്ടായുന്നു പ്രത്യായുട്ടായുന്നു. പ്രത്യായുട്ടായ

*சிவனுரு அருவும் அல்லன் சித்திறே டசித்தும் அல்லன் பவமுதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடு வானும் அல்லன் தவமுதல் யோக போகம் தரிப்பவன் அல்லன் தானே இவைபெற இயைந்தும் ஒன்றும் இயைத்திடா இயல்பி னனே.

70

يناني

முதல் விருத்தத்திலே 'சித்தாரு' என்று உபக்கிர மித்தும், அதையே அறுபத்தெட்டு விருத்தம் பரா மர்சம் பண்ணி, மேல் அந்தப் பராமர்சத்திலே வந்த ரூபம் அரூபம் ரூபாரூபம் குணம் கிரியை இவைகள் எல்லாம் உபசாரமல்லது இயல்பல்ல, கேவேல சுத்த சைதன்னியமாத்திரமே சிவசொரூபம்; தத் சன்னி தி மாத்திரத்திலே பஞ்சகிருத்தியம் உண்டாவது என்று உபசங்காரம் பண்ணுகின்றது.

இ - ள் : சிவன் உரு அல்லன் - அனந்தேசுவர ஸ்ரீகண்டபரமேசுவர காலருத்திர விஷ்ணுப் பிரமாதி மூர்த்திகளேத் தனது சமவாயசத்தித் துவாரா அதிஷ் டித்து நின்றுகொண்டு சிவன் ரூபியுமல்லன், அருவும் அல்லன் - சத்தாவத்தையிலே அகளேயாகிய சித்சத்தி மூர்த்திமாகை நின்றதுகொண்டு சிவன் அரூபியும் அல்லன்;

^{*} சிவனரு வுருவுமல்லென் எனவெம் பாடம்.

சித்திஞேடு அசித்தும் அல்லன் - சித்தாகிய ஈசுவர சமவாய சத்தியான து தத்துவமும் அசித்தாகிய பிந்து மூர்த்தியுமாகிக் கூடின இடத்திலே பிரபாவரூபமான பஞ்சமந்திர் தனு என்றதுகொண்டு, சிதசித்தாத்மக மான ரூபாரூபியும் அல்லன்;

பவம் முதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடுவா னும் அல்லன் - பிரமா விஷ்ணு ருத்திர மகேசுவர சதாசிவரிடங்களிலே வேறற அபிவியக்தியாக நின்றும் அவர்கள்பண்ணும் சிருஷ்டி திதி சங்கார திரோபவ அனுக்கிரகமாகிய கிரியைகளேப் பண்ணினவனும் அல்லன்;

தவம் முதல் யோகம் தரிப்பவன் அல்லன் தவ மாகிய அணிமாதி அட்டாங்க யோக சாதணயை முனிகள்பொருட்டுத் தாம் செய்து காட்டிய ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரணே வேறற நின்றும் அந்தச் சாத்துவிக குணத்தையுடையவனும் அல்லன்;

போகம் தரிப்பவன் அல்லன் - உமாமகேசுவரண வேறறநின்றும் அந்த ராஜதகுணத்தை உடையவனும் அல்லன், சங்காரத்தைப் பண்ணும் காலருத்திரண வேறற நின்றும் அந்தத் தாமதகுணத்தை உடையவ னும் அல்லன்;

''அகில கரோதீதி கர்த்தா'' என்னும் வ்யுத்பத்தி யால் கர்த்தா என்பது சிவனுக்கு எப்படிக் கூடும் என்னில்?

தானே இவை பெற இயைந்தும் ஒன்றும் இயைந் திடா இயல்பிஞனே - தனது சன்னிதி மாத்திரத்திலே தானே ஆன்மாக்களுடைய போக மோட்சார்த்தமான சிருஷ்டியாதி பஞ்ச கிருத்தியங்களும் பொருந்தும்,

ø

26

தொழில் குணம் இச்சை வெறுப்பு விகாரம் ஒன்றும் அல்லாத சுத்த சைதன்னிய சொரூபமே சுவபாவமாக உடையவன் என்றவாறு.

சிவனுக்கு ஆதாரதேக கரணுதிகளெல்லாம் தன து சமவாய சத்தி என்பதற்குச் சம்மதி.

அடைலையு கூடிகோவர்கா கையில் இருக்கா தின் தி தடித்தா இது கால் முன் வருக்கா வையில் இருக்கா கியையை இத்த தெருக்காவர்கள் கையில் இருக்கா கியையை இத்த தெருக்காவர்கள் கையில் இதிக்கை கொவையிக்க இதி.

இந்த முதற்சூத்திரம் எழுபது விருத்தத்தினுல் பிரபஞ்சம் ஆண் பெண் அலியாதி காரியரூபமாகையி ூலே, இந்தக் காரியரூப அனுமானத்திஞலே இந்தக் காரியத்திற்குக் கர்த்தா ஒருவன் உண்டு என்றும், தாம் அத்தைக் கண்டபோது புகையைக்கண்டபோது இதற்குக் காரணமாய் இருக்கிற ஈர விறகோடுகூடின அக்கினி உண்டென்று அறிந்ததுபோல; இதற்குக் காரணமாய் இருக்கிற ஆத்திரேந்தந ஸம்யுக்தாஸ்தி உண்டென்று அறிந்ததுபோல, சிதசித் ரூபமாயிருக் கிற பிரபஞ்சத்தைக்கொண்டு இதற்குக் காரணமாக ஆன்மா ஆச்ரயமாயிருக்கிற மாயையிலே ஈசுவரசத்தி சம்பந்தம் உண்டென்றும்; இப்படிப்பட்ட சத்தியாகிற தருமத்திற்குத் தருமியாக ஈசுவரன் உண்டென்றும், ஆன்மாக்கள் பண்ணுகிற புண்ணிய பாபங்களாகிய காரணத்திலைலே மேல் சுக துக்கங்களாகிய காரியம் உண்டாம் என்றும், ஆகமத்தினைல் அந்தச்சுக துக்க அனுபவிஸ்தானமாகிய சுவர்க்க நரகம் உண்டென்றும் அறிவித்தது.

oni എപ്പെഡ് എടങ്ങ് ക്യൂ പ്രത്യേക്യം

மேலும் இந்த விசுவமானது மாயையாகிற உபா தானத்திலே நின்றும் ஒரு கர்த்தாவிஞலே உண்டாக்க வேண்டும், மிருத்பிண்டமானது கடாதிகளாகிறதற்குக் குலாலணே அபேக்ஷிக்குமாபோல.

തുരാ ലുന്നും ഒല്ലായും ചെയ്യുന്നും ഇട്ടി പ്രദ്യായികാര പ്രോക്സ മുന്നും ഇത്തായും പ്രവാധികാരം പ്രത്യായും പ്രത്യായും പ്രവാധികാരം

புண்ணியன் சிவாக்ர யோகி
புகழ்சிவ ஞான சித்தி
நண்ணுமுற் சூத்தி ரத்து
நலந்தரு பொருளே யாய்ந்து
திண்ணிய வுலகிற் கேது
திட்டாந்த பூர்வ மாக
அண்ணலா மரன்கர்த் தாவென்
றறிந்திட வுரைசெய் தானே.

பெருவாழ்வு மிக்க நிலமீ திருக்கை பெறுவார்தமக் கருள நாம் பரவாத நிக்கி ரகமே குறித்த பலசாத கர்க்கு தவியாம் கருவேர் பறித்த பெரியோர்கள் முத்தி கையிலாம லகக்கனியதாம் திருவீழி யுற்ற சிவயோகி செப்பு சிவஞான சித்தியுரையே.

> <mark>முதற்சூத்</mark>திரம் முற்றிற்று ஆகச் செய்யுள் — 95

இரண்டாம் சூத்திரம்

உலகெலாம் ஆகி வேருய் உடனுமாய் ஒளியாய் ஓங்கி அலகிலா உயிர்கள் கன்மத் தாணேயின் அமர்ந்து செல்லத் தலேவனுய் இவற்றின் தன்மை தனக்கெய்தல் இன்றித் தானே நிலவுரே அமலன் ஆகி நின்றனன் நீங்கா தெங்கும்.

4

Ø

Ċ

1

மேல் சிவன் தம்முடைய சமவாய சத்தியாலே பிரபஞ்சோற்பத்தியைப் பண்ணுவர் என்பதும், சிவ சீவர்களுடைய அபேதபாவமும், பாசத் திரயமாகிய ஆணவம் மாயை காமியங்களினுடைய லட்சணங்களே யும், தத்துவ தாத்துவிகங்களினுடைய லட்சணங்களே யும் கூறுகின்றது.

இதற்குச் சிவஞானபோத மூலசூத்திரானுகுண மாக அன்னுவயம்: சிவன் வேருய் உடனுமாய் அலகு இலா உயிர்கள் கன்மத்து ஆணேயின் உலகெலாமாகி அமர்ந்து செல்லத் தலேவஞய் இவற்றின் தன்மை தனக்கு எய்தலின்றித் தானே நிலவுசீர் அமலஞகி ஓளி யாய் ஓங்கி நீங்காது எங்கும் நின்றனன்.

சமல நிர்மலதையினுலே சிவனும் உலகெலாம், ஆன்மாக்களும் பேதமுமாய் வியாப்தியினுலும் சித் ரூபதையினுலும் பேதமற்றதுமாய் எண்ணிறந்த ஆன் மாக்களுடைய கன்மானுகுணமாகத் தனது சமவேத சத்தியினுல் மாயையை க்ஷோபிப்பித்துத் தனு கரணுதி கணேச் சமவாய சத்தியானு சூதமாக உண்டாக்கித் திதி காலமெல்லாம் பிரபஞ்சத்திருந்து பிரளயகாலத்திலே ஒடுங்கும்படிக்குத் தான் கடத்த கர்த்தாவுமாய்; இவ் வாறு இந்தப் பிரபஞ்சத் துடனே பிறிவற நின்று ஆன் மாக்களுடைய கர்த்ருத்துவ போக்த்ருத்துவாதிகளும் மாயையினுடைய சங்கோச விகாசங்களுமாய்; காரியங்களுடைய உற்பத்தி திதி நாசங்களேயும் தனக்கின்றி அநாதியே சுவபாவமாக அழகுபெற்ற நிர்மலனுகிச் சுவப்பிரகாசனுகிக் காலதேச வஸ் துக்களினைலே அபரிச்சின்னனுகி நீக்கமற்று எங்கும் நின்றனன்.

സഠസിക്ഠ ൗഹാന്ധേ ഉപ്പില്ലായുള്ള എല്ലി അവലും അപ്പെ എട്ടില്ലായുന്നു എല്ലി അവളെ അവളെ ആവള്ള

இதற்கு மெய்கண்டதேவ சிவாசாரியார்_. சொன்ன உதாரணம் :

'' அரக்கொடு சேர்த்தி யஃனத்தவக் கற்போல் உருக்கி யுடங்கியைந்து நின்று - பிரிப்பின்றித் தானே யுலகாம் தமியே னுளம்புகுதல் யானே யுலகென்ப னின்று.''

மேல் பதப்பொருள் :

இ - ள் : வேருய் - அநா தியே சிவனும் ஆன்மாவும் உபாதியிஞலே பேதமுமாய், உடனுமாய் - சொரூப வியாப்தியிஞலே பேதமத்துமாய், அலகிலா உயிர்கள் கன்மத்து - எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுடைய கர்மானு குணமாக, ஆணேயின் - தனது சமவாய சத்தியிஞலே, உலகெலாம் ஆகி - எல்லா உலகங்களுமாய், அமர்ந்து -நிஃபெற்று நின்று, செல்ல - லயத்தை அடைய, தலேவஞய் - கர்த்தாவாய்; எல்லா உலகங்களேயும் உண் டாக்கித் தாபித்து அழிக்கக் கர்த்தா என்று கூருது, 4

ð

41

எல்லா உலகங்களுமாய் நின்று ஓடுங்க என்று பிரபஞ்சத்தையே கர்த்தாவாகச் சொன்னது, சிவனுடைய காரியோன்முகியாய் இருக்கிற சத்தி சம்யோகத்திணுலே பிரபஞ்சம் காரியப்பட்டும் நின்றும் அழியும்; அதற்குச் சிவன் தடஸ்தன் என்பதனுல், தானே நிலவு சீர் அமல ஞகி அந்த அனந்தேசுவராதிகள் சிவனுல் அமலரான துபோலச் சிவனும் ஒருத்தரால் நிர்மலன் ஆகாமல் அநாதியே சுவபாவ நிர்மலன் என்றது; ஒளியாய் - சுவயம்பிரகாசமாய் இருக்கை;

ஓங்கி - பிறரைப் பிரகாசிப்பிக்கை ஈசுவரனுடைய சமவாயசத்திப் பிரபஞ்சானு சூதையாய் அபின்ணயா யிருக்கையினுும் ஈசுவர நிமித்தமாயிரு ந்தும் சத்சத்தி மானங்கள் .அபின்னமாகையாலே பிரபஞ்சம் ஈசுவரண அபின்ன நிமித்தோபாதானமாக உடையது, ஈசுவரன் நிமித்த காரணம் என்றும், சுத்தாசுத்த மாயைகள் உபாதானம் என்றும் சொல்லியிருக்க இவ்விடத்தில் அபின்ன நிமித்தோபாதானம் என்றது விரோதமென் னில் ? இது விரோதமில்‰ ; புத்திரனுடைய தேகத் திலே மாங்கிசாதிகளுக்கு மாதாவினுடைய சோணிதம் உபாதானமும் அஸ்திக்குப் பிதாவினுடைய வீர்யம் உபாதானமும் ஆதானத்திலே பிதா கர்த்தாவுமாய் இருக்க உபாதானதையைக் சுருமல் பிதாவை நிமித்த னென்றது போல, சகத்திற்கு ஈசுவர²ன உபாதான மென்னுது பிரதானமான கர்த்ருத்வத்தினுலே நிமித்த னென்றது சடமாகிய மாயையும் சித்தாகிய ஈசுவர சத்தியும் மிளிதமானபடியினுலே பிரபஞ்ச சித்சிதாகார மாய் நின்றது என அறிக.

இவற்றின் தன்மை தனக்கு எய்தல் இன்றி - இவ் வாறு இந்தப் பிரபஞ்சத்துடனே பிறிவற நின்று ஆன் மாக்களுடைய சுதந்திரம் உடைத்தாய் இருக்கையும்,

Ż,

71

மாயையுடைய சங்கோச விரிவுகளும் மாயாகாரியங்க ளுடைய உற்பத்தி திதி நாசங்களும் தனக்கு இன்றி, நீங்காது எங்கும் நின்றனன் - நீக்கமற எவ்விடத்தும் சடசித்துகள்தோறும் நின்றனன் என்றவாறு.

தேவாரத்திலும் ''எல்லாவுலகமும் ஆனுய் நீயே'' (அப்பர். ஐயாறு. 7) என்றும் '' இரு நிலஞய்''(அப்பர். நின்ற.1) என்றும், திருவாசகத்திலும் ''வாஞகி'' என்றும், '' நிணப்பற நிணந்தேன் நீயலால் பிறிது மற்றின்மை'' என்றும் இவ்வாறு ஆகம புராணங்களி லும் தேவார திருவாசகங்களிலும் பகுவாகச் சம்மதி உண்டு.

சிவனும் ஆன்மாக்களும் வஸ்து பேதமுமாய் வியாப்தியினுலே அபேதமும் என்றதனுல் சம்பந்தம் சமவாயமோ? சம்யோக சமவாயமோ? என்னில்; அது சித்சத்தியேயாம்.

சம்யோகம் என்னில்? அந்தச் சம்யோகம் ஐந்நி யமோ ? அஐந்நியமோ ?

ஐந்நியமாகில் அந்நியதாகர்ம ஐந்நியமோ ? உபயகர்ம ஐந்நியமோ ? சம்யோக ஐந்நியமோ ? இருவரும் சித்தும் விபுவுமாகையால் அந்நியதாகர்ம ஐந்நியமும் உபயகர்ம ஐந்நியமும் கூடாது. ஆகை யால், சம்யோக ஐந்நியமாயிருக்கிற சம்யோகத்திற்கும் Ď

.

P4.

ŧ.

5

உற்பத்தி இல்**ஃ. ஆகையால், அஜந்நிய சம்யோகத்** திற்கு நித்தியவிகாரித்துவம் வருமென்னில் வாராது.

வியாப் தியானது வைஷமிக வியாப்தி என்றும் ஓளபச்பேஷிக வியாப்தி என்றும் இருவகை. அதிலே வைஷமிக வியாப்தியாவது: கடாதி சர்வமூர்த்த திரவி யங்களேயும் ஆகாசம் வியாபித்திருக்கை. ஓளபச்யே ஷிக வியாப்தியாவது: பாலில் நெய்போலவும், பழத் தில் மதுரம்போலவும், எள்ளில் எண்ணேபோலவும், அரணியில் அக்கினிபோலவும் இருக்கை.

இவ்விடத்து ஆன்மாவும் சிவனும் சைதந்நியமும் விபுவுமாகையால் வியாப்பிய வியாபக பாவம் ஒளபச் யேஷிகமே. இது அநாதியும் நித்தியமுமாகையால் இதஞல் விகாரித்துவம் இல்ஃ. இந்தச் சம்பந்தம் சிவ னென்றும் சீவனென்றும் பேதஞ்சொல்லவும்பெற்றுப் பிரிக்கப்படாமலுமிருக்கையீஞலே தாதான்மியமென்று வியவகரிக்கப்படும். இவையிற்றின் விஸ்தாரம் சித் தாந்த நிர்ணயத்தில் நிரூபித்தோம்; கண்டுகொள்க.

இந்தவிருத்தம் மேல் தொண்ணூற்றைந்து விருத் தத்திற்கும் மூலசூத்திரமாகையால் இதற்குப் பதப் பிர யோசனம் கூறவேண்டும். அவை வருமாறு:

உலகெலாம் ஆகி · பிரபஞ்சம் வஸ்துவாகி உற் பத்தியுள்ளதல்ல பிராந்தி என்றும் விவர்த்தவாத நிரா சார்த்தமாக; வேறு ஆய் · சிவாத்துவைத நிராசார்த்த மாக; உடனும் ஆய் · சிவனுக்கும் சீவனுக்கும் அந் யத்ர பேதம் சொல்லும் நியாய வைசேஷிகாதி நிரா சார்த்தமாக;

ஒளியாய் ஓங்கி - சுவ பரப்பிரகாச சொரூபன் என் றது, இது கர்த்தா குணவானும் சாவயவமுமென்னும்

2

பாஞ்சராத்திர பாகவதாதி நிராசார்த்தமாக; அலகு இலா உயிர்கள் - ஏகான்மவாத நிராசார்த்தமாக; கன் மத்து - உலகாயத மத நிராசார்த்தமாகவும் நைக்ரச்ய வைஷம்ய தோஷ நிராசார்த்தமாகவும்; ஆணேயின் -மாயாசத்தி அல்லது சிவனுக்குச் சமவாய சத்திரில்லே என்னும் பாட்ட பாஸ்கரமதா நிராசார்த்தமாக; அமர்ந்து - ஐகத்திற்கு உற்பத்தியுண்டு ஸ்தாயியல்ல, கூணத்திலே நாசம் என்று சொல்லும் பௌத்தமத நிராசார்த்தமாக; செல்ல தலேவனுப் - ஐகத்திற்கு நாச மில்லே, ஆன்மாக்களுடைய கர்மத்தினுலே தேகேந்திரி யாதிகளுண்டாமொழிந்து இதை உண்டாக்குவான் ஒரு கர்த்தாவும் இல்லே என்னும் மீமாம்சக மத நிரா சார்த்தமாக.

சேஷபதப் பிரயோஜனம் முதலே சொல்லப்பட்டது.

முதல் அதிகரணம்

ஒன்றென மறைகள் எல்லாம் உரைத்திட உயிர்கள் ஒன்றி நின்றனன் என்று பன்மை நிகழ்த்துவ தெவ்னே என்னின் அன்றவை பதிதான் ஒன்றென் றறையுமக் கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் அகரம் போல நின்றனன் சிவனும் சேர்ந்தே.

'அலகிலா உயிர்கள் உடனுமாய் நின்றனன்' (1) என்பதற்கு ஏகான்மவாதி பண்ணும் சங்கையை அநுவதித்துத் தூஷித்தல்.

இ-ள்: ஒன்று என மறைகள் எல்லாம் உரைத் திட உயிர்கள் ஒன்றி நின்றனன் என்றுபன்மை நிகழ்த் துவது என்ணே என்னில் - வேதங்களிலே ஆன்மாக் கள் ஏகமேயென்று சொல்லுகையீணுலே அநேக ஆன் மாக்களிடங்களிலும் சிவணுருவனே பிறிவற நின்ரு னென்றும், ஆன்மாக்களே அநேகமாகக் கூறியது என்ணயோ எனில்? அன்று அவை பதிதான் ஒன்று என்று அறையும் - வேதங்கள் ஒன்றென்று சொன் னது சீவான்மாக்களே அன்று, பின்ண ஏதென்னில்? சிவான்மாக்களுக்குப் பதியாகிய பரமான்மாவையே ஒன்றென்று சொல்லும்.

ஆகில் சீவான்மாவும் பரமான்மாவும் பேதமா யிற்று, வேதத்தில் அத்துவைதமென்ற வாக்கியத்திற்கு விரோதமென்னில்? வாராது. ப்ரஸத்தத்துக்கன்ரே பிரதிஷேதம் உள்ளுவது, ஆகையால் சீவான்மாவும் பரமான்மாவும் வஸ்துவிஞலே பேதமும் வியாப்தி யினுல் அபேதமும் ஆகையால் அத்துவைதம் என்றது. அஃது எவ்வாறு என்னில்?

அக்கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் அகரம் போல நின்றனன் சிவனும் சேர்ந்தே - நாற்பத்தொன்பது அக்கரங்கள்தோறும் அகரம் செறிந்து உயிராய் நின் றதுபோல, அநேக சீவான்மாக்கள்தோறும் சிவன் பிறி வறச் செறிந்து பரமான்மாவாக நின்ருன் என்றவாறு.

மெய்யெழுத்து முப்பத்து நாலிலும்அகாரம் பிராண கை நின்றது ஓக்கும்; உயிரெழுத்துக்களிலே அகாரம் பிராணஞக நின்றது எவ்வாறு என்னில்? அகாரம் பிரகிருதியாய் நிற்க, ஆகாராதி பதிணந்தெழுத்தும் விகிருதியாய் நின்றது. இதினுடைய லட்சணம் அளவை பதின்மூன்ரும் விருத்தத்தில் ஆகம நிரூப ணத்தில் வர்ணேத்பத்தியிலே சொன்னேம்; கண்டு கொள்க.

இது பொழிப்புரை. மேல் அகலம் வருமாறு:

அநேக ஆன்மாக்களுண்டு என்கிறது எதனுலே அறியப்படும்? பிரத்தியட்சத்தினுலும் அனுமானத்தினுலும் அல்லவோ என்னில்? பிரத்தியட்சத்தினுலும் அநேகாத்தும அனுமானத்தினையும் ஆகமத்தினையும் அநேகாத்தும சித்தம். அஃது எப்படி என்னில் "பிரத்தியேக மக மஸ்திய" என்கிற பிரத்தியட்சம் உண்டாகையினுலே பிரத்தியட்சம். மேலும், ஜனன மரணங்களேப் பேதமாகக் காண்கையினுலே ஆன்மாக்கள் அநேகமே.

அஃதன்று. ஜன்மநாசங்கள் தேகத்திற்கொழிந்து ஆன்மாவிற்கு இல்லே என்னில்? அப்படி அல்ல. ஆன்மாவிற்கே லிங்கசரீரத்துடனேகூடி ஜனன மரணமும் காணப்படுகிறது. அன்னமயமாயிருக்கிற தூல சரீர லிங்க சரீரத்தினுடைய காரியமாகிய தாத்விகம், இந்தத் தூலசரீரத்தினுடைய காரியமாகிய தாத்விகம், இந்தத் தூலசரீரத்திற்கே அநித்தியதை. லிங்க சரீரம் ஆன்மாவுடனே ஸஹகாரியாய் கர்ப்பத்திலே பதிகிறபொழுதும் கூடப் பதிந்தும் தூலதேகத்தை விட்டுப் போகிறபொழுதும் கூடப் பதிந்தும் தூலதேகத்தை விட்டுப் போகிறபொழுதும் கூடப்போய் மோட்சபர்யந்தமும் அனுவதிக்கையினுலே; ஆன்மாவிற்கும் லிங்க சரீரத் திற்கும் கூடவே ஜனன மரணதிகள் சொல்லப்படும்.

லிங்கசரீரியாய் இருக்கிற ஆன்மாவிற்கு ஜனனம் இல்லே, தூலசரீரத்திற்கே ஜனனம் என்னில்? அந்தத் தேகத்திற்குச் சைதன்னியம் இல்லாமற்போகவேணும்; அப்போது பிறந்த குழந்தைக்கும் அந்தத் தேகத்திலே சைதன்னியம் உண்டாகையிஞலே சைதன்னியத்தோ டேயே லிங்கசரீரத்திற்கு உற்பத்தி. ஜன்மாதி பேதங் கீன உடைய இந்த லிங்க சரீரமே ஆன்மபேதத்திற்கு ஏது.

நித்தியஞய் இருக்கிற ஆன்மாவிற்கு உற்பத்தி நாசம் எப்படிக் கூடுமென்னில் ? தூலசரீரேந்திரியாதி களுக்குச் சமவாயிகாரணமாய் ஆமோட்சநித்தியமாய் y

7

இருக்கிற லிங்க சரீரத்திற்கு உற்பத்தி நாசங்களே அங்கீகரிக்கையினுல் தத் அவச்சின்னனுயிருக்கிற ஆன் மாவிற்கு உற்பத்தி நாசம் அங்கீகாரார்த்தமே.

அப்படியல்ல. விங்க சரீரமும் ஆமோட்சஸ்தாயி யல்ல, அசத்தேயென்னில்? அத்யந்தம் சத்தானது ககன குசுமம் போல உண்டாகாது. எப்பொழுதும் சத்தானது நாசத்தை அடையாது. ஆகையால் லிங்க சரீரம் ஆமோட்சஸ்தாயி ஆகையிஞைல சத்து, மோட் சந்தாபாயி ஆகையிஞலே அசத்துமானபடியாலே சத சத்தாம்; ஆகையால் லிங்க சரீரத்திற்கு உற்பத்தி நாச முண்டு. தத் அவச்சின்னமாயிருக்கிற ஆன்மாவிற்கு மவ்வாறே.

இப்படிப் பிரதி ஆன்ம நியதமாக லிங்க சரீரமும் ஜனன மரணமும் உண்டாயிருக்கையிஞலே ஏகான்ம வாதம் கற்பிக்கின்றது அறிவீனமே !

அஃதல்ல, மாயா விலாசமான லிங்க சரீரங்கள் அநேகமாகிலும் கும்பகலசோதகஞ்சநாதிக்கு அநே கங்களிலேயிரு ந்தும் ஆகாசம் ஒன்றேயானது போல, ஆன்மா ஒன்றே அநேக சரீரங்களிலுமிருக்கும் என் னில்? இந்தத் திருஷ்டாந்தம்கூடாது. கும்ப கலசாதி களிலே இருக்கிற ஆகாசம் ஏகரூபமாயே இருக்கும், அநேக லிங்க சரீரங்களிலே இருக்கின்ற சைதன்யம் ஒருகாலத்திலே தானே ஒரு தேகிக்கு அப்படியல்ல. போஜன இச்சையும், ஒருவனுக்கு வழி நடக்கிறத்திலே இச்சையும், ஒருவனுக்கு நித்திரையிலே இச்சையும், ஒருவனுக்கு அஞ்ஞானமும், ஒருவனுக்கு ஞானமும், ஒருவனுக்கு வைராக்கியமும், ஓருவனுக்கு விஷயா சக்தியுமாகக் காண்கையால்; ஒருவனுக்கு ஏக காலத் திலே விருத்த நாநாகிருத்தியம் கூடாது ஆகையால், ஆன்மா அநேகமென்று சித்தம்.

V

ĭ,

Ìì.

ஆகாசம் ஒன்ளுயிருக்கக் கலசகும்பாதி பேதங்களி ூலே பேதமானது போல ஆன்மா ஒருத்தனுக்கே விங்க சரீராதி பேதத்திஞலே பேதமென்னில்? அது கூடாது. திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிற ஆகாசம் ஒன்ளுகை யிஞலே அதனுடைய பேதம் உபாதி பேதத்திஞலே உண்டாச்சுதென்று சொல்லலாம். இவ்விடத்து ஆன்ம பேதம் யுக்திகளிஞலே சித்தமாயிருக்கையிஞலே பேதா சித்தியை அங்கீகரிக்கிறது சோபை அல்ல. மேலும், கூடித்யாதி காரியங்களுக்கு ஈசுவரன் கர்த்தா. அந்த சுகவரன் விபுவும் நித்தியதிருப்தனுமாகையால் கூடித் யாதி பிரபஞ்சத்தைத் தம்முடைய போகார்த்தமாக உண்டாக்கினதல்ல.

அந்தப் பிருதிவி யாதிகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று போகமாக உண்டாக்கினர் என்னில்? அவைகள் ஐட மாகையால் போக்கியமாமொழிந்து போக்தா ஆகாது. ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞராகையால் நிரர்த்தமாக உண்டாக் கார். இந்தப் பாரிசேடத்தினுலே ஈசுவரனுக்கும் பிர பஞ்சத்திற்கும் அநந்நியமாக போகாயத்நமான சரிரா திகளே அறிகிறவர்களான பசுக்களென்று சித்தம்.

பிரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பிரமாணம் உண்டாயே அல்லோ இந்தப் பிரபஞ்சம் ஆன்மாக்களுடைய போகார்த்தமாக வேணும். பிரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பிரமாணமே இல்லே என்னில்? பிரத்தியட்சமாகக் காணப்பட்ட பிரபஞ்சத்திற்குப் பிரமாணம் ஏன்? அஃதன்று. பைத்யோத்ரேக பிரமத்திலே சூரிய கிரணத்திலை நாளுவிதமாயிருக்கிற வெயிற்குஞ்சுகள் காண்பித்ததுபோல அஞ்ஞான வசத்தினைல தீர்க்க பிரமையாகக் காண்பித்ததே! இவ்வாறு பிரத்தியட்சப் பிரமாணமில்லாதபொழுதே பிரத்தியட்சத்தை ஏதுவா புடைய அனுமானமும் பிரமாணமல்ல. பிரத்தியட்ச

Á

倏

அனுமானங்கட்கு விருத்தமான ஆகமமும் பிரமாணம் அல்ல.

அப்படி ஏன் ? பிரத்தியட்சாதி பிரமாணமுண்டு. அஃது எவ்வாறு என்னில் ? கோடி த்வயசமான தர்ம தரிசனத்திணுலே ஸ்தாணுவோ புருடனே என்று சந்தே கிக்கில் இந்தச் சந்தேகத்திற்கு விஷயமாயிருக்கின்ற ஸ்தாணு புருடர்களேச் சத்தியமாக அறிகையினுலே பிரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பிரத்தியட்சப் பிரமாணம் உண்டாகையால் ; பிரத்தியட்சத்தை ஏதுவாகவுடைய அனுமானமும் உபயசம்மதமான ஆகமமும் பிரமாணம்.

அந்தப் பிரத்தியட்சமும் ரஐ்ஜு சர்ப்பாதிபோ லும், சுத்தி ரஜிதப்பிராந்திபோலும், மருமரீசிப்பிராந்தி போலும் பிரபஞ்சப் பிராந்தியல்லது பிரமாணஞானம் அல்ல.

அஃதன்று. அந்த ரஜ்ஜுவுக்குச் சர்வ சாமியம் உண்டாகையாலும் பிராந்தி வியதிரிக்த ஸ்தலத்திலே யதாவத்தாகச் சர்ப்பத்தை அறிய உண்டாகையாலும் ஆரோப்பியமான சர்ப்பமும் அதிஷ்டானமான ரஜ்ஜு வும் சத்தியரூபமாக அறியப்படுகையினுலும் ஆரோப் பியமான பிரபஞ்சமும் அதிஷ்டானமான பிரமமும் இவை இரண்டும் சித்தமே.

சுத்தி ரஜிதம்போல, பிராந்தி என்பதுவும் கூடாது. சுத்தியிலே ஆரோபிதமான ரஜிதத்தை ஸ்தலாந்தரத் திலே யதார்த்தமாகக் காணுதபொழுது இப்பிராந்தி கூடாதது போல, பிரபஞ்சத்தையும் யதாவத்தாகக் காணுதபொழுது பிரமத்திலே பிரபஞ்சப் பிராந்தி கூடாது.

மருமரீசிகா திருஷ்டாந்தமும் பூமியும் சூரியமரீசி யும் சத்திய ஜலமும் மூன்று வஸ்து உளதானதுபோல மாயையும் ஈசுவரசத்தியும் பிரபஞ்சமும் சித்தி. மேலும் பிரபஞ்ச பாவசாதகப் பிரமாணம் பிரமாணமோ? அப்பிரமாணமோ? நீயே விசாரித்துப் பார்.

பிரபஞ்ச பாவ சாதகம் பிரமாணம் என்னில்? அந்தப் பிரமாணம் பிரபஞ்சகோடி நிவிஷ்டமாகை யால் பிரபஞ்ச ஏகதேச அங்கீகாரத்திஞலே பிரபஞ்சம் சித்தம்.

பிரபஞ்ச பாவசாதகம் அப்பிரமாணம் என்னில்? 'பிரபஞ்ச பாவ சாதகப் பிரமாண பாவாத் சுதாரம் பிரபஞ்ச சித்திஹி' ஆகையால் ஆன்மா நாஞத்வமும் அசத்தாகிய மாயாகாரியப் பிரபஞ்சம் வஸ்துவாத்மகமு மாம். இவ்விருவகைக்கும் சம்மதி வசனங்கள் சிவாக் கிரபாஷ்யத்திலே எழுதிேணும் கண்டுகொள்க.

சிவனுக்கு ஆன்மாக்கள் பின்னமாகையால் ஞேய மாக வேணும். ஞேயமானபொழுதே பரிச்சின்னமும் விநாச்யமும். இதஞல் சிவன் ஆன்மாக்கண அறிவா னென்னில் சர்வஞ்ஞத்துவ ஹானிவரும். இந்த இரண் டிற்கும் அவிரோதமான உண்மை குருமுகத்தினுல் அறியப்படும்.

> உருவொடு கருவி எல்லாம்
> உயிர்கொடு நின்று வேருய் வருவது போல ஈசன் உயிர்களின் மருவி வாழ்வன் தருமுயிர் அவணே யாகா உயிரவை தானும் ஆகான் வருபவன் இவைதா ஞயும் வேறுமாய் மன்னி நின்றே.

சிவ சீவர்களுடைய அத்துவைதத்திற்குதாரணம்.

3

இ-ன்: வருபவன் ஈசன் - ஏககாலத்தும் எவ் விடத்தும் ஆன்மாக்கணப் பிறிவறக் கூடிவருபவனை ஈசுவரன், வேறும் ஆய் மன்னி நின்றே - ஆன்மாக் களுடைய கர்த்திருத்துவ போக்த்ருத்துவாதிகளுக்கு அன்னியமாக ஆன்மாக்களிலே நிலேபெற்று நின்றே கன்மானுகுரைமான சுகதுக்க போகங்களேப் புசிப்பிப் பன், உயிர்களின் மருவி இவை தாளுயும் வாழ்வன் -முத்தான்மாக்களே வேறறக் கலந்து சீவ சொரூபம் தோன்ருமல் தானேயாக வாழ்வன்;

சீவான்மாக்கள் தான் மலம் நீங்கிச் சிவ**வைர்கள்** என்ன ஆகாதோ என்னில் ?

தரும் உயிர் அவணே ஆகா - சிவனை பிரகாசிப்பிக் கப்பட்ட அறிவையுடைய ஆன்மா சிவணே வியாபி யாது. அஃது என்போல என்னில்? உருவொடு கருவி எல்லாம் உயிர்கொடு நின்று வேருய் வருவது உயிரவை தானும் ஆகாபோல - தேகேந்திரிய அந்தக் கரணங்களே ஆன்மா தானை அபிமானம் பண்ணிக் கொண்டு நின்று, அதற்கு அன்னியமாய் வருவது அவ்வாறு கூடிநின்ற காலத்தும் தேகேந்திரியாதிகள் ஆன்மா ஆகாததுபோல;

இவை தாஞயும் வேறும் ஆய் என்ற இரண்டு உம்மையும் சிவன் சீவான்மாக்களுமல்ல அவையிற்றுக் களுக்கு அன்னியமுமல்ல தாதான்மியமே என்றது. இருவர் கூடிவாழ்தல் இன்புறுபுணர்ச்சி என்றவாறு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

இருவீணே இன்பத் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்தி றந்து வருவது போவ தாகும் மன்னிய விணப்ப லன்கள் தருமரன் தரணி யோடு தராபதி போலத் தாமே மருவீடா வடிவும் கன்ம பலன்களும் மறுமைக் கண்ணே.

4.

13

மேல் மாறிப்பிறந்து வருமாறு உணர்த்துதல்.

இ-ள்: இ உயிர் இருவிணே இன்ப துன்பத்து பிறந்துவருவதும் இறந்துபோவதுமாகும் - புண்ணிய பாபத்தின் பலமாகிய சுகத்தையும் துக்கத்தையும் புசிப் பதாகப் பூமியிலே வந்து பிறப்பதும், சுவர்க்கத்திலே புண்ணியபலமே புசிப்பதாகவும், நரகத்திலே பாப பலமே புசிப்பதாகவும் இறந்துபோவதுமாம், மன்னிய விண பயன்கள் தரும் அரன் - இவ்வாறு பொருந்திய புண்ணிய பாபபலன்களே அரனே கொடுப்பன். எவ்

தரணியோடு தராபதி போல - பூமியான து விகார மின்றி நின்று அவரவர் பண்ணின கர்ஷனு திகளுக்கு ஏற்ற பலத்தைக் கொடுக்கிருப்போல கர்ம பலன்களே உண்டாக்கிப் பூபதியானவன் அவ்வவர் பண்ணின கிருஷ்யாதி பலன்களே அவ்வவர்க்கேயாகச் செலுத்து மாப்போல அவ்வவர் பண்ணின கர்ம பலத்தை அவ் வவரையே புசிக்கப்பண்ணுவன். கர்மமே பலத்தைக் கொடுக்கும் அல்லது கர்மானுகுணமாக மாயையே பலத்தைக் கொடுக்கும் இதற்கு ஒரு கர்த்தா ஏன்

தானே மருவிடா வடிவும் கன்ம பலங்களும் மறு மைக் கண்ணே - மாயை சடமாகையால் தானே உரு வாக அறியாது, கன்மமானது செய்தவுடனே நாசம் ஆகையால் அந்தக் கன்மத்திலே ஒரு அதிருஷ்டத்தை ஐனிப்பித்து, அதை *அத்வநிஷ்டம்பண்ணி மறுமைக் கண்ணே பலன் கொடுப்பதாகையால் கருமம் தானே பலன் கொடுக்கமாட்டாது; ஆகையால், ஈசுவரனே கருமபலத்தைக் கொடுக்கவேணும் என்றவாறு.

இவ்வுயிர் என்பது சகலர் என அறிக.

இருவினே என்னே இன்பத் துன்பங்கள் இயல்ப தென்னின் ஒருதன்மை இயல்புக் குள்ள தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி வருவதென் மலரும் தியும் மருவலின் வாசம் வெம்மை தருவதென் நீரென் செய்து தானியல் பாகும் அன்றே.

5

மேல் உலோகாயதன் புண்ணிய பாபங்களென் பது ஒன்றுமில்ஃ, சுக துக்கங்கள் தேகத்திற்குச் சுவ பாவம் என்பதைப் பன்னிரண்டு விருத்தத்தினுலே அனுவதித்து நிராகரித்தல்.

இ-ள்: இருவிண என்ண இன்ப துன்பங்கள் இயல்பது என்னின் - புண்ணிய பாபங்கள் என்று இரண்டு உண்டு என்று சொல்லுவானேன், சுக துக்கங்கள் சுவபாவமே என்னில், ஒரு தன்மை இயல் புக்கு உள்ளது ஒருவனுக்கு இரண்டு செய்தி வருவது என் - சுவபாவமானதொரு பகுப்பாய் இருப்பதன்றி ஒருவனுக்குச் சுகமும் துக்கமும் இரண்டு வகையாய் இருப்பது ஏன் என்னில், மலரும் தீயும் மருவலின் வாசம் வெம்மை தருவது என் நீர் என் செய்து தான்

^{*} அத்வநிஷ்டம் - வழியிலிருப்பது.

W.

نيك.

3

இயல்பு ஆகும் அன்றே - புஷ்பமானது பொருந்தின பொழுது வாசணேயையும் அக்கினி பொருந்தினபோது உஷ்ணத்தையும் உண்டாக்குகிற நீரானது என்ன புண்ணிய பாபத்தைப் பண்ணிற்று, ஆகையால் எல் லாருக்கும் சுக துக்கங்கள் சுவபாவமே என்னில்.

தன்னியல் பொழியப் பூவும் தழனும்வந் தணேய நிரின் மன்னிய திரண்டு செய்நி வருமிரு வினேயி ஞனும் முன்னிய இன்பத் துன்பம் உறுமுயிர் உணர்வில் லாத துன்னிய அசித்தை இன்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்திடாவே.

இதற்கு உத்தரம்.

இ - ள் : தன் இயல்பு ஒழிய பூவும் தழலும் வந்து அணேய நீரில் மன்னியது இரண்டு செய்தி - நீருக்குத் தனக்கு இயல்பான குளிர்ச்சி நீங்கப் பூவும் நெருப்பும் பொருந்தியிட மணமும் வெம்மையும் பொருந்திற்று ; அப்படியே, வரும் இருவிணேரினைும் முன்னிய இன்ப துன்பம் - புண்ணிய பாபங்களென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு தொழிலினுும் சுகதுக்கங்களாகிய கருமபல மானது வரும், உறும் உயிர் - அந்தச் சுகதுக்கங்களே ஆன்மாவானது பொருந்தும், உணர்வு இலாத துன் னிய அசித்தை இன்ப துன்பங்கள் சூழ்ந்திடாவே -அறிவில்லாததாய ஆன்மாவிற்குப் போகாயத்னமாய் இருக்கிற தேகத்தைச் சுகதுக்கங்கள் பொருந்தாது, தீரில் பொருந்தின வாசணயும் உஷ்ணமும் நீருக்கின்றி அந்த நீரை * சுவிகரிக்கின்ற பேர்க்கு ஆனதுபோல, தேகத்தில் பொருந்தின சுகதுக்கங்கள் தேகிக்கல்லது தேகத்திற்கு இல்‰ என்றவாறு.

^{*} சுவீகெரித்தல் - அங்கீகரித்தல்.

8

இம்மையின் முயற்சி யாலே இருநிதி ஈட்டி இன்பம் இம்மையே நுகர்வர் செய்தி இலாதவர் பொருளும் இன்றி இம்மையே இடரு முப்பர் வேறிரு விணேய துண்டேல் இம்மையின் முயற்சி இன்றி எய்திட வேண்டும் இங்கே.

மேல் சங்கை.

இ - ள் : இந்தத் தேகத்தினுடைய உற்சாகத்தி ஞலே பகுவான திரவியத்தைத் தேடி அதனுலே இந்தத் தேகத்திலே தானே சுகத்தையும் அனுபவிப்பார்கள். உற்சாகம் இல்லாதவர்களுக்குப் பொருளுமில்லாமல் இங்கேதானே துக்கத்தை அனுபவிப்பார்கள். இந்த உற்சாகம் அடிமை என்கிற இரண்டு அல்லாமல் வேறே புண்ணிய பாபங்கள் என்று இரண்டும் உண் டாமாகில் உற்சாகமன்றியிலே இப்பொழுது இவ்வி டத்து உண்டாகவேண்டும் என்றவாறு.

> இருவினேச் செயல்காண் இம்மை இரும்பொருள் இன்பம் வேண்டி வருவினே செய்யும் காலே மடி.வரும் மடியும் இன்றித் தருவினே அதனில் அத்தம் தானறும் துயரும் தங்கும் ஒருவினே செய்யா தோரும் உடையரிவ் வுலகத் துள்ளே.

இதற்கு உத்தரம்.

இ - ள் : இருவிணே செயல் காண் - சுகதுக்கங்கள் வருவதெல்லாம் புண்ணிய பாபங்களுடைய தொழிலி ஞல் அல்லது இம்முயற்சியால் வாராதுகாண், அஃது எவ்வாறென்னில்? இம்மை இரும் பொருள் இன்பம் வேண்டி வரு விணே செய்யுங்காலே மடி வரும் மடியும் இன்றி தரு விணே அதனில் அத்தம் தான் அறும் துயரும் தங்கும் - இம்மையிலே அதிகமான பொருஃரத் தேடிச் சுகத்தை அனுபவிக்கவேண்டிப் பொருள் வரு முயற்சியைச் செய்புங்காலத்து மடிமைவரும், மடிமை யைத் தவிர்ந்து உற்சாகத்தைப் பண்ணினும் அதனுல் பொருளுமில்லாமல் போனுவம்போம், பொருளில்லாத தன்றி அபாயம் வரினும் வரும், ஒரு விணே செய்யா தோரும் உடையர் இ உலகத்துள்ளே - பிராரத்தம் அல்லது வாராது என்னும் முறைமையை அறிந்த பெரியோர், அயாசிதவிரு தமாகப் பூமியின்கண்ணே இருக்கவும் அவர்களுக்குச் சீவனம் நடக்கவும் கண்

பேறிழ வின்ப மோடு பிணிமுப்புச் சாக்கா டென்னும் ஆறுமுன் கருவுட் பட்ட தவ்விதி அனுப வத்தால் .ஏறிடும் முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற் கேது தேறுந் இனிச்செய் கன்மம் மேலுடற் சேரும் என்றே.

9

 $\Phi_{\mathcal{F}}$

14

மேலும்.

் இ - ள் : பேறு - ஒன்று உண்டாகிறது, இழவு -போகிறது, இன்பம் - சுகம், பிணி - துக்கம், மூப்பு -நரைதிரை, சாக்காடு - மரணம், என்னும் ஆறும் முன் கருவுட்பட்டது - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட ஆறும் கரு விற்பதிகிறபொழுதே முன்செய்த கருமத்தில் பக்குவ மானவை பிராரத்தமாகப் பொருந்தப்பட்டது, அவிதி அனுபவத்தால் ஏறிடும் - அந்தப் பிராரத்தத்தினுடைய சுக துக்கானுபவத்தினுலே ஆகாமியம் ஏறிடும், முன்பு செய்த கன்மம் இங்கு இவற்றிற்கு ஏது - பூர்வத்திலே செய்த கருமங்கள் இந்தத் தேகத்திலே அனுபவிக்கிற சுக துக்கங்களுக்கு ஏது, தேறு நீ இனி செய் கன்மம் மேல் உடல் சேரும் என்றே - இந்தத் தேகத்திலே செய்கிற புண்ணிய பாபங்களினை மேல் தேகாதி கணேப் பொருந்தும் என்று தெளிவாயாக என்றவாறு.

ஓடு : இடைச்சொல்.

4

2

உடற்செயல் கன்மம் இந்த உடல்வந்த வாறே தென்னில் விடப்படும் முன்னு டம்பின் விண இந்த உடல்வி கோக்கும் தொடர்ச்சியால் ஒன்றுக் கொன்று தொன்றுதொட் டநாதி வித்தி விடத்தினின் மரம்ம ரத்தின் வித்துவந் தியையு மாபோல்.

10

இ - ள் : உடல் செயல் கன்மம் இந்த உடல் வந்த வாறு ஏது என்னில் - உடலிஞலே புண்ணிய பாபங்கள் செய்யப்பட்டது, இந்த உடல் புண்ணிய பாபங்களி குலே வந்தது என்னில்? அன்னியோன்னியாச்ரய மாச்சுது, ஆகையால் தேகேந்திரியாதி உற்பத்திக்குக் காரணம் ஏது என்னில்?, வீடப்படும் முன் உடம்பின் வீணே இந்த உடல் விணக்கும் தொடர்ச்சியால் ஒன் றுக்கு ஒன்று தொன்றுதொட்டு அநாதி - முன்னே வீடப்பட்ட தேகத்தினுலே பண்ணின கருமம் இந்த உடலுண்டாக்கும், இப்படியே தொன்றுதொட்டு ஒன் றுக்கொன்று துவந்தமாய்ப் பிரவாகாநாதியாய் உடையது; எவ்வாறு என்னில்?

வித்தினிடத்தினின் மரம் மரத்தின் வித்தும் வந்து இயையுமா போல் - ஒரு பீஜமானதிலே ஒரு விருட்சம்

issikiem.

உண்டாகி, அந்த விருட்சத்திலே அநேக விருட்சம் காரணமாக அநேக பீஜங்கள் உண்டாம், அவ்வாறு கருமமானது பிரவாகாநாதியாய், மும்மலத்தொன்ருய், புண்ணிய பாபசொரூபமாய், அத்துவநிஷ்டமாய், இரு விணகளுக்குக் காரணமாய் இருத்தலால் இவ்வாறு தேகங்களும் கருமங்களும் உண்டாம்; *அன்னியோன் னியாச்ரய தோஷம் இல்லே என்றவாறு.

> முற்செயல் விதியை இந்த முயற்சியோ டனுப வித்தால் இச்செயல் பலிக்கு மாறென் இதமகி தங்கள் முன்னர் அச்செயல் ஆனல் இங்கும் அவைசெயின் மேலேக் காதம் பிற்செயா தனுப விப்ப தின்றுபின் தொடரும் செய்தி.

11

į,

IJ,

4

இ - ள் : முன்செயல் விதியை இந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தால் இ செயல் பலிக்குமாறு என் · பூர்வத் தில் செய்த புண்ணிய பாபங்களே இந்தத் தேகத்தில் அத்தினத்திஞலே புசிக்கிறதேயாஞல், இதஞல் மேல் கருமம் ஏறும்படி எப்படி என்னில்? இதம் அகிதங்கள் -விருப்பு வெறுப்பாம்;

முன்னர் அசெயல்ஆஞல் - பூர்வத்திலும் புசிக்கை யில் விருப்பு வெறுப்பால் ஆகாமியம் ஏறுகையால், இங்கும் அவை செயின் மேஃக்கு ஆகும் - இவ்விடத் தும் அந்த விருப்பு வெறுப்பைப் பண்ணிஞல் மேல்

^{*} அன்னியோன்னியாச்ரய தோஷம் - தன்னே அறிய அத னறிவையும், அதை அறியத் தன்னறிவையும் அபேட்சிக்கின்ற ஒரு குற்றம்.

ஐனனத்திற்கு ஏதுவாம், பின் செயாது அனுபவிப் பது இன்று - சிவானுக்கிரகத்திஞலே ராகத் துவேஷ 1 நிர்முக்தனுக்கு ஓழிய ஆகாமியம் ஏருதபடி புசிப்பது கூடாது, ஆகையால் ஆகாமியம் பொருந்த அனுப விப்பதில்லாமையால், பின் தொடரும் செய்தி - செய்யப் பட்ட தொழிலானது புண்ணிய பாவங்களால் ஜன்மத் தொடர்ச்சியாய் வரும் என்றவாறு.

> மேலுக்கு வித்தும் ஆகி விளேந்தவை உணவும் ஆகி ஞாலத்து வருமா போல நாம்செயும் வினேகள் எல்லாம் ஏலத்தான் பலமாச் செய்யும் இதமகி தங்கட் கெல்லாம் மூலத்த தாகி என்றும் வந்திடும் முறைமை யோடே.

12

மேல் இதற்கு உதாரணம்.

Ť

இ - ள் : மேலேக்கு வித்தும் ஆகி விளேந்தவை உணவும் ஆகி ஞாலத்து வருமா போல - 2 புனச ஆம்பிர கர்ச்சூர திந்திரிணியாதி பலங்களானவைகள் இப்பொழுது புசிப்புமாய் தத் பீஐங்கள் மேலேக்கு வித் துக்களுமாய் பூமியின்கண் வருமாப்போல, நாம்செயும் விணேகள் எல்லாம் ஏலத்தான் பலமா செய்யும் - நாம் வாக்கு மனக் காயங்களிஞல் பண்ணப்பட்ட தூலகரு மங்கள் இவ்விடத்து நசிக்க, அதனிடத்திலே நின்றும் சூக்குமரூபமாக அதிருஷ்டமென்று ஒன்று ஐநித்துத் தத்தம் காலங்களிலே தனுவாதி பலங்களேப் பொருந்

^{1.} நிர்முக்தன் - விடுபட்டவன். 2. பனசம் - பலா; ஆம் பிரம் - மா; கர்ச்சூரம் - பேரீச்சு; திந்திரிணி - புளி.

B.

سالتار

தப்பண்ணும். அந்தச் சூக்கும கருமத்திலே சுசூக்கும மென்று ஒரு கருமம் உண்டாய் அது கருமபீஜமென்று பேராய், புத்தி நிஷ்டமாய் நின்று புண்ணிய கரும பீஜம் புண்ணியத்தையும், பாப கருமபீஜம் பாபத்தை யும் பண்ணுவிக்கும். கருமமானது தூலம் சூக்குமம் சுகுக்குமம் என்று திரிவிதமாம்.

இதற்குச் சம்மதி.

ക്കും പ്രീയായില് പ്രത്യായില്ലെ അക്കായ് പ്രത്യായില്ലെ പ്രത്യായിന്ന് പ്രത്യവെട്ട് പ്രത്യവെട്ട് പ്രത്യവെട്ട് പ്രത്യവെട്ട് പ്രത്യവെ

இதம் அகிதங்கட்கு எல்லாம் மூலத்தது ஆகி என் றும் வந்திடும் முறைமையோடே - இதம் அகிதமாகிய புண்ணிய பாபங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகிய முறைமையை உடைத்தாய் முத்திபரியந்தமும் முறை பிறழாமல் பொருந்திவருவதாகும் காரண கருமமான து என்றவாறு.

> இதமகி தங்கள் என்ப திகல்மனம் வாக்குக் காயத் திதருயிர்க் குறுதி செய்தல் அகிதமற் றதுசெய் யாமை இதமகி தங்கள் எல்லாம் இறைவனே ஏற்றுக் கொண்டிங் கிதமகி தத்தால் இன்பத் துன்பங்கள் ஈவன் அன்றே.

இ - ள் : இதம் அகிதங்கள் என்பது இகல் மனம் வாக்கு காயம் - இதம் அகிதங்களாவன செற்றமாதிய மனம் வாக்குக் காயத்திஞல் வருவது. அஃதெவ்வாறு என்னில், இதம் உயிர்க்கு உறுதி செய்தல் அகிதம் மற்று அது செய்யாமை - இதமாகிறது ஆன்மாக்க ளுக்கு மனத்தினுலே நன்மையை நிணத்தும், வாக்கி லல் நல்வசனத்தை உரைத்தும், காயத்தினுலே நன்மை களேச் செய்தும், அன்னுதிகளேக் கொடுத்தும் உறுதியேய்தல்; இஃதன்றி அகிதமாவது ஆன்மாக்களுக்கு ஒரு பொல்லாப்பை நிணத்தும், வாக்கினுலே நிட்டுரம் சொல்லியும், காயத்தினுலே பீடைபண்ணியும், பரத் திரவியங்களே அபகரித்தலும் ஆம்.

து நூல்: தொகாலையும் வூவக்ஷராலி பிஷ நூல் து மகொடிவி? ! வரொவகார் வ நூலி வர் வாப வருவீல் மதிதி.

' மற்று அது செய்யாமை' என்றதுகொண்டு யாதொரு ஆன்மாவிற்கு வருத்தம் வந்தகாலத்து அதை மாற்றத் தனக்கு சத்தி உண்டாயிருக்கவும் உபேட்சை பண்ணிஞைகில் அதுவும் தான்பண்ணின அகிதமேயாம்.

இதம் அகிதங்கள் எல்லாம் இறைவனே ஏற்றுக் கொண்டு இங்கு இதம் அகிதத்தால் இன்ப துன்பங் கள் ஈவன் அன்றே - இங்ஙனம் சொல்லப்பட்ட புண் ணிய பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் கர்த்தா திருவுளத் தடைத்துக்கொண்டு அந்தப் புண்ணிய பாவங்களி ஒலே சுக துக்கங்கீளக் கொடுப்பன் என்றவாறு.

அன்றே என்பது நிச்சயமாக என்று அறிக.

இறைவனிங் கேற்ப தென்னே இதமகி தங்கள் என்னின் நிறைபரன் உயிர்க்கு வைத்த நேசத்தின் நிலேமை யாகும் அறமலி இதம்செய் வோருக் கதுக்கிர கத்தைச் செய்வன் மறமலி அகிதம் செய்யின் நிக்கிர கத்தை வைப்பன்.

14

ئ.

U

இ.ள்: இறைவன் இங்கு ஏற்பது என்னே இதம் அகிதங்கள் என்னின் நிறை பரன் உயிர்க்கு வைத்த நேசத்தின் நிலேமை ஆகும் - கர்த்தாவானவன் ஆன் மாக்கள் பண்ணின புண்ணிய பாபங்களேக் கிருகிப் பானேன் என்னில்? சர்வாந்தரியாமியாகிற பரமேசு வரன் ஆன்மாக்களினிடத்திலே பிறிவற்றிருக்கின்ற நிலேமையீனைல் அவர்களிடத்தில் கிருபாவசமாகக் கிரு கிப்பன், அறம் மலி இதம் செய்வோருக்கு அநுக்கிர கத்தை செய்வன் - மிகுந்த தருமமாகிய இதங்களேப் பிறருக்குச் செய்த பேர்களுக்குக் கிருபையினைல் நன்மையைப் பொருத்துவன், மறம் மலி அகிதம் செய்யில் நிக்கிரகத்தை வைப்பன் - மிகுந்த அதர்மமாகிய அகி தங்களே யார்க்கும் செய்தபேர்களுக்குத் துக்கத்தைப் பொருத்துவன் என்றவாறு.

அறமலி இதம் என்றது சற்சனருக்குப் பண்ணும் இதம். மறமலி அகிதம் என்றது யஞ்ஞாதிகளுக்கன்றி ஆன்மார்த்தமாக இம்சையைப்பண்ணுகிறது அகிதம்.

ന്നെ ച്ചു ച്ചു പ്രമുള്ള പ്രമു ചര്യാട്ടുള്ള പ്രമുള്ള ചെയ്യാട്ടുള്ള പ്രമുള്ള പ്രമുള நிக்கிர கங்கள் தானும் நேசத்தால் ஈசன் செய்வ தக்கிர மத்தால் குற்றம் அடித்துத்திர்த் தச்சம் பண்ணி இக்கிர மத்தி னுலே ஈண்டறம் இயற்றி டென்பன் எக்கிர மத்தி னும் இறைசெயல் அருளே என்றும்.

15

ஈசுவரன் சர்வான்மாக்களிடத்திலும் பிறிவற்று இருக்கையிஞுலே அவர்களுக்குப் பண்ணின இத அகி தங்கீளக் கிருகிப்பர் என்கையால் தாம் அந்த ஆன் மாக்கீள எவ்வாறு நிக்கிரகிக்கிறுர் என்னில்? தன் இடைய தேகத்தில் கிரந்தியைத் தானே கீறியும் வெதுப்பியும் தீர்ப்பது போல; ஆன்மாக்கீளத் தண் டிப்பதும் விணே தீர்ப்பதற்காய்.

இ - ள் : நிக்கிரகங்கள் தானும் நேசத்தால் ஈசன் செய்வது - பரமேசுவரன் நிக்கிரகம் பண்ணுவது கிருபையிஞலேயே; அஃது எவ்வாறென்னில்? அக்கிர மத்தால் குற்றம் அடித்து தீர்த்து அச்சம் பண்ணி இக்கிரமத்திஞலே ஈண்டு அறம் இயற்றிடு என்பன் -கிரமஹீனங்களாகிய தொழில்கணச் செய்தோர்களேத் தண்டித்துப் பயமுறுத்தி முன்புசெய்த தோஷங்களே அந்தத் தண்டத்திஞலே ஒழித்து, மேல் இவ்விடத்து இன்னபடி தருமத்தைப் பண்ணென்று அருளுவன், எக்கிரமத்தினுலம் இறைசெயல் அருளே என்றும் -நிக்கிரகம் பண்ணுவதும் அநுக்கிரகம் பண்ணுவதும் கர்த்தாவினுடையசெயலானது கிருபையே என்றவாறு.

> தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் தம்சொல் ஆற்றின்

வந்திடா விடினு றுக்கி வளாரினல் அடித்துத் திய பந்தமும் இடுவர் எல்லாம் பார்த்திடின் பரிவே யாகும் இந்தநீர் முறைமை அன்றே சுசனர் முனிவும் என்றும்.

16

மேல் இதற்கு உதாரணம்.

இ - ள் : தந்தை தாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் தம் சொல் ஆற்றின் வந்திடாவிடின் உறுக்கி வளாரி ஞல் அடித்து தீய பந்தமும் இடுவர் எல்லாம் பார்த் திடின் பரிவே ஆகும் - தத்தம் புதல்வர்கள் தாங்கள் தாங்கள் சொன்ன நீதிமார்க்கத்தில் நடவாதிருக்கில் பெற்ற தாயும் தந்தையுமே நிஷ்டூரம்சொல்லி மிலாறி ஞலும் அடித்துப் பொல்லாதாகிய விலங்கையும் இடு வார்கள். இதுவெல்லாம் விசாரித்துப்பார்க்கில் பிள்ள யானவன் நீதியில் நடந்து அதனுல் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சுகத்தைப் பெறவேணும் என்னும் பரி விலைரகும், இந்த நீர் முறைமை அன்ரே ஈசஞர் முனிவும் என்றும் - இப்படி மாதா பிதாக்கள் செய்யும் நீர்மைபோல் ஒத்தமுறைமை அல்லவோ பரமேசுவர னுடைய நிக்கிரகமும் என்றவாறு.

> செயல்களே பலத்தைச் செய்யும் தெய்வம்வேண் டாஇங் கென்னில் முயலுமிச் செயல்கள் இங்கே முழுவதும் அழியும் எங்கே பயனளிப் பனவ ழிந்தே பலன்களேப் பண்ணும் கெட்டே வயலிடும் தழையும் தின்னும் மருத்தும்பின் பலிக்கு மாபோல்.

18

13

கருமமே பலத்தைக் கொடுக்கும் கர்த்தா வேண்டா என்னும் பூர்வமீமாஞ்சகரைக் கர்த்தாவி ஒலே அல்லது கருமபலம் பொருந்தாது என்று மேல் இருபத்திரண்டு விருத்தத்தினுலே சாதித்தல்.

இ - ள் : செயல்களே பலத்தை செய்யும் தெய்வம் வேண்டா இங்கு என்னில் - ஆன்மாக்கள் செய்த இவ்விடத்துப் பலத்தைக் கொடுப்பது விணகளே கர்த்தா ஒருவன் வேண்டா என்னில், முயலும் இச் செயல்கள் இங்கே முழுவதும் அழியும் எங்கே பயன் அளிப்பன - இவ்விடத்துப் பண்ணப்பட்ட கன்மங்க ளெல்லாம் அழியும், இனி எங்கே பலத்தைக் கொடுக் கும், அழிந்தே பலங்களே பண்ணும் - கருமமானது நசித்தே பலத்தைக் கொடுக்கும், அஃது எவ்வாறென் னில், கெட்டே வயல் இடும் தழையும் தின்னும் மருந் தும் பின் பலிக்குமாபோல் - வயலிலே மிதித்ததழையும் வியாதியுடையவனுக்குக் கொடுத்த ஓளஷதமும், தூல ரூபங்கெட்டுச் சூக்குமமாய் நின்றே பயிருக்குற்ற பலத் தையும் தேகத்துக்குச் சௌக்கியத்தையும் கொடுத்தாற் போல என அறிக என்றவாறு.

> செய்க்கிடும் தழையும் தின்னும் திரவியம் அதுவும் போல உய்த்திடும் செய்தி கெட்டே உறுவிக்கும் பலத்தை என்னில் வைத்திடும் சோறும் பாக்கும் அருத்தினர் வயிற்றில் மாய்த்தால் மெய்த்திடும் பலமு னக்கு மலமலால் வேறும் உண்டோ.

இ - ள் : செய்க்கு இடும் தழையும் தின்னும் திரவியம் அதுபோலவும் உய்த்திடும் செய்தி கெட்டே உறுவிக்கும் பலத்தை என்னில் - வயலிலே இட்ட தழை யும் வியாதியுடையவன் தின்ற மருந்தும்போலச் செய் யும் கருமமானது அழிந்தே பலத்தைப் பொருந்துவிக் கும் என்னில்? வைத்திடும் சோறும் பாக்கும் அருந் தினர் வயிற்றில் மாய்ந்தால் மெய்த்திடும் பலம்உனக்கு மலமலால் வேறும் உண்டோ - இது வெளிப்பொருள்.

திரவியம் உவமை அன்று செய்திக்கண் திரவி யங்கள் விரவிய இடத்தே விந்து பலம்தரும் இம்மை அம்மை பரவிதீ பார்நீர் அங்கி பாத்திரத் திட்ட எல்லாம் கரவிடும் இங்கே எங்கே பலன்கொளக் கருதி ஐயே. 19

இ-ள்: திரவியம் உவமை அன்று - நீர் புசித்த வன் வயிற்றில் திரவியம் பலம் என்றது உவமையல்ல, செய்திக்கண் திரவியங்கள் விரவிய இடத்தே வீந்து பலம் தரும் இம்மை அம்மை - இம்மையிலே தன்மத் தின் கண்ணே கொடுக்கும் திரவியங்கள் பொருந்திய விடத்தே மாய்ந்து மறுமையிலே பலத்தைத் தரும் என் னில், பரவி நீ பார் நீர் அங்கி பாத்திரத்து இட்ட எல்லாம் கரவிடும் இங்கே எங்கே பலன்கொள கருதி குயே - நீ விசாரித்துப் பார், ஜலத்திலும் அக்கினி யிலும் * பிரதிக்கிருகிப்போர் கையிலும் கொடுத்தது எல்லாம் இங்கே அழியக் கண்டோம்; எங்கே பலன் பொருந்த நிணத்தாய் என்றவாறு.

> செய்தவர் மனத்தே எல்லாச் செய்தியும் கிடந்து பின்னர் எய்தவே பலன்கள் ஈனும் என்றிடின் இருஞ்சு வர்க்கம்

^{*} பிரதிக்கிருகிப்போர் - தானம் வாங்குவோர்.

பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியில் கிடந்து போந்த(து) ஐயனே அழகி துன்சொல் இந்திர சாலம் ஆய்த்தே.

20

இ - ள் : செய்தவர் மனத்தே எல்லா செய்தியும் கிடந்து பின்னர் எய்தவே பலன்கள் ஈனும் என்றி டின் - கருமத்தைப் பண்ணினவர்களுடைய புத்தியிலே அந்தக் கருமருபமானது இருந்து மறு ஜன்மத்திலே அவர்களுக்குப் பொருந்தப்பண்ணும் என்னில், இரும் சுவர்க்கம் பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியில் கிடந்து போந்தது ஐயனே அழகு இது - பெரிய போகத்தை யுடைய சுவர்க்கத்திலும் பொய்யை மெய் என்பார் புகும் நரகிலும் பூமியிலும் போய்வந்த நீ உன்னுடைய புத்தி யிலே அவ்விடங்களிலே புசித்த சுகதுக்க ரூபங்களும் **நீ** பண்ணின கருமங்களும் இருந்ததாமாகில் அழகிய தாய் இப்பொழுது சொல்லு; உனக்குத் தெரியாது ஆதலின், உன் சொல் இந்திரசாலம் ஆய்த்தே நீ முன் பண்ணின கருமங்கள் எல்லாம் புத்தியிலே இருந்து தானே கூடிப் புசிப்பன் என்றது இந்திரசால வித்தைபோல ஆயிற்று என்றவாறு.

ஐயனே என்றது இழிபுரை.

தானம்செய் பொருள்த ரித்தோர் செய்தவர் தக்க செய்தி ஊனம்பின் உறவே காண்டும் பலமுறு விப்பான் வேண்டும் ஈனயில் செய்தி ஈசன் இடும்பணி இவைநாம் செய்தால் நூனங்க ளதிகம் நோக்கி நுகர்விப்பன் வீணநோய் தீர.

21

22

இ - ள் : தானம் செய் பொருள் - தான திரவியம், தரித்தோர் - தானம் வாங்கின பேர், செய்தவர் - தானஞ் செய்தவர், தக்க செய்தி - தான வேளேயில் பண்ணின கிரியைகள், ஊனம் உறவே காண்டும் - கெடவே காண்டும் ஆதலால், பின் பலம் உறுவிப்பான் வேண் டும் - பின்பு பலத்தைப் பொருத்துகிறவன் ஒருகர்த்தா வேண்டும், ஈனம் இல் செய்தி ஈசன் இடும் பணி -குற்றமற்ற தான தருமாதி விதி பரமேசுவரனுலே சொல்லப்பட்டது;

இவை நாம் செய்தால் - இந்தத் தாஞதிகளே நாம் செய்தால், நூனங்கள் அதிகம் நோக்கி நுகர்விப்பன் விண நோய் தீர - ஒரு தருமம் செய்யுமிடத்து மந்திரம் கிரியை திரவியம் மூன்றுவகையாய் இருக்கும். இதிலே மந்திர ¹ லோப கிரியாலோப திரவியலோபம் வரினும் தோஷம் உண்டு. இவைகள் ² உக்தப்பிரகாரமன்றி அதிகமாகிலும் தோஷமுண்டு. ஆதலால், கர்த்தாவானவன் மிகுதிகுறையை விசாரித்து விணயாகிய ஆன்ம பீடை தீருவதாகப் புசிப்பிப்பான் என்றவாறு.

உலகுடல் காணம் காலம் உறுபல நியதி செய்தி பலஇவை கொண்டு கன்மம் பண்ணுவ துண்ப தானுல் நிலவிடா திவைதாம் சென்று நினேந்துயிர் நிறுத்திக் கொள்ளா தலகிலா அறிவன் ஆணே அணேத்திடும் அருளி னுலே.

 வோபம் - குறைவு. 2. உக்தப்பிரகாரம் - சொன்ன விதம். 場所得得不完

.

λ,

இ-ள்: உலகு - காசியாதி புண்ணிய க்ஷேத்தி ரங்களிலே, காலம் - சூரிய * உப ராகாதி புண்ணிய காலங்களிலே, உடல் - காய வியாபார வசஞ்திகளி ஞலே, கரணம் - ஞானேந்திரிய அந்தக்கரணங்களி ூலே, உறும் - பொருந்தப்பட்ட, பல நியதி செய்தி -அநேகமாகிய அனுட்டானக் கிரியைகள், பல இவை கொண்டு கன்மம் பண்ணுவது உண்பதாஞல் - இவை பலவற்றையும் புத்தி பண்ணிக்கொண்டு கருமங்களேப் பண்ணி அந்தக் கருமபலன்களேப் புசிப்பதாஞல்;

நிலவிடாது இவை தாம் சென்று நிணந்து உயிர் நிறுத்திக்கொள்ளா - கீழ்ச்சொல்லிப் போந்த தேசமும் காலமும் தேகமும் கரணமும் தொழிலும் சடமாகையால் தாம் சென்று பலமாய்ப் பொருந்த அறியாது ஆன்மா கிஞ்சிஞ்ஞகைப் பூர்வ ஜன்மங்களிலே செய்த கருமம் இது அதற்குப் பலம் இது என்று அறிந்து கருமபலத் திற்குத் தேகாதிகளே மாயையிலே உண்டாக்கி நிறுத் திக்கொள்ள அறியாது ஆதலால், அலகிலா அறிவன் ஆணே அணத்திடும் அருளிஞலே - சர்வஞ்ஞஞைய பரமேசுவரனுடைய கிரியாசத்தியானது, மாதாவான வள் பிள்ளேக்கு வியாதி வந்தகாலத்திற்குக் கசப்பாதி களேயும், நின்ற காலத்தில் பால் முதலான மதுர பதார்த்தங்களேயும் கிருபையுடனே கொடுக்குமாபோல சுக துக்கங்களேச் சேர்க்கும் என்றவாறு.

> ஒழுக்கம்அன் பருள்ஆ சாரம் உபசாரம் உறவு சிலம் வழுக்கிலாத் தவம்தா னங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை

[‡] உபராகாதி - கிரஹணம் முதலிய.

அழுக்கிலாத் துறவ டக்கம் அறிவொடர்ச் சித்தல் ஆதி இழுக்கிலா அறங்கள் ஆஞல் இரங்குவான் பணிய றங்கள்.

23

இ - ள் : ஒழுக்கம் - குலதருமம் வழுவாமை, அன்பு -மாதா பிதாக்களிடத்தில் பத்தி, அருள் - சர்வபூத **தயை,** ஆசாரம் - வர்ணுச்சிரம 1 உசிதமான சௌச ஆசமன ஸ்நா நாதிகள், உபசாரம் - அதிதி ² சத்காரம், உறவு - ஞாதி முதலான பந்துக்களிடத்திலே சிநேகம், சீலம் - சாத்விகபாவம், வழுக்கிலா தவம் தானங்கள் -நியமித்த விரதம் விடாத தபசு திரவிய சுத்தியும் சிரத் தையும் உடைய தானங்கள், வந்தித்தல் வணங்கல் -பெரியோர்களிடத்தில் ³ நைச்சியம்பகர்தல், வாய்மை -சத்தியமே சொல்லுகை, அழுக்கு இலா துறவு - மனம் பற்றில்லாத சன்னியாசம், அடக்கம் - குலதன விருத்தி ⁴ ஆதிக்கத்தால் அகங்காரமின் நி ⁵ வி நயபரளுயிருக்கை, அ**றிவொடு** அர்ச்சித்தல் - பூசா ⁶விதான த்தை நன்ருக அறிந்து பூசை பண்ணுதல், இழுக்கு இலா அறங்கள் ஆ**ரை் - இவ்வா**று குற்றமிலாத தருமங்களேப்பண்ணி <u>ஞ</u>ல், ஆதி - பரமேசுவரன், இரங்குவான் பணி அறங் கள் - நாம் இட்ட பணியாகிய தருமங்க2ளப் பண்ணி **ஞன் என்று கிருபை பண்ணுவான் என்றவாறு.**

> மனமது நினேய வாக்கு வழுத்தமந் திரங்கள் சொல்ல இனமலர் கையில் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றிச்

உடுதம் - தக்கது.
 சியம் - தழுவு.
 ஆதிக்கம் - மேன்மை.
 விநயபரன் - வணக்கமே பிரதானமாகவுடையவன்.
 விதானம் - விதி.

>

7,

சினமுதல் அகற்றி வாழும் செயலற மாஞல் யார்க்கும் முனம்ஒரு தெய்வம் எங்கும் செயற்குமுன் னிலேயாம் அன்றே. 24

இ - ள் : மனமது நிணய வாக்கு வழுத்த மந்தி ரங்கள் சொல்ல இன மலர் கையில் கொண்டு அங்கு இச்சித்த தெய்வம் போற்றி சினமுதல் அகற்றி வாழும் செயல் அறம் ஆணல் - காமம் குரோதம் முதலானவை களேத் தவிர்ந்து, மனதிலே தியானித்து வாக்கிணுலே மந்திரங்களேச்சொல்லி வாழ்த்தி, 1 சுவேதாதி புஷ்பங் களே மிச்சிரம் பண்ணுமல் 2 தத்தத் வர்க்கங்களேயே கையிற்கொண்டு அவ்விடத்துத் தனக்கு இஷ்ட தேவ தையைப் பூசித்து வாழும் தருமக் கிரியைக்கு, யார்க் கும் முனம் ஒரு தெய்வம் எங்கும் செயற்கு முன்னிலே ஆம் அன்றே - எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முன்னே னுகிய ஒருவனே உருத்திரணென்று வேதங்கள் சொல் லும் மகாதேவனே இதுத்திரணென்று வேதங்கள் சொல் லும் மகாதேவனே இதுத்திரணென்று வேதங்கள் சொல்

சுவேதாதி புஷ்பங்களே மிச்சிரம் பண்ணுமலென்ற தற்குச் சம்மதி.

ക്കുറ്റു പ്രവസിക്കിച്ചു പരുപരിക്ക് ക്യാമ്പ് പരുക്ക് പരുപരിക്ക് പരുപരവരിക്ക് പരുപരിക്ക് പരുപരവരിക്ക് പരുപരവരിക്ക് പരുപരിക്ക് പരവരിക്ക് പരുപരിക്ക് പരുപരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരുപരിക്ക് പരവരിക്ക് പരുപരിക്ക് പരുപരവരവരിക്ക് പരവരവരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരവരിക്ക് പരുപരിക്ക് പരുപരവരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരവരവരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരവരവരിക്ക് പരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പരവരവരിക്ക് പര

சவேதம் - வெள்ஃன.
 தத்தத் வர்க்கம் - அந்தந்தக் கட்டம்.
 கத்தேச்யன் - முக்கியன்.

யாதொரு தெய்வம் கொண்டர் அத்தெய்வ மாகி ஆங்கே மாதொரு பாக ஞர்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள் வேதணேப் படும்இ நக்கும் பிறக்குமேல் விண்யும் செய்யும் ஆதலான் இவையி லாதான் அறிந்தருள் செய்வன் அன்றே.

25

வேதத்தில் இந்திரா தியான அனேக தேவர்களே அர்ச்சிக்கச் சொல்லியிருக்க இவ்விடத்து நீர் சிவன் ஒருவனே உத்தேச்யன் என்று சொல்லுவானேன் என்று பண்ணும் சங்கைக்கு உத்தரம்.

இ - ள் : யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் அதெய் வம் ஆகி ஆங்கே மாதொரு பாகஞர் தாம் வருவர் -யாதொரு தெய்வத்தை உத்தேசித்துக்கொண்டு அர்ச் சிக்கிறீர் அத்தெய்வத்தைச் சிவன் தம்முடைய சமவாய சத்தியிணுலே அதிஷ்டித்து நின்று அந்தப் பூசையைக் கண்டு பலத்தைக் கொடுப்பர். அந்தப் பூசிக்கப்பட்ட தெய்வமோ என்னில்? மற்ற தெய்வங்கள் வேதண படும் இறக்கும் பிறக்கும் மேல் விணயும் செய்யும் - பர மேசுவரனே அல்லாத தெய்வங்கள் ஒவ்வொரு காலத் திலே துக்கங்களேயும் அநுபவிக்கும். இறப்பதும் பிறப்பதும் செய்யும், பிறந்ததன்மேல் இரு விணேகளே யும் செய்யும். ஆதலால், இவை இலாதான் அறிந்து அருள்செய்வன் அன்றே - ஆகையினுலே சுகதுக்கமும் பிறப்பும் இறப்பும் புண்ணியமும் பாபமும் இல்லாத பரமேசுவரனே இவன் செய்த பூசையை அறிந்து **யலத்தைக் கொடுப்பன்.** அந்தப் பிரம இந்திராதி தேவர்களும் சிவணயே அர்ச்சிப்பார்கள். அந்தச் சிவனே பிரதமோத்தேச்யன் என்றவாறு.

ASSET STATES

3

}

7.

യുളെ കുട്ടു. ഒടുത്തെ പ്രകൃഷം കുടുത്തെ പ്രകൃഷം പ്രക്യം പ്രക്

இங்குநாம் சிலர்க்குப் பூசை இயற்றினுல் இவர்க ளோவந் தங்குவான் தருவார் அன்றேல் அத்தெய்வ மத்த ஊக்காண் எங்கும்வாழ் தெய்வம் எல்லாம் இறைவனு ணேயினுல் நிற்ப தங்குநாம் செய்யும் செய்திக் காணேவைப் பால ளிப்பன்.

26

மேல் இதற்கு உதாரணம்.

இ - ள் : இங்கு நாம் சிலர்க்கு பூசை இயற்றினை **இவர்களோ வந்து அ**ங்கு வான் தருவார் **·** இந்தப் பூமியின்கண்ணே நாம் பிரமனுதிகளுக்குப் பூசை பண் ணி**ஞல், இவர்களேயோ அந்**தச் சுவர்க்கத்திலே பலத் தைக் கொடுக்கிறவர்கள், அன்றே - அல்லவே, ஆகை **யால், அதெய்வம் அத்**தணே காண் - அந்தத் தெய்வங் கள் நாம் பண்ணும் பூசையாகிய போகத்தை அனுப விப்பார்கள் \ ஒரு பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டார்கள், எங்கும் வாழ் தெய்வம் எல்லாம் இறைவன் ஆணே யிணல் நிற்பது - எங்கெங்கேயிருந்து பூசைகொள்ளும் தேவர்களும் தேவசுவாமியாகிய சிவனுடைய அதிகார சத்தி அதிஷ்டிதராயிருப்பார்கள், அங்கு நாம் செய்யும் செய்திக்கு ஆணே வைப்பால் அளிப்பன் - அவர்க ளுக்கு நாம் பண்ணும் பூசைத்தொழிலுக்குப் பலத்தைத் தன்னுடைய அதிகாரசத்தியை அத்தேவதைகளிடத் திலே வைத்திருக்கையால் சிவனே கொடுப்பன் எ -று.

> காண்பவன் சிவனே யாறல் அவனடிக் கன்பு செய்கை மாண்பறம் அரன்தன் பாதம் மறந்துசெய் அறங்கள் எல்லாம் வீண்செயல் இறைவன் சொன்ன வீதிஅறம் விருப்போன் நில்லான் பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் பூசணே புரிந்து கொள்ளே.

Þ,

4

.

மேல் ஆன்மாக்கள் பண்ணும் கருமங்களே பெல் லாம் அறிந்து, பலத்தைக் கொடுக்கிறவன் சிவனே ஆகையால் சர்வகர்மமும் சிவனே உத்தேசித்தே பண் ணுவது புத்தி என்பது உணர்த்துதல்.

இ-ள் : காண்பவன் சிவனே ஆளுல் அவனடிக்கு அன்பு செய்கை மாண்பு அறம் - எவ்வழிப்பட்ட தேவர் கீள வழிபடினும் அதைக்கண்டு பலன் கொடுப்பவன் சிவனே ஆகையால் அந்தச் சிவனுடை**ய** பாதார**விந்** தங்களிலே பத்தி பண்ணுகிறதே சிறப்புடைய தருமம், அரன் தன் பாதம் மறந்து செய் அறங்கள் எல்லாம் வீண் செயல் - சிவனே பிரதானமாகவும், தேவர்கள் அங்கமாகவும், சிவாஞ்ஞையால் *சௌராதி பூசைகள் பண்ணுகிரும் என்றும் பண்ணுமல், சிவன் பரத்துவம் என்பதை மறந்து தாம் தாம் பூசை பண் ணும் தேவணேயே பரத்துவம் என்று விசாரித்துப் பண்ணில் ; பண்ணின பூசாபலம் விபரீதம் ஆகும், இறைவன் சொன்ன விதி அறம் விருப்பு ஓன்று இல் லான் பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் - கர்த்த<mark>ாவான</mark> வன் விருப்பு வெறுப்பு ஒன்றுமில்லாதவனுயினும் தா**ன்** சொன்ன வேதாகமத்தின்படி பூசையைச் செய்வோர் பக்தியைத் தரித்தனன். அதஞல் பக்தர்கள் வேண்டிய போக மோட்சங்க2ோக் கொடுப்பவஞதலால், பூச2ன சிவபூசையைச் செய்து புரிந்துகொள்ளே - நீயும் அபீஷ்ட த்தை வேண்டிக்கொள்வாயாக என்றவாறு.

தாபர சங்க மங்கள் என்றிரண் டுருவில் நின்று மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளே வைப்பன் நீபரன் றன்ணே நெஞ்சில் நிணேவையேல் நிறைந்த பூசை ஆய்பரம் பொருளே நாளும் அர்ச்சிநீ அன்பு செய்தே.28

^{*} சௌரம் - சூரியசம்பந்தம்.

சிவன் தேகேந்திரியாதி ரகிதனைகையால் சிவஃனப் பூசைபெண்ணுவது எவ்வாறு என்ன? மேல் உத்தரம் கூறுகின்றுர்.

இ-ள்: தாபரம் சங்கமங்கள் என்று இரண்டு உருவில்நின்று மாபரன் பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க்கு அருளே வைப்பன் சிவலிங்கம் முதலாகிய அசலமூர்த்தி களினும் சிவபத்தராகிய சரமூர்த்திகளிடத்திலும் அநந் நியமாக நின்று, பத்தர்கள் பண்ணும் பூசையை மகிழ்ந்து, பூசைபண்ணினபேர்க்கு மகாதேவர் கிருபை பண்ணுவார், நீ பரன் தன்ண நெஞ்சில் நிணவை யேல் நிறைந்த பூசை - அந்தச் சிவண இருதயத்திலே தியானித்து மானசபூசை பண்ணுவாயாகில் பாகிய பூசைபோல * நியூநாதிகங்களும் இம்சையும் அசுசியும் சூதகாதி தோஷங்களும் காயக்கிலேசமும் இல்லாத குறைவற்ற பூசையாம்.

இந்த மானசபூசை கூடாதிருக்கில், ஆய் பரம் பொரு**ண நாளும் அ**ர்ச்சி நீ அன்பு செய்தே - அந்த

^{*} நியூநம் - குறைந்தது•

1:1

ஞானபூசை கூடும்படிக்கு விசாரித்துச் சிவலிங்கத்தினி டத்தும் மகேசுவரரிடத்தும் பக்தியுடனே நாடோறும் பூசை பண்ணுவாயாக என்றவாறு.

அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமும் அறம தாகும் பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவம் ஆகும் வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி திமை யாகி நரரினில் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை ஆய்த்தே. 29

இதற்கு முன் விருத்தத்திலே 'அரனடிக்கு அன்பு செய்கை மாண்பு, அவன்தன் பாதம் மறந்து செய் அறங்கள் எல்லாம் வீண்செயல்' என்றதற்கு உதார ணம் கூறுகின்றது.

இ ் ள் : அரன் அடிக்கு அன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமது ஆகும் பரன் அடிக்கு அன்பு இலாதார் புண் ணியம் பாவம் ஆகும் · சிவனிடத்தில் பத்தியினுலே பண்ணும் பாவமும் புண்ணியமேயாம், சிவனிடத்தில் பத்தில் பத்தி இல்லாமல் பண்ணும் புண்ணியமும் பாவமே யாம், அஃது எவ்வாறு என்னில் ? வரமுடை தக்கன் செய்த மா வேள்வி தீமை ஆகி நரரினில் பாலன்செய்த பாதகம் நன்மை ஆய்த்தே · பிரமாவினுடைய புத்திர குகிய தசப்பிரசாபதிகளில் ஒருவனை தட்சப்பிரசாபதி, மகாவிஷ்ணு முதலான தேவர்களேக் கூட்டிப் புண்ணியங்களுக்கெல்லாம் அதிகமாகிய யக்ளுத்தைச் சிவண அன்றிப் பண்ண; அந்த யக்குமும் அழிந்து ¹யஐமானனுக்கும் தஃபோய், யக்ளுத்தில் வந்திருந்த தேவர் களுக்கும் 2 பராபவமும் 3 அங்கச்சேதமும் வந்தது. மனிதரிலே பிரமசாரியாயுள்ள சண்டேசுவரநாயனர்

யஜமானன் - யாகம் செய்கிறவன்.
 பராபவம் - அவமானம்.
 அங்கச்சேதம் - சரீரக்குறைவு -

சிவபத்தியினல் சிவாபராதியாகிய தம்முடைய பிதாவை மழுவினை வெட்ட, பித்ரு வதமும் பிரமஹத்தி என்கிற தோஷமும் பொருந்தாமல் அந்தத் தேகத்தி லேயே சிவசாரூப்பியத்தைப் பெற்ருர். இந்த ¹ அன்னு வய ² வெதிரேக திருட்டாந்தத்தின்லே சர்வகருமங்களும் சிவண உத்தேசித்தே புத்திமான் பண்ணக்கடவன் என்றவாறு.

மறைகளி சன்சொல் அச்சொல் வழிவாரா உயிரை வைக்கும் சிறைகள்மா நிரயம் இட்ட பணிசெய்வோர் செல்வத் தோடும் உறையுமா பதிகள் உம்பர் உலகங்கள் யோவிக் கெல்லாம் இறைவனு ஊேயினுல் இன்பத் துன்பங்கள் இயைவ தாகும்.

30

மேஸ் வேதமார்க்கத்திலே நடந்தோரையும், நட வாதோரையும் சுவர்க்கநரகங்களிலே சிவன் சேர்ப்ப னென்னும் முறைமை உணர்த்துதல்.

இ-ள்: மறைகள் ஈசன் சொல் அ சொல்வழி வாரா உயிரை வைக்கும் சிறைகள் மா நிரயம் -வேதங்கள் சிவனுடைய வாக்கியம். அந்தச் சிவனு டைய வாக்கியமான வேதத்திலே செய்யச்சொன்ன தைச் செய்யாமலும், தவிரச் சொன்னதைத் தவிராம லும் நடந்த ஆன்மாக்களே வைக்கும் சிறைச்சாலே நரகங்கள், இட்ட பணி செய்வோர் செல்வத்தோடும் உறையும் மா பதிகள் உம்பர் உலகங்கள் - சிவன்

அன்னுவயம் - உண்மை.
 வெதிரேகம் • இல் லாமை.

内部解析 155

3

1

7: 1

வேதத்தில் அனுக்கிரகம் பண்ணினபடியே நடந்த ஆன்மாக்கள், ஐசுவரியத்துடனே பொருந்தும் தலங்கள் இந்திரலோகாதிகள், கேவலம் பாவமே பக்குவ மாயின் நரகமும் புண்ணியமே பக்குவமாயின் சுவர்க்க மும் அடைவர்கள். புண்ணிய பாபங்கள் துவந்துவ மாயினர்க்கு இம்மையிலே சுக துக்கங்களேப் புசிப்ப தாக யோனி ஜாதராவர்கள்.

யோனிக்கு எல்லாம் இறைவன் ஆணேயினைல் இன்ப துன்பங்கள் இயைவது ஆகும் - யோனி ஜாதகமாகிய மத்திய லோகத்தவர்க்கும் புரியட்டகரூபத்தில் உண் டான யாதன சரீரத்தையுடைய நரகஸ்தருக்கும் சூக்கும தேகத்திலே நின்றும் பூதசார சரீரத்தையுடைய கரும தேவர்களாகிய சுவர்க்கவாசிகளுக்குச் சுகமும் நரக வாசிகளுக்குத் துக்கமும், மத்தியலோக வாசிகளுக்குச் சுக துக்கங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினுலே உண்டாம் என்றவாறு.

മെട്ടുക്കും അന്പ്രമ്പ്യായില്ലോട്ട് പ്രൈപ്പുള്ള പ്രത്യായി വരുന്നു പ്രത്യായില്ലോട്ട് പ്രത്യായില്ലായില്ലോട്ട് പ്രത്യായില്ലോട്ട് പ്രത്യായില്ലായില്ലായില്ലോട്ട് പ്രത്യായില്ലായില്

ஆணேயால் அவவி மன்னன் அருமறை முறைசெய் யாரை ஆணேயின் தண்டம் செய்தும் அருஞ்சிறை இட்டும் வைப்பன் ஆணேயின் வழிசெல் வோருக் கரும்பதி செல்வம் நல்கி ஆணேயும் வைப்பன் எங்கும் ஆணேயே ஆணே யேகாண்.

31

மேலும் அதற்கே உதாரணம்.

இ - ள் : ஆணேயால் அவனி மன்னன் அருமறை முறை செய்யாரை ஆணேயின் தண்டம்செய்தும் அரும் சிறை இட்டும் வைப்பன் - சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி பொருந்துகையால் பூபதியாய் உள்ளான் வேதத்தினுடைய வழியிலே வருணுச்சிரம தருமமானது நடவாதபேரைச் சிவாஞ்ஞையான வேதத்திலே இன்ன இன்ன தண்டம் இத்தணே நாள் **அ**பரா தத்திற்கு என்று சொன்னபடியே சிறைவைக்க இன்னபடிச் தண்டித்துச் சிறையிலும் வைப்பன், ஆணேயின் வழி செல்வோருக்கு அரும் பதி செல்வம் நல்கி ஆணேயும் வைப்பன் - சிவாஞ்ஞையாகிய வேத மார்க்கத்**தி**லே நடக்கச் சொல்லி ராசாவானவன் கட்ட2ளயிட்டபடியே **நடப்பவருக்கு அவ**ர்களுக்கு முன் அரிதாயிருந்த கிரா மாதிக2ளயும் கொடுத்து, ஐசுவரியத்தையும் கொடுத் **துத்** த<mark>ன்னுடைய அதிகாரசத்</mark>தியையும் வைத்துப் பிரபு வாகப் பண்ணுவன்;

ஆகில் இராசாவும் நிக்கிரக அனுக்கிரக கர்த்தா ஆகையால் ஈசுவரனுக்குச் சர்வ நியந்திருத்துவமில்லே என்னில்? உத்தரமாக, எங்கும் ஆணேயே ஆணேயே காண் - எவ்விடங்களிலும் இருக்கும் அதிகார சத்தி எல்லாம் சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தியாம் என்றவாறு.

> அரசனும் செய்வ தீசன் அருள்வழி அரும்பா வங்கள் தரையுளோர் செய்யில் தீய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத் துரைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் தூயோர் நிரயமும் சேரார் அந்த நிரயம்இத் நீர்மை ஈதாம்.

32

இ - ள் ; அரசனும் செய்வது ஈசன் அருள்வழி அரும் பாவங்கள் தரை உளோர் செய்யில் - இராசா வானவன் செய்கிறதும் சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்திப் பிரேரணயால், அஃதெவ்வாறு என்னில்? தங்களால் தீர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு அரிதாகிய பாபங்க**ீ**ளப் பூமியிலேயுள்ள பேர்கள் செய்தால், தீய தண்டலின் வைத்து தண்டத்துரை செய்து தீர்ப்ப**ன்** - தண்டிக் கச்சொன்ன உரையின்படியே பொல்லாததாகிய வருத் தத்தைச் செய்து அவர்கள் பண்ணின பாப**த்தை**த் தீர்ப்பன், பின்பு சொல்வழி நடப்பர் *தூயோர் -* சு<mark>த்</mark>த ரானவர்கள் முன் நாம் இன்னபடி அபராதத்தைச் செய்து இன்ன தண்டப்பட்டோமே மேலே <mark>வேதாக</mark> மங்கள் சொன்னபடியே நடக்கவேணும் என்று நடப் பார்கள், நிரயமும் சேரார் - முன் பண்ணின பாபம் இராசதண்டத்தினுலே போகையினுும், மேல் பாபத் தைப் பண்ணுமலிருக்கையினுும் அவர்கள் நரகத்தைச் சேரார்கள். பாபம் பண்ணினபேர்க்கு நரகானுபவம் அந்த நிரயம் என்று முன் சொன்னீரே என்னில்? இ நீர்மை ஈதாம் - அந்த நரகத்தில் தண்டமும் இந்த இராசதண்டம்போல் ஆகையால்.

இந்த இராசதண்டம் பட்டவர்கட்கு நரகவாதணியில்லே. அஃது எவ்வாறென்னில்? ஆதியிலே கர்த்தா வானவன் பூமியின்கண் தான் அருளின வேதநீதி வழுவினேர்க்கு மூன்று வகையாகப் பிராயச்சித்தம் கற்பித்தார்.

வருணுச்சிரம தர்மத்திலே நடக்கிறபேர்க்கு *பிரமா தாத் பாபம் வந்தால் குருவினுலே பிராயச்சித்தாதி அனுஷ்டானத்தினுலே சுத்தி.

^{*} பிரமாதாத் - அபுத்திபூர்வமாக.

துரான்மாக்களாயிருக்கிற பேர்கள் பண்ணின பாபத்திற்கு இராச தண்டத்தினுலே சுத்தி.

இராசாவிஞல் அறியப்படாத பாபத்துக்கு யம தண்டத்திஞலே சுத்தி.

னின்னையாயாம் வாண்டு இது வின்னையில் குது || இதால் வாண்டி வாண்டிய க்டிய சீ நாடி | குஜை இத்த வாண்டில் வின்னையில் நாடிக்கில் பாண்டிக்கில் இது பாண்டிக்கில் இதி

> அருளினுல் உரைத்த நூலின் வழிவரா ததன்மம் செய்யின் இருளுலாம் நிரயத் துன்பத் திட்டிரும் பாவம் தீர்ப்பன் பொருளுலாம் சுவர்க்கம் ஆதி போகத்தால் புணியம் தீர்ப்பன் மருளுலாம் மலங்கள் தீர்க்கும் மருந்திவை வயித்திய நாதன்.

33

மேல் வைத்தியனே உதாரணமாகக் கூறுதல்.

இ - ள் : அருளினுல் உரைத்த நூலின் வழி வராது அதன்மம் செய்யின் - பரமேசுவரன் ஆன்மாக்களுக்குத் தருமார்த்த காம மோட்சமாகிய சதுர்வித புருஷார்த்த சித்தியின்பொருட்டுக் கருணேயினுலே அருளிச்செய்த வேதத்தின்வழி நடவாமல் அதர்மத்தைச் செய்யில், இருள் உலாம் நிரயத் துன்பத்து இட்டு இரும் பாவம் தீர்ப்பன் - அந்தகாரம் பொருந்தியிருக்கிற நரகத்திலே விட்டுப் பெரியதாகிய பாபத்தை ஓழிப்பன், பொருள் உலாம் சுவர்க்கம் ஆதி போகத்தால் புணியம் தீர்ப் பன் - எல்லாப்பொருளும் உண்டாகிய சுவர்க்காதி

34

7

胍

41

A

லோகங்களில் போகத்திஞலே புண்ணியத்தை ஓழிப் பன், மருள் உலாம் மலங்கள் தீர்க்கும் மரு ந்து இவை -*துச்சமாயிருக்கிற விஷய சுகத்திலே பரமசுக புத்தி யாக மயக்கத்தைப் பண்ணுவதாயிருக்கிற கருமங்க ளாகிய மலங்களே ஒழிக்கும் மருந்து இந்தச் சுவர்க்க நரகங்கள், வைத்தியநாதன் - சிவன் என்றவாறு.

சுவர்க்க நரகமாகிற ஓளஷதத்தைக் கொடுத்துக் கருமங்களாகிய வியாதிகளே நீக்கும் வைத்தியநாதன் என்றது தேகத்தில் வியாதியைப் போக்குகிறவனுக்கு வைத்தியனென்ற பேராகையால்; தேகத்திற்குக் கார ணமாகிய கருமத்தைப் போக்குகையால் வைத்தியருக் கும் சுவாமி என்பது கொண்டு வைத்தியநாதன் என்றது.

മു പ്രാഷം വാണ്യ പ്രത്യാഗ്യ പ്രാഷം വാട്ടു പ്രാഷം വാട്ടു പ്രാഷം വാട്ടു പ്രാഷം വാട്ടു പ്രാഷം വാട്ടു പ്രാഷം വാട്ടു പ്രവേശം വാട്ടു പ്രവേശം വാട്ടു പ്രവേശം വാട്ടു പ്രവേശം വാട്ടു പ്രവേശം വാട്ടു പ്രാഷം വാട്ടു പ്രവേശം വാട്ടു

மருத்துவன் உரைத்த நூலின் வழிவரின் பிணிகள் வாரா வருத்திடும் பிணிகள் தப்பின் தப்பிய வழியும் செய்யத் திருத்தினன் மருந்து செய்யா துறும்பிணி சென்றும் தீர்ப்பன் உரைத்தநூல் சிவனும் இன்னே உறும்கன்ம மூட்டித் தீர்ப்பன்.

இ - ள் : மருத்துவன் உரைத்த நூலின்வழி வரின் பிணிகள் வாரா - தன்வந்திரி பகவான் பண்ணின வைத்திய சாஸ்திரப்படி நடந்த பேருக்கு வியாதி

[🕈] தூச்சம் - நிஷ்பலம்.

பொருந்தாது, வருத்திடும் பிணிகள் தப்பின் - அந்தச் சாஸ்திரப்படி தப்ப நடக்கில் பிணிகள் வந்து வருத்தத் தைப் பண்ணும், தப்பிய வழியும் செய்ய திருத்தி நல் மருந்து செய்யாது உறும் பிணி சென்றும் தீர்ப்பன் -வைத்திய சாஸ்திரம் சொன்னபடி தப்பின வழியால் வியாதி வந்தகாலத்து அந்தப் பிணியுற்றவன்பால் சென்று மருந்தைச் செய்து கொடுத்தும் தீர்ப்பன், தான் செல்லாது மருந்து அனுப்பியும் தீர்ப்பன், உரைத்த நூல் சிவனும் இன்னே உறும் கன்மம் ஊட்டி தீர்ப்பன் - வேத ஆகமத்தை அருளிச்செய்த சிவனும் அவ்வேதமார்க்கத்தின்படி நடவாதுற்ற கருமவியாதி களுக்கு நரகாதி போக துக்கங்களாகிய ஒள ஷதத்தைக் கொடுத்துத் தீர்ப்பன் என்றவாறு.

வைத்தியன் வியாதியாளரிடத்திலே சென்றும் செல்லாமலும் தீர்ப்பன் என்றதற்கு, பூமியில் ராசாவி ஞலும் யமஞலும் சுகதுக்கங்களேக் கொடுத்துப் புண் ணிய பாபங்களே ஓழிப்பதற்குச் செல்லாமல் தீர்ப்பது. சென்று தீர்ப்பன் என்பது ஆசாரியமூர்த்தியாய் எழுந் தருளி எல்லாக் கருமத்தையும் ஏககாலத்திலே ஓழித்து மோட்சத்தைக் கொடுப்பன் என்பது கருத்து.

மண்ணுளே சிலவி யாதி
மருத்துவன் அருத்தி யோடும்
திண்ணமாய் அறுத்துத் தீய்த்துத்
தீர்த்திடும் சிலநோய் எல்லாம்
கண்ணிய கட்டி பாலும்
கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்பன்
அண்ணலும் இன்பத் துன்பம்
அருத்தியே விணேய றுப்பன்.

35

namidelyd comfor

)

Ž.

بالمرا

இ - ள்: மண்ணுளே சில வியாதி மருத்துவன் அருத்தியோடும் திண்ணமாய் அறுத்து தீய்த்து தீர்த்திடும் சில நோய் எல்லாம் - பூமியின்கண்ணிலே வைத்தியனுவைன் வியாதி தீரவேணும் என்று பிரியத் தாலே கூச்சமற அறுத்தும் காய்கோல்போட்டும் சில வியாதிகளே நீக்குவன், கண்ணிய கட்டி பாலும் கலந்து உடன் கொடுத்து தீர்ப்பன் - இச்சையாய்க் கருதப்பட்ட கருப்புக்கட்டி பாலுடனே கலந்து கொடுத்துச் சில வியாதிகளே நீக்குவன், இவ்வாறே; அண்ணலும் இன் பம் துன்பம் அருத்தியே விண அறுப்பன் - சுவாமியும் சுகதுக்கங்களேப் புசிப்பித்தே விண ஓழிப்பன் எ - று.

பூதனு சரீரம் போனுல் புரியட்ட ரூபம் தானே யாதனு சரீரம் ஆகி இன்பத்துன் பங்கள் எல்லாம் நாதனுர் ஆணே உய்க்க நாகொடு சுவர்க்கம் துய்த்துத் தீதிலா அணுவாய் யோனி சேர்த்திடும் சீவன் எல்லாம்.

மேல் இந்தத் தூலதேகம் விட்டால் சுவர்க்க நர கத்துக்குத் தேகமுண்டாம்படியும், கர்ப்பத்திலே பதி யும்படியும் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : பூதரைசீரம் போனுல் புரியட்ட ரூபம் தானே யாதனை சரீரம் - இந்தத் தூலதேகம் விட்டால் சூக்குமமாகிய பஞ்சதன்மாத்திரையும் மனம் புத்தி அகங்காரமாகிய புரியட்டகத்திலே தானே நரகானு பவத்துக்கு யாதரைசீரம் உண்டாம், சுவர்க்கானுபவத் துக்குப் பூதசாரமாகிப் பிரகாசரூபமாகிய சரீரம் உண் டாம், இன்ப துன்பங்கள் எல்லாம் நாதனர் ஆணே உய்க்க நரகொடு சுவர்க்கம் துய்த்து - நரகத்திலும் சுவர்க்கத்திலும் துன்பத்தையும் இன்பத்தையும் கர்த் தாவினுடைய சத்தியினுலே பொருந்தப்பட்டுப் புசித்து, தீதிலா அணுவாய் யோனி சேர்ந்திடும் சீவன் எல்லாம்- பரமாணு என்னும் தன்மையும் மத்தியம பரமாணு என்னும் தன்மையும் ஆகிய குற்றமன்றியில் சூக்கும ரூபியாய்ப் பூமியிலே கருமத்துக்கீடான கர்ப்பத்தை அடையும் என்றவாறு.

ஆன்மாக்கள் தேவதேகமுண்டாமென்று மூலத் திற் சொல்லாதிருக்கவும் சொன்னது, சுவர்க்க நரகத் தில் அனுபவம் சொல்லுகையால் நரகத்துக்கு யாதன சரீரம் சொல்லப்படுகையால், சுவர்க்கத்துக்குத் தேவ சரீரம் அழைத்துக் கூட்டிப் பொருளுரைத்தல்.

யாதஞசரீரம் பூதசரீரம் என்பதற்கும், பூதபரிண மம் மனிதசரீரம் என்பதற்கும், பூதசரீரம் தேவசரீரம் என்பதற்கும் சம்மதி.

இவ்விடத்துப் பூதபரிணுமம் என்றது தேகமானது பால்யாத் அவஸ்தாந்தரங்களே அடைகையினுல் தேகத் ் துக்குச் சொன்னது.

உடல்விடா யோனி பற்றி உதிப்பினும் உதிக்கும் ஒன்றில் படர்வுரு துறும்பா வத்தால் பாடாணம் போல்கி டந்து கடனதாம் காலம் சென்றுல் கடுநர கதனில் வீழ்ந்தங் கிடருறும் உருவம் கன்மத் தளவினில் எடுக்கும் அன்றே, ¥.

N.

மேல் இதுவும் அது.

இ - ள் : உடல் விடா யோனி பற்றி உதிப்பினும் உதிக்கும் · இந்தத் தூலதேகம் விட்டவுடனே கருவில் பதிந்து பிறக்கினும் பிறக்கும், ஒன்றில் படர்வுருது உறும் பாவத்தால் · பூமியில் ஐனிக்கவும் சுவர்க்க நர கத்தில் செல்லவும் ஒண்ணுத பாபமானது பக்குவமா யின், பாடாணம்போல் கிடந்து கடனது ஆம் காலம் சென்ருல் கடுநரகதனில் வீழ்ந்து அங்கு இடர் உறும் · புரியட்டக ரூபியாய்ப் பாடாணம் போல ஸ்பரிசவே தணயே ஒழிந்து ஒருணர்வுமில்லாமல் கிடந்திருக்க வேண்டுங்காலம் கிடந்து இறுதியில் கொடிய நரகத் தில் வீழ்ந்து துக்கத்தை அனுபவிக்கும். துக்கானுபவ காலம் துலேந்த அள்கிலே, உருவம் கன்மத்து அள வினில் எடுக்கும் அன்றே - பக்குவமான விணக்கீடான தேகத்தை எடுக்கும் என்றவாறு.

> பன்னகம் அண்ட சங்கள் பரகாயம் தன்னில் பாய்வேர் துன்னுதோல் முட்டை யாக்கை துறந்துசெல் வதுவே போல உன்னிய உயிர்கள் தூல உடல்விட்டு வானி னூடு மன்னிடும் நனவு மாறிக் கனவினே மருவு மாபோல்.

38

மேல் ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டுச் சூக்கும தேகத்துடன் தேகாந்தரத்தை அடையும்படி உணர்த் துதல்.

இ - ள் : பன்னகம் அண்டுசங்கள் பரகாயம்தன் னில் பாய்வோர் துன்னு தோல் முட்டை யாக்கை துறந்து செல்வது போல - ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டுச் சூக்குமதேகியாய்ப் போமாறு பாம்பு தோலுரித் துப்போட்டுப் போனுற்போலவும் பட்சியானது முட் டையினின்றும் புறப்பட்டுப் போனுற்போலவும் யோக சித்தர்கள் தங்கள் தேகத்தைவிட்டு அந்நியதேகத்திற் செல்லுமாபோலவும், துன்னிய உயிர்கள் தூலவுடல் விட்டு வானினூடு மன்னிடும் நனவு மாறி கனவினே மருவுமா போல் - தேகங்களிலே பொருந்தியிருக்கிற ஆன்மாக்களானவைகள் தூலதேகத்தை விட்டுச் சூக் குமதேகத்தோடே ஆகாசத்தே பொருந்தும்; சாக்கிராவத்தை ஓழிந்து சொப்பனுவத்தையிலே வந்தபோது தூலதேகானுபவம் இன்றிச் சூக்கும் தேகானுபவமே யாய், சாக்கிராவத்தையில் நினேவு இல்லாததுபோல என்றவாறு.

தன்மமோ டதன்ம மாகித் தாளிரு பயனும் தந்து நன்மைதி மையினும் இன்பத் துன்பினும் நாடிக் காணில் முன்னமே ஆன்மா வின்தன் மும்மலத் தொன்ற தாகிக் கன்மமும் மூலங் காட்டிக் காரண மலமாய் திற்கும்.

39

இவ்வாறு கர்மானுகுணமாக ஈசுவரனே தேகாதி கீள உண்டாக்கிச் சுவர்க்க நரகங்கீளப் புசிப்பிப்பன் என்பதும், ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டுப் போம் முறைமையும், கர்ப்பத்தில் பதியும் முறைமையும் உரைத்து; மேல் சீடனுக்குக் கருமத்தினுடைய லக்ஷ ணம் இரண்டு விருத்தத்தினுலே கூறுகின்றது.

ஓ - ள் : தன்மமோடு அதன்மம் ஆகி - கர்மமா னது சத்தியமாகிய ஆன்மஞானமும் அசத்தியமாகிய **,** 為

4

மாயாகாரியமும் கூடினவிடத்திலே உண்டானதாகை யால் புண்ணிய பாபச் சொரூபமாகி; பிரளயகாலத் திலே 1 சமஸ்காராவஸ்தையாய் மாயையிலேயிருந்து சிருஷ்டிகாலத்திலே ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதி உண்டாவதற்கு உபயோகமாவதாம்.

കൂട്രൊപ്പു മുട്ടതി ഞ്ചാം ചെന്നു ഉടും ഉപ്പും ഉപ്വും ഉപ്പും ഉപ്പും

இந்தக் கர்மமென்பது ஒன்று வேண்டா; ஈசுவரப் ² பிரசாதத்திஞலேதான் ³ பிராகிருதபுத்தி தர்ம பாவாதி மிருலேதான் சுகதுக்க போகம் உண்டாமென்பவரைப் பூர்வபக்ஷம்பண்ணிச் சித்தாந்தம் கூறுவாம். போக கர்த்திருத்வமானது எல்லாருக்கும் சரியாயிருக்கையில் சிலர் சுவர்க்கானுபவிகளாகவும் சிலர் நரகயாதணை பவிகளாகவும் உண்டாகையினுலே; இதற்கு ஏதுவாக ஒரு கர்மம் வேண்டும்.

இதன்றியும் க்ருஷ்யாதிபண்ணுகிற பேர்களுடைய கருஷணுதிக் கிரியைகள் சமமாயிருக்கையிலும் ஒருத்த னுக்கு அதிகபலமும் ஒருத்தனுக்கு அற்ப பலமுமாய் இருப்பதற்கும் 4 பூர்வதன க்ரமமே காரணம்.

சமஸ்காரம் - மறைந்திருத்தல். அவஸ்தை - தசை.
 பிரசாதம் - அநுக்கிரகம். 3. பிராகிருதம் - பிருகிருதியில் உண்டானது. 4. பூர்வதனம் - முன்னிருக்கிறது.

കൂറ്റു കുറുത്തു കുരുത്തു കുറുത്തു കുറുത്തുത്തു കുറുത്തു കുറുത്തു കുറുത്തു കുറുത്തു

ஈசுவரப் பிரசாதமே காரணம் என்னில்? ஈசுவர னுக்கு ¹வைஷம்ய நைக்ரச்யகுணம் இல்லாதிருக்கை யால் ஈசுவரனும் கர்மானுகுணமாகவே சுவர்க்க நரக சுக துக்கங்களேப் புசிப்பிப்பான். பிராகிருத புத்திதரு மாதியே காரணமென்னில்? பிராகிருதங்களுக்குப் புசிக் கப்படுவதாய் நிற்பதன்றி, புசிப்பிக்கிறதாதல் கூடாது. பிரகிருதி ஜன்னியமாகப் புத்தி தர்ம ரூபமாயிருக்கிற கர்மம், 2 பாவரூபமாக போக்கியம், கருமரூபமாக போசகம் என்னில்? ஒரு வஸ்துவிலே போக்கியத்து வமும் போஜகத்துவமும் கூடாது; ்ஸ்வாத்ம நீ கிரியா விரோதம். அது எந்தச் சமர்த்தனை கூத்தாடியாகிலும் தன் தோளிலே தானேயிருந்து கூத்தாடப் போகாதது போல.

தாரு ஆடி செலிராடுக்கை அதுரை, கிஷிண் தைஆடி சுத்சிலாம் வாசா நட சி ஆடி வைலிடிகு கூறியாடு வாவுக்கா தொலியலிடித்தி இசு சூராடுடையுள்ள வாவுக்கா துகைய இசு செலியை கோதியாக்கு விக்கி இத்தி இசு சிறிய வாகிய வாவுக்கா திகையி இசு சிறிய விக்கி கிறிய விக்கி கிறியாடி க்கி கிறிய விக்கி கிறிய விக்க

வைஷம்ய நைக்ரச்யம் - பக்ஷப்பிரதிபக்ஷம்.
 போவ ரூபம் - கன்மரூபம்.
 ஸ்வாத்மநீ - தன்னிடத்தில்.

وفرته

7

1:2

കൗമും ലമബ്ലിച്ചെറിക്ക്. അയായുള്ളു ലമാബ്ലാ അശിമെ**ചിച്ചെ** അയും പ്രമാസ്ത്രിച്ചുള്ളും

தான் இரு பயனும் தந்து பண்ணின புண்ணிய பாபங்கட்குச் சுகதுக்கங்களாகிய பலத்தைப் பொருத் துவதற்கு ஏதுவுமாய், நன்மை தீமையினும் இன்ப துன்பினும் நிற்கும் நல்வினே தீவிண செய்யுமிடத் தும் இன்பத் துன்பங்கள் புசிக்குமிடத்தும் உடனுய் நிற்கும்;

நாடி காணில் - இவ்வாறு நிற்பது யாதென்று விசாரித்துப் பார்க்கில்; கன்மமும் முன்னமே ஆன்மா வின்றன் மும்மலத்து ஒன்றது ஆகி - இக்கருமமான தும் அநாதியே ஆன்மாவினுடைய மும்மலத்திலொன் ருய்; மூலம் காட்டி காரணமலமாய் நிற்கும் - மனே வாக்குக் காய வியாபாரமாகிய காரிய கர்மத்துக்கு மூல காரணமாகையால் காரணமலம் என்று பெயராய் நிற்கும். இதற்குச் சம்மதி.

ക്കുന്തിരിച്ചാ - ഉക്കാന് ഉപ്പെട്ടു ഉപ്പെട്ടു എട്ടു പ്രചാര്യാട്ടു എട്ടു എട്ടു

'கான்மிக மலமாய் நிற்கும்' என்றும் பாடமுண்டு. எழுதினவன் பிழையாகவேண்டும் அல்லது; க<u>ை</u>; துயொ ஊொவெலாவஐகெறுவகு.

¹ கான்மிகமென்று உபபத்தி.

രു പ്രാധാരം പ്രവേശം പ്

செய்த கிரியை நசிக்கச் சூக்கும ரூபமாக உண்டா கையால் அதிருஷ்டமென்றும் அசுத்தமாயா போகத் துக்கு ஏதுவாகையால் மலமென்றும் பெயராய்நிற்கும்.

ஆதியாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதைவிகமென் னும் தாபத்திரயத்துக்கும் ஏதுவாய்நிற்கும். ஆதியாத் மிகமாவது ² சரீரம் என்றும் மானதம் என்றும் இரு வகைத்தாம். இதில் சரீரமாவது குல்மம், வாதம், அதி சாரம், சுரம், சூலே இத்தியாதிகள் மனிதராலே, பிசாசங் களினுலே, பசுக்களினுலே, பட்சிகளினுலே, சோரராலே, ராட்சரையலே வரும் துக்கம். மானதமாவது சோகம், \$ அசூசை, அவமானம், 4 ஈரிஷை, மாச்சரியம் இவை களாலுண்டான துக்கம்.

ஆதிபௌதிகமாவது: குளிர், உஷ்ணம், காற்று, மழை, இடி இத்தியாதிகளிஞலே வரும் துக்கம்.

ஆதிதைவிகமாவது: கர்ப்பம், ஐன்மம், நரை, திரை, அஞ்ஞானம், மரணம், நரகம் இவைகளிஞல் வரும் துக்கம்.

 ^{&#}x27;கான்மியம் காமியம் என மரீஇயிற்று' என்றருளுவர் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள்.
 சரீரம் - சரீரத்தில் உண்டானது.
 அசூசை - குணத்திலே குற்றம் கூறுதல்.
 சரிஷை - பொருமை.

4

F.

^{- ഇട}ംങ്ങo ജ്യഥയ്രു : എനിപ്പൂട്ട ഉപനുത**.എ. ഉ**ള്ളള്ള ധിരെട്ടമിക് 8െമ്മ । ക്വിയാട്ടോബ ദനില്ലെക്ക് മെ ക്പെട്ടുണ്ടും എക്കാന് എം പ്രാചിച്ചിയ ഐം ങ്ങo ഡ്രൂപ്രോ പ്രൂത്തം വുന്നു വുന്നു പുരുത്തം വുന്നു പുരുത്ത്രം വുന്നു പുരുത്ത് പുരുത്ത്രത്ത് പുരുത്ത് പുരുത്ത്രത്ത്രത്ത്രത്ത് പുരുത്ത് പുരുത് പുരുത്ത് പുരുത്ത് പുരുത്ത് പുരുത്ത് പുരുത്ത് പുരുത്ത് പുരുത്ത് പുരുത്ത്രത്ത്രത്ത്രത്ത്രത്ത്രത്ത് പുരുത്ത്രത്ത്രത്ത്രത്ത്രത്ത്രത് ജീഥഫ*-*എത്രെയ്യം പ്രവാത്തം പ്രവാത്ത്തം പ്രവാത്തം പ്രവാത്ത്രം പ്രവാത്തം പ്രവാത്രം പ്രവാത്തം പ്രവാത്രം പ്രവാത്രം പ്രവാത്തം പ്രവാത്രം പ്ര ு கொவகஃ்வொருராக்கலைை வெர்கூ மாவா ரா ஜேுவோ <u>ந</u>ஸ்ட முருணுவை நி மொகாவு மூ _ മസ മായ്യായ പ്രാല്യായ പുരുവും ക്തെയ്ട്രാം ബുറ്^{റ്റ്}ചെ ചെവ്വുള്ള പുരുത്തു വരു പുരുത്തു പുരുത്തുത്തു പുരുത്തുത്തുത്തുന്ന് പുരുത്തുത്തുന്ന്ന്ന്ന് പുരുത്തുന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന്ന് ക്കാരിലെ എക്കാര കുറിരില്ലെ ഉപച്ചാരി ഉ II லரைக் கீ கம்பக்^கா உதி ஆ கவேப்பு ஒர்பு வெர் ക്സാട്ടാണ് പ്രാധിച്ച പ്രാധിച്ച പ്രാധിച്ച അപ്പുന്ന വരു പ്രാധിച്ച പ്രവധിച്ച പ്രവസിച്ച പ്രവസിച് പ്രവസിച്ച പ്രവസിച്വ പ്രവസിച്ച പ്രവസിച്ച പ്രവസിച്ച പ്രവസിച്ച പ്രവസിച്ച പ്രവസിച്വ പ്രവസിച്ച പ്രവസിച്ച പ്രവസിപ്രവസി പ്രവസിച്ച പ്രവസി പ്രവസിപ്രവസി പ്രവസി പ്രവസ് പ്രവസ് പ്രവസി പ്രവസി പ്രവസ് പ്രവസി പ്രവസി പ്രവസ് പ്രവസി പ്രവസ് പ്രവസ് പ്രവസ് പ്രവസ് പ്രവസ് പ്രവസ് செ ⊫ ஊ^ஆப்க்ட்ட து நடல்கூர் sட்சி 2 ஆமே உன்பாடி? செ | ஈன் சொரி கொண் சிக்கும் | கொ**ழு எ**ருக்கு ബ<u>ക്</u>മെളികി.

> இருவிணே அநாதி யாதி இயற்றலால் நுகர்வால் அந்தம் வருமலம் சார்ந்து மாயா உருவுகள் மருவி யார்த்துத் தருசெயல் முறைமை யாலே தான்பல பேதம் காட்டி அருவதாய் நின்ற ரன்தன் ஆணேயின் அமர்ந்து செல்லும்.

மேல் அநா தியாயும் கருமத்திற்கு அந்தம் உண்டு என்பதை உணர்த்துதல்.

இ - ள் : இரு விணே அநாதி - புண்ணிய பாப சொரூபமான கருமம் தொன்றுதொட்டு வருகையிஞலே பிரவாகாநாதி, இயற்றலாதி - மனேவாக்குக்காய வியா பாரங்களிஞலே ஜனிக்கையிஞலே ஆதியாம்;

ஆதி அநாதி இரண்டும் ஒன்றுக்குச்சொல்லுகிறது விருத்த தருமம் என்னில்? சமுதாயாத்மநா அநாதி யும் பிரத்யேக பரியாவசாநேந ஆதியும் என்கையால் விரோதம் இல்லே.

நுகர்வால் அந்தம் வரும் - சுகதுக்க போகங்களி ூலே புண்ணிய பாபங்கள் நசிக்கும்;

மலம் சார்ந்து - ஆணவமல தருமமாகிய மோகாதி களிஞலே வர்த்திப்பதாய், மாயா உருவுகள் மருவி ஆர்த்து தருசெயல் முறைமையாலே தான் பல பேதம் காட்டி - ஆன்மாக்கள் மாயாதேகத்தைப் பொருந்தி யான் எனது என்று அபிமானித்துச் செய்யும் தொழில் களுடைய முறைமையிஞலே அனேக பேதமாய், அவ் வாறே விசித்திர பலங்களுமாய், அருவதாய் நின்று அரன்தன் ஆணேயின் அமர்ந்து செல்லும் - பிரளய காலத்திலே அதிருஷ்டமாய் மாயையிலே பொருந்தி நின்று சிருட்டிகாலத்திலே சிவனுடைய சத்திப் பிரே ரணேயிணைலே அந்தந்த ஆன்மாக்கள்தோறும் பலவத் தாய் நடக்கும் என்றவாறு.

> சங்கமம் தாப ரங்கள் தத்தம்கன் மத்துக் கீடா அங்குரு யோனி மாறும் அச்சுமா முதிங் கென்னின்

B

5

1

இங்குமா னுடர்இ யற்றும் புண்ணியத் தின்ப ஈட்டம் அங்குவான் சுரர்க ளாயோ நரர்களாய் அருந்து வாரேர,

41

மேல் தத்துவா தி நரமிருக பசுபட்சி தாவரா திகள் கர்மத்திற்கு ஈடாக அந்தந்த யோனிகளிலே பிறப்ப தன்றி நராதி சாதிகள் கைவல்ய பதமாகிய வைகுண் டத்திலும் மாருது என்பதை ஏழு விருத்தத்தினுலே நிராகரித்தல்.

இ-ன்: சங்கமம் தாபரங்கள் தத்தம் கன்மத்துக்கு ஈடா அங்கு உரு யோனி மாறும் அச்சு மாருது இங்கு என்னில் - சஞ்சரிக்கப்பட்ட தேவ நர பசு மிருக பட்சி யாதிகளும், தாவரமாகிய சில விருட்ச குல்ம லதாதிகளும் தாங்கள் பண்ணின புண்ணிய பாபங்களுக்கு ஈடாக அந்தந்தத் தேகங்கள் மாறிப்பிறப்ப தன்றி இவ்விடத்து ஒருவர்க்கமானது ஒருவர்க்கத்தில் மாறிப்பிறவாது என்னின்?

இங்கு மானுடர் இயற்றும் புண்ணியத்து இன்ப ஈட்டம் அங்கு வான் சுரர்களாயோ நரர்களாய் அருந் துவாரோ - இவ்விடத்து மனிதர்பண்ணும் புண்ணியத் தால் தேடப்பட்ட இன்பமானது அவ்விடத்துச் சுவர்க் கத்தின்கண்ணே தேவர்களாய்ப் புசிப்பார்களோ மனிதராய் இருந்தே புசிப்பார்களோ? என்றவாறு.

> நரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் நரர்பதி சுரரு லோகம் சுரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் சொன்னஅச் சழியு மாகும்

சுரர்களாய்ப் பலன்கள் துய்த்துத் தாமிங்குத் தோன்றும் போது நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத் தமரராய் நண்ணி டாரே.

42

இ - ள் : நரர்களாய் துய்ப்பர் . . . நண்ணி டாரே - சுவர்க்கத்திலேயும், மனிதர்களாய் இருந்து புசிப்பார்கள் என்னில்? தேவலோகம் மனிதலோக மாம். தேவர்களாய்ப் புசிப்பரென்னில்? நீ அழியாது என்று சொன்ன அச்சு அழிவதாம். ஆகையால், தேவலோகத்திலே தேவர்களாயே புசித்துப் பூமியின்கண் பிறக்கும்பொழுது மனிதராய்ப் பிறப்பதன்றிப் பூமியின் மேல் தேவர்களாகப் பொருந்தார்கள். அது கண்ட வாறு எங்ஙன் என்னில்?

வண்டுக ளாகி மாறும் மயிர்க்குட்டி மற்ருர் செத்துப் பண்டைய உருவம் தானே வேட்டுவ ஒய்ப்பி றக்கும் கண்டுகொள் யோனி யெல்லாம் கன்மத்தால் மாறும் என்றே கொண்டன சமயம் எல்லாம் இச்சொல்நி கொண்ட தெங்கே.

43

இ - ள் : வண்டுகளாகி மாறும் மயிர்க்குட்டி மற்று ஓர் செந்து பண்டைய உருவம் தானே வேட்டுவஞய் பிறக்கும் கண்டுகொள் - மயிர்க்குட்டிப் புழுவானது அந்தச் சரீரம் மாறி வண்டுகளாம். மற்றும், பச்சைப் புழுவானது முன்னிருந்த உருவந்தானே குளவியாம். இதைப் பிரத்தியட்சமாகப் பார்த்துக்கொள்; யோனி எல்லாம் கன்மத்தால் மாறும் என்றே கொண்டன சமயம் எல்லாம் இ சொல் நீ கொண்டது எங்கே • கருமத்தால் யோனிகள் மாறிப் பிறக்குமென்று எல்லாச் சமயத்தாரும் சொல்ல மாறிப்பிறவாது எனும் இந்தச் சொல்‰ நீ யார் கையிலே கற்றுக்கொண்டாய் எ-று.

> அகலியை கல்ல தானுள் அரிபல பிறவி யானுன் பகலவன் குலத்தில் தோன்றிப் பாரெலாம் முழுதும் ஆண்டு நிகரிலா அரச னுகும் சிலந்திநீ டுலகம் போற்றச் சகமதில் எலிதான் அன்ரே மாவலி ஆய்த்துத் தானே.

44

மேஸ் இதற்கு உதாரணம்.

இ - ன்: அகலியை கல்லது ஆளுள் ... ஆய்த்து தானே - அகலிகை கல்லாய் இருந்தாள். மகாவிஷ்ணு மீன் ஆமை கேழல் நாரசிம்மம் வாமனம் முதலாகிய பல தேகங்களும் எடுத்தார். பூர்வத்திலே சிலந்தியாய் இருந்தவர் சூரியவமிசத்திலே சோழராஜாவாக ஜனித் துப் பூமியெல்லாம் ஆண்டார். இஃதன்றியும், பூர்வம் எலியாய் இருந்தவன் ஒரு புண்ணிய விசேடத்திஞலே மகாபலி என்னும் நாமத்தையுடைய அசுரஞகி மூன்று உலகத்தையும் ஆண்டான் என்றவாறு.

செப்பினுய் மாற வேறு சிலர்விதி யாலே கன்மால் வைப்புறும் யோனி எல்லாம் மாறிவந் திடாவிங் கென்னின் எப்படி யானும் செய்திக் கிறைகரி யாவன் என்றே முற்பட மொழிந்தேன் எல்லாம் முதல்வன்தன் விதியே யாகும்.

45

இ-ன்: செப்பினுய் மாற வேறு சிலர் விதியாலே அச்சு மாறும்படிச் சிலர் சாபத்தினுலும் வரத்தினுலும் வந்ததைச் சொன்னீர் அல்லது; கன்மால் வைப்பு உறும்யோனி எல்லாம் மாறி வந்திடா இங்கு என்னில் கருமத்தினுலே அச்சுகள் யோனி மாறி இவ்விடத்து வந்திடா என்னில்; எப்படியானும் செய்திக்கு இறை கரி ஆவன் என்றே முற்பட மொழிந்தேன் எல்லாம் முதல்வன் தன் விதியே ஆகும் - எல்லா வகையினுலும் ஆன்மாக்கள் செய்யும் கருமங்களுக்குக் கர்த்தாவான வன் சாட்சி என்று முதலிலே தெளியச் சொன்னும். கீழ்ச்சொன்ன கோபப்பிரசாதத்தினுல் உருமாறி வந் தது அந்தக் கர்த்தாவால் ஆகையால் எல்லா உருக்களும் கருமத்திற்கு ஈடாக முதல்வனுடைய விதியினுலே மாறிப் பிறக்கும் என்று அறிவாயாக என்றவாறு.

அவ்வவ யோனி தோறும் அவ்வவ உலகத் தோறும் செவ்விதின் அறிந்து கன்மம் சேர்ந்திடா சீவன் சேரா இவ்வகை தம்மில் சேர்வும் இறைசெய லாறுல் செய்த எவ்வரு வும்தன் கன்மால் மாற்றுவன் இறைவன் தானே.

46

இ – ள் : அவ்வவ யோனி தோறும் அவ்வவ உல கந்தோறும் செவ்விதின் அறிந்து கன்மம் சேர்ந்திடா சீவன் சேரா - கர்மபலம் புசிப்பதான தேகங்களேயும் போகங்களேயும் நன்ருய் அறிந்து கர்மமானது சடமாகையால் ஆன்மாவுக்குப் பொருந்த அறியாது. ஆன்மாவும் கிஞ்சிஞ்ஞணைகயால் தாகைப் பொருந்த அறியான்; இ வகை தம்மில் சேர்வும் இறைசெயல் ஆணுல் செய்த எ உருவும் தன் கன்மால் மாற்றுவன் இறைவன் தானே - கன்மபலத்துக்கீடான தேகங்களே யும் உலகங்களேயும் எல்லாத்தையும் கூட்டுகிறது கர்த் தாவினுடைய கிரியாசத்தி ஆகையால் அவ்வவர்செய்த கன்மத்துக்கீடாய் எல்லா உருக்களேயும் மாறிப்பிறக்கு மாறு கர்த்தாவே செய்வன் என்றவாறு.

> மாறிஇவ் வுருவம் எல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னில் கூறிய சூக்கு மத்தாம் உருவெளின் குறியோன் றென்னின் வேருரு குறியாம் ஆரம் வீரசங் கிலியும் ஆகும் தேறு நீ ஒருவ ஒலிச் செயலெலாம் சிவலுல் ஆகும்.

47

இ - ள் : மாறி இ உருவம் எல்லாம் வருவது எங்கே நின்று என்னில் - இந்தத் தூலதேகமானது கருமத்துக்கு ஈடாக அனேகவிதமாய் மாறி வருகிறது எதிலே உண்டாம் என்னில்? கூறிய சூக்குமத்து ஆம் உரு எனில் - தூலதேகம்விட்டுச் சூக்குமதேகத்தோடே ஆன்மா போக்கு வரவு செய்யுமென்று முன்சொன்ன சூக்கும தேகத்திலே உண்டாம், குறி ஒன்று என்னில் -காரணம் ஒன்ருகையால் "காரண குணுதி கார்யகுண நாத்பந்தே" என்னும் நியாயத்தினுல் அதில் உண்டா கப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் ஒருபடித்தாயிருப்ப தன்றி வெவ்வேறு அடையாளங்களாகாது என்னில்? வேறு ஒரு குறியாம் ஆரம் வீர சங்கிலியும் ஒருவ ஞல் ஆகும் - பொன் ஒன்ருயிருக்கச் செய்வாஞைருவ ஒல் வைரமணி சங்கிலி கடகம் கடாதி என்று வெவ் வேறு அடையாளமும் பேரும் உடையதாம். அது போல, தேறு நீ இ செயல் எல்லாம் சிவஞல் ஆகும் -சூக்குமதேகத்திலே நின்றும் வேறுவேறு அடையா ளங்களாகிய தூலதேகம் உண்டாகிறது சிவஞலே என்று நீ தெளி என்றவாறு.

காரண குணம் காரியத்திலே உண்டாம் என்பது காரணமாகிய மாயா விகாராதிகள் சர்வதேகங்களிலும் உண்டு என்றதாம்.

> குக்குமம் கெட்டுத் தூலம் தோன்றிடா துக்கு மத்தின் ஆக்கியோ ருடல்கி டப்ப தின்றுட லாக்கும் தன்மைக்(கு) ஓக்கிய சத்தி யுண்டாய் உடல்தரும் காலம் உற்று நீக்கிட மரம்பின் வேழேர் தீள்மரம் திகழ்த்து மாபோல்.

48

மேஃ ஐந்து விருத்தம் மாணவகனுடைய *பிரச் ந்த்துக்கு உத்தரம்.

இ - ள் : சூக்குமம் கெட்டு தூலம் தோன்றிடா -வித்திலே மரம் உண்டானபோது வித்து அழிந்தாப் போலத் தூலதேகம் உண்டாம்போது சூக்குமதேகம் கெடாது, சூக்குமத்தின் ஆக்கி ஓர் உடல் கிடப்பது இன்று - மண்டூக வாசணேயைப்போலச் சூக்குமதேகத் திலே தூலதேகங்கணேப் பண்ணி வைத்திருப்பதும்

^{*} பிரச்நம் - கேள்வி.

1

÷

இல் இல் உடல் ஆக்கும் தன்மைக்கு ஓக்கிய சத்தி உண் டாய் உடல் தரும் - உடலானதை ஆக்கும்பரிசு எப்படி யென்னில்? பரமேசுவரனுடைய வலியதொரு சத்தி உண்டாகவே அதினுலே சூக்குமதேகத்திலிருந்தும் தூலதேகம் உண்டாம். அஃது எவ்வாறு என்னில்? காலம் உற்று நீக்கிட மரம் பின் வேறு ஓர் நீள் மரம் நிகழ்த்துமா போல் - வடவிருட்சமானது நெடுங்காலம் சென்று பட்டும் அதன் வேராகிய வீழ்திலே விருட்சம் உண்டாவதுபோல என்றவாறு.

வித்தினுலே விருட்சமாகிறதுபோலப் பரிணுமவாத மும் அல்ல. பிரளயத்திலே பிருதிவியாதி பூதங்களும் சூக்குமரூபமாக மாயையிலே இருந்து சிருட்டிகாலத் திலே அவைகள் அவைகளே தூலரூபமாம் என்னும் பாஞ்சராத்திரி மதமும் அல்ல; வேரிருக்கவே மரம் உண்டானது சூக்கும தேகத்திலேயே தூலரூபங்க ளெல்லாம் ஈசுவர சத்தியினுலே உண்டாம் என்று கூறப்பட்டது.

விதிப்படி சூக்கு மத்தே உருவரும் விஃாயா லிங்கே உதித்திடா உருவ மாக உருவரு மரங்கள் வித்தில் கதித்தெழு மரமும் வித்தும் கழியும்பின் அழியும் சூக்க மதிக்கெழு கணேகள் போல வருவது போவ தாமே. 49

மேல் இதுவும் அதற்கே புறநடை.

இ - ள் : விதிப்படி சூக்குமத்தே உரு வரும் விணே யால் - கர்த்தாவினுடைய ஆக்ளைப்படியிலே சூக்கும தேகத்திலே கருமத்திற்கு ஈடாகத் தூலதேகம் உண் டாம், இங்கே உதித்திடா உருவமாக - இவ்விடத்துச் சூக்குமதேகம் இல்லாமல் தூலதேகம் உண்டாகாது ; உரு வரும் - சூக்குமதேகத்திலே தூலதேகம் உண்டாய் வரும்; எவ்வாறு என்னில்? மரங்கள் வித்தில் கதித்து எழும் - சூக்குமமாகிய விதைகளிலே தூலமாக மரங்கள் உண்டானது போல, மரமும் வித்தும் கழியும் பின் அழியும் சூக்கம் - வித்தழிந்து மரமாய் மரமும் அழியக் கண்ட துபோலச் சூக்குமம்கெட்டுத் தூலமாகித் தூலம் அழியுங்காலத்துத் தூலம் சூக்குமம் இரண்டும் அழியும் என்னில்? சூக்குமத்திலே தூலம் தோன்றுகிற மாத் திரத்திற்கே வித்தும் மரமும் உவமை அல்லது முற் றுவமை அல்ல. அதற்கு உவமை ஏதென்னில்?

மதிக்கு எழு கணேகள் போல வருவது போவது ஆம் - சந்திரனுடைய பிரதான கணயானது காணவும் படாமல் அழியாமலும் இருக்க, அக்கினியிலே ஓமம் பண்ணப்பட்ட அவிசினுடைய சூக்கும அம்சமானது சூரியகிரணத் துவாரா * சம்பிருக்தமாய் ஷோடச கணயாக விருத்தியாறைபோல; ஆன்மாக்கள் பண்ணப் பட்ட தருமாதரும் ஐன்னியமான அதிருஷ்டம் சூக்கும் பேதத்திலே சம்பிருக்தமாக, இதனைல் சூக்கும் தேகத் திலே இருந்தும் தூலதேகம் உண்டாம். அந்தச் சந்திரனுடைய கணகனேத் தினமொரு கணயாகப் பதி குந்து நாளும் பதினேந்து தேவர்களாய்ப் புசிக்க அந்தக் கணகள் எல்லாம் க்ஷயித்துப் பிரதான கண ஒன்றுமே நின்ளுற்போல; ஆன்மாக்களும் தருமா தருமங்களேயுடைய பலங்கள் எல்லாத்தையும் புசிக்கவே தூலதேகம்போய்ச் சூக்குமதேகியானது என்றவாறு.

മളുന്നു പ്രദ്ധാന്ത്ര പ്രധാനം പ്രവാനം

^{*} சம்பிருக்தம் - சேர்ந்தது.

A

മുള്ളം ക്യായര് പ്രാമ്പ്യാര് പ്രായ്ക്കും പ്രത്യാര് പ്രായ്ക്കും പ്രത്യാര് പ്രായ്ക്കും പ്രത്യാര് പ്രായ്ക്കും പ്രത്യാര് പ്രായ്ക്കായില് പ്രായ്ക്കാരില് പ്രായ്ക്കായില് പ്രായ്ക്ക

தூலமாம் உருவி னுக்குச் சூக்கும முதல தற்கு மூலமான் அதற்கு மூலம் மோகினி அதன்மு தற்றுன் மேலதாம் விந்து சத்தி சிவமிவை மிசையாம் எல்லாம் சாலஇன் முகும் ஆன்மாச் சிவத்தி⁄னச் சார்ந்த போது.

இ-ள்: தூலமாம் உருவினுக்கு சூக்குமம் முதல் அதற்கு மூலம் மான் அதற்கு மூலம் மோகினி - தூல தேகத்திற்கு முதற்காரணம் சூக்குமதேகமாகிய புரியட்டகம். அந்தப் புரியட்டகத்திற்கு முதற்காரணம் மான் என்னும் பிரகிருதி. அப்பிரகிருதிக்கு முதற்காரணம் மோகினி என்னும் சுத்தமாயை; அதன் முதல் தான் மேலதாம் விந்து சத்தி சிவம் இவை மிசை ஆம் - அச் சுத்தமாயைக்கு மேலான பிந்துவாகிய சத்திதத்துவ மும் சிவமாகிய நாத தத்துவமும் வாக்கு ரூபமாகப் பிரதம பந்தமான தேகமாம், எல்லாம் சால இன்ருகும் ஆன்மா சிவத்திண சார்ந்தபோது - இங்ஙனம் சொல்லப்பட்ட உபாதிகள் எல்லாம் ஆன்மா சிவசாயுச்சி யத்தை அடைந்தபோது அந்த ஆன்மாவுக்கு இல்லே யாம் என்றவாறு.

சிவ<mark>ணே என்</mark>னுது சிவத்தை என்று நபும்ஸகமாக உரைத்தது நிர்க்குணப் பிரமத்தை என அறிக.

மூன்ரும் அதிகரணம்

அரன்விதி அருள தென்றே அறைந்தன னதுவு முன் தரைநர கருந்து றக்கம் தறுகர ஹதி எல்லாம் [ென வருவதும் செய்த நாதி மலங்களிம் மருந்தால் தீர்த்துப் பரகதி யதுவும் தந்து பாதபங் கயமும் துட்டும். 51

மேல் கர்த்தா தனுகரணு திகளேக் கூட்டிப் புசிப் பித்து, மலபரிபாகத் நில் அனுக்கிரகம் பண்ணி மோட்சத்தைக் கொடுத்தலே உணர்த்துதல்.

இ - ள் : அரன் விதி அருளது என்றே முன்னே அறைந்தனன் · சிருட்டியாதி கிருத்தியங்கோ னவர் பண்ணுகிறது அருளிஞலே என்று முன்னே சொன்னுேம், அதுவும் தரை நரகு அரும் துறக்கம் தனு கரணுதி எல்லாம் வருவதும் செய்து அநாதி மலங்கள் இ மருந்தால் தீர்த்து பரகதி தந்து பாதபங்கயமும் சூட்டும் - அந்த அருளாவதும் பூமியிலும் நரகத்திலும் சுவர்க்கத்திலும் கர்மானுகுண மாகப் பொருந்துகிற ஆன்மாக்களுக்குத் தேகத்தை யும் மனம் முதலாகிய கரணங்களேயும் புவனங்களேயும் போகங்க‱யும் இவை எல்லாம் கூடுவதாகப் பண்ணி அநா திமலமாகிய ஆணவம் மாயை கான்மிகமென்னும் ஆன்ம வியாதிக2்ளச் சுக துக்கங்களாகிய ஓளஷதத் தையும் புசிப்பித்துப் போக்கி முன் அடைந்த அதோ மார்க்கத்தை ஒழித்து ஊர்த்துவமாயிருக்கிற ஞான மார்க்கத்தைப் பிரகாசிப்பித்துச் சர்வதஹ்பாதம் என் னும் முறைமையாலே சிவன் தனது சாயுச்சியத்தையும் கொடுப்பர் என்றவாறு.

52

பாதபங்கயம் என்றது ரூபகம். பரமானந்த அமி ருதமாகிய மதுவைச் சீவாத்மாவாகிய ¹ பிரமரம் புசிக் கப்பண்ணுவர்.

மாயா காரியமாகிய தனு கரணுதிகளால் காரண மாகிய கர்மங்களுக்கு நாசம் எவ்வாறு என்னில்? காட்டத்து அக்கினி காட்டத்தைத் தகிக்குமாபோல என அறிக.

> எழுமுடல் கரண மாதி இவைமலம் மலம லத்தால் கழுவுவன் என்று சொன்ன காரணம் என்னே என்னில் செழுநவ அறுவை சாணி உவர்செலி வித்த முக்கை முழுவதும் கழிப்பன் மாயை கொடுமலம் ஒழிப்பன் முன்னேன்.

மேல் உதாரணம்.

இ ள்: எழும் உடல் கரணம் ஆதி இவை மலம் மலம் மலத்தால் கழுவுவன் என்று சொன்ன காரணம் என்னே என்னில் - உண்டாகப்பட்ட தேகமும் மன இந்திரியாதிகளும் இவைகளெல்லாம் அஞ்ஞானம். அஞ்ஞானத்தை அஞ்ஞானங்கொண்டே போக்குவ னென்ற ஏது ஏதென்னில்? செழு நவ அறுவை சாணி உவர் செறிவித்து அழுக்கை முழுவதும் கழிப் பன் மாயை கொடு மலம் ஓழிப்பன் முன்னேன் - இவ் விடத்துக் ² காருவானவன் அழகிய கோடிப் புடவை மிலே சாணியும் உவர்மண்ணும் தோய்த்து மிகவும்

^{1.} பிரமரம் - வண்டு. 2. காரு - வண்ணுன்.

கறுத்துப்போச்சு எனப் பண்ணி முன் அதிலிருந்த அழுக்கையும் கூடவிடுவித்து மிகவும் வெண்மையாக்கு வன். அப்படிப்போலக் கர்த்தாவானவன் மாயாகாரி யங்கொண்டே ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தைப் போக்குவன் என்றவாறு.

> நித்தமாய் அருவாய் ஏக நிலேயதாய் அகிலத் துக்கோர் வித்துமாய் அசித்தாய் எங்கும் வியாபியாய் விமல னுக்கோர் சத்தியாய்ப் புவன போகம் தனுகர ணமும்உ யிர்க்காய் வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமும் செய்யும் அன்றே-

53

மேல் மாயாலக்ஷணம் உணர்த்துதல்.

இ-ன்: நித்தமாய் - காரியம் காரணம் இரண்டும் அநித்தியம் என்னும் பௌத்தமத * நிராசார்த்தமாக; அருவாய் - ரூபமாயிருக்கிற பரமாணுவே காரணம். என்னும் நையாயிகமத நிராசார்த்தமாக; ஏக நிலே யதாய் - வேதாந்தைகதேசியைப்போலப் பிரதிபுருட நியதமாக மாயை உண்டு என்பதன்றிச் சகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குச் சாதாரணமாக மாயை ஒன்றே யென்றது; அகிலத்துக்கு ஓர் வித்துமாய் - பிரபஞ்சம் சூன்யோபாதானம் என்னும் மாத்தியமிக மதம்போ லன்றிச் சாகோபசாகாதிகளேயுடைய விருட்சத்துக்குச் சூக்குமமாகிய வித்துப்போலத் தூலமாகிய பிரபஞ் சத்துக்குச் சூக்குமமாகிய மாயை உண்டென்றது;

^{*} நிராசார்த்தம் - தள்ளுதல்.

அசித்தாய் - சிற்சத்தியே ஐகத் உபாதான காரண மென்னும் அத்துவைதவாதி நிராசார்த்தமாக ஐடம் என்றது;

எங்கும் வியாபியாய் - சுவகாரியமாகிய முப்பத் தொரு தத்துவங்களிலும் தத்காரியமாகிய தாத்துவிகங் களிலும் வியாபித்து நிற்பதாய்; விமலனுக்கு ஓர் சத்தி யாய் - நின்மல சிவனுக்கு ஒரு பரிக்கிரக சத்தியாய்; புவன போகம் தனு கரணமும் உயிர்க்காய் - ஆன்மாக் கட்குக் கர்மானுரூபமாகத் தனு கரண புவன போகங் கள் உண்டாவதற்கு உபாதானகாரணமாய்; வைத்தது ஓர் மலமாய் - ஆணவம் மாயை கான்மிகம் என்று எண்ணப்பட்ட மூன்று மலத்துக்குள்ளே ஒருமலமாய், மயக்கமும் செய்யும் அன்றே - மாயை ஆன்மாக்களேப் பொய்யை மெய்யெனும்படி மயக்க அறிவைப்பண்ணி அநாதியேயுள்ளதாம் இந்த மாயை என்றவாறு.

ന്നു പ്രയാന അപ്പാന് പ്രത്യാന് പ്രത്യാന പ്രത്യാല് പ്രത്യ

குணத்திரய ¹ சாம்யாவஸ்தா ரூபமாய் இருக்கிற அவ்யத்தமே ஐகத்து உபாதான காரணம் என்னப் பொருந்தும், மாயை என்று ஒன்றுவேண்டா என்னில் குணங்களானது மூலகாரணமாகாது. ²தரிசஞந்தரங் களிலே குணசாம்யாவஸ்தை அல்லாமல் பிரதக்காகப் பிரகிருதி இல்லே என்று சொல்லுவார்கள், அது பிரமாணிக்கம் அல்ல. குணசாம்யாவஸ்தைக்குப் பரமப் பிரகிருதி என்பதே சித்தாந்தம். ஆகையால், இது மூலகாரணம் அல்ல.

ு நாணும்கி ஸ்ட் பிடக்கோரா உலை இவறு சி உடி சி வை மூ வாரை விகாகு விடி கி வை விகாகு வாற் கா இ சி வை விகாக கி வாற் கா இ கி விக்க விக்க

சாம்யம் - சமானம்.
 தரிசனுந்தரம் - வேறு.
 சித்தாந்தம்.

மாயையிற் கால மோடு நியதிபின் கலாதி தோன்றும் ஆயஅக் காலமூன்ருய் ஆக்கியும் அளித்தும் போக்கிக் காயமோ டுலகுக்கெல்லாம் காலசங் கையிணப் பண்ணி நாயகன் ஆணே யாலே நடத்திடும் சகத்தை யெல்லாம்.

மேல் நாலு விருத்தத்தால் மாயையில் கலாதி தத்துவங்கள் தோன்றும்படியும் தத் கிரியைகளும் கூறுகின்றது.

இ - ள்: அசுத்தமானுயினுலே அனந்தேசுவர சத்தி க்ருத க்ஷோபத்தினுலே முதல் காரிய மாயை உண்டாம். மேல் ¹ போகாவதி பரிச்சேதகமாய்ப் பூத பௌஷ்யத் வர்த்தமானுத்மகமாய் இருக்கிற காலம் தோன்றி, சிருட்டிகாலம் என்றும் திதிகாலம் என்றும் சங்காரகாலம் என்றும் திரிவிதமாய், சாதாரணமாகவும் அசாதாரணமாகவும் பிரதிபுருடநியதமாய் தத்தத் சரீர உற்பத்தியாதிகளுக்கு ஏதுவாய், சர்வலோக நாயக ஞகிய ஈசுவரசத்தியான ஜனனி ரோதயித்திரி ஆரிணி என்னும் சத்தித்திரயா திருஷ்டாந்தத்தினை இகத் உற்பத்தியாதிகளுப் பண்ணும்.

இதற்குக் காலவாதி காலமான து ஏகமுமாய் விபுவு மாய் பிரவாகாநாதி காரியங்களுக்கெல்லாம் ஏதுவா யிருக்கையால் நித்தியமாய் இருக்கிற காலத்திற்கு உற் பத்தியாதிகள் எப்படி என்னில்? பூர்வ அபரப் ²ப்ர தீதி உண்டு ஆகையீனுலே காலம் அனேகமும் அநித் தியமும்.

அந்தப் பூர்வ அபரப் ப்ரதீதியானது சூரியகதி யாதி உபாதியினுலே வருவதல்லது, காலத்திற்குப்

போகாவதி பரிச்சேதகம் - போகமுடிவை அளவிடுகை:
 ப்ரதீதி - அறிவு.

பேதம் வாஸ்தவமல்ல என்னில்? அந்த உபாதியி ஒலே தானே கால வியவகாரம் வருமாகில் காலமே இல்லாதே போகத் திரியும்.

காலம் ஒன்றேயாகில் இன்னகாலத்திலே இன்னது ஆம் இன்ன காலத்திலே இன்னது ஆகாது என்றும் அன்னுவய வியதிரேகமும் கூடாது. இஃதன்றியும், தினகடிகாதிகளுக்குச் சூரியகதியாதி உபாதி அல்லது 1 லவ 2 த்ருடியாதிகளுக்கு இல்‰ ஆகையால் கால பேதம் 3 ஓளபாதிகமல்ல: சுவபாவிகமென்று சித்தம்.

கடாதி பதார்த்தங்களிலே பூதபௌஷ்யத் வியவ காரம் ஒழிந்து வர்த்தமான வியவகாரம் இல்லாதிருக் கையால் வர்த்தமான காலமே இல்லே என்னில்? கட நிருமாணத்திலே மிருத்பிண்டாவஸ்தை பூதகாலமாம் 4 ஐலாஹரண யோக்கியகாலம் பௌஷியத்காலமாம். சக்கரத்திலே கபாலாதி அவஸ்தையாயிருக்கிற காலம் வர்த்தமான காலம். ஆகையால், ஐடமும் அநேகமு மானதுக்கு நித்தியத்துவம் கூடாது. நித்தியமில்லாத வஸ்துவுக்கு விபுத்துவம் கூடாது. ஆகையால், காலம் அநேகம் அநித்தியம் என்பது சித்தம்.

ஆகில் இந்தக் காலம் உற்பத்தியாதிகளுக்கு ஏது வாமென்னில்? இந்தக் காலோற்பத்திக்குக் காலம் உண்டோ இல்ஃயோ! காலம் உண்டு என்னில்? 5 அனவஸ்தையாம். இல்ஃ என்னில்? காலமே உண் டாகாது என்னில்? இந்தக் காலம் ⁶ ஸவ் வியதிரிக்த

ல்வம் - கணம் எட்டுக்கொண்டது.
 த்ருடி - நொடிப்பொழுது.
 ஒளபாதிகம் - உபாதியாலுண்டானது.
 ஆலாஹரணம் - ஜலங்கொண்டு வருகை.
 அனவஸ்தை - முடிவின்மை.
 ஸவ்வியதிரிக்த - தனக்கு வேருன.

1,

தத்துவ தாத்துவிகங்களுக்கு ஏது அல்லது தன்னு டைய உற்பத்திக்குத் தானே ஏது அல்ல. காலதீதனை ஈசுவரன் சுயேச்சையினுலே காலத்தை அபேட்சியா மலே காலத்தை 1 உற்பாதிப்பர்.

இந்தக் காலம் அசுத்தமாயா ஜன்னியம் ஆகையி ஒலே சுத்தமாயாகாரிய உற்பத்தியாதிகளுக்குக் காலம் ஏது என்னில்? சுத்தமாயையிலும் இவ்வாறு சுத்த காலம் உண்டு.

ஆகில் காலோபசங்காரத்திற்குக் காலம் ஏதென் னில்? இந்தக் காலாபேக்ஷை சதாசிவாதிகள் பண் ணும் கிருத்தியங்களுக்கே; காலாதீதரான சத்தர் காலத்தை அபேக்ஷியாமல் சுவேச்சையினுலே பஞ்ச கிருத்தியங்களேயும் பண்ணுவர்.

இன்னும் இந்தக் காலமானது ஒன்றுக்குப் பூத காலமும் ஒன்றுக்கு வர்த்தமான காலமும் ஒன்றுக்குப் பௌஷ்யத்காலமுமாயிருக்கையிரைலே பூதபௌஷ்யத் வர்த்தமான காலமாக ஒருபடித்தாயிராது ஆகையால் பதார்த்த 2 அவச்சேதகாலம் திரிவி தமென்பது கூடா தென்னில்? காலமும் திக்கும் பிரதிவஸ்து நியதமாய் இருக்குமாகையால் முதலிலே பிரதிவஸ்து நியதமாய் இருக்குமாகையால் முதலிலே பிரதிவஸ்து நியதம் கால மென்று சொல்லுகையிரைல் நீ சொன்ன தூடணம் கூடாது. நித்திய காலானுவர்த்தித்துவாத் ஆன்மா நித்தியன்? காலம் அநித்தியமாகில் ஆன்மாவுக்கு நித்தியத்துவம் எப்படி என்னில்? காலாநவச்சின்னத் துவமே நித்தியத்துவம் ஆகையால் பூர்வோக்த தூடணமும் இல்லே.

உற்பாதித்தல் - உண்டாக்குதல்.
 அவச்சேதம் -அளவிடுகிறது.

த்து ுக்கு வெள்ளூரெ:- சுமகா®் க்-ுவ்கு விர்வி **ஸ்**கெரிவேணா முட்டு நாவித் நாவுந்தி ஆட்டி യൂരെങ്ങം പൌൃച്ഛാവൗസ[്]ചെട്ടും യച*ട്ടു*ംപും செஹொய்ு 9தௌ் நல்ய ஆடிரால் ஒட்ட க*ு உ*வ ______ 2 ന 6 ____ എന്നു പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ് உதி 2<u>க</u>ைவெராஹொமராம் பாதா ஒகா <u>ஈ</u>ரணாலி நாகா©ை ஜாயதெ கணுளாகா©ை 2 J யதெவிவா l **உசூ**ாூவ்க வாடுடா<u>த</u>த்ள தஸாக கா⊛° வ,வத⊸ி \mathbb{R} அது இத் தை நடிய \mathbb{R} மான இதி நடிய த்தி யத்த காருண்கா® வசாம் பாடா வுவ த் கூடு காடு கூடி வைதின் பெரு விவ விவாவாழு வை அவா ாகலி அராண் தகு தகிகாவெ பெரவ த் கூடு | கால்வாகொ விஹு நி ஆது உஷ்டு கணை ച **ച** ஹപൂബി | ക്നയമ്തിക്നെ ധകിന്റെ <u>ക</u>ട്ടി-്വനിക്കും ച மிஷ்டு தி மஸ்ர்க்ஸ் தி கி பாயாலு நாலு தி தாஜிர - பெ தா | தலாஷெவ பஜிஷெ த வெவகா ®ூ வை இது காழ்வத் பிர்க்கி விர்க்கி விர்கி விர்க்கி விர்கி விர்க்கி விர்கி விர்க்கி விர்கி விர்க்கி 8 -- இவிடியாத் | வாது நாகு நாகு கொல்கு -- இவ

കിഠക്പ<u>ടങ്ങ</u>ള് പുച്ഛിക്ക് പത്രെക്സ <u>ക്</u>യമ്യ ക്ലയണ്ഥണ ച് ൂലാരു ടായ്പ്രു പുയും ചെയ്യുള്ള ആരുള്ള വിത്രം പുരുത്തില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായി நெஷ் தெ த்ஷல்லைவாக I க<u>்கீக்</u>காலெ ஆ**தி**ல் ന കാര് ക ംര്യെ ചുഖബ്ലി കു ∥ ബക്ര മെട്ടി കി <u> அயராது இது வசிதாட்ஸ் கூச்சி இடலிட</u>ி ஸக்ளை பால் வா வா நா ் வாரண் எத்க 1 வ த ஆா _ ഇപ്പെട്ടി ഈ ചെയ്യും പ്രത്യായി ഈ ചെയ്യും പ്രത്യായി ഈ പ്രത്യായി കൊണ്ടു വാര്യാട്ടു വാര്യായ വാരു പ്രവാധ വാര്യായ പുറി കുടി വാര്യായ വാര്യായ പുറിച്ചു വാര്യായ വ _ടുബുബ്_ട്ലൂബു മിയ¬ക്പാ് മി.മിയന്നി_ടാ | കുധ காலாய2ுகவாது உடைகோலொ நவெகிவெகி 1 _െടം∥ കിങ്ക ∙ക്ഷവ:ക്കിം ചെ പെട്ടെയ്ക്കും ചെ പുരിക്കായ <u> ലொ ഗ കും |</u> സി ബം ജം അ ന ഇവ തുറുള്ള പ്രവാഹ ക്ട് _ക്ടി ഉള്ള പ്രാവേധ ക്യാമുന്നു ചാരുക്ക 8ாக | 8ாயா_தகுவாஷபொலாதெ கா@ெர்ய**்** வடிதிவா து த\$ா் ் ம⊸காயு விசிர்வல் ஊார வீறி திரதி நிய இ ഷര്ദ്ര വാക്കാന് വു വുവാകാര്ക്കാ വുവുന്നു പുരു കുമ്പാ ரொலிக\$! <u>கெ</u>க் கால<u>ெ</u>க் **க**்கூராசு∪-2° கூறை∕ணெ ഗിഖഗാക്ട്ട് ____ 8 ് | മനില്ന ക്യക്ത് ___ ക്യൂ ക്യൂ ച്യൂ ച്യൂ ച്യൂ പ്രസിങ്കാ ത്യത്തി എട്ടി കരാ ഉത്ഥക് എ താത്ഥ്യ എന്നും ലം ചെട്ടെ ചെട്ടു പ്രത്യായും ചെയ്യായും ചെയ്യാ

<u>ஈ</u>துகாஇத் ! கிணுவொடும் வின் நட்டுவிரு **நா** ട്ടുകൂം ഉള്ളുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നും അവുന്നും അവുന്നും അവുന്നും അവുന്നും അവുന്നും അവുന്നും അവുന്നും അവുന്നും അവു സ എന്റെ എട്സ ക്യോ! *മട*്ക് ^കിലാല സഗത്സായിക കം പെടും സാരുകം പ്രൈവ പിലം விண்டு வி≋்சினது ‱்குவ்। ஆடும்மக்ற்டு அ உை அராது நகா இர வெக்கு பாவ வரா ∥் வத ஆ இர சா உுல கா®ாஃ யெவ ூவ ஃ வு. சி வாழி தா? | நய**ு** தியு கூர ചെയ്യും ചെട്ടും ചെയ്യും ചെയ്യു ബുന്ബു് കുയാ <u>ക</u>്ടിന് എച്ച ക്വു ചെയ്യ കു രെഞ്ഞെച്ച ചെയ്യുള്ള പ്രാഹര്ദ്ദ് ലംഗരം പ്ര ചിബെച്ചയ്ക്ക് <u>ക</u>്രാം കുട്ടിക്ക് ക്രയമെയാ രാജ്യ ഉ **പ**ഠ ലുനട്ടെ പ്രത്യാസ ക്രൂട്ടി വിജ്യ വിഷ്ടി വിജ്യ വിഷ്ടി சு நிலு மகிர மிவெண வ த பித வெஷ் வந் கி **ு இந்**த அத்து இர் நடித்து அத்து இர் நடித்து நடித்து இரு நடித்து இரு நடித்து நடித்து இரு நடித்து நடித தி பா விரைவ வி விரை கொகு பிர விரா நுமார் தல் 1 தலாக வ_ர்கிவசாகு <u>அன</u> வ தடி 8 எ. நா ச யொய் த 8 ။ പ്രെവ്നെ ഉപ്പട്ടെ വെട്ട പ്രാഖ്യക്കി വുട്ടപ്പി ചെട്ട വുട്ടി പുടുന്നു. പ്രവുട്ടി പുടുന്നു പുടുന്നു പുടുന്നു പുടു പ്പെട്ടു ക് ക് ഒരു പ്രാധ്യാത്ത്ര പ്രാധ്യാത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രാധ്യാത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രാധ്യാത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത പ് amaoകா⊚സെ മായും പായും ക്രാവും ചും ചിച്ചുള്ള l கு நுகு கா இது கூரு கூரு கா கு நார் நிகு

உளிகா⊚ஸു நிதുങ്കാ கா⊚வஸ்டாவையிடுக? உதி. கையிகா⊚ஸു நிதுக்கு கா⊚வ்கிலி த்தி காலிகால்ஸி நிதிக்கு கால்வல் நவ்விடுக்க உதி.

காலத்திரயத்தையும் ஐநநி ஹாரிணி ரோதமித்ரி என்னும் ஈசுவர சத்தித்திரயமும் அதிஷ்டித்து நின்று சூக்குமாதி கிருத்தியங்களேப் பண்ணும் என்றதற்குச் சம்மதி.

ത്രു പ്രത്യേഷ്ട്രി പ്രത്യേഷ്ട്ര പ്രത്യേക്ട്ര പ്രത്യേഷ്ട്ര പ്രത്യേട്ര പ്രത്യം പ്രത്യേഷ്ട്ര പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യം പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യം പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യം പ്രത്യം പ്രത്യേട്ട്ര പ്രത്യം പ്രത

சுத்தகாலப் பிரளயாந்தரத்திலும் சத்தர் சூக்கும மாயையுடைய பஞ்ச கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர் என் பதற்குச் சம்மதி.

்பின் 'நியதி கலாதி தோன்றத் தோன்றி' என்பது ¹ சாகாம்கூரா பதமாகையால் சேஷம் மேல் விருத்தத் திலே கூறுகின்றது.

> நியதிபின் தோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும் அயர்விலாக் கஃபின் தோன்றி ஆணவம் ஒதுக்கிச் சித்தின் செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்கும் சிறிதே வித்தை உயர்கலே அதனில் தோன்றி அறிவிணே உதிக்கப் பண்ணும்.

55

இ - ள் : நியதி பின் தோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும் - கால தத்துவத்துக்குப்பின்பு மாயை யிலே நின்றும் நியதி தத்துவமானது தோன்றிக் கர்ம 2 நியமனத்தைப் பண்ணி ஒருவர் பண்ணின கர்ம பலத்தை ஒருவர் புசியாதபடியும் விஷய சௌ ந்தரியத் தினுலே அதிகப்பிரவிர்த்திகள் வாராதபடியும், பிராப்த மான பாபபலபோகம் அநிஷ்டமென்று விடாதபடியும் பரிபக்குவமான கர்மபலத்தை முன்பின்கைப் புசிக்க ஓட்டாமலும் ஈசுரசத்திப் பிரேரணேயினுல் ராசாக்னை யான துபோல நியமனஞ்செய்து புசிப்பிக்கும்.

ஈசுவரசத்தியே நியமனத்தைப்பண்ணுதோ? நியதி தத்துவமென்று ஒன்றை அங்கீகரிப்பது கற்பனு கௌ ரவம் என்னில்? ஈசுவர சத்தி நின்மஃயாகையினுலே நியதி ³ வியவதாநமன்றித் தானே பண்ணும்பொழுது அது முத்தியையே பண்ணும்.

^{1.} சாகாம்க்ஷா பதம் - விணுவோடுகூடின பதம். 2. நிய மனம் . ஏற்பாடு. 3. வியவதாநம் - மறைவு.

- 7

கர்மந்தானே தத்தத் கர்த்தாக்களுக்கு நியமமாகப் பலத்தைக் கொடாதோ என்னில்? கர்மமானது க்ருஷி யாதிகளப்போல் தொழிலாகையின் நியாமகம்பண்ண மாட்டாது. ஆகில் ஒருவர் பண்ணின க்ருஷியாதி பலங்களே ராஜாவும் இருக்கையிலே ஒருவர் புசிக்கக் காண்கிரேமே என்னில்? யக்ஞத்திலே ¹ருத்விக்கு கள் பண்ணின கருமபலத்தை யஜமானன் புசிக்குமா போல, ஏவினவன் தொழில்செய்தவனுடைய பலத் தைப் புசிப்பன்.

அவ்வாறு ஏவினவனும் ஏவல் செய்தவனுமன்றி ஒருவன் தனதென்று பண்ணின க்ருஷியாதி பலத்தை ஒருவன் புசிக்கக் காண்பானேன் என்னில்? அதுவும் ஜன்மாந்தர சம்பந்தமல்லது வாராது。 ஆகையால் ஈசுவர சக்தியும் காலமும் கன்மமுமன்றி நியதிதத்துவ மென்பது ஆன்மாக்களுடைய போக ² நியாமகமாக உண்டாகவேணும்.

^{1.} ருத்விக்கு - யாகஞ்செய்துவைக்கின்றவன். 2. நியாம கம் - ஏற்பாடு.

ு உையுகு ் பாகு∽ு உல்⊸ ஊக்⊾ன உ | ாத்ஸா உன മെട്ടെ െ ഹംം പ്ലായുപ്പു പ്രമുള്ള പ്രമുള്ള പ്രമുള്ള പ്രമുള്ള പ്രമുള്ള പ്രമുള്ള പ്രമുള്ള പ്രമുള്ള പ്രമുള്ള പ്രമു **ு உ**வ் ரன்டூடும் திடாந்கி | கர வெவாக்டி ഗ്രക്കീലപ്പരിക്കെച്ചായും ചെയ്യുക്കായ പ്രത്യേക്ക ക്കിക്കൗ <u>മിധകി</u>മുഖധ<u>്ന ട്ര</u> ഒ! <u>ക്</u>ക്ലാബ്ല ചി^ഉയി സ്ഥല രാഷ്ട്രമുള്ള പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യ സ്ഥാ സാംബാനനു ചെടുത്തി എട്ടി കുട്ടിലും _த**ஸ**ானெ ஊக2்ஆ நிபா2்க்டு !! சுணெராவி சுர<u>த</u>் ക8പ് ക്വേഹിപ്പം ഉഷ്യത്തെ പെങ് ഉഷ്ടുപ് *ജ`ള*്വ _ ഇതുന്നു പ്രസ്ത്ര ക്ലോള് എന്റ**ി സെ**ക്ലലുപി ന്രാജന ஆர் ஆர்ஷாதொவிஷ2ஓுத் ! தெய வடியொ^ஜி \mathbb{R}^{-2} ്വ പ്രവസ്ത പരുവുന്നു പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പരുവുന്നു പ്രവസ്ത പരുവുന്നു. വരുവുന്നു പ്രവസ്ത പ്രവസ ൛*കുടു*ക്വു. മെ വഴയെക2ില് കൊച്ചി ഉളി നരാഹ്നിച്ചു. വ தொயாமொ யஜா நஹ@ாவஹ**ஃ**!! தவூர*ெத்*வ இத கத் ஆர் இதை நகொக்க உடுஷ்ண இடவக்ஷவா <u>ക</u>മികി^{ഉപ്പ}ക്കുന്നു പ്രതിലുക്കുന്നു ക്രച്ച് ക്രച്ച് പ്രത്യായു ഇ ചെയ്യുന്നു ഉപ്പാര് വിത്ര പ്രവാധ വിത്രം പ്രവാധ വിശ്യാഗ്യം വിത്രം പ്രവാധ വിത്രം വിത്രം വിത്രം വിത്രം വിത്രം വിത ടി ഇപ്പുള്ളം ജൂപ് തുടിയില്ല ബത്ത് ന്ലൂരി പ്രതാ മുട് **ளிய தி** தக்வது வ ுலார வொற நியா 2 கதி தி ||

அயர்வு இலா கஸ் பின் தோன்றி சிறிதே ஆண வம் ஒதுக்கி சித்தின் செயல் புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக் கும் - சோம்புதலற்ற கலாதத்துவம் பிறகு உண்டாய் ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கி ஆன்ம ஞான வியாபார சத்தியை விளங்கப்பண்ணும்.

சித்ரூபனுயிருக்கிற ஆன்மாவைக் கலா தத்துவம் பிரகாசிப்பிக்க வேணுமோ என்னில்? ஆன்மாக்கள் அநாதியே ஆணவத்தினுல் ஞானக்கிரியை தடுக்கப்பட் டிருக்கையால் அந்த ஆணவத்தைக் கஃயினுலே சிறிது நீக்கவேணும்; நீக்காதிருக்கில் விஷய கிராகியமில்லா மல் கேவல அவத்தையேயாய் ஆன்மாக்கள் இல்ஃல் யென்பது போலேயாய் சூனியாகாரமாய்விடும்.

ஆகில் ஆணவம் முழுதும் நீக்கப்படாதோ என் னில்? அது கஃயிஞலே நீக்கப்படாது. ஆன்மாக்க ளுடைய கர்மானுகுணம் கேவலாவத்தையிலேயிருக்கிற ஆன்மாவைப் பாசிமூடினகுளத்தில் கல்லுவிட்டெறிந்த பொழுது அந்தக்கல் விழுந்த இடம் பாசி நீங்குவது போல; இந்தக் கஃயிஞலே ஏகதேசம் ஆணவத்தை நீக்கி ஈசுவரன் ஞானக் கிரியைகளேப் பிரகாசிப்பிப்பர்.

கலேயை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கவேணுமோ? ஈசுவரன் தம்முடைய சத்தி யிஞலே தானே நீக்கலாகாதோ என்னில்? ஈசுவர சத்தி ஸ்பரிசத்தால் அஞ்ஞானம் * சர்வான்மநா நீங்கி விடும். அதற்கு மலபரிபாகம் ஆகாமல் அஞ்ஞான கேவலஞய் இருக்கையிலே பராசத்திக்கு ஸ்பரிசயோக் கியம் அல்லாதது கொண்டு குருவானவன் நித்திரை பண்ணுகிற சீடணேத் தாம் பரிசியாமல் தண்டிஞலே

^{*} சர்வான்மநா - முழுதும்.

தட்டி எழுப்புமாப்போல, ஈசுவரன் பரிக்கிரக சத்தி யாகிற கலா தத்துவத்திஞலே தானே சிறிது அஞ் ஞானத்தை நீக்குவர். இந்தக் கலாதி தத்துவங்கள் விபுவாயிருக்கிற ஆன்மாவை லிங்க சரிரமாய் *ஆவ ரிக்கையால் இதுவே புமான்களுக்கு முதல் பந்தம்.

த்ஷுக் வெள்ளூரு:- இலாது ஸ்வடிரத் நாவி கூரு வெத<u>ுந்த</u>ியை கூடிய வெக்கி வில்கையில் வில்கையில் வில்கையில் வில்கையில் வில்கள் **ூ** கூடைதை நுன் இட்டாக ∥ குன் 'சட்பி கூ ക്കാക്യൂബ്യൂ പ്രത്യാക്കുന്നു പ്രത്യാക്യ പ്രത്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യാക്യ പ്രത്യ പ്രത് து தனெறுவ<u>க</u>றி கிராஸ் நால் அரி வலவ அரத மா கூலா க8-2ா_நுஸாடுமண க@ாவ_தெக் செமு<u>க</u>\$!! <u>க</u>த ്വാം ക്യാലാഗം പൊയോഗ് സ്വെന്റ് ക്യൂച്ചു പ്ര ய்த° கூடுா௦ வி நா தெஷா௦ ரு டூவ௦ தன் து விலி தி ! தத்**லு உ**டுக் லையா வெத்தில் வார் அடா வெண்ட வைகள்ளி வெகை வூரி ചെബ്ലി_**ക്ങ**് _ കുഞ്ചു _ കുഴുപ്പു ഉപപ്പെ കുടുപ്പു ഉപപ്പു ഉപ്പു ഉപപ്പു ഉപപ്പു ഉപപ്പു ഉപപ്പു ഉപപ്പു ഉപപ്പു ഉപപ്പു தெகு@ா! ஹருப்பட்டியற் திழிஷ் விரு வுறியாது த் வெரு வெரு விருவர் விருவர் விரு விரு விரும் வ ஸ்ரு வூரை மூகையாய் வெக்கி.

[ு] ஆ_{வெ}ரித்தல்-மறைத்தல்.

வித்தை உயர் கலே அதனில் தோன்றி அறிவிணே உதிக்கப் பண்ணும் - வித்தியா தத்துவமானது ஆன் மாக்களுடைய போகார்த்தமாகத் தனக்கு மேலான கலா தத்துவத்திஞலே தோன்றி ஆன்மஞானத்திற்கு விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கும்.

விஷய தரிசனத்திற்கு ஆன்ம ஞானமே அமை யாதோ என்னில்? ஆன்மஞானமானது சுத்த சைதன் னியம் ஆகையால் சிவாபிமுகமாவது ஒழிந்து விஷ யாபிமுகமாகாது. வித்தியா கலுஷிதமானுல் அல்லது ஆன்மசிற்சத்தி விஷயாபிமுகமாகாது; ஆகையால், கலேயினுலே 1 ஞத்துவ கர்த்திருத்வம் உடைத்தாய்ப் புத்திசொரூபமாயிருக்கிற 2 கிராகியத்தையுடைய ஆன் மாவுக்கு விஷயதரிசனத்திலே யாதொன்று 3 கரணம்; அது வித்தை.

விஷயதரிசனத்திலே புத்தி கரணமாகாதோ என் னில்? புத்தியும் ஆன்மாவிலே கிரகிக்கப்படுகையால் கட்குட்டியம் போலச் சடமே; புத்தி ஆன்மாவுக்குக் கிராகியமாகையிஞலே சட்சு கரணமாக ரூபங்களேக் கிரகிக்குமாப்போல, இப்புத்தியையும் கிரகிக்கிறதுக்கு வித்தை கரணம். 'அசுவே ந ரதே ந சாரதி நா ⁴ப ந்தா நங்கச்சதி' என்கிற நியமமாக, கிரமத்திலே சட்சுவா தித் துவாரா தரிசிக்கப்பட்டுப் புத்தியிஞலே விஷயமா னது நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ள அளவில் வித்தையிஞலே புருடனுனவன் அந்த விஷயத்தைக் கிரகிப்பன்.

இந்த விஷயத்தைக் கிரகிக்கிறதுக்குப் புத்தி ஞானமென்கையால் புத்தியே கரணமாகப் போகும்

எத்துவம் - அறியுந்தன்மை.
 கிராகியம் விஷயம்.
 கரணம் - உதவி.
 பந்தாநங் கச்சதி - வழிநடக்கிருன்.

என்னில்? உள்ளது. சட்சுவாதி இந்திரியங்களுப்போ லன்றிப் புத்தியாதி கரணத் திரயங்களும் மனம் சம்ச யத்தையும் அகங்காரம் அபிமானத்தையும் புத்தி நிச்ச யத்தையும் பண்ணுகையால்; பதார்த்த தரிசனத்திலே இவைகள் வித்தைக்குச் சககாரியாய் இருக்கும். ஆகை யால், கலேயானது ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கி ஞானக் கிரியைகளேப் பிரகாசிப்பிக்க, இந்த வித்தை ஞானத் தைக் கலுஷிதம்பண்ணி விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணு விக்கும். இந்த வித்தை ஆன்மாக்களுக்கு இரண்டாம் பந்தம்.

_து-~ சூo _தடெத_ுவ:- _ததொவி_சு ^கூா தகூரைக த்து தொலாகு பிராத் **நா**ட்டி கையாக த பிற டூ தவல ബ−ഷിയക്കുഞ്ങക്8പ്ഞ്8∥ ക്രിയനക6െ ഥൿകസ്ഞ്ഞ് ബം തുട്ടി പോട്ടി പ്രാപട്ടി പ്രാപട്ടി പ്രാപ്ര പ്രാപ്ര പ്രാപ്ര പ്രാപ്ര പ്രാപ്ര പ്രവ്യാഗ്ര പ്രവ്യാശ്ര പ്രവ്യാശ്ര പ്രവ്യാശ്ര പ്രവ്യാശ്ര പ്രവ്യാശ്ര പ്രവ്യാശ്ര പ്രവ്യാശ്ര പ്രവ്യാശ്ര പ്രവ வெக் கின் மருவாற்கா படிர் தக்ஸ் வக்கு வ ഥം പ്രൂഷ്ട്രായ പ്രാധാനം എയ്യാള വരുന്നു വരുന്നു വരുന്നു പ്രാധാനം വരുന്നു വരുന്നു വരുന്നു വരുന്നു വരുന്നു വരുന്ന நினி தாகெெப ஆரா வ உராந வல வெ தி வி ஆயா l ചു ച്ചു എന്നു പൊടുും ത്രായിലെ പ്രത്യേഷയം മ ____ விசு_റாஸஹிஶ்றி தாகி<u>ண</u>ு விலெ_{சிറி}வ காரண**்** த த\$! ബ[്] ജിഗ്രിച്ച*ട്ടി*6്വ പ്രൈയം ലളിപ്⁶ഗ്നു*ട* കൊയ്നി த்சாஸ்௦வெச் ஈ௦ ஹொம் மு ூவ்௦ டீஸ்லாஃ கூதாவ ந | _த**ം**ഗുന്മിയെക്ക് സ്രാധ്യാവാധി പ്രവാധം പ്രവാധ _தஸ்டதொறவர் வைத்ள விசிராகம்ண கடி இந்த ப ക്കിള്ളുന്നും പ്രക്ഷായം പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്

. 56

சு இக்கு இது வைவித**ிட திஜை ஆக்கு பட வ**்கு ஆக்கு பட் வு வர தி தல் | தஸ்ராஸ் தாவி ஹெ துகை வெர விஸ்ரானிமுயாத்கஃ || த்விகிமுய ரு ூவோய0 வொய்ஹா ெற்ற நாதுக்கே! சுவிரே நெத் வைக் நிருபெடு <u>அல் ந</u>ல் உள்ள இரும் ബ-പ്പെ അല്പെട്ടി അക്കില് പ്രച്ചു പുരിലെ ജമ ജു १ क्या कि कार्य कार् ബെസ് റൂടുക് പുക് ഗോളം ഉള്ള കൂറിലോളം -தா | ஹொமா வீகுமுண**்** விசிய **ஸ**்வித் ஆம்ண**்** <u> தத8∥ കയസപ്പെട്ട</u>െ മിക്രെ <u>ട</u>ഞ്ന കുടപ്പെട്ട കസ്ഥപ് ബഠക്ഥും ലത്ഥെയുന്നു ചുയുന്നു പുയുന്നു ടെ പൂട്ടു കാരം ആപ്പോട്ടു പുടുന്നു കുട്ടു പുരുന്നു വരു പുടുന്നു പുരുന്നു പ வொவகாரிகள் 1 உதி.

> விச்சையின் அராகம் தோன்றி விணேவழி போகத் தின்கண் இச்சையைப் பண்ணி நிற்கும் தொழிலறி விச்சை மூன்றும் வைச்சபோ திச்சா ஞானக் கிரியைமுன் மருவி ஆன்மா நிச்சயம் புருடன் ஆகிப் பொதுமையின் நிற்பன் அன்றே,

மேல் அராக தத்துவ லக்ஷணமும் புருட தத்துவ லக்ஷணமும் கூறுதல்.

இ - ள் : விச்சையின் அராகம் தோன்றி விணவழி போகத்தின்கண் இச்சையை பண்ணி நிற்கும் - கலா வித்தைகளிஞலே ஞாதிருத்துவ கர்த்திருத்துவத்தை உடைய ஆன்மாவுக்கு விஷயப் ¹ பிரவிருத்தியர்த்த மாக வித்தியா தத்துவத்திலே நின்றும் அராகதத்துவம் தோன்றி, கன்மானுகுணமான விஷய இச்சையைப் பண்ணும்.

அராகதத்துவம் என்று ஒன்று தோன்றி விஷய இச்சையைப் பண்ண வேணுமோ? ஆன்மா இச்சா ஞானக் கிரியாவான் ஆகையால், அந்த இச்சைதானே போதும் என்னில்? சாக்கிரத்திலே அந்த இச்சா ஞானக் கிரியைகள் இருக்கையிலும் ² அநாசக்தனை புருடனுக்குப் போகமில்லாமல் இருக்கையினும் சக்தனை புருடனுக்கு அசுத்தமாயிருக்கிற போகங்களேப் புசிக்கையிலே அமைவு பெருமல் இருக்கையினும் இந்த அராக தத்துவம் உண்டாகிப் போக்தாவுக்கு உபகாரத்தைப் பண்ணும்.

காலமானது பூத பௌஷ்யத் வர்த்தமானமாகிய தன்னுடைய விருத்திகளிஞலே புசித்த போகத்தை விடவும் ஒரு போகத்திலே நின்று புசிக்கவும் ஒரு போகத்தை 3 உத்பாதிக்கவும் நிமித்தமாய் நிற்க; நியதியானது கர்மபலத்திலே நியமனம்பண்ணி, கர்ம மானது ஒருவர் பலம் ஒருவருக்கு வராமல் அவர்கள்

பிரவிருத்தியர்த்தம் - பிரவிருத்தியின்பொருட்டு.
 அநாசக்தன் - விருப்பமில்லாதவன். 3. உத்பாதித்தல் -உண்டாக்கல்.

, ð

3

3

அவர்களே புசிக்கிறதுக்குச் சககாரியாய் நிற்க, கஃல மினுவும் வித்தையினுவும் போக உன்முகமான புருடனுக்கு அராகமானது சடிதிப் பிரவிருத்தியை உண்டா கப்பண்ணும். அராகமில்லாதவன் புசியானைகயாலே புத்தியிலே அவைராக்கியம் என்கிற அராகமிருக்கிறதே போதும், கலாஐந்நியமாக ஒரு அராகத்தை அங்கீ கரிப்பது கற்பனுகளரவம் என்னில்? வித்தையினுவும் அராகத்தினும் கலங்கியிருக்கிற ஆன்ம சிற்சத்தியானது இச்சைவடிவாய்ப் புத்தி தருமமான அராகத் துடனே கூடிப் பிரதிவிஷயம் 1 பிந்த ராகமாய் அசா தாரணமாயிருக்கும்.

முன்சொன்ன அராகதத்துவமானது சாதாரண மாய், புத்திதரும அராகத்துக்கு அந்நியமுமாய், கிரா கியஞயிருக்கிற ஆன்மாவுக்குப் பந்தமாயிருக்கும்.

சத்தாதி சர்வவிஷயங்களும் திரிகுணுத்மகமாயிருக் கையினுலே தத்தத் குணுச்ரயணுயிருக்கிற புருடனுக்கு அந்தந்த விஷய சௌ ந்தரியத்திணுலேயே பிரவிருத்தி வரும். மூலராகம் வேண்டா என்னில்? விஷயசௌந் தரியமே அராகத்துக்குக் காரணமாகில் ²விரக்தனே இல்ஃயாம்.

,ஆகில் ஆன்மநிஷ்டமறிய சதாராகமிருக்கில் புக்த போகத்திலும் இச்சையைப் பண்ணியே யிருக்குமாகை யால் ₃ வீதராகனே இல்ஃயாம் என்னில்? அந்த ராக மானது ⁴ வாசநாத்மா என்றும், ⁵ பிரத்யக் ஆத்மா என்றும் இரண்டு விதமாயிருக்கும்.

பிந்நம் - வேறு.
 வீ தராகன் - ஆசையற்றவன்.
 வீ தராகன் - ஆசையற்றவன்.
 வாசநாத்மா - அப்பி யாசரூபம்.
 பிரத்யக் - அறிவு.

வாச நாத்மாவான து ஆன்மஞான சம்பந்தியாய் இருக்கும். பிரத்யக் ஆத்மா ¹ புத்திகதமாயிரு ந்து விஷய ² சங்கியாய் இருக்கும். ஆணவ தர்மமாகிய மோகாதி சப்தகங்களினுடைய ³பரிபாகத்திலே விஷய வைராக்கியம் வந்து விஷயத்தியாகம் பண்ணவே பிரத்யக் ஆத்மாவாகிய அராகம் போம். அஃது எவ்வா றென்னில்? சட்சு இருந்தும் ரூபவத் பதார்த்தம் இல் லாதபொழுது அப்பிரயோசனமாவது போல; இந்தப் புத்திகத அராகம்போகவே விஷய சௌந்தரியங்கள் உண்டாகியும் ⁴ ரூபவத் பதார்த்தம் உண்டாயிருக்கை மிலும் சட்சு இல்லா தபோது கிரகிக்கப்படாதது போல விஷயகிரகணம் கூடாது.

அப்போது விதராகனைவன் அந்த வாசநாத்மா வான அராகமும் போய் விதராகவனென்ன ஒண் ணதோ என்னில்? 5புபட்சுவுமல்லாமல் முத்தனுமல்லா மல் முமுட்சு என்கிற அவஸ்தையை உடையவனில்லா மற்போம். ஆகில் அராகமுண்டாகையிஞலே அவனும் சேராகனே என்னில்? அந்த வாசநாத்துமாவாகிய ராகம் மோட்சத்திலே இச்சையைப் பண்ணியதிஞலே சத்தி நிபாதம் உண்டாக 8 சாமுசித்தருக்கு ஈசுவர பாவணயினும் 9 வைநயிகருக்குத் தீட்சையினும் ராகம் நிச்சேஷமாய்ப்போம்; அப்பொழுது வீதராகளு னவன் தத் கூணத்திலே சிவராகமானது உண்டாய் மோகாதிக்குக் காரணமான ஆணவமலத்தை நீக்கிச் சச்சிதானந்த சிவசாக்ஷாத்காரத்தைப் பண்ணுவிக்கும்.

^{1.} புத்திகதம் - புத்தியையடைந்தது. 2. சங்கி -பற்றினது. 3. பரிபாகம் - பக்குவகாலம். 4. ரூபவத் -ரூபமுள்ள. 5. புபட்சு - போகத்தில் இச்சையுள்ளவன். 6. சராகன் - ராகத்தோடு கூடினவன். 7. நிபாதம் -விடுகை. 8. சாமுசித்தர் - நன்ருகச் சித்திபெற்றவர். 9. வை நயிகர் - சாஸ்திர அப்பியாசிகள்.

ട്ടെക്കാ പെയ്ക്ക് പ്രക് 47 9 ஓரு மால் சி. இத் பி. இத் நால் கி. இத் கி. இத்திரு இத்திரு இத் கி. ஸி ை-௦ஃட்டிஸி தஓதஸ்ட்டி ு கூட்டை **டூசி**சு യ്ക്കുന്നു കട്ട് കട്ട് എന്നു വെ അന്നിക്കു I <u>പ്പെട്ട</u>െടുബാഞ്ചാറ ജതന ജീപട്ടിച്ചിട്ടു ജനു എന്നു _ ക്യന്നു പ്രത്യ ചുന്നു പ്രവസ്ത ரொயெ<u></u> கூடிணொவுுுவகாரிதா I க**யாணொ**ஃ കഴി_______ കയിലുന്നു പ്രവാദ്യ കയാ വിച്ചു പ്രവാദ്യ കയാ പ്രവാദ്യ പ് தொழ் வூல் வுக்கை விகிக்கு விகிக்கி ചാംബി ക്കാം പ്രവേശ പ്ര <u> மூரால் வெருவை கையைக்கு வொலி வொக்க</u>ு 8தொடைதி | ஸது வு ஆிமதொராம் கி⁸ ந_ிதா கம்பெழுர் பொய் வு அற்தொராற் **வ**்கொக் ന്മുളെ ചെയ്യുളെ വാര്യായ ചിച്ചുല്ല കയാ ஷீ_கു தாஃ∥ <u>ച</u>ിച്ചു കൂറ്റെ ഇറ്റെ എയ്ക്കിവൌജിഗ ബന്ദാതുന കിടുത്തി *ഉക്ട*്യാനമ്മ കുമിലെ വ ഥ്പരവാല കൂട്ട പ്രക്ടരും അവയാലം എംഗം

ணா. தீகுபா நிஷ் , தெ ஸுவரு மூவ தா I தல்லா வெ **ஸ்ட**்கை காவா உட் சைரி இட் உண்டி டி <u> ഫംജഘം പ്രളേജുള്ള വരുതായുള്ള പ്രത്യേതിലുള്ള പ്രത്യേതിലുള്ള പ്രത്യേതിലുള്ള വരുത്തിലുള്ള വരുത്തിലുള്ള</u> <u> நூலால் கூறு கூறு கூறு கூறு கூறி</u> ைக்கு தொர்கை இத்தா நால் வறிக்கொர்க் அ യിനജുചെക്കാ ്ചഗ്വാങ് ഈ ഈ ഈ ഉപ്പാരു I rong പ്രാല്ക്കുന്നു വി. പ്രാല്ക്കുന്നു പ്രാല്ക്കുന്നു വി. പ്രാല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്കുന്നു പ്രാല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്കുന്നുന്നു പ്രവല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക്കുന്ന പ്രവല്ക്കുന്നു പ്രവല്ക് പ്രവല്ക _த_தூலைவெஉ நா தாபொ பா மொ விஷய வ வழி த பி **ஏு**ச்பண்டு உண்டும் குடிக்கு கட்டு இத்திரை இத்திர்கள் இத்திரும் இத்திரும் இத்திரும் இத்திரும் இத்திரும் இத்திரும் ബെലകു ചലത്തു വായുന്നു പ്രത്യാക്കുന്നു പ്രത്യാക്കുന്നു. ്പെയ്യും പ്രാം ഇത്രെങ്ങ് അതാ ബലങ്ങ തിഥം (രാജ്യല് സിപ്രംബ) ன்னு உர்கூ_{ள்} இத் _{கி}டைநானு இன்றொட் ஈல் டி ஹிட ஸு துவகுக் கூறு | பெடு வடு வடலா நடத்ப നഠ ഞാഞ്യിരുലെ പെട്ടെയ്ട് പുള്ള ചെട്ടി പുള്ള ചെട്ടി പുള്ള ചെട്ടി പുള്ള പുള്ള പുള്ള പുള്ള പുള്ള പുള്ള പുള്ള പുള്ള உரவே நைவராலு விஷபெஷணொ க<u>ிக</u>ி **வாய**ீ **ந**்து வாஸ நா தா த தவூரிரல் !! யசெறுவo வாஸு நாது ஆ இரையாக மாதி இது இது இது ന്ന് കശാബലും ഖൗദ്ന്യ ബാല് കുടെയും!!

ഇട്ടി.

இதி.

இதி

கஃயும் வித்தையும் அராகமும் சடமாயிருக்கக் க்ஸ் ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கி ஆன்மாவுக்கு ஞானக் கிரியைகளேப் பிரகாசிப்பிக்கும் என்றும், வித்தை விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கும் என்றும், அராகம் விஷய இச்சையைப் பண்ணுவிக்கும் என்றும் சொன்னது 1 அனுசிதம் என்னில், அஃது அப்படி யன்று. 2 ஐகத் 3 அஐகத் லக்ஷணேயாகச் சொன்னது ஈசுவரனுடைய சத்தியானது சர்வ தத்துவங்களிலும் ஸ்திரீரூபமாகவும் புருடரூபமாகவும் மூர்த்தி அதீக ரித்து அதிஷ்டித்துநின்று செய்யும் ஆதலால் 'மஞ்சா: கிரோசந்தி' என்றது போலத் தத்துவங்கள் இந்தக் கிருத்தியங்களேப் பண்ணும் என்பது.

അല്പുളുന്ന ത്ന്പട്പുളുന്നു തൊട്ടിരുവലയ ലൂലുവെ ജലവയും താലുതു മായും മായും താച്ചു ഞായുന്നു യായുള്ള പായും പായ

^{1.} அனுசிதம்-தகாதது. 2. ஜகத்-விட்டது. 3. அஜகத்-விடாதது.

ക്കുന്ന ചു ക്-ൂം പ്രാവന് പ്രോഹ് എ പ്രാവന് പുരു പ്രവസ്ത്ര പ്രാവന് പുരു പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത പ്ര

சத்தி என்றது ஸ்திரீரூபம் அல்லது புருடரூபமோ என்னில் ? ஆம் என்றதற்குச் சம்மதி.

தொழில் அறிவு இச்சை மூன்றும் வைச்சபோது முன் இச்சா ஞான கிரியை மருவி - இவ்வாறு கிரியை யும் ஞானமும் இச்சையும் விளங்கவைத்தபோது முன் தனக்குள்ள இச்சா ஞானக் கிரியைகளேப் பிரகாசிக்கை உள்ளவஞகிப் போகத்தைப் புசிப்பன்.

ചളുന്നും ഗപ്പും ചെന്നും പ്രയ്യായി ചെട്ടെ പ്രോഗ്യം പ്രവ്യാത്ര പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്രി പ്രാധാരി പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്ര പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്ര പ്രവ്യാത്ര പ്രവ്യാത്ര പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്ര പ്രവ്യാത്രി പ്രവ്യാത്ര പ്രവ്യാത്

ஆன்மா ஞானசொருபன் என்பது கூடும், கிரியை யாவது ¹ ஆகுஞ்சன ² ப்ரசாரணப் ³ பிரமணுதிகள் அன்ரு ! இது அசரிரியான ஆன்மாவுக்குக் கூடாது. இச்சையும் அராகதருமம் ஒழிந்து ஆன்ம தருமமல்ல என்னில் ? சத்தியம். ஆன்மா ஞானசொரூபி ஆகை யால் ஞாத்துவம் சுவபாவம். இவ்விடத்துக் கிரியை என்றது கர்த்திருத்துவ ஞாத்துவம் எவ்வளவுண்டு கர்த்திருத்துவம் அவ்வளவு உண்டு. ஆகையால், <u>கர்த்திருத்துவம் உண்டானபொழுதே இச்சை அர்த்</u> தாத் சித்தம். இந்த இச்சா ஞானக் கிரியைகள் ஆன்ம சொரூபம் அல்ல. சொரூபமாகிய சிற்சத்தியினுடைய காரியம் என்று முதலிலே சொன்னேம். இவைகளுக்கு மஞேபுத்தி அகங்காரமான கரணங்கள் அபிவியஞ்ச கங்கள். இதற்குச் சம்மதி முதலிலே எழுதின பௌஷ்கர வசனத்திலே கண்டுகொள்க.

கலாதி தத்துவங்கள் பின்னக்கிரியைகளாகையால் ஏககாலத்திலே ⁴ சமுதாயிகமாக ஓரு வியாபாரத்தைப் பண்ணுவது எவ்வாறு கூடும் என்னில்? இதற்கு உத்தரமாக:

ஆன்மா நிச்சய புருடனுகி பொதுமையில் நிற்பன் அன்றே - எண்ணெயும் திரியும் அக்கினியும் கூடின சமுதாயத்திலே தீபம்போலக் கலாதியும் பிரகிருதியில் வித்தையும் கூடின சமுதாயத்திலே புருட தத்துவம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டதை; கஞ்சுகத் தானமாகப் பண்ணிக்கொண்டு, அதனுல் விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக்கும் இல்லாத புருடனென்கிற நாமத் தைப் புருடதத்துவ சம்யோகத்தினுலே பெற்றும் பொதுமையில் நிற்பன் என்றவாறு.

4

ஆகுஞ்சனம் - முடக்குதல்.
 ப்ரசாரணம் - நீட்டு தல்.
 பிரமணம் - சுற்றுதல்.
 சமுதாயிகம் - கூட்டம்.

இந்தச் சுலோகமே பூதபஞ்சக சம்யோகத்தினுலே தேகம் உண்டாகிறதற்குச் சம்மதி.

பொதுமை என்றது சாதாரணம். சாதாரணமா வது பிரதி விஷயமிச்சையன்றிப் புத்தியாதி காலாக் கினி ருத்திர பூர்வ பரியந்தம் உண்டான போகங் கீளப் புசிக்கச் சமர்த்தஞய் நிற்பது.

ஆகில் கலாதியே புருட தத்துவத்துக்குக் காரண மாகிவிடும். பிரகிருதியில் அவித்தியா சம்பந்தம் வேண்டா என்னில்? பிராகிருத அவித்தியா சம்பந்த மில்லாதபொழுது பிரளயாகலராகி மிச்ராத்துவ வர்த் தியேயாய், பிராகிருத போகத்தைப் புசிக்கமாட்டான். ஆகையால், பிராகிருத அவித்தியா சம்பந்தமும் வேணும்.

ஆன்மாவுக்கே புருடன் என்னும் நாமம் ஒழிந்து, புருடதத்துவம் என்று வேறே ஒன்று இல்லே என்னில்? தத்துவம் முப்பத்தாறு என்கிற சங்கியையும் கூடாது. வீத்தியாகலா சோதணயில் புருடதத்துவ சோதணயும் இல்லேயாம். கஞ்சுகத்தானமாக இப்புருட தத்துவம் என்று ஒன்று ஆன்மாவை ஆவரித்துப் பரிச்சேதித் துக்கொண்டு சஞ்சரியாதபொழுது விபுவாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு * யாதாயாதம் கூடாது. ஆதலால், புருடதத்துவம் அவசியம் அங்கீகாரியம். இது புவஞ தாரம் ஆகாமல் ஆன்மாவையே ஆவரித்துக்கொண்டு

^{*} யாதாயாதம் • போக்குவரத்து.

இருக்க இதிலேயிருக்குமென்ற புவனங்களும் லட்சணே யாகப் பிரகிருதி மத்தகத்திலே இருக்குமென்கையால் : புருடதத்துவம் என்று ஒன்று இல்லே, ஆன்மாவுக்கே * அவசரநாமம் என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். கீழ்ச் சொன்ன யுக்தியினுல் அது கூடாது.

பஞ்ச கஞ்சுகம் என்றிருக்கப் பிராகிருதா வித்தை கூடில் ஷட்கஞ்சுகமாம் என்னில்? அந்தப் பிராகிருதா வித்தை தாத்துவிகமாய்க் குணம் ஓழிந்து தத்துவம் அல்ல; ஆகையால் பஞ்சகஞ்சுகமே இந்தப் பும்ஸ்துவ காலாக்கினி ருத்திர புவனபரியந்தம் வியாபித் திருக்கையினுல் தீட்சையினுலே காலாக்கினி ருத்திர சோதண்யிலே போகவேணும் என்னில் ? அப்படி அல்ல. இந்தப் பும்ஸ்துவத்தைப் பிரகிருதிக்கு மேலே எண்ணப்படுகையினுலே காலாக்கினி ருத்திர புவனமாதியாகப் பிரகிருதி பரியந்தம் புவனசோதண ஸ்ரீகண்ட களிலே தூலரூபமானது நிவிருத்தியாய் பரமேசுவர புவனமாகிய கலாதத்துவ சோதணேயிலே நிச்சேஷமாகப் போம். அப்பொழுது ஆன்மாவுக்குப் புருடன் என்கிற நாமம் இல்ஃயாய் ருத்திராணுவாம்.

^{*} அவசரம் - ஒருச்மயம்.

ബ്യെയം തെരുള്ള പ∴ഥംൻ പ്യത്വറ്റി ജത്വളിലങ്ങ வெறுவ படிவ-மஷுகி கிறிபு*கா*் கடிவுகுரகி லாகூர் அவரை இதா கூறாப்பாட்ட கமாறு உரி திலா ஆவரி காவிவு உடுள்ள நு<u>தி த</u>கா | காடைகிடை வெக<u>் த</u>ுட்குவாமாவாக மொகுதா கூமு௦ உெவல் I ஆா കു ചെയ്യുതിലുന്നു പൗഠബന പൌഠണ്ണമയായു ചു മുക്കുന്ന ഉപാന്യാം പാരുത്തു പാരു പാരു പുരുത്തു. ഉപ്പുരുത്തു പുരുത്തു. ഉപ്പുരുത്തു പുരുത്തു. ഉപ്പുരുത്തു പുരുത് சுரு சூனி துகும்ப்பட்ட சுரு வரும் சுறை சி. அரு யது^{®க்ஷணயா வ}ுதுா ஊுவ உழிகிரிரிகா∥ தத ஆக் வாணவகி பநால் வாகு தாவெவ கூற தாடு ! மலாயால தூல<u>ை க</u>ு⊸ெச்சு ததுடிகே இதியமா∥ கூடைத்வ<u>னி</u> உணா ஈப் வடி ஆடு∞ிக் உடு வடித் உடி പ്രൂട്ടി പ്ര <u>நென்வு ஆக்க</u> வல்லு அதி தொடித்த விகாலி நாவிகால் ! த்வாது வகர்திக்வாது மீக்லைவ் நடித்கி ലച്ഛാരെ ചെടുത്തി ച്ചിരിയും പ്രാജ്യ മു ചു കു കാലിച്ച പരയ്ക്കുന്നു. മു പ്രായ്യ ത്രി ഭാര്ത്വുള്ള ആരു വാരുന്നുള്ള ആരു വാര ஸ்கூர் பிவ தா !! கிஸ்ற் ஊவ ந்தி கூர்யா ் மு ஆிலுக் ഈ പെലും പ്രാധാരം പ്ര <u> காஃகு</u> ஊடத் ிட கா⊚ாஃ ிட திஸ்ட்ஸை வெரிஸ்ட ஸ்டி

関連機能して

வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி க‰யில் தோன் நித் தருங்குண மூன்மும்ஒன் நிற் முன்மூன்முய்மும்மூன்ருகும் இருங்குண ரூப மாசி இயைந்திடு மெங்கும் ஆன்மாப் பெருங்குண வடிவாய்ப் போக சாதனம் பெந்த மாமே.

மேல் குணரூபமாகிய பிரகிருதியின் தோற்றம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : கஃயில் மூலப்பிரகிருதி வரும் குண வடி வாய் தோன்றி தரும் குணம் மூன்ரும்-சர்வ ருத்திராதி பதியாகிய ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனுடைய சத்தியினுலே க்ஷோபிதையான கஃயிலே மேலுண்டாம் குணுதி பிரு திவி அந்தமான தத்துவங்களுக்குக் காரண ரூபமான மூலப்பிரகிருதி கஃயிலும் தூலமாகத் தோன்றி மான் என்றும் அவ்யக்தம் என்றும் பெயராய்ச் சாத்துவிக ராஜத தாமதங்கள் என்னும் மூன்று குணங்களேயும் பெறும்;

ലൂപ്പാം രൂജ്ജ്യുയ്-രൂപ്പുള്ള ഉപ്പുക്കാ ക്രാപ്പുള്ള പ്രാവാധിയ പ്രത്യായില് ഉപ്പുക്കുന്നു. ഉച്ചുപ്പുന്നും പ്രത്യായില് പ്രത്യായി

இதற்குப் பாஞ்சராத்திரியும் ¹ சேச்வர சாங்கிய னும் பண்ணும் சங்கையும் அதற்கு உத்தரமும்:

குணங்களுடைய சாம்யாவஸ்தையைப் பிரகிருதி என்று சொல்லப்படும். குணங்களுக்குப் பிரகிருதி காரணம் என்னில்? தனக்குத் தான் காரணமென்று அங்கீகரிக்கிறது எப்படி? என உத்தரம். 2குணசாம்யா வஸ்தையே பிரகிருதி என்பது சைவசித்தாந்தம் அல்ல. அஃது எவ்வாறென்னில்? குணங்கள் அசேதனமும் அனேகமும் ஆகையால் காரியங்களாகையாலே கார ணத்தை உடையது என்று அங்கீகரிக்க வேணும். அந்தக் காரணமாவது பிரகிருதி.

மேலும் இதற்குச் சங்கை. ஞானப்பிரகாசமும் கிரியையும் சாத்துவிக ராஜதங்கள் என்கிற குணங்களுடைய சொரூபம்; ஆகையால் பிரகிருதியும் ஞானக்கிரியாப் பிரகாச சொரூபியாய் இருக்கையால் குண சொரூபிமே பிரகிருதி; அந்நியமல்ல.

மாயை கணே வித்தைகளும் இவ்வாறே ஞானக்கிரி யாப் பிரகாச சொரூபமாகையால் அவைகளும் குண வியதிரிக்தங்களல்ல; குணுத்மகமே என்னில்? மாயாதி பிரகிருதி அந்தங்களானவைகளுக்கு ஞானக் கிரியாப் பிரகாசத்வம் சுவபாவசித்தமே. 'காரண குணுதி காரிய குணுநாத் பந்தே' என்னும் நியாயத்திஞலே காரண மாகிய மாயையினுடைய ஞானக் கிரியாப் பிரகாசத்வம் தத் காரியமாகிய கணேயிலே உண்டாய், அந்தக் காரிய மாகிய கலாப் பிரகிருதிக்கும் அவ்வாறே உண்டாய்,

சேச்வரசாங்கியன் - ஈசுவரர் உண்டென்றுசொல்லும் சாங்கியமதம்.
 குணசாம்யாவஸ்தை - முக்குணமும் ஒத்த நிலே

தத் காரியமாகிய சாத்துவிகாதி குணங்களுக்கும் அவ் வாறே உண்டானதே. ஆகையால் மாயை க**லே பிர** கிருதிகளுக்கு ஞானக்கிரியாப் பிரகாசத்வம் சுவபாவ சித்தம். சாத்துவிகாதி குணங்களுக்கும் தத் காரிய மாகையிஞலே ஞானக்கிரியாப் பிரகாசமுண்டானதே.

மேல் நிரீசுவர சாங்கியன் சங்கையும் உத்தரமும்: ராஜத குணத்திஞலே பிரபஞ்சோற்பத்தியும், சாத்து விக குணத்திஞலே திதியும், தாமத குணத்திஞலே உபசங்காரமும் உண்டாம். இதற்கு ஸ்ரீகண்ட பரமே சுவரன் பிரகிருதியில் சிருஷ்டியாதிகளேப் பண்ணுவார் என்று சொல்லுவானேன் என்னில்? உத்தரம்:

குணங்கள் அசேதனமும் அனேகமுமாகையினு**லே** காரியமே. காரியத்தைக் காரணத்திலே உண்டாக்கு கிறதுக்குச் சேதநாபேக்ஷ வேணும். இந்தக் குணங் கள் 1 குணந்தரங்களிலே ஐந்மாதிகளே அடையுமென் னில் ? அவைகளும் காரிய ரூபமாகையால் அவற்றி**ற்** கும் ஒரு காரணத்தை அபேகூரிக்க வேணும். ஆ**கை** யால் அநவஸ்தை வரும். அஃதன்றியும் ஐடமானதெல் லாம் சித்பிரேரணேயன்றியில் காரியப் 2 பிரவர்த்தகம் ஆகாதிருக்கையால் க**ஃ**லயிலே நின்றும் பிரகிருதி**யை** உத்பாதித்துப் பிரகிருதியிலே நின்றும் குணம் முத லான சூக்கும் சிருஷ்டியாதிகளே உண்டாக்குகிறதுக்கு ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனே கர்த்தா. மாயாகாரியங்க ளெல்லாம் மாயா அவிநாபூதமாக இருப்பதுபோலப் பிரகிருதி காரியங்களெல்லாம் பிரகிருதி அவிநாபூதங் களாகியிருக்கும். மாயை என்ற சப்தத்தால் மாயா அதோபாகமாகிய கலா அவிநாபூதமாகப் பிரகிருதி

குணுந்தரம் - வேறு குணம்.
 பிரவர்த்தகம் - நடத்துகிறது.

பரியந்தம் தத்துவங்களெல்லாம் இருக்கும். அப்படியே பிரகிருதி அதோபாகமாகிய குண அவிநாபூதமாகவே புத்தியாதி பிருதிவி அந்தமான தத்துவங்களெல்லாம் இருக்கும்.

த்து சூ பெள்ஷ ரெ:- முக்காவன் ஸ்ரே **ചബ്ലം** പ്രൂട്ട പ്രകൃഷ്ഥ പുര്ള I ഉജകശാ ബാം വെട്ടും പെട്ടും പോട്ടും പോട് இாவஸூர வ.சு. தி.ஸ்ரிவமாஸ<u>ெ</u> I சுவெ <u>க</u> நக்கெவெ த കുഷാഷ മാം‱ഥലാ ഒഫിലെ ഫാര്യപു∥ ഇ ഫ്ഠഘ ரணவ-ூவ-!க<u>ூன் த</u>ுவ,சுர் தி ஸ்லஆ தாடு I கிரயா வுகாம மிஷாதா மாஜாதி உண்டும்பித் வுகுரதெπவி தாசு ூவாக ∽ெணெஹொ.மாகி டிரவி இடி நடிக்கான உட்டு விடி உண்ட கினு മുമണ്ടി ട്രായം ക്ലൂക്കുന്ന പ്രക്സം ச{ிர}் தீ தாவீர் தா | கினுவை விலாய தகிகாய ஆ ക്കുന്ട് ഗൗഠിഞ്ഞൂപി ച്രക്സാനമുന്ട് ചട്ട ബിജന _ ഈ ഈ ക്കൂട്ട ചാന് ചിജന റി കന്ധപ്പി ഒരു ജ ആ ആരം ക്രണ്ട് க**ெவி ஆ் ம**ஐஸாஸ்ரி உாரி நுவி ஆ் கூறையா வறுகா மீ_ரக்ணாவெ*க்*ஷி தாக**ு த**ி சுவெ <u>த</u> நக்கெ வெ நக ஊா**ൿ ൌணாஃோய**ு?ுவாஊர ச6் ௱ ஸ்கி^{டி}பாஃ௩௩ா னாறையாகு இந்நாலி இத்தா கூறித் | இந்நாலி இந்து ஓு ககே _ குஸாவெக்ஷா வாவஸ்௦ஸ்டி தால் வூக்டு தள യുടി പ്രാത്യായും ഉപ്പാന്നുള്ള പ്രാത്യിച്ചു. പ്രാത്യായും പ്രാത്യായും പ്രാത്യായും പ്രാത്യായ പ്രാത്യായ പ്രവേശം പ്രവേശം പ്രവേശം പ്രവേശം പ്രവേശം പ്രവേശം പ്രവേശ

இவ்வாறு சர்வஞ்ஞராய் அபரிமித பராக்கிரமரா யுள்ள ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனுடைய சத்தி ஸ்பர்ச மாத்திரத்திலே பிரகிருதியிலே சாத்துவிக ராஜத தாமதங்கள் என்று மூன்று குணங்கள் உண்டாக, அதைப் பிரம விஷ்ணு காலருத்திரர் அதிஷ்டித்து நின்று சிருஷ்டி திதி சங்காரத்தைப் பண்ணுவார்கள்.

இந்தக் குணங்கள் சாத்துவிகம் ஸ்படிகப் பிரகாச மாகவும், ராஜதம் * பத்மராகப் பிரகாசமாகவும், தாமதம் இந்திரநீலப் பிரகாசமாகவும் இருக்கும். பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களும் இந்தக் குணங்களே அதிஷ்டித் துக் கொண்டு இவ்வாறு ரூபமாக நின்று, இந்தக் குணங்களுக்குக் கீழுண்டான சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங் களேப் பண்ணுவார்கள்.

^{*} பத்மராகம் - கெம்பு.

இந்த மூன்று குணங்களும் புருடர்களேத் தத்தத் கன்மானு குணமாகப் பொருந்தப் பண்ணுவிக்கும் கிரியையாவன? சாத்துவிக குணமானது சித்த ஸ்தி ரத்தையும், ¹மஞேதாருட்டியத்தையும், ² நிபுணதையை யும், ³ மிருதுபாவத்தையும், லகு போசஞதிகளேயும், பேரிழவிலும் சந்தோஷத்தையும், காபட்யமில்லாமல் திரிவித கரணம் ஒத்திருக்கையும், சுசித்துவத்தையும், சுகிருத 4 உத்தியோகத்தையும், பொறுமையையும், கிரகண தாரணுதி சத்தியையும், பெற்றதுகொண்டே அமையும் என்றிருக்கையையும், மோட்ச இச்சையை யும், பாகியேந்திரிய நிக்கிரகத்தையும், அந்தரிந்திரிய நிக்கிரகத்தையும், சர்வபூத தயையும் பண்ணுவிக்கும்.

ക്കാം പ്രായായില്ലെ ക്രൂപ്പും പ്രായായില്ലെ പ്രവയ്ത്രെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യില്ലെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യവയ്യായില്ലെ പ്രവയ്യവയ്യായില്ലെ

ராஐதகுணமானது குரூரத்துவத்தையும், குரூர தையையும், லௌகிக கர்மோச்சாகங்கஃாயும், யான் எனது யான் செய்தேன் என்னும் அபிமானத்தையும், வஞ்சணேயையும், த்ருடத்தையும், தயாஹீனதையையும், போக இச்சையையும், டம்பாசாரத்தையும் பண்ணு விக்கும்.

மஞ்தோருட்டியம் - மனவுறுதி. 2. நிபுணதை -சாமர்த்தியம். 3. மிருதுபாவம் - மிருதுத்தன்மை. 4. உத்தி யோகம் - முயற்சி.

தாமதகுணமானது ஒன்றிலும் திருப்தி பிறவாமல் இருக்கையும், உச்சாக ஈனதையும், ¹ ஈனவிருத்தியும், கோட்சொல்லுகையும், நிஷித்தாகார பகுபக்ஷணத்தை யும், அதிக நித்திரையையும், கர்வத்தையும், சோம்பு தஃயயும், பிறருடைய சிரேயசுக்கு விக்கினம் பண்ணு கையும், அறிவு ஹினதையும் பண்ணுவிக்கும்.

ஓன்றில் தான் மூன்ருய் மும்மூன்ரும் . ஒருகுணம் இரண்டு குணத்தையும் அடக்கித் தான் மேலிட்டு நின்ற பொழுது அதில் இரண்டு குணம் தோன்றிப் பிரதான குணத்துடனே கூட மூன்று குணமாகும்; இப்படியே மூன்று குணமும் ஓன்பது குணமாம். அவையாவன? சாத்துவிகம் ராஐத தாமதங்களே அடக்கித் தான் மேலிட்டிருந்தபொழுது ² லகுதை என்றும் பிரகாசம் என்றும் இரண்டு குணம் தோன் றும். ராஐதம் சாத்துவிக தாமதங்களே அடக்கித்

^{1.} ஈன விருத்தி - ஈன சீவனம். 2. லகுதை • இவேசா யிருக்கை.

தான்மேலிட்டிருந்தபொழுது ¹ உபஷ்டம்பகமென்றும் சலனமென்றும் இரண்டு குணம் தோன்றும். தாமதம் சாத்துவிக ராஜதங்களே அடக்கித் தான் மேலிட்டிருந்த பொழுது ²குரு என்றும், ³வர்ணகமென்றும் இரண்டு குணம் தோன்றும். இப்படி ஆறு குணம் தோன்றிப் பிரதான குணங்களுடனே கூட ஒன்பதும் ஆம்.

இதில் உபஷ்டம்பகத்துக்குப் பரியாய நாமம் அடர்ச்சி. சலனத்துக்குப் பரியாயம் வியாவிருத்தி. குருவுக்குப் பரியாயம் கௌரவம். வர்ணத்துக்குப் பரியாயம் அநியமம்.

இவ்வாறு இந்தக் குணங்கள் ஒன்பதும் புத்தி தத்துவத்துடனே கூடிப் பதார்த்த தரிசனங்களிலே சட்சுவுக்குத் தீபம் உபகாரியாவதுபோல ஆன்மாக்க ளுக்கு விஷயதரிசனத்திலே உபகாரிகளாம்.

இரும் குண ரூபம் ஆகி இயைந்திடும் எங்கும் ஆன்மா - கீழ்ச்சொன்ன குணங்களுடைய சம்பந்தத்தி இலே ஆன்மாவானவன் புண்ணிய பாபானுகுண மான ரூபங்களேப் பொருந்தி எல்லா விஷயங்களேயும் புசிப்பன்.

^{் 1.} உபஷ்டம்பகம் - பிடிப்பு. 2. குரு - கனம். 3. வர் ணகம் - அநியமம்.

பெரும் குண வடிவாய் போக சாதனம் பெந்தம் ஆமே - 1 பஞ்சாசத் பாவமான குணங்களோடே சம் பிருக்தமான புத்தியாதி சூக்கும தூலசரீரம் என்கிற போக ஏதுவானது ஆன்மாவுக்குத் தூலபந்தமாம் என்றவாறு.

சித்தமாம் அவ்வி யத்தம் சிந்தனே யதுவும் செய்யும் புத்திஅவ் வியத்தில் தோன்றிப் புண்ணிய பாவம்சார்ந்து வத்துநிச் சயமும் பண்ணி வரும்சுக துக்க மோகப் பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும்.

மேல் எட்டு விருத்தத்தினுலே பிரகிருதியிலே ஆன்ம தத்துவம் இருபத்துநாலும் தோன்றும் முறைமை கூறுதல்.

இ-ள்: சித்தமாம் அவ்வியத்தம் சிந்தண அதுவும் செய்யும் - அவ்வியத்தமானது குணரூபமாய் நின்றது அன்றியும், சித்தரூபமாகப் போக சிந்தையையும் பண்ணி நிற்கும்;

புத்தி அவ்வியத்தில் தோன்றி - புத்தியானது குண த்திரய ² விபாகத்துக்குமேல் தாமதத்தையும் ராஜதத்தையும் அடக்கிக்கொண்டு ³ சத்வோத்கடமாக விஷயங்களே நிச்சயிப்பதாக உண்டாம். அது பாவ ரூபமும் வியவசாயரூபமுமாக இருவகையாம். பாவ மானது விஷய 4 விசாரங்களேப் பண்ணுதிருக்கும். வியவசாயமானது விஷய நிச்சயத்தைப்பண்ணும்.

பஞ்சாசத் - ஐம்பது.
 விபாகம் - பிரிவு.
 சத்துவகுணம் மேலிட்டது.
 விசாரம் - பகுத்தறிவு.

பாவ ஆன்மாவான து கிராஹகஞயிருக்கிற ஆன்ம ஞானசம்பந்தியாய் நிர்விகற்பமாயிருக்கும் 1பலார்த்தி களினுலே பண்ணப்பட்ட தண்ணீர்ப்பந்தல் குளம் முதலான தர்மக் கிரியைகளானவைகள் உடனே பலத் _ தைக் கொடாமல் பரத்திலே பலவத்தாகையால் அந்தச் செய்த கருமம் நசித்ததினுல் ஒரு ஆபூர்வம் ஜனித்துப் பல பரிய ந்தம் ² சம்ஸ்கார ஆன்மாவாய் ³அனுவர்த் திக்கும்; ஆகையால் அது ஆன்மாவிடத்தில் இராது. இருக்கும் என்னில்? ஆன்மா ஐடமாய் விடுவன். க்ருஷியாதி பண்ணின பேர்களுக்குக் கிரியா சம்ஸ்கார மான 4 க்ருஷ்ட க்ஷேத்திராதிகளிலும் பல போக்தாவி னிடத்திலும் அன்றிப் பலவத்தாம். 5 சச்யாதிகளிலே 6 **வர்த்தித்துப் பலத்தை**ப் பண்ணுவதுபோல் ⁷ பிரபா தடாகாதிக் கிரியா சம்ஸ்காரங்களும் எந்தப் புவனத் திலே பல**வத்தாம் அ**ந்தப் புவனத்திலே இருந்து தத் காலத்திலே பலத்தை ஐனிப்பிக்கும். அந்தக் கரும வாசணேயானது பாவான்ம புத்தி நிஷ்டமாம். தத் அனுகுணமாகத் தத்தத்காலங்களிலே பிரவிருத்தியைப் பண்ணுவிக்கும்.

பலார்த்தி - பலத்தை விரும்பினவன்.
 சம்ஸ் காரம் - வாசஞுசொரூபம்.
 அனுவர்த்தித்தல் - தொட குதல்.
 சுச்யம் - பயிர்.
 வர்த்தித்தல் - இருத்தல்.
 வர்த்தித்தல் - இருத்தல்.

தஸிட்டு உடியின் வடலாடித்து இரு வடலாடித்தில் உர்க்கு கூறியின் வடல் வடிக்கு கூறியின் கூறியில் குரியின் வடல் வடிக்கு வடல் குரியின் வடல் வடிக்கு வடையின் வடல் வடையின் வடியின் வடையின் வடியின் வடி

புண்ணிய பாவம் சார்ந்து - புண்ணியம் என்றது தர்மம், அது ஞாஞதிக்கு ¹ உபலக்ஷணம். பாவம் என்றது அதர்மம், அது அஞ்ஞாஞதிக்கு உபலக்ஷ ணம். ஆகையால், தர்மம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐசு வரியம் அதர்மம் அஞ்ஞானம் அவைராக்கியம் அநைசு வரியங்கள் என்னும் பாவ அஷ்டகங்களேயும் விருத்தி யாய் உடையதாயிருக்கும். அவை வருமாறு:

சாத்துவிக குண ² ஆதிக்கியத்தால் தர்ம ஞான வைராக்கியம் மூன்றும் உண்டாம். ராஜதகுண ஆதிக் கியத்தால் ராகப் பிரவிர்த்தியான ஐசுவரியமுண்டாம். தாமதகுண ஆதிக்கியத்தால் அதர்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்கியம், அநைசுவரியம் இந்நாலும் உண்டாம்.

^{1.} உபலக்ஷணம் - ஞாபகம். 2; ஆதிக்கியம் - அதிகம்:

ഥ്യത്യാഡ്റ്റാണ്ട ക്സാത്സം, ലവ്യമുന്നു ലാക്കാ പോയ്ക്കാ ത്സെയ്യായ പെറ്റുമുന്നു വാര്ക്കാ വ്യാജ് ര്യോസ് ബാജ്ബ് ജ്യായ്യായ് പാര്യ്യായ് പാര്യായ് പാര്യായ്യായ് പാര്യായ് പാര്യായ് പാര്യായ് പാര്യായ് പ്രത്യായ്

இவையிற்றைப் பொரு ந்தின ஆன்மாக்களுடைய பலமாவன: தருமத்திஞலே சுவர்க்கம், ஞானத்திஞலே பதமுத்தி, வைராக்கியத்திஞலே பிரகிருதி லயம், ஐசு வரியத்திஞலே யதேஷ்ட சித்தி, அதருமத்திஞலே * திரியக் யோனி ஜனனம், அஞ்ஞானத்திஞலே நரகப் பிராப்தி, அவைராக்கியத்திஞலே பந்தம், அநைசுவரி யத்திஞலே அபீஷ்டவிக்னம்.

സ്പാരും കുരുന്നു എന്ന് ഒരു കുരുവുന്നു പ്രാരും കുരുപ്പാനു എന്നു പ്രാര്യം കുരുപ്പായും കുരുപ്പായും പ്രാര്യം പ്രവ്യാര്യം പ്രവ്യാര്യവ്യാര്യം പ്രവ്യാര്യം പ്രവ്യാര്യം പ്രവ്യാര്യം പ്രവ്യാര്യം പ്രവ്യാ

இவையிற்றின் பேததருமமானது இயமமென்றும், நியமமென்றும் இரண்டு விதமாம். இவையிற்றின் சொரூபங்களே 'சகமார்க்கம் புலிணுடுக்கி' (சூத். 8, செய். 21) என்னும் விருத்தத்தில் வியாக்கியானமான அஷ்டாங்க யோகத்திலே விஸ்தரித்துக் கூறுவாம்.

ஞானமான து ஐந்துவிதமாம். இதனுடைய சொரூ பத்தை 'மொய்தரு பூதமாதி' (சூ. 2, செ. 73) என்னும் விருத்தத்தில் வியாக்கியானத்தில் பாவாத முத்தியில் விஸ்தரித்துக் கூறுவாம்.

[🔹] திரியக் — பசு பகூஷியாதிகள்.

வைராக்கிய சொரூபம் 'உரைதருமிப் பசுவர்க்கம்' (சூத். 8, செய். 2) என்கிற விருத்தத்தில் வியாக்கியா னத்தில் சத்தி நிபாதத்திலே விஸ்தரித்துக் கூறுவாம்.

ஐசுவரிய பேதமாவது அணிமா, மகிமா, லகிமா, கரிமா, ஈசத்துவம், வசித்துவம், பிராப்தி, பிராகாமியம் என்று எட்டு விதமாம்.

இதில் அணிமாவாவது பரமாணுவிலும் சூக்கும மான தேகத்தை உடைத்தாயிருக்கை. லகிமாவாவது சீக்கிரவேகியாய்ச் சேற்றிலும் சலத்திலும் அடி அமிழ்ந் தாமல் செல்லும் தேகத்தை உடைத்தாகை. மகிமா வாவது தேகேந்திரியங்களிஞலே வியாபியாய்ப் பிரம லோக பரியந்தமுமாம் தேகத்தை உடைத்தாயிருக்கை. இந்த மூன்றும் தேகசித்தியான ஐசுவரியங்கள்.

இனி, அந்தக்கரண சித்தியாகிய ஐசுவரியங்கள் ஐந்தாவன: பிராப்தியாவது மனத்திருலே நிணத்த பதார்த்தங்களெல்லாம் முன்னே வந்திருக்கை. பிரா காமியமாவது திவ்வியரூபமான ஸ்திரீகள் அனேகரை மனச்சங்கற்பத்தினுல் உண்டாக்கி, எல்லாருடனும் ஏக காலத்திலே * தாதிருக்கு ரூபங்களேக்கொண்டு கூடி யிருக்கை. ஈசத்துவமாவது பிரமாதிகளான சர்வரி டத்திலும் தன்னுடைய ஆக்கிணயைச் செலுத்துகை. வசித்துவமாவது சர்வ ஐனங்களேயும் பிரகிருதியையும் வசீகரணம் பண்ணிக்கொண்டு சிருஷ்டியும் பண் ணுகை. கரிமாவாவது பர்வதத்திலும் பாரமாய் மகா வாயுவினும் அசைக்கப்போகாமல் இருக்கை.

7

^{*} தாதிருக்கு - அப்படிக்கொத்த**.**

പ്രെയ്ക്കാണ് ക്യാലു പ്രത്യായി പ്രത്

இந்த ஐசுவரியமாவது பூலோகத்திற்கு மேலாகப் பிசாசலோகம் முதலாக ¹ உத்தரோத்தரம் ² துவிகுண மாய் அறுபத்துநாலு குணமாம். அவையாவன :

பிசாசலோக வாசிகளான உருத்திர பிசாசகணங்க ளுக்குப் பிருதிவி புவனங்களே வியாபித்த அணிமாதி எட்டுக் குணங்கள் உண்டு.

மனிதரிலே சிவபூசா தாரதம்யதையிஞலே உருத் திர பிசாசகண பதத்தை அடைந்த பேர்களுக்கும் இவ்வாறே உண்டு.

உத்தரரோத்தரம் - மேன்மேலும்.
 துவிகுணம் இரட்டிப்பு.

ரகேஷாலோக வாசிகளுக்குப் பார்த்திவ ஆப்பியம் இரண்டு புவனங்களேயும் வியாபித்துத் துவிகுணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

யக்ஷலோக வாசிகளுக்குப் * பார்த்திவ ஆப்பிய தைஐசமான மூன்று தத்துவங்களுடைய புவனங்களே யும் வியாபித்த திரிகுணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

கந்தர்வலோக வாசிகளுக்குப் பார்த்திவ ஆப்பிய தைஐச வாயவ்யமான நாலு தத்துவ புவனங்களேயும் வியாபித்த சதுர்க்குணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

இந்திரலோகவாசிகளுக்குப் பாஞ்ச பௌ திகமான புவனங்களேயும் வியாபித்த பஞ்சகுணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

சோமலோக வாசிகளுக்குக் கீழ்ச்சொன்ன பாஞ்ச பௌதிகம் மனத்தத்துவமுமாக ஆறு புவனத்தையும் வியாபித்த ஷட்குணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

பிராஜாபத்தியலோக வாசிகளுக்குக் கீழ்ச்சொன்ன பாஞ்சபௌதிக மானதமும் அகங்கார தத்துவமுமாகச் சப்த புவனங்களேயும் வியாபித்த சப்த குணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

பிரமலோக வாசிகளுக்குக் கீழ்ச்சொன்ன பாஞ்ச பௌதிகமான அகங்காரமும் புத்தி தத்துவ புவனமும் கூட எட்டுப் புவனங்களேயும் வியாபித்த அஷ்டகுண ஐசுவரியம் உண்டு.

இப்படியே மனிதரிலும் சிவபூஜா தாரதம்மியங் களிஞலே அந்தந்த உலகத்தையடைந்த பேர்களுக்கும் இவ்வாறே ஐசுவரிய சித்திகள் உண்டாம்.

^{*} பார்த்திவ ஆப்பியம் - பிருதிவி அப்பு.

மனிதர் பூஜை பண்ணின * தாரதம்மியத்தினுலே பிசாசாதி லோகங்களே அடைவார்கள் என்பதற்குச் சம்மதி.

എതിരുക്കും ഉണ്ടായും പ്രത്യൂട്ടി ക്യുന്നും ക്യുന്നും ക്യുന്നും പ്രത്യക്കും പ്രത്യാക്കും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന് പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നുന്നുന്നുന്നുന്നുന്നുന്നുന്നുന

^{*} தாரதம்மியம் - ஏற்றத்தாழ்வு.

அதர்மபேதம் பத்தாவன: நிஷித்த இம்சை, பரஸ்திரீ வியாபாரம், அசத்தியம் சொல்லுகை, குரு பத்தினி கமனம், தனக்கு அபகாரம் பண்ணினவனுக்குத் தானும் திரும்பப் பிரத்தியபகாரம் பண்ணுகை, கோபம், நித்தியகர்மாதி லோபம், அசுசி, அசந்தோஷம், *வக்ரதை இவையிற்றுக்களிலே பிரவிருத்தி பண்ணுகை.

ചെയെ വലുത്തെ ഉലൾയെത്തെ പ്രക്ഷിയത പ്രത്യാല് എക്ക് പ്രക്ഷി ഉഴ്ച പ്രത്യായി ഉയാ പ്രയ്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യവര്യവ് പ്രത്യവര്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യവ്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യായി പ്രത്യായ

^{*} வக்ரதை - கோணல்.

ക്⊋് ക്ഡതായി. ഈ പ്രചെത്തുകും. അജ് ക്ഡതായി. ഈ പ്രചെത്തുകും.

இவ்வாறு அதர்மத்தில் பிரவிருத்தி பண்ணினவன் ஈசுவர ஆக்ஞையிஞலே அஞ்ஞானத்திலே பிரவர்த் திப்பன். அந்த அஞ்ஞானம் அஞ்சுவிதமாம். அவை யாவன: ¹ தமசு, மோகம், மகாமோகம், ² தாமிச்ரம், ³ அந்ததாமிச்ரம்.

ചെട്ടെ കുറുക്കുന്നു. ചെട്ടു ഇട്ട് ചെട്ടു പോട്ടു പോ

இதிலே தமசாவது அநாத்மாவாகிற தேகாதிகளே ஆன்மா என்று புத்திபண்ணுகை. அதுதான் நாலுபூத சம்யோகமே ஆன்மா என்று சொல்லுகிறதொன்று. ஆகாசங்கூட அஞ்சுபூதமும் ஆன்மா என்கிறதொன்று. ஞானேந்திரியங்களஞ்சுமே ஆன்மா என்கிறதொன்று. பஞ்ச தன்மாத்திரையே ஆன்மா என்கின்றதொன்று. மனமே ஆன்மா என்கின்றதொன்று. மனமே ஆன்மா என்கிற்தொன்று. அகங்காரமே ஆன்மா என்கிறதொன்று. புத்தியே ஆன்மா என்கிற தொன்று. தென்று. குணதத்துவமே ஆன்மா என்கிறதொன்று. அவ்வியத்ததோபாகமாகிய சித்தமே ஆன்மா என்கிற தொன்று இவ்வாறு பத்து.

மோகம் எட்டுவிதமாய் இருக்கும். அணிமாதி சித்தியே பரப்பிரயோசனம் என்கிறது எட்டினுலும் எட்டுவிதம் என்று சொல்லப்பட்டது.

தமசு • இருட்டு.
 தாமிச்ரம் • அந்தகாரம்.
 அந்ததாமிச்ரம் • காடாந்தகாரம்.

زل

மகாமோகமாவது சத்தாதி அஞ்சு விஷயங்களும் ¹அதிமானுஷ் கிருத்தியமாகத் தூரசிரவணுதிகள் உண் டாய் அஞ்சு சித்தியிலும் தேவலோகபரியந்தம் சப்தாதி களேக் கிரகிக்கையினுவம்; இவ்வாறு பூலோகத்திலே தூர சிரவணுதிசித்தி அஞ்சும் இந்தப் பத்துமே பரமப் பிரயோசனம் என்க.

தாமிச்ரமாவது திவ்வியாதிவ்விய பேதமாகிய சப்தாதி தச சித்தியின்பொருட்டும் அணிமாதி அஷ்ட சித்தியின்பொருட்டும் பண்ணும் சாதன ²வைகல்யம் வந்த காலத்திலும் சித்தியாய் இவைகளுக்கு நாசம் வந்த காலத்திலும் இந்தப் பதினெட்டிலும் வருந்தாபம் யாதொன்றுண்டு; அது தாமிச்ரம் என்று சொல்லப் படும்.

அந்ததாமிச்ரமாவது திவ்வியாதிவ்விய பேதத்தில் .சப்தாதிகள் பத்தும் அணிமாதி சித்திகள் எட்டும் பெற்று, அதிலே அத்தியந்த ³அபினிவேசம் பண்ணு தல், ஆக அஞ்ஞானபேதம் அறுபத்துநாலு.

அதிமானுஷம் - மனுஷனுக்குமேற்பட்டது.
 வைகல்
 யம் - குறைவு.
 அபினிவேசம் - மனப்பற்று.

அவைராக்கியமாவது : வைராக்கிய குணப் பிரத் யோகியான ¹ அதுஷ்டியாதி நூறு குணத்தையும் உடையதாய், ² குச்சித பதார்த்தங்களிலும் ³ குச்சை வராமல் இச்சையைப் பண்ணுவிக்கும்.

ചുക്കുന്നും ഇതു പുരുപുള്ള !! ചുക്കുന്നും ഉപുരുപുള്ള !! ചുക്കുന്നും പുരുപുള്ള !!

அநைசுவரியமாவது : ஐசுவரிய குணப் ⁴பிரத் யோகியான எட்டுக் குணத்தையும் உடைத்தாய், நூற் நெழுபத்தாறு பேதமுமாம்.

സ്വൈ ൻറ്റ് അപ്പിക്കുന്നുകൾ സുകളിച്ചു. പ്രാവ്യാപ്പിക്കുന്നുകൾ പ്രാവ്യാപ്പിക്കുന്നുകൾ പ്രവ്യാധ്യാപ്പിക്കായില് പ്രവാധ്യാപ്പിക്കായില് പ്രവാധ്യാപ്പിക്കാരിക്കുന്നുകൾ പ്രവാധ്യാപ്പിക്കാരിക്കുന്നുകൾ പ്രവാധ്യാപ്പിക്കാര

அதுஷ்டி - துக்கம். 2. குச்சிதம்-நிந்திக்கப்பட்டது.
 குச்சை - நிந்தை. 4. பிரத்யோகி - எதிர்.

வத்து நிச்சயமும் பண்ணி - சுரோத்திராதி பஞ் சேந்திரிய ¹ கோசரமான பதார்த்தங்க‱ இது ² ஏயம், இது ் உபாதேயம், இது ⁴ உபேக்ஷ்யம் என்று நிச்சமித்து;

வரும் சுக துக்க மோக பித்தினில் மயங்கி • இந்த சுரோத்திராதித்துவரா வருகிற சத்தாதிகளிஞல் உண் டான சுகம் துக்கம் மோகங்களாகிற பிரமத்திலே உழன்று;

ஞான கிரியையும் பேணி நிற்கும் - ஆன்மாவினு டைய ஞானக்கிரியைக்கு அதிஷ்டான பூதமாயிருக்கும் என்றவாறு.

> ஆங்காரம் புத்தி யின்கண் உடுத்தகர் தைக்கு வித்தாய் சங்கார்தான் என்னே டொப்பார் என்றுயான் என்ன தென்றே நீங்காதே நிற்கும் தானும் மூன்றதாய் நிகழும் என்பர் பாங்கார்பூ தாதி வைகா ரிகம்தைச தம்தான் என்றே.

59

மேஸ் புத்தியிலே அகங்காரம் தோன்றுவது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : ஆங்காரம் புத்தியின்கண் உதித்து அகந் தைக்கு வித்தாய் ஈங்கு ஆர்தான் என்ஞேடு ஒப்பார் என்று யான் என்னது என்றே நீங்காதே நிற்கும் -

கோசரம் - விஷயம்.
 ஏயம் - தள்ளத்தக்கது.
 உபாதேயம் - கூட்டத்தக்கது.
 உபேக்ஷயம் - உபேக்ஷிக்கத்தக்கது.

புத்தி தத்துவத்திலே நின்றும் மனத்திற்கு மூலமான அகங்காரம் தோன்றி யான் என்னது என்கிறதுக்கு மூலமாய், பிரதிபுருட நியதமாய், குலதன வித்தியாதி களிஞலே எனக்குச் சமன் ஆர் என்றும் யானென்றும் என்னதென்றும் அபிமானத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு மோட்சபரியந்தம் ஆன்மாவை நீங்காதேநிற்பதுமாய், சரீரத்துவ பிராணதி வாயுக்களேச் சேஷ்டிப்பதுமாய் இருக்கும்.

ു പ്രാരില് പ്രാത്യ പ്രവസ്ത്ര പ്രത്യാപ്ര പ്രത്യാപ്ര പ്രത്യാപ്ര പ്രത്യാപ്രവസ്ത്രം പ്രവസ്ത്രം പ്രവസ്ത്രം പ്രവസ്ത പ്രവസ്ത്രം പ്രവസ്ത് പ്രവസ്ത്രം പ്രവസ്ത്രം പ്രവസ്ത്രം പ്രവസ്ത്രം പ്രവസ്ത്രം പ്രവസ്തം പ്രവസ്ത്രം പ്രവസ്തം പ്രവസ്ത്രം പ്രവസ

முன்சொன்ன புத்தி தத்துவமல்லாமல் அகங்கார தத்துவமென்று ஒன்றைச்சொல்லுவானேன் என்னில்? புத்தியானது ஞாஞத்மாவாய் இது இவ்வாறு என்று பதார்த்தங்களேப் பிரத்தியேகம் பேதமாகப் பரிச்சேதம் பண்ணுவது.

அகங்காரமானது அவனவன் நான் நான் என்ப தாகவே ஏகரூபமாயிருக்கும். இஃதன்றியும் அகங்காரம் கிரியாரூபமாக பாகிய விஷயங்க‱க் கிரகிப்பதாக இருக்கும். புத்தியானது *நிர்ணுயகமாயிருக்கும் ஆகை யால் இரண்டும் ஒன்று என்று சொல்லப்போகாது.

^{*} நிர்ணுயகம் - நிச்சயிப்பது.

山

ஆகில் சர்வான்மாக்களுக்கும் சாதாரணமாக அகங் காரமென்பது ஒன்றே அமையாதோ? பிரதிபுருடநிய தம் ஏன்? அகங்காரமென்கிற சப்தமொன்றேயாகை யால் என்னில்?

சர்வபதார்த்தங்களிலும் இது இது என்கிறஞானம் ஓன்ருகையாலும் அந்தப் பதார்த்தங்களெல்லாம் ஒன் ருகாமல் பிரத்தியட்ச பேதமாகக் காண்கையினும் மற்றும் அநேகம் கும்பங்களிலே கும்பம் கும்பம் என் னும் ஞானமுண்டாயிருக்கவும் எல்லாக் கும்பமும் ஒன் ருகக் காணப்படவில்ஃயே! அப்படியே அகங்காரம் பிரத்யாத்ம நியதமாகையினுலே ஒருவன் நான் போகி றேனென்றும், ஒருவன் நான் பார்க்கிறேனென்றும் புத்தி உண்டாகையினுலே பேதமேயாகவேணும். அல் லது இரண்டு பேர்க்கும் போகிறேனென்றுவது பார்க் கிறேனென்றுவது ஒரு புத்தியாகவேணும். அப்படி ஆகாமலிருக்கையால் பிரத்யாத்ம நியதமேயாயிருக்க வேணும். இது சர்வ ஐனங்களினும் அறியப்படும்.

இன்னும் அகங்காரம் ஒன்றேயாமாகில், ஒருவன் நான் தேவதத்தன் என்கிறபொழுது மற்ருரு தேவ தத்த நாமம் அல்லாதவனும் நான் தேவதத்தனுமாம் என்று சொல்லவேணும். அப்படியாகாமல் இருக்கை மினுலே அகங்காரம் பிரத்யாத்ம நியதமே.

ജ്ഞ്യമ്പ് പാക്കുന്നുള്ളു മെയ്ക്കുള്ള അതുപര്യമ് രൂപനു പ്രായ്ത്രാക്കുള്ള പ്രായ്ത്രാക്കുള്ള പ്രത്യാക്കുള്ള പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കുള്ള പ്രത്യാക്ക്ക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക്ക്ക്ക് പ്രത്യാക്ക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക്ക്

കുന്ന പ്രചയ്യായുവയുള്ള വാധിക്കുന്നു കുറിച്ചു പ്രചയ്യാക്കുന്നു. **ரினையாட்ஃ**டன-ுகுடும் சாட் கால்னை அள்ள തുട്ടപ്പോക്കു ഥത്താലുൻനത്താര്²ങ്ങു | രുത്മജ്യം കശ**ം** ചര്ധനമിപ്പുന്നു കശുക്കെ ചുക്കിത്തിവന് വ ക്ടയാലി പ്രാത്തായ ക്യാസ് പ്രാത്യം പ്രവ്യം പ്രാത്യം പ്രാത്രം പ്രവ്യാത്യം പ്രവ്യാത്യം പ്രാത്യം പ്രാത്യം പ്രവത്യം പ്രാത്യം ഇടുള്ളുമ് ബച*്ട*് നൃഷ്യുമ മഹ്യാവനില്ല <u> കൊലയും എടുത്തുന്നു എടു</u> <u> ജു</u>ങ്ങതെപ്രേൻം ഘംഗത്രൽം ഘംഗുരുത്ത തങ്ഷ **⊔െ**த∥ സെബെപുമുന**െ പെ**. _ _ ടു െ വനമന പി ക്രഹം വെ கு நவுதுருதி வது கிபகொ உலகு \overline{n} ത്യൂട്ടുക്കായ കുറുന്നു വരുന്നു വരുന്നു വരുന്നു ട്രെയായ കാട്ടുന്നു പുരുത്തില് പുരുത്തില് പുരുത്തം വിധാനം ടെ ടൂം പ്രാക്ഷാം പ്രാക്ഷാം പ്രാക്ഷാം പ്രാഹ്യ <u>ജ്ലൂട്ടെ</u> എംബ_്ട്ടെ പടി പടി എങ്ങുത്തം ലി ഷണിപ ളെ കെട്ടില്ല് ക്ലി പ്രസ്തിച്ച് പ്രസ്തിച്ചു പ്രത്യാല് പ്രസ്തിച്ചു പ്രസ്തിച്ചു പ്രസ്തിച്ചു പ്രസ്തിച്ചു പ്രസ്തിച് _நாதெத்கு ஹி ததிதி.

தானும் மூன்றதாய் நிகழும் என்பர் - அகங்காரந் தான் மூன்றுபேதமாம் என்று பெரியோர்கள் சொல்லு வார்கள்:

பாங்கு ஆர் தைசத வைகாரிகம் பூதாதி தான் என்றே - இயல்புடைய சாத்துவிக குணுதிக்யத்தால் தைஐதமென்றும், ராஐத குணுதிக்யத்தால் வைகாரிக

மென்றும், தாமத குணுதிக்யத்தால் பூதாதியென்றும் மூன்று பேதமாம் என்றவாறு.

மனமது தைச தத்தின் வந்தொரு பொருணே முந்தி நிண்வதும் செய்தங் கைய நில்மையின் நிற்குமாங்கே இனமலி சோத்தி ராதி கன்மஇந் திரியம் எல்லாம் முனமுரை செய்த வைகா ரிகம்தரும் என்பர் முன்னேர்.

மேல் அகங்காரங்களிலே தத்துவங்க**ள் தோன்று** மாறு உணர்த்துதல்.

இ - ள் : மனம் அது தைசதத்தின் வந்து ஒரு பொருகோ முந்தி நிணவதும் செய்து அங்கு ஐய நிலேமையின் நிற்கும் - மனமானது தைசத ஆங்காரத் திலே தோன்றிப் புத்தி அகங்காரங்களுக்கு முன்னே தான் ஒரு வஸ்துவைப்பற்றிச் ¹ சங்கற்ப ² விகற்பம் பண்ணிக்கொண்டு சம்சய ரூபமாகி நிற்கும்;

புத்தி அகங்காரங்கள் என்று இரண்டு தத்துவ மிருக்க மனம் என்ருரு தத்துவத்தைச் சொல்லுவா னேன் என்னில்? சங்கற்ப விகற்பமானது புத்தியிஞ லும் அகங்காரத்தினுும் ஆகாது. புத்தி ³ நிச்சாயக மாகையினுும் அகங்காரம் கிராககமாகையினுும் இச்

^{1.} சங்கற்பம் - நினேவு. 2. விகற்பம் - பேதம்.

[.] 3. நிச்சாயகம் - நிச்சயிப்ப*து*.

சங்கற்ப ரூபமான ஞானம் 1 மானதமே. கண்ணிஞல் காணப்பட்ட பதார்த்தத்தைப்பற்றிப் புத்தி 2 கோசர மாகப்பண்ணுகிறது யாதொன்று அது மனம். பற்றின விஷயத்தையே புத்தி நிச்சமிப்பதன்றிப் பிரதக்காகப் பண்ணுமாகில், மனம் கடத்தைப் பற்றினபொழுது புத்தி படத்தை நிச்சயம் பண்ணவேணும். மற்றும் 3 சாஸ்நாதிமத்தாயிருக்கிற தேகத்திலே கோ சப்தத் துக்கு அர்த்தமென்றறிந்து பலகாலும் பட்டுப்பட்டிருக் கிற தேகத்தைக் கண்டவிடத்திலே இதுவும் கோசத்த 4 வாச்சியம் என்கிறதுக்கு ஏதுவாம்யாதொன்று ஸ்ம ரிக்கிறது அது மனம்.

அப்படி கூற்பாத்க ஐ து.

அப்படி கூற்பாத்க ஐ து.

அடி குரை ஆன்றி விக்கு ஆர் விக்கு இரு விக்கு இரு விக்கு இரு விக்கு விக்கு

மானதம் - மனத்திலுண்டானது.
 கோசரம் - விஷயம்.
 சாஸ்நாதிமத் - அலேதாடி முதலானவை உள்ளது.
 வாச்சியம் - பொருள்.

சில பேர்கள் ஓவ்வொன்ருகப் பதார்த்தங்களேக் கிரமத்திலே பற்றி அறிகையினுலே மனம் அணுவே; மகத்தாகில் ஏககாலத்திலே எல்லாவற்றையும் பற்றி அறியவேணும் என்பார்கள். அஃது அப்படியல்ல. கர்மம் குணமாகக் கிரமத்திலே ஞான்ம் உண்டாம். சித்ரூபஞ்கிய ஆன்மாவுக்குக் கிரமத்திலே ஞானமுண் டாம் என்பது என்ணயோ என்னில்? அஞ்ஞானத்தி னலே ¹ அபிபூ தனைகயினுும் சாமக்கிரியை <mark>அபேக்ஷிக்</mark> கையினுும் மனம் அணுவே என்னில்? அற்பத் திரவி யத்தைக் கிரகிக்கும். அஃது ஏனென்னில்? தன்னுலே வியாப்தமான மாத்திரமே கிரகிக்கும். அஃது எவ்வா றென்னில்? தீபமான து பதார்த்த^{் 2}அபிவியஞ்சகமான போது அதினுடைய பிரகாசம் எவ்வளவு ^ஒவியாப்தம் அவ்வளவுமே கிரகிக்கப்படும். 4 ஆதித்ய கிரணத்திலே அப்படியல்லவே. மகத்தாகையினுலே மகத் பதார்த்தங் களும் கிரகிக்கப்படும். அப்படியே மனமும் மகத்து ஆகையிணுலே மகத் பதார்த்தங்களேயும் கிரகிக்கும். கிரகிக்கும் மகத்தாயிருந்து மகத் பதார்த்தங்க2ோக் அற்பத்தைக் கிரகிக்கையினுலே என்னில்? அணுவே என்னில்? அப்படியன்று. மகத்தாகிய சூரியப் அற்பமும் கிரகிக்கப்படுகையினுும் பிரகாசத்திலே அற்பமாகிய தீபப் பிரகாசத்திணுலே மகத்து கிரகிக்கப் படாமல் இருக்கையினுும் மனம் மகத்தும் பிரதி புருட நியதம்.

ക്-പ്രെയ്യും എവ്ര പ്രാധി ഉത്തില്ലെയ്യും ഉപ്പെട്ടും പ്രാധി ഉയ്യാള് പ്രാധി പ്രാധി പ്രാധി പ്രാധി പ്രാധി പ്രാധി പ്ര

அபிபூதன்-மறைக்கப்பட்டவன். 2. அபிவியஞ்சகம் -தெரிவிக்கிறது.
 ஆதித்யன் - சூரியன்.

தான்னை எர் உல்டீக் மூர கணிரத் இ உயலின் வின்னை எழுத்தில் செயி தலைத் வின்னை வின்னை வின்னை வின்று இரி சுவையி வின்கை சிறி வின்ற குரு கிருவின் வின்றின்று கூறையி வின்ற வின்ற வின்ற குருவின்ற குறையின் வின்ற வின்ற வின்ற குருவின்ற குறையின் வின்ற வின்ற வின்ற குறையின் வின்ற வின்ற

ஆகில் மனமும் அகங்காரமும் புத்தியும் இவை மூன்றும் கூடி அர்த்த நிச்சயத்தைப் பண்ணுமென்று சிறிதுபேர்கள் சொல்லுவார்கள். கிரமத்திலே மனம் பற்றவும் அகங்காரம் கிரகிக்கவும் புத்தி நிச்சயிக்கவும் படும் என்று சிறிதுபேர்கள் சொல்லுவார்கள். இவை இரண்டிலே அங்கீகாரியம் ஏதென்னில்? மனமானது முதற்பற்றி சந்தேகான்மாவாயிருக்கையினும் அகங்காரமானது அபேமானமாகக் கிரகிக்கையாலும் புத்தி நிச்சயிக்கையாலும் கிரமத்திலேயென்னும் பட்சமே அங்கீகாரியம். ஆகில் எங்கும் ஞானமானது 1 அநுவிருத்தியாயிருக்கையினைலே புத்தியும் 2 சர்வ விஷயினியுமாயிருக்கும் கிரமங்கூடாது என்னில்? அஃது அப்படியல்ல. அந்தப் புத்தியானது ஐடமாகையினுலே புத்தி முதலான கரணங்களிலேயெல்லாம் சிற்சத்தியே அநுவர்த்திச்சிருப்பது ஆகையாலே மனமானது

^{் 1.} அநுவிருத்தி - தொடர்ச்ஈ. 2. ச வ விஷயிணீ -எல்லாம் பற்றியது.

காகாட்சிபோல ¹ அந்தர்பகிஸ் சஞ்சாரமானேயாய் சட்சுவாதி இந்திரியத் துவாரங்களினுலே பாஹ்ய விஷ யங்கஃாப் பற்றி ² அந்தஸ் ஸங்கற்பத்தையும் பண்ணி நிற்கும். அந்த மனம் பற்றினதையே அகங்காரம் கிரகிக்கும். அகங்காரம் கிரகித்ததையே புத்தி நிச்ச யிக்கும்.

ஆங்கே இனம் மலி சோத்திராதி - மனத்திற்குக் காரணமான அந்தத் தைசத ஆங்காரத்திலே ஞானேந்

அந்தர்பகிஸ் சஞ்சாரமானம் - உள்ளும் வெளியும் சஞ்சரிப்பது.
 அந்தஸ் ஸங்கற்பம் - உள்நினேவு.

திரியங்களாகிய சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்ஙு**வை** ஆக்கிராணங்கள் ஐந்தும் தோன்றும்;

காறு தாவி:- ெருராகுக்கை வக்காஷ் இஹா நாஸாவ 2 நஸாஸஹ் பெகாராழுப் சுஸ்க்கா ெல்ல இஸ்ருஸ்ஸா திகால் உத்.

சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களும் தைசத ஆங் காரத்திலே தோன்றும் என்பானேன்? ஆகாசத்திலே உண்டான சத்தத்தை அறிவிக்கிற சுரோத்திரம் ஆகா சாத்மகமே; துவக்காதிகளும் அப்படியே. ஆகையினுல் பஞ்சபூதங்களிலும் பஞ்சேந்திரியங்களும் உண்டாகிப் பஞ்ச விஷயங்களேயும் அறிவிக்குமென்னப் போகும் என்னில்? பூதங்களிலே பஞ்சேந்திரியங்களும் உண் டாகில் பஞ்சேந்திரியங்களும் கடாதிகளேப் போலே 1 மூர்த்திமத்தாம். அவ்வாருகில் ஒவ்வொரு இந்திரி யம் 2 அன்னிய இந்திரியங்களினுலே கிரகிக்கவேண் டும். மூர்த்திமத் ஆகையால் 3 பிரத்யேக மவஸ்தான மும் வேண்டும். 4 மூர்த்தியந்தரத்தினுலே ஆவரிக்கப்

மூர்த்திமத் - உருவுள்ளது.
 பிரத்யேகமவஸ்தானம் - தனித்தனியிருப்பு.
 மூர்த்தி யந்தரம் - வேறுமூர்த்தி.

படுகையினுலே மூர்த்திமானுகியிருக்கிற வஸ்துவுக்குக் கிரகணம் வாராமல் 1 ஸ்படிகாந்தரிதமாயிருக்கின்ற வஸ்துவைச் சட்சு கிரகியாதே போகவேணும். சட்சு வானது தண்ணிருக்கு உள்ளேயிருக்கிற பதார்த்தத் தைக் கிரகிக்கும்பொழுது ஐலத்திலே பிரவேசமான மாத்திரத்திலே தேயுவுக்கு ஐலம் விருத்த திரவியம் ஆகையால் சாந்தமாய்ப்போய்ப் பதார்த்தக் கிரகணம் கூடாதாகவேணும். தேயு பூதத்திலே ² உற்பந்நமாய் மூர்த்தமாகில் காணப்படாது. அதனுல் அகங்காரத் திலே ³ உற்பவித்து அமூர்த்தமுமாயிருக்கும் என்கை யினுலே அப்பொழுது சுவருக்குள்ளேயிருக்கிற பதார்த் தத்தையும் கிரகிக்கவேணும் என்னில்? அஃது அப்படி யல்ல.

⁴ குட்டியமாகிறது. ⁵ கவச்சத் திரவியமன்றியில் தாமத வஸ்துவாய் ் கதியைத் தகைகையினுலே கிரகி யாது; காணப்படுகிற வஸ்துவுக்கும் காண்பிக்கின்ற இந்திரியங்களுக்கும் ஏக ஜாதியாக வேணும் என்று சொன்னது சித்தாந்தமல்ல. தேஜோ திரவியமல்லா திருக்கிற ⁷ கடகதக்கிரியையும் கடகஜாதியும் சட்சுவுக்கு விஷயமாகையினுலே ⁸ வியங்கிய ⁹ வியஞ்சகங்களுக்கு ஏக ஜாதியும் இல்ணே. இதனுல் சட்சு தோஜோரூபம் என்கிறதுக்கும் ரூபைகக்கிராகி என்கிறதுக்கும் ஹானி இல்லே.

ஸ்படிகாந்தரிதம் - ஸ்படிகத்தால் மறைக்கப்பட்டது.

^{2.} உற்பந்நம் - உண்டானது. 3. உற்பவித்து – உண்டாய். 4. குட்டியம் – சுவர். 5. சுவச்சத்திரவியம் - நின்மலவஸ்து.

கதி - நடை. 7. கடகதம் - குடத்தை அடைந்தது.

வியங்கியம் – அறிவிக்கத்தக்கது. 9. வியஞ்சகம் - அறி விக்கிறது.

அஃது எப்படியென்னில்? தாமத ஆங்காரத்திலே உற்பந்தமான ரூப தன்மாத்திராகாரியமான அக்கி னிக்குத் தேயு உண்டாயிருக்கையினுலே தைஐத ஆங் காரத்திலே 1 சாக்ஷாத் உற்பந்தமான சுட்சுவாதி இந் திரியத்துக்குத் தேஜோரூபம் உண்டு என்கிறதுக்கும் சந்தேகம் இல்லே. கிரியாசத்தியையும் கிரகிக்கையால் சட்சுவுக்கு ரூபைக விஷயத்துவ ஹானி என்றீராகில் அது உம்முடைய பட்சத்துக்கும் சரி. சட்சுவானது தனக்குப் பிராப்தமான வஸ்துவையொழிய கிரகியாது தனக்குப் பிராப்தமான வஸ்துவையொழிய கிரகியாது தனக்குப் பிராப்தமான வஸ்துவையொழிய கிரகியாது திகையால் 2 குட்டியாதி வியவதானத்திலே இருக்கிறதைக் கிரகியாது என்கிறது 3 அநுக்க சித்தம். இப் படியே இந்திரியங்களெல்லாம் பிராப்தமான வஸ்துக்களேயே கிரகிக்கும்.

சாக்ஷாத் - நேரிட.
 கூவர்முதலான மறைவு.
 அநுக்தசித்தம் - சொல்லாமலே ஏற்பட்டது.

கன்ம இந்திரியம் எல்லாம் முனம் உரைசெய்த வைகாரிகம் தரும் என்பர் முன்னேர் - கர்மேந்திரியங்க ளானவை முன்சொன்ன * வைகாரிக ஆங்காரத்திலே தோன்றும் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றவாறு.

தோன்றும் என்கிறது மாத்திரமன்றித் தோன்றும் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றதனுல் இதற்குச் சங்கை உத்தரங்கள் பகுவாகப் பெரியோர் கள் பண்ணியிருக்கையால் அவ்வாறு விரிந்த நூலிலே கண்டுகொள்க என்பது கருத்து.

. മരു പ്രത്യായ പ്രത്യം പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യം പ്രത്യായ പ്രത്യ

^{*} வைகாரிகம் — விகாரத்தால்.

நற்செவி துவக்குக் கண்நா நாசிஐந் தியேம் நல்லோர் புத்திஇந் திரியம் என்று புகன்றனர் இவைத மக்குச் சத்தநற் பரச ருப இரதகந் தங்கள் ஐந்தும் வைத்தனர் விடய மாக அடைவினின் மருவு மேன்றே.

61

, di

மேல் ஞானேந்திரியங்களுக்கு விஷய சம்பந்தம் கூறுகின்றது.

இ-ள்: நல் செவி துவக்கு கண் நா நாசி ஐந் திணயும் புத்தி இந்திரியம் என்று வைத்தனர் - சுரோத் திரம் துவக்கு சட்சு சிங்ஙுவை ஆக்கிராணம் அஞ்சும் ஞானேந்திரியமென்று ஸ்தாபித்தனர், இவை தமக்கு சத்தம் நல் பரிசம் ரூபம் இரதம் கந்தங்கள் ஐந்தும் விடயமாக அடைவினின் மருவும் என்று நல்லோர் புகன்றனர் - இந்த ஞானேந்திரியங்களான சுரோத்தி ராதிகள் ஐந்துக்கும் அடைவே விஷயமாகச் சத்த பரிச ரூப ரஸ கந்தங்கள் ஐந்தும் பொருந்தும் என்று

பெரியோர் உரைத்தனர் என்றது முன்னேர் விரி வாக உரைத்ததை இவ்விடத்து நான் ¹சூசித்துக் கூறினேன் என்பது கருத்தாகையால் இதன் விஸ்தாரம் வருமாறு:-

சுரோத்திரமானது ² கர்ண சஷ்குலியவச்சிந்**ந** ஆகாசம் இடமாக நின்று சத்தத்தைக் கேட்பது.

^{1.} சூரித்தல் – சுருங்கச்சொல்லல். 2. கர்ணசஷ்குலி யவச்சிந்ந - காதுக்குட்பட்ட.

துவக்கானது ¹ தேக சர்ம சூக்குமபூத வாயு இட மாகநின்று தன்ணப்பொருந்தின பதார்த்தங்களுடைய சீதோஷ்ண ² அநுஷ்ணூதித் கடின மிருதுக்கணேக் கிரகிக்கிறது.

சட்சுவானது ³ நேத்திர கோளகையில் சூக்கும பூத தேயுவினிடமாக நின்று ⁴ ரூபவத் பதார்த்தங் கீளப் போய்க் கிரகிக்கிறது.

சிங்ஙுவையானது 5 ரசணேயில் சூக்குமபூத அப்புவி னிடமாக நின்று தன்ணப் பொருந்தின மதுராதி ஷட் ரசங்களேயும் கிரகிக்கிறது.

ஆக்கிராணமான து நாசிகையில் சூக்குமபூத பிரு திவியை ஆச்ரயித்து நின்று வாயுவசத்திஞலே வந் தடைந்த சுகந்த துர்க்கந்தங்களேக் கிரகிக்கிறது.

து கூறாகு வொல்கு நாற்கு கூறிக்கி கூறிக்கி குறாகு வன்ற குரு வன்ற கூறிக்கி கூறிக்கிக்கி கூறிக்கி கூறிக்கி கூறிக்கி கூறிக்கி கூறிக்கி கூறிக்கி கூறிக்

தேகசர்மம் - சரீரத்தோல்.
 அநுஷ்ணுஜித் -மிதமான சீதோஷ்ணம்.
 நேத்திரகோளகை – கண்குவகோ.
 ரூபவத் - ரூபமுள்ள.
 ரசண - நா.

தேக அவயவங்களான கர்ண சஷ்குலியாதி அ*ந்* நியமாக 1 தத்தத் அவயவநிஷ்டமாகச் சுரோத்திராதி யாக வேறே அஞ்சு தத்துவம் உண்டென்று சொல்ல வேண்டுவது இல்ஸே என்னில்? அது கூடாது. அந்த அவயவங்களிருந்தும் ² அந்தமூகபதிராதிகள் உண்டு ஆகையிஞலே அந்தமூகபதிரா திகளெல்லாம் ் 3 தத்த*த்* ⁴ ஆபாவத்தினுலே சப்தாதிக் போஐக அதிருஷ்ட கிராஹக சத்திகள் ் பிரதிபத்தைகள் ஆகையால் கூடு மென்னில்? அப்பொழுது ⁶ திரமிட[ா] ஆந்திர ⁸ திலா வாப நியாயமாக நிர்சப்தாதி கிரகண சத்திகளென்றும் நாம் சுரோத்திராதி தத்துவமென்றும் சப்தபேதமாகச் சொல்லுகிறதொழிய அர்த்தபேதமில்&ல. ஆகையால் நீயும் பரமாப்த சிவப்பிரணித ஆகம^{் 9} அநுசாரேண சுரோத்திராதி தத்துவம் என்று வியவகரிப்பதே சத்தியம்.

சப்தத்தைச் சுரோத்திரம் போய்க் கிரகிக்குமோ? தன்ணே வந்தடைந்த சப்தத்தைச் சுரோத்திரம் கிரகிக் குமோ? என்று ஒருவன் கேட்க, அதற்கு நையாயிகன் சப்தம் திக்குக்களிலேயிருந்து 10வீசி 11 தரங்க நியாய மாக 12 பேரியாதி தேஜோற்பந்நமானசப்தம் 13 ஸ்வ ஜாதீயமாயிருக்கிற உத்தரோத்தர சப்தங்களே உற்பா தித்துப் பூர்வாபூர்வ சப்தங்கள் நசிக்க அந்திய சப்த

^{1.} தத்தத் அவயவ நிஷ்டமாக - அந்தந்த அவயவத்தி லிருப்பதாக. 2. அந்தமூகபதிராதிகள் - குருடன் ஊமை யன் செவிடன் முதலானவர். 3. தத்தத் போஜகம் - அதை யதைப் புசிப்பிக்கிற. 4. ஆபாவம் - விதைத்தல்; வெளியிடல். 5. பிரதிபத்தை - கட்டுப்பட்டது. 6. திரமிட - தமிழன். 7. ஆந்திர - தெலுங்கன். 8. திலம் - எள்ளு. 9. அநுசா ரேண - வழியாய். 10. வீசி - பெரிய அலே. 11. தரங்கம் -சின்ன அலே. 12. பேரியாதிதேசம் - பேரிகை முதலான இடம். 13. ஸ்வாஜாதீயம் - ஓரினம்.

மானது சுரோத்திரத்தைச் சம்பந்தித்தபோது அந்தச் சப்தத்தைச் சுரோத்திரம் கிரகிக்கும். 1 உன்னதப் பிர தேசத்தில் சப்தமும் இவ்வாறே 2 கதம்பமுகுள நியாய மாக 3 அந்திய சப்தமானது சுரோத்திர சம்பந்தமான பொழுது கிரகிக்கும் என்பன்.

இது ⁴அயுக்தம். பூர்வாபூர்வ சப்தம் உத்தரோத் தர சப்தத்தை ஐநிப்பிக்குமாகில் பேரியாதி சப்தத்துக்கு இவ்வளவு என்று ⁵ அவதி இல்ஃயாம். ஆகையால் ⁶ தனுர்முக்த பாணம்போல⁷ வேக சந்தானத்திலே தன்னே வந்தடைந்த சப்தத்தைச் சுரோத்திரம் கிரகிக் கும். சுரோத்திரமானது சப்தோற்பத்திப் பிரதேசத்தில் போய்க் கிரகியாதபொழுது இன்ன திக்கிலே இன்னதி இடைய சப்தமென்று எப்படி அறியும் என்னில்?

பூர்வத்திலே அநுற்பூதமான பேரியாதி சப்த ஜாதியங்கள் என்று நிச்சயிக்கப்படும் சட்சுவும் இவ் வாறு தன்ணே வந்தடைத்த பதார்த்தத்தைக் கிரகிக் குமோ? போய்க் கிரகிக்குமோ என்னில்? வந்தடைந்த பதார்த்தத்தைக் கிரகிக்கும் என்பது கூடாது. அஃது எவ்வாறென்னில்? கடாதியானது சட்சுவை வந்து பொருந்தாது. அக்கினியும் 8 சஸ்திரமும் நேத்திரத் தைப் பொருந்தில் உபாதைவரும். ஆகையால் 9 அவ் யவகித வஸ்துக்களே நயனத்தினுடைய பிரகாசங்கள் ரூபவத் பதார்த்தங்களே வியாபித்தே கிரகிக்கும். நின்ற

உன்னதப்பிரதேசம் - உயர்ந்த இடம்.
 கேதம்ப முகுளம் - கடம்பை மொக்கு.
 அந்தியம் - கடைசி.
 அயுக்தம் - தகாது.
 அவதி - முடிவு.
 தநுர்முக்த பாணம் - வில்லினின்று விடுபட்ட பாணம்.
 வேக சந்தானம் - வேகபரம்பரை.
 சஸ்திரம் - ஆயுதம்.
 அவ்ய விதம் - கிட்டினது.

துவக்கு சிங்ஙுவை ஆக்கிராணங்கள் ஆகிற மூன்று இந்திரியங்களும் தன்ணப் பொருந்தின^{் 1} உசிதவிஷ யங்களேயே கிரகிக்கும். சட்சு இதர இந்திரியங்களேப் போலக் கோளகமாத்திரமே, வியாபகமல்ல என்னில்? அது கூடாது. பெரியதாயிருக்கிற பர்வதாதி வஸ்துக் க2ளக் கிரகிக்கையினுலே கோளகமல்ல. ஆகில் சர்வ **வியாபியே விஷயப் பிர**தேசத்திலே போய்க் கிரகிக்க வேணுமென்ன வேண்டா. ² விருகூராக்ரத்தையும் சந் திரணயும் ஏககாலத்திலே கிரகிக்கையினுலே என்னில்? அதுவும் கூடாது. விருக்ஷாக்ரத்தையும் சந்திரணேயும் ஏக காலத்திலே கிரகிக்கவில்2ல; ஏககாலம் போலே தோன்றுகிறது. தாமரையிதழ் நூறை ஊசியினுலே குத்தினபோது காலசூக்குமம் தெரியாமல் ஒருக்காலே குத்தினேமென்பதுபோல, ஃ சாகாக்ரத்தையும் சந்திர **2னயும்** ஒருக்காலே கண்டோம் என்பது. ஆகையால் 4 கோளகைக்கு அந்நியமாய்ப் 5 பிரதிவிஷயம் வியா பித்துக் கிரகிப்பதாயுள்ளது சட்சு.

கைற்கூர் த்தெரார் இத்து திருந்து திருந்து வர்கள்கள் கூறி காகி வர்க்கிய திரி திருந்து வர்கள் கூறி காகி சிரி திரி திருந்து வர்கள் கூறி காகி குடிய வர்கள் கூறி காகி குறி காகிய திரி திருந்து வர்கள் கூறி கூறி குறி காகிய குறி வர்கள் கூறி கூறி காகிய குறி வர்கள் கூறி கூறி காகிய குறி வர்கள் கூறி குறி காகிய குறி வர்கள் கூறி குறி காகிய குறி வர்கள் கூறி காகிய குறி காகிய குறி வர்கள் கூறி காகிய குறி காகிய குறி வர்கள் கூறி காகிய குறி காகிய குறி வர்கள் கூறி கோதி காகிய குறி காதிய குறி வர்கள் கூறி கோதி காகிய குறி காதிய கா

உசிதம் - யோக்கியம்.
 விருகூராக்ரம் - மரத்தின்
 துனி.
 சாகாக்ரம் - கிசோயின் நுனி.
 கோளகை - குவசு.
 பிரதினிஷயம் - விஷயந்தோறும்.

ொன ஈடு இவெ சும் வக்க் … ஒடு சுவி க **ஸ**ெ சும் சி ளானும் ^நுணை வீ வா வ**்**சிரா**ா** ுகை னீத் ு ஸ். கூடைகூடி வி. கண்டு வி. அ. இ. அ. ு மூல் இத் | கொன்காத்தி முண்**டி ஸாஊம் ஃ²ன்** . അറട്ടെ വി ചുന്പുടിലാണി ഗ്യിക്കുട്ടും ചായിക്കു ξ ൗത $^{\circ}$ െ $^{\circ}$ െ $^{\circ}$ െ $^{\circ}$ െ $^{\circ}$ െ $^{\circ}$ െ $^{\circ}$ മുക്കുന്നു പ്രാഹ് പ്രൂക്ക് പ്രൂക്ക് പ്രാഹ് சுஜெு உ⊓ு≋ிரு இட்டுவை கூ இட்டு இட்டு இட்டு இட்டு இட்டு இட்டு இடி இட்டு இடி இட்டு இடி இடி இடி இடி இடி இடி இடி இ ചെയ്യു പ്രത്യാതിലെ പ്രത്യാതില ളൊളോം നെട്ടുക്കായായിലെയുന്നു ഉപ്പെട്ടും ഉപ്പെട്ടും ഉപ്പെട്ടും വരുന്നു. ~ കൂരു പ്രത്യായ പുരുത്ത പ്രത്യായ പുരുത്ത പുരുത്ത പുരുത്ത പുരുത്ത പുരുത്ത പുരുത്ത പുരുത്ത പുരുത്ത പുരുത്ത പുരുത - കൂരുത്ത പുരുത്ത പുരുത eam Eu തു വേ മായ്ക്കാണ് ക്യാത്യാട്ട് ആം

வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோ டுபத்தம் ஐந்தும் நீக்கினர் முன்னே கன்மேந் திரியங்க கௌனநி ஊந்தே ஆக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்கா னந்தம் ஊக்கமார் ஐந்தும் ஐந்தின் தொழிலென ஓதி ஒரே. 62

மேல் கன்மேந்திரியங்களினுடைய வியாபாரம் கூறுதல்.

இ - ள் : வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடு உபத்தம் ஐந்தும் நீக்கினர் முன்னே கன்மேந்திரியங் கள் என நிணேந்தே - இந்த ஐந்தும் விஷயக்கிராகிய மல்லாமல் தொழில்செய்வது ஆகையாலே பெரியோர் கள் விசாரித்துக் கன்மேந்திரியமென்று பிரித்தார்கள்;

ஆக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்க ஆனந்தம் ஊக்கம் ஆர் ஐந்தும் ஐந்தின் தொழிலென ஓதிஞரே -திடம் பொருந்தின வசன கமன தான விசர்க்க ஆனந் தங்கள் ஐந்தையும் அடைவே முன்சொன்ன கர்மேந் திரியங்களினுடைய கிரியை என்று சொன்ஞர்கள்; அவை வருமாறு:-

வாக்குப் பாதம் பாணி பாயு உபத்தங்கள் **அடைவே** சுரோத்திரமானது சப்தத்தைக் கேட்கில் **வாக்கு ஆகாசமிடமாய்** நின்று வசனிக்கும். துவக் கானது பரிசத்தை அறியில் பாதம் வாயுவினிடமாய் நின்று கமனத்தைப்பண்ணும். சட்சு ரூபத்தைத் தரிசிக் கில் பாணியானது தேயுவினிடமாய் நின்று இடுதல் ஏற்ற‰ச் செய்யும். சிங்ஙுவை இரசத்தைக் கிரகிக்கில் வாயுவான து அப்புவினிடமாய் நின்று விசர்க்கத்தைப் பண்ணும். கிராணம் கந்தத்தைக் கிரகிக்கில் உபத்த மானது பிருதிவியினிடமாய் நின்று ஆனந்தத்தைப் **பண்ணும். ஞானே** ந்திரியங்கள் ஐந்தும் கன்மேந்திரி **யங்களுக்குச்** சகாயமாயிருக்கும். ` கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஞானேந்திரியங்களுக்குச் சகாயங்களல்ல. இவ்வாறு ஞானே ந்திரியங்களும் கன்மே ந்திரியங்களும் ஆன்மாவினுடைய ஞானக் கிரியாசத்தி வியாபாரத் _ துக்கு அபிவியஞ்சகங்களாம்.

து சுக்கு வொன்கு மு:- கிலி பிறி பாணி வா பிரி மீல இரு பொவகர் தா நிற ! கு ஆர் தொக்க காயொ மானெ வை வு வில் இரியாணி து !! கலி பில இரியாணிவாக வால் வாணி மு வற்ற மு முரா நிற ! ¥

த் ²ராணு உடு ரொல உ_{ளி} உள் ஆ அரி ஓசி விடி ஓசை **வணி உடு ு** கீ பெரே திராண ப கீட் சி ஊ தொ உ ஊடி **சி உி**

കുപ്പി:- ജ്ല് മെയ്യ് പ്രത്യായം പ്ര

முதலே சுத்த மாயையிலே வைகரியாதி வாக்கானது தோன்றும் என்று சொல்லியிருக்கையிலே இவ் விடத்து வாக்கென்று ஒன்றைச் சொல்லுகிறது கற்பன கௌரவம் என்னில்? அப்படியல்ல. அந்த வைகரி வாக்குக்கு அபிவியஞ்சகஸ்தானம்.

அஃது எவ்வாறென்னில்? அநாதி சித்தமான அக்ஷரங்களேக் கையினுலே எழுதினபோது அந்தக் கையிலே உற்பத்தியானதல்ல அக்ஷரங்கள்; அநாதி சித்தமாகையினுலே ¹ லேகனக்கிரியை அந்த அக்ஷரங் களினுடைய ² சாங்கேதிகத்துக்கு அபிவியஞ்சகம். அக்ஷரத்துக்கு அபிவியஞ்சகம் என்றது சாங்கேதிக கேதிகத்துக்கு அபிவியஞ்சகம் என்றது சாங்கேதிக கேதிகத்துக்கு அபிவியஞ்சகம் என்றது சாங்கேதிக கிபி தேசபாஷா பேதங்களினுலே அநேகவிதமாகையினுல் அக்ஷரம் அல்ல. அக்ஷரமென்பது அர்த்த சிஸ்போடகம். ஆகில் பஞ்ச தன்மாத்திரையில் சத்தந் தானே ஆகாதோ என்னில்? அது 5 அவ்வியத்த சத்தம். அது தொளிரூபமொழிய அர்த்த ஸ்போடகம்

 ^{1.} லேகனம் - எழுதுதல்.
 2. சாங்கேதிகம் - கட்டுப் பாடு.
 3. லிபி - எழுத்து.
 4. ஸ்போடகம் - தெரிவிக் கிறது.
 5. அவ்வியத்தம் - பிரிந்து தெரியாதது.

அல்ல. ஆகையால் அந்த வைகரிவாக்குக்கு அபிவியஞ் சகஸ்தானமாக இந்தக் கன்மேந்திரியவாக்கு சித்தமே. சூக்குமாதி வாக்கு உற்பத்திக்குச் சப்த தன்மாத்திர வியஞ்சகமே காரணமல்ல; பிந்துவே காரணம்.

> வாயாதி சோத்தி ராதி புறத்துவாழ் கருவி யாகும் ஓயாத மனதி காயத் துணருமுட் கரண மாகும் ஆய்வார்கட் கராக மாதி அவற்றினுட் கருவி யென்பர் மாயாள்தன் வயிற்றி வற்குல் துடக்குண்டு வாழும் ஆன்மா.

63

மேல் அந்தக்கரண பகிஷ்கரண சம்பந்தங்கூறுதல்.

இ-ள்: வாயாதி சோத்திராதி புறத்து வாழ் கருவி ஆகும் - வாக்காதி ஐந்தும் சுரோத்திராதி ஐந் தும் பகிஷ்கரணம், ஓயாத மஞ்தி காயத்து உணரும் உட்கரணம் ஆகும் - ஒழியாமல் உன்னுதல் செய்யும் மனம் முதலாகிய நான்கும் அந்தக்கரணங்களாம், ஆய்வார்கட்கு அராகம் ஆதி அவற்றின் உள் கருவி என்பர் - இது நானல்ல இது நானல்ல என்று ஆன்ம சொரூபத்தை வீசாரித்துப் பார்க்குமவர்க்கு அராகம் வித்தை கணே மூன்றும் மனமாதியிலும் அந்தரங்கமான

1

கரணங்களாம், மாயாள் தன் வயிற்று இவற்ருல் துடக் குண்டு வாழும் ஆன்மா - மாயையீனிடத்திலுண்டாகிய இந்தத் தத்துவங்களிஞலே பந்திக்கப்பட்டு ஆன்மா வானவன் மாயா மண்டல மத்யஸ்தஞகி அசத்தியமான போகத்தைச் சத்தியம் என்று எண்ணிப் புசிப்பன் என்றவாறு.

கருவி கரணம் என்பன இரண்டும் பரியாயநாமம்.

ஓசைநற் பிச ரூப இரதகந் தங்கள் என்று பேசுமாத் திரைகள் ஐந்தும் பிறக்கும்பூ தாதி கத்தின் நேசஇந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனுல் காண்டும் ஆசைசேர் மனுதி தன்மாத் திரைபுரி யட்ட கந்தான்.

இ-ன்: சத்த பரிசரூப ரசகந்தங்கள் என்னும் காரண தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் பூதாதியகங்காரத் திலே தோன்றும். ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்துக்கும் இந்தப் பஞ்ச தன்மாத்திரைகளிலே உற்பத்தியான ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களினுடைய குணமாகிய சத்தா திகள் விஷயமாம். இச்சா ரூபமாகிய மனமும் அகங் காரமும் புத்தியும் இந்தக் காரண பஞ்சதன்மாத்திரைக ளும் புரியட்டக சரீரமாம்; இது சகலர்க்கு என்றவாறு.

ടുന്മത്ത് പ്രൈല്ലായും പൊല്ലുക്കുന്നു പ്രൈല് പ്രൈട്ട് പ്രെട്ട് പ്രൈട്ട് പ്രെട്ട് പ്രൈട്ട് പ്രെട്ട് പ്

சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத் திரைகளின் சத்தம் முன்றுத் தோற்றும்வான் வளிதி நீர்மண் துடக்கியே ஒன்றுக் கொன்றங் கேற்றமாம் ஓசை யாதி இருங்குணம் இயைந்து நிற்கும் ஆற்றவே விடய பூதம் அங்காங்கி பாவத் தாமே.

65

மேல் ஆகாசா தி பூதங்கள் தோன்றுமாறும் அவற் றின் குணங்களும் கூறுதல்.

இ - ள் : சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத்திரைகளின் சத்தம் முன்ஞ தோற்றும் வான் வளி தீ நீர் மண் -முன் பூதாதி அகங்காரத்திலே தோன்றுமென்ற பஞ்ச தன்மாத்திரையாகிய சத்தாதிகளிலே ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருதிவி ஐந்தும் தோன்றும்;

துடக்கியே ஒன்றுக்கு ஒன்று அங்கு ஏற்றமாம் ஓசை ஆதி இருங்குணம் இயைந்து நிற்கும் - ஒன்றுக் கொன்று துடக்கியே என்றது, முதற்சூத்திரத்திலே 'வான்வளியாதிபூதம் தருவது' என்றதற்கு அவிரோத மாக ஒன்றையொன்று துவந்தித்துத் தோன்றுமென்று சொன்னது; ஆகாசாதியான அஞ்சு பூதங்களும் சப் தாதிகளான அஞ்சுகுணங்களேயும் உத்தரோத்தரமாக ஒவ்வொரு குணம் அதிகமாக உடைத்தாயிருக்கும்; அவை வருமாறு:-

பஞ்ச தன்மாத்திரைகளிலே பூதங்கள் தோன்றும். தன்மாத்திரை யென்றது பூதோற்பத்திக்கே காரண மொழிந்து வேறு வியாபாரம் இல்&ல என்றது. இதிலே முதற்சொன்ன 1 உற்பூத சப்த தன்மாத் திரையிலே ஆகாசம் தோன்றிப் 2 பிரதித்தொனி சப் தத்தைக் குணமாயுடைத்தாய் அதிருச்யரூபமாய் வாயு வாதி நாலு பூதங்களுக்கும் 3 அவகாசத்தைக் கொடுக் கிறதுமாய் இருக்கும். இதனுடைய குணமான சப்தம் சுரோத்திரேந்திரியத்தினை 4 கிராகியமாயிருக்கும்.

⁵ அநுற்பூத சத்த உற்பூத ஸ்பரிசாத்மகமாயிருக் கிற ஸ்பரிச தன்மாத்திரையிலே ஆகாசத்தைத் துவந் தித்து வாயுத்தோன்றி, சகசக சப்தத்தையும் அநுஷ்ண சீத ஸ்பரிஸ ⁶ குண விசேஷத்தையும் உடைத்தாய், ஆகாசம் உள்ளளவும் சஞ்சரிப்பதுமாயிருக்கும். இத னுடைய குணமான ஸ்பரிசம் துவக்கு இந்திரியத்தி னுலே கிராகியமாயிருக்கும்.

அநுற்பூ த சத்த ஸ்பரிச உற்பூ த ரூபாத்மகமாயிருக் கிற ரூபதன்மாத்திரையிலே வாயுவைத் ⁷ துவ ந்தித்துத் தேயுத் தோன்றித் தக தக சப் தத்தையும் உஷ்ண ஸ்பரி சத்தையும் ரூப குணத்தையும் ⁸ தாஹக ⁹ பாசகாதி சத்திபையும் உடைத்தாயிருக்கும். இதனுடைய குண மாகிய ரூபம் சட்சு இந்திரியத்தினுலே கிராகியமாய் இருக்கும்.

அநுற்பூத சத்த ஸ்பரிச ரூப உற்பூத ரசாத்மகமா யிருக்கிற ரச தன்மாத்திரையிலே தேயுவைத் துவந் தித்து அப்புத்தோன்றிச் சலசல சத்த சீத ஸ்பரிச

உற்பூதம் - காணப்படுவது.
 பிரதித்தொனி - பெரியவோசை,
 அவகாசம் - இடம்.
 கிராகியம் - அறியத்தக்கது.
 அநற்பூதம் - காணப்படாதது.
 குணவிசேஷம் - குணமேன்மை.
 துவந்தித்தல் - சேருதல்.
 தாஹக - கொளுத்துகிற.
 பாசக - சமைக்கிற.

ரூபத்தையும் மதுர ரச குணவிசேஷத்தையும் உடைத் தாயிருக்கும். இதனுடைய குணமாகிய ரசம் ரசநேந் திரியத்திஞலே கிராகியமாயிருக்கும்.

அநுற்பூத சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச உற்பூத கந்தாத் மகமாயிருக்கிற கந்த தன்மாத்திரையிலே அப்புவைத் துவந்தித்து பிருதிவிதோன்றிக் கடகட சத்த அநுஷ்ண சீத ஸ்பரிச மதுராதி ஷட்ரசத்தையும் கந்த விசேஷ குணத்தையும் உடைத்தாய், ¹ தாரகமாயிருக்கும். இத னுடைய குணமான கந்தம் ஆக்கிராண இந்திரியத்தி ஒலே கிராகியமாயிருக்கும்.

இவ்வாறு பஞ்சபூதங்களும் தோன்றும்.

வாயுவாதிகளுக்கும் ஸ்பரிசாதி ஓவ்வொன்றே குணம் என்று வைசேடிகர் சொல்லுகிற ஏதுவானது பிரத்தியட்சமாகப் பிருதிவியாதியிலே சப்தத்தைக் காண்கையினுும் இவ்வாறு ஆகமத்திலே சொல்லி யிருக்கையினுும் பிரத்தியட்ச ஆகம 2 பாதித விஷய மாகையினுலே 3 காலாத்தியயாபதிஷ்டஏ துவாபாசன்.

தாரகம் - தரிக்கிறது.
 பட்டது.
 காலாத்தியயாபதிஷ்டன் - வேறு பிரமாணத் திஞலே பாதிக்கப்பட்ட சாத்தியமுள்ள ஏது.

<u> ஆட்டி விறைகள்கத் காரி விறி வருக்கி விறி</u> eo Jao a 2 . eof n enseg 2 / galuso se El സ്റ്റ് പ്രാവാദ്യായ പ്രാവാദ്യായ പ്രാവാദ്യായ പ്രാവാദ്യായ പ്രാവാദ്യായ പ്രാവാദ്യായ പ്രാവാദ്യായ പ്രാവാദ്യായ പ്രാവാദ്യായ പ്രവാദ്യായ പ്രാവാദ്യായ പ്രവാദ്യായ പ്രവാദ്യാ ுக்கு சிர்க்கள் கள்கள் கள் கள்கள் கள்கள ed___eal__s வூணை வி. ஆவன் வி. வற்றும் உண்டு ஆர் கும் நாக்கு சன்று ஒடி குரை உது அர ഗെജിക്തെക്കാലാ ക്രൂക്കായ വെയ്യുക്കു 🛚 🖠 സ്റ്റീംഗ ബൗബന്ഢുല്ല് <u>ജരെ</u>മാരമാരത്മുള്ള **നു**ഷ്ട്ര கொணுள உடைவாடு தொலுள் வாரி தெணைய மஸேயன்ஸ் ஆட்கர் மன் சிரி சி ஆற் உய உடி.

இவ்வாறு பஞ்ச தன்மாத்திரையிலே பஞ்சபூதங் களும் தோன்றிற்று என்னவேண்டுவதில்ஃ, ஆகாசத் திலே வாயுவும், வாயுவிலே அக்கினியும், அக்கினியிலே அப்புவும், அப்பிலே பிருதிவியும் தோன்றிற்று என்றே சொல்லவேணும். வாயுவாதிகளிலே சப்தாதி குணங் கள் இருக்கையினுலே காரணகுணமே காரியத்திலே உண்டாகவேணுமென்னும் நியாயத்தினுலே என்னில்?

ஆகாசத்திலே ஐந்து குணமும் உண்டென்று சொல்ல வேண்டிவரும். அஃது இல்ஃயாகையால் பஞ்ச தன்மாத்திரையே பஞ்சபூதங்களுக்குக் காரணம். ലായ്ക്കും മരു വെയുന്നു പ്രമാരം പ്രത്യാക്കും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കും പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന് പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്ന് പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നുന്നും പ്രത്യാക്കുന്നുന്നുന്നുന

ஆன்மாவிலே ஆகாசம் தோன்றி ஆகாசத்திலே வாயுவாதி பூதங்களும் ஒன்றிலே ஒன்ருய்த் தோன்றும் என்ற வேத சுருதிக்கு, இவ்விடத்துப் பஞ்ச தன்மாத் திரையிலே தோன்றும் என்றது விரோதமென்னில்? காரியத்திலே உண்டான குணத்தைக் காரணத்திலே உண்டென்று அநுமிக்கவேணும்.

_ മാംഫുയാ:- സൗസ്ഥ സ്യൂസ്ര സ്യാൻ ലാന്റ _ മാം അവയോടി.

ஆகையால் கந்தாதி ஐந்து குணமும் ஆகாசத் துக்கு உண்டாகவேணும். உண்டாகில் பிருதிவிக்கும் ஆகாசத்துக்கும் விசேஷமே இல்ஃலயாம். ஆகாசம் ஆன்மாவிலே தோன்றுமென்னில்? ஆன்மாவும் ஆகா சம்போலச் சடமும் விகாரியுமாம். ஆகையால் முன் சொன்ன ஆன்ம சப்தத்துக்கு லட்சஃணயாக 1 ஆன்மா வச்சேதமாமிருக்கிற அகங்காரமே அர்த்தம். அஃதன்றி யும் 2 நிமித்தபஞ்சமிதாளும் ஆகாசாதிஒன்றிலே ஒன்று தோன்றுமென்றது, ஆகாசம் முதலாக ஒன்றன்பின்

^{1.} ஆன்மாவச்சேதம் - ஆன்மாவின் தர்மம்.

^{2.} நிமித்த பஞ்சமி - நிமித்தார்த்தத்தில் வந்த.

ஒன்று உண்டாம் கிரமத்தினுும் பஞ்சீகரணத்தின லுமே ஆகையால் சுருதிக்கு விரோதமில்&ு.

பஞ்சீகரணிக்கிரமமாவது ஒரு பூத சொரூபத்தை இரண்டாக்கி ஒருபாதி அந்தப் பூதமாகவேயிருக்க நின்றபாதி நாலாகி நின்ற நாலு பூதங்களிலும் அந் யோந்நியம் வியாபித்திருப்பது; இது ஒன்றுக்கு ஒன்று துடக்கி என்றதற்குப் பொருள்.

இது சாதாரண மகாபூதங்கள்.

உலகாயதனும் பௌத்தனும் பூத சதுஷ்டயமே யல்லாது ஆகாசமென்பதொன்றில்&ு; நீர் சொல்லு கிறது அசத்து என்பார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிற தற்கும் உத்தரமும் சம்மதியும் கூறுவாம்.

பூதங்கள் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்கிற நாலு பூதமொழிந்து ஆகாசமென்ரெரு பூதமில்லே. உண்டென்கிறது பிரத்தியட்சமும் அல்ல, அநுமானமு மில்லே எனில்? இதற்குப் பிரத்தியட்சம் அநுமானம் ஆகமம் மூன்ருலும் ஆகாசமுண்டென்று சித்தாந்தம் கூறுகின்றது.

பிராணிகளுடைய போக்குவரத்து யாதொன்று உண்டானுஹண்டாம். அதற்கேதுவாக ஆகாசம் என் கிற பஞ்சபூதம் வேணும். இஃதன்றியும் சப்தம் குண மாகையீனுலே 1 திவராதி 2 சத்தகுணகங்கட்குக் குணி யாக ஒன்று வேணும். அதற்குப் பிருதிவியாதி நாலு பூதங்களும் குணிகளாகாதபடியினுலே பாரிசேஷத்தி னுலே சத்தத்தைக் குணமாகவுடைய ஆகாசமென்று

^{1.} தீவரம் – உரத்த.

^{2.} சத்தகுணகம் - சத்தத்தைக் குணமாகவுடையது.

ஒரு பூதம் உண்டு. நாலு பூதங்களுடைய அபாவமே ஆகாசமென்னில்? அப்பொழுது கடாபாவம் படமாக வேணும். ஆகாசம் சத்த குணமாகையினுலே திரவியம் அபாவமாகாது.

നട്ടെ പ്രത്യാസം പ്രത്യെക്കും. നട്ടെ പ്രത്യാസം പ്രത്യോഗം പ്രത്യാസം പ്രത്യാസം പ്രത്യാസം പ്രത്യാസം പ്രത്യാസം പ്രത്യായ പ്രത

மேல் நியாய வைசேடிகர் ஆகாசம் நித்தியம்; இதற்கு உற்பத்தி நாசம் சொல்லவேண்டுவதில்ஃ; ரூபத் திரவியத்துக்கு நாசமொடிய அரூபமாயிருப்ப தற்கு நாசம் எவ்வாறு? பூத சதுஷ்டயங்களினுடைய உற்பத்தி திதி நாசங்களாகிய காலத்திரவிய வியாபியா யிருக்கிற ஆகாசத்துக்கு உற்பத்தி நாசம் எவ்வாறு கூடும் என்னில்? சைவ வைதிக வைஷ்ணவ சாங்கி யாதி ஆகமங்களிலே ஆகாசத்துக்கு உற்பத்தி நாசஞ் சொல்ஃமிருக்கையினுலே ஆகாசத்துக்கு உற்பத்தி நாசங்கள் சர்வதந்திர சித்தாந்த சித்தம்.

ஆகில் கந்தாதிகள் குணங்கள், பிருதிவியாதிகள் குணிகள். குணிகளுக்குக் குணம் எப்படிக் காரண மாம் என்னில்? ஜடவஸ்துக்குள் குணத்துக்கு ஆசிரய

?.

மாகக் குணியென்று ஒன்றில்‰. ஜடவஸ்துக்களெல் லாம் குணமே. அது சைதந்யத்துடனே கூடினபோது சைதந்யம் குணியும் ஐடம் குணமுமாக அறியப்படும். ஐகத்தெல்லாம் குணத்மகமே. ஆன்மாக்களே குணி அஃதெங்ஙனம் என்னில்? விச்வம் சாந்தாத் மக மென்றும் கோராத் மகமென்றும் மூடாத் மகமென்றும் ஐடமாகிய குணமும் சித்தாகிய ஆன்மாவும் சம்பத் ı பிரபாவத்தைச் சொல்லுகையீ<u>ை</u>லும், ராஐதகுணம் ஆன்மாவினுடைய தருமாதிப் பிரவிருத்திக்கும் தாமதகுணம் 2 அநியம்பரியாயமான அதன்மத்துக்கும் சாத்துவிககுணம் ஞானப்பிரகாசத் துக்கும் ஏதுவாகச் சம்பந்திக்கையாலும், பிரவிருத்தியி ூலே மோகமும் அநியமத்திணை துக்கமும் ஞானத் தினுலே சுகமும் அனுபவிக்கிறவன் ஆன்மாவாகையா லும் ஆன்மாவே குணி, ஐடங்கள் குணங்களொழிய**க்** குணிகளல்ல. ஆகிலும் ஐடங்கட்குக் குணகுணி வியவ காரங்கள் ஆகமங்களில் சொல்லியிருக்குதே என்னில்? மாயாசத்தி ப்ரிணும் 3 விசித்திரங்களிண்லே∕ 4 பூர்வோ தித்த தத்துவம் குணியென்றும் அதனிடத்திலே உண் டான தற்குக் குணமென்றும் தத் அபேக்ஷயாக முன் சொன்ன துக்கே குணியென்றும் வியவகாரமாகையால், குணந்தனக்கே பூர்வாபேக்ஷையாகக் குணமென்றும் அபராபேகைஷயாகக் குணியென்றும் வியவகரிக்கப் படும் ஆதலால் ஐடங்களெல்லாம் குணம் என்பதே 5 பாரமார்த்திகம்.

் அத்தாக் வெள்ளும் :- முன் த் உர் உல் கண் அத்தாக் வெள்ளும் :- முன் த் உர் உல் கண்

பிரபாவம் - மேன்மை.
 அநியம் - அநாசாரம்.
 விசித்திரம் - ஆச்சரியம்.
 பூர்வோதித்த - முன்கூறப் பட்ட, உண்டான.
 பாரமார்த்திகம் - உண்மை.

രുപ്പുക്കുന്നു കുറുപ്പുക്കുന്നു കുറുപ്പുക്കുന്നു കുറുപ്പുക്കുന്നു പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ

ஆற்றவே 1 உடைய பூதம் அங்காங்கி பாவத்து ஆமே - அசாதாரணமான பஞ்சபூதங்களிலே உண் டான காரியங்கள் ஆன்மாவுக்கு அங்கமும் ஆன்மா அங்கியுமாய் நிற்கும். அவை வருமாறு:-

அசாதாரணப் பிருதிவியிலே எலும்பு தசை மயிர் தோல் நகம்பல் முதலான கடிஞங்கமெல்லாம் உண் டாம்.

அப்பிலே மூத்திரம் இரத்தம் சிலேஷ்மம் வேர்வு சுக்கிலம் முதலான ² திரவரூபமெல்லாம் உண்டாம்.

தேயுவிலே இருதயத்தில் உஷ்ணம், அன்னபா நாதிகஃாப் பாகம் பண்ணுகை, நயனத்தில் உஷ்ணம், தேகத்தில் காந்தி, பைத்தியம், தாபம் இத்தியாதி உஷ்ணகுணரூபம் உண்டாம்.

வாயுவிலே பிராண அபான உதான வியான சமான நாக கூர்ம கிரிகர தேவதத்த தனஞ்செயன்

விடய பூதம்' என்றும் பாடம்.
 திரவரூபம் பெருகுகிறது.

3

என்னும் தசவாயுக்களும் உண்டாகி, அகங்கார விருத் தியை அநுசரித்துத் தேகத்தை ரக்ஷித்துக்கொண் டிருக்கும். இந்த வாயுக்களுடைய கிரியா விஸ்தாரம் யோகபாத விருத்தத்தில் வியாக்கியானத்திலே கூறு வாம்.

ஆகாசம் இடை பிங்கஃ சுழுமூணே முதலான சமஸ்த நாடிகளிலும் இருதயாதி ஸ்தானங்களிலும் ¹ ஆச்யாதி துவாரங்களிலும் அகங்கார ² அநுஷங்க மாயிருக்கிற பிராணதி வாயுக்களுக்கும் ³ அவகாசப் பிரதமாயிருக்கும்.

இது அசாதாரண பூதகாரியங்கள்.

முதற்சூத்திரத்தில் விந்து மோகினி இந்த இரண்டு உபாதான காரணங்களிலே காரியோற்பத்தியாதிக ளுக்குக் கர்த்தாவாகச் சதாசிவரையும் அனந்தேசுவர

ஆச்யம் - முகம்.
 அநுஷங்கம் - சம்பந்தம்,
 அவகாசப்பிரதம் - இடங்கொடுப்பது.

ரையும் சொல்லியிருக்க இவ்விடத்து முதற்காரணங் க2ோப் பகுவாகப் பஞ்சபூதங்கள் பஞ்ச தன்மாத்திரை யிலே தோன்றும் என்றும், பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் பூதாதி அகங்காரத்திலே தோன்றுமென்றும், கன்மேந் திரியங்கள் ஐந்தும் வைகாரிகாங்காரத்திலே தோன்று மென்றும், ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் மனமும் தைஜ தாங்காரத்திலே தோன்றுமென்றும், அகங்காரம் புத்தி . மீலே தோன்றுமென்றும், புத்தியும் சித்தமும் அவ்யத் தத்திலே தோன்றுமென்றும், அவ்யத்தம் க‰யிலே தோன்றுமென்றும், கலேமுதலே ந்தும் அசுத்த மாயை யிலே தோன்றுமென்றும் இவ்வைந்தினுடைய சமுதா யத்திலே புருடதத்துவமாமென்றும், சுத்த மாயையிலே நாதம் தோன்றி நாதம் முதலாய் ஒன்றிலே தோன்றுமென்றும் சொன்னது என்ணயோ என்னில்? ஒரு வித்திலே மரமானது பல கொம்பும் இஃயும் பூவும் காயும் உண்டானதை அவஸ்தா பேதத்தால் வித்திலே முளேயுண்டாய் முளேயிலே மரமுண்டாய் மரத்திலே கொம்புண்டாய்க் கொம்பிலே பல இஃவும் பூவுமுண்டாய்ப் பூவிலே காயும் உண்டாச்சு என்று முதற்காரணமாக உண்டானது.

அந்தக் காரணமானது தன் காரியத்தை நீங்கா மலே நிற்கும். இந்தக் காரணத்திலே காரியங்கள் தோன்றும்படியும் நீங்காமல் நிற்கும்படியும் எங்ஙனம் என்னில்? ஆகாசம் நிர்விகாரமாய் நிற்க அதனிடத் திலே வாயு சமுத்திரத்தைக் கலக்கத் திரையும் குமிழி யும் நுரையும் திவஃயும் உண்டானதுபோல உபாதா னத் துவயத்தையும் சிவனதுசத்தி க்ஷோபம்பண்ணத் தனு கரண புவஞதிகள் எல்லாம் உண்டாம். அந்த வாயு ஆகாசத்திலே அசைவற ஒடுங்கிநிற்கவே திரை நுரை குமிழி திவஃகளெல்லாம் ஓடுங்குவது போல ஈசுவரசத்தி 1 பராங்முகமாகவே தனுவாதியாகிய பிர பஞ்சமும் தத் காரணங்களிலே ஓடுங்கும். திரை முத லானவைகளுடைய ரூபமும் பெயரும் வேற்றுமையாயும் சலமேயான துபோல மாயா காரியங்களும் மாயையும் நின்றது இவ்வாறு என அறிக.

> இரந்தர மாகி வான்தான் இடம்கொடுத் திடும்ச லித்துப் பரந்தவை திரட்டும் கால்தீச் சுட்டோன்று வித்தல் பண்ணும் நிரந்தரம் குளிர்ந்து நின்று பதஞ்செயும் நீர்மண் தானும் உரந்தரும் கடின மாகித் தரித்திடும் உணர்ந்து கொள்ளே. 66

மேல் மூன்று விருத்தம் மகா பூதங்களினுடைய அடையாளமும் வர்ணமும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : இரந்தரம் ஆகி வான் தான் இடம் கொடுத்திடும் - ஆகாசமானது வெளியாய் நாலு பூ தங் களுக்கும் இடங்கொடுத்திருக்கும்; சனித்துப் பரந்த அவை திரட்டும் கால் - வாயுவானது சலனத்தையுடைத் தாய் ஓரிடத்தில் கூடியிருந்த திரண ² பர்ணுதிகளேப் பிரித்தும் பிரிந்து கிடந்தவைகளேக் கூட்டியும்செய்யும்;

^{1.} பராங்முகம் - எதிர்நோக்காதது: 2. பர்ணம் - இஃ.

தீ சுட்டு ஒன்றுவித்தல் பண்ணும் - அக்கினியானது பஞ்சலோகங்களேயுருக்கி ஒன்றுதலேப்பண்ணும்; நிரந் தரம் குளிர்ந்து நின்று பதம்செயும் நீர் - அப்புவானது சைத்திய சுவபாவமாய் மண்ணுதிகளே இளகப்பண் ணும்; மண் தான் உரம் தரும் கடினம் ஆகி தரித்திடும் உணர்ந்துகொள்ளே - பிருதிவியானது கடினமுமாய், தாரகமுமாயிருக்கும்; இவ்வாறு அறிவாயாக எ•று.

இது சாதாரண பூதங்களுடைய செயல். அசா தாரண பூதங்களுடைய செயலும் இவ்வாறே தேகத் திலே தரிசிக்கப்படும்.

> மண்புனல் அனல்கால் வான்பால் வடிவுநாற் கோணம் ஆகும் தண்பிறை மூன்று கோணம் தகும்அறு கோணம் வட்டம் வண்பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு தரம வன்னம் எண்தரும் எழுத்துத் தானும் வவரய அவ்வு மாமே.

67

மேல் பஞ்சபூதங்களுக்கும் அடையாளமும் நிற மும் அக்ஷரமும் உணர்த்துதல்.

இ-ள்: பிருதிவியானது வெண்மை பொன்மை செம்மை கருமை புகைநிறம் இந்த ஐந்து வர்ணத்தையு முடைத்தாய் நாற்சதுரமாய் லகார பீஜாக்ஷரத்தையும் உடைத்தாயிருக்கும்.

ക്കും ക്കും] കണ്ഡുട്ടുണ്ടു എത്തായുട്ടുണ്ടു കായിക്കുന്നു പുരുത്തു കായിലുന്നു പുരുത്തു കായിലുന്നു പുരുത്തു പുരുത കായിക്കുന്നു പുരുത്തു പുരുത്ത Esskind Et J.

T.

÷

அப்புவானது வெண்மையாய்ப் பிறைபோன்று வகாரபிஜாக்ஷரத்தையும் உடைத்தாயிருக்கும்.

அக்கினியானது செம்மையாய் மூன்று கோணமு மாய் *ரேப பீஜாகஷரத்தையும் உடைத்தாயிருக்கும்.

வாயுவானது கறுத்த நிறமாய் அறுகோணமா**ய்** யகார பீஜாகூ_{ரி}ரத்தையும் உடைத்தாயிருக்கும்.

இதற்கு நியாயவைசேஷிகா.

വാധ പ്രത്യായിട്ടുക്കുന്നു എന്ന സ്വങ

என்று வாயு ரூபமல்ல, காணப்படாதது ஆகையி**ஞலே,** ஆகாசம் போல அரூபமே. இதற்கு நிற**ம் சொல்லக்** கூடாது என்பார்கள். அஃதன்று.

വന്നംം പെടുക്കം ഉമ്തിക്കെ സെ*ട്*റൌ**ള് ⊕ ട** ബുഗ്നംംം വേക്കുകൾ

என்கிற அனுமானத்தினுலே வாயு பிரத்தியட்சமாய்ப் பெரியதுமாய் ஸ்பரிசத்தையும் உடைத்தாகையினுலே கடம் போலே ரூபவத்தே! ரூபமாகில் நம்முடைய கண்களினுலே காணவேணும் என்னில்? பிசாசாதி ரூபங்கள் நம்முடைய கண்களினுலே காணப்படாதது கொண்டு அசித்துமல்லாதது போல, வாயுவும் நம் முடைய கண்களினுலே காணப்படாததுகொண்டு ரூபமல்லாதது அல்ல. அது உற்பூத ஸ்பரிசமும் அநுற்பூத ரூபமுமாயிருக்கும். அந்த ரூபம் யோகீ சுவரர்களாலே காணப்படுவதாய் இருக்கும்.

^{*} ரேபம் - ரகாரம்.

ஆகாசமானது புகைபோன்று வட்டமாய் அகார பீஜாக்ஷரத்தையும் உடைத்தாய் இருக்கும். ஆகாசம் அரூபமாகையால் நிறம் சொல்லுவது ¹ அனுசிதம்.

இஃதன்றியும், மிருகேந்திரம் சர்வஞாஞேத்தராதி ஆகமங்களிலே ஆகாசம் ஸ்படிகம்போலும் என்று சொல்லியிருக்கையில் தூமவர்ணம் என்கிறது ஆகம விரோதம் என்னில்? உத்தரம்:

ஆகாசம் ² சுவச்சமாகியும் கறுப்பாகியும் வாயு சம்யோகத்திஞலே ³ ஐபா குசும சம்யோகத்திஞலே ரக்த ஸ்படிகம் என்றதுபோல ஆகாசத்துக்குத் தூம வர்ணம் சொல்லப்பெறும்; ஆகையால் ஆகமாந்தரங் களிலே தூமவர்ணமும் கூறப்பட்டது. ஆகையால் விரோதமில்ஃ.

குறிகள்வச் சிரத்தி ஞேடு கோகன தஞ்சு வத்தி அறுபுள்ளி அமுத விந்து அதிதெய்வம் அயன்மா லாதி செறிபுகழ் ஈச ஞேடு சதாசிவம் பூத தெய்வம் நெழிதரு, கணேஐத் திற்கும் நிகழ்த்துவர் இந்த நீர்மை.68

மேல் பிருதிவியாதி தத்துவங்களுக்கு ⁴ லாஞ்சன மும் தேவதையும் உணர்த்துதல்.

இ-ள்: பிருதிவியானது ⁵வச்சிராயுத லாஞ்சன மும், பிரமாவை அதிதேவதையுமாக உடைத்தாயிருக் கும். அப்புவானது ⁶பத்மலாஞ்சனமும் விட்டுணுவைத் தேவதையுமாக உடைத்தாய் இருக்கும். தேயுவானது

^{1.} அனுசிதம் • தகாது. 2. சுவச்சம் - நிர்மலம். 3. ஜபா குசுமம் • செம்பரத்தைமலர். 4. லாஞ்சனம் • அடையாளம். 5. வச்சிராயுதம் - வச்சிரம்போவொத்த. 6. பத்மம் – தாமரை.

1

1 4

* சுவஸ்திக லாஞ்சனமும் ருத்திரணேத் தேவதையுமாக உடைத்தாயிருக்கும். வாயுவானது அறுபுள்ளி லாஞ் சனமும் மகேசுவரணேத் தேவதையுமாக உடைத்தா யிருக்கும். ஆகாசமானது அமிர்தபிந்து லாஞ்சனமும் சதாசிவதேவணத் தேவதையுமாக உடைத்தாயிருக்கும். இந்த அடைவே நிவிர்த்தியாதி ஐந்து கஃலகளுக்கும் சொல்லப்பட்டது என அறிக என்றவாறு.

சுத்ததத் துவங்க கொன்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும் இத்தகை மையினியம்பும் இவைமுப்பத் தொன்றுமாகத் தத்துவம் முப்பத் தாமும் சைதன்னி யங்கள் ஐந்து ^{சி}த்தசித் தான்மா ஒன்று முப்பதும் அசித்தே செப்பேல்.

மேல் ஒரு விருத்தத்திலே தத்துவங்களினுடைய தொகை உணர்த்துதல்.

சுத்த தத்துவங்கள் என்று முன்னமே ஐந்தும் - முன்னே சுத்த மாயையிலே தோன்றுமென்று சொன்ன ஐந்து தத்துவமும், இத் தகைமையின் இயம்பும் இவை முப்பத்தொன்றும் -அசுத்த மாயையிலே தோன்றுமென்று சொன்ன முப் பத்தொரு தத்துவமும்; ஆக தத்துவம் முப்பத்தாரும் . ஆகத் தத்துவங்கள் முப்பத்தாரும்; சைதன்னியங்கள் ஐந்து சித்து அசித்து ஆன்மா ஒன்று முப்பதும் செப்பில் - சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு அசித்தே சுத்தமாயையில் தோன்றும் அஞ்சு தத்துவங்களில் தத்துவமும் சாட்சாத் சிற்சத்தியிணுலே அதிஷ்டித மாகையால் சைதன்யமென்று சொல்லப்படும்; பும்ஸத் துவமானது சட்மாயிருந்தும் ஆன்மாவுக்குக் கஞ்சுகம் போல நீங்காமல் நிற்பது ஆகையால் சிதசிதாத்மகம்

^{*}சுவஸ்திகம் - இருத**ஃமெழிபோன்**றது.

என்று சொல்லப்படும் புருடதத்துவம் ஒன்று; நின்**ற** முப்பது தத்துவங்களும் சடமாம் என்றவாறு.

> ஐந்துசுத் தத்தின் பிழேழ் சுத்தாசுத் தம்அ சுத்தம் தத்திடும் புமான்பி மெண்மூன் குயதத் துவம்சி வர்க்கு வந்திடும் பிரேர காண்டம் மருவுபோ கசயித் திரத்தோ டந்தமில் அணுக்க ளுக்குப் போக்கிய காண்டம் ஆமே.

70

மேல் தத்துவம் முப்பத்தாறில் சுத்தம் சுத்தா சுத்தம் அசுத்தமென்னும் மூன்றுவகையும், பிரேரேக போகசயித்திரு போக்கியகாண்டம் என்பதுமுணர்த் துதல்.

இ-ள்: ஐந்து சுத்தத்தின் கீழ் ஏழ் சுத்தா சுத் தம் அசுத்தம் தந்திடும் புமான் கீழ் எண் மூன்று ஆய தத்துவம் சீவர்க்கு வந்திடும் - சுத்ததத்துவம் ஐந்துக் கும் கீழாகச் சுத்தமாயா காரிய தேகாதிகளே உடைய அனந்தேசுவரராலே அசுத்த மாயையிலே மாயை காலம் நியதி கண வித்தை அராகம் புருடன் என்னும் ஏழு தத்துவமும் தோன்றிச் சுத்தமாயா தத்துவங்களி கூலே பிரேரிக்கப்படுகையால் சுத்தா சுத்தம் என்று பெயராம்; புருடதத்துவத்திற்குக் கீழாக விதியீணுலே வியாபிக்கப்பட்டதாய் இருபத்துநாலு தத்துவங்கள் உண்டாம். இவ்வாறு இந்த முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஜீவான்மாவுக்கு உண்டாம்;

பிரேர காண்டம் மருவு போகசயித்திரத்தோடு அந்தம் இல் அணுக்களுக்குப் போக்கிய காண்டம் ஆமே - இந்த மூன்று வகையும் சகலான்மாக்களுக்குச் சுத்த தத்துவம் அஞ்சும் பிரேரகாண்டமாம். சுத்தா சுத்த தத்துவம் ஏழும் போகசயித்திரு காண்டமாம். போகசயித்ருவாவது புசிப்பிக்கிறது. ஆன்மதத்துவம் இருபத்து நாலும் போக்கியகாண்டமாம்.

பீரேரகமாவது ஒரு மரப்பொம்மைக்குக் கயிறு கணக் கட்டிச் சூத்திரிகன் ஆட்டுமாப்போல அசுத்த மாயாதத்துவங்களேச் சுத்தமாயா தத்துவங்களிஞலே துடக்கிச்சிவனுடைய சத்தியானது சேட்டிப்பிக்கிறது.

போகசயித்திரு காண்டமாவது ஆன்மாவுக்குச் சகாயமாய் நின்று போகத்தை உண்டாக்குவது. •

போக்கியமாவது புசிக்கப்படுவதாய் இருப்பதுவே.

இவ்வாறு சகலர்க்குக் கண்டுகொள்க.

தத்துவ ருபம் ஆகும் தருமுரு அருவம் எல்லாம் தத்துவம் தூல சூக்க பரங்களும் ஆகி நிற்கும் தத்துவம் தன்னில் சாரும் அணுக்கள்சா தாக்கி யத்தில் தத்துவ சத்தம் சாரும் சகலமும் தத்து வங்காண். 71

இதுவும் தத்துவங்களுடைய லட்சணம் உணர்த் தூதல்.

இ - ள்: தத்துவரூபம் ஆகும் தரும் உரு அருவம் எல்லாம் உண்டாக்கப்பட்ட ரூபங்களும் அரூபங்களும் தத்துவங்களினுடைய சொரூபமாம். அவையாவன: • பிருதிவியாதி நாலு பூதங்களும் ரூபங்கள், ஆகாசாதி தத்துவங்கள் எல்லாம் அரூபம். அரூபம் என்றது அஸ்மதாதி பாகியேந்திரியாகோசரமாயிருக்கையால்;

தத்துவம் தூல சூக்க பரங்களும் ஆகி நிற்கும் . புவஞதாரமாகிய சாதாரண தத்துவங்கள் எல்லாம் தூலமாகவும் பிரதிபுர்க நியதமாகிய தத்துவங்கள் சூக்குமமாகவும் நிற்கும் சித் ¹ சம்கலிதம் அல்லாம<mark>ல்</mark> ஐடத்துக்குச் சேட்டையில்லாது ஆகையால் இந்த<mark>த்</mark> தத்துவாபிமானிகளாய்த் தத்துவ நாமங்களுமாயிரு^{க்} கிற தேவதைகள் பரமாகியும் நிற்கும்.

தத்துவம் தன்னில் சாரும் அணுக்கள் - இந்தத் தத்துவங்களிலே ஆன்மாக்கள் தங்கள் தங்கள் கன்மத் துக்கு ஈடாகப் பொரு ந்தி ஜீவிப்பார்கள்.

சாதாக்கியத்தில் தத்துவசத்தம் சாரும் - ஆன்மாக் களுக்குப் பொருந்தும் தத்துவம் சாதாக்கியமளவே மேல் சத்தி சிவதத்துவங்கள் இரண்டும் ² பிராப்பிய மொழிய ³சோத்தியமல்லவோ என்னில்?

சகலமும் தத்துவம் காண் நாதாதி பிருதிவியந்தம் முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆன்மாக்களுக்குப்போகார்த் தமாம். மலபரிபாகானு தணமாக ஈசுவரன் உண் டாக்குகையால் சகலமும் சோத்திய தத்துவமே.

தத்துவம் என்றதற்குப் பொருள் நித்தியமாக வேணும். தோற்றமும் ஈறுமுடைய இவையிற்றுக்க ளுக்குத் தத்துவம் என்றது எவ்வாறு என்னில்? பஞ்சபூத இலயத்துடனே தேவர்களுக்கு நாசமுண்டா யீருக்கவும் 4 மர்த்தியரை அபேகூடித்து ⁵ அமர்த்திய ரென்று பேராளுற்போல, தாத்துவிகமாகிய சரீராதிக ளேப்போல உடனே நோசவத்தன்றிப் பிரளயபரியந்த மும் நிற்பதாகையால், தாத்துவிகத்தை அபேகூடித்து இந்த முப்பத்தாறுக்கும் தத்துவம் என்று பேரானது.

சம்கலிதம் - சூழப்பட்டது. 2. பிராப்பியம் - அடையத் தக்கது.
 சோத்தியம் - சோதிக்கத் தக்கது.
 மர்த் தியர் - மரணமடைகிற மனிதர்.
 அமர்த்தியர் - தேவர்கள்.
 நாசவத் - நாசமுள்ளது.

3

னாருக்கு உத்து. இத்த விறிக்க விறிக்கு விறிக்கு இது அ

மை∿டுபுவாட்டத் உண்டு உட்டு விர்க்கு விர்க்கு

தத்துவாபிமான தேவதைகளுக்கும் அத்தத்துவ நாமங்களே என்பதற்குச் சம்மதி.

രുപ്പുളും പരുപ്പുന്നു പുക്കുന്നു പുക്കുന്നു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ് പുരുപ്പു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്വ

சாதாரண தத்துவங்கள் தூலமும், அசாதாரண` கத்துவங்கள் சூக்குமமும் என்பதற்குச் சம்மதி.

எம் முடுமெண் வட்டு பெய்லிடியாலிடியாலிடியாலி இடையை வடு இது விறு வடியாக வ

பிருதிவிக்கு அபியான தேவதை பூதேவி. அப்பு வுக்கு வருணன். தேயுவுக்கு அக்கினிபகவான். வாயு வுக்கு வாயுபகவான். ஆகாயத்துக்கு வியோமரூபியா யிருக்கிற ஈசுரன். சுரோத்திரத்துக்குத் திக்குரூபி, துவக்குக்கு வாயு. சட்சுவுக்குச் சூரியன். சிங்ஙுவைக்கு வருணன். ஆக்கிராணத்துக்கு அசுவினி தேவதை கள். வாக்குக்கு அக்கினி, பாதத்துக்கு இந்திரன். பாணிக்கு உபேந்திரன். பாயுவுக்கு மிருத்யு. உபத் தத்துக்குப் பீரமா. மனத்துக்குச் சந்திரன். அகங்கா ரத்துக்குப் பீமநாதன். புத்தி தத்துவத்துக்குப் புத்தி நாமசத்தி. குணத்திரயத்துக்குப் பீரம விஷ்ணு மகே சுவராள். அராகதத்துவத்துக்கும் புருடதத்துவத்துக் கும் அராகபகவான். வித்தியா தத்துவத்துக்கு வித் தியா தேவி. காலதத்துவத்துக்கும் காலேசுவரி. கால தத்துவத்துக்கும் நியதி தத்துவத்துக்கும் காலருத்தி ரன். மாயாதத்துவத்துக்கு மாயாதேவி. சுத்த வித்தியா தத்துவத்துக்குச் சுத்த வித்தியாதேவி. ஈசுவர தத்து வத்துக்கு அனந்தேசுவரன். சாதாக்கிய தத்துவத்துக் குச் சதாசிவன். விந்து நாததத்துவங்களுக்குச் சத்தி யும் சத்தராகிய சிவனும்.

கை-ெள்ளு காகு அண்ணு வெரு இதுவியிர்க்கு விருக்கிய காகும் காகும் காகும் காகும் காகும் காகும் காகும் காகும் காகும் காகாகும் அடிக்கும் காகும் காகும்

ൂട്ട് പ്രവയ്യായ പ്രവയാഗ്യം പ്രവയത്തി പ്രവയത്തി പ്രവയത്തി പ്രവയത്തി പ്രവയത്തില് വയത്തില് വയത്തില് പ്രവയത്തില് പ്രവയത്തില് പ്രവ த் ஆர்க் கிக்காக காமும் வோம் டி சு ரிஆ | ^{இந்}ை ராவாம் ஒருவாராசு ஸீடண்ச் உஸ Տแച്ച് ഘട്ടൃ ഘള്ള ലിംഗ്നത്താലം സാ ബാട്ടി വിവര ആ ണ്ക്യി - അധിമരുക് വിത്യിലെ ബഹ്ബിച്ചില്ല ആശീ ഥ എച്ചായപ്പു കരുന്നുന്ന് 90 ജം ഇരുക്കുറി ജം ജ്യത്ഥത്ത ஸ்கூ கூடு நக்கு கூடி விக்கு விக்க യും പ്രചായ പ്രചാധ അവ്യായില്ലായില്ലോട്ടി പ്രചാശ്യായില്ലായില്ലോട്ടി പ്രചാശ്യായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില് ு நம்ப_ீ ! `` இடு நடிகள்கள் திரை நடிகள் நட . வெய்ய இத்த வருக்கி விருக்காள் விருக்கா விருக்கா விருக்கா விருக்கா விருக்கா விருக்கா விருக்கா விருக்கா விருக்கா ം സഠത്^ക്ക് ി ഘക്പളപട്ടെ സാഘ്യവം ഘക്കാത്മത ஸ**ஆ**ு% _க்~பகு்கைவாற் டிடிவெ **ஃப**ுக்க ബ⊸ട സല്ലുത്വ ഥഠ≋ൂണ്ച് ഉണ്ടുവ്യാന് രാക്കുന്നു കുട്ടു കുട്ടു പ്രത്യായ പ്രത്യായില് വിക്കുന്നു വിക്നു വിക്കുന്നു വിക്നു വിക്കുന്നു വിക്ക ന്റെ പ്രത്യാട്ടി കാട്ടിലെ അതായുന്നു கம்சர்கர் 1 உஸிதகு வினி உடிகிட விடியு நனுவி ഥ എട്ടിജ്ല എഫ്ര് പെയ്യായുള്ള അം മ്രൂ വേട്ടും വരു വേട്ടും വരു വേട്ടും വരു വേട്ടും വരു വേട്ടും വരു വേട്ടും വരു വ സ്യൂട്ടു ഉഞ്ഞം പഥ ച^{ക്ര}പറു സിപ്പുക്കം വ

தெக்ஷணா∥ மாஸ்சூஸ் உாவநிமூாஸா ஒஷ்ஃகெம்ஸ் **ன**பா | சுமொற்<u>ு த</u>ு உடுவ<u>ச</u>ாலக்க உடியமன் வ இத்தி முதவீ தாமு என்ற கூறி ஆரில் மு ⇔o் ு தஸ்ரிதகுரி உடு கூரா வு ^{ஆ்} எண்ரா உ രെംബുളു തു^{ന്ല}ംസ്ഥയ ഥട്ടും ചു പ്രാം ബഥബ്ലാന്ഥ ലൂടെ ചനീ 40 രാളതാട് പ്രാജ ലേത്രാട്ടിച്ചിഥ ணon_ுன் டீரை இரையை இரு நிரை இரு வால் சிர்வில் 1 க்லத் பதுகர் ஞ்னாமாஸி, உற்கை முக்கு உடி சஸி₈₀ கினி சாத்து தாரா க_ுவரை மெரு அணு I നന്പതുരുമ്പ് ആ ഭം ലി കുഞ്ഞ ജ്മു ബ്ല തഥ ജാ വുളി 🏾 வாவுத்னடுள்ளை ஆன். சுவர்கு வுட் நு திக்கி வ ு இருக்கிய அது குண்டாய சு கீ பொரண வின் கூடி பை ந മുര്ല് പ്രീപ്പ് പ്രൂപ്പ് അവും പ്രൂപ്പ് ആര്യപ്പ് പ്രൂപ്പ് പ്രൂപ് പ്രൂപ്പ് പ്രൂപ് പ്രൂപ്പ് പ്രൂപ് പ്രൂപ് പ്രൂപ്പ് പ്രൂപ് പ്ര TSI हुर्णे गाजस्वाळा ना ठ० सुरुता है - क्षेट क जमुड न किशी കര്യപ്പെട്ടാം കരുത്ത് പ്രാപ്പാം അരുത്ത് പ്രാപ്പാം അത്ര പ്രാപ്പാം അരുത്ത് പ്രാപ്പാം പ്രാപ്വാം പ്രാപ്പാം പ്രാപ്പാം പ്രാപ്പാം പ്രാപ്പാം പ്രാപ്വാം പ്രാപ്വാം പ്രാപ്വാം പ്രവ്യാം പ്രാപ്വാം പ്രവ്യാം പ്രാപ്വാം പ്രവ്യാം പ് **ത**്രി ബപ്പെപ്യതാലഥാ ജ്ഞാറ ഫഫ് ജ്നറ്റി യുട്ടുത്ത്രി

3

46

ണ്ട്രം ബംട്രഹു @ ഈ താഹായ പ്രാധ്യായ ഉറയ്യായിലായില്ല

மேல் பிந்து நாதங்கள் இரண்டிற்கும் சத்தியும் சிவமும் என்பது சித்தம்.

> தத்துவம் எண்மூன் றும்சென் முன்மதத் துவத்தொடுங்கும் வித்தையில் ஒடுங்கும் ஆறும் சிவத்திவின் ஒடுங்கும் மூன்றும் நீத்ததத் துவம்இம் மூன்றும் என்பர்கள் இரண்டும் நின்ற சுத்தமாம் சிவத்தொடுங்கும் தோற்றமும் இதுபோல் ஆகும்.

72

மேல் தத்துவங்கள் ஒடுங்குமுறைமை தொகுத்து உணர்த்துகிருர்.

இ ் ள் : தத்துவம் எண் மூன்றும் சென்று ஆன்ம தத்துவத்து ஒடுங்கும் · பிருதிவியாதி சித்தம் ஈருன ஆன்மதத்துவம் இருபத்து நாலும் தனக்குக் காரண மான பிரகிருதியிலே முன் தோன்றின அடைவிலே ஒடுங்கும் ; வித்தையில் ஒடுங்கும் ஆறும் · புருடதத்து வம் தத்துவ பஞ்சக சமுதாயமாகையால் அந்த அஞ்சு தத்துவங்களுடைய ஓடுக்கமே அதற்கு ஓடுக்கமான படியினுலே தனித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லேயா னது கொண்டு அராகம் முதலாகக் காரியமாயை ஈருக ஆறு தத்துவங்களும் ஆணவமலத்தை நீக்கி, ஆன்ம ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கும் கலாவித்தைகளே ஐனிப் பிக்கையினுலே உபசார மலத்தை நடத்தும் ஈசுவர சத்திக்கும் மலம் என்று பேரானதுபோல ஆன்மாவி பிரகாசத்திற்குக் காரணமாயிருக்கையிஞலே உபகார லட்சணேயாக வித்தை என்று பேரையுடைய அசுத்த மாயையிலே ஓடுங்கும் ;

சிவத்தினில் ஒடுங்கும் மூன்றும் - சுத்தவித்தை ஈசுவரம் சாதாக்கியம் என்னும் மூன்று தத்துவமும் சிவதத்துவத்திலே ஓடுங்கும் ;

நித்த தத்துவம் இ மூன்றும் என்பர்கள் வெஷ்ணவர்கள் 1 அப்பிராகிருதலோகம் நித்தியம். அதிலே இருக்கின்ற பகவானுடைய விக்கிரஹமும் நித்தியம். சாயுச்சிய மோட்சமானது அந்தப் பகவாணப்போல அனந்தகல்யாண குண சகிதராய் மகாலட்சுமி 2 வியதிரிக்தமான சர்வ போகங்களும் விஷ்ஹு 3 துல்யமாக உண்டாயிருப்பதே என்பதுபோல; சைவ ஏகதேசிகளும் சுத்தவித்தை ஈசுவரம் சாதாக்கியம் என்கிற மூன்று தத்துவமும் நித்தியம், இந்தத் தத்துவேசுவரராகிய உருத்திரர் மகேசுவரர் சதாசிவரென்கிற மூன்று மூர்த்திகளும் நித்தியம், சாயுச்சியமும் அவர்களேப் மோல 4 ஷாட்குண்ய பரிபூரணராய்த் துல்லியராக இருப்பதே என்பார்கள். அது சித்தாந்தம் அல்ல.

நின்ற இரண்டு சுத்தமாம் சிவத்து ஓடுங்கும் -முன் ஓடுக்கம் சொல்லாமல் இருந்த சத்தி சிவதத்து வங்கள் இரண்டும் சுத்தமாயை என்றும், சாக்ஷாத் சிவாதிஷ்டிதம் ஆகையால் சிவம் என்றும் பெயரை உடைய பரவிந்துவிலே ஓடுங்கும்;

தோற்றமும் இதுபோல் ஆகும் - பிரளயானந்தர சிருஷ்டியும் இவ்வாறே ஆம் என்றவாறு

^{1.} அப்பிராகிருதம் - பிரகிருதி சம்பந்தமில்லாதது

^{2.} வியதிரிக்தம் - வேறுபட்ட. 3. துல்யம் - ஒப்பு.

^{4.} ஷாட்குண்யம் - அறுகுணம்.

நான்காம் அதிகரணம்

மொய்தரு பூதம் ஆநி மோகினி அந்த மாகப் பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் நிடும்பு கன்று மெய்தரு சைவம் ஆநி இருமூன்றும் வித்தை யாதி எய்துதத் துவங்க கோயும் ஒன்றுமின் நெம்இ றைக்கே.

மேல் நாலு பூதங்களுடைய கூட்டமாதியாக அன்னியசமயிகள் நிற்கும் தத்துவங்களே உரைத்தல்.

இ-ள்: மொய் தரு பூதம் ஆதி மோகினி அந்தம் ஆக பொய் தரு சமயம் எல்லாம் புகன்று நின்று புக்கிடும் - நாலு பூதக்கூட்டங்களாதியாக மோகினி யாகிய அசுத்த மாயா தத்துவங்களுக்குள்ளே அந்தத் திலே உண்டான புருடதத்துவபரியந்தம் அளவாக இவ்வளவே தத்துவம் என்றும், இந்தத் தத்துவங்க ளில் அதிஷ்டான தேவதையைப் பரதத்துவம் என்றும் சொல்லி, அதற்கேற்ற சாஸ்திரமார்க்கத்திலே நின்று, தேகாந்தத்திலே அந்தந்தத் தத்துவங்களே அடைவார் கள்; அந்தந்தத் தத்துவங்களே அடைவார் கள்; அந்தந்தத் தத்துவங்களே அடைவார் தரத்திலே திரும்ப ஐனிக்கையீனுலே அந்த முத்தி போய்யே ஆகையால்; பொய்தரு சமயம் என்றது.

மோகினி அந்தம் என்றதற்கு அசுத்த மாயாந்த மாக முப்பத்தொரு தத்துவமும் என்னப்போதும், புருடதத்துவமட்டும் என்று சொல்லவேண்டுவதில்லே என்னில்? புருடதத்துவத்திற்குமேல் சத்தி நிபாதத்தை உடைத்தாய், அதனைல் சிவதீட்சையைப் பெற்றுச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி * அபிவியத்தியான பேருக்கே பிராப்யம் என்னும் ஆகமவசனத்தால் அசுத்தமாயாந் தம் என்பது விருத்தம்.

^{*} அபிவியத்தி - பிரகாசம்.

اُ بني

ക്കാക്കാ പെണ്ടുണ്ടായ ക്യാക്കായ പ്രവാധ ക്യാക്കാ പ്രവാധ ക്യാക്കായ പ്രവാധ പ്രവാധ ക്യാക്കായ പ്രവാധ പ്രവാധ ക്യാക്കായ പ്രവാധ പ്രവാധ

ஆகையால், புருடதத்துவம் அந்தம் என்னுமல் மோகினி அந்தமாக என்று மூலபாடத்திலே சொன் னது, மோகினி காரியங்களுக்குள் அந்தமான புருட தத்துவ பரியந்தம் என்று ஆகுபெயராகக் கூறியது.

பொய்தரு சமயிகள் அடையும் பதமும் அதற்கு ஏதுவான ஞானபேதங்களுமாவன :- புத்திப் பிரகாச பேதத்திஞலே உண்டாம் ஞானம் பத்துவிதம். அவர் களுக்குப் * பிராப்ய ஸ்தானமும் பத்துவிதம். அவை யாவன :-

சார்வாகர்: பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு பிந்து நாலு பூதமே உடையது இந்நாலு பூதத்தினுடைய சம்யோகத்தினுலே தேகம் உண்டாம், அந்தத் தேகத் திலே ஓர் அறிவு உண்டாம், அந்தத் தேகமே ஆன்மா என்பதாதி ஞானத்திலே தேகாந்தத்திலே பூதத்தை அடைவார்கள்.

[🔹] பிராப்யம் – அடைதல்.

சோதிடர்: ஆகாசங்கூட ஐந்து பூதமே உள்ளது என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே நட்சத்திர பதத்தை அடைவார்கள்.

கௌளயாமளரும் வாமதக்ஷிண மார்க்கராகிய சாக்த காபாலிக காளாமுகரும் ஈசுவரன் உண்டு என் னும் வேத ¹விருத்தாசாரத்திஞலே பௌதீகமாகிய பீசாச பதத்தை அடைவார்கள்.

² பௌராணிக சுமார்த்தர்: பூதாண்டத்துக்குக் காரணமான பஞ்சதன்மாத்திரையே பிரமம் என்னும் ஞானத்திஞலே தேகாந்தத்திலே தன்மாத்திரையில் உள்ள புவனத்தை அடைவார்கள்.

இந்திரிய ஆன்ம வாதிகள்: ஞானேந்திரியமே ஆன்மா என்னும் ஞானத்தினுலே தேகாந்தத்திலே அந்த இந்திரியபதத்தை அடைவார்கள்.

நியாயவாதிகள் : மனம் பரியந்தமே தத்துவம் என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே மனத்தத்துவ புவனத்தை அடைவார்கள்.

வைசேடிகர்: அகங்காரமே ஆன்மா என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே அகங்கார பு<mark>வனத்தை</mark> அடைவார்கள்.

பௌத்தர்: ஞானவிருத்தியாகிய புத்தியே ஆன்மா என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே புத்திதத்துவ புவனத்தை அடைவார்கள்.

ஆருகதர் : குணுன்மக ஞானத்திணுலே தேகாந்தத் திலே குணதத்துவத்தை அடைவார்கள்.

^{1.} விருத்தாசாரம் – பெரியோர் நடைக்கு விரோதே நடை.

^{2.} பௌராணிகர் - புராணத்தை முக்கியமாகக்கொண்டவர்.

பாஞ்சராத்திரிகள்: பிரகிருதிக்குமேல் பரமபதத் திலே அரி இருப்பர்; அவருடைய சர்வகுண சாம்மி யத்தை நித்தியமாகப்பெற்று, அவருடைய சன்னிதா னத்திலே இருப்பதே மோட்சம் என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே பிரகிருதிதத்துவத்தை அடைவார்கள்.

சாங்கியர்: பிரகிருதி புருட விவேகத்தைப்பண்ணி, புருடன் பிரகிருதியை நீங்கிநிற்பதே மோட்சமென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே புருட தத்துவத்தை அடைவார்கள்.

மாயாவாதிகளும் பிரதானத்திலே 1 ஆக்கிரமிக்கப் பட்டிருக்கிற தன்ணே அந்தப் 2பிரதானத்துக்கு அன் னியமான புருடன் தான் என்று அறிகிறதே மோட்சம் என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே அந்தப் புருட தத்துவத்தை அடைவார்கள்.

கர்மயோகிகளும் அப்படியே. இவர்களுக்கு உண் டான ஞான ஏதுவும் எட்டுவிதமாம். அவையாவன :-

ஆதியாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் எனப்பட்ட தாபத் திரயத்தையும் அறிந்து நீங்கின இடத்தில் உண்டாம் ஞானம் மூன்று. இஷ்டமாய் இருக்கிறவர்களுடைய உபதேசத்தினுலே உண்டாம் ஞானம் ஒன்று. தானே பூர்வ ஜன்ம வாசஞரூபமான சாத்திரத்தை ஆலோசணே பண்ணுகையினுலே உண் டாம் ஞானம் ஒன்று. தத்தம் மதப் பிரவிருத்திகளாய் இருக்கிற குரு உபதேசத்தினுலே உண்டாம் ஞானம்

^{. 1.} ஆக்கிரமித்தல் - அடக்கிக்கொள்ளுதல். 2. பிரதா னம் - பிரகிருதி.

ஓன்று. 1 குருமுகேன சாஸ்திர ² அத்தியயன வசனத் திஞலே உண்டாம் ஞானம் ஒன்று. தான ஜப தீர்த்த யாத்திரா தேவதா பக்தியாதி சத்கருமங்களிஞலே சித்த சுத்தித் துவாரா உண்டாம் ஞானம் ஒன்று. இந்த எட்டு விதத்திஞலும் ஞானம் சித்திக்கும் என்கிறது.

முன் சொன்ன தசவிதமுத்தி ஸ்தான**த்தில் அவர்** களுக்கும் சரி.

ണ്പം ഇവ്യപ്പാട്ടെയ്തുടും ഒരു. ഫ്രഞ്ജ് ക്പെര്രമാബൻു ജ്യം വരുടെയുള്ള വരു ക് പ്രാവ്യാത്യൻ വരുട്ടെയ്ക്കായില് ഒരു പരിക്കുന്നു.

குருமுகேன - குருமுகமாக . 2 . அத்தியயனம் . அப்பியசித்தல் .

து சு து வெள்ள நெரு:- <u>சு</u> நாகராலி ஐபோகராமு வகூடமாஓ்oத்^{டி}ருள்ளு வெரும் கூறி காணிரை காடும் <u> ടൂട്ടെ സ്വാനമുന്നു പ്രത്യായിലെ പെടുന്നു</u> ഗ~രെഞ്ഞ ഒളു വന <u>ഈ കുന്നു</u> കുറി ചുന്നു കുറ്റു ചെന്നു ച **ராதாஜெஃந்**லதே வுகுரதொண்ரெஃ!! வெலாண **கூயுவைய**்லையின் ராயாரா, சாட்டிட்டுக்கீழியே, வடி உடிக்கா வித்திக்கு வாட்டு வர்கள் வூர்க்கு வையை வரையும் நகுவிய மற்று வ **உர்தெ | ஹெ**யூக் ஆன் உர்ளையிட்டி வரு அறி <u> நிணி தஸ்</u>, யக்! தவிவா தத் பொக்கா உத் பல திஸ், മൂം - ബിലപ് ലോട്ട് ബാല് ചെട്ടും പരമു പ്രവാധ കാരിച്ചു കുറ **ுறு அழு சூறி அறியில் நிரை நிறிய வி**ர்சி இத സുബസ്ട്ടം ഉട്ട്.

மெய் தரும் சைவம் ஆதி இருமூன்றும் வித்தை ஆதி எய்து தத்துவங்கள் ஏயும் (பொருள்கோள்: ஆதி இரு மூன்றும் வித்தையாதியும் எய்து தத்துவங்கள் மெய்தரும் சைவம் எய்தும்) - புருட தத்துவத்துக்கு மேல் அராகம் முதலான ஆறு தத்துவங்களேயும், சுத்த வித்தியா தத்துவம் முதலாகப் பொருந்தும் அஞ்சு தத்துவங்களேயும் சத்திய மோக்ஷத்தைப்பெறும் சைவர் உண்டு என்று சாதித்து நின்று, தேகாந்தத்திலே பக்குவத்திற்கு ஈடாக அபரமுத்தி ஸ்தானமான இந்தத் தத்துவங்களேப் பொருந்துவார்கள்.

B

į

1 தீவிரசத்திநிபாதராய், குருவிணை நாமக்கிரியா குணரகிதமுமாய், ஆதாரமுமன்றியிலே ஏகாதச இந்தி ரியங்களிணும் கிரகிக்கப்படாததுமாய், 2 அனுமான ஆகம்யமுமாய், சர்வ தத்துவாதீதமுமாய் இருப்பது யாதொன்று, அதிலே 3 யோசிக்கப்பட்டவன் பரமுத் தன் என்று சைவாகம சித்தம்.

ക്കാനുള്ള ഇത്ര പ്രത്യാക്കുന്നു ഇത്രം ഇത്രം ഇത്രു പ്രത്യാക്കു പ്രത്യാക്കുന്നു ഉത്ത്ര ഉ

சிவதத்துவம் சிவனுக்கே தத்துவமொழிய ஆன் மாக்களுக்குப் பிராப்பியமொழியச் சோத்தியமான தத் துவம் அல்ல என்னில் ?

ஒன்றும் இன்று எம் இறைக்கே - எம்முடைய பதி யாகிய சிவனுக்கு ஒரு தத்துவங்களும் இல்லே; அவன் தத்துவாதீதன் என்றவாறு.

சைவமாதி இருமூன்றும் வித்தையாதி என்ற பதத் திற்குச் சைவம், பாசுபதம், வாமம், காளாமுகம், பைர வம், மகாவிரதம் என்ற ஆறு சமயங்களும் அநுட்டித் தோர் சுத்தமாயைக்கு மேல் சுத்தவித்தை ஆதியாக ஐந்து தத்துவத்தையுமடைவார்கள் என்ன ஆகாதோ என்னில்? ஆகாது. அப்படிச் சொல்லின் சிவாகம விருத்தம். அஃது எவ்வாறு என்னில்? வாமமாகிய சாக்தரும் தட்சிணமாகிய காளாமுகரும் பிசாசபதத்தை

தீவிரம் - வேகம்.
 அனுமான ஆகம்யம் - அனு மானத்தினுலே அறியப்படாதது.
 போசிக்கப்பட்டவன் -கூட்டப்பட்டவன்.

அடைவர் என்றும், பாசுபதிகள் அசுத்தமாயா தத்து வத்தை அடைவரென்றும் ஆகமவசனம் இருக்கையால்.

த்து இத்து வால் அத்தி வால் அத்தி வால் அத்தி அத்தி அரு இத்தி அரு அத்தி அத்தி

சிவம்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழும் ஈசன் உவந்தருள் உருத்தி ரன்தான் மால்அயன் ஒன்றின் ஒன்றுய்ப் பவந்தரும் அருவம் நாலிங் குருவநால் உபயம் ஒன்முய் நவந்தரு பேதம் ஏக நாதனே நடிப்பன் என்பர்,

74

மேல் சக்தோத்தியுக்தப் பிரவர்த்தர் என்று கர்த்தாவைத் திரிவிதமாகச் சொன்னதை உபாதான உபாதி பேதங்களிஞலே ஒன்பது பேதமாம் என்னும் முறைமை கூறுதல்.

இ - ள் : சிவம் என்றும் சத்தி என்றும் நாதம் என்றும் பிந்து என்றும் சதாசிவம் என்றும் விளங்கப் பட்ட ரூபத்தையுடைய மகேசுவரன் ருத்திரன் விஷ்ணு பீரமா என்று இவர்கள் ஒன்றிலே ஒன்ருகத் தோன்றிச் சிவம் சத்தி நாதம் பிந்து நாலும் அரூபமும் மகேசு வரன் ருத்திரன் விஷ்ணு பிரமா இவர்கள் நாலும் ரூபமும் சதாசிவன் ரூபாரூபமும் ஆக ஒன்பது பேதத் தையும் ஐகத் ஏக நாயகளுகிய சிவன் ஒருத்தனே தனக்கு ரூபாதிகள் இல்லாதிருக்கவும், இந்த ரூபங் களே அதிட்டித்துக்கொண்டு ரூபவான்போல நடனம் பண்ணுவர் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றவாறு.

ஒன்ருகநின்றே பஞ்சகிருத்தியங்களேப் பண்ணுது ஒன்பது பேதம் ஆஞர் என்பது கற்படை கௌரவம் என்னில்? ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞாஞகலர் பிரளயா கலர் சகலர் இந்த மூன்று வகைக்குச் சுத்தம் சுத்தா சுத்தம் அசுத்தம் என்னும் அத்துவத் திரயங்களுக்கும் பிந்து மோகினி மான் என்னும் உபாதானத் திரயங் களும் உண்டாகையால்; அந்தப் பேதங்களிஞலே பேதமாகக் கூறப்பட்டது.

ஆகில் அரூபம் என்பது ஒன்ருயிருக்கையிலே நாலுபேதம் எவ்வாறு என்னில்? காலமும் திக்கும் ஆகாசமும் அரூபமாயிருக்கத் தத் காரிய பேதங்களி இலே பேதமான துபோலக் கிருத்திய பேதங்களினுலே பின்னமாகக் கூறப்பட்டது. ஆகிலும் அரூபத்தில் தாரதம்மியதை உண்டு.

ஆகில் அந்தக்கிருத்தியபேதங்களும் தாரதம்மியங் களும் எவ்வாறு என்னில்? பரமசிவத்தில் ஆயிரத் தொரு 1 அம்சமாகப் பராசத்தியானது 2 ஆவிர்ப்ப வித்து 3 அனுக்கிரக பரையாய் இருக்கும். அந்தப் பரா சத்தி சுத்தமாயையிலே பதிந்தபொழுது சாந்தியாதீ த கலே உண்டாம். ஆகையால், அந்தச் சாந்தியாதீ தத் தைப் பராசத்தி பரியாயமாகச் சொல்லுவார்கள்.

அந்தப் பராசத்தியில் ஆயிரத்தில் ஒருஅம்சமாகச் சத்தாவஸ்தரான சிவனுக்கு இச்சா ஞான சொரூபிணி யான அவிநாபாவ சத்தி உண்டாம். அந்தச் சத்தி

அம்சம் - பங்கு.
 ஆவிர்ப்பவித்து - உண்டாய்.
 அனுக்கிரகபரை-அனுக்கிரகத்தை முக்கியமாக உடையது.

சுத்தமாயையை க்ஷோபித்தபோது அந்தச்சத்தியிலே சகஸ்ராம்சமாக நாதமூர்த்தி உண்டாம். நாதத்திலே நின்றும் ¹சகஸ்ராம்சமாக விந்துமூர்த்தி உண்டாம். நாதபிந்து மூர்த்திகளேச் சிவனும் சத்தியும் அனுப் பிரவிஷ்டராய் அதிட்டித்து நின்று சூக்குமமான சத் தார்த்தப் பிரபஞ்சங்களே உண்டாக்குவார்கள்.

மூர்த்தி மூர்த்திமான்களுடைய அபேத உபசாரத் திணுலே சிவனுக்கு நாதம் என்றும் சத்திக்கு விந்து என்றும் பேரானது. அந்தச் சத்தியில் பத்திலொரு அம்சமாகச் சாதாக்கியம் உண்டாம். சிவன் அந்த மூர்த்தியை அனுப்பிரவிஷ்டராய்நின்று, சுத்தாத்துவ கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர். அந்தச் சாதாக்கியத்தில் பத்தில் ஒரு அம்சமாக மகேசுவரன் தோன்றி, அசுத்த மாயா கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர். அவரிடத்தில் ஆயிரத்தில் ஒரு அம்சமாக உருத்திரதேவர் தோன்றி, க்கேஸ்டிலே நின்றும் மூலப்பிரகிருதியை 2 உதிப்பித்து, அதிலே நின்றும் குணத்திரயாதியான சூக்குமசிருஷ்டி க்கோப் பண்ணி, மகேசுவரருடைய கோடி அம்சமாகத் தோன்றின பிரமாவையும் விஷ்ணுவையும் அசுத்தாத் துவ சிருஷ்டி திதிகளிலே 3 நியோகித்து, தாம் கால ருத்திரண அதிஷ்டித்துக்கொண்டு நின்று அசுத்தாத் துவப் பிரவிருத்தியத்தையும் பண்ணுவர்.

ുള്ള പ്രാല്യാ പ്രാല്ക്കുന്നു പ്രാല്യാ പ്രവ്യാ പ്

^{1.} சகஸ்ரம்-ஆயிரம். 2. உதிப்பித்து - உண்டாக்கி. 3. நியோகித்து - ஏவி.

ණෙ**සට බ** ඔඟ්⊾තලනස / භාෂනට පුණ්*ප*ටලල්නන ഗുള്ള റ്റി്പെപ്പലവലാക്സു _ക്കൂന്റ് വെച്ച സെമ്മ ണ്ഡാസ്ഥുന്നുള്ള സ്വാഹം പുരുത്തു വാധ്യാസ്ഥാരം പുരുത്തു വാധ്യാസ്ഥാരം വാധ്യാസ്ഥാര് പുരുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു വാധ സ്ഥാക്യൂ ലെനിപ്പത്ത് പാട്ടം ചെയ്യുന്നു എന്നു പുരുത്തില് പുരുത്തില് പുരുത്തില് പുരുത്തില് പുരുത്തില് പുരുത്തില് സങ്ങ് പാര്യ അപ്പാള എട്ടു അള പട്ടു ആ വര്യ അവരു പട്ടു ആ ണത്ത് പാവം ബുല് ചട എച്ച ആച്ഷത്തു I ബ്ലല്-രയ്രും െ എങ്ങ ഉംബം ഉംബിം ചേന്ദ്യല ബംബ കു∥ ഇരുമുഖാ <u>എ</u>ഞ്ഞാ എബ്ലുക്ക് ബഥാ ബ്യമുഷ്യ ട…ങ്ങെ 1 - ഉരുതിചച്ചാല രൂപ്പ് - ഉപഎന്നു - ഉപഎന്നു - ഉപ ത്രം നേയ്ട്ടു തെട്ടു എയ്യാ ഉണ്ടുകൾ ആര് ആര് വിവുഹ விதை | பாஸாலோட்டி ஒது த த த தினிழு அமைவிதே || oldo വുന്നു സ്ട്രൂട്ട് പ്രാധ്യാഗ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യാഗ്യം പ്രാധ്യാശ്യം പ്രാധ്യാശ്യം പ്രാധ്യാശ്യം പ്രാധ്യാശ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യാശ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യാശ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യാശ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രവ്യാശ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രവ്യാശ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രവ്യാശ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രവ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രവ്യം പ്രാധ്യം പ്രാശ്യം പ്രവ്യം പ്രവ്യാശ്യം പ്രവ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രവ്യം പ്രാധ് ടെ ബിയ് ല_് ത് ഘംഗ് പടത്ത് പ്രയം എന്നു പാട്പ് കുട്ടു ഷ്മി ും ചെമ്മും ആക്ഗംഷൗഹര് മുത്രപര്ട്*യ*ു ബ്ഥവം ക ട്ടി സെച്ചെട്ടി സമ്പട്ടി സമ്പട്ടി സമ്പട്ടി സമ്പട്ടി ത**എ**ൽിയു∥ ഉപേരംബിം ഉവ്രബശ്രഹ് ைமண ബച്യെക്കുഞ്ഞസാലം ഉട്ടി chochen ഉപ്പെട്ടി ளைறு தன் உள்ளிரு விசர்த அரு ஆவீர் உத்து. உத்து பொறிகூட் சு " அவைர் சூட்டு ஆவீர் இரு இரு விசர் விச்சு விருக்கிய இட்பலது சுத்து விரு விசுத்து விசு

இது ஓன்பது பேதமும் ஒன்றிலே ஒன்று தோன்றி னதற்குச் சம்மதி.

தத்தத் கிருத்தியங்களுக்குச் சம்மதி பூர்வத்திலே சொன்னேம்.

> சத்தியாய் விந்து சத்தி யாய்மறேன் மனிதான் ஆகி ஒத்துறு மகேசை யாகி உமைதிரு வாணி யாகி வைத்துறும் சிவாதிக் கிங்ஙன் வரும்சத்தி ஒருத்தி யாகும் எத்திறம் நின்ருன் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பள்.

75

மேல் சத்திபேதம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : சத்தி ஆய் - சத்தற்கு ஞானசத்தியாய் விந்து க்ஷோபத்தைப் பண்ணி, விந்து சத்தியாய் -சிவன் நாத * அதிஷ்டாதா ஆனபொழுது விந்து

^{*} அதிஷ்டாதா - அதிஷ்டிக்கிறவன்.

* அதிஷ்டாத்ரியான சத்தியாய், மனேன்மனி தான் ஆகி - சதாசிவருக்கு மனேன்மனி சத்தியாய், மகேசை ஆகி - மகேசுவரருக்கு மகேசுவரி என்னும் சத்தியாய், உமை - ருத்திரதேவருக்கு உமை என்னும் சத்தியாய்; திரு - விஷ்ணுவுக்கு இலக்குமி என்னும் சத்தியாய், வாணி ஆகி - பிரமாவுக்குச் சரஸ்வதி என்னும் சத்தி யாய், ஓத்து உறும் - இப்படியே அந்தந்தக் கிருத்தியங் களுக்கும் விகாரங்களுக்கும் பொருந்தின ரூபத்தையும் கிருத்தியத்தையும் உடைத்தாய்ப் பொருந்தும்;

வைத்து¹உறும் சிவாதிக்கு இங்ஙன் வரும் சத்தி ஓருத்தி ஆகும் - காரணேசுவரரிடங்களிலே தனது அதிகாரசத்தியைவைத்துத் தானும் அவ்விடத்து அழி வியத்தியாய் நிற்கும் சிவணே ஆதியான ஏழு பேதங் களுக்கு முன் சொன்னவாறு வரப்பட்ட சத்தி ஒன்றே; அஃது எவ்வாறு என்னில்? எத்திறம் நின்ருன் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பள்-சிவனுக்கு அவிநாபூதை யாகையால் சிவன் எவ்வாறு மூர்த்திகளே அதிஷ்டித் துக்கொண்டுநின்ருன், அவ்வாறே அந்தந்த மூர்த்திக ளுடைய சத்திகளேயும் அதிஷ்டித்துக்கொண்டுநின்றும் தான் ஒன்றே என்றவாறு.

> சத்ததான் நாத மாதி தானுகம் கிவமும் அந்தச் சத்திதான் ஆதி யாகும் தரும்வடி வான எல்லாம் சத்தியும் சிவமு மாகும் சத்திதான் சத்த னுக்கோர் சத்தியாம் சத்தன் வேண்டிற் நெல்லாமாம் சத்தி தானே.

^{*} அதிஷ்டாத்ரி - அதிஷ்டிக்கிறவள்.

மேல் பிரபஞ்சத்திலே சத்தி சிவம் நிற்கும் முறைமை உணர்த்துதல்.

இ - ள் : சத்தி தான் நாதம் ஆதி தான் ஆகும் - சத்தியானது நாதாதி பிருநிவியந்தம் தத்துவங்களே எல்லாம் அனுப்பிரவிஷ்டையாய் இருக்கும்; சிவமும் அந்தச் சத்தியாக சர்வ வஸ்துகளேயும் அதிஷ்டித்திருக்கும்; ஆகையால், தரும் வடிவு ஆன எல்லாம் சத்தியும் சிவ மும் ஆகும் - அவர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட எல்லா ரூபங்களும் சத்தியாம் சத்தன் வேண்டிற்று எல்லாம் குத்தி சிவாத்மகமாம்; சத்திதான் சத்த னுக்கு ஓர் சத்தியாம் சத்தன் வேண்டிற்று எல்லாம் ஆம் சத்தி தானே - சத்தியானது சத்தாவஸ்தரான சிவனுக்கும் பலமுமாம், ஞானமும் இச்சையும் கிரியையும் ஆம் என்றவாறு.

சிவம்சத்தி தன்ணே சன்றும் சத்திதான் சிவத்தை சன்றும் உவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லாம் சன்றும் பவன்பிரம சாரி யாகும் பால்மொழி கன்னி யாகும் தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதான் தெரியு மன்றே.

77

மேல் இதுவும் அது.

இ-ள்: சிவம் சத்தி தன்ண ஈன்றும் - பரசிவன் ஆன்மாக்களுக்குச் சர்வ தத்துவங்களேயும் உலகங் களேயும் உண்டாக்குவதாகவும் யோகிகளுக்கு உபகா ரார்த்தமாகவும் சுவயமேவக் கிருபையை நிணத்துப் பரையாதி பஞ்ச சத்திகளேயும் கிரமத்திலே தோன்றப்

4

பண்ணுவன் ; சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும் - அந்தப் பஞ்சசத்திகளும் உத்தியுக்தராகிற சதாசிவருக்குச் சிவ சாதாக்கியாதிக2ோத் தங்கள் தங்களிடத்திலே தோற் உவந்து இருவரும் புணர்ந்து அங்கு றுவிக்கும் ; உலகு உயிர் எல்லாம் ஈன்றும் - அந்தச் சத்திகளுடைய அம்சமான பஞ்ச சாதாக்கியங்களிலும் சிவன் பிரிவறப் புணர்ந்து நின்று எல்லாப் புவனங்களேயும் வர்த்திகளான ஆன்மாக்களுடைய தனு கரணங்களே யும் உண்டாக்குவர் ; பவன் பிரமசாரி ஆகும் - இந்த உற்பத்திகளேப் பண்ணுவிக்கையால் பவனென்னும் நாமத்தையுடைய 1 வாகீசராகிய சிவன் விகாரமின்றீச் ² சந்ததம் பரப்பிரம[ு] வாச்சியமான பரமசிவ பாவணே யைப் பண்ணிக்கொண்டிருப்பர் ; பால் மொழி கன்னி ஆகும் - வாக்கு ரூபையான சத்தியும் ⁴ சங்கவர்ஜி**தை** யாகியே இருக்கும்; தவம் தரு ஞானத்தோர்க்கு இ தன்மைதான் தெரியும் அன்றே - பூர்வ சன்மத்துத் தபோபலத்தினுலே குரு அனுக்கிரகத்தைப் பெ<mark>ற்று,</mark> ஞான நிஷ்டரான பெரியோர்களுக்கு இந்தத் தன்மை ⁵ அனுபவாரூடமாம் என்றவாறு.

എത്സം മുന്നു പ്രാധിച്ചു പ്രത്യായി എട്ടു പ്രാധ്യായി എട്ടു പ്രായ്ത്രം പ്രവേശ പ്ര

^{1.} வாகீசர் - வாக்குக்கு அதிபதி. 2. சந்ததம் - எப் பொழுதும். 3. வாச்சியம் - அர்த்தம். 4. சங்கவர்ஜிதை -விஷயப்பற்றில்லாதது. 5. அனுபவாரூடம்-அனுபவத்தினுல் ஏறினது.

தனுகரண புவன போகம் தற்பரம் பந்தம் விடென் றணுவினே டெல்லா மாகி அடைந்திடும் தத்து வங்கள் இனிதறிந் திவைநி விர்த்தி முதல்கலே யிடத்தே நிக்கி நனிபர முணர்ந்தோன் அந்தத் தத்துவ ஞானி யாவன்.

78

் மேல் தத்துவஞானியாவானது லகிஷணம் உணர்த் துதல்.

இ-ள்: தனு கரண புவன போகம் தற்பரம் பந்தம் வீடு என்று அணுவினேடு எல்லாம் ஆகி அடைந்திடும் தத்துவங்கள் - ஆன்மாக்களுக்குக் கன்ம அனுகுணமான தனுவாகவும் அந்தர் பகிஸ்கரணங் களாகவும் * வாசஸ்தானமாகவும் போக வஸ்துக்களா கவும் பிருதிவியாதி சாதாக்கிய தத்துவ பரியந்தம் பொருந்தும்; இந்தச் சாதாக்கிய தத்துவத்திற்குமேல் இரண்டு தத்துவமும் விஞ்ஞான ஆனந்தமய கோசம் ஆகையால், பரமமான பந்தமும் தந்நிவிருத்தியே பரம

இனிது அறிந்து இவை நிவிர்த்தி முதல் கஃ மீடத்தே நீக்கி நனி பரம் உணர்ந்தோன் அந்த தத்துவஞானி ஆவன் - இத்தத்துவங்கள் முப்பத்தாறி னுடைய சொரூப சுவபாவங்களே நன்ருக அறிந்து. நிவிர்த்தியாதிகளிலே அந்தந்தத் தத்துவங்கள் நீங்கக் கஃககோயுங்கூட நீக்கிச் சாந்தியதீதத்துக்கு மேலாய் ஆனந்த சொரூபமாகிய பரசிவத்தை அனன்னியமாகத்

^{*} வாசஸ்தானம் - இருப்பிடம்.

Ì,

7

தரிசித்தவன் ஷடத்துவாந்தத்தில் பரதத்துவ ஞானி ஆவான். அவனே ஐனன மரணம் இல்லாதவன் என்றவாறு.

> எல்லாமாய்த் தத்து வங்கள் இயைந்ததென் அணுவுக் கென்னில் தொல்லாய கன்மம் எல்லாம் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற் கும்பின் நில்லாமை முற்று வித்து நிக்கவும் கூடி நின்ற போல்லாத ஆண வத்தைப் போக்கவும் புகுந்த தன்றே.

79

மேல் ஆன்மாக்களுக்குத் தனு கரணுதி பொருந்த வேண்டிய காரணம் உணர்த்துதல்.

இ-ள்: எல்லாமாய் தத்துவங்கள் இயைந்தது என் அணுவுக்கு என்னில் - தத்துவங்களானவைகள் தனு கரண புவன போகங்களாய் ஆன்மாக்களுக்குக் கூடவேண்டுவது ஏன் என்னில்? தொல்லாய கன்மம் எல்லாம் துய்ப்பித்து துடைத்தற்கும் - ஆன்மாக்களுக் குப் பிரவாகாநாதியாக வருகிற கர்மபலங்களேப் புசிப் பித்துத் தொலேக்கவும்; பின் நில்லாமை முற்றுவித்து நீக்கவும் - மேல் அந்தக் கன்மம் பொருந்தி நில்லாத வாறு இருவிணேயொப்பாகிய பக்குவத்தைப் பண்ணிச் சஞ்சிதமாகிய சர்வ கர்மத்தையும் அழிக்கவும்; கூடி நின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுந் தது அன்றே - செம்பினுக்குக் களிம்புபோல ஆன்மா வுடனே கூடி நிற்கிற அஞ்ஞானத்தை ஒழிக்கவும் தனு கரணுதிகள் பொருந்தினது என்றவாறு.

ஒன்றதாய் அநேக சத்தி
உடையதாய் உடனுய் ஆதி
அன்றதாய் ஆன்மா வின்தன்
அறிவொடு தொழிலே ஆர்த்து
நின்றுபோத் திருத்து வத்தை
நிகழ்த்திச்செம் பினிற்க விம்பேய்த்
தென்றுமஞ் ஞானம் காட்டும்
ஆணவம் இயைத்து தின்றே.

மாயை கன்மம் இரண்டு அன்றியில் ஆன்மா வுக்கு உபாதியாக ஆணவம் என்று ஒன்று சொன்னது எவ்வாறு உடையது என்னின்? மேல் ஆறு விருத்தத் திஞுலே அந்த ஆணவமல லக்ஷண பரீக்ஷைகளேச் சங்கை உத்தரங்களுடேனே கூறுகின்றது.

இ-ள்: ஆணவம் ஒன்றதாய் அநேக சத்தி உடையதாய் இயைந்து ஆதி அன்றதாய் உடனுய் செம்பில் களிம்பு ஏய்ந்து ஆன்மாவின் தன் அறிவொடு தொழிலே ஆர்த்து நின்று போத்திருத்துவத்தை நிகழ்த்தி என்றும் அஞ்ஞானம் காட்டும் - ஆணவம் ஓன்றேயாய் தத்தத் பரிபாககாலங்களில் விட்டு நீங்குவ தான அநேக சத்தியுடையதுமாய்ச் சர்வான்மாக்களி டத்திலும் சம்யுக்தமானது எக்காலத்தென்னில்? ஆதி அல்ல; அதுவும் ஆன்மாவைப்போல அநாதியாகையால் செம்பும் அதில் களிம்பும்போலவாய்க் களிம்பு * சுவர்ணதையை மறைத்தாற்போல அநாதியே ஆன் மாவினுடைய இச்சா ஞானக்கிரியைகளேத் தடுப்பதாய்

^{*} சுவர்ணதை - பொன்ளுபிருக்கை.

*

16

ஆன்மாக்களுக்கு அநாதி சம்யுக்தமாய்க் கேவலாவஸ் தையீலே ஆன்மாவினுடைய ஞானக்கிரியைகளே 1 நிபி டாந்தகாரத்திலே விழித்த கண்போல இருக்கும்படித் தடுத்து நின்று சகலாவஸ்தையில் மாயாபோகத்தைப் புசிக்கிறவஞகையும் பண்ணுமாகையால் முத்தியல்லாத கேவல சகலாவஸ்தாகாலங்கள் எல்லாம் அஞ்ஞானத் தையே பண்ணும் என்றவாறு.

சுறு உடுபாறு ஓட்டுடியூரு. பாடு ஒட்டில் கூதுபடுத்தொடு வடி உடி அது உட குடு விறி ஆறிரை கிறுவரு நிறு குறு குறு வரு உடிவுறி ஆறு கிறுவருக்கு கிறுவருக்கு விருக்கு விறு வருக்கு விருக்கு விர

இந்த ஆணவம் உண்டு என்கிறத்திலே பிரமாண மானது பிரத்தியட்சமோ? அனுமானமோ? ஆகமமோ? ² அதீ ந்திரியமாகையிஞலே பிரத்தியட்சமல்ல. பிரசித் தமான அக்கினியையும் தூமத்தையும் பாகசாலாதி களிலே கண்டு, பர்வதத்திலே ³ வியாப்பிய லிங்கமாய் இருக்கிற தூமத்தைக் கண்டு சாத்திய்மாய் இருக்கிற

நிபிடாந்தகாரம் - மிகுந்த இருட்டு.
 அதீந்திரியம் - இந்திரியத்துக்கு எட்டாதது.
 வியாப்பிய லிங்கம் - வியாப்தியுள்ள ஏது; வியாப்தியாவது சாத்திய சம்பந்தம்; புகைக்கு அக்கினிசம்பந்தம்போல.

அக்கினியை நிச்சயிக்குமாப்போல ஆணவ * சகசரித மாக ஒரு வியாப்பிய ஏதுவைக் காணுதபடியாலே அனுமானமும் கூடாது.

பிரத்தியட்ச அனுமான விருத்தமாய் இருக்கிற ஆகமமும் கூடாது என்னில்? அனுமானமும், அனு சகசரிதமாய் இருக்கிற ஆகமமும் உண்டு. அவையாவன? ஆன்மாவானவன் ஒன்றினுலே மறைக் கப்பட்ட சர்வஞ்ஞத்துவத்தை உடையவன், கிஞ்சிஞ்ஞ **ணைகமினுலே.** யாதோரான்மா ஒன்றுலே மறைக்கப் பட்ட சர்வஞ்ஞத்துவம் இல்லாமலிருக்கிருன் அவன் கிஞ்சிஞ்ஞனல்ல; சிவணப்போல. ஆன்மாக்களுடைய சர்வஞ்ஞத்துவத்திலே பிரமாணம் உண்டாஸைன்ரே ஓன்றினுலே மறைக்கப்பட்டவனென்று சொல்லவேண் டும் என்னில்? ஆன்மாக்களுடைய ஞானசத்தியானது சர்வத்தையும் அறியும் ஞானசத்தி ஆகையினுலே ஈசு வர சத்திபோல இந்த அனுமானத்தினிலே ஆன்மாக் களுக்கு ஆணவத்தினுலே மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ் ஞதை உண்டு என்பதற்கு வாதிவசனம். கிஞ்சிஞ்ஞ தைக்கு இந்த ஆணவம் ஏ துவல்ல. கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கு விஷய நியமனம்பண்ணுகிற கரணமே ஏது என்னில்? ஆன்ம ஞானம் சர்வகோசரமாக வேண்டும்; அஃது இல்லாதபடியினுலே நாம் முன்னே சொன்ன ஆண ______ வமே கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கு ஏது.

இந்த ஏது வேண்டா, ஈசுவரனுக்குச் சர்வஞ் ஞத்துவம் சுவபாவமானற்போல ஆன்மாக்களுக்குக் கிஞ்சிஞ்ஞதையே சுவபாவம் என்னில்? மோட்சத்திலே சர்வஞ்ஞன் என்கிறது கூடாதேபோம். மோட்சத்திலும் சர்வஞ்ஞதை இல்ஃயென்னில்? பந்த முத்திகளில்

^{*} சகசரிதம் - கூட இருப்பது.

 $\mathbf{t}_{\hat{i}}$

பேதமின்றியிலேபோய்ச் சுருதிவிரோதமுமாம். ஆகை யால் ஆன்மாக்களுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம் சுவபாவ மல்ல. ஆணவமல நிரோதத்திணுலே என்று சித்தம்.

രുന്നു പ്രചാരമുകൾ പ്രവരുപ്പെട്ടു പരിക്കുന്നു പ്രവരുത്തിലെ പ്രചാരമുന്നു പ്രവരുത്തിലെ പ്രവര്ദ്ധ പ്രവര്ദ്യ പ്രവര്ദ്ധ പ്രവര്ദ്ധ പ്രവര്ദ്ധ പ്രവര്ദ്ധ പ്രവര്ദ്ധ പ്രവര്ദ്ധ പ്രവര്ദ്ധ പ്രവര്ദ്ധ പ്രവര്ദ്യ പ

ஆன்மாக்களுடைய ஞானக்கிரியா நிரோதத்துக் குக் கருமமேபோதும். ஆணவம் என்று ஒன்றை அங் கீகரிக்க வேண்டுவதில்லே என்னில்? அந்தக் கருமம் அசுத்தாத்துவாவில் புத்தி நிஷ்டமாகையினுலும், பிரள யத்திலும் அதோமாயையிலே இருப்பதாகையினுலும், மாயா காரியமாகவும் மனே வாக்குக் காய வியாபார ஐந்நியமாய்ச் சுத்தாத்துவ வரசிகளேச் சம்பந்திக்க மாட்டாது ஆகையினுலும், சர்வான்மாக்களுக்கும் 1 ஆவாரகம் அல்ல. கருமமே ஆவாரகமும் போகாதி ஏதுவுமாம்; ஆகில் அநேக தத்துவத் துவாரா ஆன் மாக்களுடைய ஞானக் கிரியைக்குச் 2 சககாரி ஒழிய ஆவாரகமல்ல.

^{1.} ஆவாரகம் - மறைக்கிறது: 2. சககாரி - துணே:

ക് ജ്യം അയില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായിക്കുന്നു. ക്രളിക്കിക്കായില്ല

மலமென வேடுருள் நில்லே மாயாகா டியம தென்னில் இலகுபிர்க் கிச்சா ஞானக் கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை விலகிடும் மலமி வற்றை வேறுமன் றதுவே ருகி உலகுடல் கரணம் ஆகி உதித்திடும் உணர்த்து கொள்ளே.

81

மேல் மாயாகாரியமே ஆவாரகமென்பதை மறுத் துணர்த்துதல்.

இ-ள்: மலம் என வேறு ஒன்று இல்லே மாயா காரியம் அது என்னில் . ஆணவமலம் என்று ஒன்று இல்லே, மாயாகாரியமாகிய அவைராக்கியமான அரா கமே ஆன்மஞான ஆவாரகம் என்னில்? உள்ளது. அராகமானது நின்மலனும் இருக்கிற ஆன்மாவை ஆவரிக்கமாட்டாது. ஆவரிக்கும் என்னில்? முத்தான் மாக்களேயும் ஆவரிக்கவேணும். முத்தான்மாக்களும் சிவனும் ஏகப்பேரகாரம் ஆகையால், சிவணயும் ஆவரிக்கும் என்று சொல்லவேணும். அப்படி முத்தர்களும் சிவனும் ஒருக்காலும் * போகசக்தராகக் கண்டதில்லே. இஃதன்றியும், பிரகிருதி ஐந்நியமாகிய புத்தி தர்மமானது அராகமாகையால் அநித்தியம். அநித்திய வஸ்து

[🕈] போகசக்தர் - போகத்தில் பற்றினவர்.

),

வானது நித்திய வஸ்துவான சிற்சத்தியை ஆவரிக்க மாட்டாது.

ஆகில் புத்திகத் அராகமல்ல, மாயா காரியமாகிய அராகாதியே என்னில் ? மேல் அதுவும் கூடாது.

இலகு உயிர்க்கு இச்சா ஞான கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை விலகிடும் மலம் இவற்றை வேறும் அன்று . ஆன்மாக்களுடைய விளங்கப்பட்ட இச்சா ஞானக் கிரியைகளே மாயா காரியமானது ஆணவ மலத்தைச் சிறிது நீக்கி விஷயோன்முகத்தைப் பண்ணுவிக்கும். ஆணவமலமானது இச்சாஞானக் கிரியைகளேப் பிரகா சிக்க ஒட்டாமல் வேறற நின்று தடுக்கும்.

அது வேறு ஆகி உலகு உடல் கரணம் ஆகி உதித்திடும் உணர்ந்துகொள்ளே - அந்த மாயாகாரிய மானது ஆன்மாக்களுக்கு அத்தியந்தம் * பின்னமாக வசிக்கிற உலகங்களும் தூலதேகங்களும் அந்தர்பாகிய கரணங்களுமாகச் சிருஷ்டிகாலத்திலே உதித்துப்

[🕈] பின்னமாக வசிக்கிற - வேருக வாசஞ்செய்கிற.

பிரளயகாலத்திலே லயத்தை அடைவது ஆகையால், மாயா காரியம் ஆன்மஞான ஆவாரகமல்ல ; ஆணவ மலமே ஆன்மஞான ஆவாரகம் என்று அறிந்து கொள்வாயாக என்றவாறு.

> மாயையே ஆன்ம ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்கும் தூயஅப் படிதி தன்பேச் சுடர்முகில் மறைத்தாற் போலப் போய்முகில் அகலச் சோதி புரிந்திடும் அதுவே போலக் காயமும் அகல ஞானத் 1 தொளிபிர காசம் ஆமே.

82

மேல் மாயையானது தன்னுடைய ²ஆவரணசத்தி யிஞலே ஆன்மஞானத்தை ஆவரித்துத் தனது காரிய மாயிருக்கிற ³ விக்ஷேப சத்தியிஞலே விஷயோன் முகத்தைப் பண்ணுவிக்கும் ஆகையால் மாயையே ஆன்மஞான ஆவாரகமொழிந்து ஆணவம்வேண்டாம் என்பவீன அநுவதித்தல்.

இ - ள் : தூய பரிதிச்சுடர் தன்ண முகில் மறைத் தால் போல ஆன்ம ஞானக் கிரியையை மாயையே மறைத்து நிற்கும் முகில் போய் அகல சோதி புரிந் திடும் அதுவே போல காயமும் அகல ஞானத்து ஒளி பிரகாசம் ஆமே - சுத்தமான ஆதித்தனுடைய பிரகா சத்தை மேகமானது மறைத்தாற்போல ஆன்மாக்களு டைய ஞானக் கிரியைகளேக் காரணமாகிய மாயை

தொழில்பிரகாசம் என்பது ஏனேஆசிரியர்கள் கொண்ட பாடம்.
 ஆவரணம் - மறைப்பு.
 விக்ஷேபம் - தள்ளு தல், தோற்றுதல்.

தானே ஆவரணசத்தியிஞலே மறைத்து நிற்கும்; மேகமானது நீங்கின அளவில் சூரியகிரணம் பிரகாசித் தாற்போல மாயாதேகம் நீங்கவே ஆன்மாக்களுடைய ஞானப்பிரகாசமானது விளங்கும்.

இது பூர்வபட்சம்.

பரிதியை முகில்ம றைப்பப் பாயொளி பதுங்கி னுற்போல் உருவுயிர் மறைக்கின் ஞானக் *கியைகள் ஒளிப்ப தாகும் கருதிடும் இச்சா ஞானக் காரியம் காயம் பெற்குல் மருவிடும் உயிர்க்குக் காயம் வந்திடா விடின்ம றைப்பே,

83

மேல் சித்தாந்தம்.

இ · ள் : பரிதியை முகில் மறைப்ப பாய் ஒளி பதுங்கினுற்போல் உரு உயிர் மறைக்கில் ஞானக்கிரியை கள் ஒளிப்பது ஆகும் · சூரியணே மேகமானது மறைத் ததுபோலச் சூக்கும தூல சரீரங்களானவை ஆன்ம ஞானத்தை மறைக்குமாகில் ஆன்மஞானக் கிரியைகள் பீரகாசியாமல் அப்பீரகாசமாய்விடும்; இச்சா ஞானக் காரியம் காயம் பெற்ளுல் மருவிடும் -சூக்கும தூலசரீரம் உண்டாளுல் சிற்சத்தி காரியமாகப்படும் இச்சாஞானக் கிரியைகள் பீரகாசமாய் விஷயங்களிலே பொருந்தும். உயிர்க்கு காயம் வந்திடாவிடின் மறைப்பே · மாயா காரியமாகிய தனு உண்டாகாதாகில் விஷயதரிசனம் காரியமாகிய தனு உண்டாகாதாகில் விஷயதரிசனம் கூடாது என்றவாறு.

^{*} கிரியைகள் ஒழிக்குமாகும் என்பது மாதவச் சிவஞான யோகிகள் கொண்ட பாடம்.

மாயா தேகம் உண்டாகில் ஆன்மாக்களுடைய இச்சா ஞானக்கிரியைகள் பிரகாசிக்கும், மாயாதேகம் இல்ஃயாகில் இச்சா ஞானக் கிரியைகள் பிரகாசியாது என்னும் அன்னுவய வெதிரேகங்களிஞலே மாயை ஆன்மாவினுடைய இச்சா ஞானக்கிரியைகளேத் தடுப்ப தல்ல.

> போதகா ியம றைத் நு நீன்றது புகல்ம லம்கான் ஓதலாம் குணமும் ஆக உயிரினுள் விரவ லாலே காதலால் அவித்தை சித்தத் தரும்கலே யாதி மாயை ஆதலால் இரண்டும் சோதி இருளேன வேறு மன்றே.

84

மேல் இதுவும் அதற்கே புறநடை.

போத காரியம் மறைத்து நின்றது புகல் மலம் காண் - சொரூபஞான காரியமாகிய இச்சா ஞானக் கிரியைகளேத் தடுத்துநின்றது நாம் முன்னே சொல்லப் பட்ட ஆணவமலம் காண்; ஓதலாம் குணமும் ஆக உயிரினுள் விரவலாலே - அநாதியே ஆன்மாக்களுக்கு விட்டுப் பற்றன்றியே பொருந்தியிருக்கையால் (சாத்து விகாதி குணங்கள் கர்மானுகுணமாக ஒருத்தணே ஒரு குணம் பொருந்தினகாலத்தில் அவனுக்கு அது அன் னியமாய் இருக்கவும் அது அவனுடைய குணமென்று சொல்லுவதுபோல) இவ்வாணவத்தையும் ஆன்மா வுக்குக் குணமென்று உபசாரமாகவும் சொல்லலாம்;

காதலால் அவித்தை சிந்த மாயை க&லயாதி தரும் ஆதலால் இரண்டும் சோதி இருள் என வேறு ஆம் 4

அன்றே - ஈசுவரனுடைய இச்சை ¹அனுவிதாயினீயாக மாயையானது ஆன்ம ஆவாரகமாகிய ஆணவமலம் <u>நீங்கும்படிக்குக் கலேயாதி தத்துவங்களேத் தன்னிடத்</u> திலே உதிப்பிக்குமாகையினுலே ஆன்மஞான ஆவாரக மான ஆணவமும் மாயையும் இருளும் வெளியும்போல் பேதமே ஆகையால் ஆவரண நிவிர்த்தியர்த்தமாகக் கலா திகணே உதிப்பிக்கிற மாயையும் ஆவரண நிவிர்த்தி பண்ணுவதே ஒழிந்து ஆவரணம் ஆகாது. அஃது எப்படி என்னில்? காரணத்தினுடைய குணங்களே காரியத்தில் உண்டாம்; தீபத்திற்குக் காரணமான அக்கினி அந்தகாரமாகாததுபோல. ஆகில் மாயையே சிற்சத்தி அபிவியஞ்சகமாகப் போகும், கலாதி சிருட்டி ஏன் என்னில்? மிருத்பிண்டமானது கடரூபமாயே சலாகரணக் கிரியைகளேப் பண்ணுமாப் போலவும் தந்துவான து படரூபமாயே ² சீதநிவாரணம் பண்ணு வதுபோலவும் மாயையும் கலாதிரூபமாய்ச் சைதன்னிய அபிவியத்தையைப் பண்ணும். ஆகையால் மாயையும் மாயாகாரியமான சூக்கும தூலச[®]ரமும் சைதன்னிய ் நிரோதகமல்ல ; ஆணவமே சைதன்னிய நிரோதகம் என்று சித்தம்.

ജ്ചുട്ടെ ജാരു പ്രാമാന്യാന് എയ്യെൽ ഒപ്പാരു പ്രാമാന്യുന്നു പ്രായത്തുള്ള പ്രാമാന്യായാ പ്രാമാന്യായായുട്ട

அனுவிதாயின் - அனுசரிக்கிறது.
 சீதநிவாரணம்-குளிரைப்போக்குதல்.
 நிரோதகம் - மறைக்கிறது.

> புருடன்தன் குணம் அவித்தை யெனில்சடம் ¹ புருட ஞகான் குருடன்தன் கண்ணின் குற்றம் கண்ணின்தன் குணமோ கூருய் மருள்தன்றன் குணம தாகி மலம்அடித் தாகி நிற்கும் தெருள்தன்றன் குணம தாகிச் சித்தென நிற்கும் சிவன்.

85

ஆன்மாவுக்கு அஞ்ஞானத்தைக் குணமென்று உபசாரமாய்ச் சொல்லுவாம் என்பானேன்? அஞ் ஞானம் ஆன்மகுணமே என்பவணே நிராகரித்தல்.

இ · ள் : புருடன் தன் குணம் அவித்தை எனில் சடம் புருடன் ஆகான் · ஆணவமலம் ஞானத்தைத் தடுக்குமென்ன வேண்டா, ஆன்மகுணமே அஞ்ஞான மென்னில் ; அஞ்ஞானம் ஆன்மகுணமாகில் ஆன்மா ஐடமாம். அப்படியாகில் போக மோட்சம் யாருக்கு ? ஆகையால், ஆன்மா ஐடனுகான். சைதன்னிய சொரூ யனேயாகில் பதி சர்வஞ்ஞனே ; பாசம் சடமே ; அஞ் ஞானம் திரவியமல்லாமல் குணமே ; ஆகையால், 2 பாரிசேஷாத் அஞ்ஞானம் ,ஆன்மாவுக்கே குணம்

^{1.} புருடனுகும் எனவும் பாடம். 2. பாரிசேஷாத் - பாரி சேட அனு**மானத்தா**ல்.

Lateral Hillians

à

·4

ħ

13

'n

પ્રે

குருடன் தன் கண்ணின் குற்றம் கண்ணின் தன் குணமோ கூருய் - குருடனுடைய கண்ணின் காசகாம லாதி தோஷம் கண்ணுக்குக் குணமோ? சொல்லு;

கண்ணுக்குக் குணமான து காணுகிறது; காணுமல் மறைக்கிறது காசகாமலாதி. அதுபோல ஆன்மாவுக்கு ஞான இச்சாப் பிரயத்தனம் குணம். அதை மறைக் கிறது ஆணவமலமே.

மருள் தன் குணம் அது ஆகி மலம் அசித்து ஆகி நிற்கும் தெருள் தன் குணமது ஆகி சித்தென நிற்கும் சீவன் - அஞ்ஞானம் தனக்குக் குணமாய் ஆணவமல மானது ஐடத்திரவியமாய் ஆன்மஞானத்தைத் தடுத்து நிற்கும். ஞான இச்சாப் பிரயத்தனங்கள் குணமாய் அதலைல் ஆன்மா சித்தென்று பேராய் நிற்கும் எ-று.

இதஞல் ஆணவமலம் என்று ஒன்று வேண்டா; அஞ்ஞானம் ஆன்மகுணம் என்பதற்கு விகற்பம். அந்த அஞ்ஞானம் என்றது ¹ ஞான விரோதியோ? ² ஞான அபாவமோ? ³ அன்னியதா ஞானமோ? ⁴ ஞான திரோதகமோ?

ஞானவிரோதி என்னில் ஞானமே இல்ஃயாம். ஞானம் உண்டு என்னில் அஞ்ஞானமே இல்ஃயாம். தேசஸ் ⁵ திமிரங்கள்போல ஞானஅபாவம் என்னில் அபாவமாகிய வஸ்து ஒரு கிரியையும் செய்யமாட்டாது. கடாபாவம்போல ஆகுதும்.

ஞான விரோதி - ஞானத்துக்கு எதிர்.
 அபாவம் - ஞானமில்லாமை.
 அன்னியதா ஞானம் -வேறுவித ஞானம்.
 ஞான திரோதகம் - ஞானத்தை மறைக்கிறது.
 திமிரம் - இருள்.

>

البلا

அந்த அபாவந்தான் 1 பிராக் அபாவமோ? 2 பிரத்யும்ச அபாவமோ? 3 அத்யந்த அபாவமோ? 4 அந்நியோன்ய அபாவமோ?

பிராகபாவம் என்னில், பூர்வம் ஞானமில்லாமல் காலாந்தரத்திலே ஞானம் உண்டாகவேணும். பிரத் யும்சாபாவம் என்னில், முன்னுக்கு ஞானம் உண் டாமிருந்து மேல் ஞானம் இல்லாது போகவேணும். அத்யந்தாபாவம் என்னில், ஆன்மாவுக்கு ஒருக்காலும் ஞானமில்லாமல் கடகுட்டியங்கள்போலே ஆம். அந்நியோன்யாபாவம் என்னில், 5 பிரத்யோகிக் கிரகணமில் லாதபடியினை யுக்திஹீனம். அந்நியதா ஞானம் என்னில், தோஷமில்லாமல் விபரிதஞானம் உண்டாகாது. ஆகுதும்.

அதுதான் ⁶ ஆகந்துகமோ? ⁷ சுவபாவிகமோ?

ஆகந்துகமாகில் நித்திய சைதன்யத்தைப் பாதிக்க மாட்டாது. சுவபாவிகம் என்னில்? ஒருக்காலும் ஆன்மாக்களுக்கு யதார்த்தஞானம் இல்லாமற்போம்.

கிளிஞ்சிஸ் வெள்ளி என்று அறியும் அந்நியதா ஞானமானது சுவபாவ ரஜித ஞானத்தைப் பாதிக்க மாட்டாது. ஞானதிரோதகம் என்னில் நாம் சொன்ன ஆணவம் என்று சித்தம். இந்த மலம் திரவியமே; அநேக சத்தியுடைத்து ஆகையிஞலே அக்கினியைப்

பிராக் அபாவம் - காரியம் பிறப்பதற்குமுன் இன்மை.
 பிரத்யும்ச அபாவம் - காரியமழிந்தபின் இன்மை.
 அந்தியோன்ய தியிக்க அபாவம் - திரிகாலத்துமின்மை.
 அந்நியோன்ய அபாவம் - பேதமின்மை; அபேதம்.
 பிரத்யோகி - அபாவத்துக்கு எதிர்வஸ்து.
 ஆகந்துக்கு எதிர்வஸ்து.
 ஆகந்துகம் - நடுவே வந்தது.
 சுவபாவிகம் - எப்போதும் இருக்கிறது.

à.

38

போலே இந்த மலம் குணகுணியாய் நிற்கும் என்ற தற்குக் குணமாவன: மோகம், மதம், அராகம், விஷாதம், தாபம், சோஷம், வைசித்திரியம் இவை ஏழும்.

வெள் கூயாயலான ஐ இது கூடி கு உள்ள விரு தலான் - മാ ട്രംഗിട്ടുള്ളുങ്ടഥലായും | ™ ത്രായിലെ താ**്** ലംഗി ை கூடையூட் ஆய்வு கூட்டிய விரிய வைவடுவீகு കൂര് ചെക്ക് പ്രസ്തുള്ള I <u>ച</u>്ചെട്ടുള്ള ജ്ലൂ ഈ ഉയുന്നു ഈ ഉം വരുള്ള പ്രമു _ മജ്ലാ മെയിയെ ചെറ്തായി ലെ ≀ ജിയെ**ളു** ഉമ്മും ங்க^{ண்ட}ா தால்≎ுக்கஜெரு இம்கு ு இற**ை≃**ஜெ**வ்**றி ണ പ്രഷം ബാപ്നുങ്ങുകുപ്പാല | നിപ്^{റി} ലുവുള്ള ഫുഴ്**ആ എ** _நா_ந_ു மாஜ_ா ந8ெ தகு ⊫ சு நி_த்_த 8ெ தஜெ_{தி} ⊔௦ இக_் கூடாவாறு கிரி உச்பீ சூ ் மு. ஆகாகு உட ന്^ജ്മട^{്ട്ല}്ലാബ്യക്^{റ്റ}ി ക്ലിയ്ട് പ്രാം ഉത്തില് ക ഗ്രക്ട്രീടങ്ങുട്ടു പ്രാവ്യാഗ്രമ്പ് പ്രാവ്യാഗ്രമ്പ് വിഷ്ട്രിക്കുന്നു. വിഷ്ട്രിക്കുന്നു വിഷ്ട്രിക്കുന്നു. വിഷ്ട്രിക്കുന്നു വിഷ്ട്രിക്കുന്നു. വിഷ്ട്രിക്കുന്നു വിഷ്ട്രിക്കുന്നു. വിഷ്ട്രിക്കുന്നു വിഷ്ട്രിക്കുന്നു. വിഷ്ട്രിക്കുന്നു വിഷ്ട്രിക്കുന്നു. വിഷ്ട്രിക്കുന്നു വിഷ്ട്രിക്കുന്നു. വി தொக்கும் பாது இத்திரை பிராது விர்கா விரும் விரிக்கி விரும் விரும **ച്ച**ുപെയ്രുന്നു പ്രാധിക്കുന്നു പ്രാധിച്ചു പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത്ര പ്രവസ്ത உட் சூர் இந்த நாற்ற நாற்ற கூற்ற கேற்ற க

சாஜ் நாட வுயாக்கா விலோ தூல்!! பலிறவை தரா**த** டெயாது வாகு இடிய விருக்கு வி **உ** എതിലുന്നത്തെ തജചുന്നത്തെ രിയാന് എട്ട ചട്ടി ചട്ടിന്നെയ് **ഉപി**ക്കൂപ് ചെട ഒച്ചുണ്ട് ചന്നാഗ്ചം പ **ളിപുന**ാഗിച്ച പെട്ട് ചെഴിച*ുട്ട*ി _ ഉള്ള പ്രത്യായ പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത്ത് പ്രത്യാത്ത **ஸேருஸ்ட**ூர் இடையை *ோய்க*ோர் இர*்* ஆன்க்கு 1 <u>കടയ്ക്കുറെപ്പോയിലെ അട്ടു എന്നു പ്രത്യാനം (</u> **ஸ்தாவஉதிவிவ**ராதொ சேருமுறை உண்கத்தி **ஃவிட்டு**ட்கு படிரப்பலாட்டு இராவத் வகை ஷாக்கிர\$1 **അൺബഠന**ഫിലുന്ന പെന്നും ഉപ്പെട്ടു വേണ്ടാന പാട്ടതു പ **கு _தாமெ பாஹ86 தா ப** உர*்* ஆக்கலுவ I

மும்மலம் நெல்லி னுக்கு
முளேயொடு தவிடு மிப்போல்
மம்மர்செய் தணுவின் உண்மை
வடிவினே மறைத்து நின்று
போய்மெய்செய் போக பந்த
போத்திருத் துவங்கள் பண்ணும்
இம்மலம் மூன்றி தேடும்
இருமலம் இசைப்பன் இன்னும்.

86

3

Ą

4

ħ

'n.

கீழ்ச்சொன்ன ஆணவம் மாயை கன்மம் இந்த மூன்று மலங்களும் ஆன்மாவை அடைந்து நிற்கும் இயல்புரைத்தல்.

இ - ள் : மும்மலம் நெல்லினுக்கு முணேயொடு தவிடு உமி போல் · ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மூன்று மலங்களும் ஆன்மாவுக்கு அரிசிக்குத் தவிடும் உமியும் முணேயும்போலப் பிரகாச ¹ ஆச்சாதனமும் ஆவாரகமும் உற்பத்தி ஏதுவுமாய்நிற்கும்,

அணுவின் உண்மை வடிவினே மறைத்துநின்று மம்மர் செய்து போத்திருத்துவங்கள் பண்ணும் - முன் சொன்ன மலத்திரயங்களுக்குள்ளே ஆணவ மலமா னது ஆன்மாவினுடைய ஞான இச்சாக் கிரியா ரூபங் களேத் தடுத்துநின்று ² மமத்துவ அகங்காரங்களேப் பண்ணி விஷயங்களேப் புசிக்கிறவகைப் பண்ணும்;

3 பொய் மெய் செய் - மாயாமலமான து பொய்யா கிய தேகாதிகளே மெய்யெனும்படி மயக்க அறிவைப் பண்ணும்; போக பந்தம் - கன்மமான து விஷயபோ கங்களிலே துவந்துவத்தைப் பண்ணும். சகலர்க்கு இந்த மூன்று மலமும் இவ்வாறு செய்துநிற்கும்;

இ மலம் மூன்றிஞேடும் இரு மலம் இசைப்பன் இன்னும் - இந்த மூன்று மலங்களேயும் செலுத்துவது ஆதலால் உபசாராத் மலம் என்னும் நாமத்தையுடைய திரோதாயியையும் மகாமாயையும் ஆக இரண்டு மலத் தையும் மேற்கூறுவாம் என்றவாறு.

ஆச்சாதனம் - மறைவு.
 மமத்துவ அகங்காரம் -எனது யான் என்பது.
 பொய்ம்மைசெய் எனவும் பாடம்.

மாயையின் காரி யத்தை மாயேய மலம தென்றும் ஏயும்மும் மலங்கள் தத்தம் தொழிலீனே இயற்ற ஏவும் தூயவன் தனதோர் சத்தி திரோதான கரியதென்றும் ஆய்வரிம் மலங்க கோத்தும் அணுக்களே யணந்து நிற்கும்.

87

இ - ள் : மாயையின் காரியத்தை மாயேய மலமது என்றும் - அசுத்தமாயா காரியமாகிய பிரவிருத்திப் பீரகாச * அயதார்த்த ஞானங்களேச் செலுத்தும் சம்பந்தத்தை உடைத்து ஆகையால் மகாமாயை ஒரு மலம் என்றும் ;

ஏயும் மும்மலங்கள் தத்தம் தொழிலிணே இயற்ற ஏவும் தூயவன் தனது ஓர் சத்தி திரோதான கரியது என்றும் - ஆன்மாக்கணேப் பொருந்தின ஆணவம் மாயை கான்மியம் மூன்று மலங்களும் தங்கள் தங்கள் கிரியைகணேப் புரியும்படிக்கு அதிட்டித்து நிற்பதாகை யால் நின்மல சிவ சமவேத திரோதானசத்தியை ஒரு மலம் என்றும்; ஆய்வர் - விசாரிப்பார்கள்;

விசாரிப்பதாவது ஆதிசத்தி மலமல்லாமலிருக்க வும் கிராதருடைய ஆசாரியரைக் கிராதாசாரியர் என் றது போல மலத்தை அதிட்டித்து நிற்கையால் மல மென்று குறிக்கலாம் என்பது.

ലരുക്ക ലാഹത ജിചാവി (ഉട∥ തഴി. ഹജ്ബ് ചെ്യം പ്രത്യായിലെ ഏത്താം വരു ചെയ്യുന്നും പ്രത്യായില് പ്രത്യായില്

^{*} அயதார்த்தம் • பொய்.

இ மலங்கள் ஐந்தும் அணுக்களே அணேந்து நிற் கும் - இந்த மலங்கள் ஐந்தும் சகலராகிய ஆன்மாக் களேப் பொருந்தி நிற்கும் என்றவாறு.

സ്റ്റി ഒന്നു പ്രത്യാക്കായില് പ്രത്യാക്കുന്നു പ്രത്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പ്രത്യാക്കായില് പ്രത്യാക്കായില് പ്രവ്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യവര്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പര്യാക്കായില് പരത്യാക്കായില് പരത്യവര്യാക്കാരത്യാ

്ടെയുകു | ച്ളിന്നുന്നുക്കും പസരിക്കു **ചെന്നും ഉപി** പ്രൈക്കു പ്രവാധന്ത്രം പ്രവാധ പ്രവാ

சிவப்பிரகாசத்திலும்,

'' மோகமிக வுயிர்கடொறும் உடனுய் நிற்கும் மூலவா ணவமொன்று முயங்கி நின்று பாகமிக வுதவுதிரோ தாயி யொன்று பகர்மாயை யொன்றுபடர் கன்மமொன்று தேகமுறு கரணமொடு புவன போகச் செயலாரு மாமாயைத் திரட்சியொன்றென் ருகமல மைந்தென்பர் ''. (சூத்-2, செய்-14.)

ஆகில் ஆன்மஞானத்தைத் தடுக்கிறதற்கு நீர் சொன்ன திரோதான சத்தியே போதும்; ஆணவ மலம் என்பது ஒன்று வேண்டா. ஜடமானது சித்தா யிருக்கிற ஆன்மாவை எப்படித் தடுக்கும்? இஃதன்றி யும், வியாபகளுய் இருக்கிற ஆன்மாவுக்கு ஆவரண மும் கூடாது என்னில்? ஆன்மாவுக்கும் ஆணவ மலத்துக்கும் அநாதி சம்யோகம் ஆகையால், அந்த மலத்தினுடைய சத்தியானது ஞானத்துக்குப் பிரதி

Talenton Control

œ

Aj.

彦

பந்தமாயிருக்கும். இஃதன்றியும், அஜடமானது ஜடத் திணுலே பாதிக்கப்படுகிறது ஒழிய அஜடத்திணுலே பாதிக்கப்படாது. ஈசுவரன் எப்படி ஆன்மாக்களுக்குப் பாதகமல்ல, அப்படியே ஈசுவர சமவேதையான ஆதி சத்தியும் ஆன்மாவுக்குப் பாதகமல்ல. ஆகையால், சித்தானது ஜடத்திணுலே பாதிக்கப்படாதபொழுது பின்ணே எதிணுலே பாதிக்கப்படும்.

ஜடம், அஜடம் என்று இரண்டு வஸ்துவல்லோ உள்ளது; அஜடமாயிருக்கிற ஆன்மாவை அஜடமா யிருக்கிற ஆன்மாந்தரம் பாதிக்கும் என்னில்? அப் போது பாதகமாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு நாசம் வரும். அஃது ஏன் என்னில்? ஆன்மாவுக்கு யாதொன்று பாதகமாம், அதினுடைய நாசமே முத்தி; அந்தப் பாதகம் நாசம் அல்லாதபொழுது முத்தியே இல்ஃல. ஆகையால், ஆன்ம சிற்சத்தி பாதகம் ஐடமாகிய ஆணவசத்தியே என்று அங்கிகரிக்கவேண்டும்.

ஆகில் ஆன்மாவுக்கும் ஆணவ மலத்துக்கும் அநாதி சம்பந்தம் சொல்லப்பட்டது. ஆணவ மலத்தி ஒலே ஆன்மசத்தி ஆவரிக்கப்பட்டதோ? அப்பிரகாச மாகப் பண்ணப்பட்டதோ? ஆன்மாவும் ஆன்ம சிற் சத்தியும் அபின்ன ரூபமானபடியால் ஆன்மசிற்சத்தி ஆவரிக்கப்பட்டது எனப்போகாது. விபு ஆகையால் அப்பிரகாசமாகிறபொழுது நாசமேயாம். ஆகையால் இரண்டும் கூடாது.

பின்ணே ஆணவமலம் ஆன்மசிற்சத்தியை ஏது பண்ணித்து என்னில்? சிற்சத்தி விபு ஆகையிஞலே ஆவரணமும்கூடாது. நித்தியப் பிரகாசமாகையிஞலே அப்பிரகாசமும் கூடாது. அக்கினி சத்தியானது மணி மந்திர ஓளஷதங்களிஞல் தடுக்கப்பட்டுப் பிரகாசமாக 2

ஜ்வலியாநிற்கவும், * ஸ்போடகாதி கிரியைகளேப் பண்ணமாட்டாது; அதுபோல, ஆன்ம சிற்சத்தியும் ஆணவமல சத்தியினுலே தடுக்கப்பட்டு, நித்தியப் பிர காசியாயிருந்தும் ஸ்வநிஷ்டையாய் இருப்பதொழிய இச்சா ஞானக் கிரியைகளாகிற காரியப் பிரவர்த்தி யைப் பண்ணமாட்டாமல் நிற்கும். ஆகையால், ஆணவமல சத்தியானதே ஆன்மசிற்சத்தியை இச்சா ஞானக் கிரியா காரியப் பிரவர்த்திகளேப் பண்ணுமல் தடுக்கும். இதற்கு மேல் சங்கை.

திருக் கிரியா ரூபம் ஆன்மசிற்சத்தி என்று முதலே சொல்லப்பட்டது. அது அறியப்படுகிறதும் பண்ணப் படுகிறதும் இல்லாதபொழுது இல்லே. இந்த ஞூதிரு கர்த்திருத்துவ ரூபத்துக்கு அன்னியமாகக் காரியமே இல்லே. ஆகையால், சிற்சத்திக்குக் காரியத்தில் பிர விர்த்தி வாராமல் ஆணவமலம் தடுக்கும் என்றது எப்படிக் கூடும்? காரியம் என்று சொன்ன ஞானக் கிரியைகள் வியதிரிக்தமாகச் சிற்சத்தி என்பது ஒன்று இல்லே என்னில்? ஞானக் கிரியா சத்திகளே ஆன்ம சொரூப சிற்சத்தி அல்ல. சொரூபசிற்சத்தியும் ஞானக் கிரியா சத்தியும் பிரிவற்றதற்குப் பிரிதல் சொல்லும் உபாயமாவது, ஞானக்கிரியையாவது பின்னவிஷயம். விஷயம் பிரதிபின்னம். இது அந்தச் சொரூப சிற்சத் தியீனுடைய காரியம்.

யாதொன்று பரமார்த்த மாத்திரம் சொரூபமாய் இருக்குது அது ஆன்மசொரூப சிற்சத்தி. அந்தச் சிற் சத்தி அவிஞபூதமாகவே ஞானக்கிரியைகள் ஜனித்து அந்தக் காரியமாகிய ஞானக்கிரியைகள் ஆணவமலத் திஞலே தடுக்கப்பட்டது. ஆகையால், விஷயம் பிரதி

^{*} ஸ்போடகம் - கொப்பளம்.

ஞானக்கிரியைகள் உண்டாகாமல் இருந்தது. இதனைல் சிற்சத்தி காரியமாகிய இச்சா ஞானக் கிரியைகளே ஆணவமலத்தினுலே தடுக்கப்பட்டது.

தடி புக் வெள்ள மேட்ட க்களையும் மெல் திர**ஸ்**ரரொ நப_{ுகி}தெ | சுவரத்து நப_{ுக்}ரலை) வுராவக்கொ ஹெது நா ∥ சு நா ஜிகா இஸ் ெரு ூ ஊா _**நூாவ**ரா அரஸி தாச்ணெர்? | சுஜவாவி _க்ரொட**்** வாஃ) தெநாஜ்லெ<u>ந்த</u>ு | ஸ்ஜா தீயக்வதொஹ்டு தா **ாண ூ** உர**ீ**முரொய்கா !! கி*னூ*ரஜ்ம் இவர்கொ வெக வாயு ்தக் கொக்காயி தெ 1 கூறைவா இவ **வாவி அா**ற்வண் - ஆழவி இடி இடியாகி கூடிய ஆ **ബെയിസ്റ്റ് യി** ഉപ്പെടുക്കുന്നു വെയക്കുകളുന്നു വിശ്യാപ്പുള്ള **மாயல்**டிக ஓட்சூர்ஸி.ப்விச்டீக்ட்டூ ஐறெடுட்கா ജൗo <mark>മഞ്</mark>ഷ ബ്യൂട്ട് പാറ്റ് പ്രി കുവു **സ്രചിബാ**വാം ചെന്നുക്കുന്നുള്ള ഈ പ്രത്യാം വിശ്യാം പ്രത്യാം പ്രത്രം പ്രത്യാം പ്രത്രം പ്രത്യാം **கி தி_யதெத்து** மக்கொள்ளமை துவா! சுவு-காமீசு திவபாவி *தத*ூறிலு ஈகொடைத[்]!! **_தஸ**ுருது விரை மூவகூர ஜா தீ தொவிவ_{சி} வெடி த **நாவ**்றவுகாமீகாணo விநாமிக்வவு, ஸ்ட் தஃ il வ ക്സാസ്സ്റ്റ് പ്രക്നയെ ഇവരാഗിച്ചോട്ട് I த்தவ் 20 கம்பெமா ந வநெஹொ 2லூக்றமு !! ந்தா**வ**ு தி8-) ெடுந்தா வி ஐசெக்வ — ஆர் வக்கை த

தி-ாருத் தில் இரு வர்க்கு திரும் இரு வரிகா l ചെട്ടെണ്ടും പുജയ**കുപി ച**്ചയക്കി കുട്ടു പ്രത്യായില്ലെ അവുള്ള പുടും പുടുന്നു. 1 <u> ஒடுபான்று சான்று அருப்புல் நனாண ுஸ்ல்னின</u> ச⊰தெ∥ _பிக£தி-பாம ூறிண்ಒுக்° அரு உ**பம** குவீம் | செச்சுறுக்^{தி}ர் ஈ. இரி வும்று செச்பன ம் ||. ானுட்ஸ்டிரைம் ஊடா⊸ு ஜிடியி கு உ√ின மெ. ചെ<u>ക</u>81 ഗരിക്കുടേണപ്ന കിരിന്നസ്ഥം ഉരിയുടെ **കുധി**ക്ക ள்ளிரு பாஜி் உர்பள் ராஃநால **எவிவகு ஊ**. **ப**ுர் உருக் ∧ம**்** #ഥ | ഡ[്]ട്ടുലമസ്യ സ്കൂപ്പല് എ്ന∩സ്ഥ്യ ு ஆள் கூறுலா வை?்கா வெடியே இது கூறு கூறாரி இது I ച്യന്പ്ടയും അട്ടയും അട്ടാന് ഉട്ടഥ ഉ്ലന്ജ∥ ஸ்ஸ்க்ஊல் ு உடிக்கு உழ்கு நிரு கி ஆலிற முட_{்டு} கள்ளார் வி. உள்ள ஒன்ற வெக்கா ஆ்சுஃ∣ ஈஃப்படு உ உ ஓை காப்பு ஆமொருட் ஓைக a_{ij}] <u>ക</u>ളി <u>ക</u>ി.

ஆணவ மலமானது ஆன்மாவினுடைய இச்சா ஞானக் கிரியைகணேயே தடுக்கும். சொரூப ஞானமா னது *சுவநிஷ்டமாய் இருக்கும் என்று சொன்னீர்;

^{*} சுவநிஷ்டம் - தன்னிடத்திலிருக்கிறது.

தடையற்றுச் சுவநிஷ்டமாயிருந்த சித்துக்கு, 1 சுவசம் வேதனம் 2 சுவசம்வேத்யமாகிய சொரூபானுசந்தா னம் வேணும். அது காணுமலிருக்கையால் சொரூப ஞானத்தையே ஆணவமலம் ஆவரித்ததென்னவேணு மென்னில்? அஃது அப்படியல்ல.

ஆன்மா நித்தியமும் விபுவுமாகிய சிற்சத்தி சொரு பனுகிலும் சட்சு பிரகாசசொரூபமாயிருந்தும் ³³ சௌ ராதிப் பிரகாசத்தினுலே பதார்த்த தரிசனம் பண்ணு வதுபோல ஆன்மாவும் விஷயதரிசனங்களிலே மாயா காரியமாகிய கலாதிகளே அபேட்சித்தும் ⁴ சொரூப அனுசந்தானத்திலே சிவனுடைய பராசத்தியோகத்தை அபேட்சித்தும் உண்டாம் அல்லது உண்டாகாது. ஆகையால், பராசத்தி யோகம் இல்லாதபடியினுலே சொரூபானுசந்தானமும் கூடாமல் மாயாகாரியமாகிய கலாதியோகம் இல்லாதபடியாலே விஷயானுபவம் இல்லாமல் சுவநிஷ்டனை இருட்டிலே விழித்த கண் னுக்குப் பிரகாசமும் கெடாமல் விஷயக் கிரகணமும்

ച്ചെയ്യുള്ള പ്രത്യാലി ഇട്ടു പ്രത്യാലി ചെയ്യുട്ടു പ്രത്യാലി പ്രത്യാ പ്രവ്യാ പ്രത്യാ പ്രവ്യാ പ്രവ്യാ പ്രത്യാ പ്രവ്യാ പ്രത്യാ പ്രത്യാ പ്രവ്യാ പ്രവ്യാ പ്രവ്യവ് പ്രവ്യവ് പ്രവ്യാ

சர்வவிஷயிகமாய் இருக்கின்ற ஆன்மாவினுடைய ஞானக்கிரியைகளேத் தடுத்துக்கொண்டுநின்ற ஆணவ மலமானது நெல்லினுடைய நுனிக்கழுத்து அங்குரத் துக்கு இடங்கொடுத்துச் சற்று விட்டுநீங்கினுற்போல;

சவசம்வேதனம் - தன்னேத்தானறிகை.
 சவசம்வேதனம் - தன்னேத்தானறிகை.
 சௌராதி - வேத்யம் - தன்னுலே தான் அறியப்படுகை.
 சௌராதி - சூரியன் முதலான.
 சொரூப அனுசந்தானம் - சொரூபத் தூயானம்.

கலாதி யோகத்திஞலே ஏகப்பிரதேச்த்திலே ஆணவம் நீங்குகிறபொழுது ஞானக் கிரியாபலம் அப்பிரகாச மாம். அற்ப பலமானதுகொண்டு ஆன்மாவை அணு என்றது. இந்த அணுத்துவ *ஸம்பாதகம் ஆகையால் மலத்துக்கு ஆணவம் என்று பெயர்.

തങ്ക്രത്തെ ഉപന്നയുള്ള എന്നും ഇപ്പുള്ള എ. അവരെ സ്പായോ സ്ഥിക്യുന്നും ഉപയ്യാനാക അപ്പാരം ഉപരുത്തെക്കും വാരുത്തിലും അവരുത്തിലും അവരുത്തിലും അവരുത്തിലും അവരു

கலாதியினுலே பந்திக்கப்படுகையினுலே சகலர் என்றது.

மலமாயை கன்மம் மாயே யம்திரோ தாயி மன்னிச் சலமாரும் பிறப்பி றப்பில் தங்கியித் தரைகீழ் மேலும் நிலேயாத கொள்ளிவட்டம் கறங்கென நிமிடத்தின்கண் நலமாரும் இறைவ ஒணே யாலுயிர் நடக்கு மன்றே. 88

மேல் சொல்லிப்போந்த மலங்களேத் தொகுத்தி உணர்த்தல்.

இ - ள் : மலம் மாயை கன்மம் மாயேயம் திரோ தாயி மன்னி உயிர் சலம் ஆரும் - ஆணவமலம் அசுத்த மாயை கன்மம் சுத்தமாயை திரோதானசத்தி இவ் வைந்து மலமும் பந்திக்கையினுலே விபுவாய்ப் போக்கு வரத்து இல்லாமல் இருக்கிற ஆன்மா ஏகதேசத்தை அடைந்து போக்கு வரவு உண்டாம். போக்கு வரவு உண்டாகவே;

இறைவன் ஆணேயால் பிறப்பு இறப்பில் தங்கி இ தரை கீழ்மேலும் நிணேயாத கொள்ளிவட்டம் கறங்கு

^{. *} ஸம்பாதகம் – உண்டாக்குகிறது.

என நிமிடத்தின்கண் நலம் ஆரும் நடக்கும் அன்றேசிவாஞ்ஞையீஞலே கன்மானுகுணமாக ஜனன மர
ணங்களேப் பொருந்திப் புண்ணிய பாபத்துவய பரி
பாகத்திஞலே பூமியிலும், கேவல பாபத்திஞலே நரகத்
திலும் கேவல புண்ணியத்திஞலே சுவர்க்கத்திலும் பொருந்தி, சுகதுக்கங்களேயும் சுகத்தையும் துக்கத்தை
யும் புசிக்கும். புசிக்குமிடத்துப் பஞ்சேந்திரியங்களி
லும் கொள்ளிவட்டம்போலும் நாலிதழ்க் காற்ருடிபோ
லும் நிமிடத்திலே எல்லா இந்திரியங்களிலும் ஒக்க
நின்றதுபோலச் சுழன்று செல்லும் என்றவாறு.

அண்டசம் சுவேதசங்கள் உற்பிச்சம் சராயுசத்தோ(டு) எண்தரு நாலெண் பத்து நாள்குநூ முயி ரத்தாய் உண்டுபல் யோனியெல்லாம் ஒழித்துமானுடத்து தித்தல் கண்டிடில் கடலேக் கையால் நித்தினன் காரி யம்காண்.

மேல் மனிததேகம்வரும்அருமை உணர்த்துதல்.

இ - ள்: முட்டையிலே தோற்றுவனவும், கசிவிலே தோற்றுவனவும், வித்திலே தோற்றுவனவும், பையிலே தோற்றுவனவும் ஆகத் தொகை எண்பத்துநான்கு நூருயிரம் யோனிபேதங்கள் உண்டு. இவ்வாறுள்ள யோனிகளுக்குள்ளே இதரயோனிகள் எல்லாத்தையும் போகத்தினுலேயும் பிராயச்சித்தாதிகளாலேயும் நீக்கி மனிதஜன்மத்தில் வரும் அருமை விசாரித்துப் பார்க் கில் சமுத்திரத்தைக் கைநீத்தாக நீந்திக் கரையேறி னதை ஓக்கும் என அறிக என்றவாறு.

நரர்பயில் தேயத் தன்வில் நான்மறை பயிலா நாட்டில் விரவுத லொழிந்துதோன்றல் மிக்கபுண் னியத்தானுகும் தரையினிற் கீழைவிட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில்வந்து பரசம யங்கள் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணெணுதே, 90 沟。

2)

மேல் பரசமயங்களிற்செல்லாமல் சைவநெறியில் வருவது அருமை என்பது உணர்த்துதல்.

இ-ள்: மனித ஜன்மத்திலே வந்து மஃமிலும் வனத்திலும் குறவர் இருளரைப் போலாகாமல் பிராம ணதி நாலு சாதியர்களும் நிறைந்திருக்கும் தேசத்தில் பிறப்பது புண்ணியம்; அதிலும் வேதோக்தாசாரம் நடவாத மிலேச்சதேசம் ஒழிந்து புண்ணிய தேசத் திலே ஜனிப்பது மிகுந்த புண்ணியம்; அதிலும் பூமியிலே ஈனஜாதியாக ஜனியாமல் பிராமணுதி ஜாதி யிலே வருவது 1 அதியுக்தமான புண்ணியம்; அதிலும் பரசமயங்களிலே போகாமல் சிவணப் பரதத்துவம் என்று அறிந்து அடையும் சைவசமயமாவதற்குப் புண்ணியம் இவ்வளவு என்று சொல்லப்போகாது என்றவாறு.

வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பித் தாழ்வெனும் தன்மை யோடும் சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ்பெறல் அரிது சால உயர்சிவ ஞானத் தாலே போழிள மதியி ஒஃபப் போற்றுவா ரருள்பெற் ருரே. 91

மேல் இதுவும் சிவணேயே வழிபடுமவர்கள் மோட்சத்தை அடைவர்கள் என்பது உணர்த்துதல்.

இ-ள்: வறுமையாம் சிறுமை தப்பி வாழ்வு எனும் மையல்விட்டு - தரித்திரமானது மிகவும்கஷ்டம் என்னும் இந்தச் சிறுமையினுலே ஐசுவரியம் அதிகம் என்று அபேக்ஷித்தும், ஐசுவரியம் வந்தகாலத்து அந்த ஐசுவரிய பரவசமையிருந்தாளுகில் அதனுல் ² அஞ்ஞா ஞக் கிராந்தமாயிருக்கிற ஞானத்தை உடையவனைன்.

அதியுக்தம் - மிகுதியாகச் சொல்லப்பட்டது.
 அஞ் ஞாஞக்கிராந்த - அஞ்ஞானமேலிட்ட.

அஞ்ஞானத்திஞலே ஞானம் 1 திரோகிதமாகிறபோது சாத்துவிக ராஜத குணங்கள் கீழ்ப்பட்டுத் தாமதம் மேலிட்டுக் காமமோகிதஞய்ப் பதிவிருதா ஸ்திரீகளிடங் களிலும் அபிலாஷை உடையவஞய்ப் பரஸ்திரீ பரத் திரவியாதி 2லோலுபாதிய தருமப் பீரவர்த்தஞய் அதி ஒலே நரகத்தை அடைவன். ஆகையால், தரித்திரம் வந்தகாலத்துச் சிறுமை என்று துக்கப்பட்டு ஐசுவரி யத்தை அபேட்சியாமல், ஐசுரியவம் வந்தகாலத்திலும் அதில் அத்யந்த 3 அபினிவேசம் பண்ணுமல் இருக்க வேணும்.

தாழ்வு எனும் தன்மையோடும் சைவம் ஆம் சமயம் சாரும் ஊழ்பெறல் அரிது சால உயர் சிவஞானத்தால் போழ் இள மதியிணுண போற்றுவார் அருள் பெற்ரூர். சிவன் 4 சுவதந்திரன், நாம் 5 பரதந்திரர், சிவன் கொடுக்க நாம் புசிப்பவர், சிவனுக்கும் சிவபக்தர்களுக் கும் நாம் அடிமை என்னும் இயல்புடனே சைவசமயத் தில் சார்வதற்குப் புண்ணியம் பெறுகிறது மெத்த அரிது. சிவஞானத்தாலே சிவண வழிபடும் அவர்கள் சிவனருளாலே சிவசாயுச்சியத்தை அடைவர்கள் எ.று.

திரோகிதம் - மறைக்கப்பட்டது.
 ஆசையுள்ள.
 அபினிவேசம் - மனம் நன்ருய்ப் பற்றுதல்.
 சுவதந்திரன் - சுவாதீனன்:
 பரதந்திரர் - பராதீனர்.

3

冶

4)

மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காயம் ஆவிடத்தைந்து மாடும் அரன்பணிக் காக அன்னே வானிடத் தவரும் மண்மேல் வத்தரன் தஊயர்ச் சிப்பர் ஊனெடுத் துழலு முமர் ஒன்றையு முணராரந்தோ. 92

மேல் மனித தேகத்திலே வந்தும் சிவீனப் பூசை பண்ணுதவன் ஜன்மம் நிஷ்பலம் என்பதுணர்த்துதல்.

இ - ள் : மனித ஐன்மத்தை உண்டாக்கினது, பசுவினிடத்தில் பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமயம் என்னும் அஞ்சையும் உவந்து ஆடியருளி அவ்வாறு ஆட்டின பெயர்க்கு அஞ்சுமலத்தையும் நீக்கும் அரண மனத்திஞலே நிணக்கவும் வாக்கிஞலே தோத்திரம் பண்ணவும் கைகளால் பூசைபண்ணவும் கால்களி ூலே பிரதட்சிணம் பண்ணவும் சிரசிூலே வணங்க . வும் செவியிஞலே சிவனுடைய புகழைக் கேட்கவும் கண்ணிணுலே அவனுடைய திருமேனியைச் சேவிக்க வும் என்பது அறியார்கள் ; தேவலோகத்திலுண்டான பூமியின்கண்ணே வந்து சிவணப் பிரமாதிகளும் பூசிப்பார்கள் ஆகையால், இந்த மனித தேகம் கிடைத் இந்தத் தேகத்திலே இருக்கையிலே தற்கு அரிது. சிவபூசையைப் பண்ணி மோட்சத்தைப் பெருதிருக்கில் பின்ண மோட்சம் கிடைப்பது அரிது என்பதை விசா ரிக்கிருர்கள் இல்2ல என்றவாறு.

கருவினுள் அழிவ தாயும் கழிந்திடா தழிவ தாயும் பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனுப் அழிவ தாயும் தருணனுய் அழிவ தாயும் தான்நரைத் தழிவ தாயும் உருவவே அழிவே யானுல் உள்ளபோ தேபா ருய்ய, 93

மேல் ஆக்கை நிலேயல்ல ஆதலால் சடி.தியில் சிவனே வழிபடவேண்டும் என்பது உணர்த்துதல். இ-ள்: மாதாவினுடைய கர்ப்பத்திலே இருக்கை மிலே கருஷழிந்துபோவதாயும், உதரத்திலும் பூமியிலே விழுந்தவுடனே சாவதும் உண்டு; சிறிது நாளிருந்து வளர்ந்து சாவதும் உண்டு. வித்தியாப்பியாச வய தாகிச் சாவதும் உண்டு. உன்மத்த பஞ்ச விம்சதி வயசில் சாவதும் உண்டு. நரை திரைவந்து சாவதும் உண்டு. ஆதலால், மனிதர்க்கு நூறு வயது உண்டு என்று சொன்னதற்குள்ளே இன்னகாலம் சாவு என்ப தைத் தெரியாது என்று அறிந்து, கரசரணுதி திருட மாய் இருந்துள்ளபோது சிவணப் பூசித்து உய்யும் வகையைச் செய் என்றவாறு.

> ஒருபுலன் நுகரும் போதங் கொன்றில் ஒன்றின் பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும் எல்லாம் மாறும் ஒருபொழு துணரி னுண்டாம் அல்லதிவ் வல்லல் வாழ்க்கை மருள்கன வதுவும் போல மாயும்பின் மாயு மன்றே.

94

மேல் இதுவும் அது.

இ-ள்: பஞ்சேந்திரியங்களிலே ஒன்றிலே ஆன்மா பொருந்திப் புசிக்குமிடத்து நின்ற நாலும் இல்லே. இப்படி எல்லா இந்திரியங்களிலும் மாறிப் புசிக்கும் சுழுத்தியிலே ஐந்து இந்திரியங்களும் சீவிப்பது இல்லே யாம். இவ்வாறு அல்லலேயுடைய இந்தத்தேகே ந்திரிய மெல்லாம் மயக்கத்தைப் பொருந்தின கனவுபோலக் கெடுக்கிறது பொய் அல்லவே; உள்ளபொழுதே மோட்சத்தைப்பெறும் உபாயம் விசாரிக்கில் உண்டா மல்லது பயன் இல்லே என்றவாறு.

95

Ý

63

7

11,

அடுசனம் பூசி மாலே

அணிந்துபொன் ஆடை சாத்திப்
படுசனம் பின்பு செல்லப்
பாரகர் படிக்கக் கொட்ட
வடிசின்னம் ஊதத் தொங்கல்
வந்திட உணர்வு மாண்டு
பெரியவர் பேச்சும் இன்றிக்
கிடத்தலால் பிணத்தோ டொப்பர்.

மேல் ராஜபோகம் அஞ்ஞான ஏது என்பதை உணர்த்துகிறது.

இ - ள் : மஞ்சள் பூசிப் புட்பமாஃ அழகியதாய வஸ்திராபரணங்களேயும் தரித்துத் தனக்குச் சாதியில் பெரியவர்களும் வயதிலே பெரியவர்களும் சேவித்துப் பின்னே செல்லத் தான் சிவிகையாதிகளிலே இருந்து வாத்தியகோஷங்களுடனே சத்ரம் சாமரம் கொடி சூழ் வர அறிவற்றுப் பேச்சும் இன்றி, பெரியோர்களுடைய வந்தனமுமின்றிக் கிடக்கையால் பிணமும் அறிவற்ற இராசாவும் சமானம் என்றவாறு.

> பிணத்தின ஒத்து வாழ்வோர் பின்நடைப் பிணங்கள் போல உணக்கியே உழல்வீர் உங்கள் உடலுயிர் உணர்வும் எல்லாம் கணத்திடைத் தோன்றி மாயும் காயமென் றறிந்தொருக்கால் வணக்குறீர் அரணே என்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன்.

96

மேல் இராஜசேவை பண்ணுவதில் பயனில்ஃ; சிவீனயே வழிபடவேண்டும் என்பது உணர்த்துதல். இ-ள்: பிணத்துக்குச் சரியாக வாழுகிற இரா சாக்களேச் சேவித்துத் தேகத்தையும் மனத்தையும் சோஷிப்பித்து உழல்கிற நடைப்பிணங்களாகிய அறி வீனர்களே! உங்கள் தேகமும் பிராணவாயுவும் கர ணமும் க்ஷணமாத்திரத்திலே நசித்துப்போம் என்ப தறிந்து சிவணே ஒருக்கால் வணங்கவே, தேவர்கள் உங்களே வணங்கும்படி பதத்திலே சிவன் வைப்பன்; ஆகையால் சிவணேயே வழிபடுங்கோள் என்றவாறு.

> **இரண்டா**ம் சூத்திரம் முற்றிற்றி ஆகச் செய்யுள் — 191

முன்ரும் சூத்திரம்

உயிரெனப் படுவ திந்த உடலின்வே றுளதாய் உற்றுச் செயிருறும் இச்சா ஞானச் செய்திகள் உடைய தாகிப் பயில்வுறும் இன்பத் துன்பப் பலங்களும் நுகரும் பார்க்கில் துயிலொடும் அஞ்ச வத்தைப் படும்உண்மை துரியா திதம்.

1

உடலின்வே றுயிரேன் இந்த உடலன்றே உணர்வ தென்னின் உடல்சவ மான போதும் உடலினுக் குணர்வுண் டோதான் உடலினின் வாயுப் போனுல் உணர்ச்சியின் றுடலுக் கென்னின் உடலினின் வாயுப் போகா துறக்கத்தும் உணர்வ தின்றே.

. 3

2

அறிவதைம் பொறியே என்னின் உறக்கத்தின் அறியா வாகும் அறிவதும் ஒன்நென் ருக ஒன்றென்ருய் அறியும் என்னின் அறிவுகள் ஒன்றை ஒன்றங் கறிந்திடா ஐந்தை யும்கொண்(டு) அறிவதொன் றுண்ட தான்மா ஐம்பொறி அறிந்தி டாவே.

3

அறிந்திடும் பிராண வாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தால் அறிந்திடா துடலு றக்கத் தறிவின்மை கரணம் இன்மை அறிந்திடும் முதலி யாகின் அதுநிற்கக் கரணம் போகா அறிந்திடும் பிராணன் தன்னே அடக்கியும் விட்டும் ஆன்மா.

4

இவ்வாறு ஆன்மாக்களுடைய கன்மானுகுண மாக உபாதானத் திரயங்களிலே சிருஷ்டியாதி கிருத் தியத்தைப் பண்ணும் முறைமையும், உபாதானத் திரயங்களினது லக்ஷணமும், ஆணவ கன்மத்தினது லக்ஷணமும் உணர்த்தி, இந்தச் சூத்திரத்திலே 'அல கிலா உயிர்கள்' என்றதற்கு ஆன்மா சூனியம் என்ப வீனயும் தேகேந்திரியப் பிராணவாயுக்களே ஆன்மா என்பவர்களேயும்நிராகரித்து, தேகேந்திரியப் பிராண வாயுக்களுக்கு அன்னியனுக நித்திய வியாபக சித்ரூபி யாக ஆன்மா உண்டு என்று மேல் மூன்ருஞ்சூத்திரம் நாது விருத்தத்திறைல் கூறுகின்றது.

இ-ள்: உயிர் எனப்படுவது உளது - சூனி யான்மவாதி ஆன்மா என்பது ஒன்று இல்ல என்பவ கூக் குறித்து ஆன்மா உண்டு என்றது. அஃது எவ்வாறு என்னில்? இல்லே என்பது ஒரு ஞானம் உண்டு ஆகையால், அந்த ஞானமே ஆன்மா. உண் டானதாக ஒரு * பிரதியோகி இல்லேயாகில் இல்லே என்கிறதே கூடாது. ஆகையால், ஆன்மா உண்டு. உண்டாகும் அந்த ஆன்மா தேகமே என்னும் சார்வா கணேக் குறித்து;

^{*} பிரதியோகி - எதிரி.

வேறு ஆய் இந்த உடலின் உற்று செயிர் உறும் இச்சா ஞானச்செய்திகள் உடையது ஆகி பயில் உறும் இன்ப துன்ப பலங்களும் நுகரும் - ஆன்மாவானவன் தேகேந்திரியா திகளுக்கு அன்னியமாய்க் கன்மவசத்தி ஒலே இந்தத் தூல தேகத்தைப் பொருந்தி 1 சங்கு சிதமான இச்சா ஞானக் கிரியா விருத்திகளே உடைத் தாய்ப் பண்ணப்பட்ட புண்ணிய பாவத்தினுடைய பலமாகிய சுகதுக்கத்தை அனுபவிக்கும்;

இதற்குமேல் சங்கை :

உடலின் வேறு உயிர் ஏன் இந்த உடல் அன்ரே உணர்வது என்னில் - இந்தத் தேகத்துக்கு அன்னிய மாக ஒரு ஆன்மா இந்தத் தேகத்தைப் பொருந்தி நின்று அறியும் என்பானேன்? இந்தத் தேகந்தானே அறியும் என்னில்?

உடல் சவமானபோதும் உடலினுக்கு உணர்வு உண்டோ : சடமாயிருக்கிற தேகத்தைப் பிரேரிக்கிற சித்தாகிய ஆன்மா பிராரத்த கன்மம் தொஃ ந்தவாறே இந்தத் தேகத்தைவிட்டு நீங்க இந்தத் தேகம் பிரேத மாய் இருந்தபொழுதும் அறிவு உண்டாகவேணும்; அது காணுதபடியாலே தேகமல்ல அறிகிறது.

இதற்குமேல் வாதிவசனம் :

உடலினில் வாயு போஞல் உணர்ச்சி இன்று உடலுக்கு என்னில் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு இந்த நாலு பூதங்களுடைய சம்யோகத்திஞலே, மாவும் வெல்லமும் கூட்டிப் பாகம்பண்ண ² அபூபமென்று ஒரு ரூபம் உண்டாம்; அப்படித் தேகம் உண்டாம்.

I. சங்குசிதம் - அடங்கின. 2. அபூபம் - பணியாரம்.

么

சிறிது திரவியத்தினுடைய சம்யோகத்தினுலே உண் டான 1 சுரையிலே மதசத்தி உண்டானற்போல, தேகத்திலே அறிவு உண்டாம். வாயு பிரிந்ததினுலே தேகம் பிரேதமானது ஆகையால் உடலுக்கு அறிவு இல்ஃலயானது என்னில்;

் உடலினில் வாயு போகாது உறக்கத்தும் உணர் வது இன்றே - உடலில் வாயுவானது போகாமல் உச்சுவாச நிச்சுவாசங்களேப் பண்ணிக்கொண்டிருக் கிற சுழுத்தி அவத்தையிலும் அறிவு இல்ஃயே! ஆகை யால், இத்தேகத்துக்கு அன்னியமாக அறிவுருவாகிய ஆன்மா உண்டு;

மேல் இந்திரியான்மவாதி :

அறிவது ஐம்பொறியே என்னில் - இன்ப துன்பங் களே அனுபவிக்கும் ஆன்மா என்கையால் அந்தச் சுக துக்கங்களே அறிகிறது இந்திரியங்கள் ஆகையால் இந்திரியமே ஆன்மா என்னில் ;

உறக்கத்தின் அறியாதாகும் - நித்திரையிலே இந் திரியங்கள் சப்தாதி விஷயங்களே அறியாமலிருக்கிறது ஆகையாலே இந்திரியங்கள் அனுபவிப்பதும் அல்ல. ஆதலால் அவைகளே ஆன்மாவும் அல்ல ;

இதற்கு வாதிவசனம் :

பஞ்சேந்திரியங்களுடைய ² ஆவிர்ப்பாவமே உத் பத்தியும் அவைகளுடைய உபாதியே இலயமும் ஆகையால், நித்திரை என்றது இந்திரியங்களுடைய உபாதியே ஆகையால் இவ்விடத்து அறிவு உண்டாக வேணும் என்பது இல்ஃ என்னில் ?

^{1.} சுரை - கள். 2. ஆவிர்ப்பாவம் - தோற்றம்.

ஆகில் பஞ்சேந்திரியங்களுடைய 1 சமஷ்டியே ஆன்மா என்கிருயோ? 2 வியஷ்டியே ஆன்மா என் கிருயோ? சமஷ்டி என்னில்?

அறிவதும் ஒன்று ஒன்ருக ஐந்து இந்திரியங் களுங்கூடி ஒன்றை அறியாமல் ஒவ்வொரு விஷயத்தை ஒவ்வோரிந்திரியமே அறிகையீனுலே சமஷ்டி ஆன்மா அல்ல. இஃதன்றியும், அனுஷ்டக் ⁸ கிராமணிகளி குலே ⁴ நயப்பிக்கப்பட்ட கிராமம்போல நான் அறிய வேணும், நான் அறியவேணும் என்கிற ⁵ அன்னி யோன்னிய கலகத்தினுலே தேக நாசம் வரும். அப்படி ஏன் ?

ஒன்று ஒன்ருய் அறியும் என்னில் - வரகோஷ்டி நியாயமாக ஒவ்வோர் இந்திரியம் ஒவ்வொரு விஷ யங்களே இதரசகாயமாக அறியும் என்னில், அதற்கு ஐந்தும் பிரதானமன்றி ஒன்றுக்கு அது பிரதான குணம் கூடாது. இஃதன்றியும், ஓர் இந்திரியம் கெட்ட பொழுது ஆன்மாவும் கெடும். ஆகையால் சமஷ்டி ஆன்மா அல்ல. இதற்கு இந்திரியான்மைகதேசவாதி ஐந்தும் ஐந்து ஆன்மாவே; ஒரு விருட்சத்திலே அநேக பக்ஷிகளிருந்து பலத்தைப் புசிக்கின்முற்போல ஒருதேகத்திலே இருந்து அறியும் என்னில்?

அறிவுகள் ஒன்றை ஒன்று அங்கு அறிந்திடா • ஆன்மா என்கிறதற்குப் பொருள் ஞாதா ஆனபோதே எல்லாத்தையும் அறிய வேணும். ஒரு இந்திரிய விஷயத்தை ஒரு இந்திரியம் அறியாதாகையாலும் ஒரு இந்திரியத்தை ஒரு இந்திரியம் அறியாதாகையாலும் வியஷ்டி ஆன்மா அல்ல;

^{1.} சமஷ்டி - கூட்டம். 2. வியஷ்டி - பிரிவு. 3. கிரா மணி - கிராமத் தஃவென். 4. நயப்பித்தல் - நடத்தல். 5. அன்னியோன்னியம் – ஒன்றுக்கொன்று.

A.

ஐம்பொறி அறிந்திடாவே - பஞ்சேந்திரியங்கள் விஷயானுபவிகளே அல்ல. பின்ணே ஏதென்னில் ? தன் கண் தெரியாது, தன் செவி கேளாது என்று இந்திரியாபிமானியாகச் சொல்லுகின்றவன் ஒருத்தன் உண்டு ஆகையால் ;

ஐந்தையுங்கொண்டு அறிவது ஒன்று உண்டு அது ஆன்மா - இந்த ஐந்து இந்திரியங்களேயும் கர ணங்களாகக்கொண்டு சகல விஷயங்களேயும் அறிவது ஒன்று உண்டு. அதுவே ஆன்மா;

மேல் பிராணுன்மவாதி :

அறிந்திடும் பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தால் • பிராணவாயுவானது உச்சுவாச நிச்சுவா சங்களேப் பண்ணிக்கொண்டு நின்ற காலத்தில் இந் திரியங்களாகிற கரணங்களேக்கொண்டு விஷயங்களே அறியும் என்னில் ?

அறிந்திடாது உடல் உறக்கத்து - இந்தத் தேகத் திலேதானே ஆன்மா சுழுத்தியவத்தையை அடைந்த பொழுது பிராணவாயு உச்சுவாச நிச்சுவாசங்களேப் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கையிலும் அறிவு இல்ஃயே ! ஆகையால் பிராணவாயுவும் ஆன்மா அல்ல ;

இதற்கு வாதிவசனம் :

அறிவு இன்மை கரணம் இன்மை - சுழுத்தியவத் தையிலே பிராணவாயுவானது விஷயங்களே அறியாம லிருந்தது இந்திரியங்களாகிற கரணங்கள் இல்லாமை - யிஞலே என்னில் ?

அறிந்திடும் முதலி ஆகில் அது நிற்க கரணம் போகா - பிராணவாயுவே அறிகிற கர்த்தாவாகில் அது ஜீவித்து நிற்கையாலே கர்த்துருவசமாயிருக்கிற கரணங்கள் நீங்கா. அஃது எப்படிப்போல? இராஜா ஆஸ்தான மண்டபத்திலே இருக்கையிலே பிரத்தியர் இல்லாமலிராததுபோல. ஆதலால்,

பிராணன் தன்னே அடக்கியும் விட்டும் அறிந்திடும் ஆன்மா - நீ ஆன்மா என்ற பிராணவாயுவைக் கும் பித்தும் ரேசித்தும் பூரித்தும் தன்வசம் பண்ணிக் கொண்டு சகல விஷயங்களேயும் அறிகிறது ஆன்மா. சகல விஷயத்தையும் அறிகிறது ஆன்மாவே ஆகை யால் ஏககாலத்தும் அறிய வேண்டும். அறியாது இருப்பானேன் என்னில்?

பார்க்கில் துயிலொடும் அஞ்சு அவத்தைப்படும் • அதை விசாரித்துப் பார்க்கில் கன்மானுகுணமாக நித்திரைக்கு ஏதுவான ஆணவமலத்துடனே ¹அப் பிரதிபா சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரி யாதீதம் என்னும் ஐந்து அவத்தையை அடையும். அதனுல் ஏககாலத்தும் அறிவு இல்‰.

ஆகில் அஞ்சு அவத்தைக்குள்ளே ² சகசம் ஏது? ³ ஆகந்துகம் ஏது ? எனில் ;

உண்மை துரியாதீதம் - சாக்கிராதி நாலவத்தை யும் மாயோபாதியிஞலே உண்டானது. அதீதாவத்தை சகசம். இதஞல் ஆன்மா இல்ஃ என்று சொல்லுவது ஒன்று உண்டாகையிஞலே இல்ஃ என்றதற்குப் பிரதி யோகி உள்ளது என்று ஒன்று உண்டாகவேண்டுகை யால்' ஆன்மா உண்டு என்றும், நான் நிணத்தேன் நான் பருத்தேன் என்று அபேதோபசாரமாகச் சொல் கிறதைக் காட்டிலும் என் சரீரம், என் கால், என் கை

அப்பிரதிபா - தோற்ருமை.
 சகசம் - கூட உண் டானது.
 ஆகந்துகம் - நடுவில் வந்தது.

Ù.

\$``

என்கிற மமத்வம் அதிகமாகையிஞலே தேகான்னியன் ஆன்மா என்றும், பஞ்சேந்திரியங்களுடைய உபாதி யான சொப்பளுவத்தையிலும் அறிவு உண்டாயிருக்கை மினுலும் அந்தச் சொப்பனத்திலே பாகியேந்திரியங் களுக்கு விஷயமன்றியிலே இருக்கையினுலும் இந்திரி யங்களுக்கு அன்னியன் ஆன்மா என்றும், சுழுத்தி யிலே ஆன்மநாசம் *புனருத்தானமே ஆன்மோற்பத்தி யென்று சொல்லுகிறவணக் குறித்து விழித்தபோது சுகமாக நித்திரை பண்ணினேன் என்று சுழுத்தியவத் தையிலே அனுபவம் தோன்றுகையினுலும் தத்பூர்வா னுபவப் பிரத்தியபிஞ்ஞை உண்டாகையினுலும் பஞ்சா வத்தானுக்கிராகனுகி இருந்து உள்ளவன் ஆன்மா என்றும் கூறப்பட்டது.

ച്ചും ക്രയ്ക്കും മാര്യാന് പ്രാധ്യാന് പ്രാസ് പ്രാധ്യാന് പ്രാധ്യാന് പ്രാസ് പ്രാസ്

கீழாலவத்தையில் சுழுத்தியிலே பிராணவாயு உச்சுவாச நிச்சுவாச வியாபாரமாயிருக்கவும் ஞானம் இல்லாமல் இருக்கையினுலும் வாயுவை ஸ்தம்பித்துச் சமாதிகதனுமிருந்து பூத பௌஷ்ய வர்த்தமானங்களே அறிகையினுலும் சாத்திய விபர்யய வியாப்த விருத்த ஏதுவாபாசன்.

> மூன்ருஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று ஆகச் செய்யுள் — 195

^{*} புனருத்தானம் • மறுபடி எழுந்திருத்தல் •

நான்காம் சூத்திரம்

உணர்வன கரணம் என்னில் ஒன்றையொன் றுணரா வெவ்வே(று) அணேதரும் செயல்கள் நான்கும் அறிந்தவை அடக்கி ஆக்கிப் புணருமுட் கருவி ஆக்கிப் புறக்கரு வியினும் போக்கி இணே தரும் இவற்றின் வேருய் யான்என தென்ப தான்மா,

அந்தக்கரணங்கள் ஆன்மா என்பவராதி மதங்களே நிராகரித்து, பெயர்களுடைய இது நாற்பது விருத்தத்திஞலே ஆன்மசொருபம் என்று உணர்த்துதல்.

இ - ள் : உணர்வன கரணம் என்னில் - இந்திரி யத்துவாரா விஷயங்களே அறிவது மன அகங்கார புத்தி சித்தங்களே ஆகையால் அந்தக்கரண வர்க்கமே சமஷ்டிய<u>ோ</u> ஆன்மா என்னில்? அந்தக்கரண வியஷ்டியோ ஆன்மா? சமஷ்டியாகில் தீபாங்கவஸ்துக் கள் பிரகாசமான ஒருகிரியையைப் பண்ணுமாப்போல, கரணம் நாலும் கூடி ஒரு கிருத்தியத்தைப் பண்ண வேணும். அப்படி அல்லாமல் ;

ஒன்றை ஒன்று உணரா - மனம் சம்சயத்தைப் பண்ணுகிறது ஒழிய நிச்சாயகமல்ல. புத்தி நிச்சாயகம் ஓழிந்து சம்சயத்தைப் பண்ணது. அகங்காரம் கிரா ஹகம் ஓழிந்து சம்சய நிச்சயங்க‱ப்பண்ணது. சித்தம் சிந்தண பண்ணுவது ஓழிந்து சம்சய நிச்சய கிராஹ கங்களேப்பண்ணது. இப்படிப் பின்னக் கிரியைகள் ஆகையினுலே அந்தக்கரண சமஷ்டி ஆன்மா அல்ல;

ø.

ù

4

வெவ்வேறு அணேதரும் செயல்கள் நான்கும் -வியஷ்டியாக நாலும் நாலு தொழில்களேயே பண்ணும். வியஷ்டி ஆன்மாவே என்னில்? மனம் ஒரு பதார்த் தத்தைச் சம்சமித்துப் பற்ற, புத்தி வேறே ஒன்றை நிச்சமிக்கவேணும். புத்தி நிச்சமித்தது அல்லாமல் அகங்காரம் வேறே ஒன்றை நான் அறிந்தேன் என்று கிரகிக்கவேணும். அகங்காரம் கிரகித்தது அல்லாமல் சித்தம் வேறே ஒன்றைச் சிந்திக்கவேணும். அல்லாமல் மனம் சம்சயமாகப் பற்றினதைப் புத்தி நிச்சயிக்க, அகங்காரம் அதையே நான் அறிந்தேன் என்று கிரகிக்க, சித்தம் அத**ண**யே சிந்திக்க இப்படிக் கிரம**மாய் வருகையி**னுும்; என்னுடைய புத்திக்கு இந்த வே2ள ஒன்றும் தோன்றிற்றில்2ல என்றும் துத்து என்னுடைய மனம் கலங்கியிருக்கிறது என்றும் சொல் லுகையிஞலே இந்த நாஃயும் கரணமாக உடையது ஒன்று ஆன்மாவாகவேணும் ;

அறிந்தவை அடக்கி ஆக்கி · அந்த நாலு கரணங் கணயும் தான் அறிந்த இவையிற்றுக்கணே விஷயங் கணப் பற்றவும் நிச்சயிக்கவும் கிரகிக்கவும் சிந்திக்க வும் ஓட்டாமல் அடக்கி, தியானசமாதிகணேப் பண்ணி;

புணரும் உள் கருவி ஆக்கி - தனக்கு அந்தரங்க சம்யோக கரணமாக்கிக்கொண்டு ;

புற கருவியினும் போக்கி - சுரோத்திராதி பாகி யேந்திரியத் துவாரங்களிலும் செலுத்தி ;

இண தரும் இவற்றின் வேருய் யான் எனது என்பது ஆன்மா - இந்த அந்தக்கரணங்களுக்கு அன் னியராய் இருந்து இவைகளுடனே கூடினதினுலே யான் என்றும் என்னது என்றும் அகங்கார மமகாரத் தைப் பண்ணி நிற்பதே ஆன்மா என்றவாறு.

ŕ

இதனுல் அந்தக்கரண ஆன்மவாதிக்குத் தருமிக் கராஹப்பிரமாணம். மனம் முதலானவைகளேக் கரண மாகவே சாதிக்கையினுலே அந்தக்கரணங்களுக்கு ஞாதிருத்துவ * சாதகம் ஆன்மபாதிதம் ஆகையால் தத் வியதிரிக்தமாக ஞாதா உண்டு.

முதல் அதிகரணம்

கருவியாம் மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும் மருவிஆன் மாவே என்ன வரும்திபம் எனத்தெ ரிந்தங்(கு) ஒருவியான் மாவின் உண்மை உணர்ந்தவர் தமையு ணர்ந்தோர் தருமிது பசுஞா னம்பின் சிவஞானம் தனக்கு மேலாம்.

2

மேல் ஆன்மாவுக்குப் பாகிய விஷயக் கிரகணத் துக்குக் காரணமான அந்தக்கரணங்களேத் தரிசித்து, இவைகளுக்கு அன்னியமாகத் தன்னுடைய சொரூ பத்தை அறிந்தவனே தன்னே அறிந்தவன் என்பது உணர்த்துதல்.

இ-ள்: கருவி ஆம் மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும் மருவி ஆன்மாவே என்ன வரும் -அந்தக்கரணங்களாகிய மஞேபுத்தி அகங்கார சித்தங் கள் நான்கும் ஆன்மாவினுடைய ஞானக் கிரியைகள் பாகிய கரணங்களிலே பிரவிர்த்திக்கிறதற்குத் துவார மாகப் பொருந்தி ஆன்மா இதுவே என்னத் தக்கதாக நிற்கும்;

^{*} சாதகம் – சாதிக்கிறது.

λŧ.

ХÌ.

தீபம் என தெரிந்து அங்கு ஒருவி - சட்சுக்குப் பதார்த்த தரிசனங்களிலே தீபம் சககாரியாஞற்போல ஆன்ம சிற்சத்திக்கு விஷயக் கிரகணத்திலே இந்த அந்தக்கரணங்கள் சககாரி என்பதை அறிந்து, இவை மிற்றுக்கீள நீங்கி;

ஆன்மாவின் உண்மை உணர்ந்தவர் தமை உணர்ந்தோர் - ஆன்மசொரூபத்தை அறிந்தவர்கள் தன்ணே அறிந்தவர்கள்; தன்ணே அறிந்ததே மோட்சம் என்னில்?

தரும் இது பசுஞானம் இவ்வளவு அந்தக்கரணங் களேப் பிரித்து அறியும்படி வந்த ஞானம் கலாதி வித்தைகளிஞலே வந்தது ஆகையால் இதுவும் பசு ஞானமே. இது மோட்சமல்ல;

பின் சிவஞானம் தனக்கு மேலாம் - மேல் இந்தக் கலாதிகளேயும் கலாதிகளுக்குக் காரணமாயிருக்கிற மாயையும் நீங்கிச் சிவனுடைய பராசத்தி பதிய அதி குலே ஆணவாதிகள் நீங்கி, சாமர்த்தியத்தை உடைத் தாகிய ஞானதிருஷ்டியினுலே சிவணயும் சத்தியையும் தன்ணயும் சர்வத்தையும் ஆன்மாவிலே தரிசிப்பது சிவஞானம் என்றவாறு.

> அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும் மனம்புத்தி அகங்கா ரங்கள் செவ்விய விந்து நாதம் சித்தமோ டுள்ள மாகும்

h

ŽÎ.

ஒவ்வெனும் எழுத்தாம் ஐந்தும் உணர்வுதித் தொடுங்கு மாறும் பவ்வமும் திரையும் போலும் பார்க்கில்இப் பண்பும் தோன்றும்.

3

மேல் இரண்டு விருத்தங்களினுலே அந்தக்கரணங் கீளச் சேட்டிப்பவர்கள் அகாராதி வர்ணத்துவாரா பிரமாதி தேவர்கள் என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ன் : அவ்வுடன் உவ்வும் மன்வும் மனம் புத்தி
அகங்காரங்கள் செவ்விய விந்து நாதம் சித்தமோடு
உள்ளம் ஆகும் - அகார உகார மகார விந்து நாதங்க
கோந்தும் நிரல்நிறையே மனம் புத்தி அகங்காரம்
சித்தம் விருத்தி ஞானமாகிய உள்ளம் என்னும் இந்த
ஐந்தையும் அதிஷ்டிக்கும் தேவர்களுக்குக் கரணமாம்;
ஒவ்வெனும் எழுத்தாம் ஐந்தும் - இந்த ஐந்தெழுத்
தும் ஓங்காரமாம். அவைதான் நாதத்திலேயிருந்து
விந்துவாதி வர்ணங்கள் உண்டாய் 1 லீனமும் அவ்
வாறே ஆம். அப்படியே பிரகிருதியிலே இருந்து
சித்தமாதி தத்துவங்கள் தோன்றி ஓடுங்கும்;

உணர்வு உதித்து ஒடுங்குமாறும் பவ்வமும் திரை யும் போலும்-ஆன்மசைதன்னியம் கன்மவசாத் அந்தக் கரணங்கள் வழித்தாக விஷயாபிமுகமாகச் செல்வதும் திரும்புவதும் வாயுவசாத் சமுத்திரத்திலே நின்றும் அணேகளானது ² விஜ்ரம்பிதமாய்க் கரை அளவாகச் சென்று திரும்புவதுபோல.

பார்க்கில் இ பண்பும் தோன்றும் - மேற்சொல்லும் உபாயத்திணுலே பார்க்கில் இதனுடைய சொரூபம் தெரியும் என்றவாறு.

^{1.} லீனம் - ஒடுங்கினது. 2. விஜ்ரம்பிதம் - விருத்தி யடைந்தது.

14.

ď

அயன் அரி அரனும் ஈசர் சதாசிவம் அதிதெய் வங்கள் உயவரும் அவ்வோ டுவ்வும் அவ்விந்து நாதங் கட்குப் பயனுறும் அஞ்சில் ஆன்மாப் பரவிடில் அசித்தாம் பார்க்கின் சயமுறு வளியி ரண்டும் தவிர்த்துறில் தானும் தோன்றும்.

இ-ள்: உயவரும் அவ்வோடு உவ்வும் அ வி ந்து நாதங்கட்கு அயன் அரி அரனும் ஈசர் சதாசிவம் அதிதெய்வங்கள் - அந்தக்கரணங்களே ஆன்மாவுக்கு விஷயதரிசனத்திலே சககாரியாகப் பொருந்தவரும் அகார உகார மகார விந்து நாதங்கட்குப் பிரமா விஷ்ணு ருத்திர மகேசுவர சதாசிவர்கள் அதிதேவதை களாக இருந்து மரப்பொம்மைக்குச் சூத்திரதாரியான வன் கயிறுகட்டி ஆட்டுவிக்குமாப்போல இந்த அக்ஷ ராத்தும் சத்திகளின்லே அந்தக்கரணங்களேச் சேட் டிப்பேபார்கள்;

பயன் உறும் அஞ்சில் ஆன்மா · இவ்வாறு அந் தக் கரணங்கள் ஞானேந்திரியத் துவாரா விஷயங்க ளிலே பிரவிர்த்தித்துள்ள அளவில் ஆன்மாவானவன் பஞ்சேந்திரியங்களினும் விஷயங்களேக் கிரகிப்பன். இவ்வாறு ஒருவர் சேட்டிப்பிக்கவேண்டுவது இல்ஃ, அந்தக்கரணங்கள் தாமே தத்தம் வியாபாரங்களேப் பண்ணும் என்னில்?

பரவிடில் அசித்தாம் · விசாரிக்குங்காலத்தில் அந் தக்கரணங்கள் ஐடமாம். அவைகளுக்குச் சிற்*சம்வல னம் அன்றிமில் வியாபாரங்கூடாது ஆகையால் பிரேர காள் வேணும்;

^{*} சம்வலனம் - சூழ்தல்.

5

சயம் உறு வளி இரண்டும் தவிர்த்துறின் பார்க்கில் தானும் தோன்றும் - பிராணுயாமத்திலே சயம் பொருந் தின வாயுவினது உச்சுவாச நிச்சுவாசங்களேயும் அடக்கி, பாகிய விஷயங்களேயும் அடக்கிப் பார்க்கில் அந்தக்கரணங்களுடைய பிரவிர்த்தியும் அதனைலே ஆன்ம ஞானம் பிரவிர்த்திக்கிறதும் நிவிர்த்திக்கிறதும் அந்த ஞானசொரூபமான தன்ளேயும் யோகப்பிரத்தி யட்சமாகக் காணலாம் என்றவாறு.

அகாராதி வர்ணங்களே அதிஷ்டித்துப் பிரமாதி தேவர்கள் அந்தக்கரணங்களேப் பிரேரிப்பர்கள் என் பது ஏன்? தேவர்களே பிரேரிப்பவர்கள் என்னப் போகாதோ என்னில்? வர்ணங்கள் பிரத்தியேசந் தேவதாத்மகமாய் இருக்கையால் சொன்னது.

ട്ടുന്നും ഡെച്റ് പ്രത്യാക്കുന്നും പ്രത്

ஆன்மாவின் * வடிவு தானும் அநேகார்த்தக் கூட்டம் என்னில் பார்ப்பார்கட் கான்மா இன்ருய்ப் பலபொருள் உண்மை யாகும் சேர்ப்பாய பலவே உண்மை என்றிடில் சென்றி வற்றை ஓர்ப்பான்வே றுணர்வோர்க் கெல்லாம் உணர்பொருள் வேற தாமே.

மேல் பஞ்சகந்த சமுதாயமே ஆன்மா என்னும் மதத்தை அனுவதித்துத் தூஷித்தல்.

^{*} வடிவுதானே எனவும் பாடம்.

இ-ன்: ஆன்மாவின் வடிவு தானும் அநேகார்த்த கூட்டம் என்னில் - ஆன்மசொரூபமான து ரூபவேதனு விஞ்ஞான சம்ஜ்ஞா சம்ஸ்காரங்கள் என்னும் பஞ்ச கந்த சமஷ்டியே; அவையாவன? ஞானசந்ததி விஞ்ஞான கந்தம், வாசசைமூகம் சம்ஸ்கார கந்தம், சுக துக்க உபேக்ஷா புத்திகளே வேதனு கந்தம், சத்த சமூகம் சம்ஜ்ஞாகந்தம், மூர்த்த பூதங்களுடைய சமூகம் ரூபகந்தம்; இதனுண்டான ஞானே ந்திரிய பஞ்சகம், கன்மேந்திரிய பஞ்சகம் இந்தத் தசேந்திரியங்களில் ஞானசமுதாயம் புத்தி, அந்தப் புத்திக்குக் கரணம், மனத்துக்கு ஞானசமுதாய புத்தியே ஆன்மா.

இவ்வாறு பஞ்சகந்த சமஷ்டியே ஆன்மா. அஃது எப்படி என்னில்? திரண குல்ம லதா விருட்சாதிகள் சமஷ்டிகூடி வனமென்று பெயராளுற்போல என்னில்?

6

>

玄

Z.

பார்ப்பார்கட்கு ஆன்மா இன்ருய் பல பொருள் உண்மை ஆகும் - ஆன்மா நான்ம விவேகத்தைப்பண் ணும் அவர்களுக்கு ஆன்மா என்பது ஒன்றில்லாமல் ஞானே ந்திரிய கன்மேந்திரிய மனே புத்தியாகிற துவா தச * ஆயதனங்களும் பஞ்சகந்தமுமே உள்ளதாம். சேர்ப்பாய பலவே உண்மை என்றிடில் - இந்தப் பஞ்ச கந்த சமஷ்டியே ஆன்மா என்னில்?

சென்று இவற்றை ஓர்ப்பான் வேறு உணர் வோர்க்கு எல்லாம் உணர் பொருள் வேறது ஆமே -நீ சொன்ன ரூபாதிகளிடத்திலே சென்று பார்க்கின், சட்சுவும் இந்தச் சட்சுவுக்கு அன்னியமாயிருந்து வஸ் துவை நிரூபிக்கிற புத்தியும், நிரூபிதமான வஸ்துவை நான் அறிந்தேன் என்பதும் வெவ்வேறு ஆகையால், இந்தப் பஞ்சகந்த சமஷ்டி ஆன்மா அல்ல; இதற்கு அன்னியமாய் நித்திய சைதன்னிய சொரூபி ஆன்மா

இரண்டாம் அதிகரணம்

அறிவிச்சை செயல்கள் எல்லாம் அடைந்தனல் வெம்மை யும்போல் குறியுற்றங் கேகா நேக குணகுணி பாவம் ஆகி நெறியுற்று நிற்கும் என்னின் நிகழ்புலன் கரணம் எல்லாம் செறிவுற்றங் கறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சீவ னர்க்கே.

மேல் சிவாத்துவைதி.

இ - ள் : அறிவு இச்சை செயல்கள் எல்லாம் அடைந்து அனல் வெம்மையும் போல் குறி உற்று

^{*} ஆயதனம் - இடம்.

Ç.

À.

அங்கு ஏக அநேக குண குணி பாவம் ஆகி நெறி உற்று நிற்கும் என்னில் - சிவாத்துவைதவாதி ஞான இச்சாக் கிரியைகள் அக்கினிக்கு உஷ்ணம் போலப் பரமான்மாவுக்குப் பேதமற எக்காலமும் பொருந்தி நின்று ஒன்றேயென்னும் லக்ஷண *லக்ஷிதனைகிச் சிவன் ஒருவனே அநேக குணங்களுக்குக் குணிபாவத்தை அடைந்து ஷடத்துவாவிலும் பொருந்தி அநேக ஜீவான்மாவாக நிற்பன் என்னில்?

நிகழ் புலன் கரணம் எல்லாம் செறிவுற்று அங்கு அறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சீவஞர்க்கே - இவ்வா றுடைய ஜீவான்மாவுக்கு விஷயங்களே அறிகிறதற்கு அந்தக்கரணங்களேயும் ஞானேந்திரியங்களேயும்பொ ருந்தி அறியவேணுமோ? ஆதலால் சிவனே ஜீவான் மாக்கள் ஆகான் என்றவாறு.

> குணங்களே இன்றி ஒன்ரும் குறியுடைத் தான்மா என்னின் இணங்கிடா இச்சா ஞானக் கிரியைகள் இவையு டற்கண் பிணங்கிடும் சந்நி திக்கண் எனின்பிணத் துறக்கத் தின்ரும் உணங்கிடும் கரணம் என்னில் சந்நிதி ஒழிந்த தன்றே.

மேல் இரண்டு விருத்தத்தினுலே சாங்கிய மதத்தை அனுவதித்து நிராகரித்தல்.

இ-ள்: குணங்கீள இன்றி ஒன்ரும் குறி உடைத்து ஆன்மா என்னில் - ஞான இச்சாப் பிரயத்தனுதி

^{*} லக்ஷிதன் - குறிக்கப்பட்டவன்.

குணங்கள் இன்றி ஞான ஏக சொரூபன் ஆன்மா என்னில்? இணங்கிடாது இச்சா ஞான கிரியைகள் -¹ 'ஞானுதி இச்சாப் பிரயத்னேன' என்கிற கிரமத் துக்கு ஞான இச்சாப் பிரயத்தன குணங்கள் இல்லே ஆகையால் போகமே கூடாது, இவை உடற்கண் பிணங்கிடும் சந்நிதிக்கண் எனில் - இந்த ஞான இச்சாப் பிரயத்தனங்கள் ஆன்மாவினுடைய சந்நிதி மாத்திரத்திலே தேகத்தின்கண்ணே உண்டாய்க் கலஹித்துக்கொண்டு நிற்கும் என்னில்?

பிணத்து உறக்கத்து இன்ரும்-தேகம் பிரேதமான பொழுதும் ஆன்மா சுழுத்தியை அடைந்தபொழுதும் ஞான இச்சாப் பிரயத்தனங்கள் இல்லாமல் இருப்பா னேன்? உணங்கிடும் கரணம் என்னில் - ஞானம் புத்தியினுலும் இச்சை மனத்தினுலும் பிரயத்தனம் அகங்காரத்தினைலும் ஜீவிப்பது இதற்குக் காரணங்க ளாகிய மனேபுத்தி அகங்காரங்கள் மூன்றும் 2 சுப்த மாகையினுலே ஞானுதிகள் இல்ஃயானது என்னில்?

சந்நிதி ஓழிந்தது அன்றே - நீ முன் ஆன்மாவி னுடைய சந்நிதியிலே தேகத்தின்கண்ணே ஜீவிக்கு மென்று சொல்லி இவ்விடத்து அது கூடாது என் கையால் பிரதிஞ்ஞாபங்கம் என்றவாறு.

> சந்நிதி குணம தாகும் தானென்போல் என்னின் காந்தம் முன்விரும் பென்ருய் ஈர்க்கும் முறைமையுண் டகற்ற லின்ரும்

ஞாணுதி இச்சாப் பிரயத்னேன - அறிந்து இச்சித்துச் செய்கிறது.
 சப்தம் - உறங்கினது.

உன்னுதல் ஒடுங்கல் ஓடல் இருத்தலே கிடத்தல் நிற்றல் என்னுமித் தொழில்கள் மற்றும் இயற்றுவ தான்மா என்னே.

8

மேல் இதுவும் அது.

இ - ள் : சந்நிதி குணமது ஆகும் தான் என்போல் என்னில் காந்தம் முன் இரும்பு என்ருய் - ஆன்மாவி னுடைய சந்நிதியில் குணவியத்தமான பிரகிருதியிலே நின்றும் சர்வமும் உண்டாகிச் சேட்டைகளே உடைத் தாம். அஃது என்போல என்னில்? காந்தக்கல்லினு டைய சந்நிதியிலே இருப்பு ஊசி சேட்டிக்குமாப்போல என்று நீ முதலிலே சொன்னும், ஈர்க்கும் முறைமை உண்டு அகற்றல் இன்ரும் - காந்தத்துக்கு ஊசியை வலிக்குந்தன்மை ஒழிந்து, நீக்குந்தன்மை இல்ஃல;

ஹசிக்கும் காந்தத்தின் சந்நிதியிலே சேட்டிக்கு ந் தன்மை ஒழிந்து நிச்சேட்டையான தன்மை இல்லே. ஆகையால் சுழுத்தியவத்தைகளும் கூடா. இவையிற் றுக்களே நீங்கி மோட்சமடையவேணும் என்கிறதும் கூடாது. இஃதன்றியும்;

உன்னுதல் ஒடுங்கல் ஓடல் இருத்தலே கிடத்தல் நிற்றல் என்னும் இதொழில்கள் மற்றும் இயற்றுவது ஆன்மா என்னே - மனத்தினுடனே கூடி ஒன்றை நிணக்கிறதும் அந்த மனத்தை நிறுத்துகிறதும் பாதத் தைப்பொருந்தி வாயுவசத்தினுலே ஓடல் நடத்தல் செய் வதும் சுகாசனமாய் இருப்பதும் நிற்பதும் சயனிப்ப தும் இவை முதலான கன்மேந்திரிய கிருத்தியங்களே யும் ஞானேந்திரியங்களேப் பொருந்தி விஷயங்களேக் கிரகிப்பதும், அகங்காரத்தைப் பொருந்தி * சுக்யஹம்,

^{*} சுக்யஹம் - நான் சுகி ; துக்யஹம் - நான் துக்கி.

துக்யஹம் என்று நிற்பதும் புத்தியைப் பொருந்தி ¹ அஹம் ஞாதா என்று நிற்பதும் ஆன்மா என்று அறிவாயாக என்றவாறு.

இதஞல் சாங்கியர் ஆன்மா சாட்சி சைதன்னியமா**ய்** கர்த்தாவுமல்லாமல் போக்தாவும் அல்லாமல் தான் பிரகிருதி விகிருதியுமாகாமல் ² அசங்க உதாசீன்னைகி நிற்கத் தத் சந்நிதியிலே அயஸ்காந்த சந்நிதியிலே அயசான துபோல ஃபிரவர்த்தமானதாய் அநாதியுமாய் மஹதாதியான 4பிரகிருதி விகிருதிகள் ஏழுக்கும் மனம் ஞானேந்திரிய கன்டேந்திரிய மகாபூதங்களாகப் பதி னுுக்கும் பரமபராகரணமுமாயிருக்கிற பிரகிருதி**யிலே** சாத்துவிகம் ஆதி குணங்களும் ⁵தத் அனுவ<mark>ர்த்தியா</mark> யிருக்கிற புத்தியாதி பிருதிவி அந்தமான தத்துவங் களும் ் ஸ்வஸ்வ காரியங்கீளப் பண்ணும் கர்த்திருத் துவ போக்திருத்துவங்கள் புத்திக்கே. இந்தப் <mark>புத</mark>் திக்குத் தான் அந்நியம் என்று அறிந்து பிரியாதபடி யாலே சம்சாரியாய்ப் புண்ணியத்தி**ஞ**லே ஊர்<mark>த்துவ</mark> புவனங்க2ளயும் பாவத்திஞலே அதோபுவனங்க2ளயும் அடையும். பிரகிருதி புருடவிவேகத்தைப் பண்ணிப் பிரகிருதிக்கு அந்நியமாகத் தன்ண அறிந்து நிற்பதே மோட்சம் என்று சொல்லும் அவணே மறுத்தல்.

കുറുക്കാനും പ്യിയയിലും ഉഎത പ്യപ്പെടി വിയും കുട്ടി ഉടുത്തുന്നും പ്യപ്പെട്ടി ആന്

அஹம் ஞாதா – நான் அறிவேன்.
 அசங்க உதா சீனன் – பற்றில்லாத பொதுமையானவன்.
 பிரவர்த்த மான – பிரவர்த்திக்கிறது.
 பிரகிருதி விகிருதிகள் -பிரகிருதியினுடைய விகாரங்கள்.
 தத் அனுவர்த்தி – அதை அனுசரிக்கிற.
 ஸ்வஸ்வ - தங்கள் தங்கள்.

ചെയ്യുള്ള പരസം ചെയ്യുള്ള പര്യം പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ

பிரகிருதி பரமகாரணமாகாது, அசுத்தமாயா ஐன் னியமே. இஃதன்றியும், ஐடத்துக்கு ¹ சித்வலனம் அல்லாமல் சந்நிதிமாத்திரத்திலே சேட்டை கூடாது; கூடும் என்னில்? கட குட்டியாதிகளுக்கும் சேட்டை உண்டாக வேணும். ஐடத்துக்குக் கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவம் கூடாது. சுத்த சைதந்நியமாய் இருக்கிற வஸ்துவுக்கு அவிவேகத்தினை சம்சாரமும் விவேகத்தினை மோட்சமும் என்னில்? விவேகிக்கு ஒரு ² உபாதியன்றியில் அவிவேகத்துவம் கூடாது. அந்த உபாதியும் ஆதியாமாகில் முத்தியந்தரமும் சம்சாரம் வரும். அநாதியே என்னில்? ஆன்மஞான திரோதானம் என்று நாம் சொன்ன ஆணவமேயாம். மாயாகாரியமாகிப் பிரகிருதியைப் பரமகாரணம் என்று புத்தி பண்ணுகிறது சாங்கிய மதத்துக்குப் பிரதம தூஷணம்.

மேலும், போக்தாவாய் இருக்கிற புருடனுக்குப் போகத்துக்கு இருப்பிடமாக இருக்கிற தேகத்தினுலும் போகசாதனமாயிருக்கிற இந்திரியங்களாலும் ³ போக் தவ்யங்களாயிருக்கிற சத்தாதிகளினுலும் சுகதுக்கான் மகமாயிருக்கிற போகத்தினுைம் பிரயோசனமில்லாத படியினுலே அகர்த்திருத்துவமே நிச்சிதம். கர்த்திருத் துவமில்லாதபோது புருடனுக்குப் போக்திருத்துவமும்

சித்வலனம் - சித்தின் சம்பந்தம்.
 உபாதி - நிமித்தம்.
 போக்தவ்யம் - புசிக்கத்தக்கது.

-3

1

கூடாது, அசேதனமாயிருக்கிற ¹ பிரதானமும் சித் பிரேரணம் இல்லாமல் ²காரியகாரணமாகப் பிரவிர்த் திக்க மாட்டாது. ஆகையினுலே சாங்கியனுலே சொல் லப்பட்ட போகதச்சாதனம் மோட்சதச்சாதனங்கள் பிராந்தி கற்பிதமே.

> உருவுயிர் என்னின் இந்த உடலினுட் காண வேண்டும் வருவது பரினு மத்தாய் அநித்தமாம் பூத மாகும் கருவினில் நுழையு மாறும் காட்டிட வேண்டும் கண்ணின் மருவிடா தென்னின் உன்றன் வாயினுல் உருவன் றென்னே.

9

மேல் இரண்டு விருத்தத்திணுவே ஆன்மா ரூபம் என்னும் பௌராணிக மதத்தை நிராகரித்தல்.

இ - ள் : உரு உயிர் என்னில் இந்த உடலினுள் காணவேண்டும் - ஆன்மா ரூபம் என்னில் இந்தத் தேகத்துக்குள்ளே ஒரு தேகமாயிருக்கிறதைக் காண வேணும், வருவது பரிணுமத்தாய் அநித்தமாம் பூதம் ஆகும் - ரூபமானபோதே பால்ய கௌமார யௌவன வார்த்த காலஸ்தா பரிணுமத்தை அடைந்து அநித்திய சொருபமாம், கருவினில் நுழையுமாறும் காட்டிட

^{1.} பிரதானம் - பிரகிருதி. 2. காரிய காரணம் -காரியத்துக்குக் காரணம்.

வேண்டும் - கர்ப்பத்திலே பதிகின்றபொழுது மாதா பிதாக்களிஞலே காணப்படவேணும். கண்ணின் மரு விடாது என்னின் உன் தன் வாயிஞல் உரு அன்று என்னே - அந்த ரூபம் கண்ணிஞல் காணப்படாது என்னில் காணப்பட்டதற்கே உருவமென்று பெயர், காணப்படாது என்கையால் ரூபமென்று சொன்ன உன் வாயாலேதானே ரூபம் அல்ல என்று சொல்லு. அப்படியல்ல, சூக்குமமே ஆகையால் கண்ணிஞல் காணப்படாது என்பதற்கு மேல் உத்தரம்.

சூக்கும் உருவ தென்னில் தூலகா ரணம் தாகும் ஆக்கிய மனுதி தன்மாத் திரைவடி வசேத னம்பின் நீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோர் உருவுண் டென்னின் ஆக்கிடு முருவ மெல்லா மசித்துமா யநித்த மாமே. 10

இ - ள் : சூக்கும உருவது என்னில் தூல காரண மது ஆம் ஆக்கிய மனுதி தன்மாத்திரை வடிவு அசே தனம் - ஆன்மா சூக்குமரூபமாகையால் காணப்படாது அந்தச் சூக்கும ரூபம் என்றது ஸ்தூல என்னில்? ரூபத்தை உண்டாக்குவதற்குக் காரணமுமாய் மனே புத்தி அகங்கார பஞ்சதன்மாத்திரைகள் ஐடமும் அநே கமுமாகையால் உத்பத்தி நாசத்தை உடையது, பின் நீக்கிய சூக்குமத்தே நிற்பது ஓர் உரு உண்டு என் னில் - முதல் ஆன்மா அல்ல என்று நிராகரித்த சூக்கும ரூபத்திலே சுசூக்கும ரூபமாகநிற்பது ஆன்மா என் னில்? ஆக்கிடும் உருவம் எல்லாம் அசித்தும் ஆய் அநித்தம் ஆமே - நீ சூக்குமரூபத்திலே நிற்குமென்ற ரூபம் கலாதி பஞ்ச தத்துவங்களினுலே உண்டான புருடத்துவம். ரூபமானதெல்லாம் ஓருத்தரால் உண் டாக்கப்பட்டதே. ஆகையால் ரூபங்களெல்லாம் ஐடமு மாய் அழிவதும் ஆம். இதனுல் நீ சொன்ன சுசூக்கும சூபமும் ஆன்மசொரூபமல்ல என்றவாறு.

*''அங்குஷ்ட மாத்ரம் புருஷ நிசகர்ஷ யமோப லாத்'' என்னும் சுருதி அனுசாரமான புராண வசனத் துக்குக் கதி ஏதென்னில்? இருதயகமல மத்தியத்தில் ஆகாசம் அவர்களவர்கள் அங்குஷ்ட மாத்திரமே; தத் அவச்சிந்நனுபிருக்கிற அவசரத்தை உபாதிவசாத் புரு டீணயும் அங்குஷ்டமாத்திரம் என்றதன்றி வாஸ்தவ மல்ல.

அருவுரு என்னில் ஆன்மா அருவுரு வாவ தின்ரும் உருவரு வாகா தாகும் ஒருபொருட் கிரண்டு தன்மை வருவது மில்லே காட்ட வன்னிபோல் மருவு மென்னின் உருவமுங்காணவேண்டும் உண்மையும் ஒழிந்துபோமே.

மேல் இரண்டு விருத்தத்தினுலே ஆன்மாவே அரூபமாய் இருந்து தூல ரூபமாகப் பரிணமித்து, மீளவும் ரூபமாக உபசங்காரத்தை அடையும் ஆத லால் ஆன்மா ரூபாரூபம் என்னும் கௌளிகணே நிராகரித்தல்.

இ - ள்: அருவுரு என்னில் ஆன்மா - ரூபாரூபம் ஆன்மா என்னில்? அரு உரு ஆவது இன்ரும் உரு அரு ஆகாது ஆகும் ஒருபொருட்கு இரண்டு தன்மை வருவதும் இல்லே - அரூபமான வஸ்து ஒருக்காலும் ரூபம் ஆகாது, ரூபமானது அரூபம் ஆகாது, அஃது என்போல என்னில்? ஆகாசம் ரூபமும் பிருதிவி அரூபமும் ஆகாததுபோல; ரூபாரூபம் மிச்சிரமாயிருக் கும் என்னில்? விருத்த தருமத் துவயாச்ரயமாக ஒரு வஸ்துவும் இல்லே.

2

#

*

^{*} அங்குஷ்ட மாத்ரம் புருஷம் - அங்குஷ்டப் பிரமாண முள்ள சீவண், நிசகர்ஷ - இழுத்தான், யமோபலாத் - யமன் வலிமையாக.

காட்ட வன்னிபோல் மருவும் என்னில் உருவமும் காணவேண்டும் உண்மையும் ஒழிந்து போமே - அப் படி ஏன் சொல்லுகிறீர், காணப்பட்ட காஷ்டத்திலே காணப்படாமல் அக்கினி நின்றதுபோல ஆன்மாவும் ரூபாரூபமாய் நிற்கும் என்னில்? காஷ்டமே அக்கினி அல்ல, அக்கினியே காஷ்டமல்ல. அஃது அன்றியும், அக்கினியும் ரூபவத் திரவியமே. காஷ்டத்திலே தன்னு டைய அபிவியத்தியானதே உள்ளுவது; இது உபமா பாசம். இஃது அன்றியும், காஷ்டத்தினுடைய ரூபத் தைக் காணப்பட்டதுபோல ஆன்மாவினுடைய ரூபத் தையும் காணவேணும். காணில் ஆன்மா நித்தியம் என்கிறதல்லாமல் அழிந்துபோய்விடும் என்றவாறு.

சத்திரன் வடிவு போலத் தான் அரு வருவம் என்னின் வந்துநம் கண்ணில் தோன்றும் வடிவுள தாமு யிர்க்கும் இந்தஊ னுருவந் தானுய் எழுவநும் உயிரே என்னில் பந்தமாய் அடித்தாய் ஆன்மாப் பவுதிக மாகு மன்றே. 12

இ - ள் : சந்திரன் வடிவுபோல தான் அருவுருவம் என்னில் வந்து நம் கண்ணில் தோன்றும் வடிவு உள தாம் உயிர்க்கும் - சந்திரன் அமாவாசைநாள் காணப் படாமலிருந்து, மேல்தினம் ஒரு கஃயாய் டவர்த்தித் துப் பூரண சந்திரனைதுபோலத் ² திரிச்யா திரிச்யம் என்னில் ? ஆன்மாவுக்கு நம்முடைய கண்ணிலே காண்பதாய் ஒரு ரூபம் உண்டாகவேணும், அப்படிக் காணப்படாதாகையால் ரூபாரூபம் என்பது கூடாது;

இந்த ஊன் உருவம் தாஞய் எழுவதும் உயிரே என்னில் பந்தமாய் அசித்தாய் ஆன்மா பவுதிகம்

வர்த்தித்து - வளர்ந்து.
 திரிச்யம் - காணத் தக்கது.

3

4

À

di

.¥.

ஆகும் அன்றே - ஆன்மாவின் ரூபம் எனக் காணப் படாது, மாதாவின் உதரத்திலே அரூபமாகப் பதிந்து தினந்தோறும் விருத்தியை அடைந்து ரூபமாய்ப் பிறந்து இந்த மாம்சாதி மயமாய் விருத்தியாய்க் காணப்பட்ட ரூபம் ஆன்மா என்னில்? இந்தத் தூல தேகமானது பூதகாரியமுமாய் ஐடமுமாய் ஆன்மா வைப் பந்திக்கிறதுமாம் ஓழிந்து ஆன்மா அல்ல. இந்தத்தேகான்மவாதம் பூர்வமே நன்ருக நிராகரிக்கப் பட்டது. ஆகையால், ரூபாரூபம் என்னும் 1 விருத்த தரும 2 துவயாச்ரயத்துவம் 3 அநைகாந்திகதோஷம் என்றவாறு.

அருவவி காரி ஆன்மா ஆகாயம் போல என்னின் உருவினேக் கட்டி யாட்டி ஓட்டிமீட் டுலாவப் பண்ணி மருவிநிற் பித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டி மற்றும் பெருவிகா ரங்க கொல்லாம் தருவதென் பேசி டாயே. 13

மேல் சேசுவர சாங்கியர் ஆன்மா ஆகாசம்போல அரூபியாகையால் ⁴அக்ரியனுமாய் ஒன்ருடும் பற் றற்று நிற்பன் என்பதை மறுத்தல்.

இ - ன் : அரு அவிகாரி ஆன்மா ஆகாயம்போல என்னில் - ஆன்மா அவிகாரி 5 ''பவிதுர்மஹதி அரூ பத்வாத் ஆகாசவத்'' என்னில்? இந்த அனுமானத் துக்கு விகாரித்துவம் பிரத்தியட்சமாகையால் காலாத் தியாபதிஷ்டன். அஃது என்போல என்னில்? உரு விணே கட்டி ஆட்டி ஓட்டி மீட்டு உலாவப்பண்ணி

விருத்த - வேறுபட்ட.
 துவயாச்ரயம் - இரண் டுக்கு இடம்.
 அநைகாந்திகம் – ஓர் நியமமில்லாதது.
 அக்ரியன் – தொழிலற்றவன்.
 பவிதுர்மஹதி அரு பத்வாத் - இருக்கக்கூடும் ரூபமில்லாதபடியாலே.

٠,

மருவி நிற்பித்து இருத்தி கிடத்தி மண்புரட்டி மற்றும் பெரு விகாரங்கள் எல்லாம் தருவது என் பேசிடாயே -தேகத்தை வேறறப் பொருந்திக்கொண்டு அநேகம் அபிநயங்களேப் பண்ணுவித்துப் போக்கு வரவு சஞ் சாரம் நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் புரளல் இது முத லான வசஞதிக் கிரியைகளேயெல்லாம் மிகவுஞ்செய் விக்கிறவன் விகாரவான். அல்லாவிட்டால் எவ்வாறு உண்டாம் சொல்லுவாயாக. இஃதன்றியும் ஆகாசவத் என்கிற திட்டாந்தமும் *விஷமம். அஃது எவ்வா றென்னில்? ஆகாசம் ஐடமாகையால் அவிகாரத்துவம் கூடும். ஆன்மா ஞானக்கிரியா ரூபி ஆகையால் அது கூடாது. அகையால் ஆன்மா அரூபியாகியும் விகார வான் என்றவாறு.

இந்த விருத்தத்தில் விகாரமென்றது கிரியையென அறிக.

> அசித்தெனின் உணரா தான்மா அசித்துச்சித் தாகும் என்னின் அசித்துச்சித் தாகா தாகும் சித்தசித் தாவ நில்லே அசித்தொரு புறமாய் ஒன்றிச் சித்தொரு புறமாய் நில்லா(து) அசித்துருச் சித்தே என்னின் அசித்தடைந் தறிவ நின்ரும்.

14

மேல் மீமாஞ்சகன், ஆன்மா அசித்து ஞாஞச்ரய மாயிருக்கும் என்பவணேயும், சைவ ஏகதேசி ஆன்மா சித்தோடே கூடினபொழுது சித்தும் அசித்தோடே கூடினபொழுது அசித்துமாதலால் சிதசித்து என்று

^{*} விஷமம் - சரியல்லாதது.

b.

*

4

1

...

7

J.

சொல்லுமவணேயும், சுத்தசித்து என்று சொல்லும் சத்தியத் துவைதவாதியையும் நிராகரித்தல்.

இ - ள் : அசித்து எனின் உணராது ஆன்மா -ஆன்மா சித்துரூபனல்ல 1 சிதாச்ரயன் என்னில்? <u>ஓன்றையும் அறியமாட்டான் கட குட்டியங்கோப்</u> போல ஐடமாம், அசித்து சித்து ஆகும் என்னில் -் ஆணவத்தைப் பிறிவற நின்றபொழுது அசித்து. ஈசுவர சிற்சத்தி ² யோகமானபொழுது சி<mark>த</mark>் துமாயிருக்கும் என்னில்? அசித்து சித்து ஆகாது ஆகும் சித்து அசித்து ஆவது இல்2ல அசித்து ஒரு புறமாய் ஒன்றி சித்து ஒருபுறமாய் நில்லா - ஜடமா னது ஒருக்காலும் ஞானசொரூபம் ஆகாது, ஞான சொரூபமானது ஒருக்காலும் ஐடமாகாது, ஆகையால் அர்த்தநாரீசுவரன்போலச் சிதசித்து ரூபம் என்னில்? 3 அமூர்த்தத் திரவியமுமாய் விபுவுமாகையால் ஆன்மா சித்து ஒருபுறமும் அசித்து ஒருபுறமும் ஆகாது; அசித்து உரு சித்தே என்னில் அசித்து அடைந்து அறிவது இன்ரும் ஆன்மா அஞ்ஞானத்தைப் பொருந் தாத சுத்தசைதந்யமே என்னில்? அசித்தாகிய கலாதி க‰ப் பொருந்தி அறியாமல் தானே அறியவேண்டும் என் றவாறு.

> உயிரினே அணுவ தென்னின் உடல்பல துவார மோடும் பயில்வுறக் கட்டு ணுது பாரமும் தரித்துச் செல்லா(து)

சிதாச்ரயன் - சித்துக்கு இடம். 2. யோகம் - கூடுதல்.
 அமூர்த்த - ரூபமில்லாத.

அயர்வுறும் அசித்தாய்ப் பூத அணுக்களின் ஒன்ற தாகும் இயல்புறும் அவய வத்தால் அணுவுரு இறக்கும் அன்றே.

15

الله.

Jali

1

B

மேல் இரண்டு விருத்தத்திலே பாஞ்சராத்திரி ஆன்மா அணுரூபமாய்ச் சரீர ஏகதேசத்திலே இருக் கும் என்பதை நிராகரித்தல்.

இ - ள் : உயிரிண அணுவது என்னில் - ஆன்மா அணுமாத்திரம் என்று வேதாதிகளில் சொல்கையினுல் அணு பரிமாணமே ஆன்மா என்னில்? வேதாதி சொன்னது ஆன்மா அந்தக்கரண *அவச்சிந்நனுகி இருதயத்திலே நின்று சட்சுவாதித் துவாரா விஷயங் களேக் கிரகிக்கும்பொழுது நெல்லின் வாலின் நூற்றில் ஒருபங்காயிருக்கிற நாடிவழித்தாகச் செல்லுகையால் அவ்வுபாதியினுலே அந்த அவத்தையிலே ஆன்மாவை அணு என்றதே ஒழிய வாஸ்தவமல்ல. இஃதன்றியும்;

உடல் பல துவாரமோடும் பயில்வுற கட்டுணுது பாரமும் தரித்து செல்லாது தேகத்தில் நவத்துவார முண்டாயிருக்கையால் ஒருத்தர் தேகத்தைப் பந்தநாதி பாதைகளேப் பண்ணும்பொழுதும் பாரமான சுமைகளே எடுக்கும்பொழுதும் அந்தத் துவாரங்களிஞலே புறப் பட்டுப் போகலாய்விடும்; இஃதன்றியும், அயர்வுறும் அசித்தாய் பூத அணுக்களின் ஒன்றது ஆகும் . நாசத்தை அடையும் ஐடமுமாய்ப் பிருதிவியாதி பூத அணுக்களோடே ஆன்மாவும் ஓரணு என்று சொல்லும் பௌத்தனும் விடுவாய், இயல்பு உறும் அவயவத்தால்

[🌣] அவச்சிந்நம் - கூடினது.

ħ.

₹,

4

ź.

அணு உரு இறக்கும் அன்றே - அணுரூபம் அவயவத் தாகிய இயல்பை உடைத்தாகையால் ¹ சாவயவமெல் லாம் நாசத்தை அடையும் என்றவாறு.

உடலினின் ஏக தேசி
உயிரெனின் உருவாய் மாயும்
படர்வுறும் அறிவின் நெங்கும்
சுடரோளிப் பண்ப தென்னில்
சுடர்தொடில் சுடுவ தெங்கும்
தொட்டிடம் அறிவுண் டாகும்
அடர்புல னிடத்தும் ஒக்க
அறிவெழு வேண்டும் அன்றே.

16

மேல் இதுவும் அது.

இ - ன் : உடலினில் ஏகதேசி உயிர் எனில் உரு வாய் மாயும் - தேக ஏகதேசத்திலே இருக்கும் ஆன்மா என்னில்? ரூபமுமாய் நாசத்தை அடையும் என்று நாம் முன் சொன்ன தூஷணமே, படர்வுறும் அறிவு இன்று எங்கும் - 2 அப்யங்களுதியினுலே சிரசுக்குச் சுகமும், முள் தைக்கையினுலே பாதத்துக்கு வேதணேயும் என்று ஏககாலத்திலே வியாபித்து அறியக்கூடாது. சுடர் ஒளி பண்பது என்னில் - கிருகத்திலே தீபம் ஓரி டத்திலே இருக்க அதினுடைய பிரகாசம் கிருகமெல் லாம் நிறைந்ததுபோல ஆன்மா தேக ஏகதேசத்திலே இருக்க ஆன்மதருமமான ஞானம் சரீரம் எல்லாம்

சுடர் தொடின் சுடுவது - ஆகில் தீபத்தைத் தொட் டாலே சுடும், அப்படியே ஆன்மாவிலே ஸ்பரிசித்த

^{1.} சாவயவம் - அவயவத்தோடே கூடியது.

^{2.} அப்யங்கனம் - எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளுதல்.

விஷயத்தை ஒழிய நின்றவைகளே அறியாது. அப்படி எங்கும் தொட்டிடம் அறிவு உண்டாகும் -ஆன்மதருமமாகிய ஞானம் பகுத்துவாரங்களே உடைத் தாகிய குடத்துக்குள் தீபப்பிரகாசமானது துவாரங்க டோறும் புறப்படுவதுபோல் ஆன்ம ஞானமானது இந்திரியத் துவாரங்களினுலே புறப்பட்டு விஷயங்களே அறியும் என்னில்? அடர் புலனிடத்தும் ஓக்க அறிவு எழ வேண்டுமன்றே - குடத்தில் துவாரங்களிலெல் லாம் ஏககாலத்திலே திபப்பிரகாசம்புறப்படுமாப்போல எல்லா இந்திரியங்களிலும் ஏககாலத்திலே ஞானம் பிரகாசித்து எல்லா விஷயங்க2ளயும் ஏககாலத்திலே அறியவேண்டும், அது கூடாது ஆகையால் பிரத்தி யட்ச விரோதம். இஃதன்றியும், ஆன்மா அணுவாய் ஏகதேசத்திலேயிருக்க ் தத் தருமமான ஞானம் வியா பிக்கும் என்பது கூடாது, தருமியைவிட்டுத் தருமம் வியாபிக்கும் என்பது 2 சர்வநிஷித்தம், தீபமும் தத் பிரகாசமும்போல் என்றதற்குப் பிரகாசம் திரவியாந் தரம் ஆகையால் அணுபரிமாணவாதம் நிரஸ்தமே என் றவாறு.

> உருவினில் நிறைந்து நின்றங் குணர்ந்திடும் உயிர தென்னின் மருவிடா துறக்கம் வாயில் அறிவொக்க வழங்க வேண்டும் பேருகிடும் சுருங்கும் போதம் பேருடற் சிற்று டற்கண் வருமுடற் குறைக்க ஒக்கக் குறைந்துபின் மாயும் அன்றே.

17

_`.#

، نافی

Ħ

^{1.} தத்தருமம் - அதன் தருமம்.

^{2.} சர்வநிஷித்தம் - எல்லாராலும் தள்ளப்பட்டது.

. .

7

P

٩

13

A

மேல் சரீர பரிமாணம் ஆ**ன்மா என்னும் ஜைன** மத நிராகரணம்.

இ - ள் : ஆன்மாவானவன் தேக பரிமாணமாக நிறைந்து நின்று விஷயங்களே அறிவன் என்னில்? சுழுத்நியாதி அவத்தைகள் பொருந்தாதாகவேணும். அந்த அவத்தைகள் தென்றிஞலே ஞானம் பிரதிபந்த மாக அதலை உண்டானது என்னில்? ஞானம் பிரதி பந்தம் இல்லாத சாக்கிராவத்தையிலேதான் பஞ்சேந் திரியங்களும் ஏககாலத்தில் சமமாகவே விஷயங்களேக் கிரகிக்கவேண்டும். இஃதன்றியில் பெரியதேகத்துக்குப் பெரிய அறிவும் சிறிய தேகத்துக்குச் சிறிய அறிவுமாக வேண்டும். தேகத்திலே ஓரங்கம் குறையில் அறிவும் குறைந்து தேகசமானமாக * சங்கோச விகாசவான் ஆகையாலே தேகத்துக்கு நாசம் வருகின்றபொழுது ஆன்மாவுக்கும் நாசம் வரவேண்டும். ஆகையால் ஜைநாத்துமவாதம் நிரஸ்தம் என்றவாறு.

எங்கும்தான் வியாபி யாய்தின் றுணரும்இவ் வான்மா என்னில் தங்கிடும் அவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும் பங்கமார் புலதென் நென்குய்ப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டும் இங்கெலாம் ஒழித்தால் நிற்ப தெங்ஙனென் நியம்ப வேண்டும்.

மேல் இரண்டு விருத்தத்திலே பட்டபாஸ்கரர் லக்ஷணத்தை நிராகரித்தல்.

^{*} சங்கோசம் - சுருங்குதல் ; விகாசம் - விரிதல்.

. pd.

இ - ன் : இ ஆன்மா எங்கும் தான் வியாபியாய் நின்று உணரும் என்னில் - மத்தியலோக வர்த்தியா மிருக்கிற ஆன்மாவானவன் தான் சர்வ வியாபியாய் நின்று சர்வத்தையுமறியுமென்னில்? ஓக்கும், போக்கு வரவுகள் சாற்றவேண்டும் - சர்வவியாபி சுவர்க்க நரக பூலோகாதிகளிலே தேகாந்தர பரிக்கிரகம் பண்ணிப் போக்கு வரவுகள் செய்கிறதற்குக் காரணம் ஏது சொல்லிக்காண்? பங்கம் ஆர் புலன் ஒன்று ஒன்கும் பார்த்திடல் தங்கிடும் அவத்தை பகரல் வேண்டும் - சர்வஞ்ஞன் பரிச்சின்னமான இந்திரியங்களிலே ஒவ் வொன்றிலே பிரவேசித்து ஒவ்வொரு விஷயங்களாக அறிந்து கிஞ்சிஞ்ஞனைகக்கும் சுழுத்தியவத்தையிலே அஞ்ஞனைகைக்கும் காரணம் சொல்லவேணும்;

மேலும் இதையே த்ருடம் பண்ணுகிறது;

இங்கு எலாம் ஓழிந்தால் நிற்பது எங்ஙன் என்று இயம்ப வேண்டும் - சர்வ மூர்த்தத் திரவிய சம்யோ கித்வம் வியாபித்வம், எக்காலத்திலே எப்பொருணயும் யதார்த்தமாக அறிவது சர்வஞ்ஞத்துவம். கிழ்ச் சொன்ன அவத்தையும் போக்கு வரவும் ஓவ்வோர் இந்திரியங்களாகப் பற்றி அறிவதுமாகிறபொழுதே ஓரிடத்திலே உண்டாகிறபொழுது நின்ற இடங்களி லெல்லாம் வியாப்தி ஓழிந்ததாம். ஆகையால், சர்வ வியாபியும் சர்வஞ்ஞனுமாய் இருக்கிறவன் ஏகதேசியும் கிஞ்சிஞ்ஞனுகியும் நிற்கைக்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டும் என்றவாறு.

> சுத்தமாம் ஆன்ம சித்தைத் துகளுடல் மறைத்த தென்னின் வைத்திடா துடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியான் ஞானம்

h

7

*

3

ஒத்துறும் மலமற் ருலும் உறுமலம் வீடும் இன்ரும் பெத்தமும் அடையான் முத்த ஒய்ப்பிர காசன் ஆமே.

19

மேல் இதற்கு வாதிவசனம்.

இ - ள் : சுத்தமாம் ஆன்ம சித்தை துகளுடல் மறைத்தது என்னில் நின்மலமான ஆன்மஞானத் தைச் சமலமான தேகம் ஆவரித்தது, அந்த உபாதி யினுல் அவத்தாதிகள் உண்டாம் என்னில்? பொழுது தேக விநாசமே மோட்சமாக வேண்டும், ஆகில் உலகாயதனுக்கும் உமக்கும் பேதம் இல்ஜே, இஃது அன்றியும், வைத்திடாது உடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியால் ஞானம் - தேகம் ஞான ஆவாரக மாகில் இந்தத் தேகத்தில் ஞானேந்திரியங்களினுலும் அந்தக்கரணங்களினும் விஷய *கோசர ஞானம் பொருந்தல் செய்யாது. மேலும், ஓத்து உறு மலம் அற்ருலும் உறு மலம் வீடும் இன்ரும் - பொரு ந்தலுறும் தேகமாகிய மலம் நீங்கினுல் அதனுல் முத்தன் ஆகான். அஃது ஏனென்னில்? அநாதி நின்மல ஞானசொரூப மாகிய ஆன்மாவை ஆகந்துகமாகிய தேகம் ஆவ ரிக்கும் என்பதஞல் மோட்சானந்தரமும் பந்தமுண் ஆதலால், பெத்தமும் **அடையான் முத்த**ைய் பிரகாசன் ஆமே அநாதி நித்திய சுத்த சித்து ரூப சுவபாவஞகில் ஆன்மா பந்தத்தை ஒருக்காலும் அடை யான், நித்திய முத்தனுமாய் சுவயம்பிரகாசனுமாகியே இருப்பன், இந்த லக்ஷணம் சிவனுக்கே, ஜீவான்மா வுக்கு அசம்பவம் என்றவாறு.

ஜீவான்மா என்ற ஒருமை சாதியொருமை.

^{*} கோசரம் – விஷயீகரிக்கிறது.

அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபகம் அருவம் அன்றுய் வசித்திட வரும்வி யாபி எனும்வழக் குடைய ஒகி நசித்திடா ஞாவச் செய்தி அநாதியே மறைத்து நிற்கும் பசுத்துவம் உடையன் ஆகிப் பசுவேன நிற்கும் ஆன்மா.

20

12

17

இவ்வாறு ஆன்மலக்ஷணம் ரூபம், அரூபம், ரூபா ரூபம், அசித்து, சித்து, சித்தரித்து, கிஞ்சிஞ்ஞன், ஏகதேசி, அணு பரிமாணம், மத்திய பரிமாணம், 1 அவிகாரி, அகர்த்தா, அபோக்தா, சுத்தசைதன்னி யம் என்பவர் முதலான பூர்வபட்சங்களேயெல்லாம் நிராகரித்து மேல் வைசேடிகர் ஆன்மலட்சண 2 நிரா கரணபூர்வமாகச் சீடனுக்குச் சித்தாந்தங்குறுகிறது.

இ · ள் : அசித்து அரு வியாபகம் போல் வியா பகம் அருவம் அன்ருய் · வைசேடிகன் காலம் திக்கு ஆகாசங்களேப் போல ஐடமும் அரூபமும் விபுவும் என்பதல்லவாய், பின்ணே எப்படி என்னில்?

வசித்திட வரும் வியாபி எனும் வழக்கு உடையன் ஆகி - முத்திபரியந்தம் தன்ணே வசீகரித்துக்கொண்டு வரும் சிவணப்போலே வியாபி என்னும் முறைமை யுள்ளதாய், சிவணப்போலே என்கையால் சித்துரூப வியாபி என்கையால் மூர்த்தத் திரவியத்துக்கு வியா பகத்துவம் கூடாதபடியாலே அரூபம். இவ்வாறு

அவிகாரி - விகாரமில்லாதவன்; அகர்த்தா - செய்யா தவன்; அபோக்தா - புசிக்காதவன்.
 நிராகரணபூர்வம் -நிராகரித்தலே முன்னிட்டு.

Ų,

*

சிவணப்போலே நித்திய வியாபக சித்து ரூப<mark>மாய்</mark> ஆன்மலக்ஷணம் என அபிப்பிராயம்.

ച്ചുക്കാ ഉദ്വാരില്ല് - **പ**രസുന **ചായുക്** ഖ്ലപ്പു രംബം <u>ക</u>രുത്തി പ്രത്യം പ്രത്യ

രെഷ്യാചുപത്യിക്കു പ്രിയ മങ്ങാചുപത്യിക്കു പ്രിയ

ஆகில் சர்வஞ்ஞ சர்வ வியாபித்துவங்கள் சர்வான் மாக்களுக்கும் உண்டாகவேணும். அது காணுதபடி யாலே பிரத்தியட்ச விரோதம் என்னில்? அஃதல்ல. உபாதி *வசாத் அவையிற்றுள் சர்வஞ்ஞத்துவம் அப் பிரகாசம் என்பதாக.

நசித்திடா ஞான செய்தி அநாதியே மறைத்து நிற்கும் பசுத்துவம் உடையன் ஆகி பசு என நிற்கும் ஆன்மா நித்தியமாகிய ஆன்ம ஞானக் கிரியைகளே அநாதியே தடுத்து நிற்கும் ஆணவமல சத்தியை உடைத்தாகையால் பசு என்னும் பெயரையுடைத்தாய் நிற்கும். இப்பசுத்துவம் ஈசுவர அனுக்கிரகத்தினுலே நீங்கில் அல்லது சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் பிரகாசியாது என்றவாறு.

ൽ ലംബുള മുവരാരിട്ടും ജുപ്പിഡുള് വരും എന്നു എത്തുവരുന്നുക്ക് ഉപ്പാരുക്ക് വരും അവരുന്നു വരും

^{*} வசாத் - வசத்தாலே.

.13

1

ஆன்மா பசு என்று பெயராஞன் என்றது ஆன்ம சத்தத்துக்கு ¹ வியுத்பத்தி ஞானரூபம் ஆகையிஞலும் பசுசத்தத்துக்கு அர்த்தம் அஞ்ஞாநம் ஆகையிஞலும் என அறிக.

இதற்குச் சிலர் ஆன்மாவுக்கு ² அசாதாரண சொரூபம் இல்**ஃ, கூடினதின் தன்மை என்று சொல்லு** வார்கள். இது அநேகாந்தவாதம்; அருகமதம்.

மாயையின்வயிற்றுள்மன்னி வரம்செயல்ஞானமிச்சை ஏயுமக் கலாதி மூன்மூல் ஏகதே சத்தின் ஏய்த்திங்(கு) ஆயுமுக் குணங்கள் அந்தக் கரணங்க ளாதி எல்லாம் காயபந் தங்க ளாகிக் கலத்துட விற்கும் ஆன்மா. 21

ஆன்மோவுக்கு அசர்வஞ்ஞதைக்கு உபா திசொல்லி மேல் அவ்யா பித்துவத்துக்கும் கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கும் உபா தியும் ஏதுவும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : மாயையின் வயிற்றுள் மன்னி - பிரளய காலத்திலே மாயா மண்டல மத்தியத்திலே கேவலா வத்த**ையிருந்து** சிருஷ்டிகாலத்திலே,

வரும் செயல் ஞானம் இச்சை ஏயும் அ கலாதி மூன்ருல் ஏகதேசத்தின் ஏய்ந்து ஆன்மா சிற்சத்தி ரூபமாகி உண்டாகிற ஞான இச்சாக் கிரியைகளுக்குச் சகாயபூதமாகிய க‰ வித்தை அராகங்களிஞலே ஏக தேசத்தைப் பொருந்திநிற்கும்;

ஏகதேசம் என்றது ஆன்மாவை அல்ல, ஆன்ம ஞானப்பிரகாசம். ஏகதேசம் ஆகையால் தரும ஏக

வியுத்பத்தி - அர்த்தம்.
 அசாதாரண - சொந்த மான.

4

தேசத்திணுலே தருமியையும் ஏகதேசியம் என்று உப சாரமாகச் சொன்னதே.

ஆன்மா விபுவாய் ஞான சொரூபியாய் இருக்க ஆன்மஞானப்பிரகாசந்தான் ஏகதேசம் ஆவானேன் என்னில்? ஞானப்பிரகாசம் ஆணவத்தினுலே தடுக்கப் பட்டதென்று முதலே சொன்னேம். அத்தடையை மாயாகாரியமாகிய கஸே சிறிது நீக்குகையினுலே பிர காசம் என்றது.

மாயைகதேசத்திலே ஆன்மா என்றதும் கடத் துக்கு உள்ளும் புறம்பும் ஆகாசம் வியாபியாய் இருக்க வும் கடாகாசம் என்றதுபோல விபு ஞானரூபியாய் இருக்கிற ஆன்மாவுக்கு ஞானம் ஏகதேசத்திலே பிர காசிப்பது எவ்வாறு என்னில்? விருக்ஷமெல்லாம் வியாபித்திருக்கிற அக்கினி அந்த விருட்சத்திலே சலம் வற்றி 1 சுஷ்கமாயிருக்கிற ஏகதேசத்திலே 2 மதநம் பண்ணுகிறபோது பிரகாசிக்குமாப்போல ஆணவமல சத்தி நீங்கின பிரதேசத்திலே ஞானம் பிரகாசிக்கும்.

கீழ்ச்சொன்ன அசுத்தமாயா ³ யோனி பரிணத மான இந்தக் கலாதிகள் ஆன்மாவுக்குப் பிரதம பந்த காரணம். இந்த ⁴ லீலாவிபூதி மோகினி என்னும் பெயரையுடைய மாயை சத்திநிபாதத்திலே நீங்கப்படு வது. நீங்கின காலத்தில் ஆன்மா சிவணப்போல ஆவன்.

சுஷ்கம் - உலர்ந்தது.
 போனி - காரணம்; பரிணதம் - பரிணமித்தது.
 வீயூதி - லீலாமகிமை.

இங்கு ஆயும் முக்குணங்கள் அந்தக்கரணங்கள் ஆதி எல்லாம் காய பந்தங்கள் ஆகி இங்கு என்றது சகலர்க்கு 1அவஸ்தாநமாகிய பிரகிருதிமண்டலத்தை. இம்மூன்று குணங்களோடே கூடித் தத் அனுகுண மான 2ஊகவிசார நிச்சயங்களேப்பண்ணும் புத்தியாதி அந்தக்கரணங்கள் சூக்கும ஆகாயமாக ஆன்மாவுக்கு இரண்டாம் பந்தமும் புத்தியாநியான பௌதிகதேக இந்திரியங்கள் மூன்ரும் பந்தமும் ஆகையால்;

பந்தங்கள் என்றது பகுவசனம். இவை பந்தித் தது, ஆன்மாவை ஆவரித்ததோ பரிச்சேதித்ததோ என்னில்? விபு ஆகையிஞல் ஆவரணம் கூடாது, பரிச்சேதமே. பரிச்சேதம் எவ்வாறு என்னில்?

கலந்து உடன் நிற்கும் ஆன்மா - பொருந்தின தத்துவங்களுடைய வியாப்தி எவ்வளவு, அவ்வளவே தன்னுடைய ஞான இச்சாக் கிரியைகள் வியாப்தியாக ஆன்மா நிற்பன் ; இதுவே பரிச்சேதம். மடாகாச மத்யே கடாகாசம்போல என்றவாறு.

இவ்வாறு ஏகதேசத்துக்கும் கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கும் ஏதுவான கலாதி தத்துவம் பொருந்தியுள்ள அளவில் ஆன்மா விபுவாயும் மாயாகாரியங்களிஞலே பரிச்சே திக்கப்படுகிருன், சர்வஞ்ஞஞயும் ஒருத்தராலே அறி விக்கப்படுகிருன், ஞானக் கிரியா சுதந்திர சத்தியை

^{. 1.} அவஸ்தாநம் - இருப்பிடம். 2. ஊகம் - உட் பொருள் உணர்த்தல். 3. பரிச்சேதம் - அளவு, ஏகதேசசம்.

Mary Company

3

À.

உடைத்தாய் இருந்தும் அறிகிறதிலும் செய்கிறதிலும் கலாதி தத்துவங்களேச் சகாயமாக அபேட்சிக்கிருன், தனக்கு ஐநநாதிகள் அன்றியிலே இருந்தும் ஒருத்த ராலே ஐநநாதிகள் உண்டாக்கப்படுகிருன், சுதந்திர ஞகியும் வியாபாரத்திலே 1 பரதந்திரளுகிருன், நிர் விகார ஞானசொரூபியாயும் ஞானேந்திரியங்களுக்கு விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கிருன், தானும் அந்த இந்திரியங்களினுலே விஷயங்களே அறிவிக்கப்படு கிருன், சிந்திக்கிறதற்கு அவ்விஷயமாய் இருக்கிற மகிமையையும் புதுமை பொருந்தின குணராசியையும் லோக 2 விலக்ஷணமுமாய் ஆணவமல்பரிபாகத்தினுல் சிவனை 3 நிர்வாணசிவபத 4 சாம்ராஜ்யாபிஷேகத் தைப் பண்ணப்படும்வனுமாம்.

> சூக்கும தேகி யாகித் தூலதே கத்தின் மன்னிச் சாக்கிர முதலா யுள்ள அவத்தையுள் தங்கி எங்கும்

பரதந்திரன்-ஒருவனுக்கு வசப்பட்டவன்.
 க்ஷணம் - வேறு லக்ஷணம்.
 நிர்வாணம் – மோட்சம்.
 சாம்ராஜ்யாபிஷேகம் – ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம்.

போக்கொடு வரவு மெல்லாம் புடித்துபுண் ணியங்கள் பாவம் ஆக்கியும் பலன்கள் எல்லாம் அருந்தியும் நிற்கும் ஆன்மா.

22

மேல் சூக்கும தேகத்தோடே ஜனன மரணங் க**ோ**ப் பொருந்திவரும்படி உணர்த்துதல்.

இ-ள்: ஆன்மா சூக்குமதேகி ஆகி தூலதேகத்தை மன்னி சாக்கிரம் முதலாய் உள்ள அவத்தையுள் தங்கி ஆன்மாவானவன் சூக்கும தேகியாகி அதனுலே தூல தேகத்தைப் பொருந்திச் சாக்கிரம் முதலான அவத்தை யும் அடைந்து, எங்கும் போக்கொடு வரவும் எல்லாம் புரிந்து புண்ணியங்கள் பாவம் ஆக்கியும் பலன்கள் எல்லாம் அருந்தியும் நிற்கும் - புண்ணிய பாவங்களேப் பண்ணித் தன் பலமாகிய சுக துக்கங்களேப்புசிப்பதாக எவ்விடத்தும் ஜனன மரணங்களையும் பொருந்தி இவ்வாறு கன்மவசனுகி நிற்பன் என அறிக எ-று.

> மருவா னத்தம் விஞ்ஞானம் மறேபி ராணன் அன்னமயம் உருவாம் தன்மை உண்டாய்முன் ஒன்றுக் கொன்று துக்குமமாய் வருமாம் அன்ன மயம்பற்றி மாயை முதற்கா ரணமாகும் அருவாம் ஆன்மா ஐங்கோசத் தார்ப்புண் டவற்றின் அகம்புறமாம். 23

மேல் பஞ்சகோச சொருபம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : மருவு ஆனந்தம் விஞ்ஞானம் மனே பிராணன் அன்னமயம் உருவாம் தன்மை உண்டாய் முன் - முன்னே பொருந்தப்பட்ட ஆனந்தமயம்,

3

'n

விஞ்ஞானமயம், ம@ேமயம், பிராணமயம், அன்ன மயம் என்னும் இவ்வைந்தையும் மூன்று வகையான் ரூபமாக உடையதாம். ஒன்றுக்கு ஒன்று சூக்குமமாய் வரும் ஆம் அன்னமயம் பற்றி - அன்னமயம் முதலாக ஒன்றுக்கு ஒன்று சூக்குமமாகி வரும்;

மாயை முதற்காரணம் ஆகும் - இவையிற்றுக்கு மூலகாரணம் சுத்தாசுத்த மாயைகளாகும். அன்ன மயம் பிராணமயமாகிய தூலதேகத்துக்கும் மேடு மயமாகிய குக்குமதேகத்துக்கும் அசுத்தமாயை காரண மாம். இவ்வாறு, அரு ஆம் ஆன்மா ஐங்கோசத்து ஆர்ப்புண்டு அவற்றின் அகம் புறம் ஆம் - வடிவு அறுதியான ஆன்மா இப்பஞ்சகோசத்தினுைம் கட்டுப் பட்டுக்கொண்டு அவற்றினுக்கு உள்ளும் புறம்புமாம் என்றவாறு.

உள்ளும் புறம்புமாம்படி: அன்னமயமாகிய தூல சரீரத்தில் நிற்கும்பொழுது அதற்கு உள்ளாயும், மனப் பிராணணக் கூடியிருந்து தூல சரீரத்தை அறியும் பொழுது மனேமயத்துக்குள்ளும் அன்னமயத்துக்குப் புறம்புமாம். விஞ்ஞானமயத்தினின்று மனேமயத்தை அறியும்பொழுது விஞ்ஞானமயத்துக்குள்ளும் மனே மயத்துக்குப் புறம்புமாம். சிவஞானத்தால் விஞ்ஞா னந்த மயத்தை அறியும்போது அதற்குப் புறம்புமாம். சிவ *அபிவியத்தியானபோது சர்வவியாபி ஆகையால் இவையிற்றுக்கு உள்ளும் புறம்புமாயிருக்கும்.

> தோற்பாவைக் கூத்தும் தொல்லே மரப்பாவை இயக்க மும்சிர்த் தேர்ப்பாரிற் செலவும் வேழய்ச் செலுத்துவோர் செய்தி தானும்

^{*} அபிவியத்தி - தோற்றம்.

பார்ப்பாய வேடம் கட்டி. ஆடுவோர் பரிசு போலும் ஆர்ப்பாய காயந் தன்ணே ஆன்மாநின் ருட்டு மாறே.

24

மேல் தேகமானது யந்திரமும் தேகியானவன் யந்திரியும் என்பதுணர்த்துதல்.

இ-ள்: தோல் பாவைக் கூத்தும் தொல்லே மரப் பாவை இயக்கமும் சீர் தேர் பாரில் செலவும் வேருய் செலுத்துவோர் செய்தி தானும் - ஆன்மாவான து தேகத்தைச் சேட்டிக்கும்படி எப்படி என்னில்? தோலி ஞல் மரத்திஞல் பண்ணப்பட்ட ரூபங்களே சூத்திரிக ஞனவன் ஆட்டுவிக்கிருப்போலும் தேரானதை யந்திரி கன் நடத்திஞற்போலவும் ஆன்மாவானவன் இந்தத் தேகத்திலே நின்று சேட்டிப்பன்; பார்ப்பாய வேடம் கட்டி ஆடுவோர் பரிசு போலும் ஆர்ப்பாய காயம் தன்னே ஆன்மா நின்று ஆட்டுமாறே - பலபல வேடங் கட்டி ஆடுகிற கூத்தாடிகளேப்போல ஆன்மாவும் கன் மத்துக்கு ஈடாகத் தன்னேப் பந்திக்கப்பட்ட எண்ணி றந்த சரீரங்களிலும் அது அதுவாய் நின்று நடிக்கும் என்றவாறு.

> என்னுடல் பொழிபி ராணன் கரணமென் றுணர்வென் றக்கால் தன்னின்வே ருகும் நீஎன் றன்மனே என்ற எல்லாம் நின்னின்வே ருகும் என்னின் நீங்கெடா இவையிங் கென்னின் உன்னின வாகும் நீயாம் உகிர்மயிர் உகவும் காண்டி.

泑

Ļ

மேல் இந்தத் தேகாதி, ஆன்மாவுக்கு அன்னிய மென்று உணர்த்துதல்.

என்னுடைய தேகம், என்னுடைய ஞானேந்திரியம், என்னுடைய பிராணவாயு, என்னு டைய ம@ை புத்தி அகங்கார சித்தங்கள், என்னுடைய அறிவு என்று சொல்லுகையால் உனக்கு இவை வேறு ஆம்; அஃது எவ்வாறு என்னில்? நீ என் ம2ன, என் மாடு, என் பிள்2ள என்று சொன்னதெல்லாம் உனக்கு வேருன துபோல, அப்படியே இந்தத் தேகம் எனக்கு வேருக நீங்கக் காணேனே என்னில்? என்ருயே ! தேகத்திலே ஏகதேசமான நகமும் மயிரும் பல்லும் கழலக் காண்கையால் இந்தத் தேகமும் **அவ்** வாறே கழலும். உன்னுடைய மாதா பிதாக்கள் மரிக்க அந்தத் தேகம் இருக்க, அந்தத் தேகத்தைக் கட்டிக் கிடந்து, மாதா பிதாக்கள் செத்துப்போளுர்கள் என்று துக்கப்பட்டு அந்தத் தேகத்தைச் சாம்பலாகச் சுடுத லும் செய்தாயே! ஆதலால், இந்தத் தேகம் ஆன்மா அல்ல என்று அறிவாயாக என்றவாறு.

பொன்னணி ஆடை மாலே போதுமே லான போதிங்(கு) என்னணி யானென் றுன்னி இருந்தணே பிரித்த போது நின்னணி நீயும் அல்ல ஆயிணே காயம் நின்னின் அன்னிய மாகும் உன்ணே அழிந்துநீ பிரிந்து பாரே. 26

மேலும் அதற்கே உதாரணம்.

இ-ள்: பொன்ஞற் சமைக்கப்பட்ட ஆபரணங்கள் பட்டு முதலாகிய ஆடைகள் சந்தனம் பூமாஃ இவை களேத் தரித்துக்கொண்டு இருந்தபொழுது என்னு டைய ஆபரணுதிகள் என்றும் யான் இதற்கு உடையன் என்றும் இருந்தாயே! அதை ஒருவர் கொண்டுபோக அது உன்னுடைய உடைமையுமல்லாமல் நீ அதற்கு உடையவனுமல்ல ஆனுயே; அவ்வாறு தேகம் நீ அல்ல உனக்கு அன்னியமாகும் என்பதை அறிந்து தேகேந் திரியாதிகளேப் பிரிந்து நின்னுடைய உண்மைகளே அறிவாயாக என்றவாறு.

> உடலியான் அல்லேன் இந்த உணர்வுயான் அல்ல வான கடனியா தென்னின் வேறு கண்டுணர் வென்ன தேன்கை இடரிலா என்றன் ஆன்மா என்றபோ தான்மா வேரே திடனதா உயிரை வேறு கண்டிடார் செப்ப லேகாண்.

27

மேல் தேகேந்நிரியம் அந்தக்கரணங்களேப்பிரிந்து பார்த்து இவைகள் தானல்ல என்றும், இவைகளே அறியப்பட்ட விஞ்ஞானமே ஆன்மா என்ன; விஞ் ஞானமும் ஆன்மா அல்ல என்பது உணர்த்துதல்.

இ-ன்: உடல் யான் அல்லேன் இந்த உணர்வு யான் அல்ல ஆன கடன் யாது என்னின் - இந்தத் தேகேந்திரியங்கள் நான் அல்ல என்பது அறிந்தேன்; இப்படி அறியப்பட்ட அறிவே நான், இதை நான் அல்லவான முறைமை எவ்வாறு என்னில்? வேறு கண்டு உணர்வு என்னது என்கை - அந்தக்கரணு திகளே யெல்லாம் கண்டது என் அறிவு என்கையால், உன் னுடையது என்றது உனக்கு வேரும்; இடர் இலா என்றன் ஆன்மா என்றபோது ஆன்மா வேரே - மகாத்மாவே என்னுடைய ஆன்மா என்றபோழுது ஆன்மா வேறேயாமோ என்னில்? திடனதா உயிரை வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண் - சாக்ஷாத்காரமாக

ஆன்மதரிசனப்படாத பேர்தான் இவ்வாறு சொல்வது என்றவாறு.

> புந்தியை மனம தென்றும் மனமது புத்தி என்றும் சிந்தையைச் சிவன் என்றும் சிவனேச் சிந்தை என்றும் முந்தனே ஆன்மா என்றும் ஆன்மாவை முந்தன் என்றும் வந்திடும் என்றன் ஆன்மா என்றது மற்ரென் றைக்காண்.

28

என்னறிவு என்று சொன்னதும் விஞ்ஞானத்தைக் காண். என் ஆன்மா என்றது தன்னேச் சொன்னது அன்று, பரமான்மாவை என்பது மேல் உணர்த்துதல்.

இ - ள்: புந்தியை மனமது என்றும்-இது காரண லக்ஷணே; அஃஃதாவது, காரிய காரணுபேதோபசாரத் திணுலே காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறினது, மனமது புந்தி என்றும் - இது காரிய லக்ஷணே; அஃதாவது, காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறியது, சிந்தையை சீவன் என்றும் - இது சமீபலக்ஷணே; அஃதாவது, கங்கைக் கரையிலே இருக்கிற பேரைக் கங்கையிலே இருக்கிருர் கள் என்று சொல்வதுபோல, சீவண சிந்தை என்றும்-இது *தர்மானுகிருதி லக்ஷணே; அஃதாவது, ஆண வத்தைச் செலுத்துகையினுல் ஆதிசத்தியைப் பாசம் என்றது போல, முந்தண் ஆன்மா என்றும் - இது

^{*} தர்மானுகிருதி – தருமத்தை ஒக்குதல்.

இது ஆதாரலக்ஷணே; அஃதாவது, ¹ மஞ்சா குரோ ச⁄ந்தி என்றதுபோல, வந்திடும் - ஆகையால், இவை கள் முக்கியார்த்தமும் அல்ல, கௌஞர்த்தமும் அல்ல. ² லாக்ஷணிகார்த்தமாக இவ்வாறு வரும்.

ലെള്ളു തല്ലെ രാലാല് പ്രാപ്പും പ്രാധ്യായം കുടും പ്രാധ്യായം പ്രായം പ്രവായം പ്രവായം പ്രവായം പ്രവായം പ്രവായം പ്രവായം പ്രവായം പ്രായം പ്രവായം പ്രവാ

அங்காங்கி என்றது ஆதிபத சத்தியால் கூறப் பட்டது.

என்றன் ஆன்மா என்றது மற்று ஒன்றை காண் என்னுடைய ஆன்மா என்றது ஏகனுகி அநேக ஆன் மாக்களுக்கும் பிராணரைய் நின்ற பரமான்மாவைக் காண். இருதயத்தைத் தொட்டு நான் என்கிறபோது அந்த இருதய வாசியாய் இருக்கிற சீவான்மாவானது என்னுடைய ஆன்மா என்றது சீவான்மாவிலே அந்தர் யாமியாய் நின்ற பரமான்மாவையே என்றவாறு.

> அறிவுடல் சிந்தை ஆன்மா அணேதலால் ஆன்மா என்பர் எறிசுடர் விளக்கி ருக்கும் இடத்தையும் விளக்கென் முற்போல் பொறிபுலன் கரணம் எல்லாம் புலப்படும் பேதம் ஆகிப் பிறிதரா தறிவ தான்மா அறிபொருள் பின்னம் ஆமே. 29

மஞ்சாகுரோசந்தி – கட்டில் கூப்பிடுகிறது. 2. லாக்ஷ ணிகம் – லக்ஷீணயால் வந்தது.

மேலும், தேகாதி விஞ்ஞான பரியந்தம் ஆன்மா பொருந்தி நிற்கையால் ஐக்கியத்திஞல் இவைகளே ஆன்மா என்பதொழிந்து அவைகள் ஆன்மா அல்ல என்பது உணர்த்துதல்.

இ-ள்: அறிவு உடல் சிந்தை ஆன்மா அணே த லால் ஆன்மா என்பர் எறி சுடர் விளக்கு இருக்கும் இடத்தையும் விளக்கு என்ருற்போல் - விஞ்ஞானை ந்த மயமாகிய . காரண சரீரத்தையும் மனேமயமாகிய சூக்கும் சரீரத்தையும் அன்னம்யம் பிராணமயமாகிய தூல சரீரத்தையும் ஆன்மா பொருந்தியிருக்கையால் அவைகளேயும் ஆன்மா என்று சொல்லுவார்கள்; அஃது எவ்வாறு என்னில்? மிகுந்த பிரகாசத்தை யுடைய விளக்கு இருக்கும் தகளியை விளக்கு என்குற் போல;

பொறி புலன் கரணம் எல்லாம் புலப்படும் பேதம் ஆகி அறி பொருள் பின்னம் ஆமே விஷயங்களும் ஞானே ந்திரியங்களும் அந்தக்கரணங்களும் எல்லாம் என்னவே விஞ்ஞானேச்சாப் பிரயத்தனங்களும் ஆன் மாவுக்கு அன்னியமாகவே விஷயீகரிக்கப்படும். அன் னியமாக அறிந்த பொருளெல்லாம் ஆன்மாவுக்கு அன் ஆகில் சிவன் னியமே ஓழியச் சொரூபம் அல்ல. ı ஞேயமும் ஆன்மா ² ஞாதாவும் என்னும்பொழுது, சிவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் சாக்ஷாத் அன்னியமே பிறிதராது அறிவது ஆன்மா ஆன்மா என்னில் ? அஃது சிவணப் பிறிவறவே அறியும். என்னில்? சிங்ஙுவையானது தன்னிடத்திலுள்ள ரசத் தைத் தான் அன்னியமாகவே அனுபவிக்குமாப்போல என்றவாறு.

^{1.} ஞேயம்-அறியத்தக்கது. 2. ஞாதா-அறிகிறவன்.

பேதமாகி என்ற பதம் நடுநி‰த்தீபம்.

கண்டுணர் புருடன் வேறு கனவுகண் டொடுங்கிக் காயம் உண்டியும் வினேயும் இன்றிக் கிடந்துயிர்த் திடவு ணர்ந்து கண்டிடும் கனவும் சொல்லி ஒடுக்கமும் கருதி வேருய் உண்டியும் வினேயும் உற்றிங் குணர்த்திட உணரா திற்கும்.

30

மேல் பஞ்சாவஸ்,த^{*} அனுச்யூதன் ஆன்மா என்பது உணர்த்துதல்.

இ-ள்: கண்டு உணர் புருடன் - சகலாவத்தை யில் ஞானே ந்திரியங்களிஞலே சத்தாதி விஷயங்களேக் கண்டு இஃது இவ்வாறு என்று அறிந்த புருடனே, வேறு கனவு கண்டு - இந்த இந்திரியங்களே வேருகச் சொப்பனுவத்தையிலே பஞ்ச விஷயங்களே யும் அனுப வித்து, ஒடுங்கி உயிர்த்து காயம் கிடந்திட - இந்தச் சொப்பவனுத்தா கருவிகள் எல்லாம் உபாதியாகச் சுழுத்தியவத்தையை அடைந்து பிராணவாயு உச்சுவாச நிச்சுவாசத்தைப் பண்ண, உண்டியும் விணயுமின்றி - தேகமானது பிரேதம்போலே கிடக்க ஞானே ந்திரியங்களுக்கும் பிராணவாயுவுக்கும் போகமும் தேகத்துக்குச் சேட்டையும் அற்றுக் கிடக்கும். ஆதலால், தேகேந்திரியப் பிராணவாயுக்கள் ஆன்மா அல்ல, ஆன்மா வேறே என்ன; இதற்கு வாதி சுழுத்தி என்பது ஆன்ம

^{*} அனுச்யூதன் • கலந்தவன்.

چ: و

நாசமே, * புனருத்தானம் என்றது ஆத்மாந்தரோ பத்தியே. பஞ்சாவஸ்த அனுச்யூதஞகி நித்தியஞக ஓர் ஆன்மா இல்&ல என்னில் ?

உணர்த்திட உணரா நிற்கும் - சகலாவத்தையிலே ஈசுவர சிற்சத்தியானது கன்மானுகுணமான சுக துக் கங்களேயெல்லாம் புசிப்பித்துச் சொப்பனுவத்தையில் சூக்குமதேக போகத்தையும் புசிப்பித்து, தூல சூக் கும தேக போக ஏதுவான கன்மம் பரிபாகமல்லாமல் இருக்கையால் சுழுத்தியை அடைவித்து, மேல் தூல சூக்குமதேக போக ஏதுவான கன்மபரிபாகானுகுண மாக ஆன்மஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க; ஆன்மஞான மானது கரணேந்திரியத் துவாரா விஷயங்களேயறியும் என்றவாறு.

இதற்குச் சம்மதி சிவஞானபோதவசனம் மூ<mark>ன்ரும்</mark> சூத்திரத்தில் எழுதப்பட்டதே.

> புருடனே அறிவன் ஆகில் பொழிபுலன் ஆதி போதம் தருவதென் அறிவு மாயா தனுகர ணுதி பற்றி வருவதிங் கநாதி யாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்பன் அருவணும் இவற்ரே டாளும் அமைச்சரும் அரசும் போல்வன்.

இதற்குமேல் ஆன்மா சித்ரூபி ஆகையால் தானே அறிவன் என்பவணே நிராகரித்தல்.

^{*} புனருத்தானம் - மறுபடி எழுதல்.

இ - ள் : ஆன்மா சித்ரூபன் ஆகையால் தானே அறிவன்; ஈசுவர சிற்சத்தி அறிவிக்கும் என்று சொல்லவேண்டா என்னில் ?

புருடனே அறிவஞகில் பொறிபுலன் ஆதி போதம் தருவது என் - ஆன்மா தானே அறிவஞகில் பஞ்சேந் திரியங்களும் ஆன்மாவுக்கு விஷய தரிசனத்தைப் பண்ணுவிப்பான் ஏன்? ஆகில் நீர்தான் முதலே ஆன்மா சித்ரூபனென்றுசாதித்தது எங்ஙன் என்னில்?

அருவஞய் அநாதியாக மலத்தினின் மறைந்து **நிற்பன் - நித்திய** வியாபகன் சித்ரூபஞகிலும் அநா **தியே தனது** ஞானக்கிரியைக2ோ ஆணவமலசத்தியால் **தடுக்கப்பட்டு** நிற்பன். அதனை், மாயா தனு கரணுதி பற்றி அறிவு இங்கு வருவது - மாயையிலுண்டாகிய தேகம், புறக்கரணம் உட்கரணமாதி என்றதஞல் க‰ யாதி தத்துவங்கீளயும் பொருந்தி இந்த அசுத்தாத் துவ வாசிகளுக்கு விஷயஞானம் உண்டாகவேண்டி ஆதலால், இவற்ரேடு ஆளும் அமைச்சரும் அரசும் போல்வன் - இந்தத் தேகேந்திரிய அந்தக்கர ணங்களுடனே கூடி விஷயங்க2ளக் கிரகிக்கிறதிலே **தான்** இராஜாவும், இந்தக் கரணங்கள் மந்திரிக**ோ**ப் போலவும் நிற்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தக் கரணங்கள் ஐடமாகையால் இதைக் கூட்டுதற்கு ஓரு கர்த்தா வேண்டும். அது ஈசுவர சிற்சத்தி என அறிவாயாக என்றவாறு.

மூன்ரும் அதிகரணம்

படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் புகும்போ தில்லில் கடைதொறும் வீட்டு விட்டுக் காவலும் இட்டுப் பின்னர்

:4

அடைதரும் தனியே அந்தப் புரத்தினில் அதுபோல் ஆன்மா உடலினில் அஞ்ச வத்தை உறுமுயிர் காவ லாக,

32

மேல் அவத்தைக்கு உதாரணம்.

இ - ள் : இராசாவானவன் ரத, கஜ, பதாதிகளுடனே பவனிவந்து தன்னுடைய கிருகத்தில் புகுகிறபொழுது அந்தந்த வாசல்களிலே அனுப்பு மவர்களே அந்தந்த வாசல்களிலே அனுப்பி, காவ லாகப் 1 பாரிகாரரையும் வைத்து அந்தப்புரத்திலே அந்நியரில்லாமல் தானும் தன் ஸ்திரீயுமே தனித்து இருப்பதுபோல ; ஆன்மாவானவன் மனதை ரதமாக மாகவும், பிராணுதி வாயுக்கீன ரதத்தின் பரியாகவும், புத்தியை மந்திரியாகவும், ஆங்காரத்தைச் சா**ரதியாக** ஞானே ந்திரிய கன்மே ந்திரியங்க2ோப் பதாதிக ளாகவும் கூட்டிக்கொண்டு பாஹ்யேந்திரியங்களில் சென்று மீண்டு, புரூமத்தியம் கண்டம் இருதயம் நாபி என்னும் தானங்கள்தோறும் நீங்கும் தத்துவங்களே நீங்கித் தேகத்துக்குப் பிராணவாயு காவலாகி நி<mark>ற்கக</mark>் குஹ்யஸ்தானமாகிய 2 சுவாதிஷ்டானத்திலே மாயை யுடனே அதீதாவத்தையை அடைவன் என்றவாறு.

ജചാരായുറി ഒഴു. ബാൾ ചട്ടിരി അമ്പാലത്കാലുന്നത് മാന്വ് ജൂമ ബിക്സായുറി ബിക്സായ്യായുട്ടെ ഉപ്പെട്ടാം അവിക്സായുട്ടാം ഉപ്പെട്ടാം പുരുത്താ അല് അവ

பாரிகாரர் - இராக்காவற்காரர்.
 சுவாதிஷ் டானம் - தன்னிடம்.

சாக்கிரம் முப்பத் தைந்து நுதலினில் கனவு தன்னில் ஆக்கிய இருபத் தைந்து களத்தினில் சுழுஃன மூன்று நீக்கிய இதயம் தன்னில் துரியத்தில் இரன்டு நாபி நோக்கிய துரியா திதம் நுவலின்மூ லத்தின் ஒன்றே.

33

மேல் சாக்கிராதி பஞ்சாவத்தைகளுக்கும் கருவி களும் தானங்களும் கூறுதல்.

இ - ள் : சாக்கிரம் முப்பத்தைந்து நுதலினில் -நாதாதி பிருதிவி பரியந்தமாக முப்பத்தாறு தத்துவங் களுடனும் தாத்துவிகங்களுடனும் கூடி, சகல விஷயங் களேயும் அனுபவித்து நிற்பது * சப்பிரதிபா சாக்கிரம். விஷயபோச திருஷ்டாபாவத்திஞலே பிரேரகாண்ட **மாகிய சுத்ததத்துவங்க**ீன ந்தும் போகசயித்திருகாண் டமாகிய கலாதி ஏழும் மகாபூதங்கள் ஐந்தும் ஆகப் பதினேழும் உபாதியாகச் சுரோத்திராதிகள் ஐந்தும் சத்தாதிகள் ஐந்தும் வாக்காதிகள் ஐந்தும் தாத்துவிக பிராணுதி வாயுக்கள் . மாகிய வசஞதிகள் ஐந்தும் **பத்தும் தத்துவ**ங்களாகிய ம@ே புத்தி அகங்கார சி**த்தங்கள்** நாலும் ஆக முப்பத்து நாலுடனும் க்ஷேத்தி முகத்திலே நிற்க, பிரேரகாண்டமும் போகசயித்திரு . நிர்வியாபாரம் ஆகையால், ஆணவ காண்டமும் மேலீட்டதனுல் விழித்திருக்கையிலும் கன்டும் காண <mark>மல் கேட்டும் கேளாமல் மயங்கி</mark> இருக்கும் அவசரம் **அப்பி**ரதிபா சாக்கிரம்.

[🕈] சப்பிரதிபா - தோற்றத்தோடு கூடியது.

கனவு தன்னில் ஆக்கிய இருபத்தைந்து களத்தி னில் - சூக்குமதேகத்தில் போகத்தை ஆக்கிய சொப்ப வைத்தையிலே சத்தாதிகள் ஐந்தும் வசனுதிகள் ஐந்தும் பிராணுதி வாயுக்கள் பத்தும் மனே புத்தி அகங்கார சித்தங்கள் நாலும் ஆன்மாவுமாக இருபத் தைந்தும் கண்டத்திலே நின்று வியவஹாரிக விஷய போக வாசணேயையும் ¹ தாத்காலிக விஷய ²பிரதிபாச மாத்திரையும் அனுபவிப்பது சொப்பனைத்தை;

^{1.} தாத்காலிக - அந்தக்காலத்தில் உண்டான.

^{2.} பிரதிபாசம் - தோற்றம்.

சுழுணே மூன்று நீக்கிய இதயம் தன்னில் - தூல சூக்குமதேக போகத்தை ஒழித்த சுழுத்தி அவத்தை இருதயத்தானத்திலே சித்தத்துடனும் பிராணவாயுவு டனும் ஆன்மா கூடி நிற்பது;

துரியத்தில் இரண்டு நாபி - துரியாவத்தை நாபித் தானத்திலே பிராணவாயுவுடன் ஆன்மா கூடிநிற்பது;

நோக்கிய துரியாதிதம் நுவலின் மூலத்தில் ஒன்றே - அதோமுகமாகிய துரியாதிதம் தத்துவதாத்து விகங்கள் சர்வத்தையும் நீக்கி மூலமலமாகிய ஆணவத் துடனே ஆன்மா ஒருத்தனுமாயிருப்பது என்றவாறு.

பேரளயாந்தஸ்தாயியாய் இருக்கிற தத்துவங்கள் இருக்கையிலே தத் கிரியைகள் இல்லாமல் இருப்பா னேன் என்னில்? அயசுடனே அக்கினி கூடினபோது தாகாதிக் கிரியைகள் உண்டாய் அக்கினி நீங்கின போது இல்லாததுபோல ஆன்மசத்தியைக் கன்மானு குணமாக ஈசுவரசத்தியானது தத்துவங்களுடனே கூட்டினபொழுது தத்தத் கிரியைகள் உண்டாம். பிரித்தபொழுது தத்தத் கிரியைகள் இல்ஃயோம்.

இது சமலாவத்தை.

^{*} இப்பகுதி′விடுப்ட்டுளது.

இருவகை சாக்கி ராதி
அவத்தைகள் இயல்பு தானும்
ஒருவகை ஒழே ¹நோக்கி
உற்பவங் காட்டும் ஒன்று
பெருகமேல் ¹ நோக்கித் இய
பேறப்பறுத் திடுபி யோகில்
தருவதோர் சமாதி தானும்
தாழ்ந்துபின் செனனஞ் சாரும்.

34

மேல் சமல நின்மல பேதத்தினுலே கீழாலவத்தை என்னும் பேதத்தைக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : இரு வகை சாக்கிராதி அவத்தைகள் இயல்பு தானும் - சாக்கிராதி அவத்தைகள் சமல நின் மலதையி_ணலே இரண்டு விதமாய் இருக்கும்; வகை ஃழே நோக்கி உற்பவம் காட்டும் - முன் சொன்ன சமலசாக்கிராதியானது அதோமுகமாய்க் கிரமத்திலே அதீதாவத்தையை அடைந்து ஐனனத்தை உண்டாக் ஓன்று பெருக மேல் நோக்கி தீய பிறப்பு அறுத் திடும் நின்மல சாக்கிராதியானது முன் சமல சாக்கி ராதியிலே விபுத்துவம் சத்துவ கர்த்திருத்துவங்கள் கிரமத்திலே 2 சங்குசிதமான துபோல நின்மல சாக்கி ராதியிலே ஊர்த்துவமுகமாய் விபுத்துவாதிகள் கிரமத் திலே விகாசமாய் அபரிச்சின்னமாய் பொல்லாதாயே ஜனஞதிக‱ ஒழிக்கும்; யோகில் தருவது ஓர் சமாதி தானும் தாழ்ந்து பின் செனனம் சாரும் - சாதார யோகத்தில் சமாதியாகிற அதீதாவத்தையும் நின்மல துரியா தீதாவத்தைக்கு அற்பம் நூனமாய் அதனுல் காலா ந்தரத்தில் ஐனனத்தையும் பொருந்தும்; விபுவா மிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு இப்படிச் சங்கோச விகாசமே

^{1.} நூக்கி எனவும் பாடம். 2. சங்குசிதம் - குறைதல்.

சொல்லுவானேன் என்னில்? மாயாதி உபாதிவசத்தி ஒலே சங்கோசமும் தத்துவரகிதமானதிஞலே விகாச மும் சம்பவிக்கும் என்றவாறு.

அறிதரு முதல வத்தை
அடைகரு பிடத்தே ஐந்தும்
செறிதருங் கரணந் தன்னில்
செயல்தொறுங் கண்டு கொள்நீ
பிறிவிலா ஞானத் தோரும்
பிறப்பற அருளால் ஆங்கே
குறியொடும் அஞ்ச வத்தை
கூடுவர் வீடு கூட்ட

35

மேல் மத்தியாலவத்தை உணர்த்துதல்.

இ · ள் : அறிதரும் முதல் அவத்தை அடை தரும் இடத்தே ஐந்தும் செறிதரும் கரணம்தன்னில் செயல் தொறும் கண்டுகொள் நீ · அறியப்பட்ட சகலாவத்தை யைப் பொருந்தும் * லலாடத்தானத்திலே விழித்திருக் கையிலே அஞ்சு அவத்தையும் பொருந்தும்.

அஃது எவ்வாறு என்னில்? முன் சொன்ன கீழாலவத்தை ஐந்துக்கும் கருவி பிரிந்த முறைமையிலே லலாடத்தானத்திலே தானே அந்தந்தக் கருவிகளேப் பிரியும் அதுவே ஏதுவாக அந்த அஞ்சவத்தையையும் பொருந்தும்; இது சூக்குமித்துப் பார்த்துக் கண்டு கொள்வாயாக. அவையாவன:-

் சாக்கிராவத்தையாயிருக்கையிலே புத்திர தாராதி மரண சிரவணுதியிணுலேயாகுதல் இஷ்டவஸ்து சேதங்

^{் *} லலாடம் - நெற்றி.

களிணுலேயாகுதல் 1 கதாப் பிரகாரகைகளிணுலேயாகு தல் மூர்ச்சைவந்து பிராணவாயுவும் ஜீவியாமல் நின்ற அவசரம் சாக்கிராதீதம். அற்பம் பிராணவாயுவும் ஜீவித்துள்ள அளவில் சாக்கிரதுரியம். பிராணவாயு வும் மனமும் கூடிக் ² கேதமாத்திரமேயாக நின்றது சாக்கிர சுழுத்தி. இருபத்தைந்து கரணங்கள்கூடத் தத் 3 வேதனுமாத்திரமே. அனுபவிப்பது சாக்கிர சொப் பனம். தத்துவம் முப்பத்தாறுங்கூடிப் பூர்வம்போலே சர்வலியாபாரத்துடனும் இருப்பது சாக்கிர சகலம்.

பிறிவிலா ஞானத்தோரும் பிறப்பு அற அருளால் ஆங்கே குறியொடும் அஞ்சு அவத்தை கூடுவர் வீடு கூட - குருகடாட்சத்திஞலே ஜனனத்தை ஒழிப்பதான பிறிவற்ற சிவஞானத்தையுடையவர்களுக்குச் சாக்கிரத் தில் ஐந்தவத்தையும்போல நிர்மலசாக்கிராதி ஐந்தவத் தையும் அடைந்து முத்தியின்பொருட்டுச் சச்சிதானந்த மயமாகக் குறிக்கப்பட்ட சிவத்துடனேகூடி அடைவார் கள் என்றவாறு.

பிறப்பற என்றது போதர மலமுத்தி என்றது ⁴ புனருத்தி என்னில்? அல்ல. தீவிர சத்திநிபாதர்க் குத் தீட்சையிஞலே விஞ்ஞானகலப் பிராப்தியாம். விஞ்ஞானகலர்க்கு ஐனனம் இல்லே ஆகையால் 'பிறப்பற' என்றது. இன்னும் விஞ்ஞானகலருக்குச் சுத்த மாயையும் ஆணவமும் திரோதானமும் உண்டு ஆகையால் அது நீங்குதற்கு 'வீடுகூட' என்றது.

மோட்சம் என்பது அஞ்ஞான ⁵ மோசனம்.

கதா - தடி; பிரகாரம் - அடி.
 கேதம் - துன்பம்.
 வேதணு - அறிவு.
 புனருத்தி - இரட்டித்துச் சொல்லல்.
 மோசனம் - விடுதல்.

ஐந்துசாக் கிரத்தின் நான்கு கனவினில் சுழுகோ மூன்று வந்திடும் துரியம் தன்னின் இரண்டோன்று நுரியா நிதம் தந்திடும் சாக்கி ராதி அவத்தைகள் தானம் தோறும் உந்திடும் கரணம் தன்னில் செயல்தொறு முணர்ந்து கொள்நீ.

36

மேல் நின்மல சாக்கிராதி லக்ஷணம் கூறுதல்.

இ - ள் : ஐந்து சாக்கிரத்தின் - நின்மல சாக்கிரத் தானமாகிய இருதயத்திலே சிவசத்திகளினது யோகத் திஞலே சிவபூதமாய் அகார உகார மகார விந்து நாத சகிதமான மனம் அகங்காரம் புத்தி சித்தம் உள்ளம் என்னும் ஐந்துடனும் கூடிநின்று பாகிய கரணங்களி ஞலே காணப்பட்ட சத்தாதிப் பிரபஞ்சத்தை எல்லாம் சிவாகாரமாகவும் விஷயசுகங்களேச் சிவானந்தமாகவும் கண்டு நிற்பது நின்மலசாக்கிரம்;

நான்கு கனவினில் - சாக்கிராவத்தைக்குக் காரண மாகிய அகாரம் உகாரத்திலும் பாகிய விஷயங்களேப் பற்றும் மனம் அகங்காரத்திலும் லயிக்க, அகங்காரம் முதலாகிய நான்கும் தத் பிரேரகமாகிய உகாராதி நான்குடனும் சொப்பனத்தானமாகிய கண்டத்திலே அந்தக்கரண விருத்தியுடனே 1 சோஹமென நிற்பது நின்மல சொப்பனம்;

சுழுணே மூன்று - சொப்பளுவத்தைக்குக் காரண மாகிய உகாரம் மகாரத்திலும் ²கிராஹகமாகிய அகங்

^{1.} சோஹம் - அது நான். 2. கிராஹகம்-கிரஹிக்கிறது.

人

S.

7

காரம் புத்தியிலும் லமிக்க, புத்திமுதலாகிய மூன்றும் தத் பிரேரகமாகிய மகாராதி மூன்றும் சுழுத்தித்தானமாகிய நோலுமூலத்திலே தேகேந்திரிய விருத்தி 2 ரகிதமாக வாசாமகோசரமான நேய ஞான ஞாதிரு என்னும் திரிபுடி ஞானமாகி நிற்பது நின்மலசுழுத்தி;

⁴ வந்திடும் துரியம் தன்னில் இரண்டு - சுழுத்தி அவத்தைக்குக் காரணமாகிய மகாரம் விந்துவிலும் ⁵ நிர்ணயகையான புத்தி சித்தத்திலும் லயிக்க, சித்தம் முதலாகிய இரண்டும் தத் பிரேரகமாகிய விந்துவாதி இரண்டும் துரியாவத்தைத் தானமாகிய புருவமத்தியத் திலே தேகேந்திரிய வியாபாரமும் அந்தக்கரண விருத் தியும் அற்று ⁶ ஞப்திமாத்திரமாய் நிற்பது நின்மல துரியம்;

ஒன்று துரியாதிதம் - துரியாவத்தைக்குக் காரண மாகிய ⁷ ஆகத விந்து நாதம் குடிலேயிலும் சித்தம் பிரகிருதியிலும் லயிக்க, நின்மல துரியாதிதத்துக்குக் காரணமாகிய ⁸ அநாகதநாதமும் சிவானந்தானுபவி யாகிய ⁹ உள்ளமும் அதிதாவத்தைத் தானமாகிய பிரம ரந்தரத்திலே நின்று அகண்டாகார சச்சிதானந்தாத் துவய பரிபூரண சிவ ¹⁰ அநந்நியாபிவியத்தியைப் பெறுவது நின்மல துரியாதிதம்;

தாலுமூலம் - நாவினிருபக்கத்தினடி.
 இல்லாதது; வாசாமகோசரம் - வாக்குக்கு அடங்காதது.
 இரிபுடி - மூன்றுவகை.
 வந்திடுமென்றது ஆகதநா தத்தை.
 நிர்ணுயகம் - நிச்சயித்தல்.
 ஞப்தி - அறிவு.
 ஆகதம் - வந்தது.
 அநாகதம் - வாராதது; அநாகத நாதமாவது பராசத்தி.
 உள்ளமாவது ஆன்மசொரூப ஞானம்.
 அநந்நிய - வேறற.

தந்திடும் சாக்கிராதி அவத்தைகள் தானந்தோ றும் - இவ்வாறு சாக்கிராதி தானமாகிய இருதயாதி களிலே அகாராதி 1 அபிமானிகளான பஞ்சசத்திகளும் ஆன்மாவினுடைய அனுக்கிரகார்த்தமாகக் கிரமத்திலே 2 உத்தரோத்தராதிகமாக சிவாபிவியத்தியைக்கொடுத் தல் செய்யும்.

ஐந்தாவது யாதோ என்னில்? உத்தரமாக;

உந்திடும் கரணம் தன்னில் செயல் தொறும் உணர்ந்துகொள் நீ-,பூரகிய விஷயங்களேப் பற்றும் மனம்முதலாகிய கரணங்கள் நான்கும் இதைக் கரணங் களாக உடைய ஆன்ம ஞானமுமாம் என அறிந்து கொள்வாயாக என்றவாறு.

இதற்குச் சம்மதி :

വ്രെ കൂടെ കുറുത്തുന്നു ഒരു പ്രവേശ്യായുടെ പ്രവേശ്യം പ്രവ

கூபாரு நாது ^{கர்} ஆமான குறு் நிறு கிருகு இவர ஊர் பொல்ஸ் வெச் ந் விழ் நிற் திரை விறி ஆரி கிரிக்கு கொடுகை தெவர்

^{1.} அபிமானி - தனதாக நிணேக்கிறவன். 2. உத்த ரோத்தரம் - மேலும்மேலும்.

തെരെ പ്രത്യായ ഒരു പ്രത്യായ പ്രത്യായ ഒരു പ്രത്യായ പ്രത്യം പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യവയ്യ പ്രത്യ

ஷட்த்ரிம்சத் தத்துவாதீதமே மோட்சம் என்று சாஸ்திரங்களிலே சொல்ல, இவ்விடத்துச் <u>தீங்கின இடமே மோட்சமென்பது விரோதமாகையால்</u> ஐந்து என்றது சிவதத்துவங்கள் ஐந்துமே என்னில்? அது கூடாது. சகலர்க்குச் சிவதத்துவங்கள் பிரேர காண்டமும் சுத்தாசுத்த தத்துவங்கள் போகசயித்திரு காண்டமும் ஓழிய போககாண்டமாகிய கரணமாகாது. சித்தம் நீங்கவே தேர் நிஃேயிலே நின்றுள்ள அளவில் வடம்பிடித்த பேர் கையை விட்டதுபோலும், கன்னிக் காரன் கன்னியிடாமல் நின்றதுபோலும், விஷயாபி வியஞ்சகங்களான புத்தி முதலாகிய ஆன்மதத்துவங் கள் இருபத்துமூன்றும் பிரேரக போகசயித்திரு காண் டங்களாகிய சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்தும் வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும் ஓழியும். பிரேரக போகசயித்திரு போக்கியகாண்டத் திரயதத்துவங்கள் இருந்தும் சித்த மலமாய் ஆன்மஞானம் சிவஞான *பரவசமாயுள்ள அளவில் கண்ணே மூடிக்கொண்டு இருந்தவனுக்கு பிரகாசங்கள் வஸ்து தரிசனங்களேப் சூரியாதிப்

^{*} பரவசம் - ஒன்றில் அடங்கினது.

பண்ணிவையாததுபோல ஆன்மாவுக்கு விஷய தரிச னங்களேப் பண்ணிவையாது. ஆகையால், சித்த வியாபாரமே பந்தம். சித்தம் நீங்குவதுவே மோட்சம். இன்னும் அகாராதி சூக்குமபஞ்சாட்சரத்தின் உண்மை குருவிஞல் அறிந்து அனுபவிக்க விளங்கும். பர ஞானத்திஞலே சித்த ஸ்திரத்தைப் பண்ணினவனே பிரமாவும் சிவனும் விஷ்ணுவும் இந்திரனும் சுப்பிர மணியனும் குருவும் சர்வதேவதா சொருபனும் யோகி யும் 1 தபோதனனும் பண்டிதனும் 2 மகாபாகனும் கிருதார்த்தனும் பரமார்த்தவித்தும்.

இக்கருத்தே எட்டாம் சூத்திரத்திலே 'மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரணமாகத், துன்னியசாக் கிரமதனில் துரியா தீதம் தோன் றமுயல் ' என்றது.

கேவல சகல சுத்தம் என்றுமூன் றவத்தை யான்மா மேவுவன்கேவலந்தன் உண்மைமெய் பொறிகளெல்லாம் காவலன் கொடுத்த போது சகலனும் மலங்க ளெல்லாம் ஓவின போது சுத்த முடையனுற் பவந்து டைத்தே. 37

தபோதனன் - தவத்தைத் தனமாக உடையவன்.
 மகாபாகன் - பாக்கியம் உள்ளவன்; கிருதார்த்தன் -பயன் அடைந்தவன்; பரமார்த்த வித்து - உண்மை அறிந்தவன்.

-\$

\$ &

மேல் காரணுவத்தாத்திர**யத்தை உணர்த்துத**ல்.

இ - ள் : கேவலம் சகலம் சுத்தம் என்று மூன்று அவத்தை ஆன்மாமேவுவன்-ஆன்மாவானவன் கேவல மென்றும் சகலமென்றும் சுத்தமென்றும் மூன்று **அவத்** தையைப் பொருந்துவன். இவையிற்றுள், கேவலம் தன் உண்மை - கேவலாவத்தையானது அநாதி சித்த மாய் மோட்சபரியந்தம்விட்டுப் பற்றின்றி ஆந்தர பந்த மான ஆணவமலத்தைக் காரணமாயுள்ளது; பொறிகள் எல்லாம் காவலன் கொடுத்தபோது சகல ஞம் - தேகேந்திரியங்களே ஈசுவரன் கூட்டினபொ**ழுது** கலாதிகளுக்குக் காரணமான மாயையால் வரும் சகலா வத்தை உடையவனுவன், மலங்கள் எல்லாம் ஓவின சுத்தம் உடையன் உற்பவம் துடை<mark>த்</mark>தே • பராசத்தி ஸ்பரிசத்தினுலே ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மலங்கள் எல்லாம் நீங்கினபொழுது சுத்தா வத்தை உடையவனுய் அதனுல் ஐனன மரணங்க*2*ளத் தள்ளப்பட்டவன் ஆவன் என்றவாறு.

இந்தக் கரணுவத்தையாகிய கேவலம் சகலம் சுத்தம் மூன்றும் காரியாவத்தை பதிணேந்துமாகப் பதினெட்டு அவத்தை என்று சிறிது பேர் சொல்லுவார்கள்; அது அறியாமை. சமலாதீதாவத்தையே கேவலம். சப்பிரதி பாசாக்கிராவத்தையேசகலம். நின்மலாதீதாவத்தையே சுத்தம். ஆகையால் அவத்தை பதிணந்தே; இதற்குச் சம்மதி சிவப்பிரகாசம்:

'' நீக்கமி லதித மாசு நிறைந்தகே வலமா நீர்மை சாக்கிரங் கலாதி சேர்ந்த சகலமாந் தன்மை யாகும் ஊக்கமி லிரண்டுங் கூடா தொழியவோர் நிஃயி னீடும் சாக்கிரா திதஞ் சுத்தத் தகைமைய தாகுந் தானே.''

(சூத் – 4, செய் - 3.)

அறிவிலன் அமூர்த்தன் நித்தன் அராகாதி குணங்க ளோடும் செறிவிலன் கலாதி யோடும் சேர்விலன் செயல்கள் இல்லான் குறியிலன் சுருத்தா அல்லன் போகத்துக் கொள்கை யில்லான் பேரகத்துக் கொள்கை யில்லான் பேருவிலன் மலத்தி னேடும் வீயாபிகே வலத்தில் ஆன்மா.

38

மேல் சகலாவத்தை சுத்தாவத்தை இரண்டுக்கும் * விலக்ஷணமான கேவலாவத்தை சொரூபம் கூறு கின்றது.

இ-ள்: நித்தன் வியாபி ஆன்மா - நித்தியனும் வியாபியும் சித்துரூபனும் ஆனவன், கேவலத்தில் -கேவல அவத்தையிலே, கலாதியோடும் சேர்விலன் -கலே வித்தை அராகங்கள் பொருந்தப்படாதவன், ஆதலால், அராகாதி குணங்களோடும் செறிவிலன் -இச்சா ஞானக் கிரியையாகிய சகச குணங்களுடைய வியாபாரம் இல்லாதவன், அமூர்த்தன் - தூல சூக்கும தேகம் இல்லாதவன், அமூர்த்தன் - தூல சூக்கும கேகம் இல்லாதவன். அதனுல், குறியிலன் - அடை யாளம் சொல்லப்படாதவன், செயல்கள் இல்லான் கருத்தா அல்லன் போகத்து கொள்கை இல்லான் -தேகேந்திரியாதிகள் இல்லாமல் இருக்கையால் ஒரு கன்மத்தைப் பண்ணவும் கர்த்தா அல்லன், ஆகை யால் போக்தாவுமல்லன்.

இவ்வளவும் சகலாவத்தையில் விலக்ஷணம்.

^{*} விலக்ஷணம் – வேறு.

பிறிவிலன் மலத்திஞேடும் அறிவிலன் - ஆணவ மலத்தடை விடப்படாதவன் ஆதலால் ஞானப்பிரகாச மில்லாதவன். ஆசாரியருடைய அனுக்கிரகத்திஞலே ஞானயோக சித்தஞகி ஆணவமலத்தினுடைய தடை நீங்கிச் சர்வஞ்ஞத்வாதி ஷாட்குண்ணிய அபிவியத்தி சுத்தாவத்தை ஆகையால் கீழ்ச்சொன்னது சுத்தாவத் தைக்கு விலக்ஷணம்.

> உருவிணேக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல் வருசெயல் மருவிச் சத்த மாதியாம் விடயம் தன்னில் புரிவதும் செய்திங் கெல்லா யோனியும் புக்கு ழன்று திரிதரும் சகல மான அவத்தையில் சிவன் சென்றே.

39

மேல் கேவலாவத்தை இரண்டுக்கு**ம் விலக்ஷண** மான சகலாவத்தை * அவஸ்திதஞன ஆன்**ம வியா** பாரம் கூறுகின்றது.

இ-ள்: சகலாவத்தை பொருந்தின ஆன்மா ஈசுவரணுலே கூட்டப்பட்ட மாயா தேகத்தைத் தரித்துக் கொண்டு, போக போக்கிய காண்டத்தை உடையவ ஞகி, போகத்தை இச்சிக்கவும் புசிக்கவும் வசஞதிக் கிரியைகளும் உண்டாய், சத்தாதி விஷயங்களேயும் பொருந்திப் புண்ணிய பாவங்களேயும் செய்து, அத ஞலே எண்பத்துநான்கு நூருயிர யோனி பேதங்களி லும் பிறந்து இறந்து திரிவன் என்றவாறு.

^{*} அவஸ்திதன் – இருந்தவன்.

சகலாவத்தை, நித்திய சகலம் என்றும் மகாசகலம் என்றும் துவிவிதம். இதில் மகாசகல லட்சணம் இப் பொழுது கூறியது. கிழ், சப்பிரதிபா சாக்கிரம் என்றது நித்திய சகல லட்சணம்.

இதனுல் ஆன்மா பசுத்துவ சம்பந்நத்தினுலே பசு **என்று பெ**யராய் ஞாஞதிகளற்றிருந்து கலாதியோகத் **திரை**லே கிஞ்சித் ஞானப்பிரகாசம் உண்டானதலை சேதனன் என்று பெயருமாய்ப் பிராணவாயுவுடனே கூடியிருக்கையால் ஜீவனென்று பெயருமாய், துவிவித மாயிருக்கிற புண்ணிய பாபங்களுக்குக் 1 கர்த்தாவும் அதன் பலன்க2ோப் புசிக்கிறவனும், புசிக்கிறகாலத்தில் தனக்கு வேண்டாததை விடவும் வேண்டியதைக் கிர கிக்கவும் இச்சையை உடையவனும், ராகத் துவேஷாதி **க2ேள உடைய**வனும், தனக்குப் ² போகார்த்தமாகத் தேடின வஸ்துவை யத்னத்திஞலே ரட்சிக்கிறவனும், தேகேந்திரியாதிகளேத் தான் என்று அபிமானம் பண் ணுமவனும், கர்த்தவ்ய கிருத்தியங்களிலே சோம்புதல் பண்ணுமவனும், அதனுலே பண்ணினேம் இல்லே என்கிற துக்கத்தை உடையவனும், அசூயையுடையவ னும், குலதன வித்தியாதிகளிஞலே தனக்குச் சரியில்ஃ என்னும் அபிமானியும், சிறிது காரியத்தைச் சோம்புத லற்றுச் செய்கிறவனும். பிராணுதி வாயுக்க2ோப் பிர விர்த்திப்பிக்கிறவனும், பிரத்தியட்சார்த்தங்களே அறிகி றவனும், தத்தத் அர்த்தங்களேக் கேட்கிறவனும், கூடப் படிக்கிறவனும், கூடிப் படிக்கிறவர்களோடே கேட்டுத் தரிக்கமாட்டாதிருந்தால் 3 லச்சிக்கிறவனும், ஆச்ய

ரசத்திலே பிரியனும், * நயஞேன்மீலஞதிக் கிரியைக கோப் பண்ணுமவனும், சாஸ்திராதிகளே விசாரிக்கிறவ னும், சந்தோஷிக்கிறவனும், பரரை அறிவிக்க இச்சை உடையவனும், புத்திர தாராதிகளிடங்களிலே மோகிக் கிறவனும், வசனிக்கிறவனும், கந்தத்தைக் கிருகிக்கிறவ னும், அனுசந்தானம் பண்ணுகிறவனும், ஒரு விஷயங் களிலே தன்மயத்தை அடைகிறவனும், போக வஸ்துக் களேத் தேடுகிறவனும் இவை முதலான அநேக பாவங் களே உடையவனுவன்.

இதற்குச் சம்மதி :

^{*} நயனேன்மீலனம் - கண்விழித்தல்.

இருவிணச் செயல்கள் ஒப்பின் ஈசன்தன் சத்தி தோயக் குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னேத் திரிமலம் அறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம் பெருகிநா யகன்தன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே.

40

மேல் சுத்தாவத்தை உணர்த்துதல்.

இ - ள் : புண்ணிய பாபங்களுடைய பலமானது திரண்டு ஏககாலத்திலே சொர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் புசிக்கவும் சேஷமாயுள்ள சர்வகன்மபக்குவமும் மலபரி பாகமுமானபொழுது பரமேசுவரனுடைய திரோதான சத்தியானது மலங்கீளச் செலுத்திவந்தது ஏககாலத் தில் சமமாகவந்த விரோதியாகிய பலத்தைப் புசிப்பிக் கப்படாது ஆகையால், திரோதானத்தை ஒழிந்து கிருபையாக ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்த, அக் காலத்தில் கிருபையினுலே சிவன் ஆசாரியமூர்த்தமாக பஞ்சகலா சோத2னயைப் பண்ணி எழுந்தருளிப் ஞான யோகத்தைக் கூட்ட, அந்த ஞான யோகத்தி **ூலே அநாதியே பொருந்தியிருந்த ஆணவம் மாயை** கன்மம் என்னும் மலத்திரயத்தையும் ஒழித்து அந்த மலங்களிஞல் பொருந்தின கிஞ்சிஞ்ஞதையும் ஓழிந்து சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் தேசத்துவத்தையும் உண்டாய், ஆன்ம நாயகளுகிய சிவனுடனே இரண் இச் டற்றுச் சிவானுபவியாக நிற்பது சுத்தாவத்தை. சுத்தாவத்தையானது சீவன்முத்தி பரமமுத்தி பேதத்தி **ஞலே** இருவகைத்தாம். இவ்விடத்துச் சொன்னது பரமமுத்தி சுத்தாவத்தை. சீவன்முத்தி சுத்தாவத்தை,

' துன்னிய சாக்கிரமதனில் துரியாதீதம் ' என்ற பதத் திலே கூறுவாம்.

இருவிணச் செயல்கள் ஓப்பில் என்றதற்குச் சில சாஸ்திரங்களிலே 1 பிரமகத்தியாதி மகாபாதக பலமும் அசுவமேத மகா ²கிர துபலமும் ஏககாலத்தில் ³ துல்ய பலமாகப் பக்குவமானபொழுது சத்திநிபாதம் என்று சொல்லியிருக்க இவ்விடத்து விருத்த கன்மத் துவய ⁴ சாம்யமும் சர்வ கர்மம் பக்குவமும் ஆணவமல பரி பாகமுமானபொழுது சத்திநிபாதம் என்று கூறியது என்ணயோ என்னில்? உள்ளது.

கன்மமானது ⁵ திருஷ்டஜன்ம போக்கியமென்றும், ⁶ அதிருஷ்ட ஜன்ம போக்கியம் என்றும், ⁷ நியதகால போக்கியம் என்றும் மூன்றுவிதமாம்.

இவையிற்றுள் திருஷ்ட ஐன்ம போக்கியமாவது, அந்த ஐன்மத்திலே பலிக்கும் ⁸ஆயுர்விருத்திகரமான ஓம புத்திரகாமேஷ்டியாதிகள்.

அதிருஷ்ட ஐன்ம போக்கியமாவது, தேகாந்தத் திலே சொர்க்கத்திலேயாதல் நரகத்திலேயாதல் புனர் ஐன்மத்திலேயாதல் பலிப்பது.

நியதகால போக்கியமாவது, மகாபுண்ணியங்க ளுக்குள்ளே பிரதானமானது அசுவமேதம். மகா பாதகங்களுக்குள்ளே பிரதானமானது பிரமகத்தி.

பிரமகத்தி - பிரமகத்திதோஷம்.
 தில்ய - சரியான.
 சாம்யம் - ஒப்பு.
 திருஷ்டம் - காணப்படாதது.
 தியதகாலம் - ஏற்படுத்திய காலம்.
 ஆயுர்விர்த்தி கரம் - ஆயுர் வளர்க்கிறது.

நின்ற கன்மமெல்லாம் நியதகால போக்கியமல்லவோ எனில்? ஒக்கும். அசுவமேத 1 த்விஐவத கர்மபரிபாக மல்லாத காலத்திலே இதர கன்மம் பரிபாகமாஞல் அந்தக் கன்மபலத்தையே புசிப்பிக்கும். இவைகள் பரிபாகமான காலத்திலே இதர புண்ணிய பாவங்கள் பரிபாகமாகில் பல 2 ஆதிக்கியத்திஞல் இதர புண்ணிய பாவங்களேத் தள்ளித் தன்னுடைய பலத்தையே புசிப் பிக்கும். ஆதலால், இவைகளே நியதகாலபோக்கியம்.

இதர புண்ணிய பாவங்களுடைய பலம் மகத் புண்ணிய பாவபோக கால அநந்தரம் புசிப்பிக்கும். அந்த இரண்டினுள்ளே ஒன்று துர்ப்பலமும் ஒன்று பிரபலமுமாகில் துர்ப்பலத்தைத் தள்ளி, பிரபலம் புசிப்பிக்கும். இரண்டும் சமபலமேயாகில் புண்ணியத் துக்குப் புண்ணியமாகுதல், பாவத்துக்குப் பாவமாகு தல் தத் காலத்திலே பக்குவமாய் இருந்தால் சகாய பலத்திஞலே அசகாயத்தைத் தள்ளித் தன்னுடைய பலத்தைப் புசிப்பிக்கும். இரண்டும் சமபலமாய்ச் சம காலமுமாகில் இதர கன்மங்கள் பரிபாகமாகாதிருந் ்தால் இந்த இரண்டு கன்மங்களும் ⁴சுந்தோபசுந்தர் நியாயமாக நசிக்க இதர கன்மபலங்கள் கிரமத்திலே புசிப்பிக்கப்படும். சர்வ கன்மங்களும் ஏககாலத்திலே பரிபாகமாகில் ஆணவமல பக்குவ பரிபாகம் ஆகாமல் இருந்தால் சர்வ கன்மங்களும் நசிக்க விஞ்ஞான கேவல்னுவான். ஆணவமலமும் பக்குவமாகில் சத்தி பதியும்.

^{1.} த்விஐ வதம் - பிரமகத்தி. 2. ஆதிக்கியம் - மிகுதி. 3. அநந்தரம் - பின்பு. 4. சுந்தன் உபசுந்தன். இரண்டு குந்திருவர்; இவர்களின் நாசம் பாரதக் கதையால் உணர்ந்து கொள்க.

, 🖠

i d

அசுவமேத த்விஐவதம் என்றது சொர்க்க நரக ஏதுவாய் ¹அந்யோந்ய விருத்தமுமாய் சமபலமுமாய் இருக்கிற ² ஆமுஷ்மிக புண்ணிய பாவங்களுக்கு ³ உபலக்ஷணம். ⁴ ஐஹிகத்திலும் நபும்சகளுகிறதற்கு ஏதுவான பாவமும் புருடனுகிறதற்கு ஏதுவான புண் ணியமும் அந்யோந்ய விருத்தம். இவ்வாறு எல்லாம் கண்டு கொள்க.

அந்யோந்ய - ஒன்றுக்கு ஒன்று:
 ஆமுஷ்மிகம் - மறுமை.
 உபலக்ஷணம் - ஞாபகம்.
 ஐஹிகம் - இம்மை - ஓ

> நான்காஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று ஆகச் செய்யுள் — 235

ஐந்தாம் சூத்திரம்

பெரிபுலன் கரணம் எல்லாம் புருடனுல் அறிந்தான்கூமாவை அறிதரா அவையே போல ஆன்மாக்கள் அணேத்தும் எங்கும் செறிதரும் சிவன்ற ஐலே அறிந்திடும் சிவலோக் காணு அறிதரும் அவனே எல்லாம் அறிந்தறி வித்து நிற்பன்.

J

முதற்சூத்திரத்திலே சகத்துக்குக் கர்த்தா ஒரு வன் உண்டென்று ஏது 1 உபபத்திகளிஞலே நிச்ச யித்து, பாரிசேடத்திஞலே அந்தக் கர்த்தா சிவன் என்று கூறி, இரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே சிருஷ்டிக் கிரமங்கூறி, மூன்ருஞ்சூத்திரத்திலும் நாலாஞ்சூத் திரத்திலும் தேகேந்திரிய அந்தக்கரணு திகளுக்கு அந் நியன் ஆன்மா என்றும் ஆன்மலக்ஷணம் இவ்வாறென் றும் கூறி, மேல் அஞ்சாஞ்சூத்திரம் ஒன்பது விருத் தத்திணும் சிவன் ஆன்மாக்களிடத்தில் அந்தரியாமி யாய் நின்று பிரேரிக்கும் முறைமையைச் 2 சங்கோத் தரங்களிணும் உதாரணங்களினுவும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஆன்மாக்கள் அணத்தும் எங்கும் செறி தரும் சிவன்தனுலே அறிந்திடும் சிவண் காணு - சர்வ ஆன்மாக்களும் சர்வ வியாபியாகிய சிவனுடைய பிரே ரணேயினுலே சர்வ வஸ்துக்களேயும் அறியும். இவ் வாறு அறிந்தும் சிவப்பிரேரணேயினுலே அறிகிரேம்

^{1.} உபபத்தி - சாதனம்.

^{2.} சங்கை - விஞ, உத்தரம் - மறுமொழி.

என்கிறதையும் சிவணயும் அறியார்கள். அஃது என் போல என்னில்?

பொறிபுலன் கரணம் எல்லாம் புருடனுல் அறிந்து ஆன்மாவை அறிதரா அவையே போல - அந்தக்கர ணங்களும் ஞானே ந்திரியங்களும் புருடனுலே விஷயங் க‰ாக் கண்டும் புருடனுலே அறிகிருேம் என்கிறதையும் அந்தப் புருடணேயும் அறியாததுபோல என்னில்? 'ஐந் தையுங்கொண் டறிவதொன் றுண்ட தான்மா வைம் பொறி யறிந்திடாவே' (சூத் - 3, செய் . 3) என்றும், •உணர்வனகரணமென்னி லொன்றையொன்றுணரா' (சூத் - 4, செய் . 1) என்றும் அந்தக்கரணங்க‰யும் ஞானே ந்திரியங்க2ளயும் முன்பு ஐடமென்று சொல்லிப் போந்து இவ்விடத்து விஷயங்களே அறியுமென்றது விரோதமென்னில்? அஃதல்ல. இந்திரிய அந்தக்கர ணங்கள் அறியுமென்று சொன்னது முக்கிய விருத்தி யாக அல்ல, லக்ஷணேயாகக் காரண காரிய உபசார மாகச் சொன்னது. அது விஷயோன்முகமான ஆன்ம ஞானத்தினுடைய விஷய ஞாஞேதயத்துக்கு இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் சககாரி காரணமாயிருந்து ஆன்ம சம்யோகத்திஞலே சககாரியாஞேம் என்பதையும் ஆன் மாவையும் அறியாததுபோல என்று அர்த்தம்.

லக்ஷணேயானது ஆதாரம், காரணம், காரியம், சமீபம், உபகாரம், *தர்மாநுக்கிரகம் என்று ஆறுவித மாம். அவையாவன:-

ஆதாரலக்ஷணேயாவது 'மஞ்சா: குரோசந்தி' என் றது, மஞ்சம் சடமாகையால் சேதன தர்மமான ஆக் ரோசம் முக்கிய விருத்தியாகக் கூடாதாகையால் அந்த

^{*} தர்மா நுக்கிரகம் – தருமத்தையொக்கு தல்.

1 மஞ்சஸ்தனுயிருக்கிற புருடனுடைய ஆக்ரோசத்தை ஆதாரமாய் இருக்கும் மஞ்சத்துக்கு லக்ஷணேயாகச் சொன்னது.

காரண லக்ஷணேயாவது: பொன்மழை பெய்தது என்றபொழுது மேகம் சுவர்ணத்தை வர்ஷியாதாகை யால் மேகம் வர்ஷித்த ஐலத்திஞலே 2 சச்யாதி அபி விருத்தித் துவாரா தான்யலாபப் 3 பிரயுக்த சுவர்ண லாபம் வருகையால் பரம்பரா காரணமாயிருக்கிற தண் ணீரை வர்ஷித்தது பொன்மழை என்பது 4 காரணே.

காரிய லக்ஷணேயாவது: பருத்திப் புடவை என்ற பொழுது பருத்தியே புடவை ஆகாது ஆகையால், பருத்தியினுடைய காரியமாகிய நூற்புடவை காரியத்தி ூலே காரணத்தை லக்ஷணேயாகச் சொன்னது.

சமீப லக்ஷணேயாவது: கங்கையிலே இடைச்சேரி என்றபொழுது கங்கை பிரவாகிக்கிறது ஆகையால் அதிலே குடியிருக்கிறது முக்கியமாகக் கூடாதாகையால் கங்கைக்கரையிலே இடைச்சேரி என்றது.

உபகார லக்ஷணேயாவது: பிக்ஷை இந்த ஊரை விட்டு அப்பாற்போக ஒட்டாது என்ற பொழுது பிக்ஷை தகையக் கையைப் பிடித்திருத்த முக்கியமாகக் கூடாதபடியாலே பிக்ஷா 5 சௌகரியத்தினுலே இந்த ஊரைவிட்டுப்போக மனம் வாராது என்பது.

் தர்மாநுக்கிரக லக்ஷணேயாவது : சிங்கோ மாண வகா என்றபொழுது மாணவன் முக்கியமாகச் சிங்கம்

மஞ்சஸ்தன் - கட்டிலிலிருக்கிறவன்.
 சச்யம் - பயிர்.
 பிரயுக்த - உண்டான.
 காரணே - காரணத் தில்.
 சௌகரியம் - சுளுவாய்ச் செய்யக்கூடுமானது.

ஆகான் ஆகையால் சிங்கதர்மமான சௌகரியத்*தை* உடையவன் என்பது.

_ ക്കും ക്രാക്കാര മുള്ള പ്രത്യാര് ക്രാക്കും ക്രാക്കും ക്രാക്കും പ്രത്യാര് ക്രാക്കും ക്രാക്കാര് ക്രാക്ക്കാര് ക്രാക്കാര് ക്രാക് ക്രാക്കാര് ക്രാക് ക്രാക്കാര് ക്രാക് ക്രാക്കാര് ക്രാക്കാര് ക്രാക്കാര് ക്രാക്കാര് ക്രാക്കാര് ക്രാക്കാര് ക്രാക്കാര് ക്രാക്കാര് ക്രാക്കാര് ക്രാര് ക്രാ

இந்த லக்ஷணங்கள் இந்தச் சாஸ்திரத்திலே வ**ந்த** இடங்கள்தோறும் கண்டு கொள்க.

சித்ரூபியாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு ஐடமாயிருக்கிற இந்திரிய அந்தக்கரணங்களேத் திருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னது விரோதம் என்னில்? அல்ல. ஆன்மாக்கள் அணேத்தும் என்று சர்வான்மாக்களேயும் 1 பக்ஷநிர்த் தேசம் பண்ணுகையால் சபட்சம் இல்லே. அதனுல் கேவல வியதிரேகியானது கொண்டு வியதிரேகமாக ஐடத்தைத் திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்வது 2 உசிதமே.

പൊലു ഒന്നു. എല് ഒല്ലി ഷൂപ്പയപ്പു പൊരാധന് പ്രത്യേ പാര്യായി വരാ ഉള്ള ഷ്ട്രാ പ്രത്യായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലായില്ലാ

ஐடத்துக்குச் சித்டிரேரணேயில்லாமல் பிரவிருத்தி யில்ஸே என்பதன்றிச் சித்துக்குச் ஃசிதந்தர அபேட்சை யாக ஆன்மாக்களேச் சிவன் பிரேரிப்பன் என்கிற பொழுது ⁴அநவஸ்தை வரும் என்னில்? அதற்கு உத்தரமாக.

^{1,} பக்ஷிநிர்த்தேசம்-இடத்தைக் குறித்தல். 2. உசிதம்-யோக்கியம். 3. சிதந்தரம் வேறு சித்து. 4. அநவஸ்தை -முடிவு இல்லாமை.

县

3

அறிதரும் சிவனே எல்லாம் அறிந்து அறிங்த்து நிற்பன் - ஆன்மாக்கள் அறியும்படிக்குப் பண்ணுகிற சிவன் அந்நியப் பிரகாசத்தை அபேட்சியாமல் தானே எல்லாத்தையும் அறிந்து ஆன்மாக்களுக்கும் அறி வித்து வேறற நிற்பன் என்றவாறு.

சிவனே என்ற ஏகாரத்திரைலே தானே அறிந்தும் பிறர்க்கும் அறிவிக்கிறவன் சிவன்.

தத்பிரதியோகி சைதந்நியமான ஆன்மாக்கள் சிவ ூலே அறிகிறது ஒழிந்து தாங்களாக அறியமாட்டார் கள்; ஒருவர்க்கு அறிவிக்கவும் மாட்டார்கள்.

சைதந்நிய சொரூபம் சமனை இருக்க இவ்வாறு பேதம் எப்படி என்னில்? கண்ணும் பிரகாசரூபமும் ஆதித்தியனும் பிரகாசரூபமாயும் கண் ஆதித்தப் பிரகாசத்தினுலே காண்பது ஒழிந்து தானைக் காணவு மாட்டாது, வேளுரு கண்ணுக்குக் காட்டவும் மாட் டாது; ஆதித்தன் தன்னுடைய பிரகாசத்தினுலே எல்லா வஸ்துவையும் தானே கண்டு கண்களுக்கும் காட்டுவதுபோல என அறிக.

இரண்டாம் அதிகரணம்

இறைவனே அறிவிப் பானேல் ஈண்டறி வெவர்க்கும் ஒக்கும் குறைவதி கங்கள் தத்தம் கன்மமேல் கோமான் வேண்டா முறைதரு செயற்குப் பாரும் முளரிகட் கிரவி யும்போல் அறைதரு தத்தம் கன்மத் தளவினுக் களிப்பன் ஆதி.

از 🏖 ب

மேல் கர்த்தாவே அறிவிக்கச் சர்வான்மாக்களு^{க்} கும் அறிவு ஒக்கவேண்டும் என்னும் சங்கைக்கு உத்தரம்.

இ-ள்: இறைவனே அறிவிப்பானேல் ஈண்டு அறிவு எவர்க்கும் ஓக்கும் - சர்வான்மாக்களுக்கும் கர்த் தாவே அறிவிப்பாளுகில் அறிவானது எல்லார்க்கும் ஒருபடித்தாயிருக்கவேணும், குறைவு அதிகங்கள் தத் தம் கன்மமேல் கோமான் வேண்டா - அறிவின் தார தம்மியமானது அவர்களவர்களுடைய கன்ம தாரதம் மியத்தினுலே வருமென்னில், அப்பொழுது ஈசுவரன் அறிவிப்பனென்னத் தேவையில்லே என்னில்? கன்மம் ஐடமாகையால் தானே பலத்தைக் கொடாது. கன்மம் குணமாக ஈசுவரனே அறியப்பண்ணுவன் என்பதற்கு உதாரணமாக;

முறை தரும் செயற்கு பாரும் முளரிகட்கு இரவி யும் போல் அறைதரும் தத்தம் கன்மத்து அளவினில் அளிப்பன் ஆதி - உழவு எரு முதலாகச் செய்யுங் கோளாற்றுக்கு ஏற்ற பலன்களேப் பூமி கொடுக்கு மாப்போல ஆன்மாக்கள்பண்ணும் புண்ணிய பாவங் களுக்கேற்ற அறிவு முதலான பலன்களேக் கொடுப்ப தும், பக்குவமாகிய தாமரை முகைகளே ஆதித்தியன் 1 விகசநம் பண்ணுமாப்போல மலபரிபாகமான ஆன் மாக்களேப் பக்குவானுகுணமாகச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி களேப் பிரகாசிப்பிப்பதும் பதார்த்தத் திரயங்களுக்குள்ளே ஆதி பத 2 வாச்சியனை சிவனென்று ஆகமங்கள் அறையாநிற்கும் என்றவாறு.

விகசநம் மலரச்செய்தல். 2. வாச்சியன் சொல்லத் தக்கவன்.

ړد.

1

அறிந்திடும் ஆன்மா ஒன்றை ஒன்றினுல் அறிது லானும் அறிந்தவை மறுத்து லானும் அறிவிக்க அறிது லானும் அறிந்திடும் தன்னே யுந்தான் அறியாமை யானும் தானே அறித்திடும் அறிவன் அன்மும் அறிவிக்க அறிவன் அன்றே.

3

மேல் ஆன்மாக்கள் சுவதந்திரமாக ஒன்றையும் அறியார்கள் சிவன் அறிவிக்கவே அறிவார்கள் என் பதை ஏது பூர்வமாகக் கூறுகின்றுர்.

இ- ள்: சர்வத்தையும் அறிய யோக்கியஞகியுள்ள ஆன்மாவானவன் சப்தாதி விஷயங்களேச் சுரோத்தி ராதி இந்திரியங்களிஞலே அறிகையிஞலும், அறிந்த வஸ்துக்களே மறக்கையிஞலும் ஒருவராலே போதிக்க அறிகையிஞலும் அல்லது விஷயங்களே அறியும் தன்ணத் தானறியாமையாலும் தானே அறியும் ஞான சொரூபி அல்ல; சொரூபப் பரப்பிரகாசனை சிவன் அறிவிக்க அறியும் ஞானசொரூபியே என்றவாறு.

> கருவியால் பொருளால் காட்டால் காலத்தால் கருமத் தன்னல் உருவினுல் அளவால் நூலால் ஒருவரால் உணர்த்த லானும் அருவனுய் உண்மை தன்னில் அறியாது நிற்ற லானும் ஒருவனே எல்லாத் தானும் உணர்த்துவன் அருளி னுலே.

4

இ- ள்: ஞானே ந்திரியங்களினுலும், விஷய பூத பதார்த்தங்களினுலும், சௌரா தீப் பிரகாசங்களினுலும், வசந்தா தி ருதுகாலங்களினுலும், பரருடைய ¹ நய நேங்கிதா திக் கிரியைகளினுலும், பிரத்யட்ச அனுமான ஆகமங்களினுலும் தத்தத் காரிய ² அபிஞ்ஞராயிருக் கிற ஆப்தராலும் அறிவிக்கையினுலும், அநா தி சித்த மாகிய கேவலாவத்தையிலே அரூபியுமாய் ஓரறிவும் அற்றிருக்கையாலும் ஐகத் ஏக நாயகளுகிய சிவனே கிருபையினுலே கீழ்ச்சொன்ன சகல ஏதுக்களினுலும் ஆன்மாக்கள் அறிவைப் பிரகாசிப்பிப்பர் என்றவாறு.

> கருவியும் பொருளும் காட்டும் காலமும் கருமத் தானும் உருவழம் அளவும் தூலும் ஒருவரும் உணர்த்த லின்றி அருவனுய் அகிலம் எல்லாம் அறிந்தவை ஆக்கி வேருய் ஒருவனே உயிர்கட் கெல்லாம் உயிருமாய் உணர்த்தி திற்பன்.

5

சிவன்தான் எவ்வாறு அறிவர் என்னில்? மேல் சிவன் சுவதந்திர ஞானப்பிரகாச சொரூபராய், தேகேந்திரியாதி ரகிதராகவே எல்லாத்தையுமறிந்து எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் உண்டாக்கி எல்லா உயிர் கட்கும் உயிருமாய் அறிவித்து நிற்பன் என்பது கூறு கின்றது.

இ - ள் : கீழ்ச்சொல்லிப்போந்த தேகேந்திரியாதி நிரபேக்ஷையாகவே சகலத்தையும் ஏக காலத்திலே

நயநேங்கிதம் - கண்சாடை.
 அபிஞ்ஞர் - அறிந்தவர்.

பயதாவத்தாக அறிந்து தேக ² ரகிதகை நின்றே சகல ஐகத்தையும் உண்டாக்கி, அதற்கு அந்நியமுமாய் சகல ஆன்மாக்களிடத்திலும் அந்தர்யா**பியாக நின்று** பரிபாகானுகுணமாக அறிவுகளேப் பிரகாசிப்பேப்பன் என்றவாறு.

> இறைவன் தன் சந்தி திக்கண் உலகின் தன் சேட்டை என்னும் மறைகளும் மறந்தாய் மாயை மருவிடான் சிவன வன்கண் உருவுடை உயிர்கட் கெல்லாம் நிறைபரன் சந்நி திக்கண் நிடுணர் வுதிக்கும் அன்றே.

இவ்வாறு ஆன்மாக்களிடத்தில் அந்தர்யாமியாய் நின்று நாநாவிதமாகப் பிரேரிக்கையால் சிவன் விகாரியென்னில்? விகாரமானது மாயா சம்பந்தம்; சிவன் அநாதி நின்மலனுகையால் மாயை பொருந் தாது. ஆன்மாக்களுடைய அறிவு பிரகாசிப்பது சிவன் சந்நிதிமாத்திரத்திலே என்பது மேல் கூறுகின்றது.

^{1.} யதாவத் - சரியாய். 2. ரகிதன் - இல்லாதவன் -

இ-ள்: மீமாஞ்சகன் ஈருவரன் ஆன்மாக்களேப் பிரேரிக்கையால் விகாரி என்னில்? 'கர்த்தாவின் சந்நிதியிலே பிரபஞ்ச சேட்டை உண்டாம்' என்னும் வேத வாக்கியத்தை வேதவாதியாய் இருக்கிற நீயும் இவ்விடத்து மறந்தாய்; விகாரமாவது மாயாசம்பந்தம் ஆகையால், சிவன் மாயையைப் பொருந்தான். மாயை சடமாகையால் பிரகாசத்தினிடத்தில் அந்தகாரம் நில் லாததுபோல நித்திய வியாபக சித்ரூபியான சிவனிடத் தில் மாயை பொருந்தா. ஆகையால், சிவன் நிர்விகா ரியே. ஆகில் ஆன்மாக்களின் அறிவைப் பிரகாசிப்பது எவ்வாறு என்னில்? தேகேந்திரியாதிகளே உடைய ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் மலகன்ம பரிபாகாறுகுண மாக அறிவானது 1 அயக்காந்த சந்நிதியிலே 2 அயக்ககுச் சேட்டை உண்டான துபோலச் சிவன் சந்நிதி மாத்திரத்தில் பிரகாசிக்கும் என்றவாறு.

து ஆ ை மிவஜோ ந வோயியை:- கு விசாழி மிவ ஜென் கா தொ பாவ கி ஸ தன் பெ சி! உ கீ.

உலகமே உருவ மாக யோனிகள் உறுப்ப தாக இலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மாக அலகிலா உயிர்ப்பு லன்கட் கறிவினே யாக்கி ஐந்து நலமிகு தொழில்க ளோடும் நாடகம் நடிப்பன் நாதன். 7

சிவன் எவ்வாறு நின்று ஆன்மாக்களுக்கு அறி வைப் பிரகாசிப்பிப்பன் என்ன? விசுவரூபியாக நின்று உணர்த்தேவன் என்னும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள் : புவனங்கள் இரு நூற்றிருபத்து நாலும் தூலரூபமாகவும், எண்பத்து நான்கு நூருமிர பேத

^{1.} அயக்காந்தம் - ஊசிக்காந்தம். 2. அயம் - இரும்பு.

யோனிகளும் அவயவங்களாகவும், மகத்தாகப் பிரகா சிக்கும் இச்சாஞானக் கிரியைகள் அந்தக்கரணங்களாக வுங்கொண்டு எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுக்கு விஷய ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து, நலம்பெருகும் சிருஷ்டி யாதி பஞ்ச கிருத்தியங்களுக்குப் பஞ்ச மூர்த்திகளே அதிஷ்டித்து நடனம்பண்ணுவர் ஐகத் ஏகநாதனை சிவன் என்றவாறு.

> தெரிந்துகொண் டொரோவோன் ருகச் சேன்றைந்து புலனும் பற்றிப் புரித்திடும் உணர்வி தேடு போகமும் கொடுத்து யோனி திரித்திடு மதுவும் செய்து செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம் விருத்திடும் அறிவும் காட்டி வீட்டையும் அளிப்பன் மேலோன்.

'உயிர்ப்புலன்கட்கு அறிவிண ஆக்கி' என்றதற்கு இது சம்சாரமேயாகையால் கிருபையிஞலே கிருத்தி யங்களேப் பண்ணுவன் என்றது எப்படி என்ன? இவ் வாறு போகத்திஞலே மலபரிபாகஞ்செய்து மலபரி பாகத்திலே மோட்சத்தைக் கொடுப்பன் என்பது மேற்குறுதல்.

இ - ன் : ஆன்மா அந்தக்கரணத் துவாரா பஞ்சேந்திரியங்கணப் பொருந்தி இந்திரியார்த்த சம் யோகத்திஞலே சப்தாதி விஷயங்கண அறிந்து கிரகிக் கும் போகத்தையும் கொடுத்து, யோனி மாறிப் பிறக் கும்படியும் செய்து, இவ்வாறு சகலாவத்தையில் ஆன் மாக்களுக்குக் கன்ம சாம்யமானதை நோக்கி கன்ம சாம்யமான ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பூர்வம் உள்ள கிஞ்சிஞ்ஞதை யொழித்து, சர்வஞ்ஞத்துவாதிகணப் பிரகாசிப்பித்து, பரம மோட்சத்தையும் கொடுப்பன், சர் 1வோத்கிருஷ்டகுகிய சிவன்.

வீட்டையும் என்ற உம்மை முன்சொன்ன போக மாத்திரமேயல்ல, மோட்சமும் கொடுப்பன் என்பது.

வீட்டையும் அளிப்பன் என்பது போதும், விரிந் திடும் அறிவுங்காட்டி என்பது வேண்டா என்னில்? சர்வஞ்ஞத்துவாதி அபிவியத்தித் துவாரா பரமமுத்தி 2 பிரதிபாதிதம் ஆகையால் கிரமமுத்தி பிரதிபாத நார்த்தமாக இரண்டு பதமும் வேணும்.

விரிந்திடும் அறிவு என்ற உம்மை பந்ததசையில் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதிகளன்றி முத்தியிலே சர்வஞ்ஞத்து வாதியையும் பிரகாசிப்பிப்பன் என்பது.

> அருளது சத்தி யாகும் அரன்றனக் கருகோ யின்றித் தெருள்சிவ மில்லே அந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லே மருளிகோ அருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட்(கு) இருளிண ஒளியால் ஓட்டும் இருவியைப் போல ஈசன்.

9

இரண்டாம் சூத்திரத்தில் 'அருளுரு' என்றதற்கு அருவென்பது கிருபை, கிருபை குணமாகையால்

^{1.} உத்கிருஷ்டன் - உயர்ந்தவன். 2. பிரதிபாதிதம் -செர்ஸ்லப்பட்டது. 3. பிரதிபாதனம் - சொல்லுதல்.

சொரூபமென்பது எவ்வாறு? என்ற சங்கைக்கு இவ் விடத்துச் 1 சிங்காவலோக நியாயமாக மேல் உத்தரம் கூறுகின்றது.

இ-ள்: அருள் என்றது அரனுடைய சத்தி பரியா யநாமம். சத்தி, சத்திமாஞகிய சிவனுக்குப் பின்னமோ அபின்னமோ என்னில்? சத்தியைவிட்டுச் சிவன் இல்லே, சிவணேவிட்டுச் சத்தி இல்லே. ஆகையால், பேதமோ? அபேதமோ? என்னும் சங்கைக்கு இட மில்லே. சத்தி சிவரூபம் என்று அறி. ஆதித்தன் தன் னுடைய பிரகாசத்திஞலே இருளேக் கெடுத்துக் கண் களுக்கு ²ரூபவத்பதார்த்தங்களேக் காணும்படிச் செய் தாற்போல, சிவனும் தன்னுடைய அருளாகிய சொரூபப் பிரகாசத்திஞலே ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தை நீக்கி விஷயதரிசனங்களேப் பண்ணுவிப்பர் எ - று.

இதனுல் சர்வப் பிரபஞ்சமும் சிவனிடத்திலும், சிவ னும் சர்வான்மாக்களிடத்திலும் அந்தர்யாமி ஆகை யால், சிவன் அந்தர் பகிர் ஃ வியாப்தனுகி நின்று, சுவதந்திர கர்த்தாவாகி, தேகேந்திரியாதிகளுக்கு ஆன்மாபோல ஆன்மாக்களே அந்தர் ⁴ நியமநத்தை யும் பகிர் ⁵ பிரவர்த்தநத்தையும் பண்ணுவர் என்றும் ஆன்மாக்கள் ஈசுவர பரதந்திரர் என்றும் சொல்லியது.

ത എ ലൂ മായ്ട്രുള്ള പുല്യായി ഉപന്നാ:- കുത്തായു ബായ്യു പുലും വാരു വാരു പുലും വാരു പുലും പുലും പുലും പുലും പുലും വ

சிங்காவலோகம் - சிங்கநோக்கு.
 ரூபவத் - ரூப முள்ள.
 வியாப்தன் - வியாபரித்தவன்.
 நியமநம் -அடக்குதல்.
 பிரவர்த்தநம் - செலுத்துதல்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்

സായ്യിലാ ഇഫ് മാലായം ഇപ്പി ഉട്ടുന്നു ഇട്ടു. പോട്ടി ഉപ്പി അപ്പു പെട്ടു പെട്ടു ഉപ്പി അ അവേരം ഇപ്പായ പ്രത്യായ പാട്ടു ഉപ്പി അ അവേരം ഇപ്പായ പാട്ടു ഉപ്പി അവും പാട്ടു ഇട്ടു അട്ടു അട്ടു പാട്ടു ഉപ്പി അട്ടു അ

> ஐந்தாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று ஆகச் செய்யுள் — 244

ஆரும் சூத்திரம்

அறிவுறும் பொருளோ ஈசன் அறிவுறு தவனே என்னின் அறிபோருள் அசித்த சத்தாம் அறியாத தின்றும் எங்கும் சேறிசிவன் இரண்டும் இன்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்பன் நேறிதரும் சத்தின் முன்னர் அசத்தெலாம் நின்றி டாவே.

1

இவ்வாறு சர்வவியாபியாய் நின்று பிரேரிக்கும் சிவன் அறியப்படுமவடூஞ? அறியப்படாதவடூ? என் ஹம் சங்கோத்தரங்களே மேல் ஆரும் சூத்திரம் ஒன்பது விருத்தத்தினுலே கூறுகின்றது.

இ - ன் : அறிவுறும் பொருளோ ஈசன் அறிவுருத வஞே என்னில் - ஈசுவரன் அறியப்படும் வஸ்துவோ அறியப்படாத பொருளோ என்னில் ? அறி பொருள் அசித்து அசத்துஆம் - அறியப்படும் வஸ்துவெல்லாம் ஐடமுமாய் அநித்தியமுமாம். இவ்வாறு ஆகையால் அறியப்படாத வஸ்து சிவன் என்னில் ? அறியாதது இன்ரும் - அறியப்படாத வஸ்து ககன குசுமம்போல இல்லாததேயாம். அறியப்படுமதும் அறியப்படாததும் அல்லவாகில் அந்தச் சிவனுடைய சொரூபம் எப்படி

எங்கும் செறி சிவன் இரண்டும் இன்றி சித்தொடு சத்தாய் நிற்பன் - சர்வ வியாபியாகிய சிவன் மாயா கர ணங்களிஞலே வேத்தியனும் * சர்வான்மநா அவேத் தியனும் அல்லாமல் சத் சித் சொரூபஞகி நிற்பன்;

^{*} சர்வான்மநா - முழுதும்.

ம@ே புத்தி அகங்காராதி கரணங்களிஞலே ஏன் அறியப்படான் என்னில்?

நெறிதரும் சத்தின் முன்னர் அசத்து எலாம் நின் றிடாவே · பரம மார்க்கத்தைத் தரிசிப்பிக்கும் சத் சித் சொரூபன் முன்னே அசத்தும் சித்துமாகிய பிரத்தியட் சாரூடமான சப்தங்கள்பிரவர்த்தியாமல் * நிவிர்த்தித்து விடும் என்றவாறு.

ന്യു ഇച്ചു. ഉബം അച്ചാച്ചു പ്രവേശ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രവ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രവ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രവ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രായ പ്രവ്യായ പ്രവ

முதல் அதிகரணம்

ஆவதாய் அழிவ தாகி வருதலால் அறிவு தானும் தாவலால் உலகு போகம் தனுகர ணுதி யாகி மேவலால் மலங்க ளாகி விரவலால் வேறு மாகி ஓவலால் அசத்தாம் சுட்டி உணர்பொரு ளான எல்லாம்.

2

_____ • நிவிர்த்தித்தல் - மறுத்தல்.

பிரபஞ்சம் சத்தென்று மீமாஞ்சாதிகள் சொல்ல இவ்விடத்து அசத்து என்று சொன்னது எவ்வாறு என்னில்? மேல் ஏது பூர்வமாக பிரபஞ்சம் அசத் தென்று நிரூபிக்கின்றது.

இ-ள்: பிரபஞ்சம் உற்பத்தி நாசத்தை அடைந்து வருதலாலும், ஆன்மஞானமானது பிரபஞ்சத்தை வியாபித்து அறிகையாலும், தனு கரண புவன போகங் களாக ஆன்மாவுக்கு மாறிப் பொருந்திவருகையாலும், ஆன்மாவுக்கு மயக்க அறிவுக்கு ஏதுக்களாகப் பொருந் துதலாலும், சிவானுக்கிரகத்திணை ஆன்மாவுக்குச் சத்திய ஞானம் பிரகாசித்த அளவில் இவைகளெல் லாம் ஆன்மாவுக்கு அன்னியமுமாய் அசத்துமாய்ப் போகையினுலும், ஆன்மா தனக்கு அந்நியமாய்ப் பிறித்து அறியப்பட்ட வஸ்துக்களெல்லாம் அசத்து என்றவாறு.

> மண்தலில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வும் எண்தரு பூத பேத யோனிகள் யாவும் எல்லாம் கண்டஇந் திரமா சாலம் கனுக்கமு திரதம் காட்டி உண்டுபோல் இன்கும் பண்பின் உலகினே அசத்தும் என்பர்.

பாஞ்சராத்திரிகள் * பிராகிருத உலகமே அநித் தியம், அப்பிராகிருத உலகம் நித்தியமாகிய திவ்ய

^{*} பிராகிருதம் • பிரகிருதி உடையது •

மங்கள ' விக்கிரகராகிய விஷ்ணு எழுந்தருளியிருப் பர் என்பர்கள்; அதுவும் அசத்தேயென்பது மேற் கூறுகின்றது.

இ - ன் : பூமியில் உண்டாகிய ஐசுவரியங்களும், சொர்க்கத்திலே தேவேந்திராதி தேவர்கள் ஐசுவரியங் களும், சத்தியலோகத்திலே பிரம்மாதிகளுடைய ஐசுவரி யங்களும், பிரகிருதிக்குமேல் அப்பிராகிருதலோகத்தில் பரவாசுதேவர் முதலாகிய பெயர்களுடைய ஐசுவரியங் களும், பிருதிவியாதி பிரகிருதி பரியந்த உலகங்களும், இந்த உலகங்களில் உண்டான தேகங்களும், 2 தாத் காலிகத்திலே மெய்யாகத் தோன்றிப் பின்பு இல்லே ஆகையால் பிரபஞ்சத்தைப் பெரியோர்கள் அசத்து என்றும் சொல்லுவார்கள் என்றவாறு.

அர்த்தாங்கீகாரமாக அசத்தும் என்கையால் சத்து என்கிறதையும் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆகை யால் சதசத்தாகச் சொல்லவேணும். அப்படிச் சொல்லில் அநைகாந்திக தோஷம் உண்டு என்னில்? அஃ தன்று. இசுத்திகாரசிதப் பிராந்திபோலப் பிரதிபாசிக மாத்திரமும் அல்லாமல் சிவணயும் ஆன்மாக்களேயும் போல நித்தியத்துவமல்லவாம். 5 ஆப்பிரளய சத்து ஆகையால் லோக திருஷ்டியாசத்தும் சாஸ்திர திருஷ்டியா சத்தும் அகையால் கொகுத்தின் அகையால் சதசத்து என்னும் வியவகாரத்தினுல் அநைகாந்திகவாதப் 7 பிரசத்தி இல்லே. பிரபஞ்சத்துக்குப் பிரளயம் உண்டு என்பது எதனுலே

^{1.} விக்கிரகம் - சரீரம். 2. தாத்காலிகம் - அந்தக் காலத்து. 3. சுத்திகா ரசிதம் – கிளிஞ்சல் வெள்ளி. 4. பிரதி பாசிகம்-தோற்றுகிறது. 5. ஆப்பிரளயம்-பிரளயபரியந்தம். 6. திருஷ்டியா - பார்வையால். 7. பிரசத்தி - சம்பந்தம்.

அறியப்பட்டது என்னில்? சுழுத்தியில் ஆன்மாவுக்கு இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் இல்லே ஆகையால் * ஆயுரவசாநத்திலே தேகாதிகள் நாசம் ஆகையால், இந்தத் தேகாபோனிக்கு ஆயுரவசாநத்திலே தேகம் நாசமானதுபோலப் பிரமாண்டாபிமானியான பிரமாவினைய ஆயுரவசாநத்திலே பிரமாண்டம் பிரள யத்தை அடையும். மேலுள்ள தத்துவ புவனங்களும் இவ்வாறே தத்தத் அபிமான தேவதா மூர்த்திகள் ஆயுரவசாநத்திலே பிரளயத்தை அடையுமாகையால் சர்வப் பிரளயம் உண்டு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

உணராத பொருள்சத் தென்னின் ஒருபயன் இல்லே தானும் புணராது நாமும் சென்று பொருந்துவ தின்மும் என்றும் தணவாத கருமம் ஒன்றும் தருவதும் இல்லே வானத்(து) இணரார்பூத் தொடையும் ஆமைக் கெழுமயிர்க் கயிறும் போலும்.

மேல் அறியப்படாத பொருளே சத்து என்னில் ஆகாசப்பூவும் ஆமைமயிர்க்கயிறும் போல இல்லே யாய் அதனுல் பிரயோசனமுமில்லே என்னும் சங்கை.

இ - ள் : அறியப்பட்டதெல்லாம் அநித்தியம், அறி யப்படாததெல்லாம் நித்திய சத்து என்னில் ? அறி யப்படாத வஸ்துவிஞலே ஒரு பிரயோசனமும் இல்‰,

^{*} ஆயுரவசாநம் - ஆயுசு முடிவு .

அது நம்மை ஒருக்காலும் பொரு ந்தத்தக்கது இல்ஃ, நாம் அதை ஒருக்காலும் பொரு ந்தத்தக்கது இல்ஃ. கெடாததாக நமக்கு ஒன்றை அது தரத்தக்கதில்ஃ, இப்படிக்கு ஒத்ததாக ஒரு வஸ்து உண்டு என்கிறது ஆகாயத்தில் பூங்கொத்தும் ஆமை மயிர்க்கமிறும் உண்டு என்பதற்கு ஒக்கும் என்றவாறு.

மூன்ரும் அதிகரணம்

தத்துவம் சத்த சத்துச் சதசத்தும் அன்றேன் ருலென் உய்த்துணர்ந் துண்டோ இன்றே என்றவர்க் குண்டென் நேதில் வைத்திடும் சத்தே யாகும் மனத்தொடு வாக்கி றந்த சித்துரு அதுஅ சித்தாம் மனத்திறல் தேர்வ தெல்லாம்.

5

இதற்கு மேல் உத்தரம்.

இ - ள் : தத்துவம் சத்து அசத்து சதசத்தும் அன்று என்ருல் என் - பரதத்துவளுகிய சிவன் அறியப் படில் அசத்தாம். அறியப்படாளுகில் 1 சத்பாவமே இல்ஃயாம், அதளுல் சதசத்து என்னில்? 2 விருத்த தர்மத்துவயாச்ரயம் ஓருவஸ்துவுக்குக் கூடாது. இவ் வாறு 3 சங்கிதமாக ஒருவஸ்து உண்டு என்று சொல்லு கிறத்னுல் பிரயோசனம் என்ன என்னில்?

சத்பாவம் - இருப்பு.
 விருத்த தருமத்துவயம் -விரோதமான இரண்டு தருமம்.
 சங்கிதம் - சந்தேகிக்கப் பட்டது.

1

*

١,

உய்த்து உணர்ந்து உண்டோ இன்ரு என்ற வர்க்கு உண்டு என்று ஓதில் - முமூட்சுக்களாய் சைவ மதத்திலேயுற்றுச் சாஸ்திரங்களே ஓதிச் சரீராதி களுக்கும் ஆன்மாக்களுக்கும் பரமாக ஒரு வஸ்து உண்டோ இல்ஃயோ என்று * ப்ரஸ்ண பண்ணும் அவர்களுக்கு உண்டு என்று சொல்லும் முறைமை, வைத்திடும் சத்தேயாகும் மனத்தொடு வாக்கு இறந்த சித்து உரு அது - மலே வாக்குக் காயாதிகளே நீக்கி நின்று அறியப்படும் பரமசிவம் சத் சித் சொருபம் என்று ஆகமங்கள் ஸ்தாபித்திடும், அசித்தாம் மனத்தி ஒல் தேர்வது எல்லாம் - மனம் முதலான கரணங்களி ூலே அறிவதெல்லாம் ஐடமும் அநித்தியமும் ஆம் என்றவாறு.

> அறிபொருள் அசித்தாய் வேரும் அறிவுருப் பொருள்சத் தென்னின் அறிபவன் அறியா ஐகில் அதுஇன்று பயனும் இல்லே அறிபவன் அருளி ஐலே அநந்நிய மாகக் காண்பன் அறிபொருள் அறிவாய் வேருய் அறிவருள் உருவாய் நிற்கும்.

மேலும் அதற்கே புறனடை.

இ-ள்: அறிபொருள் அசித்தாய் வேரும் அறிவுரு பொருள் சத்து என்னில் - அநியப்பட்ட வஸ்துக்க ளெல்லாம் அநித்தியமுமாய் அந்நியமுமாம், அறியப் படாததே நித்தியம் என்னில்? அறிபவன் அறியான்

^{*} ப்ரஸ்னே - விஞை.

ஆகில் அது இன்று பயனும் இல்கே - அறியவேண்டிய ஆன்மாவிஞலே அறியப்படாதாகில் அந்த வஸ்துவே இல்கூ, அதஞல் பிரயோசனமும் இல்கே என்னில்? அந்த வஸ்துவும் உள்ளதே, அறியும்படியும் இவ்வாறு என்பது, அறிபவன் அருளிஞல் அநந்நியமாக காண் பன் - அறியவேண்டிய ஆன்மா பராசத்தி யோகத்தி ஞலே தனக்கு அந்நியமில்லாமலே அந்தச் சிவகே த் தரிசிப்பன்;

தரிசிப்பன் என்றபொழுதே காண்பானும் காட்சி யும் உண்டாம். அப்பொழுது அந்நியமாம் என்னில்? அவ்வாறல்ல. நின்மலானந்த பரசிவநிட்டையிலே நின்ற ஆன்மா அந்த நிட்டை பிரிந்தபிறகு சிவானந் தானுபவமாவது இவ்வாறு உண்டாயிருந்தது என்று தெரிகையிஞலே அறிவன் என்றது ஒழிய, தாத்காலத் திலே அறியப்பட்டது அல்ல. அஃது எப்படிப்போல என்னில்? சுழுத்தியை அடைந்தவன் விழித்த பிறகு சுகமாக நித்திரைபண்ணினேன் என்றறிந்ததுபோல. இது ஜீவன் முத்தியிலே பரமமுத்தியிலே சிவமே ஆகையினுல் இந்த விசாரத்துக்கு *அவகாசமே இல்ஃ. ஆகையால், பன்னிரண்டாம் சூத்திரத்திலே எதிர் மறையாகச் 'சிவமேயாய் நின்றிடுவர்' என்றது.

அறிபொருள் அறிவாய் வேருய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும் அறியப்படும் பொருளாகிய சிவன் ஞான சொரூபியாய் வஸ்துதா ஆன்மாவுக்கு வேறு மாய்க் கிருபையிஞலே அறிவாகிய ஆன்மாவைத் தமக்கு ரூபமாய் வேறற நின்று அனுபவைகவேத்திய ராய் நிற்பர் என்றவாறு.

^{*} அவகாசம் - இடம்.

பாவிப்ப தென்னின் பாவம் பாவகம் கடக்கின் பாவம் பாவிக்கு மதுநான் என்னில் பாவகம் பாவங் கெட்டுப் பாவிப்ப தென்னின் பாவம் பாவணே இறந்து நின்று பாவிக்கப் படுவ நாகும் பரம்பரன் அருளி ஒலே.

மேல் விசார புரஸ்ஸரமாக சிவபாவநாநிரூபணம்.

இ - ள் : பாவிப்பது என்னில் பாவம் - சிவணே அந்தர்யாமி என்று நிணக்க என்னில்? அப்பொழுது மனம் உண்டு. மனத்தினுல் அறியப்பட்டது எல்லாம் அசத்து ஆகையால் அஃதன்று. பாவகம் கடக்கில் பாவம் - பாவநாதிதன் என்று நிணேக்க என்னில்? அபாவம் பிரயோசனம் இல்ஃலயாம். பாவிக்கும் அது நான் என்னில் - நான்தானே அந்தச் சிவம் என்று தியானிப்பன் என்னில்? பாவகம் - பாவணமாத்திரமே ஓழியப் பயன் இல்ஃ, அஃது எவ்வாறு என்னில்? கண்ணே ஆதித்தன் என்று பாவித்தால் அதனுலே அந்தகாரம் போகாதது போலவும், சிங்ஙுவையைச் சருக்கரை என்று பாவித்தால் அதனுலே மதுரமில்லா ததுபோலவும், பாவம் கெட்டுப் பாவிப்பது என்னில் பாவம் - ஒரு பாவணயும் பண்ணுமல் ஞான இச்சாப் பிரயத்தனதிகளெல்லாம் கெட நிற்பதே பரமபாவண என்னில் ?

அப்பொழுது விஷய சுகமும் * நிருபாதிக சிதா னந்தானுபவமும் இரண்டும் இல்&ு, ஆணவகேவல மாம். மேல் சிவபாவண எவ்வாறு என்னில் ?

பாவணே இறந்து நின்று பாவிக்கப்படுவது ஆகும் பரம்பரன் அருளிஒலே - ம@ேபாவஞதிகளே நீங்கி

^{*} நிருபாதிகம் - உபாதியில்லாதது.

நின்று தேகாதி அபேட்சையாய்ப் பரமான ஆன்மாக் களுக்குப் பரமாகிய சிவனுடைய சத்தியோகத்திஞலே சிதானந்த சொரூபமாகிய சிவத்தைத் தரிசித்து *அதிச யேன சிவோகம் என்று பாவிக்கப்படுவதாம் எ-று.

ക്കാം ക്കാരമ്പ് പ്രത്യായില് പ

அந்நியம் இலாமை யானும் அறிவினுள் நிற்ற லானும் உன்னிய எல்லாம் உள்நின் அணர்த்துவன் ஆத லானும் என்னது யானென் நேதும் இருஞ்சேருக் கறுத்த லானும் தன்னறி வதனுல் காணும் தகைமையன் அல்லன் ஈசன்.

8 (a)

ஆன்மா சித்தாரூபஞயிருக்கச் சிவஞானத்திஞ^{இல} சிவனத் தரிசிக்கவேணும் என்பானேன் என்றதற்கு உத்தரம்.

இ - ள் : அந்நியம் இலாமையானும் - சிவன ஆன்மாவுக்கு அந்நியமில்லாமையாலும், அறிவினுள் நிற்றலானும் - ஆன்மா சிவஞான வியாப்திக்குள்ளே வியாப்பியனுகி நிற்கையாலும், உன்னிய எல்லாம் உள்

[🎙] அதிசயேன – மிகுதியாய்.

3

17

நின்று உணர்த்துவன் ஆதலானும் - ஆன்மா நினேப் பது எல்லாத்தையும் சிவன் அந்தர்யாமியாக நின்று நிணப்பிப்பன் ஆகையாலும், என்னது யான் என்று ஓதும் இரும் செருக்கு அறுத்தனினும் - சிவனுக்கு அந்நியமாக ஒரு வஸ்துவும் இல்லாதபடியாலே என்னது யான் என்கிற மமத்துவ ஆங்கார ரகிதனைக யிலைும், தன் அறிவு அதனுல் காணும் தகைமையன் அல்லன் ஈசன் - ஆன்மாவைச் சீவன் பிறிவறக் கலந் திருக்கையால் சிவஞான * வ்யதிரிக்தமாக ஆன்ம ஞானத்தினுலே தரிசிக்கப்படுமவனல்லன் என்றவாறு.

> ஒன்றெனும் அதனுல் ஒன்றென் றுரைப்பதுண் டாகை யாலே நின்றனன் வேலுய்த் தன்னின் நீங்கிடா நிலேமை யாலே பின்றிய உணர்வுக் கெட்டாப் பெருமையன் அறிவி னுள்ளே என்றும்நின் றிடுத லாலே இவன் அவன் என்ன லாமே.

9

சிவம் ஏகம் என்று சர்வ சுருதிகளும் சொல்ல, இவ்விடத்து அநேகாத்மகஞ்சொன்னது எவ்வாறு என்ன? மேல் உத்தரம்.

இ - ள்: ஒன்று எனும் அதஞல் ஒன்று என்று உரைப்பது உண்டு ஆகையாலே - சுருதிகளில் பிரமம் ஒன்றே என்று சொல்லுகிறதே என்னில்? ஒன்று என்று சொல்லுகிறவன் ஒருவன் உண்டு ஆகையால், நின்றனன் வேருய் - பிரமம் ஒன்று என்று சொல்லும்

^{*} வ்யதிரிக்தம் - வேறு.

ஆன்மாக்களுக்கு வேருக நின்ருன் என்று அறியப்பட்டது. அவ்வாறு வேருயும், தன்னின் நீங்கிடா நிலேமை யாலே - சிவனும் ஆன்மாவும் பிறிவறக்கலந்து நிற்கை யாலே, பின்றிய ஊணர்வுக்கு எட்டா பெருமையன் அறிவினுள்ளே என்றும் நின்றிடு தலாலே இவன் அவன் என்னலாமே - விகற்ப அறிவாகிய புத்தியாதி களிஞலே அறியப் போகாத சிவன் ஆன்மாவிஞேடு எக்காலமும் பிறிவற நிற்கையிஞல் இந்த ஆன்மாவை யும் * விசுவ ஏக நாயகஞைகிய சிவனே என்று சொல்ல லாம் என்றவாறு.

ஆருஞ்சூத்திரம் முற்றிற்றி ஆகச் செய்யுள் — 253

[🔹] விசுவ ஏக நாயகன் • உலகத்துக்கு ஒரு நாதன் •

ஏழாம் சூத்திரம்

அனேத்தும்சத் தென்னின் ஒன்றை அறிந்திடா தசத்தில் என்னின் முன்திநா தசத்துச் சத்தின் முன்னிருள் இரவி முன்போல் நினேப்பதிங் கசத்தே என்னில் சத்தின்முன் நிலாமை யானும் தணேக்கொடொன் நுணர்த லானும் தானசத் துணரா தன்றே.

இதற்குச் சிவாத்துவைத வாதி சித்து அசித்து என்று இரண்டே வஸ்து. இதிலே சித்துச் சிவன், அசித்துப் பிரபஞ்சம். அந்தச் சித்தே சத்து, சடமே அசத்து. இவ்வாறு இரண்டே வஸ்து சிவனுக்கு வியதி ரிக்தமாக சித்ரூபியாக ஆன்மாக்கள் உண்டென்பது *யுக்தியுக்தமும் அல்ல, சுருதி விரோதமும் உண்டு. பிரத்தியட்சமாக நாநாத்மத்வங் காணப்படுகிறதே என்னில்? அதுவும் அத்வத்திரயோபாதி வசத்திணுலே சிவனுக்கே கூடுமென்றுசொல்ல இதற்குமேல் ஏழாஞ் சூத்திரம் நாலு விருத்தத்திணுலே சங்கையும் உத்தர மும் கூறுகின்றது.

இந்தச் சிவஞான சித்திக்கு மூலமாகிய சிவஞான போதத்தில் சிவணச் சித்தென்றும் பிரபஞ்சத்தை அசித்தென்றும் பிரதிபாதித்திருக்க, இவ்விடத்துச் சிவன் சத்தென்றும் பிரபஞ்சம் அசத்தென்றும் பிரதி பாதித்தது என்ணயோ என்னில்? சித்தானதே சத்து, அசித்தானதே அசத்து ஆகையால் பரியாயநாமமாகக் கூறப்பட்டது.

, ž,

^{*} யுக்தியுக்தம் – யுக்தியோடு கூடியது.

ஆகில் அசித்தாகிய ஆணவம் மாயை கன்மம் அசத்தேயோ என்னில்? அவைகளும் ¹ஆமோட்சமே சத்து. அதுவும் சாஸ்திர திருஷ்டியிஞ^{©லே} மு^{க்}த திருஷ்டிக்கு அசத்தே.

இ - ள் : அனேத்தும் சத்து என்னில் - சர்வான் மாக்களும் சத் சித் சொரூபமாகிய சிவனே என்னில்? **ஒன்றை அறிந்திடா · அந்**த ஒன்ருகிய சிவத்தை அறி யாமல் சம்சாரியாய் துக்கப்படுவானேன் ? அசத்தால் என்னில் - அவ்வாறு அறியாமல் நிற்பது அசத்தாகிய முணத்திடாது அசத்து மாயையினுலே என்னில் ? சத்தின் முன் இருள் இரவி முன்போல் - ஆதித்தன் சந்நிதியில் இருள் நில்லாததுபோலச் சத்தின்முன்னே அசத்து நில்லாது, நிணப்பது இங்கு அசத்தே என் னில்? 2அகம்சுகீ அகம்துக்கீ என்றதுவும் அகங்கார மமகாரத்தைப் பண்ணுவதும் சிவன் சந்நிதியில் மாயா விகாரங்களே என்னில்? சத்தின் முன் நிலாமையா னும் தணக்கொடு ஒன்று உணர் தலானும் தான் அசத்து உணராது அன்றே சத்தாகிய சிவன்முன்னே அசித் தாகிய மாயா விகாரங்கள் பொருந்தாது ஆகையாலும் கொண்டு **மாயா** காரியங்க*2*ளக் கரணங்களாகக் ஆன்மா அறிகையினுும் ஐடமாகிய மாயாகாரியங்கள் தாளுக ஓன்றையும் அறியாது என்றவாறு.

ஆமோட்சம் - மோட்சபரியந்தம்.
 அகம் சுகீ - நான் துக்கமுள்ளவன்.

மூன்ரும் அதிகரணம்

சத்தசத் தறிவ தான்மாத் தான்சத்தும் அசத்தும் அன்று நித்தனுய்ச் சதசத் தாகி நின்றிடும் இரண்டின் பாலும் ஒத்துடன் உதித்து நில்லா(து) உதியாது நின்றி டாது வைத்திடும் தோற்றம் நாற்றம் மலினின் வருதல் போலும்.

2

ஆகையால் சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்<mark>தாகிய</mark> பிரபஞ்சத்தையும் அறிவது ஆன்மா என்று மேல் கூறுதல்.

இ - ள் : சத்து அசத்து அறிவது ஆன்மா - சத்தா கிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையும் அறி கிறது ஆன்மா, தான் சத்தும் அசத்தும் அன்று - சிவப் பிரேரணே அன்றியில் தானே ஒன்றையும் அறியாது ஆகையால் சுவதந்திர சித்தென்று சொல்லவும்படாமல் . சத்தியை உடைத்தாகையால் சடமும் ஞானக்கிரியா அல்லாமல், நித்தனும் சதசத்து ஆகி நின்றிடும் இரண் டின்பாலும் - ஆன்மா நித்தியனுமாய்ப் பராசத்தி பதிந் தபோது சிவணப்போலே * அநிவாரித சிற்சத்திப் பிரகாச சொரூபளுகவும் அல்லாத ஆணவ கேவலத்தி ூலே ஞானம் பிரகாசியாதிருக்கையால் ஜடம்போலும் இவ்வாறு சிதசித்து அவஸ்தைக‰ அடைவதாய்நிற் கும். ஆகில் மாயாகாரியமாகிய இலிங்க சரீரத்துடனே ஆன்மா பிறப்பது உண்டு ஆகையால் இறப்பதும்

^{*} அநிவாரிதம் - தகையப்படாதது.

உண்டு. நித்தியன் என்று சொன்னது எவ்வாறு என்னில்?

ஓத்து உடன் உதித்து நில்லாது உதியாது நின்றி டாது வைத்திடும் தோற்றம் நாற்றம் மலரினில் வருதல் போலும் - லிங்க சரீரம் மாயையிலே தோன்றுகின்ற பொழுது ஆன்மாவும் மாயையிலே நின்று கூட உற் பத்தியானது அல்ல. பிரளயத்திலே மாயா மண்டல மத்தியவர்த்தியாக நின்று லிங்கசரீரோற்பத்தியுடனே ஆன்மாவின் ஞான இச்சாக் கிரியைகளேப் பிரகாசிக் கையால் புஷ்பங்களுக்கு விருட்சாதிகளிலே உற்பத்தி உண்டு, கந்தம் * வஸ்துவந்தரமாகி இருக்கவும் புஷ் போற்பத்தியே கந்தோற்பத்தியாகச் சொல்வதுபோல ஆன்மாவுக்கு லிங்கசரீரோற்பத்தியுடனே உற்பத்தி என்று உபசாரமாகச் சொல்லுவதனைல் நாசவத் அல்ல; ஆன்மா நித்தியமே என்றவாறு.

> சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபால் அசத்தஞ் ஞானம் ஒத்துரு குற்றம் எல்லாம் உற்றிடும் உயிரின் கண்ணே • சத்துள போதே வேரும் சதசத்தும் அசத்தும் எல்லாம் வைத்திடும் அநாதி யாக வாரிநீர் லவணம் போலும்.

3

மேல் அசத்தும் அஞ்ஞானமாயிருக்கிறது அநாதி நின்மல நித்திய ஞானப்பிரகாச சொரூபங்களேப்

[🕈] வஸ்துவந்தரம் - வேறு வஸ்து.

مالا

பொருந்தாது ஆகையால் பாரிசேடத்தால் ஆன்மாக் கீளப் பொருந்தும் என்பது குறுதல்.

இ - ள் : சுத்த மெய்ஞ்ஞான மேனி சோதிபால் அசத்து அஞ்ஞானம் ஓத்துரு - நிர்மல நித்த ஞானி யாகிய சிவனிடத்நே சொரூபி அநித்திய ஞானமாகிய ஆணவாதி பாசங்கள் பொருந்தாது. குற்றம் எல்லாம் உற்றிடும் உயிரின்கண்ணே-ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் முலங்கள் எல்லாம் ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்திடும், சத்து உள போதே வேறு ஆம் சதசத் தும் அசத்தும் எல்லாம் - சத் சித் சொரூபமாகிய சிவ ணேப்போல அநாதியே சிவனுக்கு வேருக ஐடமாகிய ஆணவ கேவலத்தில் ஐடம்போலும் பல சத்தியோக சுத்தாவத்தைரிலே சித்துரூபமாகவும் நிற்பது உண்டு ஆகையால் சித்தரித்து என்னும் விவகாரத்தையுடைய ஆன்மாக்களும் அசத்தாகிய ஆணவம் மாயை கன்மங் களும் உள்ளன. சிவன் விபுவாகில் சிவனுக்கு வேருக ஆன்மாக்களும் ஆணவாதி பாசங்களும் நிற்கும் என் பதற்கு அவகாசமில்‰. இவைகள் சிவனுக்கு அந்நிய மாக நிற்குமென்னில்? சிவன் விபு என்பது கூடாது என்னும் சங்கைக்கு மேல் திட்டாந்த புரஸ்ஸரமாக உத்தரம் கூறுகின்றது.

வைத்திடும் அநாதியாக வாரி நீர் லவணம் போலும் - ஆழம், நீளம், அகலமாகிய சமுத்திர சல ஆகாசப் பிரதமாகிய ஆகாசமும் அதில் சலமும் சலத் தைக் கலந்து நிற்கும் உப்பும்போலப் பதியும் பசுவும் பாசமும் அநாதியே இப்படி நிற்கும். அவகாசப் பிரத மாகிய சமுத்திராகாசத்திலே சலத்தில் கலந்து நிற்கிற உப்பு இல்லாததுபோலச் சிவன் விபுவாய் இருந்தும் சிவனிடத்திலே பசு பாசங்களினின்றும் அந்தப் பசு பாச தர்மங்கள் சிவனிடத்திலே பொருந்தாது என்று வேதாகமங்கள் ஸ்தாபிக்கும் என்றவாறு. அழிவிக்க அழித லானும் அழிவின்றி நிற்ற லானும் குறிபெற்ற சித்தும் சத்தும் கூறுவ துயிருக் கசன் நெறிநித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற்பன் அன்றே பிறிவிப்பன் மலங்கள் எல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளி னூல.

4

தீழ்ச்சொன்ன மூன்று விருத்தத்தின் பொருளும் மேல் விருத்தத்திலே தொகுத்து உரைக்கின்றது.

இ - ள் : அறிவிக்க அறிதலானும் அழிவின்றி நிற்றலானும் குறிபெற்ற சித்தும் சத்தும் கூறுவது உயிருக்கு - ஆன்மாவானவன் சிவன் அறிவிக்க அறி கையினுலும் ஆணவத்தால் நிரோதிக்கப்பட்ட சித்து ரூபனும் நித்தியனும் என்று சொல்லுவது ஆன்மாவே என்று அறி, ஈசன் நெறி நித்த முத்த சுத்த சித்து என நிற்பன் அன்றே - சிவன் நித்தியனும் அநாதி முத்த . . சுத்த சித்துரூபனுமாக நிற்பன் என அறிக. ஆகை யால், ஆன்மாக்களுக்கும் சிவனுக்கும் இவ்வாறு பேதம் உண்டு. பிறிவிப்பன் மலங்கள் எல்லாம் பின் உயிர்க்கு ளுக்குப் பந்தமாகிய ஆணவ மாயை கன்மங்க2ளத் -சத்தியி**ஞலே நீக்கிடுவா**ன், சமவாய தன் னுடைய தீக்கவே ஆன்மாக்கள் சாதிமுத்தராவார்கள் எ·று.

இதளுல் அசித்தானது அசத்து ஆகையால் சித்தா கிய சத்தின்முன் நில்லாது ஆகையால், சத்து சித்து சொருபகுகிய சிவன் தனக்கு அந்நியமாக ஒன்றை அறிவதும் இல்‰. பாரிசேஷாத் நித்தியமாகிய சிவ<mark>த்</mark> தையும் அநித்தியமாகிய பிரபஞ்சத்தையும் அறிவது இவ்விரண்டுக்கும்பிரதக்கான_{-ஆ}ன்மா என்றுகூறியது.

'' அந்நியமி லாமை யரற்கொன் றுணர்வின்ரும் அந்நியமி லானசத்தைக் காண்குவனேல் - அந்நியமாய்க் காணு னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல மாணு வசத்தின்மை மற்று.''

(சிவஞானபோதம், சூத். 7, செய். 1.)

ஏழாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 257

எட்டாம் சூத்திரம்

மன்னவன்தன் மகன்வேட ரிடத்தே தங்கி வளர்த்தவணே அறியாது மயங்கி நிற்பப் பின்னவனும் என்மகன்நி என்றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடும் தானுக்கிப் பேணு மாபோல் துன்னியஐம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத் துணேவணேயும்அறியாது துயருறும்தொல் லுயிரை மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரின் நிக்கி மலமகற்றித் தானுக்கி மலரடிக்கிழ் வைப்பன். 1

மேல் எட்டாம் சூத்திரம் முப்பத்தொன்பது விருத்தத்தினுலே சிவன் ஆன்மாக்களுடைய பாச மோசனம் பண்ணும்படிக் கூறுகின்றது.

இ - ன் : துன்னிய ஐம்புலவேடர் சுழலில் பட்டுத் துணே வணயும் அறியாது துயர் உறும் தொல் உயிரை மன்னும் அருள்குரு ஆகி வந்து அவரின் நீக்கி மலம் அகற்றி தாஞக்கி மலர் அடி கீழ் வைப்பன் · ஆன்மா வானவன் தன்னுடைய பொருணப் பறிக்கும் வேடர் போலச் சப்தாதியான விஷயங்கள் நெருங்கித் தன்னு டைய அறிவைக் கவர அதிஞலே பிரமித்துத் தன்னு டைய சொரூபத்தையும் தனக்கு *சுகிருத்தாகிய சிவணே யும் அறியாமல் அநாதியே இவ்வாறு துயரத்தைப் பொருந்திட மலபரிபாகத்தில் பூமியின்கண் ஆசாரிய மூர்த்தியை அதிட்டித்து வந்து நின்று அந்த ஆசாரிய மூர்த்திலை கிருபையையும் பக்குவான்மாவினிடத்திலே விநயத்தையும் சிவனே உண்டாக்கி அந்த ஆசாரிய ரிடத்திலே கிருபையையும் பக்குவான்மாவினிடத்திலே விநயத்தையும் சிவனே உண்டாக்கி அந்த ஆசாரிய

^{*} சுகிருத்து - ஆப்தன்.

H

ஆன்மா தனக்கு அன்லியமாக அறிந்து பிரியும்படிச் செய்து ஆனாவமலத்தையும் நீக்கிச் சிவன் தானே ஆக்கித் தம்முடைய பாதாரவிந்தத்தின்கீழே வைப்பன்;

தாளுக்கி என்பது போதும்; மலரடிக்கீழ் வைப்பன் என்பது வேண்டா என்னில்? அப்பொழுது சிவ சமமேயாம். சிவனுடன் அன்னியம் என்பது இல்லே யாம், சிவனுடன் அன்னியம் என்பதற்காகக் கூற வேண்டியது. அப்பொழுது சிவன் வேறறக் கலந் திருப்பன் என்பது போதும், பாதத்தின்கீழ் என்பது ஏன் என்னில்? 1 சர்வத: பாதமாகையால், பரிபூரண ஞன சிவன் வியாபியும் ஆன்மா வியாப்பியமுமாம் ஆகையால், முத்தியிலும் ஆன்மா கிவண வியாபி யாதோ என்னில்? ஆன்மா வியாபித்து அறிந்ததெல் லாம் அசத்தாகையால் சிவன் ஒருக்காலும் வியாப்பியன்

ஆன்மா சர்வ வியாபி என்பது எவ்வாறு என்னில்? சர்வப் பிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்து அறியும் ஆகையி ஞலே சர்வ வியாபி என்றது. சிவன்` வியாபகனே; ஆன்மா சர்வாவஸ்தையிலும் சிவனுக்கு வியாப்பியனே. சிவனுக்கு அன்னியமாகவே சிவானந்தானுபவத்தை அனுபவிக்க உரித்தாகிய ஆன்மா சிவனுக்கு ² அன்னியபாவத்தையயும் அடைந்து கிஞ்சிஞ்ஞதையையும் அடைந்து நின்றது எங்ஙன்? சிவன் ஆசாரியமூர்த்தி மானுகி எழுந்தருளி அனுக்கிரகித்தது எவ்வாறென்ன? இதற்குமேல் திட்டாந்தமாக;

மன்னவன் தன் மகன் வேடரிடத்தேதங்கி வளர் ந்து அவணே அறியாது மயங்கி நிற்ப பின் அவனும் என் மகன் நீ என்று அவரில் பிரித்து பெருமையொடும்

தானுக்கி பேணுமா போல் – ராஜாவினுடைய பிள்ளே வேடச்சேரியில் பிறந்து வேடரிடத்தே வளர்ந்து பிதா வாகிய ராஜாவையும் அறியாமல் தான் கூடித்திரியன் என்கிறதையும் அறியாமல் *கிராதபாவத்தையும் தரித் திரத்தையும் பொருந்தி மயங்கி நிற்க அவனுக்கு வேட குயிருப்பதினும் ராஜாவாயிருப்பது அதிகமென்னும் அறிவு உண்டாகியபின் பிதாவாகிய ராஜா நீ என்னு டைய பிள்ளே என்று இளவரசுப்பட்டம் கட்டிறை போல ஓக்கும்.

இதனுல் சிவன் ஆசாரியமூர்த்தியை அதிட்டித்துக் கொண்டு வந்து பக்குவான்மாக்களே நீ இந்திரியமா கிய வேடரோடே கூடியிருந்து உன்னுடைய சொரூ பத்தை அறிகிருய் இல்லே என்று போதிக்க, அந்த அந்நியனுகிற பக்குவான்மாவும் சப்தாதி விஷயேச்சை களே விட்டுத் தத்பத வாச்சியமாகிய பரமசிவத்தை அடைவன் என்றவாறு.

ക് പ്രത്യായ പ്രത്യ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ്രത്യായ പ

^{*} கிராத<mark>பாவ</mark>ம் - வேடத்தன்மை.

முதல் அதிகரணம்

உரைதருமிப் பசுவர்க்கம் உணரின் மூன்ரும் உயரும்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலர்சகலர் நிரையின்மலம் மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை நிற்குமுதல் இருவர்க் தம் நிராதார மாகிக் கரையில்அருட் பரன்துவிதா சத்திநிபா தத்தால் கழிப்பன்மலம் சகலர்க்குக் கன்ம ஒப்பில் தரையில்ஆர் சான்மூர்த்தி ஆதார மாகித் தரித்தொழிப்பன் மலம்சதுர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்.

மேல் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் சிவனது அநுக் கிரகம் பண்ணும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ன் : உரை தரும் இ பசுவர்க்கம் உணரின் மூன்ரும் - கீழ்ச் சொல்லிப்போந்த ஆன்மாக்கள் அறி யுங்கால் மூன்று வர்க்கமாம். அவையாவன :

உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் . அதோமாயைக்கு மேலாய் இருக்கும் விஞ்ஞானகலர் என்றும், மாயா மத்திய வர்த்தியான பிரளயாகலர் என்றும், மாயாதோபாகவர்த்தியான சகலர் என்றும்;

விபுவாய் இருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு மாயா ஏக தேசித்துவம் சொல்லுகிறது அனுசிதம் என்னில்? உண்மை. மாயா காரியங்களினுலே ஏகதேசத்தை அடைகையினுல் கூடும்.

மாயை நீங்கி ஆணவம் ஒன்றேயான விஞ்ஞான கேவலர்க்கு ஏகதேசத்துவம் எவ்வாறு என்னில்? அதோமாயையில் உண்டான போகங்கள் எல்லாம் புசித்துச் சுத்தமாயா போகத்துக்குச் சிவானுக்கிரகம் இல்லாதிருக்கையான் மாயாத்துவய மத்தியே அவஸ் தானம் சொல்லப்பட்டது.

Y

தாஞக்கி பேணுமா போல் - ராஜாவினுடைய பிள்ளே வேடச்சேரியில் பிறந்து வேடரிடத்தே வளர்ந்து பிதா வாகிய ராஜாவையும் அறியாமல் தான் கூடித்திரியன் என்கிறதையும் அறியாமல் *கிராதபாவத்தையும் தரித் திரத்தையும் வெடருந்தி மயங்கி நிற்க அவனுக்கு வேட குயிருப்பதினும் ராஜாவாயிருப்பது அதிகமென்னும் அறிவு உண்டாகியபின் பிதாவாகிய ராஜா நீ என்னு டைய பிள்ளே என்று இளவரசுப்பட்டம் கட்டினுற்போல ஒக்கும்.

இதனுல் சிவன் ஆசாரியமூர்த்தியை அதிட்டித்துக் கொண்டு வந்து பக்குவான்மாக்களே நீ இந்திரியமா கிய வேடரோடே கூடியீருந்து உன்னுடைய சொரூ பத்தை அறிகிருய் இல்லே என்று போதிக்க, அந்த அந்நியனுகிற பக்குவான்மாவும் சப்தாதி விஷயேச்சை களே விட்டுத் தத்பத வாச்சியமாகிய பரமசிவத்தை அடைவன் என்றவாறு.

ക്കുന്നു പ്രത്യാക്കുന്നു പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്

^{*} *இராத*பாவம் - வேடத்தன்மை.

¥

முதல் அதிகரணம்

உரைதருமிப் பசுவர்க்கம் உணரின் மூன்கும் உயரும்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலர்சகலர் நிரையின்மலம் மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை நிற்குமுதல் இருவர்க்கும் நிராதார மாகிக் கரையில்அருட் பரன்துவிதா சத்திநிபா தத்தால் கழிப்பன்மலம் சகலர்க்குக் கன்ம ஒப்பில் தரையில்ஆ சான்மூர்த்தி ஆதார மாகித் தரித்தொழிப்பன் மலம்சதுர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்.

மேல் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் சிவனது அநுக் கிரகம் பண்ணும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள் : உரை தரும் இ பசுவர்க்கம் உணரின் மூன்ரும் - கீழ்ச் சொல்லிப்போந்த ஆன்மாக்கள் அறி யுங்கால் மூன்று வர்க்கமாம். அவையாவன :

உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் . அதோமாயைக்கு மேலாய் இருக்கும் விஞ்ஞானகலர் என்றும், மாயா மத்திய வர்த்தியான பிரளயாகலர் என்றும், மாயாதோபாகவர்த்தியான சகலர் என்றும்;

விபுவாய் இருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு மாயா ஏக தேசித்துவம் சொல்லுகிறது அனுசிதம் என்னில்? உண்மை. மாயா காரியங்களினுலே ஏகதேசத்தை அடைகையினுல் கூடும்.

மாயை நீங்கி ஆணவம் ஒன்றேயான விஞ்ஞான கேவலர்க்கு ஏகதேசத்துவம் எவ்வாறு என்னில்? அதோமாயையில் உண்டான போகங்கள் எல்லாம் புசித்துச் சுத்தமாயா போகத்துக்குச் சிவானுக்கிரகம் இல்லாதிருக்கையான் மாயாத்துவய மத்தியே அவஸ் தானம் சொல்லப்பட்டது.

நிரையின் மலம் மலங்கன்மம் மலங்கன்மம் மாயை நிற்கும் - நிரல்நிறையே விஞ்ஞானகலர்க்கு ஆணவ மலம் ஒன்றும் பிரளயாகலர்க்கு ஆணவமும் கன்மமும் சகலர்க்கு ஆணவமும் கன்மமும் மாயையும் பொருந்தி நிற்கும்;

ஆகுதும், கன்மமானது மாயா காரியமாகிய புத்தி தருமம் பிரளயத்திலும் மாயையே அதற்கு ஆதாரம். கன்மத்துக்குக் காரணமும் ஆதாரமும் மாயை ஆதலால், பிரளயாகலர்க்கு மாயை இல்லாமல் கன்மம் எப்படி இருக்கும்? கன்மமில்லாமல் விஞ்ஞானகலர்க்கு மாயை இல்லே என்றது. குற் போகம் எப்படி உண்டாம் என்னில்? இவ்விடத்துப் பிரளயாகலர்க்கு மாயை இல்லே என்றது. லட்சணேயாக மாயை மாயேயமாகிய பிரகிருதியை விஞ்ஞானகலர்க்குக்கன்மத்தினுலேஅல்ல, போகம் ஆணவ பரிபாகத்தினுலே.

இனி, சகலர் பிரளயாகலஞகிறதுக்கும் விஞ்ஞான கலஞகிறதுக்கும் ஏது *குணுத்மகமாய் இருக்கிற பிர

^{*} குணுத்மகம் – குணவடிவு.

கிருதி புருட விவேகத்தைப் பண்ணி, பிரகிருதி விகா ரத்தை நீங்கி நின்றுள்ளவன் பிரளயாகலன். பிரள யத்திலே க‰ நீங்கப்பட்டவனும் பிரளயாகலன் என்று பெயருண்டாகையால் பிரளயாகலர் இருவகைத்தாம்.

பிரகிருதி புருட விவேகத்தைப் பண்ணி, பிரகிருதி நீங்கின மாத்திரத்திலே முத்தன் என்னுமல் பிரளயா கலன் என்பானேன் என்னில்? பிரகிருதிக்கு மேல் மாயா காரியங்களாய புவனுதாரங்களான ஐந்து தத்து வங்கள் இருக்குது, அந்தப் புவனங்களிலே கன்மங் களும் இருக்குது

இஃதன்றி, ஆன்மஞான நிரோதகமான ஆணவம் இருக்குது ஆதலால், சிருஷ்டிகாலத்திலும் அபக்குவ மலஞைகிய பிராகிருதஞகாமல் பிரளயாகலஞகவே நிற் பன். இந்தப் பிரகிருதி புருட விவேகத்தைப் பண்ணி னதுபோல மாயையயும் ஆன்மாவையும் பிரிந்து நின்று அறிந்த பிரளயாகலன் விஞ்ஞானகலணுவன். இவ்வாறு அறிந்த சகலனும் விஞ்ஞானகலணுவன்.

இவ்வாறு அறிந்த சகலன் பிராகிருத தேகியாயி ருக்கிற வர்த்தமான காலத்திலும் விஞ்ஞான கேவலனே. மாயையும் கன்மமும் நீங்கினவுடனே முத்தன் என்னுது விஞ்ஞான கேவலன் என்பானேன் என்னில்? ஆன்ம ஞான நிரோதகமான ஆணவமிருக்கையால் எவ்வாறு முத்தனுவன். ஆணவமல பரிபாகத்தினுலே சிவானுக் கிரகத்தினுலே பக்குவானுகுணமாகப் * பராபரமுத்தி கீன அடைவன்.

ചാരു പ്രാധ്യായം പുരുപ്പു പുരുപുരുപുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്വു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്വു പുരുപ്വു പുരുപ്പു പുരുപ്വു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു

3j

^{*} பராபரம் - மேல்கீழ்.

தெஸ்o போடுவிதo கம் ு இராது காடுணo ஊாரெ ஃாயாயா௦ கூ2-∤ணொவைஃ ∜ ஃபா∞ாவெ கம்௦ **കൂട്ടി യൂട്ടി. അടിലം വെടുന്നു പ്രത്യാട്ടി അട്ടി അടി உள்ளாறு ஆடுக்காகிய விடியாக இடு இடியாறு இடுக்கு ம சு⊋் நாராத்**கூறை சூர் விர்க்கு விர்க்கு விரும் வ ஸிச் ிடிருக்கி ஆருள்பு நடுபாச்பாத் நிச் டிக்கீ சஸ்ராகுவு உயாகை ி மு ுக்கும் வா பெஸ்ரா உதல் ഷടുപ്തുപ്പെട്ട sea മച്ച അരുത്തു എല്ല എലെ கெ ஹொ மா நுஸ்க 2 2 ணா | வனு 2 ோ பா வ_ரஸ் மி தா கி ு அவர் தனாது வக்கு வார் திரு வக்கு வார் வக்கு வர் வக்கு வர் வக்கு வர்கள் வக்கு வர்கள் வக்கு வர்கள் வருக்கு வர்கள் வக்கு வர்கள் வக்கு வருக்கு കനപ്പെടുക്കും ആയും ആയും പുടുക്കും പുടുക്കും വുടുക്കും വുടുക്കും വുടുക്കും വുടുക്കും വുടുക്കും വുടുക്കും വുടുക <u> ஈக</u>ூரெவிக்ஷயஃ II உடுவக் ம_{ுண்} விவெகொவி പ്രസ്ഥാല് പ്രസ്ഥാര്ക്കായിട്ടും വി ஆர் நகௌ இவாலீ வாலி — ബെഹ്മെ ബക്യെല്ലെങ്ങി ഉപ്പാള് <u>ക</u>ു വു ച്ചപ്പിക്ക ய வாவு வால் பிக்க விரும் கூர் வெரு விரும் മിജ്ലா_ െ ക്യസാലുധന | ഉപലെന്നുപ്പു വെ ഉചു ഉപല്ലെ വി லொய௦விஜூா.ககெவ்®ி ഉയന്ത്രങ്ങള வொ.திரை **ചി**പ്രൂപ്പുള്ള പുരുത്തു ഉപ്പു.

சகலன் பிரளயாகலன் ஆகிறதுக்கும் விஞ்ஞான கலன் ஆகிறதுக்கும் ஏதுவந்தரம் தத்துவங்களுடைய பிரளயத்திலே கலே நீங்குகையிலைல் தூல சூக்குமதேகம் இரண்டும் விடப்பட்டுப் பிரளயாகலன் என்று பெயர் ஆவன்; நிவிருத்திப் பிரதிஷ்டாகலர் சர்வகன்மமும் மேல் சொல்லுகிற உபாயத்தினுலே நசிக்க அதனுல் பிராகிருதமாயிருக்கிற தூல சூக்குமதேகம் இரண்டும் விடப்பட்டு மேல் மிசிராத்துவாவிலே புசிப்பதான கன்மத்தை உடையவன் பிரளயாகலனுவன்.

தீட்சையிலே கலாதத்துவ பரியந்தசோதணேயினுலே யாதல் விவேக மாயா புருடத்தினுலேயாதல் யோகாப்பி யாசத்தினுல் கன்மம் உண்டானதை எல்லாம் அறிந்து அந்தக் கன்மானு குணமான தேகங்களே ஏககாலத்தில் எடுத்துச் சர்வகன்மபலங்களேயும் புசித்ததனுலேயாதல் பஞ்சீகரண பஞ்சகோச விவேக ஞான யுக்த சந்நியா சத்திலேயாதல் சர்வ கன்மங்களும் நசிக்க இந்தக் கன் மங்களுக்குக் காரணமும் ஆதாரமும் தத் அனுகுணமா யிருக்கிற தனுவாதிகளுக்கு உபாதான காரணமாயிருக்கிற மாயையும் தனுவாதிகளுக்கு ஏதுவாய் இருக்கிற கன்மம் நீங்குகையினுலே தானும் நீங்க ஆணவமலம் ஒன்றுமே சேஷிக்கையினுல் விஞ்ஞானகேவலனைன்.

ന്വെരുന്നു പ്രാധ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രാധ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യവ്യവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്യായ പ്രവ്

கரையில் அருள் பரன் நிராதாரம் ஆகி முதல் இருவர்க்கும் துவிதா சத்திநிபாதத்தால் மலம் கழிப் பன் வரம்பிகந்த கருணுநிதியான சிவன் விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர்க்கு ஸ்பரீசத்தினுலே மாயையயும் மந்திரோபதேசத்தினுலே கன்மத்தையும் நீக்கவேலாடு வது இல்லே ஆதலால், ஆதார தேகாதிகள் அன்றி முதற்சொன்ன விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் இரண்டு வகையில் பக்குவருக்கும் தனது சிற்சத்தி அபிவியத்தி மினுலே அஞ்ஞானத்தை நீக்குவன். அஃது எவ்வாறு என்னில்?

தீவிர சத்திநிபாதத்தையுடைய விஞ்ஞானகலரை யும் பிரளயாகலரையும் பிரளயாதியிலும் பிரளயாந்தத் அவர் கள் அனுக்கிரகம் பண்ணுவர். பொழுதே சிவனுவார்கள். விஞ்ஞானகேவலர்களிலே தீவீர சத்திநிபாதத்தை உடையவர்களேச் சிருஷ்டியாதி யிலே அனுக்கிரகம் பண்ணி, அதிகாரமல மாத்திரம் நிறுத்தி, சர்வஞ்ஞத்துவாதி ஷாட்குண்ணியாபிவியத்த ராகப் பண்ணி, சுத்தாத்துவ புவனபதிகளாய் மந்திர மந்திரேசுரர் மந்திரமகேசுவரர் அணுருத்திரர் அணு சதாசிவர் என்னும்படிக்குச் சுத்தவித்தியாதி தத்துவங் களிஞலே மகாபோகங்களேப் புசித்து ருத்திர மகேசு சதாசிவ துல்லியரான அபரமுத்தராயிருந்து வர பிரளயகாலத்திலே பரமமுத்தி அடையும்படிப் பண்ணு **வர்.** விஞ்ஞானகலரில் தீவிர சத்திநிபாதம் வாராத பேர்கள் பழையபடி கேவலராயே இருப்பர்.

பிரளயாகலரிலும் தீவிர சத்திநிபாதத்தை உடைய வர்களே அனுக்கிரகித்து அதிகாரமலமாத்திரம் நிறுத்தி ~X.

Ì

4

ஷாட்குண்ணியாதி குணுபிவியத்தியாகப் பண்ணி அசுத்தமாயா புவனுப்படிக்களாக்கிப் பிரளயகாலத்திலே பரமமுத்தி அடையும்படிக்கெய்வர். இருவகையில் தீவிர சத்திநிபாதத்தினுலே பிரளயாதியிலே அனுக்கிரகிக்கப் பெற்ற பேர் பிரளயாந்தபரியந்தம் நின்மலசுழுத்தியை அடைந்திருந்து சிருஷ்டிகாலத்திலே சுத்தாத்துவ அசுத்தாத்துவாக்களில் புவனபதியாவர்கள். பிராகிருத கன்மகூடியம் வாராமல் பிரளயத்திலே கலே கழன்று பிரளயாகலர் என்று நின்ற பேரிலே அபக்குவ ரான பேர் சிருஷ்டி காலத்திலே சகலரே ஆவார்கள்.

கரையில் அருள் பரன் தரையில் ஆசான் மூர்த்தி ஆதாரமாகி தரித்து சகலர்க்கு கன்ம ஒப்பில் சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால் மலம் ஒழிப்பன் - சகலர்க்கு ஸ்பர்

சத்திரைலே மாயையையும் மந்திரோபதேசத்திரைலே கன்மத்தையும் பாவணேயினுலே ஆணவத்தையும் ஒழிக்க வேண்டுகையால் பூமியீன்கண் ஞாஞசாரிய லட்சணம் லக்ஷிதமான தேகத்தை வேறற அதிஷ்டித்துக்கொண்டு நின்று சகலரிலே கன்மசாம்யமும் ஆணவமல பரிபாக மும் உற்றவிடத்து உண்டாம் மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம் என்னும் நான்குவி த சத்திநிபாதானுகுண மாகச் சகலர் சோதணேயிலே தத்துவங்களேயும் கன் மங்களேயும் மாயையையும் ஆணவமல சத்திகளேயும் தீக்குவன்.

சத்திநிபாதத்துக்கு மலபரிபாகம் ஏது என்பது விஞ்ஞானகலர்க்கே ஆதலால் சகலர்க்குக் கன்ம ஒப் பிலே என்று இவ்விடத்துக் கூறப்பட்டதேன் என்னில்? சகலர்க்குக் கன்மசாமியமே ஏது அல்ல. சத்திநிபாதத் துக்கு மலபரிபாகமே ஏது என்பது மூவகை ஆன்மாக் களுக்கும் அநுக்த சித்தமாகையாலும் விஞ்ஞானகலர்க் குக் கன்மம் இல்லாமலிருக்கையினும் சகலர்க்கு விசே டித்துக் கன்மசாம்யமும் வேணுமென்றது என அறிக.

ട്ടെ ക്ലാക്കാ പ്രചയ്യാ പ്രവയ്യാ പ്രചയ്യാ പ്രവയ്യാ പ്രവയ് പ്രവയ്യാ പ്രവയ്യവയ്യാ പ്രവയ്യാ പ്രവയ്യാ പ്രവയ്യാ പ്രവയ്യാ പ്രവയ്യാ പ്രവയ്യാ പ്രവ

சத்திநிபாதமாவது ஆன்ம ஞானத்தைத் தடுக்கும் ஆணவ சத்தி அதிகார நிவிர்த்திக்குப் பக்குவம் வந்தி நழுவின அவசரத்திலே முற்பிற்பாடற, சகதேக பந்தி வான சிவனுடைய சிற்சத்தியானது பதிந்து ஆன்மாவி னுடைய நித்திய ஞானக் கிரியையை அபிவிருத்தி ஆக்குவது.

இந்த ஆணவமல பரிபாகாநுகுணமாகச் சிற்சத்தி யானது அற்பம் பிரகாசிக்கிறபொழுது ஆணவசத்தி யும் அற்பம் நீங்கும். அதிகம் பிரகாசிக்கிறபொழுது அதிகம் நீங்கும்.

சிற்சத்தி அபிவியத்தியானது ஆணவமல பரிபா கத்தை அபேக்ஷிக்கவும் ஆணவமல நிவிர்த்தியானது சிற்சத்திப் பிரகாசத்தை அபேக்ஷிக்கவும் வேண்டுகை யில் 1 அந்யோந்யாச்ரயம் என்னில்? அஃதல்ல. சூரி யோதயமும் அந்தகார நிவிர்த்தியும் முற்பிற்பாடற ஏககாலத்திலே ஆனதுபோல, சித்தபிவியத்தியும் அஞ் ஞான நிவிர்த்தியும் ஏககாலமாகையால் அந்யோந்யாச்ரயதோஷமில்லே.

ണ്ടുലഞ്ഞിട്ടു വ്രഥത്തി പ്രമുഖ്യം അവരു പ്രമുഖ്യം പ്രമുഖ്യം പ്രമുഖ്യം പ്രമുഖ്യം പ്രമുഖ്യം പ്രമുഖ്യം പ്രമുഖ്യം പു പൂട്ടു പ്രമുഖ്യം പുരുത്തി പ്രമുഖ്യം പുരുഖ്യം പുരുവ്വം പുരുഖ്യം പുരുവ്വം പുരുവ്വ

சத்திநிபாதம் நான்கு என்றது, நிவிருத்திசத்தி பதிந்தபொழுது மந்தம். அப்பொழுது நித்திய அநித் திய விவேகத்தைப்பண்ணி விஷயங்களிலே ² விரக்தி வரும்.

அந்யோந்யாச்ரயம் - ஒன்று மற் இென்றை வேண்டு தல்.
 விரக்தி - ஒழிவு.

பிரதிஷ்டாசத்தி பதிந்தபொழுது மந்ததரம். அப் பொழுது முதலுண்டான விவேகமும் விரக்தியும் பிர திஷ்டிதமாம். இவ்விடத்துத் தரப்புப் பிரத்தியம் நியூ நத்திலே.

வித்தியாசத்தி பதிந்தபொழுது சிவஞானம் பிர காசம்; இது தீவிர சத்திநிபாதம்.

சாந்திசத்தி பதிந்தபொழுது தீவிரதரம். இவ் விடத்துத் தரப்புப் பிரத்தியம் அதிகத்திலே. நிர்விகார ஞானத்திஞல் உபசாந்தி வரும்.

இந்தச் சத்திகளுக்குச் சத்திமாளுமிருக்கிற சிவ னுடைய நாமமும் நிவிர்த்திசன், பிரதிஷ்டேசன், வித் யேசன், சாந்திசன் என்று வியவகரிக்கப்படும். சத்தி சிவனுக்கு ஆதாரதேக கரணுதிகளாகையால் இவ்வி டத்துச் சத்திகள் ஸ்தானமென்றும் சொல்லப்பெறும்.

இவ்வாறு கன்மசாமியமும் மலபரிபாகமும் ஆன காலத்திலே ஆன்மாவினுடைய ஞான திருஷ்டியை விழிப்பிக்கிற ஈசுவரசத்தியான து பதியும். அது பதிந்த மாத்திரத்திலே ஆணவ மலத்தினுலே ஆன்மாவை விஷயோன்முகமாகப் பண்ணுவிக்கிற திரோதான சத்தியான து மலத்தைச் செலுத்தாமல் விடும். அந்தத் திரோதானசத்தி நிவிருத்தியான மகான்மாவுக்குத் துக்கசாகரமாகிற சம்சாரத்திலே 1 சடிதி வைராக்கியம் உண்டாம். கண்ணப்பெற்றவன் காட்சியை இச்சிக்கு மாப்போல ஞான திருஷ்டியைப்பெற்ற ஆன்மா சிவனு டைய பாதாரவி ந்த தரிசன த் திலே இச்சையுண்டாய் எப் பொழுது தரிசிப்பேன், எப்பொழுது பந்தத்திலே நின் றும் முத்தனுவேன், ஆர் அவரைத் தரிசிப்பிக்கிறவர் என்று புத்தியை உடையவஞய் இவ்வாறு சம்சாரத்தில் பயப்பட்டிருக்கிறவணே ஆசாரியமூர்த்திமாளுகிய சிவன் சத்திநிபாதானுகுணமாக அனுக்கிரகம் பண்ணுவன்.

சத்திநிபாதானுகுணமான அனுக்கிரகமாவது, மந்த சத்திநிபாதத்தை உடையவனுக்கு நிவிர்த்திகலே யில் உண்டான புண்ணிய பாபங்களேச் சோதித்துப் பிருதிவியாதி ஆகாச பரியந்தம் உண்டான ந்த்துவங் கணத் தரிசித்து நிங்கும்படி உபதேசித்துப் பிரமாண்ட 2 உபரி லோகங்களிலே யோசிப்பது.

மந்ததர சத்திநிபாதத்தை உடையவர்களுக்கு நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை இரண்டு கஃலகளில் புண்ணிய பாபங்களேயும் சோதித்துப் பிருதிவியாதி பிரகிருதி பரியந்தம் உண்டான தத்துவங்களேத் தரிசித்து நீங் கும்படி உபதேசித்து, புருஷோபரி தத்துவங்களிலே பிரளயாகலகை இருக்கும்படி யோசிப்பது.

1

4

I. சடிதி – சீக்கிரம். 2. உபரி **-** மேல்.

தீவிர சத்திநிபாதத்தை உடையவணே நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தியை மூன்று கலேகளேயும் சோதித்து, பிருதிவியாதி அபரமுத்தி ஸ்தானமாகிய சுத்தாத்துவ 1 வாசியாகப் பண்ணுவது.

தீவிரதர சத்திநிபாதத்தை உடையவணப் பஞ்ச கஃயும் சோதித்து நாமரகிதமும் நிராதாரமும் பிரத்தி யட்ச 2 அகம்யமும் அனுமான அகம்யமும் ஷட்த்ரிம்சத் தத்துவாதீ தமுமாய் அகண்டாகார சச்சிதான ந்தாத் துவய பரிபூர்ண பரமசிவத்திலே வேறறத் தத் ஆகார மாம்படி யோசிப்பது.

உடிலு உது இடைப்படு இடைப்படு இடையன் இடைப்படு இடிப்படு இடைப்படு இடைப்படு இடைப்படு இடைப்படு இடைப்படு இடைப்படு இடிப்படு இடைப்படு இடைப்படு இடைப்படு இடைப்படு இடைப்படு இடைப்படு இடிப்படு இடி

செலீகா@ாதூரெ:- சுநாவெ) து நிரா@௦௸ப சுற்தாஹே இராந்வஜி அந்தி நிரும் திரும் திர

வாசி - இருக்கிறவன்.
 அகம்யம் - அறியக் கூடாத்து.

തുപ്രയുന്ന ബിരുമ്പ് കുരുന്നു ക്യാര്യമുട്ടു പു ആല്രയുന്നു ബിരുത്തിക്കു ക്യാര്യമായായായും പോളോ എന്നു പ്രത്യാര്യായും പുരുത്ത്യായും പുരുത്ത്യായും പുരുത്ത്യായും പുരുത്ത്യായും പുരുത്ത്യായും പുരുത്ത്യായും

வைராக்கிய ஏது பத்து. அவையாவன:- வியாதி பீடையாலே வரும் ஐனன வைராக்கியம் ஒன்று.

தன்னுடைய தேக தோஷத்தைக் கண்டு வரும் தேக வைராக்கியம் ஒன்று.

சகல ஐசுவரியங்களேயும் குறைவற அனுபவித்து இனிப் போதும் என்று வரும் ஐசுவரிய வைராக்கியம் ஒன்று.

ஆதியாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிக தாபத் திரயங்களிஞலே வரும் பிரபஞ்ச வைராக்கியம் ஒன்று.

அர்த்தத்தைத் தேடுகிறதினுும் இரட்சிக்கிறதின லும் கள்ளர் கொண்டுபோகிறதினுும் யாதொரு துக் கம் உண்டானதினுும் வரும் திரவிய வைராக்கியம் ஒன்று.

மாதா பிதா ஸ்திரீ புத்திரன் இஷ்டபந்து சிநேகித நிவீர்த்திகணப் பிரிந்ததிணுலே கூட்டமெல்லாம் பிரிந்த காலத்தில் துக்கத்துக்கு ஏது என்று வரும் சங்க வைராக்கியம் ஒன்று.

காமுகளுயிருக்கிறவன் தான் மோகமாயிருக்கிற ஸ்திரீயினிடத்திலே குணத்திலேயாகிலும் தேகத்திலே யாகிலும் வைராக்கிய ஏதுவானதொரு தோஷத்தைக் கண்டு விரக்திவரும் ஸ்திரீ வைராக்கியம் ஒன்று.

அன்னபாளுதிகள் ஒருபொழுது இல்லாதிருக்கினும் தேகம் நில்லாது, எத்தணேநாள் எத்தணவகையிலே புசித்தாலும் திருப்தியை அடையாது என்று வரும் புசிப்பு வைராக்கியம் ஒன்று.

தானத்துக்குப் போய்த் தள்ளுண்டதினுல் வரும் பீரதிக்கிரக வைராக்கியம் ஒன்று.

தேகத்திலே யாதொரு ஏதுவும் இல்லாமல் பூர்வ ஜன்ம சிவபூஜா புண்ணியபலத்திஞலே தேகாதியான சர்வ வஸ்துக்களிலும் வரும் வைராக்கியம் ஒன்று. ஆகப் பத்து. இவற்றுள் நிரு ஏதுகமாக வருகிற வைராக்கியம் உத்தமம். நின்ற ஒன்பதும் மத்திமம்.

வெள்ளூரெ:- சுய்வெரா மு ஹெசொவி வைக்கூ வெணர்யு சொவுதெ வராயராற் வரவிகவராவர ஸ் ம நுஸ் ஹேனா இட்டிய இடி இது இது ஆக்கு க்கு க **தெதெலி**ட ஜென்டிடலி**ஆ**நா இல் வூரி இல் செய் இரு ம இத்தி _{இட}்டியல் ஒளுப்பட்டி வண்ணமான் அவது _{1.} ച്ചുപ്പെട്ടും പ്രഹ്യായിലും പ്രഹ്യായിലും പ്രത്യായിലും പ്ര க்_ட் வேஸி ஆட்டிண் ஒரு விரிய இடிக்கி இரு இரி **ஊடி - ஆக்கார் கிறிய கி** ண்டு | வஷெராவெராறு உயாக்கு பா வூலவராவி ് കാലക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്രം പ്രത്രം പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്രം പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ്രത്യാക്കാന് പ് டிர**் தி**த்கிக்கணாக் I உள்ள நொடி 26 தா ஹெதொ <u>രൂട്ടെ പ്രൂട്ട പുടുന്നു പുട്നു പുട്നു പുട്നു പുടുന്നു പുടുന്നു പുടുന്നു പുടുന്നു പുടുന്നു പ</u>

ക്സസ് സു ത്രാവായുള്ള ഇതും. പൊഞ്ചിരുത്തായുള്ള ഇതുക്കായ ഉപ്പോഴ് വലയ്ലെങ്ങ ഉയ്യെന്നു പ്രത്യായുള്ള ആള് കൂട്ടിച്ചിനുള്ള

பலவிதமா சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும் படிநயனத் தருள்பிசம் வாசகமா னதமும் அலில்சாத் திரம்போகம் அவுத் திராதி

அநேகமுள அவற்றினவுத் திரிஇரண்டா மழியில் இலகுஞா னங்கியை எனஞானம் மனத்தால்

இயற்றுவது கிட்யைஎழில் குண்டமண்ட லாதி நீலவுவித்துச் செய்தல்கிரி யாவதிதான் இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபிசமென இரண்டாகி நிகழும்.

இனி ஆசாரியன் பக்குவான்மாக்களுடைய பாச விமோசனம் பண்ணுவது எவ்வாடுறன்னில்?

இ · ள் : ஆசான் பாசமோசனம் பண்ணும்படி பலவிதம்; அவ்விதங்களாவன, ·

நயனத்து அருள் . 1 அவலோகனமானது சிருங் காரமென்றும், நிக்கிரகமென்றும், அநுக்கிரகமென்றும் மூன்றுவிதமாம். அதிலே ஆசாரியன் சீடனிடத்திலே பண்ணும் அவலோகனம் கருடபாவணே கைவந்தவன் பாம்பிஞலே கடிபட்டவணப் பாம்பாகவும் தான் கருட ஞகவும் பாவித்துக் கருடனுடைய கிரகாவலோகனம் பண்ணி விஷந்தீர்ந்தவாறே அவனுடைய ² ச்ராந்தி நிவிர்த்தியர்த்தம் தான் சந்திரபாவணேயைப் பண்ணி அவண அமிர்தகலேயினுலே அபிஷேகம் பண்ணின தாகக் கிருபாவலோகனம் பண்ணினதுபோல; சிற் பாவநாசித்தனை ஆசாரியன் பாசநிவிர்த்தியர்த்தமாக

நிக்கிரகாவலோகனமும் ஆன்மாவினுடைய * ஆப்பி யாயநார்த்தமாக அநுக்கிரகாவலோகனமும் பண்ணு வது சட்சுதீட்சை;

பரிசம் ஆசாரியன் தகஷிண அத்தத்திலே கந்த லேபனத்தைப் பண்ணிச் சிவணே ஆசன மூர்த்திமூலம் வித்தியாதேகம் பஞ்சப் பிரம ஷடங்க மூலமந்திரங்களி ஒலே புஷ்பங்கொண்டு பூசித்து, சீடனுடைய மஸ்த கத்திலே வைத்து, ஸ்பரிசவேதி ஸ்பரிசத்திலே தாம்ப ராதி லோகங்களினது களிம்பு நீங்கிச் சுவர்ணமானது போல, சீடனுடைய பாசத்திரயம் நீங்கிச் சிவமாம்படிப் பண்ணுவது ஸ்பரிச தீட்சை;

வாசகம் வர்ணசிரமா நுகுணமாக பஞ்சாக்கரத்தை உபதேசம் பண்ணுவது வாசகதீட்சை;

மான தமும் - ஆசாரியன் தன்னுடைய ரேசக வாயு விஞலே புறப்பட்டு, சீடனுடைய பூரக வாயுவிஞலே இருத்யத்தில் பிரவேசித்து, சீட சைதன்யத்தை வாங்கி, துவாதசாந்தமளவாகக் கொண்டு போய், தம்முடைய இருதயத்திலே சிவசைதன்யத்துடனே கலந்து, உப்பும் அப்பும் கலந்து ஏகரசமானது பேரலப் பாவித்து, சீட சைதன்யத்தைச் சீடன் தேகத்திலே பிரதிஷ்டை பண்ணுகிறது மானச தீட்சை;

அலகில் சாத்திரம் - முடிவற்ற சாஸ்திரார்த்தங் கீள யெல்லாம் சங்கிரகித்து, பதி பசு பாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களேயும் சிவ சீவர்களுடைய ஐக்கியத்தையும் சத் சம்பிரதாயமாகப் போதிப்பது சாஸ்திர தீட்சை;

யோகம் - நிராதார சிவயோகத்தை அப்பியாசம் பண்ணுவிப்பது யோக தீட்சை;

^{*} ஆப்பியாயநம் - திருப்தி.

அவுத்திரி - 1 ஹுத சஹிதமாகப்பண்ணும் தீட்சை அவுத்திரி தீட்சை;

ஆதி அநேகம் உள - கீழ்ச்சொன்ன தீட்சைகள் ஆதியாக இன்னும் அநேக தீட்சைகள் உண்டு.

அவற்றின் அவுத்திரி இரண்டாம் - அவைகளுக் குள்ளே அவுத்திரி திட்சையானது இருவகைப்படும்;

அறியில் - இரண்டையும் அறியில்,

இலகு ஞானம் கிரியை எனும் - பிரகாசத்தை யுடைய ஞானதிட்சை என்றும் கிரியாதிட்சை என்றும் சாஸ்திரங்கள் சொல்லும்;

ஞானம் மனத்தால் இயற்றுவது - மனத்தினுலே சீடனுடைய தேகத்தைப் பிரவேசித்து நாபி குண்டத் திலே சிவாக்கினி முகங்கண்டு இந்த ஓம பூர்வமாக ஷடத்துவ சுத்தியைப் பண்ணுவது ஞானதீட்சை;

கிரியை எழில் குண்டம் மண்டலாதி நிலவுவித்து செய்தல்-சிற்ப ² கௌசல்யத்துடனே குண்ட மண்டப வேதிகளேச் சமைத்து ஆகமோக்தமாகக் கலாசோதண யைப் பண்ணுவது;

இன்னும் கிரியாவதிதான் நிர்ப்பீசம் சபீசம் என இரண்டாகி நிகழும் - மேலும் அந்தக் கிரியாவிதியா னது நிர்ப்பீச தீட்சை என்றும் சபீச தீட்சை என்றும் இரண்டாகச் சொல்லப்படும் என்றவாறு.

^{1.} ஹுதசஹிதம் - ஓமத்தோடு கூடியது.

^{2.} கௌசல்யம் - சாமர்த்தியம்.

<u>.</u>

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்படை மொழியார் பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க் தப் சீலமது நிர்ப்பிசம் சமயா சாரம் [பண்ணும் திகழ்சுத்தி சமயிபுத் திரர்க்கு நித்தத்(து) ஏனுமதி காரத்தை இயற்றித் தானும் எழில்நிரதி காரையென நின்றிரண்டாய் சாலநிகழ் தேகபா தத்தி தேடு [விளங்கும் சுத்தியநிர் வாணமேனச் சாற்றுங் காலே. 4

மேல் இவ்விரண்டு நீட்சைகளுக்கும் அதிகாரி கீளக் கூறுகின்றது.

இ-ள்: பாலர் - பத்து வயதளவும், வாலிசர் - இருபத்தைஞ்சு வயதளவும், விருத்தர் - எழுபத்தைஞ்சு வயசுக்குமேல், பனிமொழியார் - ஸ்திரீஜனங்கள், பல போகத்தவர் - 1 அநியம் புபுகூ ுக்கள், வியாதிப்பட் டவர்க்குப் பண்ணும் சீலமது நிர்ப்பீசம் - தீர்க்கரோ கத்தை உடையவர்களுக்குப் பண்ணும் தீட்சாவிதியா வது பீஜாக்ஷரரகிதமாக மந்திரங்களினுலே ஓமமும் உபதேசமும் ஆகையால் இவர்கட்குச் 2 சாம்பவ தீட்சையுமில்லே, ஆசாரியாபிஷேகமுமில்லே;

ചെക്കുന്നു പ്രത്യാലു പ്രത്യാലു കുടുക്കുന്നു പ്രത്യാലു പ്രത്യാലുന്നു പ്രത്യാലു പ്രത്യാലുന്ന് പ്രത്യാലുന്ന് പ്രത്യാലുന്നത്ര പ്രത്യാലുന്ന് പ്രത്യാലുന്ന്

^{1.} அநியம் புபுகூஷு - நியமமில்லாமல் சாப்பிட விரும்பு பவன். 2. சாம்பவம் - சம்புவினது.

Ł.

சமயாசாரம் திகழ் சுத்தி • இந்த நிர்ப்பீச தீட்சை யைப் பண்ணுகிற பேர்க்குச் சமயாசாரக் கிரியைக்கு ஏதுவாயிருக்கிற கர்ம பீஐத்தையும் சுத்தி பண்ணப் படுவது;

சமயி புத்திரர்க்கு நித்தத்து ஏலும் அதிகாரத்தை இயற்றி - சபீசதீட்சையை உடைய சமயிக்கும் புத்திர னுக்கும் நைமித்திகத்தினுலே ஆசாரியனுக்கொழிய அதிகாரமில்லே ஆகையால் நித்தியத்திலே அதிகாரத் தைக் கொடுத்து, தானும் எழில் நிரதிகாரை என நின்று இரண்டாய் விளங்கும் - நிர்வாண தீட்சை யுடையவர்களுக்குத் தானும் நித்தியத்திலே சாதிகார மென்றும் நிரதிகாரமென்றும் இருவகைத்தாய்ச் சொல் லப்படும்;

சால நிகழ் தேக பாதத்திஞேடு சத்திய நிர்வாணம் என சாற்றுங்காலே - இன்னும் அந்த நிருவாண தீட்சாபேதம் கூறுங்கால் நிகழ்காலத்துத் தேக 1 பதன மாய் அப்பொழுதே பரமமுத்தியை அடையப்பண்ணு வது 2 சத்தியோநிர்வாணம் என்றும் சீவன்முத்தி வியவதானமாகப் பண்ணுவது அசத்தியோ நிர்வா ணம் என்றும் இருவகைத்தாம் என்றவாறு.

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி இழுக்கா நல்ல உத்தமர்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிவர் தம்மை நீதியிஞல் நித்தியநை மித்திககா மியத்தின் நிறுத்திநிரம் பதிகாரம் நிகழ்த்துவதும் செய்து

சாதகா சாரியரும் ஆக்கி விடு

தருவிக்கும் உலோகசிவ தருமிணியென் நிரண்டாம் ஆதலிஞன் அதிகாரை யாம்சமயம் விசேடம்

நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்றடங்கு மன்றே. 5

மேல் சபீசதீட்சா திகாரிகளேக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஓதி உணர்ந்து ஒழுக்க நெறி இழுக்கா நல்ல உத்தமர்க்கு செய்வது உயர்பீசம் - கன்மகாண்ட சாஸ்திரங்கஃப்படித்து அதனுடைய பொருஃயமறிந்து அந்தப்படியே வழுவாமல் அனுஷ்டானங்கஃயயும் பண்ணிவரும் உத்தமர்களுக்குப் பண்ணுமது சபீச தீட்சை;

நீதியிஞல் நித்திய நைமித்திக காமியத்தில் நிறுத்தி நிரம்ப அதிகாரம் நிகழ்த்துவதும் செய்து சாதகாசாரியரும் ஆக்கி அவர்களவர்கள் அதிகாரானு குணமாக நித்திய கன்மம் மாத்திரமாகவும் நித்திய நைமித்திக கன்மமும் நித்திய நைமித்திக காமிய கன்ம மும் பண்ணும்படித் தாபித்து, தீட்சை பிரதிஷ்டை பிராயச்சித்தாதியான சர்வாதிகாரத்தையும் கொடுத்து, சாதகாசாரியாபிடேகமும் பண்ணி;

சாதகாசாரியன் என்றது நைஷ்டிகாசாரியணேப் போல அக்கினி காரியாதி கன்மங்களின்றிச் சர்வமும் ஞானத்திஞலே பண்ணுது அக்கினி காரியாதி கன்மங் கணேயும் பண்ணும் பௌதிகாசாரியணேச் சொன்னது.

வீடு தருவிக்கும் உலோக சிவதருமிணி என்று இரண்டாம் - மோட்சத்தைக் கொடுக்கும் நிர்வாண தீட்சைதானும் உலகதருமிணி என்றும் சிவதருமிணி என்றும் இருவகைத்தாம்;

உலகதருமிணியாவது கிருகஸ்தனுக்குப் பௌதி காசாரியர் சிகாச்சேதமன் றியில் பண்ணும் தீட்சை. சிவ தருமிணியாவது நைஷ்டிகாசாரியன் நைஷ்டிகனுக்குச் சிகாச்சேதத்துடனே பண்ணும் தீட்சை. நைஷ்டிகா சாரியன் பௌதிகனுக்கு உலகதருமிணி தீட்சையும் பண்ணலாம். பௌதிகாசாரியன் நைஷ்டிகனுக்குத் தீட்சை பண்ணலாகாது.

சூர்மலைய வடும்கு. சுர்க்கு இடுக்கு இடிய வெளிய வருக்கு வருக்கு

ஆதலிஞல் அதிகாரையாம் சமயம் விசேடம் நிரு வாணம் அபிடேகம் இவற்று அடங்கும் அன்றே- சபீச தீட்சையானது அதிகாரத்துடனே கூடினதாகையால் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் ஆசாரியாபிடேகம் என்னும் நாலு- தீட்சையும் அவரவர் ஞானத்துக்கு ஈடாகப் பண்ணப்படுவது. தீட்சையை அநேக பேத மாகச் சொல்லிப்போந்து இவ்விடத்து நாலென்று சொல்லுவானேன் என்னில்? அந்தத் தீட்சாபேதங்க ளெல்லாம் இந்நாலு தீட்சையிலே அந்தர்ப்பவிக்கும் என்றவாறு. அழிவிலாக் கிரியையினுன் ஆதல்சத்தி மத்தான் ஆதல்அத்து வாசுத்தி பண்ணிமலம் அகற்றி ஒழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞானம்

உதிப்பித்துற் பவந்துடைப்பன் அரன்ஒருமு வர்க்கும் வழுவிலா வழிஆரும் மந்திரங்கள் பதங்கள்

வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் க&லகள் கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றினுன்று வியாத்தி கருதுக&ல சத்தியின்கண் சத்திசுவன் கண்ணும். 6

கிரியா தீட்சை என்றும், ஞான தீட்சை என்றும், சாம்பவ தீட்சை என்றும் மூன்றுவிதம் ஆகையால் இம்மூன்றுவகை தீட்சா திகாரிகள் மூவர்க்கும் மூத்தி பேதம் உண்டோ என்னில்? பேதம் இல்ஃ என்பதும் கன்மம் ¹ ஆர்ச்சித்ததற்கு வழி ஈதென்பதும் மேல் கூறுகின்றது.

இ-ள்: அரன் ஒரு மூவர்க்கும் அழிவு இலர கிரியையினுன் ஆதல் சத்திமத்தான் ஆதல் அத்துவர சுத்தி பண்ணி மலம் அகற்றி ஒழிவு இலா சிவம் பிரகா சிக்க ஞானம் உதிப்பித்து உற்பவம் துடைப்பன் -பக்குவான்மாக்களுடைய பாசத்தை ஹரிக்கையினுலே அரனென்னும் நாமத்தையுடைய சிவன் ஆசாரியமூர்த் தியை அதிஷ்டித்து நின்று கிரியா தீட்சாதிகாரிக்கும் ஞான தீட்சையில் பேதம் சாம்பவ தீட்சையாகையால் ஞான தீட்சாதிகாரிக்கும் சாம்பவ தீட்சாதிகாரிக்கும் இந்த மூன்றுபேருக்குமாகிலுமென்றது உவியவஸ்தித விகற்பம் ஆதலால் கிரியா தீட்சாதிகாரிக்குக் கன்ம வைகல்யமில்லாத கிரியா தீட்சையினும் ஞான தீட் சாதிகாரிக்கும் சிற்சத்தி சகிதமான மனேபாவணேயி

^{1.} ஆர்ச்சிதம் - சம்பாதிக்கப்பட்டது.

^{2.} வியவஸ்திதி - கட்டுப்படு.

*

į Są

னுலே பண்ணும் ஞான தீட்சையினுலும் கேவல சித் சத்தி மாத்திரத்தினுலே பண்ணும் சாம்பவ தீட்சையி இலும் அத்துவ சுத்தியைப்பண்ணி;

அத்துவசுத்தியாவது, ஷடத்துவாவிலும் சஞ்சித மாயிருந்த கன்மங்கணேயெல்லாம் நசிப்பித்தல்; கன்மங் கள் நசிக்கவே மாயையும் நீங்கும். ஆணவ மலத்தி னடைய தடையையும் ஒழித்து, நித்திய ஞ<mark>ானைந்த</mark> ஆன்மாவினிடத்திலே அபிவியத்தி மயமான சிவம் யாவதற்குமுன் அராகாதி கலுஷிதமாயிருக்கிற பசு ஞானம் போக, ஆன்மசொரூப ஞானத்தைப் பிரகாசிப் *,* பித்து, மேல் ஜனனங்கள் எடாதவாறு சு<mark>த்தம்பண</mark>் ணுவன். பதியும் ஆன்மாவும் விபுவாயிருக்க அத்துவா என்றது ஆருக்கென்னில்? ஆன்மா மாயையினுல் பந் திக்கப்பட்டு ஏகதேசத்தை அடைந்து கிஞ்சிஞ்ஞைய் நின்று தீட்சாக்கிரமத்தினுலே ஓவ்வொரு தத்துவங் களாக நீங்கிச் சுவசொரூபமான விபுத்துவத்தையும் சர்வஞ்ஞதையையும் பெற்றுச் சிவத்தை அடைகையி னுல் அத்துவா என்றதொழிந்து தேசாத் தேசாந்<u>த</u> ரத்தை அடைந்தது என்றதல்ல.

ക്കുഥക്ക് മ്പാര്രവക്ക് ചെത്തുഥക്ക് മുവാന്വു വത്തു പ്രാക്കുന്ന പ്രാത്യ പ്രവര്യ പ്രാത്യ പ്രാത്യ പ്രാത്യ പ്രാത്യ പ്രാത്യ പ്രാത്യ പ്രവര്യ പ്രവര്യ പ്രാത്യ പ്രാത്യ പ്രവര്യ പ്രവര്യ പ്രാത്യ പ്രാത്യ പ്രവര്യ പ്രവര്യ

இஃதன்றியும், ஆன்மாவுக்குக் கன்மம் ஆர்ச்சிக் கிறதுக்கு வழி என்பதாக,

வழு இலா வழி ஆறு ஆம் மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் க‰கள் . தப் பறக் கன்மமானது என்று மார்க்கம் ஆருகும். அவை யாதோ என்னில்? மந்திரங்களே 1 உதாத்த அனு தாத்த ஸ்வரிதப் பிரசயங்களுடனே தப்பாமல் உச்சரித் தால் புண்ணியம் என்றும் தப்பிருல் பாபம் என்றும், வியாகரணத்தை அறிந்து பதங்களேப் பிரித்ததைல் புண்ணியம் என்றும், அறியாதே பிரித்தால் பாப மென்றும், வன்னங்களே 2 ரஸ்வ தீர்க்கப் புலுதம் வழுவாமல் அந்தந்த ஸ்தானங்களிலே உச்சரித்தால் புண்ணியம் என்றும் அல்லது பாபம் என்றும், புவன நாயகரைப் பண்ணின பூஜாதிகளிஞலே புண்ணியம் நு **ப**க்கர் என்றும் தத் திரவியாபகார நிந்தாதிகளிஞலே பாபம் என்றும், ஞானே ந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்தக்கரணங் களினுலே பராக்குப் பண்ணின் உபகாரத்தினுலும் **விசிஷ்டத் தி**ரவிய போக்கியத்தினுைம் புண்ணியம்

^{1.} உதாத்தம் - உரத்துச் சொல்லல்; அனுதாத்தம் -மெல்லச் சொல்லல்; ஸ்வரிதம் - உச்சரிப்புப் பேதம்; பிர சயம் - கூட்டல். 2. ரஸ்வம் - குறில்; தீர்க்கம் - நெடில்; புலுதம் - அளபெடை.

(15

என்றும் பிறர்க்குப் பண்ணின அபகாரத்,தினுலும் நிஷித்த திரவிய போக்கியத்தினுலும் பாபம் என்றும், பஞ்சகலாபிமானிகளான பஞ்ச சத்திகளுக்குப் பண் ணின பூசா பூசைகளினலே புண்ணி.ய பாபமென்றும்,

கழிவு இலாது உரைத்த முறை ஒன்றின் ஒன்று வியாத்தி கருது கலே சத்தியின்கண் சத்தி சிவன்கண் ஆம் · ஒன்றை ஒன்று நீங்காத முறைமையைச் சொல் லுகையால் மந்திரங்கள் வியாப்பியமும் பதங்கள் வியா பகமும், பதங்கள் வியாப்பியமும் வன்னங்கள் வியாபக மும், வன்னங்கள் வியாப்பியமும் புவனங்கள் வியாபக மும், புவனங்கள் வியாப்பியமும் தத்துவங்கள் வியாபக மும், தத்துவங்கள் வியாப்பியமும் கலேகள் வியாபக மும், கலேகள் வியாப்பியமும் சத்திகள் வியாபகமும், சத்திகள் வியாப்பியமும் சிவன் வியாபகமுமாம் எ-று.

இவ்வாறு சிவன் சர்வ வியாபி ஆகையால் ஆறு அத்துவாக்களிஞலே ஏற்பட்ட கன்மங்கணக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கின்றவனும் புசியாதபடிக்குத் தீட்சையிஞலே ஒழிக்கின்றவனும் சிவனே ஆம்.

மந்திரங்கள் முதல்ஐந்தும் கலேஐந்தின் வியாத்தி மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்கள் நாலேழ் அந்தநிலே எழுத்தொன்று புவனம் நூற்றெட்(டு)

அவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்திஅயன் தெய்வம் வந்திடுமந் திரமிரண்டு பதங்கள் மூவேழ்

வன்னங்கள் நாலாறு புரமைம்பத் தாறு தந்திடுந்தத் துவங்களிரு பத்து மூன்று தரும்பிரதிட் டாக‰மால் அநிதெய்வம் தானும். 7

மேல் பஞ்ச கஃயிலும் மந்திர பத வன்ன புவன தத்துவங்கள் நிற்கும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ-ள்: மந்திரங்கள் முதல் ஐந்தும் கண ஐந்தின் வியாத்தி - மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவங்கள் ஐந்தும் நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச கணகளினுலே வியாபிக் கப்படும் என்றவாறு.

மேல் வெளிப்பதம்.

வித்தையின்மத் திரமிரண்டு பதம்நா ஃடிந்து விரவும்எழுத் தேழுபுரம் இருபத் தேழு தத்துவமும் ஓரேழு தங்குமதி தெய்வம் தாவில்உருத் திரனுகும் சாந்தி தன்னின் வைத்த்னமத் திரமிரண்டு பதங்கள்பதி னென்று வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட் டாகும் உத்தமமாம் தத்துவமும் ஒருமுன் முகும் உணரில்அதி தேவதையும் உயரச னமே.

வித்தையில் இதுவுமது.

சாந்தியா நிதகஸே தன்னின்மந் திரங்கள் தாம்மூன்று பதமொன்(று)அக் கரங்கள்பதி னுறு வாய்ந்தபுரம் மூவைந்து தத்துவங்கள் இரண்டு மருவும்அதி தேவதையும் மன்னுசதா சிவராம் ஏய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினென்று பதங்கள் எண்பத்தொன் றக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன் ருகும் ஆய்ந்தபுரம் இரு நூற்ரே டிருபத்து நாலாம் அறிதருதத் துவம்முப்பத் தாறுகஸே ஐந்தே.

சாந்தியாதீதகஃ. மேல் இதுவும் அது.

மூன்று நிறத் தணுக்கள்செயும் கன்மங் கட்கு முன்னிஸ்யா மூவிரண்டாம் அத்து வாவின் ஆன்றமுறை அவைஅருத்தி அறுத்துமல முதிர்வித்(து) அரும்பருவம் அடைதலுமே ஆசா ஞடித் ¥.

٠,

தோன்றிநுக ராதவகை முற்செய் கன்மத்

துகளறுத்தங் கத்துவாத் தொடக்கறவே சோதித்(து) ஏன்றஉடற் கன்மம்அனு பவத்தினைல் அறுத்திங்(கு)

இனிச்செய்கன்மம் மூலமலம் ஞானத்தால் இடிப்பன்.

மேல் சஞ்ரித ஆகாமிய பிராரத்தங்களேயும் ஆணவமலத்தையும் ஒழிக்கும்முறைமை கூறுகிறது.

இ - ள் : அணுக்கள் மூன்று திறத்து செய்யும் கன்மங்கட்கு முன்னிலே ஆ மூவிரண்டாம் அத்துவா வின் ஆன்ற முறை அவை அருத்தி அறுத்து - விபுவா மிருந்தும் சூக்கும தேகத்தளவிலே ஞானக்கிரியா வியா பாரமாகையால் அணுவென்று பெயருடைய ஆன்மாக் கள் மனுவாக்குக் காயமென்னும் திரிவித கரணங்களி இலே பண்ணும் புண்ணிய பாபங்கட்கு ஏதுவான ஆறுவழியில் பொருந்தின கன்மங்களேப் பக்குவ முறை மையிலே புசிப்பித்து அந்தக் கன்மங்களே நசிப்பித்து;

மலம் முதிர்வித்து அரும் பருவம் அடைதலுமே ஆசான் ஆகி தோன்றி - மலசத்திகளே நீங்கும்படிக்குப் பக்குவமாக்கி அரிதாயிருக்கப்பட்ட மலபரிபாகம் பிறந்த வுடனே சிவன் ஆசாரியமூர்த்தியை அதிட்டித்துக் கொண்டு சாந்நித்தியம்பண்ணி;

நுகராதவகை முன் செய் கன்ம துகள் அறுத்து அங்கு அத்துவா தொடக்கு அறவே சோதித்து · அத் துவாக்களிலே சஞ்சிதமாயிருக்கிற புண்ணிய பாபங்க ளானவை பக்குவமாயின் புசியாதபடித் துவந்தமறச் சுத்திபண்ணி;

ஏன்ற உடல் கன்மம் அநுபவத்திஞல் அறுத்து • பொருந்தின தேகப் பிராரத்த கன்மபலம் புசிப்பதும் சுவாநுபவத்திஞல் அவனுக்குப் பரமறும்படி பண்ணி; பரமறுமாறு: புஷ்டிகாரியம் தேக தருமமாகவும் சப்தாதிகளேக் கிரகிப்பது சுரோத்திராதி தருமமாகவும் சோக மோக *அர்ஷணதிகள் அந்தக்கரண தருமமாக வும் கண்டு, தான் இவையிற்றுக்குச் சாட்சியாய்ச் சிவ னுடன் வேறற நிற்கை.

இங்கு இனி செய் கன்மம் மூலமலம் ஞானத்தால் இடிப்பன் - இவ்விடத்து, குரு அநுக்கிரகத்துக்குமேல் பண்ணும் ஆகாமிய கன்மத்தையும் ஆணவமல சக்தி யையும் சிவன் ஞானத்திஞலே பொடிபண்ணுவர் எ-று.

இரண்டாம் அதிகரணம்

புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம் புக்கும் புகல்மிருதி வழிஉழன்றும் புகலுமாச் சிரம அறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்தும் அருங்கலேகள் பலதெரிந்தும் ஆரணங்கள் படித்தும் சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேத சிரப்பொருளே மிகத்தெளிந்தும் சென்ருல் சைவத் ஓறத்தடைவர் இதிற்சரியை கிரியா யோகம் செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர். 11

மேல் இந்த மலபரிபாகம் வருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள் : புறச்சமய நெறி நின்றும் - வேதபாஹ்ய மான பௌத்தாதி மதங்களில் பிரவேசித்து அந்தந்த^{ச்} சாஸ்திரங்கள் சொன்னபடி தவம்பண்ணி அதஞல்;

அகச்சமயம் புக்கும் - தருமாதியான சதுர்வித புரு ஷார்த்தத்தையும் சொல்லும் வைதிகத்திலே பொருந்தி;

للد

7

^{*} அர்ஷணம் - சந்தோஷம்.

புகல் மிருதி வழி உழன்றும் - இருடிகளால் பண் ணப்பட்ட ஸ்மிருதி யுக்தாநுஷ்டான மார்க்கத்திலே நின்று வருந்தியும்; மனு முதலியன.

புகலும் ஆச்சிரம அறத்துறைகள் அவை அடைந் தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - மேலும் அந்த ஸ்மிருதி யிலே சொல்லும் பிரமசரிய கிரகஸ்திய வானப்பீரஸ்த சந்நியாசம் என்னும் ஆச்சிரமங்களே அடைந்து அந்த ஆச்சிரமங்களுக்கு ஏற்ற தருமங்களே அநுஷ்டித்தும்;

அரும் கணேகள் பல தெரிந்தும் • வேதாங்கங்களா கிய வியாகரணுதி கணஞானங்களே உணர்ந்தும்;

ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதாத்தியயனத்தைக் குறைவறப் பண்ணியும்;

சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் - அஷ்டா தச மகாபுராணங்களேயும் அறிந்தும்;

வேத சிரப்பொருணே மிக தெளிந்தும் - வேதாந்த சிரவண மநந *நிதித்தியாசனங்கணப் பண்ணியும்;

சென்ருல் - இவ்வாறு உத்தரோத்தரமாகச் சன னங்கடோறும் அப்பியாசம் பண்ணிவந்தால்;

சைவத்திறத்து அடைவர் - அந்தப் புண்ணிய பலத்திஞலே சைவசமயத்தைப் பொருந்துவர்கள்;

இதில் சரியை கிரியா யோகம் செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியை சேர்வர் - இந்தச் சைவத்தில் சரியை கிரியை யோகமெனும் மூன்று வித்தையும் கிரமத் திலே அனுஷ்டித்து அவையிற்றுக்களின் பலமாகிய சாலோக சாமீப சாரூபங்களே அடைந்து பின்பு ஒரு

٦,

^{*} நிதித்தியாசனம் - தியானம்.

ஜன்மத்திலே ஆசாரியனுடைய அனுக்கிரகத்தினுலே சிவசாயுச்சியத்தை அடைவர்கள் என்றவாறு.

இம்மையே ஈரெட்டாண் டெய்திஎழி லாரும் ஏந்திழையார் முத்தியென்றும் இரஞ்சுவர்க்க முத்தி அம்மையே யென்றுமுத்தி ஐந்து கந்தம் அறக்கெடுகை என்றும்அட்ட குணமுத்தி என்றும் மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி என்றும் விவேகமுத்தி என்றும்தன் மெய்வடிவாம் சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகைமுத்தி என்றும்செப் புவர்கள் சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே. 12

மேல் பரமத முத்தியைத் தூஷித்துச் சுவமத முத்தி கூறுகின்றது.

இ-ள்: இம்மையே ஈரெட்டு ஆண்டு எய்தி எழில் ஆரும் ஏந்திழையார் முத்தி என்றும். இகமேயுள்ளது, பரம் என்பது இல்லே, சுவர்க்கம் நரகம் என்பது ஏது என்னில்? 1 மஜ்ஜன போஜன கந்த புஷ்பாதி சௌக்கியமே சுவர்க்கம், இவைகளின்றித் தரித்திரத்தி னுலும் வியாதியினுலும் பீடிக்கப்படுகிறதே நரகம், அழகுடைத்தாகிய அவயவங்களே உடைத்தாய்ப் பதினுறு வயதாய் 2 மதனகலாவல்லபைகளாய் இருக்கிற ஸ்திரீகளுடனே கூடி அனுபவிக்கிறவேளேயில் 3 நீவி விடுகிறதே மோட்சம் என்னும் உலகாயதனும்;

இரும் சுவர்க்கம் முத்தி அம்மையே என்றும் • வேதோக்த கன்மானுட்டானங்களினுலே இந்தப் பூத பரிணும தேகத்தைவிட்டுத் திவ்விய தேகியாய் மறுமை

· 1

மஜ்ஜனம் – ஸ்நானம்.
 மன்மதநூலில் கெட்டிக்காரி.
 நீவி - துணிமுடிச்சு.

மிலே பெரிய போகத்தை உடைத்தாகிய சுவர்க்கத்தை அடைவதே மோட்சம் என்னும் பூர்வமீமாஞ்சகனும்;

ஐந்து கந்தம் அற கெடுகை முத்தி என்றும் - ரூபம் வேதணே குறிப்பு பாவணே விஞ்ஞானமாகிற பஞ்சகந்த மும் 1 சந்தானமின்றியில் நிச்சேஷமாகக் கெடுகிறதே மோட்சம் என்னும் பௌத்தனும்;

அட்டகுணம் முத்தி என்றும் - அனந்த ஞானம், அனந்த தரிசனம், அனந்த விரியம், அனந்த சுகம், நிர்நாமம், நிர்கோத்திரம், நிராயுஷ்யம், சகலசம்மியதா பாவம் என்னும் எண்குணப் பிராப்தி மோட்சமென் னும் ஐயினனும்;

மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கை முத்தி என் றும் - ஆன்மா சடமாய் ஞாஞச்ரயமாயிருக்கும். அஃது எப்படி என்னில்? விளக்குத் தகளியும் விளக்கும் போல அந்த ஞானத்திஞலே சுகதுக்கானுபவம் உண் டாயிருக்கும் ² ஷோடச பதார்த்தத்வ ஞானத்திஞலே சுக துக்கங்களும் தத் ஏதுவாய் இருக்கிற ஞானமும் நீங்கப் பாடாணம்போல ஓரறிவும் அற்று இருப்பதே மோட்சம் என்னும் நியாயவைசேடிகனும்;

விவேகமுத்தி என்றும் - பிரகிருதி புருட விவேகத் தைப் பண்ணிப் பிரகிருதி வியவகாரங்களுக்குத் தான் அன்னியமாகக் கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவங்கள் அற நிற்பதே மோட்சமென்னும் நிரீசுவரசாங்கியனும்; மேல் மாயா புருட விவேகத்தைப் பண்ணி மாயையை நீங்குவதே மோட்சம் என்னும் மாயாவாதியும்;

தன் மெய்வடிவாம் சிவத்தை செம்மையே பெறுகை முத்தி என்றும் செப்புவர்கள் - பாஞ்சராத்திரிகள் மகா

______ 1. சந்தானம் - பரம்பரை. 2. ஷோடசும் - பதிஞ்று.

விஷ்ணுவினுடைய கிருபையினுல் பிராகிருத தேகத்தை நீங்கித் தங்களுக்குச் சத்தியசொருபமான சுத்த சித்து ரூபியாய் விஷ்ணு * துல்யனுய் ஸ்ரீ பூயி நீலா சத்தித் திரய வியதிரிக்தமான சகல போகங்களும் மகாவிஷ்ணு வைப்போலே நித்தியமாய் உடைத்தாயிருக்கை மோட்சம் என்றும், பூர்வ சைவர் சிவானுக்கிரகத்தினுல் ஆணவம் மாயை காமிகங்கள் நீங்கச் சத்தியமும் சுத்த முமாய்த் தங்கள் சொரூபமாகிய ஞானக்கிரியை பிரகா சிக்க அதனுல் சர்வஞ்ஞத்துவாதி ஷாட்குண்ணியாபி வியத்தியாய்ச் சிவசமமாயிருப்பதே மோட்சமென்றும் சொல்லுவர்கள்; ஆதலால் இஃதெல்லாம் பதமுத்தியே;

சிவன் அடியை சேரும் முத்தி செப்புவது இங்கு யாமே - ஆன்மாவும் சிவனும் அநாதியே பிறிவற்றது; அந்தப் பிறிவில்லாமையைத் தோன்ரு தபடி அநாதியே ஆணவசத்தி தடுத்திருக்கையால் இந்த உபாதிகளி ஒலே அசத்தியமாகிய போகங்களேச் சத்தியம் என்று மயங்கி நின்று சிவானுக்கிரகத்தினுலே உபாதித் திர யங்களும் நீங்கக் கண்ணினது காசகாமலாதி தோஷம் நீங்கக் காட்சியைப் பெற்றதுபோல, சிவனுடைய பிரிவு இல்லாமையைச் சிவஞானத்தால் அனனியமாகக்கண்டு சிவானந்த பரவசத்தினைல சிவமேயாய் நிற்பது மோட்சம் என்று சொல்லிப் பரமமுத்தியை அடைவது உத்தர சைவராகிய எம்மனேரே என்றவாறு.

பதம் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் நிச்சயம், ரட்சை, இருக்கும் இடம், அடையாளம், அடி, ஒரு வஸ்து இத்தணேயும்;ஆகையால் இவ்விடத்துச் 'சிவனடி யைச்சேர' என்றது சிவமாகிய வஸ்துவைப் பொருந்த என்றது

[‡] துல்யட் - சமானம்.

14.

பொருந்த என்றதனை இரண்டிருந்து கூடியது அல்ல, தன்னுடைய பிள்ளேயானவன் வியாதியினுலே மிகவும் பீடிக்கப்பட்டுக் குணமானபொழுது இந்தப் பிள்ளேயை இப்பொழுது பெற்றேன் என்றது போல உபாதியினுலே சிவானுபவம் விளங்காமல் இருந்து வீளங்கின பிறகு கூடியது என்று சொல்லவேண்டியது.

ஓதுசம யங்கள்போரு ளுரைரு நூல்கள் ஒன்நேடோன் நெவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள் யாதுசம யம்பொருள்நூல் யாதிங் கென்னில்

இதுவாகும் அதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்றி நீதியினல் இவையெல்லரம் ஓரிடத்தே காண

நின்றதுயா தொருசமயம் அநுசமயம் பொருள்நூல் ஆதலிறல் இவையெல்லாம் அருமறைஆ கமத்தே அடங்கியிடும் அவையிரண்டும் அரனடிக்கிழ் [அடங்கும். 13

மேல் வேத சிவாகமங்களே சாஸ்திரம் என்றும், சிவஞானமே ஞானம் என்றும் கூறுகின்றது.

இ · ள் : ஓது சமயங்கள் உணரும் நூல்கள் பொருள்கள் ஒன்ரேடு ஒன்று ஓவ்வாமல் உள பலவும் இவற்றுள் யாது சமயம் பொருள் நூல் யாதிங்கு என் னில் · சொல்லும் சமயங்களும் அந்தந்தச் சமய சாஸ்தி ரங்களும் சாஸ்திரங்களில் *பிரதிபாத்தியமான பதார்த் தங்களும் பந்தமுத்தியினுடைய தன்மைகளும் மோட் சோபாயங்களும் ஒன்றுக்கு ஒன்று வேரோதமாகப் பல வாக உள. இவையிற்றுக்களுக்குள்ளே எந்தச் சமயம் பெரியது? எந்தச் சாத்திரம் சர்வத்தையும் சொல்லுகின் றது? எந்தச் சாத்திரத்திலே சொல்லும் பதார்த்தம்

^{*} பிரதிபாத்தியம் - சொல்லத்தக்கது.

2. 3

ويخيد

1

யதார்த்தம்? எந்தச் சாத்திரத்தில்சொல்லும் மோட்சோ பாயம் பரமமுத்தியைக் கொடுப்பது? எந்தச் சாத்திரத் திலே சொல்லும் தருமத்தைப் பண்ணவேண்டுவது? என்று வினுவில்;

இது ஆகும் அது அல்ல எனும் பிணக்கது **இன்றி நீதியீனுல் இவை** எல்லாம் ஓரிடத்தே காண நின்றது யாதொரு சமயம் அது சமயம் பொருள் நூல் - உலகாயதாதி சிவாத்துவைதி அந்தமாகச் சொல்லும் பதார்த்த லட்சணங்க2ளயும் தருமங்க2ளயும் மோட்ச உபாயங்க2ளயும் மோட்சங்க2ளயும் ஆகும் அது அல்ல என்று * சமுத்திரகலச நியாயமாக வேதாகமங்களிலே ஏகதேசத்தை அறிவிப்பது பூர்வ பட்சமும் சித்தாந்தமுமாகத் தர்க்கிப்பித்து, குருடர் யாணயினுடைய ஏகதேசத்தை ஸ்பரிசித்து யாணே இப்படி இருக்கும் என்று தர்க்கம்பண்ணக் கண் உள்ளவன் இவர்கள் சொல்லும் அவயவங்க ளெல்லாம் உடையது யாண என்று நிச்சயித்ததுபோல இந்தச் சமயங்களெல்லாம் சொல்லுவது வேதாகமத் பரதத்துவத்தை _{ஏக}தேசத்தைப்பற்றி என்று உணர்வதானசமயமே சமயம், அந்தச் சமயசாஸ்திரமே சாஸ்திரம், அந்தச் சாஸ்திரத்திலே சொல்லும் பதார்த் தமே யதார்த்தம், அதில் சொல்லும் தருமமும் மோட்ச உபாயமுமே சாதிக்கவேண்டியது ;

ஆதலிஞல் இவை எல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும் அவை இரண்டும் அரன் அடி கீழ் அடங் கும் - சர்வத்தையும் சொல்லுவது சாஸ்திரம் என்பது

^{*} சமுத்திரகலச நியாயம் - சமுத்திரத்தில் குடத்தைப் போட்டு மொண்டால் குடங்கொண்ட ஜலந்தான் வரும் என்ற நியாயம்.

-1

ஆதலால், வேதசிவாகமங்களுக்குள் சகல சாஸ்திரங் களும் அடங்கும். வேதாகமோக்தானுஷ்டானங்களேயே பண்ணவேண்டுவதும் அதிலே அதிலே சொல்லும் பதார்த்தங்களே யதார்த்தமும் வைதிகமும் சைவமுமே இவ்விடத்தும் இரண்டாகச் சொல்லுகையி ஞல் இரண்டிலே அதிகம் ஏதென்னில்? வேதசிவாக**ம** மாகிய அபரஞானமிரண்டும் பரஞானமாகிய சிவஞா னத்திலே [ு] பரியாவசானமாகையால் ^உவேதோபப்பிர மிதமான துகொண்டு வைதிகசைவமென்றும், சிவகுண 3 சங்கிராந்தி சமுற்பத்தி ± சமாவேச சிவசமத்துவம் என்று இம்மூர்த்திகளுக்கு மேலாயிருக்கிற சிவசாயுச்சி யப்பிரதமாகையால் உத்தரசைவம் என்றும், இதைப் பூர்வபட்சம் பண்ணுவதற்கு ஒருசமயம் இல்லே ஆகை யால் சித்தாந்தசைவமென்றும் பெயரையுடைய வைதிக சைவமே சர்வோத்கிருஷ்டமான சமயம். வேத சிவாக மங்களே சாஸ்திரம். இதில் சொன்ன பதி பசு பாசம் ஆகிய பதார்த்தத் திரயமே யதார்த்தம். விசிஷ்டதரும மாகிய கிரியாயோக சிவதருமமேபண்ணவேண்டுவது. சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை என்பதே கேட்டல் மோட்சோபாயம் என்றவாறு.

அருமறையா கமமுதனா லணேத்துமுரைக் கையினுள் அளப்பரிதா மப்போருண அரனருளால் அணுக்கள் தருவர்கள்பின் தனித்தனியே தாமறிந்த அளவில் தர்க்கமொடுத் தரங்களினுல் சமயம்சா தித்து மிருதிபுரா ணம்கலேகள் மற்று மெல்லாம்

மெய்ந்நூலின் வழிபுடையாம் அங்கம்வே தாங்கம் சுருதிசிவா கமம்ஒழியச் சொல்லுவதோன் நில்லே சொல்லுவார்த மக்கறையோ சொல்லொ ணுதே. 1

பரியாவசானம் - முடிவு.
 வேதத்திலே அதிகமாகச் சொன்னது.
 சங்கிராந்தி - சம் பந்தம்.
 சமாவேசம் - பிரவேசம்.

மேல் வேத சிவாகமங்களே சித்தாந்த சாஸ்திரம் என்பது திடப்படுத்துகின்றது.

இ - ள் : அருமறை ,ஆகமம் முதல் நூல் அணேத் தும் உரைக்கையினுல் அளப்ப ,அரிதாம் அப்பொருணே . முடிய ஓதி உணர்தற்கு அரிதாகிய வேதசிவாகமங்கள் இரண்டிலும் எல்லாத்தையும் சொல்லுகையினுல் அத னுடைய பொருணேப் பூர்வோத்தர விரோதமற வேத வாக்கியத்தைப் பண்ண அரிது;

அரன் அருளால் அணுக்கள் தாம் அறிந்த அள வில் தர்க்கமொடு உத்தரங்களிஞல் தனித்தனியே பேன் சமயம் சாதித்து தருவர்கள் விஞ்ஞானத்தின் பொருட்டு இருடிகள் ஞானப்பிரதமான மந்திரங்களேத் தபசுடனேகூட புனர்ச்சரணேப் பண்ணிச் சர்வ மந்திர பதியானவர் அந்தந்த மந்திரங்களுக்கும் தபசுக்கும் தக்க விஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க அந்த ஞானத் தளவு வேதாகமங்களிலே ஏகதேசம் அறிந்து தாம் அறிந்தமட்டும் கொண்டு பூர்வபட்சமும் சித்தாந்தமு மாக வேறு வேறு சமயமாகச் சாதித்து அந்தப்படியே தாங்கள் சாத்திரங்களும் பண்ணுவர்கள்;

மிருதி புராணம் கஃலகள் மற்றும் எல்லாம் மெய் நூலின் வழி புடை ஆம் அங்கம் வேதாங்கம் சுருதி சிவாகமம் ஒழிய சொல்லுவது ஒன்று இல்ஃ சொல்லு வார் தமக்கு அறையோ சொல்லொணுதே-ஸ்மிருதிகள் புராணங்கள் சிட்சை கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தம் சோதிடம் சந்தசு என்னும் கஃலகள் இன்னும் சாஸ்திரம் என்று சொல்லப்பட்டவைகளெல்லாம் யதாத்தோக்த மான வேதசிவாகமங்களாகிய முன்னூலினுடைய வழி நூலும் அதற்குச் சமான தந்திரமும் வேதத்துக்கு அங்கமுமாம். பிரதானமாகச் சொல்லப்பட்டது வேத மும் சிவாகமமும் ஓழிய வேறில்ஃல. இதற்கு அந்நிய

Σ.

.

Magniture,

Ì

ł

மாகச் சுவதந்திராகமங்கள் பிடகநூலாதிகள் உண்டு என்று சொல்லும் அவர் வேதபாஹியர் ஆகையால் அசம்பாஷிதரான துகொண்டு அவர்களோடு உத்தரம் சொல்லலாகாது என்றவாறு.

வேதநூல் சைவநூலென் நிரண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கும் நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள் ஆதிநூல் அநாதியம் லன்தருநூலிரண்டும் ஆரணநூல் பொதுசைவம் அருஞ்சிறப்பு நூலாம் நிதியினல் உலகர்க்கும் சத்திதியா தர்க்கும்

நிகழ்த் தியது நிள்மறையி றெழிபொருள்வே தாந்தத் திதில்பொரள் கொண்டுரைக்கும் நூல்சைவம் பிறநூல் திகழ்பூர்வம் சிவாக மங்கள் சித்தாந்த மாகும். 15

மேலும் அதற்கே புறநடை.

இ - ள் : வேதநூல் சைவநூல் என்று இரண்டே நூல்கள் - வேதம் சிவாகமம் என்று இரண்டே சாஸ்தி ரம். பிரம விஷ்ணுவாதி தேவர்கள் இருடிகள் பண்ணி னது சாஸ்திரங்கள் அல்லவோ என்னில்?

வேறு உரைக்கும் நூல் இவற்றின் விரிந்த நூல்கள் ஆதி நூல் - வேத சிவாகமங்கள் அல்லாமல் தேவர் களாலும் இருடிகளாலும் சொல்லப்பட்ட சாஸ்திரங்க ளெல்லாம் இந்த வேதசிவாகமங்களிலே ஏகதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டு தங்களுடைய பசுஞானத்திஞலே சொல்லப்பட்ட ஆதி சாஸ்திரம்;

அநாதி அமலன் தரு நூல் இரண்டும் - அநாதி நின்மலஞகிய சிவஞலே சொல்லப்பட்டது ஆகையால் வேதம் சிவாகமம் இரண்டும் அநாதி நூலென்று சொல் லப்படும். ஆகில் வேதம் என்றும் சிவாகமம் என்றும் இரண்டாகச் சொல்லவேண்டுவான் ஏன் என்னில் ? ஆரணநூல் பொது சைவம் அருஞ்சிறப்பு நூல் ஆம் - வேதமானது சூரியன்முதலாக ஈசுவரண முடிவா யுள்ள தேவர்கணேயெல்லாம் ஆராதிக்கச் சொல்லுவது ஆகையால் பொது, சிவாகமம் சிவன் ஒருவணேயே ஆராதிக்கச் சொல்லுகையால் சிறப்பு நூலாகும். இவ் விரண்டுக்கும் அதிகாரிகள் ஆரென்னில்?

நீதியினுல் உலகர்க்கும் சத்திநிபாதர்க்கும் நிகழ்த் தியது - கிரமத்திலே யஞ்ஞாதி அனுட்டானங்களேப் பண்ணிப் புண்ணிய உலகங்களே அடைய இச்சிப்பவர் உலகர், அவர்களுக்குச் சொன்னது வேதம். சிவசத்தி பதிந்ததனுல் சிவசாயுச்சியத்தை அடைய இச்சிப்பவர் சத்திநிபாதர். அவர்களுக்குச் சொன்னது காமிகாதி சைவாகமம். ஆகில் வேதமும் சைவமும் வேறேயோ என்னில்?

நீள் மறையின் ஒழிபொருள் வேதாந்த தீது இல் பொருள் கொண்டு உரைக்கும் நூல் சைவம் · வேதத் திலே தேவதாராதணேயைச் சொல்லி, அதற்குக் * கர்ஷ ணுதி பிரதிஷ்டாந்தம் உத்ஸவாதி தீர்த்தாந்தமான தந்திரங்கள் ஒன்றும் சொல்லாதபடியாலே அவைகளே யும் சார்வாகாதி பூர்வபட்சமும் நிராகரணமும் சொல் லாதபடியாலே அவைகளேயும் வேதாந்தத்தில் குற்ற மற்ற சூக்குமார்த்தத்தையும் திருவுள்ளத்தடைத்துக் கொண்டு விளங்கக்கூறியது சைவாகமம்; ஆகையால், வேதத்துக்கும் சைவாகமத்துக்கும் பேதமில்லே;

பிற நூல் திகழ் பூர்வம் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தம் ஆகும் - வேதசிவாகமங்களுக்கு அந்நியமாய்ப் பிரகா சிக்கப்பட்ட பசுசாத்திரங்கள் எல்லாம் பூர்வபட்சம். காமிகாதி வாதுளாந்தமான சைவாகமம் இருபத்தெட் டும் சித்தாந்தம் என்றவாறு.

[🕶] கர்ஷணம் - இழுப்பு.

சித்தாந்தத் தேசிவன்தன் நிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச் சௌனமொன்றி லேசிவன் முத்த ராக வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கிழ்வைப்பன் என்று மொழித்திடவும் உலகரெலாம் மூர்க்க ராகிப் பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப் பெருங்குழியில் விழ்த்திடுவர் இதுவெண்ன பிராந்தி.

மேல் சித்தாத்தமுத்தியே முத்தி என்பது கூறு கின்றது.

இ - ள் : சிவன் தன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி மலம் கழுவி ஞானவாரி மடுத்து ஆனந்தம் பொழிந்து ஆண்டு வரும் பிறப்பை ஓழித்து செனனம் ஒன்றிலே சீவன்முத்தராக வைத்து முத்தாந்த பாத மலர் கீழ் மொழிந்திடவும் சித்தா ந்தத்தே என்று வைப்பன் எலாம் மூர்க்கர் ஆகி பித்தாந்த பிதற்று பிதற்றி பாவபெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இது பிராந்தி - சிவன் ஆசாரியஞக வந்துநின்று கருணு கடாட்ச * வீக்ஷணம் பக்குவான்மாக்க2ோக் கருணு ஐலத்திணுலே அஞ்ஞானமாகிய பண் ணிக் அழுக்கைக் கழுவிச் சிவஞானசமுத்திரத்தை ஆன்மாவி பிரகாசிப்பித்துச் சிவானந்த மழையை னிடத்திலே ஓழிவறப்பெய்து தனது வசமாக்கி இரண்டறக்கலந்து இனி மேல் வரும் ஜனனத்துக்கு ஏதுவான சஞ்சித ஆகாமியங்களேக் கெடுத்து, தேகத்திலே பிராரத்தம் புசிப்பதாகச் சீவன்முத்தஞகவைத்து, தேகாந்தத்திலே சர்வ தரிசன முத்திக்கு முடிவாயிருக்கிற தம்முடைய சிவாகமத்திலே என்று பாதமலர்க்கீழ் வைப்பன்

^{*} ഖ്ഗുതാഥ് - பார்வை.

சங்கோத்தரங்களுடனே விளங்கக் கூறிபிருக்கவும் உலகவாழ்வே பரமப் பிரயோசனமாக மதிப்பவரெல் லாம் தங்கள் மயக்க அறிவுக்கு ஏற்ற ¹ சுஷ்க தர்க்கங் களேப் பெரிதாகக் கூப்பிட்டுப் பாவமிகுதியினைல் பெரி தாகிய நரகக்குழியிலே விழுவர்கள்; இந்தப் பிராந்த ருக்கு என்ன சொல்லப்போகிரேம் என்றவாறு.

பதம் என்றது சிவம். மலர் என்றது ² ரூபகம். அஃதாவது சிவஞானமணம் ; சிவானந்தத்தேன். சிவ ஞாஞனந்தானுபவி ஆன்மா. சிழ்வைப்பன் என்றது சிவீன ஆன்மா வியாபியான், ஆன்மாவைச் சிவன் வியாபித்திருப்பன் என்றதை அறிவித்தது.

ஆண்டு என்பது சிவஞாஞனந்தானுபவத்தைக் கொடுத்து முத்தியிலும் சிவன் ஆன்மாவை ரட்சிப்பன் என்று அறிக.

இதனை் சிவசமவாதிகள்முத்திபரியந்தமே ஆன்மா சிவனுதீனம் என்றும், சிவன் ரட்சிப்பன் என்றும் முத்தி மூலே சுவதந்திரனே; சிவனுல் ரட்சிக்கவும் தேவை இல்ஃ. ஞானக்கிரியாபிவியத்தி ஒழிந்து சிவானந்தா னுபவம் இல்ஃ என்பதை•ீநிராகரிக்கப்படுகிறது.

தயா 988:- ഖഗ എട്ടാ ഖനഗന ഗൃദ്ദാക്കുന്നു എട്ടാ പா കீ കിഖ കിന്നായുട്ടെ। ഇ കി.

இறைவனு வான்ஞான மெல்லா மெல்லா முதன்மையனுக்கிரகமெல்லா மியல்புடையானியம்பு மறைகளா கமங்களினு னறிவெல்லாந் தோற்றும் மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாரா தோர்க்கும்

^{1.} சுஷ்கம் - வீண். 2. ரூபகம்: ஓரலங்காரம்.

முறைமையினல் இன்பத்துன் பங்கொடுத்த லாலே முதன்மையெலா மறிந்துமுயங் கிரண்டு போகத் திறமதனல் வினேயறுக்குஞ் செய்தி யாலே சேருமனுக் கிரகமெலாம் காணுதுநாம் சிவற்கே. 17

மேல் சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வ கர்த்திருத்துவ சர்வா நுக்கிரகத்துவம் உடையவனே பரம கர்த்தா ஆகை யால் இந்த லக்ஷணங்களெல்லாம் சிவனுக்கே உள்ள தாகக் காணப்படுகையால் சிவனே பரமகர்த்தா என்று கூறுகின்றது.

இ - ள் : இறைவன் ஆவான் எல்லா ஞானம் எல்லா முதன்மை அனுக்கிரகம் எல்லாம் இயல்புடை யான் - சகத் சுவாமியாகிறவன் எல்லா அறிவையும் எல்லாத்துக்கும் கர்த்தாவாகையும் எல்லாத் தொழிலும் அனுக்கிரகமேயாகையும் சுவபாவமாயுடையவன்;

காணுதும் நாம் சிவற்கே நாம் காண்பதும் சிவற்கே. இந்த லட்சணங்கள் நாம் சிவனிடத்திலே காண்கிருேம் ஆதலால் சிவனே பரம கர்த்தா. இந்த லட்சணம் சிவனிடத்திலே கண்டது எவ்வாறென்னில்?

இயம்பும் மறை ஆகமங்களிஞல் அறிவு எல்லாம் தோற்றும் மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க் கும் முறைமையிஞல் இன்பம் துன்பம் கொடுத்தலால் முதன்மை எலாம் அறிந்து முயங்கி இரண்டு போகத் திறம் அதஞல் விண அறுக்கும் செய்தியாலே சேரும் அனுக்கிரகம் எல்லாம் காணுதும் • சிவன் சொல்லப் பட்ட வேதாகமங்களிஞலே சர்வஞ்ஞன் என்பது அறி யப்பட்டது. அந்த வேதாகமங்களின்படியே நடந்த பேர்க்கும் நடவாத பேர்க்கும் கிரமத்திலே சுகத்தையும் துக்கத்தையும் புசிப்பிக்கையிஞல் சர்வகர்த்தா என்பது

.):

அறியப்பட்டது. புசிக்கப்பட்ட சுக துக்க போகங்களி ஞல் புண்ணிய பாபங்களே ஒழிந்து புன்ணிய பாபங் கள் ஒழியவே சத்திநிபாதம் உண்டாம். சத்திநிபாதத் திலே அனுக்கிரகம் பண்ணுவர். ஆதலால், சிவனே பரமகர்த்தா என்பது சித்தம் என்றவாறு.

சன்மார்க்கம் சகமார்க்கம் சற்புத்திர மார்க்கம் தாதமார்க் கம்மென்றும் சங்கரண யடையும் தன்மார்க்கம் நாலவைதாம் ஞான யோகம்

நற்கிரியா சரியையென நவிற்றுவதும் செய்வர் சன்மார்க்க முத்திகள்சா மோக்கியசா மீப்பிய

சாகுப்பிய சாயுச்சியம் என்றுசதுர் விதமாம் முன்மார்க்க ஞானத்தால் எய்து முத்தி முடிவென்பர் முன்றினுக்கும் முத்திபத மென்பர்.18

மேல் முன்சொன்ன சிவதருமத்தைத் தொகுத் தூக் கூறுகின்றது.

இ-ள்: சங்கரண அடையும் நல் மார்க்கம் சன் மார்க்கம் சகமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம் தாதமார்க்கம் என்று நாலு - சுகத்தைக் கொடுக்கையிஞல் சங்கரன் என்னும் நாமத்தையுடைய சிவணே உத்தேசித்துப் பண்ணும் தருமநெறியானது சத்தியநெறி என்றும் தோழநெறி என்றும் புத்திரநெறி என்றும் தாதநெறி என்றும் நாலாம்; இதற்குப் பரியாயநாமம்.

அவைதாம் ஞானம் யோகம் நல் கிரியா சரியை என நவிற்றுவதும் செய்வர் சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சியம் என்று சதுர்விதமாம் முன்மார்க்க ஞானத்தால் எய்து முத்தி முடிவு என்பர் மூன்றினுக்கும் முத்திபதம் என்பர் சரியை அனுட்டித்தவனுக்குச் சிவ சாலோக்கியமும் கிரியை

4

٠,

அனுட்டித்தவனுக்குச் சாமீப்பியமும் யோகம் சாதித்த வனுக்குச் சாரூப்பியமும் ஞானசாதகனுக்குச் சாயுச்சிய மும் பலம். இவையிற்றுள் முன்சொன்ன ஞானசாதக னுக்குப் பரமமுத்தி; நின்ற மூன்று பேருக்கும் பத முத்தி என்றவாறு.

புதமுத்தியாவது காலாந்தரத்திலே பு<mark>னருற்பவம்</mark> உள்ளது என அறிக.

தாதமார்க் கம்சாற்றின் சங்கரன்றன் கோயில் தலமலகிட் டிலகு திரு மெழுக்கும் சாத்திப் போதுகளும் கொய்தபூத் தார்மாலே கண்ணி புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித் திதில்திரு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமும் செய்து திரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வ(து) யாதுபணி யீரென்று பணித்தவர்தம் பணியும் இயற்றுவதிச் சியைசெய்வோர் ஈசனுல கிருப்பர்.19

மேல் * தாசோகம் பாவிதஞன சமயி பண்ணும் சரிதையிலக்கணம் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

இதற்குப் பொருள் வெளி.

புத்திரமார்க் கம்புகலில் புதியவிரைப் போது புகையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண் டைந்து சுத்திசெய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்தி மானம்

சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த பத்தியினல் அருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப் பிவினெடும் எரியில்வரு காரியமும் பண்ணி

நித்தலும்இக் கிரியையிண இயற்று வோர்கள் நின்மலன்தன் அருகிருப்பர் நிணேயுங் காலே.

் தாசோகம் - நான் அடிமை; பாவிதன் • பாவிக்கப்பட் டவன்.

ÀI.

மேல் புத்திரகன் பண்ணும் கிரியா லக்ஷணம் தொகுத்துரைக்கின்றது.

இதற்குப் பொருள் வெளி.

சகமார்க்கம் புலெஞெடுக்கித் தடுத் துவளி இரண்டும் சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதா ரங்கள் அகமார்க்க மறிந்தவற்றின் அரும்பொருள்க நுணர்ந்தங் கணேந்துபோய் மேலேறி அலர்மதிமண் டலத்தின் முகமார்க்க அமுதுடலம் முட்டத் தேக்கி முழுச்சோதி நினேந்திருத்தல் முதலாக விணேகள் உகமார்க்க அட்டாங்க யோக முற்றும் உழுத்தனுழுத் தவர்சிவன்றன் உருவத்தைப் பெறுவர்.

இ-ள் : சகமார்க்கம்-தோழநெறியாவது. தடுத்து வளி இரண்டும் - உச்சுவாசம் நிச்சுவாசம் இரண்டை யும் அடக்கிச் சுழுமுஞமார்க்கத்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி, புலன் ஓடுக்கி - விஷயங்களின்வழி மனத் தைப் போகவொட்டாமல் திருப்பி, சனிப்பு அற்று அந்த மணேவியாபாரமுமின்றி லட்சியத்திலே நிறுத்தி, மு சதுரம் முதல் ஆதாரங்கள் அகமார்க்கம் அறிந்து • திரிகோணமாய் இருக்கிற மூலாதாரம் முதலான ஆறு ஆதாரத்திலும் தர்மார்த்தகாமத்தை அறிந்து அந்த அந்த ஆதாரங்களின் தேவதைக2ளத் தியானித்து, அவற்றின் அரும் பொருள்கள் உணர்ந்து - அந்த ஆறு ஆதாரங்களிலும் அசபா சத்தி சிவாத்மகமாக நிற்கும் முறைமையைப் பார்த்து, அங்கு அணேந்து போய் மேல் ஏறி - மூலாதாரம் துவக்கி விநாயகன் அபிமுகம் முதலாயுள்ள தேவதைகளேப் பொருந்தி மேலாகிய பண்ணிக்கொண்டு ஆறு ஆதாரத்துக்கு பிரமரந்திரமளவும் அசபையுடனே சென்று;

41

அலர் மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்க அமுது உடலம் முட்ட தேக்கி - பிரமரந்திரத்தின் அதோமுக மாய்ச் சகஸ்ர தளமாய் வாழைப்பூப்போல இருக்கிற தாமரை முகையை ஐயோதிர் ஐயோதி பதோச்சாரண த்தால் உதிக்கப்பட்ட சிவார்க்கணை அலரச் செய்து அந்தத் தாமரைப்பூவின் 1 கேசராக்கிரத்திலே உள்ள சந்திரமண்டலத்தை 2 ஆகுஞ்சனத்திணை உள்ள சந்திரமண்டலத்தை 2 ஆகுஞ்சனத்திணை உள்ள சந்திரமண்டலத்தை இரைச்சாரணத்தினுல் எழுப்பி நாடிசக்கரத்தைப் பேதித்து அந்த அக்கினியினுலே சந்திரமண்டலத்தை இளகப்பண்ணி அந்த அமிர்தத் தைச் சருவநாடிமுகவழித்தாய் நிரப்பி அவ்விடத்தில் உண்டாகிய சுகோதயத்திலே தன்மயாவத்தையை அடைந்து நின்று இவை ஏழும் 3 பிரத்யங்கமாக;

முழு சோதி நிணந்திருத்தல் முதலாக - முன் சொன்ன சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசாதிகள் ஆகிய ⁴ கண்டஜ்யோதிசுக்கள் எல்லாம் சூரியோதயத்திலே நக்ஷத்திராதிப் பிரகாசங்கள் அடங்கினுற்போலத் தன் னிடத்து அடங்கச் சர்வதோமுகமாய் ஸ்வபரப்பிரகாச மாய் இருக்கிற பூரணப் பிரகாசத்தைப் பாவிப்பது பிரதானுங்கமாக இவ்வாறு;

விணேகள் உக அட்டாங்கயோகம் முற்றும் உழத் தல் உழன்றவர் சிவன்றன் உருவத்தை பெறுவர் -சஞ்சித ஆகாமிய கன்மங்களெல்லாம் நசிக்கும்படிக்குச் சொல்லிப் போந்த அட்டாங்கயோகத்தை எல்லாம் 5 உத்யோகத்துடனே பிரயாசைப்பட்டுச் சாதித்த பேர் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனுடைய சாரூப்பியத்தைப் பெறு வர் என்றவாறு.

கேசரம் - தாது.
 ஆகுஞ்சனம் - சுருக்கு தல்.
 பிரத்யங்கம் - அங்கந்தோறும்.
 பிரத்தியேகமான பிரகாசம்.
 உத்யோகம் - முயற்சி.

Ei

N.

'தடுத்து வளி இரண்டும்' என்றது பிராணயாமம். 'புலிடைக்கி' என்றது பிரத்தியாகாரம். 'சலிப்பற்று' என்றது தாரணே. 'முச்சதுரம் முதல் ஆதாரங்கள் அகமார்க்கம் அறிந்து' என்றது தியானம். 'அவற்றின் அரும் பொருள்கள் உணர்ந்து' என்றது வீக்ஷணம். 'அங்கு அணேந்துபோய் மேலேறி' என்றது ஐபம். 'அலர்மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்க அமுது உடலம் முட்டத்தேக்கி' என்றது சமாதி. 'முழுச்சோதி நிணந் திருத்தல் முதலாக' என்றது பிரதான அங்கமாகிய யோகம்.

டிர் ஆல் கார் கூர் கார் கிரும் காரி கிரும் கிரும்

இதற்குப் பூர்வாங்கம் இயமம் நியமம் ஆசனம் என்ற மூன்று. இவைகள் இல்லாதிருக்கில் யோகம் கூடாதாகையால் மூலவிருத்தத்திலே கூருதிருக்கவும் கூட்டிப் பொருளுரைக்கவேண்டும்.

இவையிற்றில் இயமமாவது: ³ அஹிம்சை, சத்தியம், 2 அஸ்தேயம், பிரமசரியம், தயை, வஞ்சணயற்று இருக்கை, பொறுமை, தைரியம், அல்பாசாரம், 3 சுசித்துவம் எனப் பத்துவகை.

^{1:} அஹிம்சை - கொல்லாமை. 2. அஸ்தேயம் **-** திரு டாமை. 3. சுசித்துவம் - சுத்தி.

<u>ு ந்த நாத ஆ</u> வாவணி வை வை வர் விரியின் ம ளி கூரி துக்ர விருக்கி விரு ട്-പ്രാംഗ് ര ഫ് ം ഘട്ടാളത്ത് പ്രത്യായില്ലെ വിശ്യാ പ്രത്യായില്ലെ വിശ്യായില് വ ചെട്ടിയെങ്ങുട്ടും തിച്ചെന്നും പ്രയായിലെങ്ങ് വാചം പ്ര ബ*്ട*ുഠ പ്രെ^{ഉറ}്പു. ഏ ഒരു പ്രത്യാക്കുന്നു. ആ ആ പ്രത്യാക്കുന്നു. പ്രത്യാക് പ്രത്യാക്കുന്നു. പ്രത്യാക്കുന് പ്രത്യാക്കുന്നു. പ്രത്രം പ്രത്യാക്കുന്ത്രം പ്രത്യാക്കുന്നു. പ്രത്യാക്കുന്നു. പ്രത്യാക്കുന്നു. പ്രത്യാക് காழ்வோதிணெம்கு கானமை வகிகெவிவா! 2 _ ഇംഗം പ്രാപ്പു പ ______________ചെയ്യും പ്ര காபெ உ நமைவா உர ട്ടു — അന്തായി നു പ്രസ്താധ വി ച്ചു ചെയ്യാന് പുറ ച്ചു വി ചെയ്യുന്നു. ണ് ബ്ല്ബല്രം ഒന്ന് പ്രാധിക്കാന് എം വ്വായ്യം വി வா தீவகுஸ்வர்கு ஒடு உண்ட ஊரொ இ ம்ஸா முடியி சு நுவாஜ் பா வெல வெரி கூர வெ வில விலி இ `പ~െക്രു^{ഉറി}ക്ര_ട്ടെ കൈക്രെ^{ച്ച} നിഖണ്ടയെ കൂടിവ*ട്ടു* ടം 11 ബഴേഷ് എല്ഗാ മംഘുന്നു ഉപയാപ്പാരില് പുരി ജൂന്വ ഘയെ ഉழ്ഞ്ഞാല ശ^{്ള്}ചയും ലവ്യമു്ഗി∂്മ∥ ബൗജിരിക്കുലെ എയ്യു. എവ് കൂദ്നാസ് ഈ എവ് എയ്യ വ മ്പെട്രെട്ട് എപ്പിട്ടെ പുരുന്നു പുരുപ്പു പുരുപ്പു വരു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ്പുരുപ്പു പുരുപ്പു പുരുപ് പുരുപ്പു പുരുപ്വു പുരുപ്പു പുരുപ്വു പുരുപ്വ து அது ஆட்ட நுள்ளது ஆரி ஆஜா "கூடனு _{_} குறை இரை இரை ந കുത്തു പൂരു പുരുത്തു കുത്തു പൂരുത്തു പുരുത്തു പുരുത

Y5

7

മാഠ കുലയ്ക്കു ലെ ഒകു. ഒല്ലാ തുട്ടപു ലയ്യായു ഒയു ഒയു പ്രമാരം വരു പുരുക്കായ ഒയു പ്രമാരം പുരുക്കായ ഒയു പ്രമാരം ഒയു ഒയു പുരുക്കായ പുരുക്കായ ഒയു പ്രമാരം പുരുക്കായ ഒയു പുരുക്കായ ഒയു പുരുക്കായ ഒയു പുരുക്കായ പുരുക്കായ ഒയു പുരുക്കായ പുരുക്കായ

இந்தப் பத்தும் ஞாஞத்மக கிரியாத்மக பேதங் களுமாம்.

நியமமாவது: தபசு, சந்தோஷம், *ஆஸ்திக்யம், தானம், ஈசுவர பூசை, ஞானசாத்திரத்தைக் கேட்டல், லச்சை, புத்தி, ஜபம், விரதம் எனப் பத்துவிதம்.

இவையிற்றுக்களின் லக்ஷணங்கள்:

ഉന്നുട്ടും ക്കുത്യാര തൊക്കുലാഗ്വി ചെട്ടും പ്രത്യായ പ്രത്

_____ • ஆஸ்திக்யம் - தெய்வமுண்டென்கை.

) ... நி*த*ு வீ. கிഗ്രൂജாய<u>கெ</u> நூணாடி I தகிவை தொஷ**்** മിമുന്നുള്ള വനിജ്യ ചെടുക്കുവന്നും ബ്യം ബാളിയെ പോന് പ്രയാ തിനക്കുന്നു ചെന്നു ചൂമി 1 പി.നം ന**്**ള ഉംബല്പട്ടല ഈ അലക്ഠൗഥമാത്യട്⊸ു∥ ഫ്ല தெஸ்டது அவர் இரை குக்கர்க்கி இடி விகு I <u>സ്ലാന് പുടുന്നു പുട്നു പുട്ന</u> രുട്ടു കൂടിച്ചുന്നു ഒപ്പുവേരു ഉപ്പോഗ്യ தெல்பா | சுடுவெலிகாய விவூரய உத் யந்திவு ஐவ | டோ பை காழாய் <u>ச ச</u>ீஸ் ல் ஸ் ஓவட ஹ ு சo ഇതി 81 ബ്യൂറാളത്താ മിഞ്ഞ് ഈ ഉവരു പ്രകൃഷ്യ എ நி தாதி நாடு II ஹிஸோதிரு ஹி தஃ காய வர தவெருர പെ എങ് മറിം | തു ജീഠങ്ങും മുമുള്ള വേ വല വരു വരു പ മാപെഥ്രി പ്രചുച്ചുച്ചു ചുങ്ങാ ചെലുട്ടെ ശ്രൂഖ ഞാംബഫന്ധു | ത്യെങ്ങൾ-ഞ്ഞാ ^{പ്ര}ലയം ചു⊤ങ്ഥും ფு<u>நிஸ்த</u>ு சூரணானு விருகூரு**நா**் தஞா ക്ട്രീക്കു പര മുത്തു പരിച്ചു ആരു പരിച്ചു കൂറ പൗന്ദ്ര അംഗ്രൂപത്തെ വൌഡെ േ ചെഴുത്തുക്കുന്നു. ചെഴുത്തുക്കുന്നു പ്രവാധം പ്രവാധം പ്രവാധം പ്രവാധം പ്രവാധം പ്രവാധം ൺ - ക - ஆ - മറ കുട്ടിനള Gara I - മം മുറിട്ടായ കി ലം യജ്ല . ஹீ-ஸு-லெவெகி சீதி _ தா || வெலிகெஷ-ுவிஸ் രൃത്യൻ ഫ്രൂട്ടാന്ത്ര ഒയ്യുന്നെ ഉയ്യായും പ്രമുത്തിലും പ്രമുത്തിലും പ്രമുത്തിലും പ്രമുത്തിലും പ്രമുത്തിലും പ്രമു

ട്രൂക്യുക് രാപ് ഉപ്പെട്ടും പ്രാപ്യാം ഉപ്പെട്ടും പ്രാപ്യം പ്രാപ്രം പ്രാപ്യം പ്രാപ്യം പ്രാപ്യം പ്രാപ്യം പ്രാപ്യം പ്രാപ്യം പ്രാപ്രം പ്രാപ്യം പ്രാപ്രം പ്രാപ്യം പ്രാപ്രം പ്രാപ്യം പ്രവ്യം പ്രാപ്രം പ്രം പ്രാപ്രം പ്ര

ஜபலக்ஷணம் மேலே கூறுவாம்.

ஆசனமாவன: சுவஸ்திகாசனம், கோமுகாசனம், பத்மாசனம், வீராசனம், சிங்காசனம், பத்திராசனம், முக்தாசனம், மயூராசனம், சுகாசனம் என ஒன்பது விதம்.

ക്യം ക്രൂട്ട് ക്ലയ്യിക്ക് ഗ്രായ്ക്കായും മീസ് ക്ലോയ്യായ പ്രത്യിക്ക് പ്രത്യിക്ക് പ്രത്യായ പ്രത

இவையிற்றின் லக்ஷணங்கள்:

ബു^ത്ലെട്ട ബഹ്മ്പ്രസം അത്വലെ പ്രചുത്തം ബൗപ്റ--@് ը ത്വട്ടം ജ്മുമ്മു റ_ം@് മും | ഈ അവുവുള്ള ്രെയ്താണ്ലാ തപഠുവക്കിയാണ് അപന്തു ലംബം வி விர் கெஷ்க வைக் விணாஸ ந௦ ஹி த் கி പ്രത്യായ പ്രത്യായില് ആയ്യായില് പ്രത്യായില് ക്കുപ്രെ ല പരാപ്രലം ക്ഷമ ലെയ്യും വിച്ച് വുറബ്ബ് ബഫല്യപ്തിദ്∣ ത്ട്പണൂഠ ത്യെയ്ട് ജിൺഫ്രഹ തി സ്ഥാരി വുടുന്നു ആയു ആയു പ്രവാധ പ്രതുഷ്യിയുള്ള ആയു വുടുന്നു വുടുന്നു വുടുന്നു വുടുന്നു വുടുന്നു വുടുന്നു വുട தாரு ு இத்தி வால் வாலி உது ு இந்த இு சூதாஸ் ந _____ മുട്റംത്യത്ഷ I രുള്ളുപ്പാഥ്യമുന്നു അച്നം അം ________ ക്രൂന്നു പരുപ്പു പരുപ ചെടുപ്പു പരുപ്പു പരുപ് ாது க்o கட்டு உய சாப்பட்டிய கடு மூட்டி முறி പെള്ള എല്ലെയും ത.എട്ടുന്റ പെഞ്ചു മക്രിയുട്ട ച வூக்கூடுவெர் உட் கூடி வாத் விழ்வோ ക്ഷ ട്രഞ്ജ് ചരിച്ചു പടി ഡാഡ്ലിക്കി മല എന്നു വെട്ടിക്കു ബു ന പ്രചാപ്പാല് പ്രത്യാഗ പ്രവാധ പ കുറിന്റെ സൗഖാരിഡെപ്പുള്ള ജൂപരുള<u>ി കു</u>ക്കാവ ബ<u>െങ്കു</u>ംക്കാ ഗക്ടച്ഛുങ്ങാസ്മാവെങ∥ ധരൊപ്യൂ . நிய்பெத்தெருவ சூஸ்தெ நால் வா மல் வர். தல் ! . நாலி ഗ്രം ജി ഗ്രച്ച് ജൂ ചെയ്യുന്നു പ്രത്യാപ്ര വി

நாடிசோதணக் கிரமம் :

£

_ മിജപുവട മിയപെസ് ഒരു വന്ന ചെല്ലായിലെ ചില്ലായില് തുക്^റംജo ജൂട്ട് ജഹ്യൂട്ട് ഫ്ല് എംബ് സൂപ്യോ தல் இதெத்தி ஆல்லமா ஆம் ஆி தல்ல மாஸ்க்ட்டி 27 ஆட்ஸடெட்டி குடிமால் மிக்கர் விக்கர் <u>എ നു പ്രസ്ത്രം അപ്പെട്ടു തെട്ടെ എത്രം പ്രസ്ത്രം വരു പുട്ടു വരു എത്രം പുട്ടു വരു പുട്ടു വരു പുട്ടു വരു പുട്ടു വ</u> **வை தெவ**் ந_{ும்} வழை நிலி வடலாழி ந **ாக்_8**ூனாக்க்_8 டுன்கையிட ஜ<u>ீ </u> உடிரா இதான் யடு ။ ஸ8தி-வமிருஃசுாய ஹ°வர் <u>சா</u>ஸ்லஹு நிமூ®் I **ய-வ**் தஜ்தா தாவர் வெ தாவிட்டிய மாகும் இர் உலயாவாயு-உடுமாவு வ-முருயிகுகாடி முவழி தடு 11 <u> ജ9 ഉപരുപ്പെട്ടുണ്ട</u>് നിപര്പട്ടും ആന്ന ജ് ന്രെക്ക് ബിളൗസാഥൗക്കാ കുറ്റീളായയ സാബ്ലി<u>ക്</u>ട്ര II കുന്നുള്ളി എന്നു പ്രവാധ പ്രവാ தஸுுலே வுக்கு அருக்கு விருக்கு குருமா வரும் தலுக்கு கூறியில் குருக்கு குருக்கு குருக்கு குருக்கு கூறியில் கூறி ക്രോച എ-എപ്പിൽ-ം | _ല്യാഹംഎട്ടത്വാരും എ പി வட்டு நி. இதிரேவ திடி நி. நாவாவிவி கூடி டூ இதி உள ച്ചുള്ള ക് ക് ഇസ ഫ്ലാക്ക് ലായിലെ ച്ചു ചി സാഖ ച്ചുള്ള ക് പ് ഇസ് പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത്ര പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത പ്രസ്ത டுஸ் ஆய்வடுச்சு வலையவடும் கு ॥

மேல் பிராணுயாம லக்ஷணம் :

_ടെഡെഖചി ഗൗ•ூ ഉ_പന്താന<u>ങ്ങ</u> ചടയെ ഏ അം പ്രസഞ്ഞ ഡoപ2_502⊸<u>ெ</u> ந∥ 86_5ாക്കo ഗിമ8ക്ക് oan 66a മൂ യാവா_ ഈ ന്യാസി മികു ഒയാ പ്രതായിപ്ക വൃം സം ண்டாய நுடன்கு இச்பி விரி விரிய வ விரிய வி ച്യും ചെത്തു മംഫം ഏദ്വൾ ഈ ഉയർവുന്നു പ്രി ചിജ ച്വാര ബന്ഥുന്നു പ്രാധ്യായി പ്രാധ്യായി പ്രാധ്യായി வுதொ ஸிசாது கடி பொராஸியம் தொ நி த**ு** ஸ்ர_்திழ் சம்நா_இ விர்களை விருவை இரி நாழு - கெதா உவிஷ் தி வாஹ் த**ே வ- நிரண**் வாயொ முுவரும் விர்கொடியை விலை பிரையின் விருவரியை விரையில் விருவரியில் விருவரிய കൗഠയഖചനിലന ജന്നത്താകൗഠയികുന്നുവിലുടി ബ**ച്ചി** வு⊣மென் உரைவாளுட் முக்பெரு க்^வை காறை வக்∥ு சி ஹெ<u>க்</u>ஐந்கொய்லு உரணாயா 200 வெர்கொய் 200 1 കുടായുട്ടു ചായുട്ടു കുടുത്തു കുടുത്തു കുടുത്തു കുടുത്തു പുരുത്തു പുരുത്തു കുടുത്തു കുടുത്തു. കുടുത്തു കുടുത്തു. കുടുത്തു കുടുത്തു. കുടുത്തു കുടുത്തു കുടുത്തു കുടുത്തു കുടുത്തു കുടുത്തു കുടുത ഖ എെ പുറ ചുകൗമീപ് ച വലയമുന്നു ഉഡാ . ചെട്ടി . ബഠയെ ജിച്ച ജ്ട്രീല് പട്ടും ബ്ലായ്ഥ് പ്രായം പ ജ്ഞെങ∥ ^{ഉപ്}പഞ്ചുന്നു ഉൂടുതു മുക്കും ശംകാരത എ ബ_ൗഖ-ള∣ <u>ചെള്</u>ഹ-ംകൊമ്പ് ഈ കൂടു ഈ ഉ കിഐ മബ്ലി<u>ട</u>ാ∥ പ്രനങ്ങൾവിട്ടെ തെവെ ക്ലൂം പ്ര

தாணாயாசாத லைதல் சென்பாக சும்பால் சுற்றுக்கு சுறிக்கர் குற்று குற்றுக்கு சுற்றுக்கு சிருவல் சிறிக்கு சிருவல் சிறிக்கு சிருவல் சிறிக்கு சிருவல் சிருவல் சிருவல் சிறிக்கு சிருவல் சிறிக்கு சி

சன்மார்க்கம் சகலகஸே புராண வேத சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம்பலவும் உணர்ந்து பன்மார்க்கப் பொருள்பலவும் கீழாக மேலாம் பதிபசுபா சம்தெரித்துப் பரசிவணக் காட்டும் நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான ஞேயமொடு ஞாதிருவும் நாடா வண்ணம் பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப் பெருமையுடை யோர்சிவணப் பெறுவர் காணே.

மேல் ஞானமார்க்கத்து அடைவு கூறுகின்றது.

இ - ள் : பின் மார்க்க சிவன் உடன் ஆம் பெற்றி சன்மார்க்கம் - சரியை கிரியா யோகமார்க்க அனுஷ்டா னத்துக்குப் பின் ஷடத்துவ மார்க்கத்திஞலே சிவ சாயுச்சியத்தை அடையுந்தகைமை சத்தியநெறி ;

சத்தியநெறி என்றது சரியையாதி அனுஷ்டானங் களும் அதனுல் அடையும் சாலோக்கியாதி முத்திகளும் அநித்தியம் ஆகையால் அசத்தியம், ஞானமும் இத குல் பெறும் சிவசாயுச்சியமும் நித்தியம் ஆகையால்

சத்தியம். ஆகையால், சத்தியநெறி என்பதற்குப் பரி யாயமாகச் சன்மார்க்கம் என்றது. அஃதாவன :

சகல க‰ வேத புராண சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம் பலவும் உணர்ந்து.

க& புராண வேதம் என்றது சாதியொருமை. உணர்ந்து என்பதைப் பதந்தோறும் ஓட்டிப் பொருள் உரைக்க. இவ்விடத்துக் க&லகள் என்றது பாச ஞானங்க&ள.

இதற்குச் சம்மதி 'மொய்தரு பூதமாதி' (சூத் - 2, செய் - 75.) என்ற விருத்தத்திலே எழுதப்பட்டது. அந்த ஞானங்கள் தாம் எவையிற்றுக்களினுலே அறியப் படும் என்னில்?

வேதங்கள் உணர்ந்து - வேதங்களே ஓதி வேதாந் தப் பொருள்களே அறிந்ததளுல் வேத அத்தியயனத் துக்கு அதிகாரம் இல்லாத ஸ்திரீ சூத்திர துவிசபந் துக்கள்,

புராணங்கள் உணர்ந்து - புராணங்க**ோ ஓ**தி அதன் பொருளே அறிந்ததனைல்,

இஃதன்றிச் சிவதீட்சாயுத்தராய் * விசிஷ்டமாகிய சிவதாமிகளான பேர் காமிகாதி சிவசாஸ்திரங்களே ஓதி, அதிலே பூர்வபட்சமாகச் சொல்லும் சார்வாகாதி சமயங்களினுடைய பல ச்ருதி லக்ஷணங்களே எல்லாம் அறிந்து,

இதற்குச் சம்மதி சித்தாந்தபோதத்திலே,

^{*} விசிஷ்டம் - மேலானது.

یک

பல் மார்க்க பொருள் பலவும் கீழாக மேலாம் பதி பசு பாசம் தெரித்து · பல சமயிகளுடைய நெறியில் சொல்லும் பதார்த்தங்கள் தாழச் சர்வோன்னதமான பதி பசு பாசமாகிய பதார்த்தத் திரயங்கீளத் தெரிந்து,

தெரிந்து என்றது தெரித்தென விகாரமாயிற்று.

இவ்வளவும் பரஞானம். மேல் அபரஞானம் கூறு கின்றது.

இதற்குச் சம்மதி அளவையிலே 'அநாதியே அமல யை' என்ற திருவிருத்தத்திலே எழுதப்பட்டது.

பரசிவணே காட்டும் நல் மார்க்க ஞானத்தை நாடி . நீலருத்திராதி சதாசிவபரியந்தம் சிவாதிஷ்டித விக்கிர கங்களுக்கெல்லாம் சிவன் என்னும் நாமம் உண்டு ஆதலால், இவர்கள் பரசிவன் என்று கருத்தாய் நிஷ்கள சிவணப் பரசிவன் என்றது. அந்தப் பரசிவ ணத் தரிசிப்பிக்கும் ஞானம் நன்மார்க்கம் என்றது. சரியையாதிகளேப்போலக் காயக்கிலேசாதி இல்லாமல் அப்பியாசாவஸ்தையிலும் * சுகரமாகையால்.

^{*} சுகரம் - சுளுவாய்ச் செய்யக்கூடும்.

Ęź,

. 5

இனி, சூரியணயும் தன்ணயும் தரிசிக்கிறவணயும் தரிசிப்பிக்கும் சூரியப் பிரகாசம்போலச் சிவணயும் தன் ணயும் ஆன்மாவையும் தரிசிப்பிப்பதான சிவசமவேத சிற்சத்தியைத் தரிசித்ததனுல் சிவணத் தன்னிடத்து வேறறக்கண்டு.

இது விகற்பஞானம்.

மேல் நிர்விகற்பஞானமாவது :

ஞான ஞேயமொடு ஞாதிருவும் நாடாவண்ணம் -காட்சியாகிய சிவஞானத்தையும் காணப்படுவதான சிவணயும் காண்பவனை தன்ணயும் பகுத்தறியும் முறைமையின்றிச் சிவமாகி நிற்பது,

ஞான பெருமை உடையோர் சிவணே பெறுவர் காணே · இவ்வாறு ஞாஞதிக்யத்திஞலே சிவானந்தா னுபவத்தை ஆன்மலாபமாகப் பெறுவர் ஆதலால் இந்த அனுபவத்தை ஞாஞப்பியாசத்திஞலே நீயும் அனுபவித்து அறிவாயாக என்றவாறு.

ஏகாரம்: ஈற்றசை.

ஞானநூல் தணேயோதல் ஓது வித்தல் நற்பொருணக் கேட்பித்தல் தான்கேட்டல் நன்ரு ஈனமிலாப் பொருளதணேச் சிந்தித்தல் ஐந்தும் இறைவனடி அடைவிக்கும் எழில்ஞான பூசை ஊனமிலாக் கன்மங்கள் தபம்செபங்கள் தியானம் ஒன்றுக்கொன் றுயருமிவை ஊட்டுவது போகம் ஆனவையான் மேலான ஞானத்தால் அரணே அருச்சிப்பர் விடெய்த அறிந்தோ ரெல்லாம்.

மேல் சைவர் அநாதி சைவர், ஆதிசைவர், மகா சைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரபர

`\$.

சைவர், அந்தியசைவர் என்ற ஏழு பேதத்திலே, அநாதிசைவரும் பிரபரசைவரும் அந்தியசைவரும் நீங்கலாக நின்ற நாலுபேருக்கும் விசேஷ தர்மமாகிய பஞ்ச மகாயக்கியம் கூறுகின்றது.

இ-ன்: ஊனம் இலா கன்மங்கள் தபம் செபம் தியானங்கள் இவை ஒன்றுக்கு ஒன்று உயரும் ஊட்டு வது போகம் ஞானநூல் தீன ஓதல் ஓதுவித்தல் நற் பொருளே தான் கேட்டல் கேட்பித்தல் நன்ரும் ஈனம் இலா பொருள் அதீன சிந்தித்தல் ஐந்தும் எழில் ஞான பூசை இறைவன் அடி அடைவிக்கும் ஆனவை யான் மேலான ஞானத்தால் அரணே அருச்சிப்பர் வீடு எய்துவர் அறிந்தோர் எல்லாம் என மாறிப் பொருள் உரைக்க.

ஊனம் இலா கன்மங்கள் . 1 பிராமமுகூர்த்தத்தில் எழுந்திருந்து சிவசிந்தணமுதலாகச் சிவபூசை அக்கினி காரியம் துரியசந்திபரியந்தம் ஆகமோக்தப் பிரகாரங் களிலே அந்தந்த வர்ணுச்சிரமத்துக்கு வேறறக் கிரியை கணே ஏற்றக் குறைச்சலறப் பண்ணுவது கன்மயக்கியம்;

தவம் - சாந்திராயணம் கிருச்சிரம் மாசோபவாசம் அஷ்டமியாதி ² அநசந விரதங்களிஞலே தேகத்தைத் தபிப்பிக்கிறது தபோயக்கியம்;

ஜபம் - அந்தந்த வர்ணுச்சிரமானுகுணமான சிவ மந்திரத்தை வாசகமாகத்தான் 3 உபாம்சுவாகத்தான் மானசமாகத்தான் மேலே சொல்லும் பிரகாரத்திலே ஐபிப்பது ஜபயக்கியம்;

^{1.} பிராமமுகர்த்தம்-விடிய ஐந்து நாழிகை. 2. அநசநம்-சாப்பிடாமை. 3. உபாம்சு – ரகசியம்.

-1

தியானம் - இருதயாதி ஸ்தானங்களிலே சதாசி வாதி மூர்த்திகளேப் பலகாலும் தியானிப்பது தியான யக்கியம்:

இவை ஒன்றுக்கு ஒன்று உயரும் ஊட்டுவது போகம் - இந்நாலும் ஒன்றுக்கு ஒன்று அதிக பலன் கீளக் கொடுப்பதாய்ச் சிவலோகத்திலே மகாபோகங் கீளப் புசிப்பித்துக் கால இறுதியிஞலே புனர்ஜன னத்தை உண்டாக்கும்;

ஞான நூல் தண ஓதல் ஓதுவித்தல் நல் பொருணி தான் கேட்டல் கேட்பித்தல் நன்ரும் - ஞானசாஸ்திரத் தைத் தான் முன்ஞெடு பின் மஃவற ஆசாரியனிடத் தீலே படித்தல், தான் படித்தபடி ஒருவர்க்குப் படிப்பீத் தல், பாசம் பசு பதி என்னும் மூன்றுபொருளுக்குள்ளே ஞானைந்த சொரூபி ஆகையால் நற்பொருளாகிய பதியை மனம் முதலான கரணங்களே நீக்கிப் பாவிக் கும்படி ஆசாரியனிடத்திலே தான் கேட்டல், அவ்வாறு தன்சீடனுக்குப் போதித்தல்,

ஈனம் இலா பொருள் அதனே சிந்தித்தல் ஐந்தும் எழில் ஞானபூசை. இறைவன் அடி அடைவிக்கும் ஆனவையான் மேலான ஞானத்தால் அரணே அருச்சிப் பர் வீடு எய்த அறிந்தோர் எல்லாம் - பாசமானது ஐடமும் மலமும் ஆகையினுலும் பசு அந்த மலசம்பந்தம் ஆகையினுலும் பசு அந்த மலசம்பந்தம் ஆகையினுலும் ஓரிழுக்குமல்லாமல் சுவபாவ நின்மல மாய் நித்தியானந்தமயமாயுள்ள பரம்பொருளே ஆன் மாவிலே வேறறப் பாவிக்கையால் அவ்வைந்தும் முன் சொன்ன நாலு யக்கியங்களிலும் விசிஷ்டமாகிய ஞான யக்கியம். இது சிவசாயுச்சியத்தை அடைவிக்கும். ஆத வினுலே பாச பசு ஞானத்துக்கு மேலான சிவஞானத்தி னூலே சிவணப் பூசைபண்ணுமவர்கள் மோட்சத்தை அடைய அறிந்தோர்கள் என்றவாறு.

*ெருவாஸ்வூ*வியா *ெ*ஜ்பா ஷெஷா௦ ஹெ௳௦ ന് __ഞ്ചു പ്രാത്രം കൂട്ടി കുട്ടി *ട്ട്ട്പെ*യ്തെ ഉഞ്ചരേഗത ശൂടം-ശപ് து ஆய்கூளி <u> உடுமென்களே வைத</u>்திரவான நடிக்கும் இந்த விரும் இந்த விரும் இந்த விரும் இந்த விரும் இந்த விரும் இந்த விரும் இந்த **യസ് ഉച്ചു**6 <u>ക</u> ബൈ ഒരു വെ ചെയ്യു ഒരു വേ <u>ஈட தெக் கவிஜெ காயத்தொரை ஸ்ரினம்யத்</u> രെഡതസ്വത ചുങ്കു | ചുണ് ഋസ്ത്വത ട്ര ഈ ഉത്വ ഉസ്ത്വം ഈ **ക്** പ്രണട്ടെ പ്രത്യാത്തില് പ്രത്തില് പ്രത്യാത്തില് പ്രത്രത്ത്ത്ത്ത്രത്ത്ത്ത്ത്ത്ത്രാത്ത്രത്ത്ത്രാത്ത്രത്ത്ത്രത്ത്ത്രവ് പ്രത്യാത്ത്രാത്ത്രത്ത്രത്ത്രത്ത്രത്ത്രവ് പ്രത്യാത്ത്രവ് പ്രത്രവ് പ്രത്യാത്ത്രവ് പ്രത്രവ് പ്രത്യാത്ത്രവ് പ്രത്യാത്ത്രവ് പ്രത്രവ് പ്രത്യാത്ത്രവ് പ്രത്യാത്ത്രവ് പ്രത്യാത്ത്രവ് പ്രത്യാത്ത്രവ് പ്രത്രവ് പ്രത്യാത്ത്രവ് പ്രത്യാത്ത്രവ് പ്രത്രവ് പ്രത്രവ് പ്രത് <u> ലംഫ് എ</u>ട്^പപ്പെയുള്ള ക്^{ച്ചു}ലൂ ബ്യായ് പ്രവാഗ **28) ரஷு** குறையை வாருவலுமா! வர்வர்டு வர்கு மூவ **ക്രഖു**ന്<u>ട</u> കൊന്ചുകെ സ്വന്ദ്രാവന കെന്നുന്ന കൊ ജ<u>െ കൂ പ്രാള്</u> പ്രാള്ള പ്ര ലുന്നു. പ്രയാത്യായിരുന്നും ആം വിധാരം പ്രയാഗം പ്രത്യായിരുന്നും പ്രത്യായിരുന്നും പ്രത്യായിരുന്നും പ്രത്യായിരുന്നും പ്ര ധഗ്മജപാലെ സി.ഖാഠ_ക്വം സി.ഖാഗ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ്യം പ്രാധ നട്ടുണ്ടായി. എത്തുള്ള മായം ചെട്ടി. പട്ടുണ്ടായില്ലെ ഉപയം ഉപയം ഉപയം ഉപയം പട്ടി ഷകിപൗല ഉകിനു പര ചിപ്പി. ഫ്^{. ചെ}യ്യുള്ള മറ്റി ബെയാ ചെ<u>ങ്ങ</u>പ്രെക്കുന്ന മും ചെയ്യും എപ്പുക്കിച്ച ഉടി ി உத்பொதுர் வெழிஷ் வைவிவுரை வரிகீதி കൃ! ഖ<u>ങ്ങ</u>ന്നാഭചി ലാഷ്ട്രന്ഥര ജോന്നലായി **ு**த்து இ

£.

Ċ

7

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை

கிளத்தலென ஈரிரண்டாம் கிளக்கின் ஞானம் வீட்டையடைந் திடுவர்நிட்டை மேவி னேர்கள்

மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்(கு) ஈட்டியபுண் ணியநாத ராகி இன்பம்

இனிது நுகர்ந் தரனருளால் இந்தப் பார்மேல் நாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்துக் குருவால் ஞான நிட்டை அடைந்தடைவர் நாதன் தாளே. 24

மேல் ஞானயக்கியம் நாலுபேதமாய் இருக்கும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள் : கேட்டல் - பதி பசு பாசத்தினுடைய லட் சணங்களே ஆசாரியமுகத்திலே நின்றும் கேட்டல், உடன் சிந்தித்தல் - கூடப் படித்தபேருடனே அந்த லக்ஷணத்துக்கு அவ்வியாப்தி அதிவியாப்தி அசம்பவ தோஷம் இல்லாமல் சோதித்தல், தெளிதல் - மூன்று பொருள்களினுடைய சொரூபத்தை நிச்சயித்துப் பாச ஹரணம் என்றும், பதி 2 உபாதேயம் என்றும் பாசத்தை நீங்கிப் பதியைப் பிரிவற நிற்பாம் என்றும் துணிதல், நிட்டை கிளத்தல் - அந்தப் பதியுடனே வேறற நின்று பேரின்பவளர்ச்சியைப் பெறுதல், என ஈரிரண்டாம் - இவ்வாறு ஞாஞப்பியாசம் நாலுவிதம் ஆம்;

கிளக்கின் ஞானம் வீட்டை அடைந்திடுவர் நிட்டை மேவிஞேர்கள் - சதுர்வித ஞாஞப்பியாச பலத்தை விசாரிக்கில் ஞானத்திஞலே உண்டாம் பரமமுத்தியை நிட்டை பொருந்தின பேர்கள் அடைவார்கள்;

*மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்கு ஈட்டிய புண்ணிய நாதர் ஆகி இன்பம் இனிது நுகர்ந்து -நிட்டைபொருந்தாது கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலள விலே தேகத்தைவிட்ட பேர் பிருதிவியாதி புத்தி தத்துவ பரியந்தம் கடந்து இவைகளுக்கு மேலான பிரகிருதி மண்டலத்தில் சிவலோகத்திலே சாலோக சாமீப சாரூப பதங்களுக்கு ஏதுவான புண்ணியங்களேயுடையவராய் அவ்விடத்துத் துக்கமென்பது சற்றுமில்லாமல் சுகமே அனுபவிப்பர். அனுபவிக்கையிலும் போகத்தில் மனப் பற்று இல்லே. ஆகில்,

அரன் அருளால் - சிவனருளால் நிட்டை கூடிப் பிரளயகாலம் அளவும் அவ்விடத்துச் சீவன்முத்தராய் இருந்து பிரளயத்திலே பரமுத்தியை அடைவர். அவ் விடத்துப் போகபரவசத்திஞலே நிட்டைகூடா திருந்த தாகில், இந்த பார்மேல் நாட்டிய நல் குலத்தினில் வந்து! அவதரித்து - இந்தப்பூமியின்மேல் ஈனகுலத்தி னன்றிச் சிவதருமம் பண்ணுவோர் குலத்திலே வந்து உதித்து, குருவால் ஞானநிட்டை அடைந்து அடைவர் நாதன் தாளே - ஆசாரியர் கருணயிஞலே ஞான நிலேமையைப் பெற்றதனுல் சிவணே வேறறச் சிவசா யுச்சியத்தை அடைவர்கள் என்றவாறு.

தாணமியா கம்தீர்த்தம் ஆச்சிரமம் தவங்கள் சாந்திவிர தம்கன்ம யோகங்கள் சரித்தோர் ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் நிமைப்பளவின் மீள்வர் ஈசனியோ கக்கிரியா சரியையினில் நின்றேர்

4

மேவாது தப்பினவர் ' என்ற பகுதிக்கு ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகள் உரையையும், ஏணேய ஆசிரியர்களாகிய ஸ்ரீ மறைஞானசம்பந்த தேசிகர், ஸ்ரீ நிரம்பவழகிய தேசிகர் உரைகளேயும் நோக்கிச் சிந்தித்து வேறுபாடு உணர்க.

ď

f)

ஊனரிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லாம் ஒடுங்கும்போ தரன்முனின தொழியினுற்ப வித்து ஞானதெறி அடைந்தடைவர் சிவனே அங்கு நாதனே முன்நிற்கின் தணுகுவர்தற் குளே. 25

முந்தின விருத்தத்திலே வைதிகதருமம் இரு வகை சிவதருமமாகிய சிவபூஜாதிகளே செய்யவேண் டுவதாகக் கூறியது என்ணே யென்னும் சங்கையைப் பண்ணிக்கொண்டு உத்தரம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : தானம் யாகம் தீர்த்தம் ஆச்சிரமம் தவங்கள் சாந்தி விரதம் கன்ம யோகங்கள் சரித்தோர் ஈனம் இலா சுவர்க்கம் பெற்று இமைப்பளவில் மீள்வர்-ரிஷிப் புரோக்தங்களான ஸ்மிருதியாதி தருமசாஸ்தி ரங்களிலே சொல்லும் பூதானம் முதலாகிய தானங்கள் அக்கினிஷ்டோமமாதியான யக்கியங்கள், தீர்த்த யாத் திரை, பிரமசரியாதி ஆச்சிரமானுஷ்டானங்கள், பஞ் சாக்கினி மத்திய 2வர்த்தித்துவாதி தபசுக்கள் பிராயச் சித்தங்கள், கிருச்சிர சாந்திராயணுதி விரதங்கள், அடயோகங்கள் இவையிற்றுக்களேப் பண்ணின பேர் துக்கம் இல்லாமல் சுகமே அனுபவிக்கும் தலமாகையி ஞல் சுவர்க்கமென்று பெயராயுள்ள தேவலோகத்தை அடைந்து சுகத்தைப் புசித்துக் கன்மத்துக்கு ஈடான தேகத்தை எடுப்பர்கள்;

இமைப்பளவில் என்றது சிறிது காலம் என்பதற்கு உபலக்ஷணம்.

ஈசன் யோக கிரியா சரியையினில் நின்ருேர் ஊனம் இலா முத்தி பதம் பெற்று - சிவப்புரோக்தமாகிய காமிகாதி ஆகமங்களிலே சொல்லும் சரியை கிரியா

'A.

யோகங்களே அனுட்டித்த பேர் குறைவற்ற சாலோகம் சாமீபம் சாரூபம் என்னும் பதமுத்திகளேப் பெற்றுப் பிரளய பரியந்தமும் அவ்விடத்திருந்து,

உலகம் எல்லாம் ஓடுங்கும்போது அரன் முன் நிலாது ஓழியின் இங்கு உற்பவித்து ஞான நெறி அடைந்து அடைவர் சிவஃர - பிரளயாரம்பமளவும் போகத்திலே வைராக்கியம் பிறவாதிருக்குமாகில் அரன் அவர்களிடத்தில் சாந்நித்தியம் பண்ணர்; பண்ண தொழியவே பிரளயமுடிவாய்ச் சிருஷ்டி ஆரம்பம் எவ் வளவுண்டு அவ்வளவு காலமும் கேவலாவத்தையை அடைந்திருந்து, சிருஷ்டிக்குப் பிறகு இந்தப் பூமியில் பிறந்து, ஆசாரியனுலே ஞானமார்க்கத்தைப் பெற்று அந்த மார்க்கத்திலே சிவசாயுச்சியத்தை அடைவர்கள்;

நாதனே முன் நிற்கின் நணுகுவர் நல் தாளே -பிரளயாரம்பத்துக்கு முன்னே வைராக்கியம் வந்ததா மாகில் சிவன் சாந்நித்தியம் பண்ணுவர்; பண்ணவே சிவசாயுச்சியத்தை அடைவர் என்றவாறு.

சிவணே என்பது நடுநிலேத்தீபம். ஏகாரம் ஈற்றசை.

இதனு் ஸ்மிருதியுக்த தருமத்திலும் ஆகமோக்த தருமம் அதிகம் என்பது கூறியது.

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையில் தானம் திலமளவே செய்திடினும் நிலமஃபோல் திகழ்ந்து பவமாயக் கடலினழுந் தாதவகை எடுத்துப்

பரபோகம் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை அறுத்துத் தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப் பண்ணிச்

சரியைகிரி யாயோகம் தன்னிலும்சா ராமே நவமாகும் தத்துவஞா னத்தை நல்கி

நாதனடிக் கமலங்கள் நணுகுவிக்கும் தானே. 26

D

1

4

3

மேல் தானமும் சாமானியருக்குக் கொடாமல் சிவ ஞானிக்குக் கொடுக்கில் சுவர்க்கபலம் மாத்திரமன்றி முத்திக்கு ஏதுவாம் என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : சிவஞானச் செயல் உடையோர் கையில் தானம் திலம் அளவு செய்திடினும் நிலம் ம‰ போல் திகழ்ந்து பரபோகம் துய்ப்பித்து காஷ்டத்திலே மறைந்திருந்த அக்கினியானது மதனத்திஞலே பிரகா சித்துக் காஷ்டத்தை மறைத்துத் தானேயாய் நின்றது போல முன் ஆன்மாவிலே மறைந்திருந்த சிவனது ஞானக்கிரியா சத்திகள் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலி **ூ**லே ஆன்மாவினுடைய ஞானக்கிரியா சத்திகளிலே பிரகாசித்து அவைகளே அடக்கித் தானேயாய் நிற்கும். அவ்வாறு பெற்ற பேர் சிவஞானச்செயலுடையோர். அவர்கள் கையிலே எள்ளளவாகிலும் ஒரு வஸ்துவைப் பக்தியுடனே கொடுத்தால் அது ரத்தினங்கள் முதலான சர்வ வஸ்துக்க‰யும் உடைத்தாய்ப் பஞ்சாசத் கோடி. பூமியையும் சுவர்ண விஸ்தீரணமுமாய் இருக்கும் மயமாகிய மகாமேருவையும் வேதவேதாங்கங்களே ஓதி வழுவற அக்கினிஷ்டோமாதி கையினுல் யாக பரியந்தம் பண்ணும் கன்மகாண்டி கொடுத்ததிலும் அதிகமாக விளங்கி இந்திரலோகம் போகங்க**ீ**ளப் முதலான உலகங்களிலே மேலான புசிப்பித்து,

பவம் மாய கடலின் அழுந்தாத வகை எடுத்து பாசத்தை அறுத்து தவம் ஆரும் பிறப்பு ஒன்றில் சார பண்ணி - ஆசாரியஞலே ஜனன மரணமாகிய மாயா சமுத்திரத்திலேநின்றும் கரையேற்றி ஆணவம் மாயை கன்மம் என்கிற பாசத்தை ஒழிக்கும்படிச் சிவதரும மாகிய தபோதனருடைய குலத்திலே ஒரு ஜனனத்தை எடுப்பித்து,

.30

சரியை கிரியா யோகம் தன்னிலும் சாராமே சரியை கிரியா யோகங்களேச் சாதியாமலே, நவம் ஆகும் தத்துவ ஞானத்தை நல்கி - புதுமையாகவே பர தத்துவமாகிய சிவஞானப்பிரகாசத்துக்கு ஏதுவாய், நாதன் அடி கமலங்கள் நணுகுவிக்குந்தானே - சுவாமி யாகிய சிவனுடைய சாயுச்சியத்தை அடைவிக்கும் சிவ ஞானிகள் கையில் தானம் என்றவாறு.

ஞானத்தால் விடென்றே நான்மறைகள் புராணம் நல்லஆ கமஞ்சொல்ல அல்லவா மென்றும் ஊனத்தார் என்கடவர் அஞ்ஞா னத்தால் உறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தான் ஆனத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் இருள்போல் அஞ்ஞானம் விடப்பந்தம் அறுமுத்தி யாகும் ஈனத்தார் ஞானங்கள் அல்லா ஞானம் இறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர்.

மோட்சம் ஞானத்தினுலேயல்லது சரியை கிரியா யோகங்களினுல் இல்ஃ என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஞானத்திணுலே முத்தி என்று நாலு வேதங்களிலும் பதினெண் புராணங்களிலும் இருபத் தெட்டு ஆகமங்களிலும் சொல்ல, அப்படியன்று யக்கி யாதி கன்மங்களிணுலே மோட்சம் என்று சொல்லும் பூர்வமீமாஞ்சகரும் தீட்சா கன்மத்திணுலே மோட்சம் என்று சொல்லும் பூர்வசைவரும் குறைந்த *மதிமான்க ளாகையாலே என்னசுகத்தைப் பெறக்கடவர். அவர் கள் சொல்லும் கன்மங்கள் எல்லாம் அஞ்ஞானமான மாயாகாரியத்திணுல் செய்வது. மாயாகாரியத்திணுலே பொருந்துவது பந்தமே; நின்மலா சத்தி ஞானத் திணுலே அந்தப் பந்தம் நீங்குவது. அஃது எவ்வாறு

^{*} மதிமான் - புத்தியுள்ளவன்.

Þ

O

\$

என்னில் ? விரிந்த பிரகாசத்தையுடைய ஆதித்தன் முன் இருள் நீங்குவதுபோல. இவ்வாறு சிவஞானத் திஞலே அஞ்ஞானம்நீங்கவே பந்தம்நீங்கி முத்தியாம். அந்த ஞானந்தான் ஈனவாதிகளாகிய உலகாயதராதி நிரீச்சுவர சாங்கியர் அந்தமான பெயருடைய ஞானம் போலே ஒத்த ஞானம் அல்ல. பின்ணே ஏதென்னில் ? சிவஞானமே பரமமுத்தியைக்கொடுக்கும் பரமஞானம் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றவாறு.

கு ியகாந் தக்கல்லி விடத்தே செய்ய

சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோல் ஆரியனும் ஆசான்வந் தருளால் தோன்ற

அடிஞானம் ஆன்மாவில் தோன்றும் தோன்றத் தூரியனும் சிவன்தோன்றும் தானும் தோன்றும்

தொல்லுலக மெல்லாம்தன் னுள்ளே தோன்றும் நேரியனுய்ப் பரியனுமாய் உயிர்க்குயிராய் எங்கும் நின்றநி&ல யெல்லாமுன் நிகழ்ந்து தோன்றும். 28

மேல் அந்தச் சிவஞானம் சித்திக்கு முறைமையும் அதஞல் தரிசனப்படுவதும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஆரியஞம் ஆசான் வந்து அருளால் தோன்ற அடிஞானம் ஆன்மாவில் தோன்றும் - சர்வ தேவ முனிகணங்களிஞலும் பூஜ்யஞன சிவன் கருணே யாலே ஆசாரியமூர்த்தியை அதிட்டித்துவந்து பக்கு வான்மாவினிடத்திலே சந்நிதானம் பண்ணச் சிவ ஞானம் ஆன்மாவிலே அபிவியத்தியாம். அஃது என் போல எனில்?

சூரியகாந்தக்கல்லினிடத்தே செய்ய சுடர் தோன்றி மீடச் சோதி தோன்றுமா போல் ஆதித்தன் சூரிய காந்தத்தினிடத்திலே சந்நிதானம் பண்ண அதனி டத்திலே அக்கினி உண்டானது போல, தோன்ற

தூரியன் ஆம் ச<mark>ிவம்</mark> தோன்றும் தானும் தோன்றும் தொல் உலகம் எல்லாம் தன் உள்ளே தோன்றும் நேரியன் ஆய் பரியனும் ஆய் உயிர்க்கு உயிராய் எங்கும் நின்ற நி‰ எல்லாம் முன் நிகழ்ந்து தோன் றும் - இவ்வாறு சிவஞானம் ஆன்மாவில் பிரகாசிக் கவே முன் வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் விருத்திஞானத் துக்கும் எட்டாதே நின்ற சிவன் ஆன்மாவில் வேற றத் தோன்றுவன். அந்தச் சிவனிடத்தில் தன்ணேயும் வேறறச் சொரூப ஞானத்தினுலே காணப்படும். அநாதியாகிய பிரபஞ்சம் எல்லாம் பரிபூரணமான தன் னிடத்திலே ஏகதேசமாய்க்காணப்படும். தேகத்துக்குப் பிரேரகன் சீவான்மா போலச் சிவன் சீவான்மாக்களுக் குப் பிரேரகனுய்ப் பரமான்மாவாய் ஐடவஸ்துக்களி லும் குறைவறநிற்கும் முறைமையும் விளங்கத் தெரியும் என் றவாறு.

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகசத்தி நிபாதம் மேவுதலும் ஞானம்விணந் தோர்குருவின் அருளால் புக்கனுட்டித் தேநிட்டை புரிந்து ளோர்கள் பூதலத்தில் புகழ்சீவன் முத்த ராகித் தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி ஓட்டில் தபனியத்தில் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரனே(டு) ஒக்கவுறைத் திவரவணே அவனிவரை விடாதே உடந்தையாய்ச் சிவன்மேழ்றம் ஒன்றுமே காண்பர்.

இ - ள் : ஏகதேசம் ஆணவமலம் மிகவும் பரிபாக மானகாலத்தில் தீவிர சத்திநிபாதம் பதிய ஒப்பற்ற ஆசாரியனுடைய கருணேயினுலே சிவஞானம் பிரகா சித்து விஷயமுகத்தை விட்டுச் சிவாபிமுகனுகப் பொருந்தி நிட்டை கூடினபோது இந்தப் பூமியிலே எல்லாரும் ஏத்தப்பட்ட சீவன்முத்தராகி இச்சை உண் டாகத்தக்க பதார்த்தத்திலே பிரியமும், அல்லாத பதார்த்தத்திலே துவேஷமுமில்லாமல், பொன்ணேயும் ஓட்டையும் சமமாகக் கண்டு, சுகத்தைப்பண்ணுகிறவர் ஆகையால் சங்கரன் என்று பெயருடைய சிவனுடனே பிரிவற்றுச் சிவன் சீவன்முத்தரைப் பிரியாமல் சீவன் முத்தர் சிவணப் பிரியாமல் ஓர் இயல்பாய்ச் சிவானந் தோதயம் ஒன்றையுமே அனுபவிப்பர் என்றவாறு.

அறியாமை அறிவகற்றி அறிவி னுள்ளே
அறிவுகணே அருளினுல் அறியாதே அறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் காணங்க ளோடும்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாயின் பிறியாத சிவன்தானே பிரிந்து தோன்றிப் பிரபஞ்ச பேதமெல்லாம் தானுய்த் தோன்றி நெறியாலே இவையெல்லாம் அல்ல வாகி
நீன்றென்றும் தோன்றிடுவன் நிராதார குயே. 30

மேல் சிவதரிசனம் வருவதற்கு உபாய**ம் கூறு** கின்றது.

இ - ன் : அறியாமை அறிவு அகற்றி - அறியாமை யாகிய கேவலாவத்தையையும் அறிவாகிய சகலாவத் தையையும் அறிவாகிய சகலாவத் தையையும் சிவஞான பலத்தினுலே தள்ளிவிட்டு, அறிவி னுள்ளே அறிவுதணே அருளினுல் அறியாதே அறி ந்து - ஆன்மாவினிடத்திலே சிவணப் பராசத்தியினுல் வேருக அறியாதே தேறித்து - அறியாதே தேறித்து - ஆற்யாதே தேறித்து - ஆன்மாவினிடத்திலே சிவணக் காண்கையால் சிவ ஆன்மாவினிடத்திலே சிவணக் காண்கையால் சிவ னுக்கு ஆன்மா ஆதாரம் என்று குறியாதே ஆன்மா விற்குச் சிவனிடத்திலே அவகாசம் என்று குறித்து, அந்தக்கரணங்களோடும் கூடாதே - அவ்விடத்துச் சிவசத்தி பதிகையால் சிவகரணமான இச்சா ஞானக் கிரியைகளுடனே கூடிய சிவானந்தத்தை இச்சித்துப் பற்றி அனுபவிப்பதும் செய்யாதே, வாடாதே - அவ்

விடத்து ஞானலயமும் வாராதே, குழைந்து இருப்பை **ஆயின் - இளகிய உ**ள்ளத்தனும் இருப்பையாகில்,

பிறியாதே சிவன் தானே பிரிந்து தோன்றி வபத்தத்திலே பாலினிடத்து நெய் பிரிந்து தோன்ரு ததுபோலத் தோன்ரு திருந்த சிவன் தயிரினிடத்தே தெய்போலத் தன்னுடைய சொரூபம் தெரியத்தோன்றி, பிரபஞ்ச பேதம் எல்லாம் தானுய் தோன்றி அநேக பேதமாய் இருக்கிற பிரபஞ்சம் எல்லாம் சிவாகாரமே என்னும்படிக்குக் காண்பித்து, நெறியாலே இவை எல்லாம் அல்லவாகி - ஞானமார்க்கத்தினுலே பிரபஞ்சமெல்லாம் அல்லவாகி - ஞானமார்க்கத்தினுலே பிரபஞ்சமெல்லாம் சத்தியமல்லவாகவும் தோற்றுவித்து, நின்று என்றும் தோன்றிடுவன் நிராதாரன் ஆயே - ஆதார தேகாதிகளில்லாமல் அகண்டாகார சச்சிதானந்தாத் வயமாகவே பிரகாசிப்பன் என்றவாறு.

புண்ணியமேல் நோக்குவிக்கும் பாவங்கழ் நூக்கும் புண்ணியணப் பூசித்த புண்ணியத்தி ஞலே நண்ணியரூ னத்திஞல் இரண்டி கோயும் அறுத்து ஞாலமொடு கழ்மேலும் நண்ணு ஞகி எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறும் இவன்முன் எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறை வின்றிக் கண்ணுதல்தன் நிறைவதனிற் கலந்து காயம் கழிந்தக்கால் எங்குமாய்க் கருதரன்போல் நிற்பன். 31

மேல் சீவன்முத்தி பரமுத்திக்கிரமம் கூறுகின்றது.

இ-ள்: புண்ணியம் மேல் நோக்குவிக்கும் பாவம் கீழ் நூக்கும் - ஆன்மா இவ்விடத்துத் தூலதேகம் விடும்பொழுது புண்ணிய கன்மமே பரிபாகமாகில் மேலாகிய சுவர்க்கபோகத்தை அனுபவிக்கும், பாப கன்மமே பரிபாகமாகில் நரகத்திலே தள்ளும்; மேல் ' நூலமொடு' என்கையால் புண்ணிய பாபம் இருவகைக் கன்மங்கள் ஏற்றக் குறைச்சலாகப் பரிபாக மாகில், பூமியிலே சுகம் துக்கம் இரண்டையும் அனுப விக்கப் பண்ணும்.

புண்ணியகோ பூசித்த புண்ணியத்தினுலே நண் ணிய ஞானத்திலை இரண்டிகோயும் அறுத்து - புண் ணிய மூர்த்தியாகிய சிவகோப் பூசித்த சுகிர்தத்தினுலே உண்டான ஞானத்தாலே புண்ணியம் பாபம் இரண் டையும் அறுத்து.

ஞாலமொடு மேல் கீழ் நண்ணைகி - தேகாதிகட்கு ஏதுவான புண்ணிய பாபம் இரண்டும் போகையால் பூமியினிடத்துப் பூதபரிணம தேகத்தையும் தேவலோ கத்தில் பூதசாரசரிரத்தையும், நரகத்தில் பூதசரீரத்தை யும் இனிமேல் பொருந்தாதவனும்,

எண்ணும் இகலோகத்தே முத்திபெறும்-கன்மபூமி என்று எண்ணப்பட்ட இந்தப் பூலோகத்திலேதானே சீவன்முத்தியை அடையும். இவ்வாறு சீவன்முத்தியை அடைந்தவன்,

இவன் தான் எங்கு எழில் என் ஞாயிறு எமக்கு என்று - இவ்வாறு சீவன்முத்தனைவன் மகோத்பாத மாக ஆதித்தன் திசைமாறி உதிக்கினும் அஞ்சாமல்,

காயம் கழிந்தக்கால் குறைவு இன்றி கண்ணுதல் தன்நிறைவு அதனில் கலந்து எங்குமாய் அரன் போல் நிற்பன் என கருது - பிராரத்ததேகம் ஒழிந்தால் முன் நின்ற ஏகதேசித்துவம் நீங்கிச் சிவனுடைய பூரணத் திலே அப்போடேகலந்த உப்புப்போலக்கலந்து அப்பு உள்ளளவும் உப்பு உள்ளதுபோலச் சிவனுடனே சர்வவியாபியாய் நிற்பன் முத்தான்மா என்று புத்தி பண்ணு என்றவாறு. ஞாலமதில் ஞானநிட்டை யுடையோ ருக்கு
நன்மையொடு திமையிலே நாடுவதொன் நில்லே
சீலமிலே தவமில்லே விரதமொடாச் ரெமச்
செயவில்லே தியானமிலே சித்தமல மில்லே
கோலமிலே புலனில்லே கரண மிலலே
குணமில்லே குறியில்லே குலமு மில்லே
பாலருடன் உன்மத்தர் பசாசர்குண மருவிப்
பாடவினெ டாடவிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்.32

சீவன்முத்தர் பண்ணேவேண்டுவதொரு நியமமும் **இல்ஃ என்பது** குறுகின்றது.

இ - ள் : ஞாலமதில் ஞான நிட்டை உடையோ ருக்கு நன்மையொடு தீமை இஃ - பூமியின்கண்ணே சிவஞான நிஃபேற்றை உடையோருக்கு நன்மையாகிய புண்ணியம் இல்ஃல, தீமையாகிய பாபமுமில்ஃல;

ஓடு : உடனிகழ்தல்.

நாடுவது ஒன்று இல்லே - புண்ணியபாபக் கிரியை களேப் பண்ணிஞர்களாகிலும் ஒரு பலத்தை நாடுவது இல்லே, சீலம் இலே - சமயாசாரங்கள் பண்ணவேண்டு வதும் இல்லே, தவம் இல்லே - சாந்திராயணுதி தபசைப் பண்ணவேணும் என்பதும் இல்லே. விரதம் இல்லே - நைஷ்டிகம், பாசுபதம், *அதியாச்சிரமம், பஸ்மசரியை இவைகள் முதலான விரதங்களேப் பண்ணவேண்டுவ தும் இல்லே, ஆச்சிரமச் செயல் இல்லே - ஆச்சிரம தரு மங்களே அனுஷ்டிக்கவேண்டுவதும் இல்லே, தியானம் இலே - மூலாதாராதி ஸ்தானங்களிலே சகுணமூர்த்தி தியானங்கள் பண்ணவேண்டுவதும் இல்லே, சித்த மலம் இல்லே - சித்தமானது அலமருதல் இல்லே;

^{*} **அதியாச்சிரமம் -** ஆச்சிரமத்தைக் கடந்தது .

அலமருதல் - விகற்பம்.

கோலம் இஃ - சமயத்துக்கு ஏற்ற வேடத்தைத் தரிக்கவேணும் என்பதும் இல்ஃ, புலன் இல்ஃ - சப் தாதி விஷயங்களே விடவேணும் பொருந்தவேணும் என்னும் நியமமும் இல்ஃ, கரணம் இல்ஃ - அந்தக் கரணங்களே அடக்கவேணும் என்பதும் இல்ஃ;

இவ்வாறு விஷயங்களில் செல்லாமல் கரணங்களே அடக்கவேண்டுவது ஞானசாதகனுக்கே! ஞானசித்த னுக்குக் கரணங்கள் சிவகரணமும் சகல வஸ்துக்கள் சிவாகாரமும் ஆகையால் கரணங்களே அடக்கவேணும் என்னும் சங்கற்பம் இல்லே.

குணம் இல்ஸே - நாமத ராஐத குணக்கிரியைகளே அடக்கி, சாத்துவிக குணக்கிரியைகளேச்செய்யவேணும் என்னும் நியமம் இல்ஸே, குலம் இல்ஸே - குலதருமத்தில் நடக்கவேணும் என்பதும் இல்ஸே;

பாலருடன் உன்மத்தர் பசாசர் குணம் மருவி பாலர் குணமாவது பசித்தநேரம் புசிப்பதன்றி இனிமேல் புசிப்புக்கு இது வேணும் என்று தேடாமலும் மாதா பிதாவுக்கு வந்த பேறு இழவில் சந்தோஷமும் துக்கமும் தனக்கு இல்லாமலும் பேரயோசனத்தை இச்சியாமல் ஒரு தொழில் செய்வது. *உன்மத்தர் குணமாவது ஒரு தன்மையாய் வைதவரையும் வாழ்த்தினவரையும் பகுத்து நோக்காமல் தேக சௌக்கியங்களேயும் இச்சியாமல் இருக்கை. பசாசர் குணமாவது பேய் பிடியுண்டவன் தேகத்திலே ஒருத்தர் பண்ணும் இத அகிதங்கள் பிடித்த பேய்க்கேயாகத் தனக்குப் பாரமற நிற்பது;

^{*} உன்மத்தார் - பித்தார்.

பாடலிடுஞடு ஆடல் இவை பமின்றிடினும் பயில் வர் - ஆன ந்தமேகீட்டிஞலே சிவணப் பாடுதலும் தாம் ஆடுதலும் செய்வர்;

உம்மையினுல் நிர்விகாரமாயிருந்தாலும் இருப்பர். இவ்வாறு அந்நியமமே நியமம் ஆகையால்,

குறி இல்&ு - இன்னபடித்தாய் இருப்பர் இன்னபடி செய்வர் என்று ஓர் அடையாளம் சொல்லப்பெறுவது இல்&ு என்றவாறு.

தேசமிடம் காலம்திக் காசனங்கள் இன்றிச் செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயலதனேச் செய் ஊசல்படு மனமின்றி உலாவல் நிற்றல் [தங்(கு) உறக்கமுணர் வுண்டிபட் டினியிருத்தல் கிடத்தல் மாசதனில் தூய்மையினில் வறுமை வாழ்வில் வருத்தத்தில் திருத்தத்தில் மைதுனத்தில் சினத்தில் ஆசையினில் வெறுப்பிலிவை யல்லாது மெல்லாம் அடைந்தானும் ஞானிகள்தாம் அரனடியை அகலார்.

மேல் இதணேயே விரித்துரைத்தல்.

இ - ள் : தேசம் இடம் காலம் திக்கு ஆசனங்கள் இன்றி - *ஆரியாவர்த்தாதி புண்ணிய தேசத்திலே

[🍍] ஆரியாவர்த்தம்: ஒரு புண்ணிய தேசம்.

Í

வசிக்கவேனும் என்றும் கிகடகேரளா நி ஈனதேசத்தில் வசிக்கலாகா து என்பதும் சிவாலயசமீபத்திலே தீர்த்த சமீபத்திலே இருக்கவேனுமென்பதும் இதர ஸ்தலத் திலே இருக்கலாகா து என்பதும் இன்னகாலத்திலே இன்ன கியையைச் செய்யவேனும் இன்னகாலத்திலே இன்ன கியையைச் செய்யவேணும் இன்ன காலத்திலே இன்ன திக்குமுகமாக இருக்கவேனும் இன்ன நிக்கிலே இன்ன திக்கு தலேயாகப் படுக்கவேனும் இன்ன நிக்கிலே இன்ன திக்கு தலேயாகப் படுக்கவேனும் * வியாக்கிரா சனம் முதலான ஆரனங்களிலே இருக்கவேனும் பூமியிலே ஆசனம் இல்லாமல் இருக்க ஒன்ணுது என்பதும் இன்றிச் சுவஸ்திக பத்மாசனுதி ஆசனபந் தங்களேப் பண்ணவேணும் வேண்டாம் என்னும் நிய மங்கள் இல்லாமல்,

இன்றி என்பதைப் பதந்தொறும் ஒட்டிப் பொருள் உரைக்க.

செய்வது ஒன்று போல் செய்யா செயல் அதணே செய்து அங்கு ஊசல்படும் மனம் இன்றி - பலத்தை உத்தேசித்து ஒருகன்மம் பண்ணுகிறவர்கணப்போல, பலத்தைக் கொடாவகையாகவே ஸ்னை தானுதிக் கிரி யைகளேப்பண்ணி இவ்விடத்து இது இவ்வாறு ஆம் இவ்வாறல்ல இது பண்ணலாம் இது பண்ணலாகாது என்று மனதினுடைய சஞ்சலம் இன்றி,

உலாவல் நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் உண்டி பட்டினி உறக்கம் உணர்வு - இங்ஙனம் கூறிய செயல் கணேப் பிராகிருத சனங்கணப்போலே செய்தும்.

மாசதனில் தூய்மையினில் வறுமை வாழ்வில் வருத் தத்தில் திருத்தத்தில் மைதுனத்தில் சினத்தில் ஆசை

^{*} வியாக்கிராசனம் - புலித்தோல்.

யினில் வெறுப்பில் இவை அல்லாதும் எல்லாம் அடைந் தாலும் - இவ்வாறு சொன்னவைகள் முதலான விதி நிஷேத கன்மங்கள் அநேகம் செய்தார்களாகிலும்,

ஞானிகள் தாம் அரனடியை அகலார் • ஞான சித்தர் சிவண நீங்கித் தொழில் செய்தவரல்லர், ஆத லால் புண்ணிய பாபம் அவர்களுக்கு இல்லே எ - று.

இவ்வாறு விகாரக் கிரியைகளேப் பண்ணுகையி ஒலே சிவணே நீங்காதது எப்படி என்னில்? வாயு வானது சைத்திய சௌரப்பிய மாந்தியத்துடனே தென்றலாகவும் இதற்கு விபரீதமான சூருவளியாக வும் இவ்விரண்டு கிரியை முதலாக வேகத்திலே சரித் தும் ஆகாசத்தை நீங்காததுபோல,

இதற்குச் சம்மதி :

முறு தி ஜெயமிக்கிவு வித்து விஷயஹோ டி 2 - மீய காமண் தூதி | ஜெயமிக்கிவு வித்து விஷயஹோ டி 2 - மீய காமண் தூதி |

இதனுல் பிராரத்த கன்மம் நானுபேதமாகையால், கோபவாகுகியும் சாந்திமாகுகியும் விரக்திமாகுகியும் ராகவாகுகியும் போகவாகுகியும் இருப்பார்களாகை யால் சீவன்முத்தர்களுடைய லக்ஷணம் இவ்வாறென்று அறியப்போகாது என்று கூறியது.

இதற்குச் சம்மதி :

ராதீக்ஷி அம்கொடி, கொடியாடி, ஆர் தி இந்த வர்பி சுர்வு கூடி நாநாகாகி கம் இது கியலுதெ II J

٠.٠,٠

4

இந்நிஃநான் இல்ஃயெல் எல்லாம் ஈசன்

இடத்தினினும் ஈசனெல்லா விடத்தினினும் நின்ற அந்நிலேயை அறிந்தந்தக் கரணங்கள் அடக்கி

அறிவதொரு குறிதருவின் அருளினல் அறிந்து மன்னுசிவன் றீனேயடைந்து நின்றவன்ற னலே

மருவுபசு கரணங்கள் பிவகரண மாகத் துன்னியசாக் கிரமதனில் துரியா இதம்

தோன்றமுயல் சிவானுபவம் சுவானுபூ திகமாம்.34

சொல்லிப்போந்தவாறு உண்மையாகிய நிட்டை கூடாதிருக்கில் நிட்டைகூடும் உபாயம் மேல் கூறு கின்றது.

இ - ள் : இ நிணேதான் இல்ஃேயேல் - சிவனில் வேறற்றுச் சிவனேயாய்ச் செய்யும் செயலெல்லாம் சிவன் செயலாய் நிற்குந்தன்மை கூடிற்றில்ஃேயாகில்,

எல்லாம் ஈசனிடத்தினினும் ஈசன் எல்லா இடத் தினும் நின்ற அநிஃயை அறிந்து - சித்தசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாம் சிவனிடத்திலே அவகாசமாய் நின் றமையும் சிவன் எல்லா வஸ்துக்களினும் அந்தர் யாமியாக நின்றமையும் அறிந்து, அந்தக்கரணங்கள் அடக்கி அறிவதொரு குறி குருவினருளினை அறிந்து -மனே புத்தி அகங்கார சித்தங்களின் வியாபாரமன்றி யிலே சிவண அறிவதற்கு ஒரு லக்ஷியத்தை ஆசாரிய னைல் அருளப்பெற்று,

மன்னு சிவன் தணே அடைந்து நின்று அவன்த ஒலே மருவு புறக்கரணங்கள் சிவகரணம் ஆக - தன் னிடத்து அந்தர்யாமியாகநின்ற சிவணேச் சரணமாக அடைந்து பிரிவற நின்ற அந்தச் சிவப்பிரகாசத்தி ஒலே அளத்திற்பட்ட புல்போல ஆன்மாவுக்குப் போக சா<mark>தனமாகப்</mark> பொருந்தின உட்கரணங்களும் புறக்கர <mark>ணங்களும் சிவக</mark>ரணங்களாக,

துன்னிய சாக்கிரம் அதனில் துரியாதி தம் தோன்ற முயல் - பிருதிவியாதி நாதாந்த முப்பத்தாறும் தாத்து விகங்களும் நெருங்கி நின்றுள்ள ஜாக்கிராவத்தையில் நின்மல துரியாதிதம் பிறக்கும்படி முயற்சிபண்ணும். இங்ஙனம்சொன்ன நின்மலதுரியாதிதம் பிறக்குமாகில்,

சிவானுபவம் சுவானுபூ திகம் ஆம் · சிவான ந்தா **னுபவம் அநந்நிய அ**னுபவமாம் என்றவாறு.

இந்த நின்மலாவத்தை முதலே 'ஐந்து சாக்கிர மதனில்' என்ற விருத்தத்தில் விரித்தமையால் இவ் விடத்து வீரியக் கூறியது இல்லே.

சாக்கிரத்தே அடுதத்தைப் புரிந்தவர்கள் உலகில்
சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள் இவர்கள்
பாக்கியத்தைப் பகர்வதுஎன் இம்மையிலே உயிரின்
பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுகிவ ரன்றே
ஆக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்களரி வையரோ(டு)
அனுபவித்தங் கிருந்திடினும் அகப்பற்றற் றிருப்பர்
நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் முனும்
துழைவர்பிறப் பினின்விணகள் நுங்கி டாவே.

மேல் சீவன்முத்தர்களுடைய அப்யந்தா வேறு பாடும் புறத்துறவிஞலே முத்தி இல்ஃ என்பதும் கூறுகின்றது.

இ-ள்: சாக்கிரத்தே அதீதத்தை புரிந்தவர்கள்-சகலமான சாக்கிரத்தில் கருவிகளெல்லாம் பிரியாமல் இருக்கையிலே நின்மல துரியாதீதத்தைப் பொருந்தின பேர்கள், :

4

உலகில் சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள் இவர்கள் பாக்கியத்தை பகர்வது என் இம்மையிலே உயிரின் பற்று அறுத்து பரத்தை அடை பராவு சிவர் அன்ரே - பூரியின்கண் எல்லாப் பற்றையும் ஒழிந்து தவமே பொருளாக உள்ளவர்கள் இவர்களுடைய செல் வத்தை இவ்வளவு என்று நம்மால் சொல்ல அரிது. இம்மையிலேதானே ஆண்மாவினுடைய பந்தமாகிய ஆணவம் மாயை காமியங்களே அறுத்துப் பரமசிவணே வேறறக் கலத்து பூமியின்கண் உள்ள ஆன்மாக்களே ஈடேற்றுவதுபொருட்டாகச் சஞ்சரிக்கின்ற சிவர்கள்

ஓகாரம் : எதிர்மறை.

அவர்கள் ஆக்குமுடி கவித்து அரசாண்டு அரிவை யரோடு அனுபவித்து இங்கு இருந்திடினும் அகப் பற்று அற்றிருப்பர் - அந்தச் சிவன்முத்தரானவர்கள் நவரத்தினங்களினுல் பண்ணப்பட்ட முடியைத்தரித்து இராச்சியத்தை ஆண்டு அநேக மடந்தையர்களேப் புணர்ந்து இந்தப் பூமியில் பஞ்சபூதான்மகமான தேகத்திலே இருத்தும் சிவோகம்பாவணேயை விட்டுச் சிவோகம் என்றே இருப்பர். சிவனும் இந்த ஆன்மாவே தாமாய் இந்தப் பஞ்சபூ தான்மகமாயிருக்கிற தேகத்தை அதிட்டித்திருப்பர்.

ുളുന്നു എട്ടു പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത ചെയ്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യ പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യ പ്രത്യാത്ര പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യാത്ര പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യാത്ര പ്രത്യ പ്രവ്യ പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്യ പ്രത്

நோக்கி இது புரியாதோர் புறப்பற்று அற்ருலும் விணகள் நுங்கிடாவே நுழைவர் பிறப்பினில் - சிவ ஞானத்திஞலே சிவணே அநந்தியமாகக் கண்டு சீவ பாவத்தைவிட்டுச் சிவபாவஃ யைப் பண்ணுதவர் தனக் குப் பரமமான *போக்கிய வஸ்துக்களே ஒழிந்தார்க ளாகிலும் புண்ணிய பாபங்கள் கெடாது, ஆதலால் ஜனனத்தை எடுப்பர் என்றவாறு.

ஏகாரம் : தேற்றேகாரம்.

மூன்ரும் அதிகரணம்

கருவிகழித் தாற்காணு ரொன்றுமெனிற் காணுர் காணுதார் கன்னிகைதான் காமரதங் காணுள் மருவியிரு வரும்புணர வந்த இன்பம் வாயினுற் பேசரிது மணந்தவர்தாம் உணர்வர் உருவினுயிர் வடிவதுவும் உணர்ந்திலர்காண் சிவணே உணராதார் உணர்வினுல் உணர்வதுகற் பணகாண் அருள்பெறினவ் விருவரையும் அழிவிறந்தங் கறிவர் அழியாரேல் பிறப்பும்விடா தாணவமும் அருதே. 36

நின்மல திரியா நீதத்திலே சோத்திரா நி சித்தம் இறு தியாக நீங்கில் ஒன்றும் அறிவதில்~ என்பவஃனக் குறித்துக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : கருவி கழிந்தால் காணூர் ஒன்றும் எனில் காணூர் காணதார் - கரணங்களெல்லாம் நீங்கினுல் ஒன்றையும் காண்பதில்லே என்னில்? அவ்வாறு கர ணங்கள் நீங்கினுல் ஒன்றும் அறியாமல் பாஷாணம் போலே ஆன்மா இருக்குமென்று முத்தியின்பத்தைக் காணுதபேர் காணுதரிஷி சம்பிரதாயிகளான் காணுதார் என்னும் சமயிகளே! சிவனுடனே கலக்க என்பது

[—] * போக்கியம் - புசிக்கத்தக்கது.

Ы

Á

வேண்டா!! சிவானுக்கிரகத்திஞலே சுவ சொரூபாபி வியத்தியாயிருப்பதே போதும் என்னில்,

கன்னிகை தான் காமரதம் காணுள் - ஷோடசகலே யும் நிறைந்த சந்திரகோப்போலப் பதினுறு வயதும் நிறைந்து அதிசுந்தரவதியாய் மதனகலேகளேக் கற் றுடையவளாயினும் கன்னிகை காமரசத்தை அறியாள்; மேல்,

மருவி இருவரும் புணர வந்த இன்பம் வாயினுல் பேச அரிது மணந்தவர் தாம் உணர்வர் - வாழ்க்கைப் பட்டுப் பர்த்தாவும் ஸ்திரியுமாக ஒருதஃலக் காமமன்றி இருவரும் ஒத்த குணமாய்ப் புணர அந்தக் கலவியில் உண்டான சுகம் இவ்வாறென்று ஊமைகண்ட களுப் போலப் புறத்தியாருக்குச் சொல்லப்போகாது, அனுப வித்த பேரே அறிவர்கள்;

ஆதலால் ஆன்மாவும் சிவனும் கலந்த இடத்**து** அல்லது ஆனந்தாநுபவம் உண்டாகாது. கலந்துண் டான அநுபவம் அந்த ஞாதாக்களுக்கே அநுபவ மொழிய புறத்தியாருக்குச் சொல்லப்போகா**து**.

சிவணே உணராதார் உருவின் உயிர் வடிவு அது வும் உரைர்ந்திலர் காண் - சிவஞானத்திஞலே சிவதரி சனப்படாத பேர் தேகேந்திரியாதிக்கு அந்நியமான ஆன்ம சொரூபத்தையும் தரிசித்தவரல்லர் காண்;

காண் என்றது மாணுக்கன் முன்னிலே. சிவ ஞானத்திணுலே சிவணயும் ஆன்மாவையும் தரிசிக்க என்பானேன், ஆன்மஞானத்தினுல் தரிசிக்கலாகாதோ என்னில்?

உணராதார் உணர்விஞல் உணர்வது கற்பண காண் - ஆன்ம ஞானத்திஞலே அறிவேன் என்கிறது சங்கற்பம். சங்கற்பம் உண்டானபொழுநே விகற்பம் உண்டு. விகற்பம் அத்துவிதமாகாது. மேல் எவ்வாறு சிவசீவ தரிசனம் என்னில்?

அருள் பெறில் அ இருவரையும் அறிவு இறந்து அங்கு அறிவர் அறியாரேல் பிறப்பும் விடாது ஆறைவ மும் அருதே - சிவனுடைய பராரத்தி ஆன்மாவிலே பிரகாசிக்கப்பெற்ருல் அந்தச் சிவன் சிவன் இரண்டு பேரையும் ஆன்மாவினுடைய விருத்திஞானம் லமிக்கச் சொரூப ஞானத்தினுல் வேறின்மையை அறிவர்கள். இவ்வாறு ஆன்மாவையும் சிவஃஎயும் அறியார்களா மாகில் அவர்களுக்குச் சனனமும் ஒடியாது. ஆணவ மலமும் நீங்காது என்றவாறு.

நான்காம் அதிகரணம்

பன்னிறங்கள் அவைகாட்டும் படிகம்போல் உள்ளம் பலபுலன்கள் நிறங்காட்டும் பரிசு பார்த்டுட்(டு) இந்நிறங்கள் என்னிறமன் றென்று தன்றன் எழில்நிறங்கண் டருளினுல் இந்நிறத்தின் வேருய்ப் போய்த்நிறஐம் புலநிறங்கள் பொய்ளனமெய் கண்டான் பொருந்திடுவன் சிவத்தினெடும் போதான் பின்னே முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகி யோடி. முத்நீர்சேர்த் தத்தீராய்ப் பின்தீங்கா முறைபோல். 37

மேல் விருத்திஞானம் ஒழிப்பது எவ்வாறு என்ற மாணுக்கனுக்கு அம்முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள் : பல் நிறங்கள் அவை காட்டும் படிகம் போல் உள்ளம் பல புலன்கள் நிறம் காட்டும் பரிசு பார்த்திட்டு - பலநிறப் பொருள்கள் ஸ்படிகத்தை அடுத்துள்ள அளவில் ஸ்படிகத்தினுடைய ஒளியானது அடுத்த பொருளின் நிறமாகத் தன்ணேப் பிறர்க்குக் காட்டினது போலச் சத்தாதி புலன்கணேக் கவரும் சுரோத்திராதியை ஆன்மாவினுடைய விருத்திஞான மானது மனதினுடனே கூடப் பொருந்தின்விடத்து அந்தச் சுரோத்திராதிகளானதாகவே காண்பிக்கும் இயல்பைக் கண்டு,

இ நிறங்கள் என் நிறம் அன்று என்று தன் தன் எழில் நிறம் கண்டு அருளினல் இ நிறத்தின் வேருய் -இந்த விஷயஞானங்கள் என்னுடைய சொரூபமன்று என்று தன்னுடைய சொரூபஞானத்தைச் சிவஞானத் தினெ கண்டு இந்த விருத்திஞானங்களுக்கு வேருய்,

பொய் நிற ஐம்புல நிறங்கள் பொய் என மெய் கண்டான் பொருந்திடுவன் சிவத்திஞெடும் போதான் பின்னே - விஷய நானங்களானது மூன்று லக்ஷணத் திலே கெடுவது ஆகையால் அசத்தியம் என்று தனது சத்தியநான சொரூபத்தைச் சிவஞானத்திஞைல் தரிசித் தவன் சிவரூபத்திலே கலப்பன். அவ்வாறு கலந்தவன் திரும்பச் சனனத்தில் வாரான்; அஃது என்போல என்னில்?

முன் நிறை நீர் சிறை முறிய முடுகி ஓடி முந்நீர் சேர்ந்து அந்நீராய் பின் நீங்கா முறைபோல் முநலே கட்டுப்பட்டிருந்த ஏரிநீர் கரை உடைய மிகவும் விரைந்து சென்று சமுத்திரத்தைப் பொருந்தி அந்த உப்புநீரே ஆய்த் திரும்ப நன்னீராகாதது போல என்றவாறு.

எங்குந்தான் என்னில்நாம் எய்த வேண்டா எங்குயிலன் என்னின்வே நிறையு மல்லன் அங்கஞ்சேர் உயிர்போல்வன் என்னின் அங்கத்(து) அவயவங்கள் கண்போலக் காணு ஆன்மா

1.1

இங்குநாம் இயம்பும்தத் துவங்களின்வைத் தறிவ(து) இறைஞானத் தந்துதாள் சுதல்சுட ரிழந்த துங்கவிழிச் சோதியுமுட் சோதியும்பெற் குற்போல் சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே. 38

மேல் சிவன் சர்வவியா பியாய் நின்றும் பாச பசு ஞானத்தினுல் அறியப்படாமல் சிவஞானத்தைக் கொடுத்து அதனுல் தோன்ற நிற்பன் என்று கூறுகிறது.

இ - ள் : எங்கும் தான் என்னின் நாம் எய்த வேண்டா - சிவன் சர்வவியாபி என்னில் ? நாம் புதி தாகப் பொருந்தவேணும் என்பது இல்^ஜல;

எங்கும் இலன் என்னில் வேறு இறையும் அல்லன் சர்வ வியாபி அல்ல என்னின் ? ஆன்மாக்களுக்கு அன்னியமாக ஆன்மாக்களிடத்திலே பிரிவற நின்று அந்தர்நியமனத்தைப் பண்ணுகையால் அந்தர்யாமி என்று பேருமாய்ச் சுவாமி என்று சொல்லப்படும் அவர் அவ்வாறு இல்ஃயாகில் கர்த்தாவே அல்லவாம்,

அந்தர்யாமியாகில் அவரைத் தெரியாதே இருப்பா னேன் என்னில் ?

அங்கம் சேர் உயிர்போல்வன் எங்கும் அங்கத்து அவயவங்கள் கண் போல காணு ஆன்மா · தேகத் திலே ஆன்மாவினின்று சேட்டிக்குமாப்போலச் ஐட சித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாம் ஈசுவரன் நிறைந்து நின்று பிரேரிப்பன். ஈசுவரன் ஐடசித்துக்கள் எல்லாத் தையும் பிரேரிப்பானமாகில் ஐடங்களுக்கும் அறிவு உண்டாகவேணும் என்னில்? தேகத்தில் அவயவங்க ளெல்லாம் கண்ணேப்போலே காணுந்தன்மை இல்லே; .)

٠.

4

அவ்வாருதல் சித்தாகிய ஆன்மாக்**களுக்கே, அறியுந்** தன்மை ஐடங்களுக்கு இல்**ஃ**;

ஆன்மா சித்தாகையால் தானே அறியும் என்னில்?

இங்கு நாம் இயம்பும் தத்துவங்களில் வைத்து அறிவது இறைஞானம் தந்து - இவ்விடத்து நாம் சொல்லும் தத்துவங்களில் ஆன்மாவினுடைய விருத்தி ஞானத்தைப் பொருந்தி விஷயங்களே அறிவதும் கர்த்தாவினுடைய ஞானசத்திப் 1 பிரசாதத்தினுலேயே;

இந்த ஞானமேயோ முத்திக்கும் என்னில்? அல்ல. இந்த ஞானம் குருடனுக்குக் கோல் கொடுத்து வழி காட்டுமாப்பேர்லக் கலாதி தத்துவங்க2ோக்கொண்டு ஆன்மாவுக்கு விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுவிப்பது;

தாள் ஈதல் சுடர் இழந்த துங்க விழி சோதியும் உட்சோதியும் பெற்ருல் போல் சோதிக்குள் சோதி யாய் தோன்றிடுவன் காணே - மோட்சத்தைக் கொடுக்கும் சிவஞானமானது காசகாமலாதி தோஷத்திணுலே பீரகாசம் தடைப்பட்டு அவயவத்தில் குறைவற்றிருந்த கண்ணுக்குச் சலாக 2 அஞ்சனுதி வைத்தியக் கிரியையினுலே ஆகுதல் தேவதாப் பிரசாதத்திணுலே ஆகுதல் கண்மீதில் ஓளியும் சூரியாம்சமான உள்ளொளியும் பிரகாசித்தாற்போல ஆசாரியன் பண்ணும் தீட்சாக் கிரியையினுலே ஆகுதல் பராசத்திப் பிரசாதத்திணுலே ஆகுதல் அனவசத்தி நீங்கி ஆன்மா ஜோதியும் அதனுள் பரமான்மஜோதியும் அபிவியத்தியாவது கரணமோட்சஞானம் என்றவாறு.

^{1.} பிரசாதம் - அனுக்கிரகம். 2. அஞ்சனம் - மை.

பாசிபடு குட்டத்தில் கல்னினேவிட் டெறியப் படும்பொழுது நீங்கி அது விடும்பொழுதில் பரக்கும் ஆசுபடு மலமாயை அருங்கன்மம் அனேத்தும் அரனடியை உணரும்போ தகலும்பின் அணேயும் நேசமொடுந் திருவடிக்கிழ் நீங்காதே நூங்கும் நினேவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலேய நுவே யாகி ஆசையொடும் அங்குமிங்கு மாகியல மருவோர் அரும்பாச மறுக்கும்வகை அருவின்வழி யுரைப்பாம்.

மேல் பாசவாசனே நீங்குமுறைமை கூறு இன்றது.

இ - ன் : பாசி படு குட்டத்தில் கல்லினே விட்டு எறிய படும்பொழுது நீங்கி அது விடும் பொழுதில் பரக்கும் - பாசி நிறைந்த குளத்திலே மேன்மேலும் கல்லுகொண்டு எறிய அந்தக் கல்லு படும்நேரம் பாசி நீங்கி ஐலம் தூயதாய் இருக்கும். கல்லு எறியாமல் விடும்பொழுதில் பரக்கும் பாசியானது மூடி ஐலமலின மாம் ; இதுபோல,

அரன் அடியை உணரும்போது ஆசு படு மலம் மாயை அரும் கன்மம் அணேத்தும் அகலும் பின் அணே யும் - சிவபாவணேயைப் பண்ணுங்காலத்துக் குற்றத்தை விளேக்கும் ஆணவமும் மாயையும் கன்மமும் நீங்கும், சிவபாவணே ஒழிந்து சீவபாவணே வந்தபின் மும்மலங் களும் பொருந்தும் ஆதலால்,

நேசமொடும் திருவடி கீழ் நீங்காதே தூங்கும் நிணவு உடையோர் நின்றிடுவர் நிஸ் அதுவே ஆகி -உண்மையிஞல் ஞானத்துடனும் பத்தியுடனும் சிவ னிடத்து நீங்காது நின்மலதுரியாதீத அவத்தையைத் தானே அடையும் இச்சையுடையோர் சுத்தாவத்தையே நிணேபேருக நிற்பர்கள்; ஆனசபொடும் அங்கும் இங்கும் ஆகி அலமரு வோர் அரும் பாசம் அறுக்கும் வகை அருளின் வழி உரைப்பாம் - விஷயங்களிலே ஒருக்கால் விருப்பும் ஒருக்கால் வெறுப்புமாய், வெறுப்பு வந்தகாலத்துச் சிவபாவஃனயும் விருப்பு வந்தகாலத்து விஷயானுபவ முமாகச் சுழலும் அவர்கள் வலிதாகிய பாசத்தை அறுக்கும் நானநெறி கூறுவாம் என்றவாறு.

எட்டாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 296

ஒன்பதாம் சூத்திரம்

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத் தாலும் பார்ப்பரிய பரம்பரணப் பதிஞானத் தாலே நேசமொடும் உள்ளத்தே நாடிப் பாத நீழற்குழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதின் ஆசைதரும் உலகமெலாம் அலகைத்தே ராமென்(அ) அறிந்தகல அந்நிலேயே யாகும் பின்னும் ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படிஉச் சரிக்க உள்ளத்தே புகுந்தளிப்பன் ஊனமெலாம் ஓட. 1

இ • ள் : பாசஞானத்தாலும் பசு நூனத்தாலும் பார்ப்ப அரிய பரம்பரணே பதிஞானத்தாலே நேசமொ டும் உள்ளத்தே நாடி • சுத்தாசுத்த மாயாகாரியங்க ளுடனே கூடியறியும் அறிவினுலும் அவையிற்றுக்களே நீங்கிய ஆன்மவிருத்தி ஞானத்தினுலும் காண்பதற்கு அரிதாகிப் பரமாகிய சுத்தமாயைக்கு மேலான சிவனேச் சிவஞானத்தினுலே சிவராகத்துடனே ஆன்மாவினிடத் திலே வேறறக் கண்டு அவனே தானுய் நிற்பது நிட்டை, அப்படி நின்றவன் சுத்தான்மா;

பாதநீழல் கீழ் நில்லாதே நீங்கி போதின் - பாதம் என்பது உபசாரம். நீழல் என்றது தாபத்திரயத்தை யும் கெடுப்பது ஆதலால் கௌணமாகச் சொன்னது. சிவானந்தானுபவியாக நில்லாமல் நீங்கி அந்தக்கரண வழித்தாக வரில்;

ஆசை தரும் உலகம் எலாம் அலகைத்தேர் ஆம் என்று அறிந்து அகல அ நி‰யே ஆகும் - ஆன்மாக் களுக்கு இச்சையைக் கொடுக்கும் உலகங்களெல்லாம் பேய்த்தேர் போல அசத்தியம் என்பதை அறிந்து பிரபஞ்ச வாசணேயை நீங்கி நிற்கவே முன் சொன்ன நிட்டை கூடும். பின்னும் - இஃதன்றியும்;

ஓசை தரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க உள்ளத்தே புகுந்து அளிப்பன் ஊனம் எலாம் ஓட வ அஞ்செழுத்தின் வாசகத்தால் உண்டாம் வாச்சியங் களே அவரவர்கள் வருணத்துக்கும் ஆச்சிரமத்துக்கும் சொன்னபடியே * அனுசந்தானம் பண்ணக் காஷ்டத் திலே அக்கினி பிரகாசித்தாற்போலச் சிவன் ஆன்மா வினிடத்திலே பிரகாசித்துப் பாசத்திரயங்களும் போம் படிக்கு ஞானைந்தானுபவியாகப் பிரகாசிப்பன் எ ்று.

முதல் அதிகரணம்

வேதசாத் தெரமிருதி புராணகஃல ஞானம் விரும்பசபை வைகரியா தித்திறங்கள் மேலாம் நாதமுடி வானவெல்லாம் பாச ஞானம் நணுகிஆன் மாஇவைகழ் நாட லாலே காதலினல் நான்பிரமம் என்னும் ஞானம் கருதுபசு ஞானமிவ னுடலிற் கட்டுண்(டு) ஓதியுணர்ந் தொன்ரென்று உணர்ந்திடலாற் பசுவாம் ஒன்ருகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே. 2

மேல் பாச பசு பதிஞானங்களினுடைய இயல்பு கூறுகின்றது.

^{*} அனுசந்தானம் – ஐபம்செய்தல்.

இ - ள்: வேதம் சாத்திரம் பிருதி புராணம் கஃஸ் ஞானம் விரும்பு அசபை வைகரி ஆடு திறங்கள் மேலாம் நாத முடிவான எல்லாம் பாசஞானம் · வேதம் சாஸ்திரம் ஸ்மிருதி புராணம் கஃ விரும்பு அசபை வைகரியாதித் திறங்கள் மேலாம் நாதமுடிவாக உண்டானவையிற்றுக்களினுலே உதிக்கும் ஞானம் எல்லாம் பாசஞானம்; அஃது ஏன் என்வில்?

நணுகி ஆன்மா இவை கீழ் நாடலாலே - ஆன்மா சிவஞானத்தைப்பொருந்தி இவையிற்றுக்கண எல்லாம் தனக்கு வியாப்பியமாகக் காண்கையாலே;

, நான் பிரமம் என்னும் ஞானம் பசுஞானம் ப பாசத்தை நீங்கிப் பதிஞானத்தினுலே ஆன்ம தரிசனப் பட்டுள்ள அளவில் பதிஞானத்தினுலே தரிசனப்பட் டோம் என்பதறியாமல் இது நானல்ல இது நானல்ல என்று எல்லாத்தையும் தள்ளிவந்தோம். இச்சொரூப ஞானத்தை அல்ல என்று தள்ளப்போகாதபடியாலே இது நான், இதற்குமேல் ஒன்றும் இல்ஃயானபடி யாலே நானே பிரமம் என்பது பசுஞானம்;

பசுத்துவமாவது அஞ்ஞானம்; ஞானசொரூபியா யிருக்கிற ஆன்மாவைப் பசு என்பானேன் ?

இவன் உடலில் கட்டுண்டு ஓதி உணர்ந்து ஒன்று ஓன்ருய் உணர்ந்திடலால் பசு ஆம் ஹிவ்வான்மாவா னவன் தூலசூக்குமதேகங்களிஞலே கட்டுப்பட்டு, சாஸ் திரங்களேப் படித்ததஞலே சிறிது அறிதலிஞலும் ஒவ் வோர் இந்திரியங்களேப் பற்றி ஒவ்வொரு விஷயங்க ளாகவே அறிகையினுும் ஆன்மாவுக்குப் பசு என்று பெயராம்;

ஒன்ருக சிவன் இயல்பின் உணர்ந்திடுவன் காதலி ஞல் கருது காணே - ஓதலும் ஒருத்தரால் உணர்தலும்

4

ஒன்று ஒன்ருய் அறிதலும் இன்றிச் சிவன் சுவபாவ நின்மல ஞானசொரூபி ஆகையால் ஏககாலத்திலே எல்லாத்தையும் அதர்வத்தாக அறிவன். ஆதலால், அந்தச் சிவணே வேறற அடையவேணும் என்னும் ஆசையுடனே விசாரிப்பாயாக என்றவாறு.

காண் என்றது மாணுக்கன் முன்னி‰. ஏகாரம்: ஈற்றசை. கருது என்றது கருதுவது கரணம்.

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியா மென்னில்
கதியாகும் சினேமுட்டை கருமரத்தின் உயிர்கள்
மரணங்கொண் டிடவுறங்கி மயங்கிரூர்ச் சிக்க
வாயுத்தம் பணேபண்ண வல்விடத்தை அடையச்
சரணங்கள் புகுநிழல்போல் தனேயடையுஞ் சமாதி
தவிராது மலமிதுவும் பசுஞான மாகும்
அரணங்க ளெரித்தவன்தன் அடியையுறி விறந்தங்(கு)
அறிந்திடீர் செறிந்ததுகள் அகற்றி டீரே.

மேல் அந்தக்கரணங்கள் கெட ஓரறிவுமற்றிருப் பதே முத்தி என்னும் வைசேடிகன் வாக்கியத்தை மேல் அனுவதித்து மறுத்தல்.

இ - ள் : கரணங்கள் கெட இருக்கை முத்தியாம் என்னில் - கரணங்களெல்லாம் கெட ஓரறிவும் அற்றுக் கல்போலே இருப்பது மோட்சம் என்று சொல்லில் ?

கதியாகும் சிண முட்டை கருமரத்தின் உயிர்கள் • சிணயிலே இருந்த ஆன்மாக்களுக்கும் முட்டையிலே இருந்த ஆன்மாக்களுக்கும் கருப்பாசயத்திலே இருந்த ஆன்மாக்களுக்கும் மரம் முதலாகிய ஆன்மாக்களுக் கும் மோட்சமாக வேண்டும். இஃதன்றியும் மனித தேகத்திலே; மரணம் கொண்டிட *உறங்கி மயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயு தம்பண பண்ண வல்விடத்தை அடைய - மரிப்ப தற்குப் பத்தாமவத்தை வந்து ஓரறிவும் அற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் சுழுத்தியிலே அறிவற்றிருந்த ஆன்மா வுக்கும் மயங்கி மூர்ச்சை வந்தபோது அறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் கன்மயோகத்தினுலே வாயு ஸ்தம்பிச்சு அறிவற்றுக் காஷ்டம்போலே இருந்த ஆன்மாவுக்கும் வலிதாகிய விஷங்களேத் தின்முதல் பாம்புகடித்தாதல் தலே மண்டைகொண்டு அறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக் கும் மோட்சமாகவேணும்;

கதியாகும் என்பது முதனி‰த்திபம். உயிர்கள் என்பது நடுநி‰த்திபம்.

சரணங்கள் புகு நிழல் போல் தண அடையும் சமாதி - தன்ணே அறியாமல் அடைந்த ஞாஞபாவமாகிய அஞ்ஞானத்தை என்ன உதாரணமாகச் சொல்லி மறுக் கின்ளுர். தேகத்தின் நிழலானது வரவரக் குறுகி மத்தியானமானபோது தாட்கீழின் அடங்கிஞற்போல ஞானத்திஞலே மஞேவிருத்தி ஞானங்களே விட்டுவிட்டு அவையிற்றுக்களே நீங்கின ஞானமும் தன்னிடத்திலே ஒடுங்க ஓர் உணர்வும் அற்றிருப்பது சமாதி. அந்தச் சமாதியேயாய் இருக்கும் மோட்சமென்று சொன்னேன் என்னில்?

தவிராது மலம் இதுவும் பசு ஞானம் ஆகும் . இந்தச் சமாதியிஞலே அஞ்ஞானம் நீங்காது, இதுவும் பசுஞானம் ஆகையால்; மேல் எவ்வாறு என்னில்?

அரணங்கள் எரித்தவன் அடியை அறிவு இறந்து அங்கு அறிந்திடீர் செறிந்த துகள் அகற்றிடீரே -

)

[🕶] றங்க எனவும் பாடம்.

முப்புரத்தையும் நகையினுலே எரித்த பரமேசுவரணேச் சரணமாக அடையும் அதனுல் உம்மைப் பொருந்தின ஆணவம் மாயை காமியங்களே நீக்குவன். இவ்வாறு நீக்கிக்கொள்ளுங்கோள் என்றவாறு.

ஏகாரம் இரண்டும் எதிர்மறை.

சிவபோவன் திருவடிஞா னத்தாற் *காணர் செப்புவது செயல்வாக்குச் சிந்தை எல்லாம் அவபோணு காவென்றும் ஆத லானும் அவனடியவ் வொளிஞான மாத லானும் இவனும்யான் துவக்கு திரம் இறைச்சி மேதை என்புமச்சை சுக்கிலமோ இந்திரியக் கொத்தோ அவமகல எனேயறியேன் எனுமையம் அகல அடிகாட்டி ஆன்மாவைக் காட்ட லானும்.

இ - ள் : சிவணே அவன் திருவடி ஞானத்தால் காண செப்புவது செயல் வாக்கு சிந்தை எல்லாம் அவணே அணுகா் என்றும் ஆதலானும் - சிவண அவ னுக்குப் பிறிவற்ற பரஞானத்தாலே காணச்சொல்வது ஏன் என்னில்? இந்திரிய வியாபாரஞானமும் வாச்சிய வாசகஞானமும் புத்திவிருத்திஞானமும் சிவண எந்தக் காலத்தும் கிட்டமாட்டாது ஆகையாலும், அவன் அடி அ ஒளி ஞானம் ஆதலானும் - அந்தச் சிவனுடைய சொரூபமான து பிரசித்தியான சுவபரப்பிரகாசஞானம் யான் துவக்கு இவனும் ஆகையாலும், இறைச்சி மேதை என்பு மச்சை சுக்கிலமோ இந்திரியக் கொத்தோ அவம் அகல எணே அறியேன் எனும் ஐயம் அகல அடி காட்டி ஆன்மாவை காட்டலானும் - இந்த ஆன்மாவும் யான் என்பு முதலாகிய உறுப்புக்கள் கூடிய தேகமோ இந்திரியக்கூட்டமோ என்னும் குற்றம்

^{*} சேரச் செப்புவது எனவும் பாடம்.

அகல என்னுடைய சொரூபத்தை அறிகிறேன் இல்லே என்னும் சந்தேகம் தீரும்படிக்குச் சிவன் தனது ஞான சத்தியை ஆன்மாவினிடத்தில் பிரகாசிப்பித்து அதனுல் ஆன்மசொரூபத்தையும் தரிசிப்பிப்பர் ஆகையாலும் சிவணேச் சிவஞானத்தினுலேயே அணேயச் சொன்னது என்றவாறு.

கண்டிடுங்கண் தணக்கானு கரணம் காண கரணங்கள் தமைக்கானு உயிருங் காண உண்டியமர் உயிர்தானுந் தன்னேக் காண(து) உயிர்க்குயிராம் ஒருவணேயும் காணு தாகும் கண்டசிவன் தணக்காட்டி உயிரும் காட்டிக் கண்ணுகிக் கரணங்கள் காணுமல் நிற்பன் கொண்டரின உளத்திற்கண் டடிகூடிரும் பாசம் கூடாது கூடிடினும் குறித்தடியின் நிறுத்தே.

ஆன்மா தனது ஞானத்திறுலே சிவணக்காணும், சிவேனும் தனது ஞானத்திறுலே ஆன்மாவைக் காண் பென் என்னில் இவ்வாறு கூடாது என்னும் முறைமை பைக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : கண்டிடும் கண் தண காணு கரணம் காண - ரூபவத் பதார்த்தங்களேக் காணும் கண்ண னது தன்ளேயும் காணது தனக்கு முதலாகிய அந்தக் கரணங்களேயும் காணது, கரணங்கள் தமை காண உமிரும் காணு - அறியும் தன்மையையுடைய புத்தி தத்துவங்கள் தம்மையும் அறியாது தமக்குக் கர்த்தா வாகிய ஆன்மாவையும் அறியாது, உண்டி அமர் உயிர் தானும் தன்ண காணது உயிர்க்கு உயிராம் ஒருவண யும் காணதாகும் - விஷயத்தைப் பொருந்தி நிற்கிற ஆன்மாவும் பந்தத்திலே தன்ளேயும் தனக்கு உயிராய் இணையற்றவகை நிற்கிற சிவணேயும் காணது;

7

Ÿ

கண்ட சிவன் தணே காட்டி உயிரும் காட்டி கண் ஆகி கரணங்கள் காணுமல் நிற்பன் - ஆன்மாக்களேயும் சர்வப் பிரபஞ்சங்களேயும் வேருரு சகாயத்தையும் அபேகூரியாமல் ஏககாலத்திலே யதாவத்தாகக் கண்டி ருக்கும் சிவன் தனது ஞானப்பிரகாசத்தினுலே ஆன் மாவுக்குத் தன்ணயும் காட்டி அந்த ஆன்மாவையும் காட்டித் தான் அந்த ஆன்மாவினிடத்தில் அநந்நியமா யிருந்தும் பாச பசு ஞானுகம்பியனுயிருப்பன்; ஆதலால்,

கொண்டு அரணே உளத்தில் கண்டு அடி கூடில் பாசம் கூடாது கூடிடினும் குறித்து அடியின் நிறுத்தே • அந்தச் சிவஞானத்தைக் காட்டாகக்கொண்டு அரண ஆன்மாவிலே வேறறக்கண்டு அந்தச் சொரூபமேயா கிற பாசநீங்கும் நிட்டை தரித்து, கரணவியாப்தியைப் பொருந்தின நேரத்துப் பாசவாசணே பொருந்திற்று மாகில் அது நீங்கும்படிக்கு முன்போலச் சிவபாவணே யைப் பண்ணிச் சிவத்தினிடத்திலே உன்னுடைய போதத்தை அலேவற நிறுத்து என்றவாறு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

குறித்தடியில் நின்றட்ட குணமெட்டுச் சித்தி கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம் வெறுத்துநெறி அறுவகையும் மேலொடுகி ழடங்க வெறும்பொயென நிணத்திருக்க மேலொடுகிழில்லான் நிறுத்துவதோர் குணமில்லான் தன்ணேயொரு வர்க்கும் நிணப்பரியான் ஒன்றுமிலான் நேர்படவத் துள்ளே பொறுப்பரிய பேரன்பை அருளியதன் வழியே புகுத்திடுவன் எங்குமிலாப் போகத்தைப் புசித்தே. 6

மேல் பிரபஞ்சவைராக்கியம் வரின் சிவன் தானே அனுக்கிரகம் பண்ணுவன் என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : குறித்து அடியில் நின்று அட்ட குணம் எட்டு சித்தி கோகனதன் முதல் வாழ்வு குலவு பதம் நெறி அறுவகையும் மேலொடு கீழ் அடங்க எல்லாம் வெறும் பொய் என வெறுத்து நிஃர்ந்திருக்க - லகஷிய மாகிய சிவபதத்திலே நின்று பசாசுபதம் முதலாகப் பிரமபதம் ஈருக அடைவே பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் மனம் அகங்காரம் புத்தி இந்த எட்டுத் தத்து **வ**ங்களின் கிரமத்திலே எட்டுப் பதத்திலும் ஒவ்வொரு குணம் அதிகமாக எண்குணமான அணிமாகியாகிய எட்டுச் சித்தியையும், பிரமாதிகளுடைய ஐசுவரியங்க *உ*ளயும் அவர்கள் வாழும் உலகங்க*உ*ளயும் மந்திரபதம் முதலான பதங்கள் மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத் துவம் க‰் எனும் ஆறத்துவாவும் <u>ஊ</u>ர்த்துவமாயை என்னும் இரண்டு மாயையினுடைய அதோமாயை காரியமாகையால் பயனற்ற பொய் என்று வெறுத்துச் சிவபதத்தையே இச்சித்து நிணத்திருக்க;

இதற்குச் சம்மதி.

ų, .**..**

மேலொடு கீழ் இல்லான் நிறுத்துவது ஓர் குணம் இல்லான் தன்ணே ஒருவர்க்கும் நிணப்பரியான் ஒன்றும் இலான் நேர்பட வந்து உள்ளே பொறுப்பரிய பேர் அன்பை அருளி அதன்வழியே எங்குமிலா போகத்தை புரிந்தே புகுந்திடுவன் முடியும் அடியும் காண்பரியான் இன்னதொரு குணவான் என்று ஒருத்தரால் நிச்சமிக் கப் போகா தவன், தன்னுடைய சொரூபத்தை இவ்வாறு என்று அறிவதற்கு அரியவன், தேகேந்திரியாதி கர ணங்கள் ஒன்றும் இல்லாதவன், சந்நிதானம் பண்ணி ஆன்மாவினிடத்திலே தரித்தற்கு அரிதாகிய சிவரா கத்தை விணத்து அந்தச் சிவராகம் வழியாகப் பூமி முதல் சத்தியலோக பரியந்தத்தில் மனுஷியானந்தம் முதல் பிரமான ந்தம் முடிவான ஆனந்தங்களெல்லாம் சரியின்றி விளங்கும் சிவானந்தத்தை விளத்து ஆன் மாவினிடத்திலே வேறறக் கலந்திடுவன் என்றவாறு.

மூன்ரும் அதிகரணம்

கண்டஇவை யல்லேன் நான் என்றகன்று காணுக் கழிபரமும் நானல்லேன் எனக்கருதிக் கசிந்த தொண்டிறெடும் உளத்தவன்றுன் நின்றகலப் பாலே தோண்டிறேடும் உளத்தவன்றுன் நின்றகலப் பாலே சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்வே நின்றி விண்டகலும் மலங்களெலாம் கருடதியா னத்தால் விடைமெழியும் அதுபோல விமலைதயும் அடையும் பண்டைமறை களுமதுநான் ஆனேன் என்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே.

மேல் வேதத்திலே சோகம் என்றதஞல் ஒன்று என்றதன்று; பிரிவற்ற அனுபவாதிசயத்திஞலே அது நான் என்றதே என்னும் முறைமையும், பேதமாகச் சிவனுக்குச் சமனுமிருக்கும் என்னும் மந்த மதிகளே நிராகரித்துச் சிவ சீவர்களுக்குத் தாதாத்மியமும் கூறுகின்றது.

K

*

12.

இ - ள் : கன் ட இவை அல்லேன் நான் என்று அகன்று - ஆன்ம போதத்தினுல் பிரித்தறியப்பட்டது எல்லாம் என்னுடைய சொரூபம் அல்ல என்று நீங்கி, காணு கழி பரமும் நான் அல்லேன் என கருதி - ஆன்ம போதத்திஞலே காணப்படாமல் விசுவாதிதனுய் நிற் கிற சிவனும் நானல்ல என்று புத்திபன்னை, கசிந்த தொண்டிடுெடும் உளத்து அவன் தான் நின்ற கலப் பாலே சோகம் எனப் பாவிக்க தோன்றுவன் வேறின்றி அகலும் மலங்கள் எல்லாம் விமலதையை விண்டு அடைய கருட் தியானத்தால் விடம் ஒழியும் அது போல - கசிந்த சம்பந்தத்தினுடனே ஆன்மாவிலே சிவன் வேறின்மையாகி நின்றமையால் அந்தச் சிவன் நான் என்று பாவணபண்ண ஆன்மாவிலே வேறறப் பிரகாசிப்பன். சிவபாவீன பண்ணவே ஆணவாதி பாசங்கள் எல்லாம் நீங்கிப்போய் ஆன்மா நின் மலத்துவத்தைப் பொருந்துவன். அஃது என்போல என்னில்? கருடபாவணயினுலே விடம் நீங்குமாப் போல;

பண்டை மறைகளும் அது நான் ஆனேன் என்று பாவிக்க சொல்லுவது இ பாவகத்தை காணே - பழய தாகிய வேதங்களும் அது நான் ஆனேன் என்று பாவணே பண்ணச் சொன்னது நாம் இப்பொழுது சொன்ன பாவணேயைக் காண் என்றவாறு.

ஏகாரம் : ஈற்றசை.

அஞ்செழுத்தால் ஆன்மாவை அரனுடைய பிசும் அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையுமறிந்திட்(டு) அஞ்செழுத்தால் அங்ககர நியாசம் பண்ணி ஆன்மாவின் அஞ்செழுத்தால் இதயத் தர்ச்சித்(து) 4

அந்செழுத்தால் தண்டலியின் அனலே யோம்பி அணேவரிய கோதண்ட மஃனந்தருளின் வழிநின்(று) அந்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்கமதி யருக்கன் அணேயரவம் போற்நேன்றும் ஆன்மாவி லரனே. 8

முதலே 'ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி ' உச்சரிக்க' என்றதை மேல் விரித்துக் கூறுகின்றது.

அஞ்செழுத்தால் ஆன்மாவை அரனு டைய பரிசும் அரன் உருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந் தமையும் அறிந்து - அஞ்செழுத்திணுலே ஆன்மாவைச் சிவன் அடிமையாகவுடைய பரிசாவது, பஞ்சாட்சரத்தி பொருட்டு நமஸ்காரம் னுடைய பொருள்[்]சிவன் நமஸ்கரிக்கிறவன் அடிமையும் சொல்லும். என்று ஆண்டவனும் கொள்ளுகிறவன் நமஸ்கார <mark>த்</mark>தைக் ஆகையால், ஆன்மா அடிமையும் சிவன் ஆண்டவனும் நகாராதி ஐந்தெழுத்தும் என்கிற முறைமையும், பீ**ஜமா** தலால் நிவிர்த்தியாதி ஐந்து க‰களுக்கும் நிவிர்த்தியாதி பஞ்சக‰க‱யும் வேறறச் சத்தியோ சாதாதி பஞ்சமந்திரங்களும் உதித்துச் சதாசிவர்க்குத் திருமேனியானமையும் உணர்ந்து;

அஞ்செழுத்தால் அங்ககர நியாசம் பண்ணி - யகா ராதி நகாராந்தம் பீஜமாக ஈசாஞதி மந்திரங்களே அங்குஷ்டாதி கநிஷ்டாந்தமாகவும் ஹரஸ்வப் பீரண வாதி யகாராந்தம் பீஜமாக இருதயாதி மந்திரங்களேக் கநிஷ்டாதி அங்குஷ்டாந்தமாகவும் * நியசித்துச் சிரசு முதல் பாதாந்தம் இருதயாதி அஸ்தாந்தம் அந்தப் படியே நியசித்துப் பஞ்சாட்சரத்திஞலே பஸ்மீகரணம் பண்ணி;

^{*} நியசித்து - நியாசஞ்செய்து.

அஞ்செழுத்தால் இதயத்து ஆன்மாவில் அர்ச் சித்து - இருதயகமலத்தின் நடுவே ஆன்மலிங்கத்தில் பஞ்சாட்சரத்திஞல் பஞ்சப்பிரம ஷடங்க மூர்த்தியாகிய ச**தா**சிவதேவரை மேலேசொல்லும் அந்தர் பயஐனப் படியே பூஜைபண்ணி;

குண்டலியின் அஞ்செழுத்தால் அன‰ ஓம்பி -குண்டலி மஸ்தகத்தின் நாபிகுண்டத்தில் வைந்தவ அக்கினியிலே சந்திரமண்டலத்தில் அமிர்தங்கொண்டு பஞ்சாட்சரத்தினுலே ஓமம்பண்ணி ;

அணேவரிய கோதண்டம் அண ந்து அருளின் வழி நின்று - யோகாப்பியாசத்திருலே அல்லது கிட்டப் போகா புருவ மத்தியத்தை மூலாக்கினியை எழுப்பி வாயு வன்னிபீஐத்தை உச்சரித்து அதன்வழித்தாய்ச் சென்று அடைந்து நூருயிரம் சந்திர சமானமாயிருக் கிற சிவமண்டலத்திலே சமாதி அடைந்து சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி பிரேரிக்கத் தான் 2 பிரேரியனுய் நிற்கும் முறைமை கண்டு, அவ்வாறே எல்லாத் தொழில்களே யும் செய்து நின்று;

அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க மதி அருக்கன் அணே அரவம்போல் தோன்றும் ஆன்மாவில் அரனே -பஞ்சாட்சரத்தை நாலு வர்ணத்தவர்களும் நாலு ஆச் சிரமத்தவர்களும் இன்னபடி ஐபிக்க என்று சிவாகமம் சொன்னபடியே ஐபிக்கத் தனித்துக் காணப்படாத ராகு கேதுக்களேச் சந்திரசூரியரிடமாகக் காண்பித்தது போல ஆன்மாவிலே சிவன் அநந்நியமாகப் பிரகாசிப் பன் என்றவாறு.

^{1.} யஜனம் – யாகம். 2. பிரேரியன் - பிரேரிக்கத் தக்கவன்.

இந்தப் பஞ்சாட்சரத்தின் கிரமம் கிரியாதீபிகையில் விஸ்நரித்துச் சொன்னேம்; கண்டு கொள்க.

நாட்டுமித யந்தானும் நாபியினி வடியாய் ஞால முதல் தத்துவத்தால் எண்விரல்நா ளத்தாய் முட்டுமோ கினி சுத்த வித்தைமல் ரெட்டாய் முழுவிதழ் எட்டக்கரங்கள் முறைமையினின் உடைத் காட்டுகம லாசனமேல் ஈசர்சதா சிவமும் [தாய்க் கலாமுர்த்த மாமிவற்றின் கண்ணுகுஞ் சுத்தி விட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி மானுகிச் சுத்தி மேலாகி நிற்பனித்த வினேவறித்து போற்றே.

யேல் அந்தர்யஜனக்கிரமம் கூறுகின்றது.

இ - ன் : நாட்டும் இதயந்தானும் - இருதயகமலங் களிலே நிரூபிக்கப்பட்டதுதான்;

உம்மை : சிறப்பும்மை.

நாபியினில் அடியாய் ஞாலம் முதல் தத்துவத்தால் எண் விரல் நாளத்தாய் - மூலாதாரத்திலே கூர்மம். கூர்மத்தின் நோளத்தாய் - மூலாதாரத்திலே கூர்மம். கூர்மத்தின் மேல் கூர்மத்துக்கு நடுவே ஆதாரசத்தி. கூர்மத்தின் மேல் அனந்தன் அனந்தனுக்குப் பத்மாசனம். அதன்மேலே அனந்தன் நாபிமட்டாய், அனந்தனுடைய சிரசிலே பிருதிவி, நாபிமட்டாய், அனந்தனுடைய சிரசிலே பிருதிவி, நாபிமட்டாய், அனந்தனுடைய சிரசிலே பிருதிவி, நாமரைக்கிழங்கு, அப்பு தத்துவம் முதலாகக் காரிய தாமரைக்கிழங்கு, அப்பு தத்துவம் குறைம் எட்டு மாயா தத்துவமளவும் முப்பது தத்துவங்களும் எட்டு அங்குல நாளம். பஞ்சாசற்பாவமும் தாமரைத்தண் அங்குல நாளம். பஞ்சாசற்பாவமும் தாமரைத்தண் டின் நூல்கள் நாளத்தின் முட்கள் நூற்றுத்தொண்ணுற்றுரு புவனங்கள்;

மூட்டு மோகினி - தண்டுக்கும் இதழுக்கும் நடுவு இசைதஃ அதோமாயை. அதன்மேலே, சுத்தவித்தை மலர் எட்டாய் - சுத்த வித்தியாதத்துவம் எட்டிதழாய்;

Y

முழு இதழ் எட்டு அக்கரங்கள் முறைமையினில் உடைத்தாய் - இந்திராதி திக்குப்பாலருடைய பீஐமான அஷ்டாகூரத்தைக் கிரமத்திலே உடைத்தாய். கிரமமா வது யகாராதி ஹகாராந்தம் எட்டும் வாயு அக்கினி இந்திரன் வருணன் யமன் குபேரன் நிருதி ஈசானன். திக்கு கணங்கள், ஈசர் சதாசிவங்கள் - அனந்தாதி மகேசுவரர் வசிப்பதான ஈசுவர தத்துவங்கள் கேசரங் கள். சதாசிவர் வசிக்கும் சாதாக்கிய தத்துவம் * கர் காட்டு - காட்டாகிய சூரிய சோம அக்கினி ணிகை. மண்டலங்கள் மூன்றும் தாளாக்கிர விருத்தத்திலும் கேசராக்கிர விருத்தத்திலும் கர்ணிகா விருத்தத்திலும். இவையிற்றுக்களுக்கு அதிபதிகள் அடைவே பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்கள். இவ்வாறுள்ள, கமலாசனமேல் என்றதஞல் கர்ணிகையின்மேல் சத்திமயமாகிய விமலா சனத்திலே எனக் கொள்க.

கலா மூர்த்தமாம் இவற்றின்கண் ஆகும் சத்தி வீட்டை அருள் சிவன் மூர்த்திமான் ஆகி சத்தி மேலாகி நிற்பன்-ஈசாஞதி பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களின் கஸேகள் முப்பத்தெட்டும் சதாசிவமூர்த்தியாம். இந்தக் கஸேகளேச் சசிநியாதி முப்பத்தெட்டு சத்தியும் அதிட் டித்திருக்கும். இனி, முத்தியைக்கொடுக்கும் பரமசிவன் இந்தச் சத்திகளுக்கு அதீதநிலேயாகிய நிர்விகற்ப ஞானைந்த சொரூபியாகி நிற்பன்,

இந்த விணேவு அறிந்து போற்றே - இந்த விணி வாவது பரையாதி பஞ்சசத்திகளும் சுத்தமாயையிலே பதிய அதஞல் சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்தி சாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம் கர்த்திருசாதாக்கியம் கன்மசாதாக் கியம் என்று ஐந்துபேதமாய் ஒன்றை ஒன்று ஆச்ரயித்

^{*} கர்ணிகை – தாமரைக்காய்.

4

துக்கொண்டிருக்கும். இந்த முறைமையை அறிந்து கன்மசாதாக்கியத்தைப் பூசைபண்ண என்றவாறு.

இதன் விஸ்தாரம் கிரியாதிபிகையில் சொன்**ஞேம்;** கண்டு கொள்க.

அந்தியா கந்தன்னே முத்திசா தனமா அறைந்திடுவர் அதுதானும் ஆன்மசுத்தி யாகும் கந்தமலர் புகையோளிமஞ் சனமமுது முதலாக் கண்டனவே லாம்மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு சிந்தையினில் பூசித்துச் சிவனேஞா னத்தால் சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க வந்திடுமவ் வொளிபோல மருவியர னுளத்தே வரவரவந் திடுவன்பின் மலமான தறுமே.

மேல் இதுவும் அது.

இ - ன் : அந்தரியாகம் தன்ண முத்தி சாதனமா அறைந்திடுவர் அது தானும் ஆன்மசுத்தி ஆகும் -இருதயத்துள்ளே சிவணப் பூசிப்பதை முத்திக்கு உபாயமாகப் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள், அந்த அந்தரியாகந்தான் ஆன்மசுத்தி ஆகும்;

ஆன்மசுத்தியாவது ஆணவம் மாயை கன்மம் என்கிற அழுக்கு நீங்குவது அதுவே முத்தி. மேல் பூஜைபண்ணும் அடைவு :

கந்தம் மலர் புகை ஓளி மஞ்சனம் அமுது முதலா கண்டன எலாம் மனத்தால் கருதிக்கொண்டு • ஐலம் கந்தம் புஷ்பம் தூப தீப நைவேத்தியம் ஆதியாக உண்டான வஸ்துக்கள் எல்லாத்தையும் மனத்திஞலே உண்டாக்கிக்கொண்டு;

உண்டாக்குமாறு; பிருதிவிபீஐத்தை உச்சரித்து அசாதாரண பிருதிவியிலே நின்றும் கந்தம் புஷ்பம் தூபம் வஸ்திரம் உபவிதம் அன்னம் அபூபம் தாம்பூல முதல் அநேக வஸ்துக்களேயும், அப்பு பிஐத்தை உச் சரி<mark>த்து அ</mark>சாதாரண அப்பு தத்துவத்திலே நின்றும் ஜலம் பால் தயிர் நெய் தேன் கருப்பஞ்சாறு முதலான நெகிழ்ச்சியான வஸ்துக்களேயும், வன்னி பீஐத்தை உச்சரித்து அசாதாரண வன்னிதத்துவத்தில் நின்றும் **தீபம் இரத்**தினுபரணம் தர்ப்பணம் முதலான பிரகாச வஸ்துகளேயும், வாயுபீஐத்தை உச்சரித்து அசாதாரண **வாயு தத்துவத்**திலே நின்றும் ஆலவட்டம் சாமரம் முதலான சலன வஸ்துக்களேயும், வியோம திலே நின்றும் கண்டாநாதம் விணுநாதம் முதலான நாதங்க்ளேயும் இப்படிச் * சம்பாதிதமான வஸ்துக் களினுலே ;

சிந்தையினில் பூசித்து சிவண - ஆன்மலிங்கத் திலே சிவணப் பூசித்து, மேல், ஞானத்தால் சிந்திக்க சிந்திக்க தர்ப்பணத்தை விளக்க வந்திடும் அ ஓளி போல் மருவி அரன் உளத்தே வரவர வந்திடுவன் பின் மலமானது அறுமே - சிவண அவனது ஞானத்தி குலே சிவபாவணயை மேன்மேலும் பண்ணக் கண்ண டியை விளக்க விளக்க முன் அப்பிரகாசமாய் இருந்த ஓளியே பிரகாசமானதுபோல அநாதியே ஆன்மாவில் பிரிவறப் பொருந்தி இருக்கின்ற சிவன் சிவபாவண கைவரக் கைவரச் சிவனும் அதிகமாகப் பிரகாசித்துப் பிரகாசித்து வருவன். தத் அனுகுணமாக ஆணவ மலமும் நீங்கி நீங்கி வந்து சிவன் பூரணமாகப் பிரகா சிக்க மலம் நிச்சேஷமாகப் போம் என்றவாறு.

^{*} சம்பாதிதம் - சம்பாதிக்கப்பட்டது.

1

சிவஃர என்பது நடுநி‰த்தீபம்.

புறம்பெயும் அரன்கழல்கள் பூரிக்க வேண்டில் பூமரத்தின் கிழுதிர்த்த போதுகளுங் கொண்டு சிறத்தாருஞ் சீர்ச்சிவணே ஞானத்தா லங்குச் சித்திக்கும் படிஇங்குச் சித்தித்துப் போற்றி அறம்பாவங் கட் தநாம் என்கடவேம் என்றும் ஆண்டவவேக் கண்டக்கால் அகம்புறமென் ஒதே திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை யன்கு சீரடியார் தம்முடைய செய்தி தானே.

இ - ள் : புறம்பேயும் அரன் கழல்கள் பூசிக்க வேண்டில் - முன்சொன்ன அந்தர்யஐனத்திலே மன தலம் பிறவாமல் புத்தியிலும் பூசிக்கவேணும் என்று இச்சை உடைத்தாமாகில், பூ மரத்தின் கீழ் உதிர்ந்த போதுகளும் கொண்டு - சிவனுக்குச் சாத்த உரித் தாகிய பூவையுடைய மரத்தின்கீழ் உதிர்ந்த அந்தப் புஷ்பங்களேயும் முறைமையினுலே திருமஞ்சனம் முத லானவற்றையும் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு; சிறந்து லானவற்றையும் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு; சிறந்து ஆரும் சீர் சிவணே ஞானத்தால் அங்கு சிந்திக்கும்படி இங்கு சிந்தித்து போற்றி - எந்த உயிருக்கும் சிறப்பு உயிராய்ப் பொருந்தி அழகு பெற்றிருக்கும் சிவணே ஞானத்திலை பாவித்தபடி ஞானத்தினுலை முதல் இருதயகமலத்திலே பாவித்தபடி ஆசனம் மூர்த்தி மூர்த்திமாணப் புறத்திலே க்ஷணிக லிங்கத்திலேயாகுதல் ஆசாரியர் கொடுத்த பாணலிங் கத்திலேயாகுதல் பூசைபண்ணி;

அறம் பாவங்கட்கு நாம் என்கடவேம் என்றும் . இந்தப் பூசைபண்ணுகிற இடத்திலே * நூஞதிகங்களி ஞலும் மந்திரக் கிரியா பாவஞத் திரவியங்களினுடைய

^{*} நூஞதிகம் • ஏற்றக்குறைச்சல்.

* சாங்கத்தினுலும் வைகல்லியத்தினுலுண்டான புண்ணிய பாபங்களுக்கு நமக்கும் எனப் போகாது சிவன் கூட்டின கரணங்களேயும் கொடுத்த திரவியங்களேயும் கொண்டு ஏவினபடியே செய்தோம் என்று பணியில் நின்று;

உம்மை : சிறப்பும்மை.

ஆண்டவண கண்டக்கால் அகம் புறம் என்னதே திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை அன்ரே சீர் அடியார் தம்முடைய செய்தி தானே - பதியாகிய சிவண எண் ணிறந்த காலம் அறியாமலிருந்தும் ஆசாரியருபதேசத் தினுலே சிவன் சுவாமி என்றும் நாம் அடிமை என்றும் அறிந்தபின்பு உள்ளும் புறம்பும் என்னுமல் எவ்விடத் தும் சிவனுக்கு அடிமைத்தொழில் செய்வது அன்ரே அழகிய சிவனடியார் தொழிலாவது என்றவாறு.

எட்டாம் சூத்திரத்தில் 'புதிய விரைப்போது' என்று சொல்லி இவ்விடத்துப் பூமரத்தின்கீழ் உதிர்ந் தது என்றது விரோதம் என்னில்? அஃது அன்று; எட்டாஞ்சூத்திரத்தில் சொன்னது கிருகஸ்த விஷயம். இவ்விடத்துச் சொன்னது சந்நியாசிவிஷயம். சந்நி யாசிக்கு 'புஷ்பாணஞ்ச நிகுந்தநம்' என்றும், 'யவ்ய தம் பதிதபுஷ்பம் ஸகுர்த்தவ்யம் யதிபூஐநம்' என்றும் ஆகமவசனத்திஞல் விதி ஆகையால்.

இந்தனத்தின் எரிபாலின் தெய்பழத்தின் இரதம் எள்ளின்கண் எண்ணெயும்போல் எங்குமுள விறை வந்தின் செய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவே யருளும் [வன் மலமறுப்போர் ஆன்மாவின் மலரடிஞா னத்தால்

[🕈] சாங்கம் - நிறைவு.

Ŀ

.1

சிந்தகோசெய் தர்ச்சிக்கச் சிவனுளத்தே தோன்றித் திஇரும்பைச் செய்வ நுபோல் சிவன் தன்கோப் பந்தகோயை அறுத்துத்தா ஒக்கித்தன் னுருவப் பரப்பெல்லாங் கொடுபோந்து பதிப்பனிவன் பாலே.12

மேலும் அகற்கே புறநடை.

இ- ள்: இறைவன் இந்தனத்தின் எரி பாலின் நெய் பழத்தின் இரதம் எள்ளின்கண் எண்ணெயும் போல் எங்கும் உளன் எவ்விடத்தும் வந்தணே செய்து வழிபடவே அருளும் - சகத்கர்த்தாவாகிய சிவன் சரா சராத்மகமாகிப் பிரபஞ்சமெங்கும் காஷ்டமும் அக்கினி யும் போலவும் பழமும் சுவையும் போலவும் எள்ளும் எண்ணெயும் போலவும் பீரிவறநின்றுளன். ஆதலால் சராசர பேதங்களிலே எந்த மூர்த்தியிலே சிவபாவணே பண்ணிப் பூசித்து வழிபடினும் அதற்கதற்கு ஏற்ற பலங்களேப் பூமியாதிபத்தியம் சுவர்க்கம் முதலாகச் சிவசாமீப்பேய பரியந்தமும் போகங்களே யெல்லாம் கொடுப்பன்;

இவ்விடத்து அனேக திட்டாந்தங்களிஞலே அத் வைதம் திடம்பண்ணினது.

போல் என்பது கடைநி‰த்தீபம்; பதந்தோறும் ஓட்டிப் பொருளுரைக்க.

மலம் அறுப்போர் ஆன்மாவின் மலரடி ஞானத் தால் சிந்தணே செய்து அர்ச்சிக்க - போகமானது அசத் தியமும் பந்தமும் ஆதலான் மோக்ஷமேவேணுமென்று இச்சித்த பேர் ஆன்மாவினிடத்திலே சிவஞானத்தால் சிவதரிசனத்தைப் பண்ணிச் சிவன் ஆன்மாவினிடத் திலே வேறறநின்றமையால் தானே சிவஞைப்பாவித்து ஞானபூசையைப் பண்ண, சிவன் உளத்தே தோன்றி பந்தகோயை அறுத்து தீ இரும்பை செய்வதுபோல் சிவன் தன்னே தானுக்கித் தன் உருவப் பரப்பு எல்லாம் கொடு போ ந்து பதிப்பன் இவன்பாலே - முன் சொன்னவாறு ஞானபூரை பண்ணவே சிவன் ஆன்மாவிலே பிரகாசித்து ஆணவாதி பாசங்களே அறுத்து அக்கினி இரும்பிலே பொருந்தி இரும்புடையநிறத்தையும் சுடுந்தொழிலேயும்காட்டியது போல ஆன்மாவைத் தானுகச் செய்து. தானுகச் செய்தல் ஆன்மாவினுடைய கிஞ்சிஞ்ஞதையும் *பாரதந்திரியத்தையும் ஓழித்துத் தனதாகிய சர்வஞ்ஞ சர்வகர்த் திருத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்து அதனைல் கிருத்தியங்களேப் பண்ணுவிப்பது. இவ்வாறு சீவன்முத்தி அவஸ் தையிலே செலுத்திப் பரமமுத்தியிலே தன்னுடைய சொரூபமாய்ச் சத்திய ஞானைந்தங்களேக் குறைவற இப்பரமமுத்தனிடத்திலே ஸ்தாபிப்பன் என்றவாறு.

கொடு என்றது ஆன்மாவைத் தம்மைக் கிரகித்து எனவும், புகுந்து என்றது ஆன்மாவுக்குத் தம்மைக் கொடுத்து எனவுமறிக. இதற்குச் சம்மதி திருவாசகம்: 'தந்ததுன்றன்ணக் கொண்டதென்றன்ணச் சங்கரா'. ஏகாரம்: ஈற்றசை.

> ஓன்பதாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று ஆகச் செய்யுள் — 308

பாரதந்திரியம் - உட்பட்டிருக்கை.

பத்தாம் சூத்திரம்

இவனுலகில் இதமகிகம் செய்த வெல்லாம்

இதமகிதம் இவனுக்குச் செய்தார்பால் இசையும் அவவிவனுய் நின்றமுறை ஏக ஒகி

அரன்படையில் நின்றிடவும் அகலுங் குற்றம் சிவனுமிவன் செய்தியெலாம் என்செய்தி யென்றும்

செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும் பவமகல உடனுகி நின்றுகொள்வன் பரிவாற் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே. 1

ஞானநெறி சொல்லி மேல் பத்தாஞ்சூத்திரத்தில் பிரபத்திநெறி கூறுகின்றது. பிரபத்தியாவது மார்ஜ் ஜால சிசுவைப்போலத் தன் செயலறச் சிவன்வழித் தாய் நிற்கை.

இ - ள் : அவன் இவனும் ஏகனைகி நின்ற முறை அரன் பணியில் நின்றிடவும் அகலும் குற்றம் - அவன் சிவன், இவன் ஆன்மா என்பது உலகப்பிரசித்தம். சிவன் ஆன்மாவிலே அபிவியத்தியாய் ஆன்மா தாகை வன்றுபட்டு நின்ற முறைமையினுலே பிரபன்னனை வன் எல்லாச் செயலும் சிவனதாகவே செய்து நிற்கை யால் புண்ணிய பாபங்கள் என்கிற குற்றம் இவணப் பொருந்தாது. இவன் சிவன் செயலென்று பாவிக்கிற மாத்திரம் அமையும்,

சிவனும் இவன் செய்தி எலாம் என் செய்தி என் றும் இவனுக்கு செய்தது எனக்கு செய்தது என்றும் பவம் அகல உடகை நின்று கொள்வன் பரிவால் பாதகத்தை செய்திடினும் பணி: ஆக்கிவிடுமே சிவனும் பாதகத்தை செய்திடினும் பணி: ஆக்கிவிடுமே சிவனும் இந்தப் பிரபன்னன் கோபப்பிரசாதங்களிஞலே பண் ணின நிக்கிரக அனுக்கிரகம் எல்லாம் நாம் பண்ணி னதே என்றும் இவனுக்கு ஒருத்தர் பண்ணின உபகார அபகாரங்கள் எல்லாம் நமக்குப் பண்ணின து என்றும் இவனுக்குச் சனனத்துக்கேதுவான ஆகாமிய கன்மம் ஏருமல் ஒழியும்படி வேறற நின்று இவணேத் தாளுகவே அங்கீகரித்துக் கொள்வன்; இவ்வாறு பெற்ற பிரபன் னன் புத்திபூர்வமாக மகாபாதகங்களேப் பண்ணிறை கிலும் அது தமது ஏவலாய் ஆக்கிக் கன்மத்தை ஒழித்து விடும்;

விடுவேன் என்னு விடும் என்றது விணேமுற்று. ஏகாரம் : ஈற்றசை.

நாை எக் மகு கூடி மகு இதா பு மகு இத நாலாக கூடி மக்கி கூடி மக்கு கூடி மக்கி கூடி

என்னும் வாக்கியத்திஞலே பண்ணின கன்மமானது பலத்தைக் கொடாதே போகாதே என்னில்? மெய். ஒருவன் பண்ணின கிருஷியினுலுன் டாகிய தானியம் அவன் புசியாமல் அந்நியராலும் புசிக்கப்படுமே! அதுபோல என்பதற்கு.

இவன் உலகில் இதம் அகிதம் செய்த எல்லாம் இதம் அகிதம் இவனுக்கு செய்தார்பால் இசையும் -பிரபன்னளுனவன் ஜனங்களுக்குப் பண்ணின நன்மை கள் தீமைகள் விதியுத்தாசாரங்கள் அஞசாரங்கள் ஆசாரங்கள் இவையிற்றின் பலங்களெல்லாம் இவ னுக்கு இதம் அகிதம் பண்ணினவர்கள் இடத்தினும் பொருந்தும்.

ഇത് ചിന്നു പട്ടുട്ടു പ്രത്യാരു പ്രത്യാരു പ്രത്യാരു പട്ടു പ്രത്യാരു പട്ടു പട്ട

9(

البوجي

முதல் அதிகரணம்

யான் செய்தேன் பிறர் செய்தார் என்ன துயான் என்னும் இக்கோனே ஞான எரி யால்வெதுப்பி நியிர்த்துத் தான் செவ்வே நின்றிடனுத் தத்துவன் தான் தேரே தபே யவித் து முன் நிற்தம் விணேயோவித்திட்டோடும் நான் செய்தேன் எனுமவர்க்குத் தானங் கின்றி நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங்கள்மம் ஊன் செய்யா ஞானத்தான் உதிப்பி னல்லால் ஒருவருக்கும் யானே னதிங் கோழியா தன்றே. 2

மேல் இதணேயே விளங்கக் கூறுகின்றது.

இ-ள் : யான் செய்தேன் பிறர் செய்தார் என்னது யான் என்னும் இகோணே ஞான் எரியால் வெதுப்பி நியிர்த்து தான் செவ்வே நின்நிட அதத்துவன் தான் நேரே தணே அளித்து முன் நிற்கும் விணே ஓளித்திட்டு ஓடும் - யான் ஒருதருமத்தைப் பண்ணினேன் ஒருத்த ருக்கு உபகாரம் பண்ணினேன் அபகாரம் பண்ணி உபகாரம் அபகாரம் பண்ணிஞர்கள் என்று தனக்கும் பிறருக்கும் எனக்கு சுவதந்திரம் உண்டாகவும் வீடு மாடு பெண்டு பிள்ள முதலான பொருள்களேச் சிவன் என்னிடத்தில் கூட்டி ஞர் என்று எண்ணுமல் என்னதே என்னும் தேகேந்தி ு ரிய அந்தக்கரண விருத்திஞானம் இவைகளே எனக்கு அந்நியமென்று உணராமல் யானே என்னும் நிணேவும் வக்கிரமாகிய மாயா ஐந்நிய ஞானத்தைச் சிவஞான மாகிற அக்கினியினுலே காய்ச்சி அந்தக் கோட்டத்தைத் தீர்த்துத் தான் சிவனுக்கு அபிமுகமாக நிற்கும்போது முந்தின் திருவிருத்தத்திலே சொல்லப்பட்ட சத்திய மாகிய சிவன் தன்னுடைய ஆனந்தசொருபத்தை இவ னுக்கு அளித்துப் பந்தத்திலே சிவணத் தெரியாமல்

٦'.

ஆன்மா முன்ஞக நின்றதுபோல ஆன்மாவை மறைத் துச் சிவனே முன்ஞக நிற்பன். இவ்வாறு சிவன் முன்ஞக நிற்கவே புண்ணிய பாவமானது இவணேக் கிட்டாமல் இவனுக்கு இநமகிதம் செய்தவரிடத்திலே விரைந்துபோய் நிற்கும்:

நிற்பன் என்பதற்கு நிற்கும் என்றது விணமுற்று.

நான் செய்தேன் எனும் அவர்க்குத் தான் அங்கு இன்றி நண்ணுவிக்கும் போகத்தை பண்ணு விக்கும் கன்மம் - முன்சொன்ன யான் செய்தேன் என்ப தாதியான நிணேவை உடையவர்க்குச் சிவன் அவ்வி டத்தில் பிரகாசிப்பதின்றி அவர்கள் பண்ணின புண் ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்ற சுக துக்கங்களேப் புசிப்பிக் கும். புசிப்பிக்குமிடத்து மேலும் புண்ணிய பாபங் கீளப் பண்ணுவிக்கும். இவ்வாருகில், யான் எனது என்பது ஓழிவது எவ்வாறு என்னில்?

ஊன் செய்யா ஞானம் தான் உதிப்பின் அல்லால் ஒருவருக்கும் யான் எனது இங்கு ஒழியாது அன்றே -மாயாகரணங்களேப் பொருந்தி அறிகிற சிற்றறிவு அன்றிப் பெரிதாகிய சிவஞானம் பிரகாசிக்கில் அல்லது பீரமாதிகளுக்கும் யான் எனது என்னும் அகங்கார மமகாரங்கள் நீங்காது என்றவாறு.

'அன்றென் கிளவி ஆம் எனத் தகுமே'. (தொல்)

இரண்டாம் அதிகரணம்

இந்திரியம் எணப்பற்றி நின்றோன் வசத்தின் இசையாதே தன்வசத்தே எணயிர்ப்ப திவற்றைத் தந்தவன்றன் ஆணேவழி நின்றிடலால் என்றும் [கள் தானறித்திட் டிவற்றினெடுந் தணயுடையான் தாள் 1

×

வந்தின செய் நிவற்றின் வலி அருளினுல் வாட்டி வாட்டமின்றி இருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேல் முந்தனுடைச் செயலென்று முடித்தொழுக விலாகள் முளாஅங் காளாகி மீனான் அன்றே.

மேலும் பிரபத்தியுபாயம் கூறுகின்றது.

இ-ள்: இந்திரியம் எண பற்றி நின்றே என் வசத்தின் இசையாதே தன் வசத்தே எண ஈர்ப்பது . சோத்திராதி இந்திரியங்களானவை அந்தக்கரண விருத்தியான என்னுடைய அறிவைப் பற்றிநின்றே என்வழித்து ஆகாமல் தன்வழித்தாக இழுக்கையால் எவ்வாறு விஷயங்களே நீங்குவது என்று மாணுக்கன் வினவ; உத்தரம்;

இவற்றை தந்தவன் தன் ஆணேவழி நின்றிடலான் என்றும் தான் அறிந்திட்டு இவற்றிணுடும் தண உடையான் தாள்கள் வந்தணே செய்து இவற்றின் வலி அருளினுல் வாட்டி • இந்த இந்திரியங்களே ஆன்மாவுக்குக் கரணங்களாகக்கூட்டின சிவனுடைய ஆன்மாவுக்குக் கரணங்களாகக்கூட்டின சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி வழித்தாய்க் கூட்டினபொழுது கூடியும் பிரித்தபொழுது பிரிந்தும் எக்காலமும் நிற்கையாலே இந்த இந்திரியங்களே உடைமையாகவும் தன்ணே அடிமையாகவும் உடையவன் சிவன் எனவும் அறிந்து அடிமையாகவும் உடையவன் சிவன் எனவும் அறிந்து அடிமையாகவும் உடையவன் சிவன் எனவும் அறிந்து அடியேன் கருத்துச் செல்லாமல் நிறுத்தவேணுமென்று அடியேன் கருத்துச் செல்லாமல் நிறுத்தவேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டு அவன் அருளினுலே இந்திரியங்க ளேண்டிக்கொண்டு அவன் அருளினுலே இந்திரியங்க ளூடைய சத்தியைக் கெடுத்துச் சிவன்வழித்தாய தான் ளூடைய சத்தியைக் கெடுத்துச் சிவன்வழித்தாய தான் நிணயாமல் நிற்க;

வாட்டம் இன்றி இருந்திடவும் வரும் செயல்கள் உண்டேல் - இந்திரியத்தின் வலியைக் கெடுத்துத் தன் வலி கெடாமலிருக்கச்செய்தேயும் பிரபல பிராரத் தத்தினுலே விஷயத்தினுடைய இச்சையானது மேலிட்டுவரில், முந்தனுடை செயல் என்று முடித்து ஒழுக விணகள் மூளா அங்கு ஆளாகி மீளான் அன்றே இவ்வாறு விஷய இச்சை மேலிட்டுவருவது கர்த்தாவி னுடைய பிரேரகமே. இதை நம்மால் மீறப்போகாது அவன் ஏவினபடி செய்கிரும் என்று நிர் வரத்நிலே கோரை ஒடுங்கினுற்போல விஷயத்தைக் கூடினும் ஆகாமிய கன்மமானது உண்டாகாது ஆகையால் மோட்சத்துக்கு உரித்தாய் இவ்விடத்து ஜனனத்தை எடுக்கத் திரும்பி வாரார்கள் என்றவாறு.

பிரபல பிராரத்தம் என்றது ஏது என்னில்? பிராரத்தமானது தீவிரம் என்றும் மந்தம் என்றும் * சுப்தம் என்றும் மூன்றுவிதமாம். இதில் சுப்தமானது சிவதருமபராயணனும் நடக்கிறவனுக்கு இல்ஃயாம். மந்தமானது சிவஞானிக்கு இல்ஃயாம். தீவிரமானது யாருக்கும் நீங்காது. தீவிர பிராரத்தத்தைப் பிரபல பிராரத்தம் என்றது என அறிக.

சலமிலனுய் ஞானத்தால் தணயடைந்தார் தம்மைத் தானுக்கித் தலேவனவர் தாம்செய்வினே தன்னுல் நலமுடனே பிறர்செய்விண யூட்டியொழிப் பானுய் நணுகாமல் விணயவரை நாடிக் காப்பன் உலகினில்என் செயலெல்லாம் உன்விடுயே நியே உள்நின்றும் செய்வித்தும் செய்கின்கு யென்றும் நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்செயலே என்றும் நிலவுவதோர்க்கு விணகளெல்லாம் நீங்கும் தானே. 4

அந்தத் தீவிரமாகிய பிராரத்த கன்மபலத்தைப் புசிக்கும் இடத்து ராகத்துவேஷம் உண்டாய்ப்

^{*} சுப்தம் • தூங்கினது.

(j. 4

p,

பிறர்க்கு இத அகிதங்களேச் செய்யினு**ம் ஈன கிருத்தி** யங்களேப் பண்ணினும் பிரபஞ்சதையி**ஞலே ஆகாமிய** புண்ணிய பாவம் ஏருது என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : தலேவன் ஞானத்தால் தண அடைந்தார் தம்மை தான் ஆக்கி அவர் தாம் செய்விணே தன்னுல் நலமுடனே பிறர் செய்விண் ஊட்டி ஓழிப்பாளுய் நாடி சலம் இலனுய் விணே அவரை நணுகாமல் காப்பன் - கர்த்தாவானவன் தனது ஞானத்தினுலே தன்ணே வேறற நின்ற பெயரைத் தானேயாகப் பண்ணிச் செய்தவர்கள் பிராரத்தகன்ம வசத்தினுலே செய்துள்ள புண்ணிய பாவங்களேக்கொண்டு பிறர் அவர்களுக்கு நன்மை திமைகளேப்பண்ணினவர்களேப் புசிப்பித்துத் துண்மை திமைகளேப்பண்ணினவர்களேப் புசிப்பித்துத் துலேப்பவனுகக்கண்டு அந்தப் புண்ணிய பாவங்கள் சீவன்முத்தரைப் பொருந்தாதபடி வஞ்சணே இல்லாதவ கைவே பாதுகாப்பன்; ஆதலால்:

உலகினில் என் செயல் எல்லாம் உன் விதியே நீயே உள் நின்றும் செய்வித்தும் செய்கின்ருய் என்றும் நில வுவது ஓர் செயல் எனக்கு இன்று உன் செயலே என் றும் நிணவார்க்கு விணகள் எல்லாம் தானே நீங்கும் -உலகத்தின்கண் மனம் வாக்குக் காயங்களினுலே நான் செய்யப்பட்ட புண்ணிய பாவங்கள் எல்லாம் உன்னுல் கற்பிக்கப்பட்டதே, நீயே அந்தர்யாமியாக என்னிடத் திலே நின்று இச்சையாதி செலுத்தி ஞானேந்திரியங் களிஞலே விஷயங்களப்பற்றி அறிவித்தும் கன்மேந் திரியங்களினுலே தொழில்களேச் செய்வித்தும் செய்கி ருய் என்றும் ஆதலால் என்னுல் செய்யும் கிரியை ஓன்றும் இல்ஸே உன்னுடைய கிரியாசத்தியே செய்விப் பது என்றும் எவ்விடத்தும் எச்செயலும் சிவன்செயல் என்று எண்ணும் அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தத்தி னுமேயாதல் புசித்தாலன்றிக் கன்மங்கள்பொருந்தாமல் தானே போம் என்றவாறு.

. <u>II</u>

நாடுகளிற் புக்குழன்றும் காடுகளிற் சரித்தும் நாகமுழை புக்கிருந்தும் தாகமுதல் தவிர்ந்தும் நீடுபல காலங்கள் நித்தரா மிருந்தும்

நின்மலஞா னத்தையிலார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில் ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலேத்தலேக்கே இடைக்கே

எ**ழிவிழியி**ன் படுகடைக்கே கிடந்துயிறை ஞானம் கூடுமவர் கூடரிய விடுங் கூடிக்

குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே இருப்பர். 5

மேல் கிரியா யோகங்களி இலே மு<u>த்</u>தி இல்ஃ ஞானத்திஞலே அல்லது என்பது குறுகின்றது.

இ - ள் : நின்மல ஞானத்தை இலார் நாடுகளில் புக்கு உழன்றும் காடுகளில் சரித்தும் நாக முழை புக்கு இருந்தும் தாகம் முதல் தவிர்ந்தும் நீடு பல காலங்கள் நித்தராய் இருந்தும் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில் - சிவ ஞானமில்லாத பேர் புண்ணிய பூமிகளிலே சஞ்சரித் தும் புண்ணிய தீர்த்தங்களே ஆடிப் பிரயாசைப்பட்டும் வனத்திலே சாகமூலபலங்களேப் புரித்தும் சஞ்சரித்தும் மலேமுழைஞ்சிலே புகுந்தும் ஸ்திராசனத்திலிருந்தும் அப்பியாசவசத்திணை பசி தண்ணிர் தாகத்தை அடக்கியும் நெடிதாகிய பல யுகங்கள் மரணம் இல்லாமல் இருந்தும் காலாந்தரத்திலே ஜனனத்திலே வந்து தோன்றுவார்கள்;

இறை ஞானம் கூடுமவர் ஏடு தரு மலர் குழலார் முணே தணக்கே இடைக்கே எறி விழியின் படு கடைக்கே கிடந்தும் குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே கூடரிய வீடும் கூடியிருப்பர்-பதியினது சிற்சத்திபதிதணேயுள்ள பேர் அழகுபொருந்திய மடந்தையரது எல்லா அவய வங்களேயும் தோய்ந்திருக்கச் செய்தேயும் சிவனது குஞ்சிதபாதமாகிய அருட்சத்தியையும் பிரியாத வணக் Ŀ

١.

கத்துடனே நின்று முன்சொன்ன தபோயோகங்களினு லும் கூடப்போகாத மோட்சத்தையும் கூடிச் சிவமேயா யிருப்பர் என்றவாறு.

கூடுமவர் என்றது இறந்தகாலம் தருந்தொழில் இடைநிஃயாய்க் கூடினவர் எனப் பொருளுரைத்தது.

அங்கித்தம் ப?னவல்லார்க் கனல்சுடா தாகும் அவுடதமந் நிரமுடையார்க் கருவிடங்கள் ஏரு எப்கித்தைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலும் ஞானிக்கு

இருவினேகள் சென்றணேயா முற்செய்விண இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்தொமும் குலாலன்விண தவிர்ந்த

சக்கரமும் கந்தித்துச் சுழலு மாபோல் மங்கிப்போய் வாதணேயால் உழல்விக்கும் எல்லா மலங்களும்பின் காயமொடு மாயு மன்றே.

6

மேல் சிவஞானிக்குக்கன்மம் ஏருதென்பது கூறி கின்றது.

இ - ன் : ஞானிக்கு எங்கித்தை கன்மம் எலாம் செய்தாலும் இரு விணகள் சென்று அணேயா - சீவன் முத்தன் எவ்விடத்து எவ்விணகள் எல்லாம் செய்யி முத்தன் எவ்விடத்து எவ்விணகள் எல்லாம் பொருந்னும் ஞானபலத்திணுலே அவைகள் பலமாகப் பொருந்தாது. அஃ து எவ்வாறு என்னில்? அங்கி தம்பண வல்லார்க்கு அனல் சுடாதாகும் அக்கினித் தம்பணைய வல்லார்க்கு அனல் சுடாதாகும் அக்கினித் தம்பணைய உடையவன் அக்கினியை எடுக்கினும் அணேயினும் உடையார்க்கு அவனுக்குச் சுடாது, அவுடதம் மந்திரம் உடையார்க்கு அரு விடங்கள் ஏறு மந்திர ஓளடத சித்தனுக்குக் கடித்த விஷமும் குடித்த விஷமும் தாக்காதாகும்;

இவ்வாருகும் பிராரத்தகன்மபலம் புசிக்கும்போது மாயையும் ஆணவமும் கூடி நின்றே புசிக்கவேணும். மும்மலம் இருக்கையினுலே சிவஞானியாவது எப்படி என்னில்?

முன் செய் விணே எல்லா மலங்களும் மங்கி போய் வாதணயால் உழல்விக்கும் - அநாதியே தொன்று தொட்டு வரப்பட்ட கன்மம் மாயை ஆணவம் எல்லா மலங்களுக்கும் சத்திகள் கெட்டு வாதணேயினுல் தேகம் உள்ளளவும் விஷயங்களிலே உழலு தலேச் செய்விக்கும், பின் காயமொடு மாயும் அன்றே - பிராரத்த கன்மம் அற்றபின் தேகத்தோடே வாதணேயும் நசிப்பதாம்.

இவ்வாறு வாதணேயிஞலே பண்ணும் கிரியை பலத்தைக்கொடாது. அஃது என்போல என்னில்?

இங்கு தங்கி போம் பாத்திரமும் குலாலன் விண தவிர்ந்த சக்கரமும் கந்தித்து சுழலுமா போல் - பெருங் காயம் வைத்து எடுத்துப்போட்ட பாண்டமும் குய வன் தண்டுகொண்டு சுழலுறுதலே ஒழிந்த திகிரியும் அடைவே மணப்பதையும் சுழல்தலேயும் செய்யினும் அவையிற்றினைல் ஒருபயனும் இல்லாததுபோல எ.று.

" அன்றென் கிளவி யாமெனத் தகுமே '' என்பது சூத்திரம்.

> பத்தாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று ஆகச் செய்யுள் — 314

பதிணுராம் சூத்திரம்

£-3

காயமொழிந் தூற்சுத்த ஒகி ஆன்மாக் காட்டக்கண் டிடுந்தன்மை புடைய கண்ணுக்(கு) ஏயும் உயிர் காட்டிக்கண் டிடுமா போல ஈசனுயிர்க் குக்காட்டிக் கண்டிடுவன் இத்தை ஆயுமறி வுடையனும் அன்பு செய்ய அந்நிலமை இந்நிலயில் அடைந்தமுறை யாலே மாயமெலாம் நீங்கிஅரன் மலரடிக்கிழ் இருப்பன் மாலுத சிவானுபவம் மருவிக் கொண்டே.

ஆன்ம சகாயஞ்கிய சிவனிடத்திலே அந்தரங்கி பக்திபண்ணும் முறைமை ஞானத்துக்கி**ரியை கூறு** கின்றது.

இ - ன் : காட்ட கண்டிடும் தன்மை உடைய கண்ணுக்கு ஏயும் உயிர் காட்டி கண்டிடுமா போல ஈசன் உயிர்க்கு காட்டி கண்டிடுவன் இத்தை ஆயும் அறிவு உடையளுய் அன்புசெய்ய அ நிலேமை இ நிலே அறிவு உடையளுய் அன்புசெய்ய அ நிலேமை இ நிலே யில் அடைந்த முறையாலே - சூரியாதிப் பிரகாசங் கள் துணேயாகச் சைதன்னிய யோகத்தினைல் ரூபவத் கள் துணையாகச் சைதன்னிய யோகத்தினைல் ரூபவத் கள் துணையாகச் சைதன்னிய யோகத்தினைல் நூபவத் பதார்த்தங்களேக் காணும் இயல்பையுடைய கண்ணுக்கு பதார்த்தங்களேக் காணும் இயல்பையுடைய கண்ணுக்கு பதார்த்தங்களேப் பொருந்தி நின்ற சீவான்மா காட் இந்திரியங்களேப் பொருந்தி நின்ற சீவான்மாவுக்கு டக் கண்டிடுமாப்போலப் பரமேசுவரன் ஆன்மாவுக்கு அறிவிக்க அறிவன்;

இந்த உபகாரத்திணப் பெரிதாக விசாரிக்கும் ஞானத்தை உடையளும் சிவனிடத்தில் இடையருத பத்திபண்ணவே எட்டாஞ்சூத்திரத்திலே 'ஞான ஞேய மொடு ஞாதிருவும் நாடாவண்ணம்' (செய் - 22) என்ற நிஸ் கூடும். ஆகையாலே,

The state of

1

ஆன்மா காயம் ஒழிந்தால் மாயம் எலாம் நீங்கி சுத்தனுகி அரன் மலரடி கீழ் மாரு ந சிவா நுபவம் மரு விக்கொண்டே இருப்பன் - முன் சொன்னவாறு சிவ னிடத்திலே இடையருத அந்தரங்க பத்தியைப் பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஆன்மா தேகம் ஒழிந்தவாறே ஆணவ மாயை மயக்கங்களேயெல்லாம் விட்டு நீங்கி நின்மலனுகிய சிவனிடத்து ஒழிவற்ற சிவானந்தானு பூதியனும் இருப்பன் என்றவாறு.

ஐந்தாஞ்சூத்திரத்திலே இந்திரியங்களுக்குத் தரி சிப்பிக்கிற ஆன்மாவைப்போல ஆன்மாக்களுக்குத் தரி சிப்பிக்கிறவன் சிவன் என்று கூறியமொழியே இவ்வி டத்தும் கூறியது புனருத்தி என்னில்? அப்படி அல்ல; அவ்விடத்துக் கூறியது சடரூபமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறதுக்குத் திட்டாந்தம். இவ்விடத்துக்கூறி யது சித்துரூபனுகிய சிவன் சுயரூபத்தைத் தரிசிப் பிக்கிறதுக்குத் திட்டாந்தம் ஆகையால் புனருத்தி இல்லே.

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் திிித்தோர் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க வருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞான விகற்பம் வாச்சியவா சகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கம் தருஞானம் போகஞா திருஞான ஞேயம் தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பணேஞான மாகும் திருஞானம் இவையெல்லாம் கடந்தசிவ ஞானம் ஆதலால் சிவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்.

மேல் சீவன்முத்தர் சர்வமும் சிவாகாரமாகவே காண்பர்கள் என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : பரஞானத்தால் பரத்தை தரிசித்தோர் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க 压量

வருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞான விகற்பம் வாச்சிய வாசக ஞானம் வமிந்தவத்தின் கலக்கம் தரும் - பாச ஞானத்துக்கும் பசுஞானத்துக்கும் மேலாய் இருக்கிற பதிஞானத்திணை பாச பசுக்களுக்கு மேலாயிருக்கிற பதியை வேறறக்கண்டார் எவ்விடத்தும் பதியே கண் டிருப்பர். பதிக்கு அன்னியமாக ஒரு வஸ்துக்களேயும் காணர். வேறு வேறு வஸ்துக்களாகக் காணவருகிற ஞானமானது பலவாய மாயா விகற்ப ஞானம் ஆம். சொல்லும் பொருளுமாகிற ஞானம் விந்துவின் கலங்

போக ஞா.திரு ஞான நேயம் தங்கிய ஞானம் சங் கற்பண ஞானமாகும் திருஞானம் இவை எல்லாம் கடந்த சிவஞானம் ஆதலால் சீவன்முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - போகத்துக்குக் காண்பானும் காட்சி யும் காணப்படும் பொருளுமாகிற திரிபுடிஞானம் சங் கற்பஞானம் ஸ்ரீமத்தாகிய முன்சொன்ன சுத்தாசுத்த மாயாஐந்நிய ஞானங்கட்கும் திரிபுடி ஞானங்கட்கும் அப்பாலாகிய சிவஞானமாகையால் சீவன்முத்தரான வர்கள் விகற்பமாகிய பதார்த்தஞானத்தை விட்டு நிர் விகற்ப ஞானமாக எல்லாம் சிவமாகவே கண்டிருப்பர்

அநாநிஉடல் ஒன்றினேவிட் டொன்றுபற்றிக் கன்மா லாயழிந்து வருதலால் அந்த மில்ஃல பிறதியருள் பெற்றவர்கள் நித்தவுரு வத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற் பெறும்புகமே இது இற நுநிஃல இதுதானுங் காய முண்டேல் [வும் இருங்கள்மம் மாயைமல மெல்லாம் உண்டாம் மனுதிதரும் உடலாதி காரியத்தால் அநாதி மலமறுக்கும் மருந்தற்குல் உடல்மாயுங் காணே. 3 மேல் வயிரவ தந்திரவா திகள் தேக நித்தியமா வதே முத்தி என்பதை மறுத்தல்.

இ · ள் : உடல் அநாதியே ஒன்றினேவிட்டு ஒன்று பற்றி கன்மால் ஆய் அழிந்து வருதலால் அந்தமில்லே பிஞதி அருள் பெற்றவர்கள் நித்த உருவத்தை பெற் றிருக்கை முத்தி எனில் · ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே கன்மத்திஞலே ஒரு தேகத்தைவிட்டு ஒரு நேகத்தைப் பற்றி ஆயும் அழிந்தும் வருகிறது இயல்பாகையால் யாதேனும் ஒருதேகம் இல்லாமல் இருப்பதில்லே. ஆத லால் சரியை கிரியைகளேச் சாதித்தபின் யோகாப்பியா சத்திஞலே ஆதியாகிய பரமேசுவரனுடைய அருளி ஞலே நித்திய உருவத்தைப் பெற்று அவர்கள் சிவ ஸோகத்திலே சித்தராமிருப்பதே முத்தியென்னில்?

பெறும் பதமே இதுவும் இனுது நிஃ இதுதானும் காயம் உண்டேல் இரும் கன்மம் மாயை மலம் எல்லாம் உண்டாம் - நித்திய காரியத்தைப் பெறுதல் மோட்சம் என்னும் இதுவும் முன் நாம் சொன்ன பதமுத்தியே; காயத்தோடேயிருப்பது, குற்றம் பொருந்தின நிஃமை யது எவ்வாறென்னில்? மாயாதேகமுன்டானபோதே பெரிதாகிய கன்மமும் மாயையும் ஆணவமும் எல்லாப் பந்தமும் உண்டு. ஆகில் 1 விதேக 2 கைவல்லியம் உண்டாம்படி எவ்வாறு என்னில்?

அநாதி மலம் அறுக்கும் உடலாதி மருந்து தரும் காரியத்தால் அற்ருல் உடல் மாயும் காணே - அநாதி கர்த்தாவாகிய சிவன் ஆன்மாவுக்கு அநாதிசம்பந்த மாகிய ஆணவமலத்தை அறுக்கும் தேகாதி மருந்தைக் கொடுப்பன்; அந்தத் தேகேந்திரிய அந்தக்கரண வியா பாரமாகிய போகத்திணை ஆன்மா வியாபியாகிய

^{1.} விதேக - தேகமில்லாத. 2. கைவல்லியம் - முத்தி.

, · 3

7

ஆணவமலம் பரிபக்குவமாய் நீங்கிஞல் ஓளஷதமாகிய தேகாதிகள் பொரு ந்தாமல் நசிக்கும். ஆதலால் விதேக கைவல்லியமே பரமமுத்தி என்றவாறு.

ஏகாரம் : ஈற்றசை.

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்த வாறே சிவம்பிரகா சிக்குமிங்கே சிவன்முத்த ஒகும் உரியமல மௌடதத்தால் தடுப்புண்ட விடமும் ஒள்ளெரியின் ஒளிமுன்னர் இருளுந் தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும்போலாகி மாயாதே தன்சத்தி மாய்த்து காயம் திரியுமன வும்உனதாய்ப் பின்பு காயம் சேராத வகைதாறும் தேயு மன்றே.

ஆகில் தேகாந்தத்திலே அல்லது மோட்சம் இல் யா என்னில்? இவ்விடத்து ஞாஞேதய காலத்

லேயோ என்னில்? இவ்விடத்தி ஞாகுத்தி என்பது திலே சீவன்முத்தி தேகாந்தத்திலே பரமுத்தி என்பது

மேல் சுறு இன்றது.

இ - ள் : மெய்ஞானம் சேர்ந்தவாறே தெரிவரிய
இ - ள் : மெய்ஞானம் சேர்ந்தவாறே தெரிவரிய
சிவம் பிரகாசிக்கும் இங்கே சீவன்முத்தன் ஆகும் சிவம் பிரகாசிக்கும் இங்கே சீவன்முத்தில் பிரகாசித்த
சத்தியஞானமானது ஆன்மாவினிடத்தில் பிரகாசித்த
சத்தியஞானமானது ஆன்மாவினிடத்தில் பிரகாசித்த
வாறே பாச பசுஞானங்களினுல் தெரிதற்கரிதாயிருந்த
வாறே பாச பசுஞானங்களினுல் தெரிதற்கரிதாயிருந்த
வாறே பாச பசுஞானங்களினுல் தெரிதற்கரிதாயிருந்த
வர்மே திறும் பூமியின்கண்

பிராகிரு ததேகத்திலேதானே சீவன்முத்தராம் ; சீவன்முத்திக்கும் விதேக கைவல்லியத்துக்கும் பேதம் ஏது என்னில் ?

உரிய மலம் மாயாதே சத்திதான் மாய்ந்து காயம் திரியும் அளவும் உளதாய் பின்பு காயம் சேராதவகை

1

K.

தானும் தேயும் அன்றே - மலம் என்றது மும்மலத்துக் கும் சாதி ஒருமை. ஆன்மாவின் நானத்தை மறைத்து விஷயங்களில் பொருந்திப் புரிப்பிக்கும் ஆணவம் மாயை காமியம் மூன்றும் சத்திகள் கெட்டுத் தாம் கெடாமல் பிராரத்ததேகம் உள்ள அளவும் நின்று பிராரத்ததேக நாசத்துக்குப் பிறகு தேகமுண்டாகாத வாறு மும்மலங்களும் முத்தனுக்கு இல்லேயாம். மும் மலங்களும் இருந்த ஆன்மாவுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம் இல்லாமல் மாயாகரணங்களேயும் பொருந்தி விஷயங் களேயும் புசிப்பது உண்டாவது ஆகையால் பெத்தனே என்னில்?

பந்தமில்லாதவகைக்குத் திட்டாந்தம் கூறுகிறது,

ஓள் எரியின் ஓளி முன்னர் இருளும் தேற்றின் வரு பரல் சேர் நீர் மருவு கலங்கலும் ஓளடதத்தால் தடுப்பு உண்ட விடமும்போல் ஆகி - நல்ல அக்கினிப் பிரகாசத்திலே சமீபத்திலே இருளில்லாமல் திலே நின்ருலும் சமீபத்திலிருந்த பேர்க்கு வஸ்துக்கள் தெரிவ துபோல ஜீவன் முத்தனுக்குச் சர்வஞ்ஞதை இல்லாதிருக்கினும் சிவானுபூதி உண்டு ஆதலால் ஆணவமலபந்தம் இல்ஃல. தேற்ருனின் உண்டாகிய விரையை உரைத்த தண்ணீர் தேறி மண் அடியிலும் தண்ணீர்மேலுமாகப் பிறிந்திருந்து ஒன்றினுலேகலங்கி மண்ணும் தண்ணீரும் முன்போலச் சேற்றுநீர்போ லிருந்து தானே தெளிவதுபோல ஜீவன்முத்தன் வாத ஊயினுலே விஷயங்களுடனே கூடினற்போலிருந்து தானே அந்த விஷயங்களுக்கு வேருய் நிற்பன் ; ஆதலால் மாயாபந்தம் இல்ஜே. விடத்துக்கு மாற்ருன ஓளடதத்தை உள்ளே கொண்டு பாம்பினுலே கடிப்பித் துக்கொண்டால் அந்த விடம் ஏருமல் தடையானது போலச் சிவபாவணயைப் பண்ணிக்கொண்டு அநேக

போகங்களேப் புசித்தாலும் அதனல் புண்ணிய பாபங் கள் ஏரு ஆகையால் கன்மமலபந்தம் இல்**லே எ**-று.

உம்மை எண்ணும்மை. போலாகி என்பது பதந் தோறும் ஒட்டிப் பொருளுரைக்க.

அரைவந்தான் அநாதியந்த மடையா தாகும் அடையினந்த ஆன்மாவும் அழியுமெனிற் செம்பில் காணலுறும் களிம்பிரத குளிகைபி சிக்கக் கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் கண்டோம் அன்றே கூறுவின்தன் கழலணேயத் தவிருமலம் தவிர்ந்தால் தான் சுத்த னயிருக்கை முத்திஅரன் தானேப் பூணவேண் டுவதொன்று மில்ஃயெனின் அருக்கன் புகுதஇருள் போம்அடியிற் பொருந்தமலம் போமே. 5

மேல் பூர்வ சைவர் ஆணவம் ஆன்மாவுக்கு அநாதிசையோகம் ஆகையால் கெடாது என்கை கெடும்முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ன் : ஆணவம் தான் அநாதி அந்தம் அடையாதாகும் அடையில் அந்த ஆன்மாவும் அழியும் என்னில் - ஆணவமலமானது ஆன்மாவுக்கு அநாதினில் - ஆணவமலமானது ஆன்மாவுக்கு அநாதினையோகம் ஆதலால் ஆணவம் கெடாது. கெடில் அம்மலத்தைச் சகசமாயுடைய ஆன்மாவும் கெடுமென்னில்? அப்படி அல்ல, செம்பில் காணலுறும் களிம்பு இரதகுளிகை பரிசிக்க கழியும் செம்பு உரு நிற்க கண் தொதகுளிகை பரிசிக்க கழியும் செம்பு உரு நிற்க கண் டோம் அன்றே - செம்புக்குச் சகசமாய்க் காணப்பட்ட டோம் அன்றே - செம்புக்குச் சகசமாய்க் காணப்பட்ட களிம்பானது இரதகுளிகையின் பரிசத்தினுலே நீங்கிச் களிம்பானது இரதகுளிகையின் பரிசத்தினுலே நீங்கிச் செம்புருவு பொன்னுருவாய் நிற்கக் கண்டோமே!

'அன்றென் கிளவி ஆம் எனத் தகுமே' ஆதலால் அநாதி சம்பந்தமாகிய ஆணவமலம் நீங்கி ஆன்மாச்

6

சிவனுடனே வேறறச் சுத்தனுப் நிற்பன். இதற்குச் சிவசமவாதி சொல்லும் வசனத்தை அனுவதித்து நிராகரித்தல்;

தாணுவின் தன் கழல் அணேய தவிரும் மலம் தவிர்ந்தால் தான் சுத்தனுப் இருக்கை முத்தி அரன் தாளே பூணவேண்டுவது ஒன்றுமில்லே எனில் - சிவன் பூரணனைகயினுலே சலனமில்லே, சலனமின்ருயிருக்கை மினுலே தாணு என்று சொல்லப்பட்டது. தாணுவாகிய சிவனுடைய சத்தி ஆன்மாவிலே பதிய மலமானது நீங்கும். நீங்கவே ஆன்மா நின்மலனைக்ச் சிவனுக்குச் சமனைகவே இருப்பதே முத்தி. சிவனுடனே இரண் டறக் கலந்து நிற்கவேணும் என்பது ஒன்று இல்லே என்னில்?

உம்மை: விணமுற்று.

அருக்கன் புகுத இருள் போம் அடியில் பொரு ந்த மலம் போமே - ஆதித்திய கிரணமும் கண் ஒளியும் கலந்தபோது கண்ணின்மறைப்புப் போம், சிவனுடன் இரண்டறக் கலந்தபோது ஆணவம் நீங்கும் அல்லது நீங்காது என்றவாறு.

நெல்வினுக்குத் தவிடுமிகள் அநாதி யாயே நெல்ஃவவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலே நிகழ்த்தீர் சொல்லியிடில் துகளற்ற அரிசியின்பா லில்லே

தோக்கிருந்து மற்ருெருநெல் தோன்றி டாவாம் மெல்லஇவை விடுமறவே இவைபோல அணுவை

மேவுமல முடல்கன்மம் அநாதிவிட்டே நீங்கும் நல்லகிவ முத்தியின்கட் பெத்தான் மாவை நணுகிநிற்கு மாதலிஞல் நாசமுமின் ருமே. மே.லும் ஆன்மாவுக்கு அநாதி ச**ம்பந்தமாகிய** ஆணவாதி பாசம் நீங்கும் முறைமையு**ம் அது** நித்த மும் கெடா முறைமையும் கூறுகின்*ரு*ர்.

இ - ள் : அணுவை அநாதி மேவும் மலம் உடல் கன்மம் அநாதிவிட்டே நீங்கும் - ஆன்மாவை அநா தியே பொரு ந்தி நிற்கும் ஆணவமலமும் தேகாதிக்குக் காரணமாகிய மாயையும் கன்மமும் நன்மையாகிய சிவான ந்தத்தைப்பெறும் முத்தியிலே தத்தம் தொழிலே விட்டு நீங்கும்; அநாதியானது அந்தமில்லே மூன்று பொருளும் நித்தியம் என்று சொல்லுகையால். இவ்வி டத்துப் பாசம் கெடும் என்றது எவ்வாறு என்னில்? பாசம் நித்தம் கெடாது என்பதற்கு, பெத்தான்மாவை நணுகி நிற்கும் ஆதலினுல் நாசமும் இன்றுமே . நணுகி நிற்கும் ஆதலினுல் நாசமும் இன்றுமே . முத்தரைவிட்டு நிங்கியும் பெத்தான்மாக்களிடங்களில் பொரு ந்தியும் நிற்கையால் பாசத்துக்கு நாசமில்லே. அநாதி சையோகத்துக்கு * வியோகமில்லே என்பது கூடாது. அஃது எவ்வாறு என்னில்?

நெல்லினுக்கு தவிடு உடிகள் அநாதியாயே நெல்ஃல விட்டு நீங்கும் வகை நின்றநிஸ் நிகழ்த்தீர் - அநாதி சம்யோகத்திற்கு வியோகமில்ஸ் என்கிற புத்திமான் களே! நெல்லுக்குத் தவிடும் உமியும் அநாதி சம்யோக மாயிருந்து நெல்ஃலவிட்டு நீங்கினவகையையும் அவை நீங்க அரிசி அழுக்கற்று நின்ற நிலேயையும் சொல்லிக் நீங்க அரிசி அழுக்கற்று நின்ற நிலேயையும் சொல்லிக் காணீர், சொல்லியிடின் துகள் அற்ற அரிசியின்பால் காணீர், சொல்லியிடின் துகள் அற்ற அரிசியின்பால் இல்ஸ் மெல்ல இவை விடும் அறவே - சொல்லுமிடத் இல்ஸ் கெள்ல இவை விடும் அறவே - மெயும் தவிடும் தில் துகளற்ற அரிசியினிடத்திலே உமியும் தவிடும் தில் துகளற்ற அரிசியினிடத்திலே உமியும் தவிடும் தில்ஃல, உமியும் தவிடும் நீக்குவோரால் கிரமத்திலே

[⇒] வியோகம் - பிரிவு.

நீங்கும், தொக்கு இரு ந்து மற்ருரு நெல் தோன்றிடா வாம் - இவைபோல் அந்தத் தோலாகிய உமி துகள் அற்ற அரிசியுடனே கூடியிருந்தாலும் அந்த அரிசி பின்ணேயொரு நெல் ஆகாது. இதுபோலப் பாசத்தை நீங்கின ஆன்மா விபுவாகையால் பாசத்திற்கும் ஆன் மாவிற்கும் ஓரிடத்தாயினும் முன்புபோல் முத்தான்மா பசு ஆகான் என்றவாறு.

முதல் அதிகரணம்

எவ்விடத்தும் இறையடியை இன்றியமைந் தொன்றை அறிந்தியற்றி டாஉயிர்கள் ஈசன் ருனும் செவ்விதினின் உளம்புகுந்து செய்தியெலாம் உணர்ந்து சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன் இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போ தவீனயின்றித் தோற்ரு இவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கும் அவ்வுயிர்போல் நின்றிடுவன் ஆத லால்நாம் அரனடியை அகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே.

முத்தியிலே ஆன்மாச் சிவீனப்போல இருப்பதன் றிச்சிவீன வேறறக்கலந்து நிற்பன் என்பது வேண்டா என்னும் அஞ்ஞானியுடைய மூர்**த்தாவிலே *அ**சனி **பாதமாக** எக்காலத்தும் சிவீனப் பிரிந்து நிற்கும் முறைமை கூடாது என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : உயிர்கள் எவ்விடத்தும் இறை அடியை இன்றி அமைந்து ஒன்றை அறிந்து இயற்றிடா -ஆன்மாக்கள் தூல சூக்குமதேகங்களிலும் இந்திரியங் களிலும் சிவணேயன்றி ஒன்றை அறியவும் ஒருகிரியை யைப் பண்ணவும் அறியார்கள், ஈசன் தானும் செவ்வி தினின் உளம் புகுந்து செய்தி எலாம் உணர்ந்து

[🔹] அசனிபா தம் - இடிவிழுகை.

6.3

சேட்டிப்பித்து எங்குமாய் செறிந்து நிற்பன் . இந்தப் பரமேசுவரனும் நேரே ஆன்மாக்களிடத்தில் பொருந்தி நின்று அவர்களவர்கள் பண்ணும் கன்மங்கள் எல் லாம் அறிந்து அந்தக் கன்மங்களுக்கு ஈடாக ஆன் மாக்களேப் பீரவிருத்தி பண்ணுவித்து எவ்விடத்தும் பிரிவறக் கூடி நிற்பன்,

இ உயிர்கள் தோற்றும்போது அவணே இன்றி தோற்ரு - இவ்வான்மாக்கள் ஞானக்கிரியைகள் ஆண வத்திஞலே மறைந்து நின்று பிரகாசிக்கும்பொழுது அந்தச் சிவண அன்றிப் பிரகாசியாது, அ முதல் எழுத்துக்கு எல்லாம் முதலாய் நிற்கும் அவ்வுயிர் போல் இவற்றினுக்கு உயிராய் நின்றிடுவன் ஆதலால் நாம் அரன் அடியை அகன்று நிற்பது எங்கேயாமே - முதல் எழுத்தாகிய அகாரம் எல்லா எழுத்துக்கும் முதல் எழுத்தாகிய அகாரம் எல்லா எழுத்துக்கும் உயிராய் நின்ற அந்த உயிரெழுத்துப்போல ஆன்மாக் களுக்கெல்லாம் சிவன் உயிராகப் பொருந்தி நிற்பன், ஆதலானும் சிவணப் பிரிந்து தனித்துச் சிவனுக்குச் சமனுய் நிற்போம் என்பது எவ்வாறு கூடும்? கூடாது என்றவாறு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

எங்குந்தான் நிறைந்துகிவன் நின்மு ஞகில் எல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தா னென்னில் இங்குந்தான் அந்தகருக் கிரவிஇரு ளாகும் ஈசனருட் கண்ணில்லார்க் கொளியாயே இருளாம் பங்கந்தா னெழும்பதுமம் பக்குவத்தை யடையப் பரிழிஅலர்த் திடுவதுபோல் பருவஞ்சே ருயிர்க்குத் துங்கஅரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளி ஞலே சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

建

மேல் இவ்வாறு எங்கும் பிரிவறச் சிவன் நிற்டில் எல்லாராலும் காணவேண்டும் என்னில்? அவன் ஞான சொரூபியாகையால் ஞானச் கண்ணிஞ3லயே காணவேணும். அந்த ஞானச்சுண்ணும் பக்குவத் திலே சிவனருளால் உண்டோ ஓமன்னும் முறைமையும் கூறுகின்றது.

இ-ள்: எங்கும் தான் நிறைந்து சிவன் நின்று ஞகில் எல்லாரும் காணவே வேண்டும் தான் என்னில் சிவன் எவ்விடத்தும் பிரிவற நிறைந்து நின்ருஞில் எல்லாரும் காணப்படவேணுமே! அவ்வாறு காணப் படாதே இருப்பானேன் என்னில், இங்குந்தான் அந்த கருக்கு இரவி இருளாகும் - இந்தப் பூமியினிடத்துக்குருடர்க்கு ஆதித்தியனும் காணப்படாதவனே! அவ் வாறே, ஈசன் அருட்கண் இல்லார்க்கு ஓளி ஆயே இருளாம் - சிவஞானமாகிய திருட்டியில்லாத பேர்க்குச் சிவன் ஞானப்பிரகாச சொரூபியாய் இருந்தும் காணப் படான்.

காணும் முறைமை எவ்வாறு உண்டாம் என்னில்?

பங்கம் தான் எழும்பதுமம் பக்குவத்தை அடையப் பருதி அலர்த்திடுவதுபோல் பருவம் சேர் உயிர்க்கு துங்க அரன் ஞானக்கண் கொடுத்து அருளிஞலே சோதிக்குள் சோதியாய் தோன்றிடுவன் காணே · சேற்றிலே நின்று உண்டான தாமரை முகையானது அலர்தற்குப் பக்குவமானபோது ஆதித்தியன் அலர் வித்தால்போல மலபரிபாகத்தைப் பொருந்தின ஆன் மாவுக்கு மாதேவஞைய சிவன் சிவஞானமாகிய திருட்டி யைக்கொடுத்து அதனுல் ஆன்மஞானப் பிரகாசத்துக்கு வேறற் அதிகப் பிரகாசமாக வேறறத் தோன்றுவன் என அறி என்றவாறு. *c* ,

2.

ø

சென்றஃனாயும் நிழல்போலச் சிவன் நிற்ப னென்னில் சென்றஃனாயு மவன் முதலி சிவத்தையஃணந் தொன் நின்ற நூயிர் கெட்டென்னில் கெட்டதஃன வின்மும் [ருய் நின்றநேற் கேடில்லே அணேந்துகெட்ட தென்னில் போன்றினதேன் முத்தியினேப் பெற்றவரார் புகல்தி போன்றுகையே முத்திளனில் பு நடனித்த னன்கும் ஒன்றியிடு நிரொடு நீர் சேர்ந்தாற்போல் என்னின் ஒன்றியிடு நிரொடு நிருகியோடுயிர்பொருகொன்றன்றே,

மேல் பரமபத முத்திகளே நிராகரித்தல்.

இ - ள் : ஈசுவர அவிகாரவாதி :

சென்று அணேயும் நிழல்போல சிவன் நிற்பன் என் னில் சென்று அணேயும் அவன் முதலி - சிவன் ஏதும் புரியான், மரத்தின் நிழல்போல நிற்க ஆன்மாவே உபாயங்களிஞலே சிவணப் பொருந்துவன் என்னில்? ஆன்மாவே கர்த்தாவாம், ஆகையால் அது கூடாது.

மேல் ஆன்மலயவாதி :

உயிர் கெட்டு சிவத்தை அணேந்து ஒன்ருய் நின் றது என்னில் கெட்டது அணேவு இன்ரும் ஆன்மா கெட்டுச் சிவத்தைப் பொருந்தி ஒன்ருய் நின்றது என்னில் கெட்டதற்குக் கூடுதல் இல்லேயாம், நின்ற என்னில் கேட்டதற்குக் கூடுதல் இல்லேயாம், நின்ற தேல் கேடு இல்லே - ஒன்ருய் நின்றது என்கையால் கெட்டதும் அல்ல, அணேந்து கெட்டது என்னில் கெட்டதும் அல்ல, அணேந்து கெட்டது என்னில் பொன்றினதேல் முத்தியினே பெற்றவர் ஆர் நீ புகல் -சிவனுடனே பொருந்தினபின் ஆன்மாக் கெட்டது என்னில் அப்பொழுது ஆன்மா நசித்தது என்று என்னில் அப்பொழுது ஆன்மா நசித்தது என்று சொல்லும். நசித்ததாமாகில் மோட்சத்தில் உண்டாகிய சுகத்தைப் பெற்றவர் ஆர்? நீ சொல்லு, பொன்று கையே முத்தி எனில் புருடன் நித்தன் அன்ரும்-ஆன்ம

A. (

நாசந்தானே முத்தி, இன்பத்தைப் பெறவேண்டுவது இல்லே என்னில்? ஆன்மா நித்தியனல்லஞகவேணும். ஆகையால் அசத்தே;

மேல் ஈசுவர ஐக்கியவாதி :

நீரொடு நீர் சேர்ந்தால் போல் ஒன்றியிடும் என் னில் ஒரு பொருள் ஆம் அதிபதியோடு உயிர் பொருள் ஒன்று அன்றே - சிற்றேரி உடைய அந்த நீர் பேரேரி நீரோடே கூடிஞற்போலச் சீவான்மாவினுடைய பாச பந்தம் அறப் பரமான்மாவோடே கூடும் என்னில்? சிற் றேரி நீரும் பேரேரி நீரும் ஒருதன்மைத்தாதலால் சீவ னும் சிவனும் ஒருதன்மைத்தல்ல. ஒருதன்மைத்தாகில் ஒரு பொருளாம். அப்போது பதி பசு பாசம் என்னும் மூன்று பொருளுக்கு ஒரு பொருளின்றுய் இருபொரு ளேயாம். ஆகையால் இவ்வாறு ஆதிக்கியம் கூடாது என்றவாறு.

'நீரும் நீரும்போல' ஆதிக்கியம் கூடாது என்னில்? 'முன்னிறை நீர் சிறை முறிய முடுகி ஓடி முந்நீர் சேர்ந்து அந்நீராய்ப்பின் நீங்கா முறைபோல்' என்ற விருத்தத்துக்கு விரோதம் என்னில்? அப்படியல்ல. மதுர ரசமாய ஆற்றணேயில் கட்டுப்பட்டிருந்த நீர் அணே உடைய லவண ரசமான சமுத்திர ஐலத்துடன் கலந்து ஏகரசம் ஆறைபோல ஏகதேசியும் கிஞ்சிஞ் குனுமாயிருந்த ஆன்மா ஆணவாதி பாசங்கள் நீங்கச் சிவத்துடன் கலந்து சர்வவியாபித்துவ சர்வஞ்ஞத் துவத்தையும் பெற்று, தச்சமாசமாவதற்குச் சொன்ன திட்டாந்தம் ஆகையால் விரோதம் ஆகா. ஆகில்,

ക്രാന്ത്രായുള്ള പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്യാക്ക് പ്രത്

என்ற ஆகம வசனத்துக்குக் கதி ஏது என்னில்? ஐலே ஐலம் 1 க்ஷிப்தம் என்பதற்கு முதலே கூறப்பட் கூடிரே கூடிரம் கிருதே கிருதம் என்பதற்கு ஓம காலத்திலே ஓமத் திரவியங்களிலே கவ்வியமாயுள்ள கிருதம் கூடிரம் 2 பரியாப்தமாய் இல்லாத அளவில் வெள்ளாட்டு நெய் பால் கவ்வியத்துடனே கூட்டிச் சம்ஸ்காரம் பண்ணுவது கிருத்திய யோக்கியமாஞற் போல, பாசவசத்திணுலே ஏகதேசியும் கிஞ்சிஞ்ஞனு மாயுள்ள பசு பசுத்துவ பாசம் நீங்கிப் பதியுடனே ் மேளனமாயுள்ளளவில் சர்வ வியாபித்துவ சர்வஞ் ஞத்துவான்மகமான பதிசொரூபமாம், ஆகையால் விரோதம் இல்லே.

செம்பிரத குளிகையினுல் களிம்பற்றுப் பொன்னுய்ச் செம்பொனுடன் சேருமலம் சிதைந்தாற் சீவன் நம்பனுடன் கூடுமெனில் பொன்போலல்லன் நற்குளிகை போலஅரன் நணுகிமலம் போக்கி அம்பொன டிக் கீழ்வைப்பன் அருங்களங்க மறுக்கும் அக்குளிகை தானும்பொன் ஓகா தாகும் உம்பர்பிரான் உற்பத்தி யாதிகளுக் குரியன் உயிர்தானும் சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கு முரித்தே. 10

மேல் அதற்கே புறநடை.

இ - ள் : செம்பு இரதகுளிகையிஞல் களிம்பு அற்று பொன் ஆய் செம்பொனுடன் சேரும் மலம் சிதைந் தால் சீவன் நம்பனுடன் கூடும் எனில் . செம்பான து இரதகுளிகைப் பரிசத்திணுலே களிம்பானது போய்ப் பொன்ணும். அப்படியே சிவனுடைய சத்தி பரிசத்தி

கூரிப்தம் - போடப்பட்டது. 2. பரியாப்தம் - போது 3. மேளனம் - சேருதல். மானது.

னுலே ஆன்மாவினுடைய ஆணவாதி மலங்கள் நீங் கவே சிவனேடே ஒக்க ஆன்மாக்களும் பஞ்சகிருத்தி யம் பண்ணும் என்னில்;

அரன் பொன்போல் அல்லன் நல் குளிகைபோல - அரன் பொன்ணேப்போலே அல்ல, செம்பைக் களிம் பறுத்துப் பொன்ணுக்கும் இரசகுளிகைபோலே செம்பொன்னுடன் கூடும் இரசகுளிகையினுலே களிம்பற்ற பொன்னு து முன்னுள்ள பொன்னே ஒக்குமொழியக்குளிகையை ஒவ்வாது, அரன் நணுகி மலம் போக்கி அம் பொன் அடி கீழ் வைப்பன் - சிவன் ஆன்மாவைப் பொருந்தின மலங்களே நீக்கி ஆன்மாவைத் தன்னி டத்து வேறற வைப்பன், அரும் களங்கம் அறுக்கும் அ குளிகை தானும் பொன் ஆகாதாகும் - உலகத் தவர்கள் அரிதிற்றேடும் பொன்ணே எளிதிலாக்கும் இரதகுளிகை பொன்னைகாது. இப்படிப்போல:

உம்பர்பிரான் உற்பத்தியாதிகளுக்கு உரியன் உயிர் தானும் சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கும் உரித்தே -தேவர்களுக்கெல்லாம் சுவாமியான சிவனே சிருஷ்டி முதல் ஐந்தொழில்களுக்கும் கர்த்தா, ஆன்மாவானது சிவானந்தானுபவம் ஒன்றினுக்குமே உரியது எ-று.

இதனுல் முத்தான்மாக்கள் சிவானந்தானுபவிகளே ஆவர்கள், கிருத்திய கர்த்தாக்கள் ஆகார்கள் எனக் கூறியது.

ஆதிமுத்தரான அனந்தேசுவராதி விசுவாமித்திரர் பரியந்தம் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்கள் பண்ணினதை ஆகம புராணங்களிலே கேட்கப்பட்டது. இவ்விடத்து ஆசாரியர் அனுக்கிரகமாகிற கிருத்தியத்தைப்பண்ணக் காணப்பட்டதே என்னில்? அது மெய்; சிவன் எவ் விடத்தும் எந்தக் கிருத்தியமும் அவரவரை அதிட்டித் துத் தாமே பண்ணுவர்; முத்தான்மாக்கள் பண்ணுவர்

என்பது இரும்பு சுடுவது என்பதைப் போல ஆதார இந்த விசாரம் எல்லாம் ஜீவன்முத்தி லக்ஷணே. அவத்தையிலேயே. பரமமுத்தியிலே சிவம் என்றும் ஆன்மா என்றும் பிரிந்து காணப்படுவது ஒ**ன்றில்**‰. ஆகையால், முத்தான்மாக்கள் கிருத்தியம் பண்ணுவர் கள் பண்ணர்கள் என்னும் விசாரத்துக்கு அவகாசமே இல்லே.

சிவன்சிவ னென்றிரண்டும் தித்தோன்ரும் என்னில் சிவனருட்சித் திவனருணச் சேருஞ்சித் தவன்ருன் பவங்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற்

படியுஞ்சித் தழிவிக்கப் படுஞ்சித்தும் இவன்ருன் அவன்ருனே அழியுஞ்சித் தாதலிஞல் இரண்டும்

அணேந்தாலு மொன்ருகா தநந்நியமா யிருக்கும் இவன்குனும் புத்தியுஞ்சித் திவனுமோ புத்தி இது அரித்தென் நிடிலவனுக் கிவனுமகித் தாமே.

மேல் சீவ சைதன்னியத்திற்கும் சிவ சைதன்னி யத்திற்கும் பேதேம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : சிவன் சீவன் என்று இரண்டும் சித்து ஒன்ரும் என்னில் - சிவனும் ஆன்மாவும் இரண்டும் சித்துரூபம் ஆகையால் ஆன்மஞானக்கிரியைகளுக்குத் தடையாய் நின்ற ஆணவமலம் நீங்கில் சிவணப்போல் கிருத்திய கர்த்தா ஆவன் என்னில்? சிவன் அருட் சித்து இவன் அருளே சேரும் சித்து - சிவன் ஆனந்தப் பிரதாபியான சித்து, ஆன்மா அந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கும் சித்து, அவன் தான் பவம் கேடு புத்தி முத்தி பண்ணும் சித்து அவற்றில் படியும் சித்து -சிவன்தான் ஜனன மரண போகமோட்சங்களே உண் டாக்கும் ஞான சொரூபி, ஆன்மா இவையிற்றுக்களே அடையும் ஞான சொரூபி, அறிவிக்கப்படும் சித்தும் இவன் தான் - ஆன்மா சிவன் அறிவிக்க அறிகிற ஞான சொரூபி, அவன் தானே அறியும் சித்து - சிவன் தானே அறியும் ஞானசொரூபி, ஆதலினல் இரண்டும் அணே ந்தாலும் ஒன்ருகாது அநந்நியமாய் இருக்கும் -இவ்வாறு சீவனுக்கும் சிவனுக்கும் ஞானக் கிரியை வேறுபாடு உண்டு ஆதலான் முத்தியிலும் ஒன்ருவது இல்லே, பிறிவற்ற அத்துவி தமாய் இருக்கும். அஃது எவ்வாறு என்னில்?

இவன் தானும் புத்தியும் சித்து இவன் ஆமோ புத்தி - ஆன்மாவும் புத்திதத்துவமும் சித்து என்று சொல்லப்படுகையால் புத்தி ஆன்மாவோ என்னில்? இது அசித்து என்றிடில் அவனுக்கு இவனும் அசித்து ஆமே-புத்தி அசித்துரூபம் ஆகையால் சித்துரூபியான ஆன்மா ஆகாது என்னில்? எக்காலமும் எல்லாத்தை யும் உள்ளபடி ஓர் துணேயுமின்றி அறியும் சிவணேக் குறித்துப் பந்தத்திலே சிவன் மாயா கரணங்களேக் கூட்டி அறிவித்தபொழுது அறிந்தும் இவ்வாறு அறி வியாத பொழுது ஐடத்தோடும் தன்றேடும் பேதமற நிற்கையால் ஆன்மா அசித்து என்று சொல்வதற்குப் போதும் என்றவாறு.

இரும்பைக்காந் தம்வலித்தாற் போலியைந்தங் குயிரை எரியிரும்பைச் செய்வதுபோல் இவணேத்தா ஒக்கி அரும்பித்திந் தனத்தைஅன லழிப்பதுபோல் மலத்தை அறுத்தமலன் அப்பணேந்த உப்பேபோ லணேந்து விரும்பிப்பொன் னிணேக்குளிகை ஒளிப்பதுபோ லடக்கி

மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பா ஞகிக் கரும்பைத்தே ஊப்பாலேக் கனியமுதைக் கண்டைக் கட்டியைஒத் திருப்பனந்த முத்தியினிற் கலந்தே.

மேல் சீவன்முத்தி ஏழுவிதமும் கூறுகின்றது.

,. :1

્ર

இ ்ள் : சிவன், இரும்பை காந்தம் வலித்தால் போல் இயைந்து அங்கு உமிரை - சிவன் பிரபந்நனை ஆன்மாவைக் காந்தம் இரும்பை விகாரமன்றியிலே தன்வசத்தது ஆக்கிக்கொண்டதுபோலப் பிரபந்நனை ஆன்மாவை விகாரமின்றித் தன்வசத்தாக்கிக்கொண்டு அவனுக்கு ஓர் இச்சையும் தொழிலுமன்றி எல்லாம் தன் செயலேயாக நிற்பன், எரி இரும்பை செய்வது போல் இவணே தான் ஆக்கி - ஆன்மா தத் தரிசனமாய் மேல் ஒரு செயலும் இன்றிச் சிவஞானத்தினிலே ஆன்மசுத்தி யாய் நின்றவணே இரும்பிலே அக்கினி அதிட்டித்துச் சுடுதல் முதலான தொழில்க2ளச் செய்வதுபோலச் சிவன் அதிட்டித்துத் தன துகிருத்தியமான ஐந்தொழில் களேயும் செய்வன். அப்பொழுது இரும்பு சுடுகிறது என்றது போலச் சீவன்முத்தராயிருக்கிற இன்னர் இன்ன கிருத்தியத்தைச் செய்கிருர் என்று சொல்லப் படும்;

அரும்பு இத்து இந்தனத்தை அனல் அழிப்பது போல் மலத்தை அமலன் அறுத்து ஆன்மசுத்திக்கு மேல் சிவதரிசனப்பட்ட ஆன்மாவினிடத்திலே காஷ் டத்திலே முன் மறைந்திருந்த அக்கினியானது பிரகா டத்துக் காஷ்டத்தினுடைய தன்மையைக் கெடுத்து அக்கினியாய் நின்றதுபோலச் சிவன் பிரகாசித்துப் அக்கினியாய் நின்றதுபோலச் சிவன் பிரகாசித்துப் பசுத்துவத்தைக் கெடுத்துத் தனது மயமாக்கி நிற்பன்;

அப்பு அணேந்த உப்பே போல் அணேந்து - சிவ தரிசனைந்தரம் சிவயோகத்தையடைந்த ஆன்மாவைச் சலத்தினுடனே கூடின உப்பானது சலத்தினுடைய ருசியை அடக்கித் தனது ருசியாய் நின்றதுபோலச் சிவனும் ஆன்மாவைத் தனது தன்மையுள் அடக்கித் சிவனும் ஆன்மாவைத் தனது தன்மையுள் அடக்கித் தானுக நிற்பன்; விரும்பி பொன்னிணே குளிகை ஒளிப் தானுக நிற்பன்; விரும்பி பொகமாக நின்ற ஆன்மாவை பதுபோல் அடக்கி - சிவபோகமாக நின்ற ஆன்மாவை மிகவும் சந்தோஷித்து உருக்கிக் கொடுத்த பொன்ண ரசகுளிகை பருகிப் பொன் கெடாமல் இருக்க அது நிறத்தை மறைத்துத் தன்னிறமாகவே காட்டி நின்றது போல் சிவானந்தம் ஆன்மாவுக்கு அநந்நியானுபவ மாகவே செய்து காட்டாகவும் காண்பதாகவுமாயிருக் கிற ஞானத்தை அடக்கி; மேனித்து - காட்சி இறந்து நின்ற ஆன்மாவைப் புரைவறக் கலந்து; தான் எல் லாம் வேதிப்பான் ஆகி - ஞாதுரு ஞான ஞேய மூன் றும்நமுவ ஆனந்தபரவசகைய ஆன்மாத் தானேயாக நிற்பன்;

இவ்வாறு முத்தி ஏழு பேதமாகில் சிவானந்தானு பவம் ஒருபடித்தோ? பேதம் உண்டோ? எனில், பேதம் உண்டு என்பது.

கரும்பை கனியை பாஃ தேணே கண்டை கட்டியை அமுதை ஒத்து இருப்பன் அந்த முத்தியினில் கலந்தே இந்த, சொன்ன ஏழுபேத பதார்த்தமும் மதுர ரசமே யாய் இருக்கவும் பேதமுள்ள துபோலச் சிவானந்தமும் பேதம் உண்டு. அவை வருமாறு:

கரும்பிலே கடினமாகிய கோதும் அற்ப மதுரமான சாறும் போலச் சீவபாவம் அதிகம் சிவபாவம் அற்ப மூம் அதனை் விஷயானுபவ காலம் அதிகமும் சிவா னந்தானுபவகாலம் அற்பமும்; பழத்திலே கொட்டை யும் தோலும் அதிகமும் சாறு அற்பமும் போல, சீவ பாவம் அதிகமும் சிவபாவம் அற்பமுமாய்க் கரும்பிற் கடினமில்லே; பாலிலே தண்ணீர்ப்பங்கு மூன்று பாலி னுடைய பங்கு ஒன்று கடினமே இல்லே; தேன் தித்திப் பும் புளிப்பும் இருவகைரசம்; கண்டுக்கு ரசமும் ரூபமும் ஒன்றே, கடினம் உண்டு. கட்டி மதுரரூபமே ஆகிக் கடினமன்றி உடனே கரையும். அமிருதம் முன்சொன்ன தியாச்சிய கடின ரசாந்தர ரசங்கள் இல்லாமல் சுத்த மதுரமாய் இருக்கும். அப்படியே அந்த முத்தி என்பது முடிவான ஏழாம் முத்தி. அதிலே அமிருதம் என்றும் மதுரம் என்றும் பேதமில்லாததுபோலச் சிவன் ஆன் மாவைப்]புரைவற விரவி நிற்பன். இவைமிற்றுக்களே அனுபவத்தினுலே அறிவதன்றி வாச்சிய வாசகத்தி ஞலே அறிவதன்று என்றவாறு.

യും ലാന്യാ ഒയായുന്നു വയായുന്നു വിക്കുന്നു വിക്നു വിക്കുന്നു വിക്നു വിക്കുന്നു വിക്നു വിക്കുന്നു വിക്നു വിക്കുന്നു വിക്ന

பதிஞெராஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று _{ஆகச்} செய்யுள் — 326

பன்னிரண்டாம் சூத்திரம்

செங்கமலத் தாளிணேகள் சேர லொட்டாத் திரிமலங்க ளறுத்திசன் நேசரொடும் செறிந்திட்(டு) அங்கவர்தம் திருவேடம் ஆலயங்க ளெல்லாம் அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி ஆடிப் பாடி எங்குமியாம் ஒருவர்க்கும் எளியோ மல்லோம் யாவர்க்கும் மேலானேம் என்றிறுமாப் பெய்தி திங்கள்முடி யார்அடியார் அடியோ மென்று திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடை யோரே.

மேல் சிவஞான சரிதையாகிய பாஹ்யபத்தி கூறு கின்றது.

இ - ள் : செங்கமல தாள் இணேகள் சேரல் ஓட்டா திரி மலங்கள் அறுத்து - சிவானந்தத்தை அநந்நி யானுபவமாகப் பொருந்துவதற்குத் தடையாயிருக்கிற மூன்று மலத்தையும் ஓழித்து ;

ஓழிக்குமாறு யாதோ என்னில்? ஆணவமல சத்தி யானது மோகம் மதம் அராகம் விஷாதம் தாபம் சோஷம் வைசித்திரியம் என்று ஏழு பேதமாம். இந்த ஏழின் வசமாகாது இருக்கை ஆணவமலத்தை நீங்கு தல். அவையிற்றுக்களேப் பொருந்தில் வரும்.

மோகமான து வனிதையர் முதலான விஷயங்களில் விதி நிஷேதம் விசாரியாமல் பொருந்துதல். மதமா வது முன்சொன்ன வனிதையாதி கிட்டின இடத்திலே இந்த வனிதையைப்போல ஒருத்தருமில்ஃ ; இவளே தேவவனிதை என்று அபிமானம் பண்ணுவது. அராக மாவது அந்த விஷயத்திலே மேன்மேல் ஆசையைப் பெருக்குதல். விஷாதமாவது அந்த விஷய விரகத் திலே மெத்தவும் துக்கப்பட்டு அழுந்தல். தாபமாவது P

மனது தவிக்க அரற்றுதல். சோஷமாவது விரகாதிக் கியத்தினுலே தேகத்தில் சுரமும் பொறுக்கப்போகாத தாபமுமாவது. வைசித்திரியமாவது இந்த ஸ்திரீ இந்த உறவின் முறையார் இதமாய்ப் புசிக்கும் அன் னம் முதலான பொருள்கள் பூமி இஃது எல்லாம் உண்டாச்சுது, ஆதலால் ஒரு குறையும் இல்லோம், இவைகள் எல்லாத்துடனுங்கூட என்ண ரட்சிக்கிறவர் கள் ஆர் என்று இது முதலான பல சிந்தணகனப் பண்ணுவது.

மாயை பொய்யை மெய் என்னும்படி மயக்க அறி வைப் பண்ணுவது. தேகாதிப் பீரபஞ்சம் எல்லாம் பொய் என்றதில் அபிமானம்விட்டுச் சிவனிடத்தில் அபிமானம் பண்ணுதல் மாயை நீங்குதல். தனக்கும் பிறருக்கும் சுதந்திரம் இல்லே. சர்வான்மாக்களுக்கும் ஈசுவர அபரதந்திரராய் யான் செய்தேன் பிறர் செய் தார் என்னும் சுட்டுதல் ஒழிதல் கன்மம் நீங்குதல். இதற்குச் சம்மதி:

_*L

ല്ലെയ്യുന്നുള്ള മാരുത്ത ചെയുന്നു പ്രത്യായുന്നുള്ള പ്രത്യായുള്ള പ്രത്

ஈசன் நேசரொடும் செறிந்திட்டு - இவ்வாறு மும் மல சம்பந்தங்களே நீங்கின சிவபத்தருடனே கூடி;

அங்கு அவர்தம் திருவேடம் ஆலயங்கள் எல்லாம் அரன் எனவே தொழுது இறைஞ்சி-சிவபத்தர்களுடன் கூடின இடத்து அவர்களுடைய சாதியையும் குணத் தையும் விசாரியாமல் சிவனடையாளமாகிய விபூதி ருத்திராக்கம் தரித்த பேர்களேக் கண்டமாத்திரத்திலே அஞ்ஞானத்தை அறுக்கும் அரன் இவர்கள் என்று பாவித்தும் சிவனுக்கு ஆலயமாகிய சிவலிங்கங்களேச் சிவன் என்று பாவித்தும்; அடைவே தொழுதிறைஞ்சி என்றது சத்த * புனருத்திவாராமல் சொன்னது. இரு வகையையும் தண்டனிட்டேன்.

பாடி ஆடி · சிவானந்த மேலீட்டிஞல் சிவன் புகழைப் பண்ணுடனே பாடிக் கைகொட்டிக் கூத்தாடி;

^{*} புனருத்தி - இரட்டித்துச் சொல்லல்.

எங்கும் யாம் ஒருவர்க்கும் எளியோம் அல்லோம் யாவர்க்கும் மேலானும் என்று இறுமாப்பு எய்தி - பூலோகம் முதலாய்ப் பிரமலோக பரியந்தத்திலும் மனிதர் முதலாக பிரமா ஈருன பேர்க்குள்ளே ஒருவர்க் கும் யாம் தாழ்ச்சியுடையோம் அல்லோம் முன்சொன்ன பேர்க்கு எல்லாம் உயர்ச்சி உடையோம் என்று தலேயெடுப்பு உடைத்தாய் இவ்வாறு பெற்றும்; திங்கள் முடியார் அடியார் அடியோம் என்று திரிந்திடுவர் சிவ ஞானச் செய்தி உடையோரே - சந்திரசேகரருடைய அடியார்க்கு அடியோம் என்று அவர்கள் ஏவின பணி செய்து சஞ்சரிப்பார்கள், சிவஞானசரிதையையுடைய பெரியோர்கள் என்றவாறு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

ஈசனுக்கன் பில்லார் அடியவர்க்கன் பில்லார் எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தமக்கும் அன் பில்லார் பேசுவதென் அறிவில்லாப் பிணங்களே நாம் இணங்கில் பிறப்பினெடும் இறப்பினெடும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ ஆசையொடும் அரனடியார் அடியாரை அடைந்திட்(டு) அவர்கருமம் உன்கரும மாகச் செய்து கூசிமொழிந் தருள்ஞானக் குறியில் நின்று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே.

மேல் இதணேயே திடம்பெறக் கூறுதல்.

இ - ள் : அடியவர்க்கு அன்பு இல்லார் ஈசனுக்கு அன்பு இல்லார் - சிவனடியாரிடத்தில் பத்தியில்லாத பேர் சிவனிடத்திலும் பத்தியில்லாத பேர்களே; சிவ னடியாரிடத்தில் பத்திபண்ணுமல் சிவாலயத்திலே பத்திபோலச் சிலர் செய்தாலும் அது வயிறு வளப்பின் பொருட்டான * காபட்யமான பத்தியே, மாகேசுவர

^{*} காபட்யம் - வஞ்சணே.

ரிடத்தில் அவமானம் பண்ணிச் சிவலிங்கத்திலே பூசை பண்ணிளுல் பயன் இல்லே;

எவ்வுயிர்க்கும் அன்பு இல்லார் தமக்கும் அன்பு இல்லார் - எல்லாச் சீவனிடத்திலும் தயை உண்டாய்த் தம்மைப்போல் விசாரித்த பேர்களே சனை மரண மாகிய கடலிலே நின்றும் கரையேற அன்புடையவர் கள், இஃதில்லாத பேர்கள் தன்னிடத்திலே அன்பு இல்லாத பேர்களே; பேசுவது என் - அவர்களே நான் சொல்லுவது என்ன; அறிவு இல்லா பிணங்களே நாம் இணங்கின் பிறப்பினைடும் இறப்பிறைடும் பிணங்கிடு வர் விடு நீ - அறிவு இல்லாதபடியிலை பிணங்களுக்கு ஒத்த பேர்களுடனே நாம் கூடிப் பிறப்பு இறப்புக்கு ஏதுவான தர்மங்களேப் பண்ணும்படிக்குச் சொல்லிக் கலகம்பண்ணுவார்கள் ஆகையால் அவர்களுடனே கூட்டரவை நீ தவிர்க்கக்கடவை;

ஆசையோடும் அரன் அடியார் அடியாரை அடை ந் திட்டு அவர் கருமம் உன் கருமம் ஆக செய்து கூசி மொழிந்து அருள் ஞான குறியில் நின்று கும்பிட்டு தட்டமிட்டு கூத்தாடி திரியே - மிக்க நேசத்துடனே சிவன் அடியாரையும் அவர்க்கு ஏவல் செய்வாரையும் தெரிந்து அவர்க்கு வேண்டும் கருமமே உனக்கு வேண் டும் கருமமாகச்செய்து அவர்களுடன் பேசுங்காலத்தும் அவர்களேச் சொல்லும் பூச்சியவசனமும் உன்னேச் சொல்லும் *நைச்சியவசனமும் தப்புதோ என்றும்

[🍍] நைச்சியம் - அடக்கம்.

Δ

கூச்சத்துடனே பேசி ஆசாரியர் அருளிச்செய்த ஞான நிட்டையிலே நின்றும் எவ்விடத்திலும் சிவமே கண்டு தண்டலிட்டுக் கைகொட்டிக் குண 2லக்கூத்து நடித்து இவ்வாறு சஞ்சரிப்பாயாக என்றவாறு.

மூன்ரும் அதிகரணம்

அறிவரியான் தணேயறிய ஆக்கை யாக்டி
அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் அறிவுகொடுத் தருளால்
சேறிதலினல் திருவேடம் சிவனுருவே யாகும்
சிவோகம்பா விக்குமத்தாற் சிவனு மாவர்
குறியதனுல் இதயத்தே அரணேக் கூடும்
கொள்கையினுல் அரனுவர் குறியோடுதாம் அழியும்
நேறியதனுற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரென்றுல்
நேசத்தால் தொழுதிடுநீ பாசத்தார் விடவே.

மேல் அந்தச் சிவபத்தர்கள் நிற்கும் நிஃமை யால் சிவனெனவே வழிபடுக என்று கூறுகின்றது.

இ - ள் : அநிவு அரியான் தண அறிய ஆக்கை ஆக்கி அங்கங்கே உயிர்க்கு உயிராய் அறிவு கொடுத்து அருளால் செறிதலினுல் திருவேடம் சிவன் உருவே ஆகும் - பாச அறிவாலும் பசு அறிவாலும் அறிதற்கு அரிதாகிய சிவன் தன்ணே உணருமாறு தவம்பண்ணும் தேகத்தையும் தபோவேடத்தையும் கொடுத்து அந்தத் தேகத்தில் ஜீவான்மாக்களிடத்திலே பரமான்மாவாக நின்று சிவஞானத்தைப் பீரகாசிப்பித்துக் கருணேயினுலே பிரிவறப் பொருந்துகையினுல் சிவனுடைய வேஷத்தைத் தரித்த தேகம் சிவனுடைய திருமேனியே ஆம்.

இது ஞானசரிதை பண்ணுமவரைச் சொன்னது.

சிவோகம் பாவிக்கும் அத்தால் சிவனும் ஆவர் -பூதசுத்தியனந்தரம் ஸ்ரீகண்டாதி மாதிருகை பஞ்சப் பிரம ஷடாங்காஷ்டத் திரிம்சத் கலாநியாசங்களேப் பண்ணிச் சிவோகம் என்று பாவகோ பண்ணுமத்தால் சிவபாவணேயும், உம்மையினல் சிவபாவணயும் உடை யவர்கள் ஆவார்கள்.

இது ஞானத்தில் கிரியாவாணச் சொன்னது.

குறியதனுல் இதயத்தே அரணே கூடும் கொள்கையி னுல் அரன் ஆவர் - அஷ்டகலாப் பிராசாதத்தை இருத யாதியாகப் பிரம்மாதி காரணத் தியாகக் கிரமத்திலே துவாதசாந்தமாகிய உன்மண சத்தி சகிதரான * அநா சிருதரை வேறறப் பொருந்தும் முறைமையினுல் அந்தப் பரமசிவனும்.

இது சிவஞான யோகியைச் சொன்னது.

குறியொடு தாம் அழியும் நெறி அதனை் சிவமே யாய் நின்றிடுவர் - ஞாதுரு ஞான ஞேயம் என்னும் மூன்றும் நழுவ நின்ளூர் சத்தி சிவான்மா என்னும் பேதமறச் சிவமே ஆவர்;

ஏகாரம்: தேற்றம். தேற்றமாவது சிவனே அல்லது ஜீவபாவம் சற்றுமில்ஸே என்றது.

என்ருல் - இவ்வாறு ஜீவன்முத்தரான பேர்கள் சிவனே என்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையிஞலே, நேசத்தால் தொழுதிடு நீ பாசத்தார் விடவே - சிவன் அன்பரை மிகுந்த அன்பிஞலே நீ வணங்கி வழிபடு, உன்ணேப் பந்தித்திடும் பாசங்களானவை நீங்கிவிட என்றவாறு.

J,

[🕈] அநாசிருதர் - ஒன்றைப் பொருந்தாதவர்.

P

பாசத்தார் என்றது இழிவின் வந்த உயர்திணே வாய்பாடு. ஏகாரம் ஈற்றசை.

நிருக்கோயி லுள்ளிருக்கும் திருமேனி தன்னேச் சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவன் அங்கே உருக்கோலி மந்திரத்தா லேநினேயும் அவர்க்கும் உளனெங்கும் இலன்இங்கும் உளனென் பார்க்கும் விருப்பாய வடிவாக இந்தனத்தின் எரிபோல் மந்திரத்தில் வந்துதித்து மிகுஞ்சுரபிக் கெங்கும் உருக்காண வொண்ணுத பால்முலேப்பால் விம்மி ஒழுகுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவனன் பர்க்கே. 4

மேல் சிவலிங்கத்தை வழிபடும் முறைமை கூறு கின்றது.

இ - ள் : திருக்கோயிலுள் இருக்கும் திருமேனி தன்ணே சிவன் எனவே கண்டவர்க்கு சிவன் உறைவன் அங்கு - திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் சிவலிங்கமே சிவன் என்று பாவித்து வழிபடும் அவர்க்கு அந்தச் சிவலிங் கத்தினிடத்திலே சாந்நித்தியம் பண்ணுவன், அங்கே மந்திரத்தால் உரு கோலி உளன் என நிணயும் அவர்க்கு உளன் · அந்தச் சிவலிங்கத்தினிடத்திலே பஞ்சப்பிரம ஷடங்க மந்திரங்களிஞல் உளன் என்று பேர்க்கும் அவ்வாறு மந்திரமூர்த்தியாகச் பாவித்த சாந்நித்தியம் பண்ணுவன், எங்கும் இலன் இங்கும் உளன் என்பார்க்கு விருப்பாய வடிவு ஆகி இந்தனத் தின் எரிபோல் மந்திரத்தின் வந்து உதிப்பன் - சிவன் அகண்ட பரிபூரணன் என்று அறியாமல் மந்த மதிக ளாய் எங்கும் இல்ஜே, இந்த மூர்த்தியிலேயே தனக்குத் தனக்கு இஷ்டமான விக்கிரகத்திலே மந்திரநியாசங் க2ளப் பண்ணி வழிபடக் காஷ்டத்திலே வன்னிபோல

5

அந்த மந்திரத்திலே சாந்நித்தியமாவன். இவ்வாறு பாவிக்கவே:

இரும் சுரபிக்கு எங்கும் உரு காண ஒன்ணத பால் முஃப்பால் விம்மி ஒழுகுவதுபோல் வெளிப்பட்டு அருளுவன் அன்பர்க்கே - பாலானது பசுவினுடைய தேகமெல்லாம் வியாபித்திருந்தும் பின்ணே ஓரிடத்தில் காணப்படாமல் தன்னுடைய கன்றைக் கண்டபோது மூஃயிலே விம்மி ஒழுகுவதுபோல ஆறு அத்துவாவி லும் சிவன் நிறைந்திருந்தானே ஆயினும் மந்திராத்து வாவிலே பிரகாசித்துப் பத்தர்கள் வேண்டியது கொடுத்து அருளுவன் என்றவாறு.

ஞானயோ கக்கிரியா சரியை நான்கும் நாதன்தன் பணிஞானி நாலினுக்கும் உரியன்

ஊனமிலா யோகமுதல் மூன்றினுக்கும் உரியன் யோகிகிரி யாவான்தான் ஒண்கிரியை யாதி

ஆனஇரண் டி.னுக்குரியன் சரியையினில் நின்ரேன் அச்சரியைக் கேஉரியன் ஆதலிஞல் யார்க்கும் ஈனபிலா ஞானகுரு வேகுருவும் இவனே சசனிவன் தான்என்றும் இறைஞ்சி ஏத்தே.

மேல் மகேசுவரரை இன்னுரை இன்னுர் வழிபடுக என்னும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ-ள்: ஞான யோக கிரியா சரியை நான்கும் நாதன் தன் பணி - திரிபதார்த்தத்தையும் ஞானம் முதலாகிய நாலு பாதத்தையும் உபதேசிக்கிறது சிவனு டைய கிருத்தியம், ஞானி நாலினுக்கும் உரியன் - ஞாஞ சாரியன் அந்தச் சிவனே ஆகையால் திரிபதார்த்தத் தையும் ஞானம் முதலாகிய நாலு பாதத்திணேயும் உப தேதிக்கச் சுவதந்திரன், ஊனம் இலா யோகம் முதல் Ł

மூன்றினுக்கும் உரியன் யோகி - யோகாசாரியன் ஹட யோகம் அல்லாத சிவயோகமாகிய யோகம் முதலான மூன்று பாதத்திணயும் உபதேசிக்கக் கர்த்தன்;

கிரியாவான தான் ஒண் கிரியையாதி ஆன இரண் டினுக்கும் உரியன் - கிரியாசாரியணைவன் கிரியை சரியை இரண்டு பாதமும் உபதேசிக்கக் கர்த்தன், சரியையினில் நின்றேன் அச்சரியைக்கே உரியன்-சரியா பாதத்தை அனுட்டிக்கிறவன் அந்தச் சரியாபாதத்தைத் தான் அனுட்டிக்கவே கர்த்தன், பிறர்க்கு உபதேசம் பண்ணைக் கர்த்தன் அல்ல;

ஆதலிஞல் எவர்க்கும் ஈனம் இலா ஞானகுருவே குருவும் இவனே ஈசன் இவன் தான் என்றும் இறைஞ்சி ஏத்தே - ஆதலிஞலே சரியையைப் பண்ணுகிறவன் கிரியையைப் பண்ணுகிறவன் யோகத்தைப் பண்ணுகி றவன் இவ்வகை மூவர்க்கும் பாச பசுஞானம் இன்றிச் சிவஞானமூர்த்தியாய் உள்ள ஞாஞசாரியனே ஆசாரி யன்; இவனே ஈசுவரன் என்று நமஸ்கரித்துத் தோத்திரம் பண்ணி வழிபடுக என்றவாறு.

இதஞல் சரியாவான் கிரியாவாணயும் யோகியை யும் ஞானவாணயும், கிரியாவான் யோகியையும் ஞான வாணயும் வர்ணுசிரமானுகுணமாக வணங்கி வழிபடுக என்றதாம்.

இவர்களில் ஞானிக்கு வர்ணூசிரமம் இல்&ல எல்லா ராலும் பூச்சியன் என்று சர்வசாஸ்திரசித்தம்.

மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாய்த்தவியோ கத்தால் மணிஇரத குளிகையிஞல் மற்றும் மற்றும் தந்திரத்தே சொன்னமுறை செய்ய வேத சகலகஸே ஞானங்கள் திரிகால ஞானம்

. 2

a skel (12) i Hallisheris in

அந்தமிலா அணிமாதி ஞானங்க வொல்லாம் அடைந்திடும்ஆ சான்.அருளால் அடி.சேர் ஞானம் வந்திடுமற் **ஞென்**ருலும் வாரா தாகும் மற்றவையும் அவனருளால் மருவு மன்றே. டூ

மேல் இரண்டு விருத்தத்தினுலே அந்த ஞானு சாரியனே சித்திமுத்தி கொடுப்பவன் ஆதலால் அவ **கேயே வண**ங்கி வழிபடுக என்னும் முறைமை கூறு கின்றது.

இ-ள்: மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாய்த்த யோகத்தால் மணி இரதகுளிகைகளால் மற்று மற்றும் தந்திரத்தே சொன்னபடி செய்ய வேத சகல கலே ஞானங்கள் திரிகால ஞானம் அந்தம் இலா அணிமாதி ஞானங்கள் எல்லாம் அடைந்திடும் · இது வெளிப் பொருள்;

ஆசான் அருளால் அடி சேர் ஞானம் வந்திடும் மற்று ஒன்ருலும் வாராதாகும் - ஞாஞசாரியன் அனுக் கிரகத்திஞலே சிவசாயுச்சியத்தை அடையும் சிவஞான மானது உண்டாம், வேருேர் உபாயங்களினுலும் உண் டாகாது;

மற்று அவையும் அவன் அருளால் மருவும் அன்றே - முன் மந்திராதி உபாயங்களினுலே வேதாதி யான வித்தைகளும் அணிமாதி அட்டமாசித்திகளும் அந்த ஞாசைாரியனுடைய கரு‱யினுலே பொருந்து வதாம் என்றவாறு.

அன்றென் கிளவி ஆமெனத் தகுமே. 'ஏகாரம் ஈற்றசை.

7

பரம்பேமம் இவனென்றும் பரசிவன்தா னென்றும் பரஞானம் இவனென்றும் பராபரன்தா கெனன்றும் அரன்தருஞ்சர் நிஃயெல்லாம் இவனே யென்றும் அருட்குருவை வழிபடவே அவனிவன்தா ஞயே இரங்கியவா ரணம்யாமை மீன்அண்டம் சிணயை இயல்பிஞெடும் பரிசித்தும் நிணந்தும் பார்த்தும் பரித்தவைதா மாக்குமாபோல் சிவமே யாக்கும் பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் தானே.

இ - ன் : பரம் பிரமம் இவன் என்றும் பரசிவன் தான் என்றும் பரஞானம் இவன் என்றும் பராபரன் தான் என்றும் அரன் தரும் சீர் நிலே எல்லாம் இவனே என்றும் அருள் குருவை வழிபடவே - சிவனுக்குச் சத்தியினுும் விந்துவினுலும் அஞ்சவத்தை உண்டு அந்த அஞ்சவத்தையில் நின்றநிலேகளெல்லாம் இந்த ஆசாரியனே என்று வழிபடுக;

அவைகளாவன : குண நாமக்கிரியைகள் ஒன்றும் நிர்விகற்ப ஞானசொரூபமாகப் பெரிதாய் இன் றி பின்பு பராசத்தி தோன்றிச் நின்றது பரம்பிரமம்; சிவன் என நின்ற நாலு சத்திகளும் தன்னிடத்தில் உண்டாகச் சுத்தமாக நின்ற அவதரம் பரசிவன்; ஞானசத்தி மூர்த்திமானுய் ஆன்மாக்களுடைய கன்மங் கீளயும் அதின் பக்குவங்களேயும் பாரதந்திரீயங்களே யும் கண்டு நிற்கும் அவசரம் பரஞானம்; பரமாகிய சுத்தாசுத்த மாயைக்கு மேலாய்க் கிரியாசத்தி மூர்த்தி மானுய்ச் சுத்தமாயையில் காரியங்களே உண்டாக்கும் அவசரம் பராபரம்; சதாசிவன் மகேசுவரன் ருத்திரன் என்னும் நாமங்களே உடைத்தாய், சுத்தாத்துவ மிசி ராத்துவ அசுத்தாத்துவ கிருத்தியங்களேப்பண்ணுவது அரன் தரும் சீர்நிஸ். இவ்வாறு பஞ்ச *அவஸ்தானுச்யூ

^{*} அநுச்யூதன் - கலந்தவன்.

ρL

£,

ĝ,

தஞய் நின்ற சிவம் இந்த ஆசாரியனே என்று கருணேயிஞலே கொண்ட குருமூர்த்தி சித்தத்தின் வழித்தாய் நடக்கவே;

அவன் இவன்ருன் ஆயே இரங்கி - அந்தப் பர சிவன் இந்த ஆசாரியனேயாகிக் கருணே பூத்து, வாரணம் ஆமை மீன் அண்டம் சிணயை இயல்பிறை டும் பரிசித்தும் நிணந்தும் பார்த்தும் பரிந்து அவை தாம் ஆக்குமா போல் சிவமே ஆக்கும் பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் தானே - கோழியும் ஆமையும் மீனும் முட்டையையும் சிணயையும் பரிவினுலே அணேத்தும் நிணந்தும் பார்த்தும் முதலிருந்து ஆவ ரணங்கள் நீங்கத் தனது சொரூபமாக்கிக்கொண்டவை போல ஆசாரியனும் பரிச தீட்சையினுலே கன்மத்தை யும் * சாட்சுஷ தீட்சையினுலே ஆணவ மலத்தையும் நீக்கிச் சிவமேயாக்குவன் என்றவாறு.

ஏகாரத்திணுலே சிவகுண சங்கிராந்தி சமுத்பத்தி சமாவேச சிவசமமென்னும் மூர்த்திகளல்லாமல் சிவ தாதாத்மியம் என்றது என அறிக.

ஆக்குவன் என்பதற்கு ஆக்கும் என்பது விண முற்று.

^{*} சாட்சுஷம் - கண்ணினது.

f.F.

தனியன்

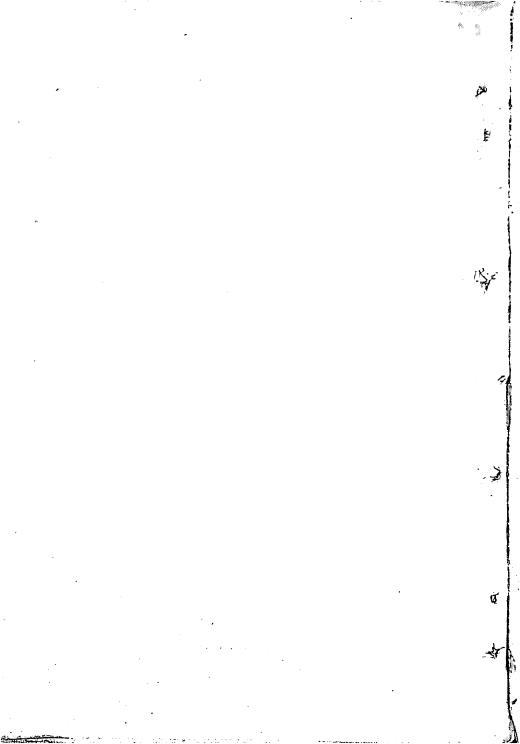
ஒருமலமு மிருவிணயுங் குணங்கள் மூன்றும் உட்கரண மோர்நான்கும் புலன்க கோந்தும் வருபகைக ளோராறும் பவங்க ளேழும் மாய்ந்திடப்பே ரின்பமெட்டும் வகைய தாகத் தருவதுவாய்ப் பரஞான மூர்த்தி தானே தாரணிமேற் குருவுருவந் தரித்து வந்தோன் திருவருளாற் சிவஞான சித்தி யென்னும் தொன்னூலுக் குரைவிரித்தோன் றெரிந்த வாறே.

இரவியெழுந் திருள தண நீக்குவபோ லென்றும் இறைஞ்சுமடி யவர்மனத்தி னிருள தண நீக்கக் கருணேபொறை தவந்தருமங் கல்விசிவ ஞானம் காசினியி லொருவடிவாய்க் காட்டியபோற் ரேன் பரசமய கோடார்மே னின்றுநெறி கொண்டு [நிப் பலகஃயு முணர்ந்துசைவ பரிபால ஞகித் திரமருவு சிவஞான சித்திதரு பொருணத் தெளிந்திடவே விரித்துரைத்தான் சிவாக்கிர

[இவ்விரு செய்யுட்களும் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் மாணவரால் செய்யப்பெற்றன என்பர்.]

> பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று ஆகச் செய்யுள் — 333

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் சிவாக்கிரயோகிகள் அருளிச்செய்த உரையுடன் முற்றிற்று.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

[பக்க எண்]

_	0014		151
அகலியை	271	அமுவுமு <u>ஈ</u> ண	
அங்கித்தம்	651	அருவுருவென்	449
அசித்தரு	460	அருள துசத்தி	510
அசித்தெனின்	452	அருளினுலா க	31
அஞ்சேழுத்	632	அருளினு லுரை	256
அண்டேசம்	418	அவ்வவ	272
அத்துவா	187	அவ்வு டன்	436
அநா தியுடல்	655	அழிந்தபின்	125
அநாதியே	72	அழிப்பீணப்	163
அந்தரியாக	637	அழிவிலா	556
அந்நியமிலா	522	ച്ചണ് തെഖ	33
அயனரி	438	அறிதரு	4 82
அயன் றனே	196	அறிக்திடும்	426
அரசனும்	254		505
அரன டிக்	251	அறிபொருள்	519
அரன்விதி	278	அறியாமை	603
அரிசனம்	423	அறிவதைம்	425
அருந்தின்ப	60	அறிவரியான்	679
அருமறை	22	அறிவிக்க	530
	569	ு. அறிவிச்சை	441
ு,, அருவமோ	165	அறிவிலன்	490
A Chon Ami	451	அறிவுடல்	472
அருவவிகா	150	அறிவுறும்	513
அருவினில்	TOO	صرسي ١٩٠٩ ميرات	0.10

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்

அறுவகை	23	இறைவனிங்	236
அனேத்தும்	525	இறைவனே	503
அன்னியசாதி	55	இறைவன் றன்	507
ஆங்காரம்	329	ஈ <i>சன</i> ருள்	15
ஆணவந்தா	659	ஈசனுக்கன் -	677
ஆண்யால்	253	சண்டுப க்க	92
ஆதொடு	11	உடலியான்	470
ஆரணம்	174	உடலினின்	455
ஆவதாய்	514	உடலின் வே	425
ஆன்மாவின்	439	உடல்விடா	260
இங்குநாம்	247	உடற்செயல்	231
இதமகிதங்	234	உண்ராத	517
இந்தனத்தி	640	உணர்வன	433
இந்திரிய	646	உதிப்பதும்	113
இந்நிலதான்	611	உயிரவை	156
இம்மையின்	229	உயிரின	453
இம்மையே	564	உயிரிேணுடு	57
இயல்புகாண்	115	உயிரென	425
இரந்தரமாகி	363	உருமேனி	186
இரும்பை	670	உருவருள்	175
இருவகை	481	உருவினில்	456
இருவினேச்	229	உருவின	491
,,	494	உருவுயிர்	447
இருவினயுள் தி	267	உருவொடு	224
இருவினேயின்ப	225	உரைதரும்	535
இருவிண்பென்	227	உரைத்த	158
இவனுலகில்	643	உலகமே	508
இறுதியாம்	160	உலகினில்	169
இறைவனுவா	574	உலகின	179

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி				
உலகுடல்	242	ஒரிட மழிய	121	
உ.லகெலாம்	213	கண்டபொருளே	51	
உள்ளதும்	118	கண்டவிவை	631	
உள்ளுணர்	142	கண் டிடுங்	62 8	
எங்கும்தான்	457	கண்டுணர்	474	
,,	617	கண்ணு தல்	184	
"	663	கரணங்கள்	625	
எல்லாமாய்	393	கருதுகாரண	132	
எவ்விடத்தும்	662	கருவிகழிக்	614	
எழுமுடல்	279	கருவியாம்	435	
என்னுடல்	468	கருவியால்	505	
என்ணேயிப்	25	கருவியும்	506	
ஏதுமூன்ரும்	65	கருவினுள்	421	
ஐந்துசாக்கிர	484	கற்றநூற்	154	
ஐந்துசுத்த	368	காண்டல்	53	
ஒருகோட்டன்	9	காண்பவன்	248	
· ஒருபுலன் நுகரு	422	காயத்தின்	120	
ஒருபொருள்	119	காயமொழிக்	653	
ஒருவனே	204	காரணவணு	126	
ஒருவ6ேணுடு	107	காரியகாரண	135	
ஒழுக்கம்	243	காரியமென்ப	127	
ஒன் றதா ய ே க	394	காலமேகடவுள்	123	
ஒன்றதாயி	200	குணங்கள	442	
ஒன்றென	218	குறிகள்வச்சிர	366	
ஒன்றெனு ம்	523	குறித்த டி யில்	629	
ஒன் ரேடொன்	182	குறித்ததொன்	171	
ஓசைந்பரிச	351	கேட்டலுடன்	595	
ஓதியுணர்	553	கேவலசகல	4 88	
ஓதுசமய ங்	567	சகமார்க்கம்	578	
-				

சங்கமம்	268	சுத்த மா ம் ஆன்	458
சத்தசத்	527	சுத்தமா ம்விக்து	189
சத்திதன்	199	சுத்தமெய்ஞ்	528
சத்திதான்	198	குக்கும ம்	274
• • • • • • • • • • • • • • • • • • •	389	சூக்கும தே கி	465
சத்தியாய்	388	சூக்குமவாக்	143
சத்தியும்	206	சூக்கும வுரு	448
சத்தியே	169	குரியகாக்த	601
சந்திரன்	450	செங்கமல	674
சந்நி	443	செப்பீனுய்	271
சலமில்னுப்	648	செம்பிரத	667
சன்மார்க்கம்	576	செயல்களே	238
,,	588	செய்க்கிடும்	239
சாக்கிரத்தே	612	செய்தவர்	240
சாக்கிரம்	478	சென்றண	665
சார்தியாதித	560	சொன்னஇத்	162
சார்பினில்	117	ஞாலமதில்	606
சாற்றியபஞ்ச	352	ஞானத்தால்	600
சித்தமாம்	317	ஞான நூல்	591
சுத்தார்தத் தெத்தார்தத்	573	ஞான மேயான	202
A CUTTED GOT	59 8	ஞானபோக	682
சுவஞ்சத்ததன் செர	390	தத் துவஞ் ச த்	518
சிவஞ்சத்திநா	384	தத்துவமெ ண்	375
த _வ னுருவரு	208	<u>தத்</u> துவருபம்	369
. ഒപ്പൂത്വലത്ത്	627	தூ்தைதாய்	237
சிவன் சிவன்	669	தனுகரண .	392
சவமோ	153	தன்மமோ	262
சுவனுமிச்சா	201	தன்னியல்	228
சுத்தத்துவ	367	தாதமார்க்கம்	577

செய்யுள் முதற்கு	693		
தாபரசங்க ம ங்	249	படைப்பாதி	185
தானஞ்செய்	241	பண்டைஙல்	29
தானமியாக	596		170
இ ர வியம்	240		654
திருக் கோ யி	681	பரம்பிரம	685
தூலமாமுரு	277		401
தெரிர் <u>க</u> ு	509	0	549
தெரிவரிய	657	பன்னகம்	261
தேசமிட ம்	608	பன் னிறங்க	616
தேவரிலொரு	180	பாசஞான	622
தோற்பாவை	467	பாசிபடு	620
தோற்றமும்	128	பாலரொடு	552
தோற்றுவித்	157	பாவிப்பதென்	521
நண்ணிடும்	166	பூணத்தின	423
நரர்களாய்	269	புகையால்	68
நரர்பயில்	418	பு ண் ணிய ம்	604
ந ற் செவி	342	புத்தமற்	133
நாட்டுமி தய	635	புத்திரமார்க்க	577
நாடுகளிற்	650	புந்தியை	471
நாயகன்	183	பருடனே	475
சிக்ரீர்க்கு	145	புருடன்தன்	404
ரிக்கிரகங்	237	புறச்சமய	562
மித்தமாய்	280	புறம்பேயும்	639
தியதிபின்	290	பூதனுசரீரம்	259
_{நி} லம்புனல்	116	பேறிழனின்ப	230
நீடுபுகும் .	26	பொறிபுலன்	499
நெல்லினுக்	660	பொன்மை	205
பக்கமுன்றி	. 62	பொன்னணி	469
படைகொடு	476	போகியாய்	182

சிவஞான சித்தியார் சுப**க்கம்**

போதகாரிய	402	மானுடப்பிறவி	421
போதமிகுத்	27	மிக்கதொ ரு	602
போ துநாற்ற	71	மும்மலகெல்	408
மண் டனில்	515	முற் செயல்	232
ம ண்ணினில்	153	மூவகை	149
மண்ணுளே	258	மூன் றுதிறத்	560
ம ண்புனல்	364	மூன் றுபக்கம்	64
மக்திரங்கள்	559	மே‰க்கு	233
ம ர்தரத்தால்	683	மொய்தரு	377
மந்திரமதனி	190	யாதொரு	246
மந்திரமத்து	187	யான் செய்	645
ம ருத்துவன்	257	வண்டுகள்	270
ம ருவான ந்தம்	466	வருங்குண	309
மலமாயை	417	வாக்கொடு	347
மலமென	398	வாயா தி	350
ம றைகளிசன்	252	வாழ்வெனும்	419
ம றையினுன்	30	விச்சையின்	297
மனம துதைசத	333	அநப்படி	275
பணம துகினப	244	வித்தகயோக	167
மன் னவன்	532	வித்தைகள்	147
மா சறுகாட் சி	50	வித்தையின்	560
மாயைதான்	168	வித்தையோ	203
மாயையி ற்	283	விந்துவின்	136
மாயையினுள்	130	வேதசாத்திர	623
மாயையின்காரி	410	வேதநூல்	571
மாயையின்வயி	462	வேற்றுமை	142
மாயையே	400	வைகரிடுசவி	141
மா றியிவ்வுரு	273		

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் தோத்திரம்

இருதய நாப்பண் அஞ்செழுத் துருவின் இறைவணே உயிர்க்கொணே செயாமை அருள்பொறி அடக்கல் பொறைதவம் வாய்மை அன்பு அறிவு என்னும் எண்மலர்கொண்டு ஒருமையொடு அருச்சித்திடுக என்று அடியர்க்கு ஒள்ளிய தீக்கைசெய்து உணர்த்தத் திருஅமர் துறைசை உறையருள் குருவாம் திரு நமச்சி வாயர்தாள் போற்றி.

— ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.